
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<https://books.google.com>

Österreichische Nationalbibliothek

+Z165630007

* بسم الله الرحمن الرحيم * مطلع هر سر کلام قدیم *

تحمده الله الذي زين بساكن عالم الانس بانواع ازهار المعارف * ونور
قلوب عارفي مجلس القدس باصناف شمس العواطف * ورشح فيها
يقبوضاته السجانية وهبت عليها نسائم المحبة العرفانية (نظم)
فسيحان الذي قد سبج الاشياء * بحمد ذاته القدوس الاعلى *
جميع الطير يجمع في غصون * بالحنان الشاف لا خلا * وهزاران
صلوات وسلام بكل روضه نبوت وشاخسار دوجه كلبن فتوت كه
بلبل كل زار ما وحي * وطوطى شكرستان سراي (سيحان الذي اسرى
ياد) قطعته دستكبر مجرمين است محمد مصطفى * ملتجاي هر حزين
است محمد مصطفى * ما به بخشاي دو عالم شهنه چارم كتاب * قبض
بخش آن واين است محمد مصطفى * ويوزمينك ترضيه وتكريم آل
واحباب جنا بلا ريغه بولسونكه آلا بارجه اولوس بوسست اينتك
كول لاري و آچون بهار ستاينتك بلبل لاري و دين وشريعت
كوكبينك يولد وزلاري وحديث (احبابي كانجورم باهم اقتديتم
اهديتم) مظهر سعادت افروزلاري على الخصوص جهار باركزين كه
توربالاسي بلالير ايرار قوياش ديك دين وشريعتي منور * وقيلغواوق
كوكل لاري نور هدايت بلالير فرقيلغوجي دورلار آلا اوزابولسون

قطعه

(قطعه) ولایت خلیفه شهبلیغ ابو بکر اسلام دور * عدالت شهریدا
 اسر و عمر سلطان اکرم دور * حبایفه عثمان جیکتی الحق پرده
 خنی * علی آتلیغ لاریجراچا غلام شاه معظم دور (امابعد) معلوم
 ارباب درایت و منظور اصحاب کفایت در که حضرت مولانا جامی
 روح الله روحه السامی حضر تلرینک بهارستان نامی ایله موسوم
 کابی و نکت و نصایح مستطابی حقایردر کرانمایه و بی بهار و بحر
 معانی بی اتقاد که هر بر حکایتی دلفریب و هر بر مطایباتی مؤثر چون
 نای غنایلیب ریلخنده اولان هر بر کل صد بر کنک شمع می مشام ناسی
 معطر و لاله مرخی هزاران عاقلک حیرتله سینه سین پرداغ و کر بیان
 جاک و پریشان و در بدراید و زلال آسمانسی (ومن الماء کل شیء حی)
 نصی ناصح و اشارت و زائرانی روضه رضوان ایله بشارت آیندیک
 آشکاره و هویدا و نظم و نثری قطعه قطعه دلیل و دعوا ایکن رنگ
 الوان معانیسی چراغان ترجه ایله روشنا اولدیغی معلوم یتکانه
 و آشدار هر تقدیر شمع مر حوم اول وادیده تک و بو آیندیده ده
 شبستان خیالاتی کرکی کبی روشن ایده مدیک کایله مبرهن در
 بواله زار معانیده شدت نسایم سبیل شمع یسانی فروزان اولوب
 کاهو علیه باقی فالشدر (بناء علیه) بو حقیرنی مایه و عاجز فرومایه
 خاک اقدام اولبا وجه فرسای مجلس علماء فیض جوینده ملک القادر
 السید محمد الشاکر صانه الله من مکاید الحاسد و الماکر ادهم کلک خوش
 رفتاری بو وادی به سوق و نسایز و ریاض بهار سنالک مقما تده قدر
 الاستطاعه رفتار ایدوب احاطه ادراک مقداری مشکلاتی حل ملی
 مافل و دل بیان و عیان و بعضا بعضا قواعد فارسی بی دخی اعلان
 وایان و رباعیات و قطعاتک علل و ازا حقیقی اشعار علی ماهو الحق
 بین ارباب الاشعار بیان اولتوب جناب خدای لم یزل و لا یرال و الموفق
 نوالجلالک توفیقیه امامه رسیده اولشدر کرچه باغبان امل و ش
 غنجه صد بر کنی اشک خونین ایله شکفته و لاله های رنگارنگی
 داغ درون و جگر خون ایله میدانه کلجه جان و دل پریشان و آشفته
 و شبستان خیالاتی مهر آیدیشه ایله حل او انچه زکس چشم امل
 تلرچکش اوشب بوی پر بویک برکیجه صفاسنه نجم عمری اکش و لکن

بنده صدور عرفایه کمال ایله شفا و درد اهل عشقه دوا اوله مزالا
مکر حضرت نخل اله حامی شرع الله حافظ ثغور المؤمنین ناظم
مناظم الملک والدين قانع عرق الجبارة قانع مغفر صنوف الاکاسرة
* قصیده در مدح پادشاه اسلام *

چار بالاش نشین سلطانی * خسرو دهر و ظل یزدانی
شمس لطفیله سربسر آفاق * ماه و ش اولدی جملہ نورانی
پردہ دار جریمی در کسری * اولدی دارا کیمینه در بانی
حافظی عون حضرت باری * حضر توفیق اوله نکہبانی
اولکله سلطان سلیم ذانادل * زینت افسزای ملک عثمانی
شاد کام اوله تخت عدلنده * ایده هر دم صفای روحانی
دور در بر بنده کور مدی چرخ * صاحب دار بو یله خاقانی
زور بازوسی حیرت آورد در * ییلور ز پنجه نریمانی
قلبدی نطق ایله شکسته قلم * جملہ ارباب بزم عرفانی
بترای شاگرد کینه پتر * ایله سخن دعا ده جولانی
نه فلک پایدار اولد بجه * اوله جاری جهانه فرمائی
اول شاه فلاطون فکرت و ارسطو منقبت جم خشت دار اشوکت
پادشاه اسلام و المسلمین امیر الموحدين و المؤمنین اولان ذات والا تک
نظر کیمیا نظیری ایله سیدکه زرکیمی بوتہ اعتبارده خالص العیار اولوب
اهلی پندہ اعتبار و مایه دار اولمی مقرر در دیوانم عالیشان شریفیله
تیمنا و اسم پاک لطفیله تبرکا بهارستان مولا ناجامی قدس سره السامی
عنایت و توفیق باری ایله ترجمه و شرح اوانوب اسمنه (هدیه العرفان در
شرح بهارستان) تسمیه اولندی منظور بندن متمنادر که قصور بنی قلم عفو
ایله تکمیل و ناولک طمعه هدف ایتمیوب دعاء خیر ایله یاد و یوعازری داشاد
و مسرور القواد بیوره لر کل من عند الله لاحول و لا قوه الا بالله و بالله
التوفیق نعم المولی و نعم الرفیق و علیه اعتمادی فی کل حال من الاحوال
یارب حول حائنا الی احسن الحال اللهم احفظ لسانی من الخطا و الخطل
ومن الزیغ و الزلل (مصنف مرحوم بسمله دن صکره ثناء جمیلی مشعر
اولان الفاظ عدیده دن بر بنی آیتان دن مقدم فائده جدیدساننده اولان
حدیث شریفک مضمون فی نظمله بر قطعه انشاد ایدوب بیورد

* چومرغ امر ز بیالی ز آغاز * نه از نیروی جد آید پرواز * جواب ایت
 تعلیل مرغ مطلقا قوشدر طیر معناسنه و مبتدا (امر بونده ایش یعنی
 فعل معناسنه در زیالی ذی اسماء سنه معقله دن حالت جری یا ایله
 صاحب معناسنه (بال بونده شرف معناسنه در باحرف نسبت زاء مفرده
 از دن مخفف من معناسنه آغاز ابتدایمکدر آیدک مفعولی (نه هاء و سمی
 ایله نافیله آیده مصر و قدر از من معناسنه یا مصلحت نیروی بونده قوت
 معناسنه در آیدک مفعولی جد نیرویک مضاف الیهی آید فعل مضارع
 مفرد غائب آمدن دن یا خود آیدن دن مشتق پرواز باحرف صله پرواز
 طیران معناسنه در (محصول بیت) چونکه شرفی شانه منسوب اولان
 امرک فوشی ابتدادن جد قوتندن یا جد قوتیله پروازه کلن یعنی کلبه
 حاصلی جناب واجب الوجوده جد ایتدکنسن طیران ایله
 * مقصد نار سیده پر بریزد * فتیزان سان که دیگر بر بخیزد *
 بمقصد باحرف صله مقصد صادق کسریله بونده اسم مکاثر ضرب
 باندن عینک فعی غلط مشهور در (واقصد فی مثبک) ده مقصدنه
 وصلت ممکندر نه مفعول ضریحیدر مؤخر و بزک نا ایدان نفی رسیده
 ماضیدن قسم اخرنده اولان هاء و سمی بونده و بونک کی برزده هاء
 ترتب اولور یعنی تشبیه بوب دیمک او اور پر بله عجمک قحطیه قنانه
 دیکدر بریزد باء اسم تقبالیله ریزد فعل مضارع ریختن دن یا خود
 ریزیدن دن فاعلیله جمله سی خبر در معلوم اوله که شودی پرسود کالای
 قواعد فارس به زواج ویردیکی بخارده بحث اشتقاقیه بوکونه آغاز
 ایندوب پیورر که مصدر تا ثبک جبعسندن و مصدر دالی یا ثبک
 ماعداسندن ماضی ایله اسم مفعولدن غیر حشقی اولور از جمله ریزد
 مصدری ریزیدن آیدک مصدری آیسیدن کنندک مصدری کنندن
 کلور اما جهور قولی دفعه اطلاع مراد آیدننلر مغانج للدر به به
 مراجعت ابلسونلر اکن ان شاء الله محملری کله کیده تدریج ایله پسان
 اولور اما حقیر دیر مکه قول جهور تقدیر فهمه اصعب ایسه به صوابه
 فریدر زرا سودی مر جومک اکثر مشتق منه لری کلام عجمده بلکه
 لغتیه متداول دکل معنیدار صورتنده بی معنی در اوله اولججه مواضع
 متعدده ده ماده اشتقاقیه شراخی ریزد ایندوب تیجهیل ایلدیکی محل

بحث در قدر (حاصلی جهوده کوره ریزد ریختن دن مشتقد زیرا
 فاعده کلبه هر بار که مصدر تا بیک ماقبلند (خسفف) حرف زدن
 خبر واقع اوله تا داله قلب اولند قد نصره خادخی زایه قلب اولنور
 فدا و فتدن تخفف فعل مضارع فتیدن دن یافتدن دن مشتقد
 زیرا مصدر دالیک ماقبلند الف اولسه جندف اولنور زان ازاندن
 تخفف زای مفرد من مضانه آن اسم اشارت سان ادات تشبیه (که
 حرف و بطوریکر غیری بر ادات استعلا بودند مجرد تا کید ایچوند (تخیرد
 یون نافیه خیرد خاء مجمله نك که سربله فعل مضارع خیریدن دن
 یا خساندن علی غیر قیاس خیرد کلود (محصول یت) محل قصد
 و مطلب یعنی مقصود و مطلبه ایشیموب قنادی دو کلبور انجلین
 دوشر که غیری فالتمز یعنی بردخی پرواز و طیرانه قدرتی اولن (حاصل
 مشوی) حضرت منلا جای روح الله روحه کل امر ذیبال لم یدأ فیه
 بحمد الله فهو ابتر حدیث شریفه تلخیص بلکه ترجمه ایدوب بیور که
 اعتلاء شان و شرفه هر خده مشابه اولان بر امر عظیم الشان که انی
 جندی جد یائی سزا آازه بال و پرا جوبه باطلیه مثال مرغ بی پروبال
 اوله دوشر که بردخی فالتمزه مجال اولمز یعنی او ذیشان اولان ایش
 نلسه نغمی شوبله دور سون بلکه مضرتی ایجاب ایدر (عروض)
 بومضوی بمرکز ج مسدندن در یعنی بریتی الی مضاعفین (صدر
 ایه انشد السلام جشوری سالم لیکن عروضه ایه ضربنه حذف علی
 طایر اولوب هر ج مسدس محذوف اولش حذف آخرد اولان
 سبب خضی استقامه دیرل مضاعفین دن این دوشر مضاعفی فالور فعوان
 لک برینه کلور بوبله اولجه بر مضرای مضاعفین مضاعفین فعوان اولور
 * هر رار دستانه جند و بنا از زبان مرغان بهارستان عشق و وفا که
 از ضارب احسان فضل و احسان بحسن اصوات و طیب الحسان علی
 العلوم خوانند * هر رار اسماء اعداد فیک یعنی الف دیمکدر بودند
 کز تین کیمدر (دستانه داستان حکله مضانه لیکن بودند ترم و تکلم
 مضانه در و مبتدادر (جده اضافی بیابنه (جد مصروف) ثناء عطف
 تفسیری (زبان دل یعنی لیسان اضافی لامیه (مرغان مرغ مطلبقا
 قوشدر الف و نون ادات جمع قوشلور دیمکدر (بهارستانه اضافت لامیه

(بهارستانك عشقه يانیه (عشق معروف (واو عاطفه (وفا قبح واو
 ايله مقابل غدر در (كه حرف رابط (از من معناسنه يا خود طرفيت
 ايجون (منار منبرك جمعی محل مرتفع معناسنه (اغصان همزه مكفی
 وغین معجمه مك سکونيله غصنك جمیدر بود اقلردیمكیدر (فضل فائك
 قعی وضاء معجمه مك سکونيله فضیلت معناسنه یعنی زیاده لك اضافتلی
 یانیه (واحدان واو عاطفه احسان کسر همزه وسکون بحالیه ایلک
 و بیلک یعنی علم معناسنه دخی کلور (بحسن باحرف الصاق حسن
 حاك ضمیمه خوب یعنی کوزل (اصوات صوتك جمعی آواز معناسنه
 اضافت یانیه (واو عاطفه طیب لغتده کوزل رایجده لی نسنه یه دیرلی
 لکن یونده تجرید اولوب کوزل معناسنه در (الحان همزه مك قعی ولامك
 سکونيله لحنك جمیدر لحن لامك قعی وحاء مهبله مك سکونيله حسن
 صوت ايله آوازه دیرلی بودخی تجرید اولوب بالکز آواز معناسنه در
 (علی الدوام یعنی دائماً (خوانند روم ضمه فعل مضارع جمع مذکر
 فاعلی نحتنه مرغانه راجع خبر مبتدا یا مقدر برخداست یا خود
 قطعه آیه صانعی رادر لکن وجه نانی اولی در (موصول فقر بیلک
 جد و ثنا حکایه سی یعنی ترنمای عشق و وفا بهارستانك قوشلرینك دلندن
 جریان ایدر كه فضل واحسان بود اقلری منبرلنده یا خود منبرلندن
 کوزل صوت و کوزل آواز ايله دوام اوزده اوقورل یعنی مرغان بهارستان
 عشق و وفائك حاصلی اهل عشقك لسانندن جریان ایدن هزار
 جد و ثناداتی كه فضل واحسان شاخلری منبرلنده یا خود منبرلندن
 صوت حسن و لحن طیب ايله علی الدوام اوقورل لکن از منبرده اولان
 از معنای اصلیه سنده اولجه منار اغصان فضل واحسان دل اوجندن
 کابندر یعنی لسان اطلاق اولان لحم پاره مك اوجندن اصدار ایدوب
 اوقورل * و بمسامع حاضران مجامع قدس و ناظران مناظر افس علی
 مر الشهور و الاعوام رسانند * و بمسامع (واو عاطفه (باحرف صله
 (مسامع جمع مسمع یعنی محل سمع قولی دیمكدر طر شجیه کوش
 حاضران حاضر ك جمعی غائبك ضدی اضافت لامیه (مجامع مجمعك
 جمعی جمعیت محللری قدسه اضافتی اسم فاعلك مفعوله اضافتیدر
 (قدس بحسب الآلهه پاك دیمكدر لکن یونده قرب الهی مراد در

(حاضران بجامع قدسین مراد ملائکه کرامدر) (واو عاطفه) (ناظران
 ناظر که جمعی بودند حافظ وحامی معناسنه) (مناسطرجع منظر در
 نظر آید معک محل اضافت اسم فاعلک مفعولیه) (انس همزه مک صمی
 و نون سکونیه ضد وحشتند زینه بونده قرب خدا مراد در) (ناظران
 انس دن مراد اولیاء کرامدر) (علی حرف جر) (مر معک فقی وراء مشدده
 ایله نصر بابتک مضاعفشدن مصدر در بجمک معناسنه) (الشهون
 شهرک جمعی آبلردیمکدر فارسیده ماه دبرل) (واو عاطفه) (الاعوام عامک
 جمعی یلار دیمکدر فارسیده سال دبرل حاصل معنی آبلرک ویلارک
 مروری اوزره دیمکدر لکن بویه برلده دوامدن سک ثابتدر) (رسائند
 فعل مضارع جمع مذکر غائب ایشدیررلر دیمکدر الف و نون علامت
 تعدیه در ولازمی رسد کلور) (معلوم اوله که لازم متعدی مراد اولانسه
 معنایم الدریده محصور اولدیغنه کوزمه امر حاضرک آخرینه الف
 و نون ویا و دال و نون زیاده اولور ایسه مصدر متعدی اولور مثلا
 رسیدن امر حاضری رس کلور و شناختن امر حاضری شناس کلور
 مذکور حرفی زیاده ایتک ایله رسانیدن و شناسانیدن اولور آخرندن
 نونی حذف ایدرایسک رسانید و شناسانید ماضی متعدی اولور دالک
 ماقبلنده بی بابی حذف ایدرایسک رساند و شناساند اولوب مضارع متعدی
 اولور اما سودی به کور مرالف و نون جمیع مسند مکفایت ایدر
 زیرا اکاکوره شناختن دن اشتقاق اولماز بلکه مراد فی اولان شناسیدن
 اشتقاق اولور بویه اولنجه رسیدن و شناسیدن یلک ماقبلنه الف
 و نون زیاده ایتک رسانید و شناسانیدن رسید رسانید شناسد
 شناسانید اولور جمع همچون رساند افظنه بر نون دخی زیاده اولوب رسانید
 اولور (محصول فقر) دخی یلک و طاهر اولان جمعینه حاضر اولانلرک
 یعنی ملائکه کرامک دخی انس و الف نظر کاغنه ناظر اولانلرک
 یا خود انس نظر گاهی حافظ و حامیلرک حاصلی اولیاء الله عظامک
 قولقارینه شهور و اعوامک مروری اوزره یعنی دائما ایشدیررلر حاصل
 کلام مرغان عشق و وفایک ملائکه عظام و اولیاء کرامک قولقارینه
 ایشدیررلرکری جدد استانی (قطعه) صانعی را که گلستان سپهر * باشد
 از کتب ضمیمه و رقی * صانعی را (را ادات تخصیص) (یا حرف وحدت)

(صانیدن مراد جناب فضا که مطلقاً در دستا که خبری (که حرف
 رابط صفت) کستان کلی جزو بر میند (سهر فلک باشد فعل مضارع
 افعال ناقصه در اسمی نخبند کستانه راجع (از من معانیه) (کلمه
 کل انا جنک بدین سوزن فدانه دیر اصل بن کلدن ترکیب توصیفی
 فیلندن (با خود بن بونده اوجانی معانیه در کل اوجانی بونده کلک
 دیک اولور (منع صادک ضمیمه بونده ایجاد معانیه در شین ضمیر
 صانه راجع (ورق با حرف و حدیث) (ورق قحینه یارق برک معانیه
 باشد خبری باشد اسمیه خبریه کلماتک خبری ابتدا خبریه صانک
 صفتی (محصولیت) اهل عشقک لساندن صادر اولان حسروشا
 بر صانع ذوالجلاله مخصوصند که فلک کستانای یعنی بو عالم اجساد لک
 صنی و ایجاد کلماتک بدین چقان فداندن با خود صنی کلکند
 بر بار قدر حاصلی جد و شا اولور صانه مخصوص صدر که بو عالم کون
 و فساد بلکه جمیع عوالم لک قدر زنده نظره بر ذره بلکه لندن که در
 * یا بود بر شا خوانانش * بر تار از در کوهر طبعی * یا حرف تردید (بود
 فعل مضارع بودند مصدر دالینک ما قبلند (ارنو) دن و او اولسه
 حذف اولوب برینه بر الف و با عوض و بر یلور لکن بونده بایستادن
 کلن باید مشابه اوله خوفیه ترک تصرف ایوب بالکز و او قح ایله
 حرکه و بر یلور بود اولور (بهر اذان تعلیل) (شاخوانان شاخوان
 وصف ترکیبی شا او قحیلور دیمکدر یعنی حیدر ایدنلر ایچون (الف و نون
 ادانه جمع بودک معقول لاهی (شین ضمیر صانه راجع بودک نخبند
 اسمی کستانه راجع (بر طلو دیمکدر) (نار صاجو مؤخر طبقه وضعی
 یعنی صاجو ایله طلو بر طبق (از من بیانه معانیه) (در انجو) (کوهر
 سازدی قم) (طبق بودک خبری جمله سی باشد جمله سی اوزره معطوف
 (با و حدین ایچوندر) (محصولیت) با خود بو کستان عالم صانع
 ذوالجلاله شا ایدنلر ایچون انجو و جواهر توصیف اولان صاجو ایله
 طولو بر طقدر (عروض) بوقطعه و ملدن میسب الاجزاء یعنی بر یقی
 التي فاعلاتن لکن بونده صدر و ابتدا سالم حیواری مجنون یعنی خبن
 علی طاری اولش خبن اولنیده سبب خفیف اولان جزو که سبب
 خفیفک ساکنی اعتقاده دیر فاعلاتن دن الف اول دوشتر فاعلاتن

اولود وعروض وضربی مخبون ایکن حذف دخی کلوب یعنی آخرده
اولان سبب دوشوب فعلا قالور انک برینه فعلن کلورلکن یست ثابتنک
عروضی اصلدو یعنی صل علی طاری اولش صل حذفه قطعک اجتماعنه
دیرل حذف بیان اولندی قطع وتد مجموعک ساکنی اسقاط وتحرک
ثانی اسکا به یوز یوز یله اولجه فاعلاتندن حذف یله فاعلا قالور قطعله
وتد که علادر الف دوشر لام ساکن اولوب فاعل قالور فعلن برینه کلور
برعصرای فاعلاتن فعلاتن فعلن یا فعلن اولوب رمل مسدس مخبون
مخنوف یا اصل اولون * جلت عظمه بحلاوه علت کلمه کاله * جلت جیمک
قنئی ولامک تشدیدله فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه عظیم اولدی یعنی
پیولت اولدی (عظمت عین مهمله نک وطاء مهمله نک ویمیک فتحه ز یله کبریا
معناسته در اولوق دیمکدر لفظ امر فوع فاعلدر جلتک (جلال لفظا
بحرور مضاف الیهی عظمتک ضمیر صانع راجع مضاف الیهی جلالک
(واو حرف عطف) علت عین مهمله نک ولامک فتحه ز یله فعل ماضی
مفرد مؤنث غائبه ناقص واو یدن یاخود یابیدن واو یدن اولور ایسه
یو کسک معناسته در یابیدن اوور ایسه شرف معناسته در عالی اولدی
یاخود شریف اولدی (کلمه کافک قنئی ولامک کسری ویمیک فتحه
بونده قرآن مراد در لفظا مرفوع فاعلی علتک کاله مضاف کالده
ضمیره مضاف صانع راجع (محول ترکیب) حق جل وعلا
حضر نلرتنک جلال کبریاسی پیولت اولدی وکالی کله سی بوجه اولدی
* وهزاران سرود نحب ودرود از کلوی عندلیبان بوستان سرای
فضل وجود * هزاران مبالغه کثرتدن کتایتدر یعنی یکلر حاصلی
نیجه یکل دیمکدر ومبتدادر (سرود ایرلق تغنی معناسته اضافتی لامیه
نحب بحسب اللغة ملک دیمکدر لکن بونده صلواتدن عبارتدر
(ودرود دالاک وراک ضمیر یله سلام معناسته در) از حرف ابتدا (کلوی
کاف عجمک فتحیه بوغز (یاوسیه اضافت (عندلیبان اضافتی لامیه
(عندلیب عینک فتحیه وتونک سکونیه بلبلدر (الف ونون ادات جمع
(بوستان واوایله فارسی واوسر زریدر معروفی (سرای او دیمکدر خانه
معناسته بوستان سرای مرکب اوله رفی کار بان سرای کی بوستان اوی
دیمکدر تشه کیم باغ کوشکی فضله اضافتی لامیه (فضل فضیلت

مفاسد در جود ضد بخلد در (محصول ترکیب) یعنی تیجه نیک صفت و سلام
 سرودی یعنی نعماتی فضل وجود بوستان شما اینک عندلیب اینک
 بوغاز اینک یعنی فضیلت و احسان اصحاب اینک دهان نردن صد و پادین نیجه
 نیک صلا و سلام حاصلی اولیاء کرامک و صلحای عظمایک و اقیام امتک
 اندوکی صلا و سلام * که فطر بیان بزم شهوه و مغنیان عشر نخانه
 وجد و وجودند * که حرف بیان با وابطه صفت مطربان مطربک جعیدر
 سازنده دیرل اضافتی لامیه (بزم مجلس عشرتیه و صحنه دیرل اضافتی
 یتیه) شهود شین مجیه نیک ضمیمه مشاهده معناسنه در بزم شهود مقام
 جعدن کاتندر و خبر مبتدای در بر لفظ اند تقدیریه زیرا قاعده اعجاز
 اوزر مجعده سابقندن یا لاحقندن اداتی حذف پدیرل مبتدای محذوف
 تقدیری آنان مطربان بزم الخ (او حرف عطف) مغنیان مغنی نیک
 جعیدر ابرلجی دیمکدر اضافتی لامیه مطربانه معطوف (عشر نخانه
 مرکباندن عشرت اوی دیمکدر عشرت اختلاط والفت معناسنه
 اهره اضافه توسل (وجدنه اصناف بیلتیه) وجد کمال شوقدن
 حاصل اولان بر حالتند (وجود و اولک ضمیمه لغتیه بولوق معناسنه در
 وجد و وجود اهل عشق نهایت مراتبی اولان جمع الجمع یعنی فرق
 بعد الجمعه اشارتدر (نون و دال استک جعیدر یعنی ادات خبر
 محصول ترکیب) عندلیبان بوستان سرای فضل وجود که انلر مجلس عالم
 مشاهده نیک سازندلر یعنی رونق و فروزینت و زیب و زیجیلر در دخی
 وجد و وجود عشر نخانه نیک مغنیلر در یعنی جذبه و حالات خوشایزد
 حاصلی انلر مقام جمع و عالم مشاهده و اصل اولغله خانی راه حقه
 ارشاده داعبلردر و انلر کامل و مکمل اولغله باده عشق خدادن ناشی
 علی مراتب استعداداتهم حصه باب اید بیجیلردر (قطعه) * بر کل روضه
 ابلاغ که هست * کل این باغ زرویش عرقی * بر علی مفاسنه (کل
 معروف و خبر مبتدایر یعنی هزاران شرو و روضه راه مهمله نیک فخیله
 سبز زار محله دیرل باغچه دیمکدر (ابلاغ هخره نیک کسریله ایشدر نیک
 مفاسنه در بونده رسالتدن عبارتدر اضافت لامیه و کلدن مراد حضرت
 رسالت پناه علیه السلام حضرت نلریدر (که ادات رابط) هست بونده
 ادان خبردر مصرع ثانیه کی عرقی به مقیددر کل این باغ مبتدای عرقی

عمر قبست تقدیرنده خبر در (این اسم اشارت در قریه موضوع (بلاغ
معروف (زای مفرد من معانیه در (رویش شین ضمیر کل روضه به
راجع (روی بوز (عرق یا حرف وحدت (عرق فحینه در دیمکدر
(محصول بیت) کلوی عنده لیان بوستان برای فضل وجود دن
صندور ایدن سیزود و تحیت و درود ابلاغ و رسالت با نحه سنک کلی
اوزه اولسون یعنی حضرت خواجه جهان بی آخر الزمان اوزرینه
اواسونکه بویاغ عالمک کولی اناک جالی نوردن بر هر قدر یعنی بوزی
صوبندن خلق اولمشدر * نیست ز اوراق چن مر غازار * بجز اوصاف
جالش شقی * فی ادا ت فی سین و اادات خبر در یوقدر دیمکدر (زای
مفرد من معانیه (اوراق ورقک بجمیدر بپراق دیمکدر بک معانیه
(چن معروف (مر غازار اادات صله یا اادات تعلیل (بجز با حرف تأکید
جز غیر معانیه (اوصافه اضافت پیانیه (اوصاف وصفک جمعی
اوکک معانیه (جال معروف (شین ضمیر کل روضه به راجعدر (سبق
درس معانیه در (یا حرف وحدت و یا خود تنکبر ایچوندر (محصول بیت
چن بیر اقلندن قوشلره یا قوشلر ایچون حضرت فخر کائناتک اوصاف
چالندن غیر بر درس یادرسی یوقدر (عروض بوقفه بعینه صانسی را
قطعه سی کیدر وزن و قافیه ده * و علی آله و صحبه المقتبین من مشکوة
علومه و احواله * و او عطفه علی حرف جر (آل لفظ مجرور علی ایله
جار مجرور ایله ظرف مستقر معطوف بر کل روضه اوزرینه (آل اهل بیت
معانیه یا خود اولاد معانیه یا خود قوم یعنی (کل مؤمن فی فی الیوم
القیمه) بونده هر قفسی اواسه جائز در (واو عطفه) صحب لفظ مجرور
آل اوزره معطوف (صحب صاد مهمله تک فنی و حاء مهمله تک سکونیه
صاحبک جمیدر (ضمیر کل روضه به راجعدر) یعنی رسول اللهک ایمان
صاحب لری یعنی ایمان ایله مشرف اولد قلری وجه سعادت لرینی کورنلر
(المقتبین مقتبس تک جمیدر حالت جری یا ایله لفظ مجرور صفیدر
آل آن و صحبه تک نختنده هم ضمیری موصوفه راجعدر آن المق معانیه
بونده کسب نور اید ایچولر دیمکدر (من حرف بیان مقتبسینه متعلق
(مشکوة میک کسر یله و شین مهمله تک سکونیه و کافک فحینه چراغ
محلی دیمکدر لفظ مجرور من ایله مفعول به غیر صرر یحیدر مقتبسینک

(علوم علم جمید لفظاً مجرور مضاف الیهی) ضمیرینه کله راجع
 محلا مجرور مضاف الیهی (واو عاطفه) (احوال حالتک جمعی کیفیت
 دیمکدر لفظاً مجرور علومه معطوف) ضمیر غائب سابق کی
 (محصول ترکیب) دخی سرود نخب و در و در سول کائنات و مغیر
 موجوداتک آل و اصحابی اوزرینه اولسونکه ایلر حضرت پیغمبر خیر
 البشرک علوم و احوالی چراغدانندن کسب نورایدیجیلر یعنی مدینه علم
 اولان سلطان الثقلینک مجلس پرانتساب علزده حاضر اولمغله ظاهراً
 و باطناً کسب علوم آلهی و اخلاق حیده سبله مخلق اولنلر در (معلوم
 اوله که بوجده وصلوله ده اولان براهه استهلال و تشبیهات و استعارات
 حددن بیرون و قیاسدن افزوندر از جله بهارستانه کوره مرغلر کلر
 و هزارلر و هزار دستان زیر هزار بلبله دیدکری کی هزار دستان دخی
 دیرلر و بلبلدن ایریجه بر قوشه دیرلر هر قدر بونده بومغال مراد دکل
 ایسده بیه بر اعدندن خالی دکلدر * اما بعد * بسمله و جدله وصلوله دن
 فارغ اولدقدن صکره * نموده میاید که چون درین وقت دلپسند فرزند
 ارجند ضیاء الدین یوسف عصمه الله تعالی عما یفصبه الی التلطف
 و التأسف با موخفن مقدمات کلام عرب و اند و ختن قواعد فنون ادب
 اشتغال نمود * نموده مامعیدن قسم در (میادات حال) آید فعل مضارع
 کورلش کله یعنی معلوم اوله (که حرف بیان) چون ادات تعلیل درین
 درالیه بن دن مخفف در حرف ظرف این اسم اشارت (وقت معروف
 ترکیبده چاغ دیرلر) دلپسند وصف ترکیبدر کوکل بکنیی یعنی مقبول
 و مرغوب (فرزند اوغل دیمکدر ابن معنسانه و مبتدا در خبری اشاعیده
 خوانده می شد در) ارجند فیملو و عزتلو و اولو مغسال بیه کلور لکن
 بونده معنای اول مراد در ارج قحینه قیمت و عزت و بزرگ معنسانه در
 مذ ادات نسبت (ضیاء الدین مولانا جامینک متحد و منک لقی دینک
 ضیایی دیمکدر) یوسف اسمیدر (عصمه عصم فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب حفظ ایلدی دعا موقعنده اولمغله حفظ ایلسون دیمکدر ضمیر
 فرزنده راجع مقولیدر عصمک (الله لفظاً مرفوع فاعلی) (تعالی
 فاعلی نمونده اسم جلاله راجع فاعلیله جمله سی اسم جلالک صفتی
 دعا اصلندن عن مادر فنون میه قلب او نور عن عصم به متعلق ما

اسم موصوف محل قریبی عن الیه مجرور بعیدی مفعول به غیر مصر بجمله منصوب (یفعلی افعال بایندن فعل مضارع مفرد غائب معلوم یونده القابدر معناسنه در فاعلی تحتسده مایه راجع جله سی صفی (ضمیر فر زنده راجع مفعولی (الی یفعلی به متعلق در تلطف تفعل بایندن تحسیر و محزون اولی معناسنه در (تأسف وزن و معناده تلطف کبیدر عطف تفسیر بدر لکن برنده تحسیر و برنده محزون مراد اولی اوی در (با موخن با حرق صله یام صاحب آموخن الف بمدوده الیه مصدر در او کریمک دیمکدر یعنی تعلم مفعولیدر مؤخر اشتغالک مقدماته اضافی مصدرک مفعولنه در (مقدمات کلام عرب اضافی لاری لایبهدر (مقدمات مقدمه نک جمعی یعنی کلام عربک ما یحتاج الیه لری حاصلی صرف ونحو مراد در (اند وخن یونده کسب معناسنه در قواعد اضافی مصدرک مفعولنه در (قواعد فنون ادب لایبهدر در قواعد قاعده نک جمعی فنون فنک جمعی (فنون ادب در مراد علم شعر وانشاد زیرا بونلره ادبیات تعبیر اولیور قواعد فنون ادب مثلاً عروض کی (اشتغال افتعال بایندن مصدر در مشغول اولی معناسنه در (نمود نمودن فعل ماضی کوسزدی دیمکدر اشتغال نمودک مفعول مصریحیدر (محصول ترکیب) معلوم اوله که چونکه بمقبول و مرغوب اولان وقتده قتلوا و علم ضیاء الدین یوسف انی الله تحسیر ونحزنه القبا ایدن شیدن حفظ ایلسون مقدمات کلام عربی یعنی علم صرف ونحوی او کریمکلاکه داخلی قوانین فنون ادبی یعنی علم قوافی وعروضی کسبه اشتغال کوسزدی حاصلی تحصیل علمه سعی ایلدی * و پوشیده نماند که طفلان نورسیده و کودکان رنج نادیده را از تعلیم اصطلاحاتی که مانوس طبع و مالوف سماع ایشان نیست * و او عاطفه (پوشیده اور تلمش مستور معناسنه اسم مفعولدر (نماند فعل نفی استقبال قائمه دیمکدر (که حرف بیان (طفلان طفلک جمعیدر که صبی الیه مر اقی بینی (نویکی دیمکدر جدید معناسنه (رسیده ماضیدن قسمدر بنشمش دیمکدر بر را مقرر در نادیده را قرینه سبله حذف اولمشدر (و کودکان کافک ضمی و دال مهبله یا مبعه الیه طفل دیمکدر ترکیبده جوجی الف ونون ادات جمع (رنج یونده اسمدر زخت و مشقت

معناست (نا ادا ت فنی) (دیده ماضیدن قسم) (را ادا ت منله) (تعلیم)
 تفصیل بایندن مصدر در او کریمک معناست اصطلاحاته اضافتی
 مصدرک مفعولنه بعض نسخه ده از تعلیم اصطلاحی واقعدر
 بوصورنده را تخصیص ایچون اولور (تعلیم تفعل بایندن مصدر در
 او کریمک معناست) (اصطلاحات اصطلاحک جعی برقومه یا برفته
 مخصوص الفاظ و عبارات) (یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
 (ما نوس اسم مفعولدر انس دن همزه نک ضمیمه وحشت مقابلی الفت
 دیمکدر بونده مألوف معناست در طبعه اضافتی اسم مفعولک نائب
 فاعله اضافتی در) (و مألوف عطف تفسیری سماعه اضافتی سابق کی
 (سماع سبک کسر یله سماعک جعی انلرک قولفلرینک مألوفی دکلدر
 دیمکدر) (ایشان اسم اشارتک جعی) (نیست ادا ت سلب) (محصول ترکیب)
 دخی مستور و مخفی قالمیه که یکی یتشمش طفلره وزجت و دمشق
 کورمش چوققلره شول اصطلاحلری او کریمکدنگه انلرک قولفلرینک
 و طبعفلرینک مألوف و ما نوسی دکلدر نسخه آخره کوره یکی یتشمش
 طفللرک ورنج و الم کورمش کودکلرک شول اصطلاحلری او کریمه دنگه
 انلرک طبیعت و سماعلری ما نوس و مألوف دکلدر (حاصلی انلره
 اصطلاحات فنی باقومی او کریمک یا انلرک او کریمه سی که انکله انست
 و القلری اولیه) (بعض نسخه ده اسماع و بعضیستنده استماع واقعدر
 لکن طابعه اقرب بزم اختیار ایتدیمکدر در * بر دل بار وحشی و بر خاطر
 غبار دهشتی می نشیند * دل کوکل (بر دل می نشیندک مقدم مفعول
 غیر صریحی) (بار وحشی فاعلی بار وحشت مجازا بیانیه بار بوک معناست
 وحشت بحسب لافه تنها قالمی دیمکدر بونده او کریمک دیمکدر) (یا
 حرف تنکیر) (و بر خاطر بر دل اوزرینه معطوف خاطر بونده قلب
 دیمکدر) (غبار دهشت مجازا بیانیه غبار تود دهشت حیرت معناست
 (با حرف تنکیر) (می ادا ت حال) (نشیند فعل مضارع نشینیدن دن
 یا نشیندن) (بر مصدر تائینک ما قبلده) (خسشف) (دن سین مهمله
 اولسه تا داله قلب اولندقدنصرکه سین یا حذف اولنور یا خود بایه
 قلب اولنور یا خود هایه قلب اولنور بونده بایه قلب اولنمش لکن علی
 غریبایس دال مقلوبه نک ما قبله برنون زیاده اولنمشدر اونور

دیمکدر (محصول ترکیب) اصطلاح وقواعدی تعلیم و تعلیم انیس
 والفتلری اولمق سببیه کوکل اوزده وحشت یوی و آینه قلبلرینه
 دهشت وحیرت نوزی اوتورر حاصلی نهنه کوچ گه سببیه اوردوب
 حیرت واضطرابه دوشر* از برای تلطیف سر و تشخیص خاطر وی
 گاه گاهی از کتب گلستان که از انقاس متبرکه شیخ نامدار و استاد
 بزرگوار مصلح الدین سعدی شیرازیست رحمه الله تعالی* از برای
 از زانده یا خود برای لفظنده اولان معنای منی تأکید ایدر برای تلطیف
 تلطیفندن ایچون دیمکدر (تلطیف تفعیل باندن مصدر در ملایمت
 و بر مک یعنی یومشقی دیمکدر (سر سبک کسر یله قلبده مخنی اولان
 نسنده در تلطیفک سره اضافتی مصدرک مفعولنده یعنی قلبنده
 اولان کدوراتی یومشقی ایچون) تشخیص تفعیل باندن مصدر در
 کسکین اتمک معناسنه در خاطره اضافتی ینه مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر) خاطرک و به لامبه وی ضمیری بوسفه راجع صدر (گاه گاهی
 یا تکرر ایچوندر وقت وقت دیمکدر) کتب گلستان معروف و مشهور در
 مفعولیندر مننویده صکره کلان خوانده می شدک (که حرف رابط
 صفت) انقاس نفسک جعیدر بواثر و کلمات مراد در متبرکه تفعیل
 باندن اسم فاعلدر برکت طلب اولتیجی دیمکدر اضافت بیایه در
 برکت طلب اولتیجی اولان نفسلرندن دیمک اولور (شیخ معروف
 نامدار و صف ترکیبدر نلمی دیمکدر اضافتی بیایه) (استاد بزرگوارده
 بیایه) (بزرگوار بزرگ که مرادف یا خود بزرگ اولور و از مصاحبت
 معناسنه در عظمتلو دیمک اما این کمالک تحقیقنده وار بونک کی برده
 لیاقت معناسین افاده ایدر مثلاً شاهوار شاهه لایق و بزرگوار اولولمه
 لایق دیمکدر) مصلح الدین دخی اصلاح ایدیجی دیمکدر اسمی مصطفی
 اولان کیمسه به اطلاق اولنوزمش برکزیده دخی دربر (سعدی صاحب
 گلستانک لغتی) (شیرازی یا حرف نسبت شیراز اسم بلده) (سین و
 ادات خبردر) (رحم فعل ماضی ضمیر مفعولی سعدی به راجع صدر) (الله
 اغظا مرفوع فاعلی تعالی فمخنده اللهه راجع فاعلبه جمله می
 اسم جلالک صفتی) (محصول ترکیب) اوغلم یوسفک سرینی تلطیف
 و خاطرینی تشخیص ایچون یعنی قلبنده اولان کدوراتی کیندروب

بومشقی ایچون وذهنی کسکین یعنی تیر ایتمک ایچون وقت وقت
 کتاب کلستان دن که دینی اصلاح ایدیجی ناملی شیخک و عظیمتسلو
 اسانک برکتلی اولان نفسلرندن یعنی آثار سنجندن در عالی اولان
 الله اکا رحمت بلسون (مثنوی) نه کلستان که روضه ز بهشت *
 خاک و خاشاک اوغیر سرشت * نه حرف نفی (کلستان بونده کتاب
 کلستان مراددر) که حرف اضرب (روضه یا حرف وحدت همزه
 نوسل ایچون) روضه رانک قنچی و واولک سکونیه سیره زار محله دیرلر
 کرک ما کولان و کرک غیر ما کولان بیجه معاشنه (بهشت باء عربیتک
 کسریه جنت دیمکدر) و خالک خاء معجه ایله طیراق معاشنه بعض
 نهمده خار واقع اولمش دکن معاشنه در (خالک خاء معجه ایله
 چورچوب دیمکدر غایت نظر دن ساقط اولان شبهه اطلاق ایدرز
 (اوبه اضافتی لامبه) اوضمیر روضه به راجع اندرز (غیر سرشت وصف
 ترکیبی فیلنددر غیر طبیعتی یا عجز ایله یوغر لاش (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ سعدینک کلستانی وصف ایدوب یوزر کلستان دکل
 بلکه جشدن بر بیجه در انک طیراخی و چورچوبی غیر طبیعتی و یا
 غیر الیه یوغر لاشدر یعنی عبیر کی قوفولودر حاصلی جنت کی ناظرین
 و ساعینک قلوبنه صفای بخش اولور و مشام جان اهل بصیرتی
 سطر قیلار * باهایش بهشت رادرها * فیض ده قصه اش کوثرها *
 باهایش شین ضمیر کلستانه راجعدر (ها ادات جعفر کلستانک بابلری
 دیمکدر و مبتدادر) را ادات صله یا ادات تخصیص (درها درک جمیدر
 در قیوم معاشنه باب دیمکدر بر ادات خیر مقدر در درهاست
 تقدیرنده در) فیض ده اصلنده دهنده فیض وصف ترکیبی در فیض
 و ریجی دیمکدر فیاض معاشنه در (قصه ها قصه نک جمیدر حکایه ل
 دیمکدر و مبتدادر) شین ضمیر کلستانه راجعدر (کوثرها کوثرلر دیمکدر
 کوثر جشدده حضرت پیغمبره مخصوص اولان ارق بنه بر ادات خبر
 مفرد کوثرهاست (محصول یت) حضرت شیخک کلستانک بابلری
 جنت ایچون باجسته قبولدر سکر اولمده بانصایح و یاغیری مشعل
 اولد ایچون انکله مشع اولوق دخول جسته سبب اولمده فیض
 و ریجی قصه لری کوثرلر در نشکان وادی حیرتی قاندر مده حاصلی

هر بانی بر جنت بانی و هر بر قصه سی بر جنت کوثر پدر * نکته‌هایش
 نهفته در پرده * رشك خوران ناز پرورده * نکته‌ها نکته نك جعبدر
 نکته نونك ضمیمه بحسب اللفظ بر پرده نقطه قویوب بر شیشه اشارت
 ایتمکه دیر پونده مزایای الفاطم مراد در (شین کستانه راجعدر
) نهفته نونك و هانك ضمعل یله و فاك سکو نیله و هاء رسمی ایله کیرلو
 دیمکدر اسم مفعول مستور معناسنه در (نکته‌هایش مبتدا نهفته بر سین
 و تا تقدیر یله خبر اولق اولی در و مصراع ثانیه کستانه راجع بر مبتدا
 تقدیر اول نور شیمی مر جوم مصراع ثانیه کی رشك خورانی نکته یه
 خبر معناسی و بر مش نکته رشك خور اولدیفی معلوم ار باب نکنددر
 اما کستانه رشك خور اطلاق اولنور (پرده رانی ایله مهری بیننده اولان
 حجاب دیرل مفعول فیه در نهفته نك (رشك رانك قحی و شین بجمه نك
 سکو نیله غیرت معناسنه در (خوران حورك جعبدر رشك خور
 وصف ترکیبدر حوری غیره کتوری دیمکدر یعنی حور یلرك
 محسود یدر (ناز پرورده مر یکا ندندر پرورده اسم مفعولدر بسلمش
 معناسنه ناز پرورده نازی بسلمش دیمکدر (محصول بیت) اوکستانك
 نك و مزایای پرده ده کیرلیدر یعنی مخفی و مستور در حاصلی هر کسک
 عقول نکته لینه و اصل اولوب ادراك ایده مز و نا اهلاک نظر ندن
 مستور در و اوکستان نازی بسلمش حور یلرك رشك و غیر یدر
 یعنی حسن و طراوتدن نامی محسود خوراندن * دلکش اشعار او بلند
 اشجار * از هم لطف تحتها الانهار * دلکش وصف ترکیبی انواعنددر
 (اشعار همزه نك فحیه شعرک جعبدر مبتدا (اویه اضافتی لامیه
 کوکل چکیچی دیمکدر او ضمیر کستانه راجعدر (بلند بانك ضمی
 و لامك قحی ایله بوجه معناسنه در بویلی دیمکدر (اشجار شجرک
 جعبدر ینه ادات خبر مقدر در (م رطب معناسنه یعنی یاش دیمکدر
 (لطف لطافت معناسنه اضافت ینانیه (تحتها تحت طرف مستقر
 مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی مقدم خبر در (ها ضمیر مجرور مؤنث
 اشجاره راجع مضاف الیهی تحتك (الانهار نهرک جعبدر ارمق معناسنه
 لفظ امر فوع مؤخر مبتدا (محصول بیت) اوکستانك کوکل چکیچی
 اولان شعر لری بلند اشجار در لطافت و طراوت و رطوبتندن و انحرک

الشده نهر وادبر (حاصلی اگر روحنه جناتك انجاری وازمقلمی
 واریسه کستانك دخی هر برشعر موزونی پردخت منتها ولطافت
 وطراون کوبا نهر دل بادد (عروض) بوشنوی بحر خفیفندبر معلوم
 اوله که عجم جیع اوزانی اکثر یا مثنی الاجزا استعمال ایدولر عرب مسدس
 الاجزا استعمال ایدولر اخته از جمله بحر خفیفك اصلی عند العرب
 فاعلان مستفعلن فاعلان در ایکی کره اما عند الاعجم فاعلان
 مستفعلن فاعلان مستفعلن در ایکی کره اما اگر عجم مسدس استعمال
 ایدولر مجزوا ایدولر بر جزئی حذف ایدولر تنه کیم بونده اولدیغی کبی
 بویه اولجه صدر وابتدا سالم خشوکه مستفعلن درخین علی طاری
 اولوب سین دوشر مستفعلن فالور فاعلان انك برینه کلور عوض
 و ضربك بعضیسنه شکل و بعضیسنه ضم طاری اولمشدر شکل
 خین ایله قصرك اجتماعه دیرلر خین اولده اولان سبب خفیفك ساکنی
 اسقاط وقصر آورده اولان سبب خفیفك ساکنی اسقاط و ما قبلنی
 اسکان که فاعلان دن خین ایله الف وقصر ایله فون دوشر ولساکن
 اولور فاعلان اولور که اشکل دیرلر ضم حذف ایله قطعك اجتماعه
 دیرلر قطع فاعلان دن وند بمجموعك ساکنی حذف و مخرجی اسکانه
 دیرلر وحذف آورده اولان سبب خفیفك اسقاطنه دیرلر بویه اولجه
 فاعلان دن قطع ایله علانك الی دوشر ولام ساکن اولور وحذف ایله
 تن دوشر فاعل فالور فاعل انك برجه کلوب فاعلان مفاعلی فاعلات
 بافعال اولوب بحر خفیف مسدس مخبون اشکل بااصل اولور * سطر
 چند خوانده می شد * سطر ی یا حرف وحدت سطر معروف (چند
 فح دیمکدر سطر ی چند بر فح سطر دیمکدر سطر مبتدا خوانده
 ماضیدن قسم در خوانده می شد جمله نئی خبر مبتدای ثانی و جید ای
 ثانی خبر مبتدای اول (حاصلی او غم یوسف کتاب کامتاندن بر فح سطر
 او قومش ایدی * دران اشارت خاطر آمد که تبرک با نفاسه انشر یفسه
 و شعا لاشاره اللطیقه ورقی چند بران اسلوب ساخته شود * دران
 در حرف ظرف آن اسم اشارت (اثنا وقت معناسند در یعنی او غم
 یوسف کستان او قود یعنی وقتنده (دورات ضله (خاطر بونده قلب
 معناسند در آمدك مفعول ایدر (آمد فصل ماضی مفرد غائب (که حرف

بیان (تبرکاً مفعول مطلق در یا مفعول له) یا نفاسه یا حرف مضاجبت
 یا استعانت (انفاس نفسک جچی ضمیر شیخه راجع صدر (شریف ضد
 الوضع) و تبعاً ای تخلفاً تبرکاً کی اثر بجه کتمک معناسه (لام حرف صله
 اشعار شعرك جمعیدر ضمیر بنه شیخه راجع صدر (اللطیفه لطیفه ملازم
 معناسه در (ورقی چند مبتدا و رقی میراقی بونده کابعد معناسه در
 (یا وحدت ایچوندر) بر علی معناسه (آن اسم اشارت در اسلوبه) اسلوب
 ضم همزه ایله فن معناسه در بونده طرز و طور معناسه (ساخته
 اسم مفعول (شود اولدی ساخته شود دوزلش اولدی دیمکدر
 و خبر مبتدا در (محمول ترکیب) فرزندان چند یمک فعل کلستان
 ائناسنده خاطره کلر بیکه اتمک شریف اولان نفسله تبرکاً و لطیف
 اولان شعر بنه تبعاً یعنی حضر شیخ معدنیک نفس شریف لرله
 برکت طلبیدن ایچون یا برکت طلب اتمک ایله و شیخ کلستانک
 اثر بجه کتمک ایچون یا کتمک ایله کلستانک طرز و طور بنده بر قی کاغد
 دوزلش اولدی یعنی تنظیم ترتیب اوانندی که مراد بهار سنایندر
 * و جزوی چند بران متوال پرداخته گردد تا حاضر از داستان و غایب از
 ارمقانی * جزوی یا حرف وحدت (جز پارچه دیمکدر) جزوی چند
 بر قی پارچه دیمکدر (بر حرف استعلا (آن اسم اشارت (متوال وجه
 معناسه در یعنی اول وجه اوزره دیمکدر (پرداخته اسم مفعولدر
 (کردد کانی عجبیک فتحیه فعل مضارع گردیدن مشتق اوله
 دیمکدر پرداخته مقدم مفعولدر گردیده تمام اولش اوله دیمکدر
 جله سی خبر (تا حرف تعلیل حتی معناسه) حاضران حاضرک جچی
 مقدم مفعول صریحی باشدک (را ادات صله) داستان حکایه
 یا حرف وحدت باشدک مقدم مفعول صریحی (باشد فعل مضارع
 مفرده غائب اوله دیمکدر) غایب از را ادات صله غایبک جمعیدر مقدر
 باشدک مفعول غیر صریحی (ارمقانی صریحیدر هدیه معناسه
 (محمول ترکیب) داخی بر قی جزو کلستان کانی و جهی اوزره
 تمام اولش اوله تا کیم حاضر لر حکایه و غایب لر هدیه اوله یعنی
 حاضر بن و غایب بن حکایه و ارمقانی اولقی ایچون سیاق کلستانده
 بر قی جزو تمام ایلدم * و چون این معنی بانجام رسید و این صورت

با هم انجامید * چون ادات تعلیل خبر طبعی متضمن (این اسم اشاره نیز
 معنی دن مراد بودند. کلماتک اسلوب و متوالسده اولان بهارستاندر
 (با حرف صله) انجام صوتک دیمکدر یعنی آخر (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ایشدی) (صور تدن مراد نقوش بهارستان) انجامید
 فعل ماضی مفرد غائب آخر اولدی یعنی دو ~~دو~~ دیمکدر
 (بموصول ترکیب) دخی چونکه بومعنی آخره یعنی نهایت ایشدی
 ایشدخی بوسورت تمام اولق ایله آخر اولدیسه * باخرد کفتم چه
 سازم زیور این نوعروس * تا بچشم خواستکارانش فراید زیب و زین *
 با حرف صله (خردهاء معجمه نك كسر یله رانك قصیده عقل
 معنانه در) کفتم فعل ماضی متکلم وحده دیدم دیمکدر (سازم
 فعل مضارع متکلم وحده دوزیم یعنی ایلیم دیمکدر) (زیور لعل
 و جواهره یزکه دیرل) (نویکی جدید معنانه) (عروس بین النکاح
 والزفاف کایه و کویکویه دیرل) (تا حرف تعلیل) (چشم کوز عین
 معنانه) (خواستکارانش شین ضمیر عروسه راجعدر خواستکاران
 کافی عجمه خواستکارک جمیدر وصفه مشبهه در که کافی هاء رسمیدن
 منقلبدر و عجمیدر خواسته ایله آردن مرکب طالب معنانه) (فراید
 فعل مضارع مفرد غائب افزایشدن محفف افزایشدن مشتق آره
 یعنی زیاده اوله دیمکدر) (زیب زاء معجمه نك كسر یله یراشقلق معنانه
 (وزین امانه کسر ایله عطف تفسیردر) (محصول بیت) (عقله دیدم
 نه دوزیم بویکی عروسک بزکنی یعنی ترونازه اولقده عروسه مشبه
 اولان کانی نه کونه ترین ایده یم تلکیم اتی طلب ایدیجی لک کوزینه
 زیب و زینتی آره یعنی یراشقلقی زیاده اوله * کفتم درهای شمای
 شهر یارگاه کار * نصرة الدیبا معزاللدولة کهف الحاققین * کفتم
 فعل ماضی مفرد غائب فاعلی فحتمده خرده راجع ضمیردر (درها مقدر
 بسازدک فاعلی چهامی مقول قول) (در دال مهمله نك ضمیه انجوا
 معنانه در) (ها ادات جمع) (یا اضافه توسل) (تا مدح معنانه
 اضافی لری لامیه) (شهر یار عصر زنده معنالی اولین پادشاهه دیرل
 (کالکراه اضافی یائیه) (کا مکار کاف اول عربی و ثانی فارسی
 خداوند کام دیمکدر یعنی مرادن ایدیجی غالب مطلق معنانه حاصلی

دبلد یکنی ایدی دیمکدر (نصیره مصدر در بار دم معناسنه لفظا
 مرفوع خبر مبتدای محذوف تقدیری هو نصیره الدنيا دیمکدر هو
 شهر یاره راجع در) الدنيا تقدیرا مجرور مضاف الیهی نصرتک دنیاک
 یار دیمی دیمکدر رجل عدل قییلندن (معز افعال بایدن اسم فاعلیدر
 عزز ایدی معناسنه خبر بعد خبر در بو نصف نصرتک اعزازی المجرور
 لازم کلدی والامبتدا تقدیرینه حاجت یوقدر نصرت و معز براسه
 شهر یاره صفت اولور لفظا مل (الدولة لفظا مجرور مضاف الیهی
 اضافت اسم فاعلک مفعولیه در) کهف لفظا مرفوع نصرت و معز کی
 کافک فتحی وهالك سکونیه مقاره دیمکدر (خافین جافکک شبه می
 حالت جری با ایله لفظا مجرور مضاف الیهی در کهفک افق شرق
 افق غرب دیمکدر شرق و غرب معناسنده مستعملدر اضافت لامیه
 شرق و غرب مقاره می دیمکدر حاصلی اهل شرق و غرب مقاره می
 دیمک اولور ذکر مکان اراده میکن طریقله مقاره دن مراد مجاء
 و ماوی دیمکدر استعاره طریقله (محصول بیت) تغل جوابنده بکا
 دیمیکه کامکار اولان شهر یارک مدحی المجرور بهترین ایله اوشهر یار
 دنیاک ناصریدر دولتی عزز اید یجیدر حاصلی شهر یار کامکارک
 قیمتده انجویه مشابه اولان ثنایله بو نوعروسی ترین ایله دیو عقل
 بکا خطاب ایلدی * اختر برج جلال کوه درج شرق * شمع بزم
 دوده تیمور خان سلطان حسین * اختر یلدر نجم معناسنه (برج یونده
 مطلق حصار اولق جائز در) جلال عظمت معناسنه اخترک
 برج لامیه (و برجک جلالته بیانیسه) کوهر جوهر دیمکدر (درج
 یونده صندوق دیمکدر) شرفه اضافتی بیانیسه (شمع معروف) بزم
 مجلس معناسنه (دوده خاندان معناسنه) تیمور خان معروف حقیقتی
 احتیاج توار یخه مر اجعت ایلسون اضافت لامیه بو مجموعی شهر یارک
 نفیدر (سلطان حسین عطف بیان مراد حسین بیقرادر
 (محصول بیت) ایله شهر یارک جلال بر جنسک یلدری و شرف
 صندوق سنک اهل و جوهری تیمور خان خاندانک مجلسنک شمع
 سلطان حسین بیقرادرانک مدحی انجوسیله نوعر و سه مشابه و بمائل
 اولان کابی ترین ایله دیو عقل جواب ویدی * ایمان قدری که چون

خورشید ذرات جهان * باشد از چشم عنایت دیدن اورا فرص عین *
 آسمان قدری یا حرف وحدت آسمان قدر می کبدر علو مرتبه معناسنه
 خبر بنیاد مجلوف تقدیری ان آسمان قدر بست (که حرف رابط
 صفت (چون ادات تشبیه (خور و روم شبیه کنش معناسنه در
 (حال ذرات جهان مؤخر دیدن لفظنک مفعولی (ذرات ذره نك
 جعی ذره شمس پرتونده نمایان اولان نسبه به دیرلر بونده رعایا و پرایا
 مراد در اضافت لامیه (باشد فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن
 (از چشم عنایت دیدن نه مطلق (چشم عنایت بیانیه (دیدن مصدر در
 کورمک معناسنه باشدك اسمی (اورا را ادات مفعول (او ضمیر سلطان
 حسنه راجه سدر باشدك مفعولی (فرض عین خبری فرض عین هیچ
 بوجهه ساقط اولیان فرضه دیرلر باشد اسمیه خبریه آسمان قدرك
 صفی آسمان قدر سلطان حسنهك صفی (محمصول یت) سلطان حسین
 برآسان قدر در که کنش کبی جهان ذراتك حالت عنایت کوزندن
 نظر ایلک اکا فرض عین اولور یعنی شمس پرتونده مجتمعه اولان
 ذره را نه کونه پرتواند از اولور سه پادشاه کامکار دخی ظل جایقده
 اولان جهان ذره رینه یعنی زیر حکو منته اولان بنده رینه عطف
 و مرحت و عنایت و شفقت کوزندن کورمک اکا فرض عین اولور
 * دین دان در ذمت جودش همه حاجات خلق * کی پسندد جود او
 در کردن خود عار دین * دین پورج فارسیده وام فرلر داتك مفعول
 اولی (دان امر حاضر در دایر دیدن یادداشتن دن زیر قاعده مصدر
 تائینك ما قبلنده (خشف) دن سین اولور سه تاداله قلب اولنور
 اما سین یا حذف اولنور یا بایه تبدیل اولنور یا هیه بونده حذف
 اولنور سدر داند اولوب فعل مضارع اولور امر حاضر قاعده سی
 اوزره دالی حذف ایدوب دان اولور پیل دیمکدر (در حرف نلرف
 (ذبت ذال تخنك کسریله و میك تشدیدیه بحسب اللفه عقد
 معناسنه در اما بونده کردن دیمکدر (جوده اضافت لامیه جود
 مخا معناسنه در داتك مفعول تائینی (شبه اضافتی لامیه سلطانه
 راجع در (همه ادات سور (حاجانه اضافت بیانیه (حاجات حاجتک
 جعی حاجت معروف (خلقه اضافت لامیه خلق مخلوق معناسنه

(کی ادات استفهام انکار ایچون داخل اولور چن معناسنه) پسند
 باد عجبيله فصل مضارع پسندیدن دن بکنور دیمکدر (جودا و لامیه
 و پسنددک فاعلی ضمیر بنه سلطانه راجعیدر) (برکردن غیر صریحی
 خورده اضافت لامیه در) (عار دین مفعول صریحی اضافت لامیه
 (مخصول بیت) بوج پیل او سلطانک جود و سخاسی ذمتده
 مخلوقات جله سنک حاجت لری چن بکنور یعنی بکنز انک جودی
 کندنی کردنده دین عاریتی بعضی نسخیده کی بر بنه کم واقع اولمش
 کاف عربک فقهیه آردیمکدر یعنی آن بکنور حاصلی هیچ بکنز
 و بعضی نسخیده عار بر بنه بار دوشمشدر بولک معناسنه در حاصلی
 کلام جمع خلقک حاجت لری جود شاهیده دین پیل بویه اولنج
 مخا کندو بویونده دین اولخی بکنز یعنی استمز (عروض) بوقطعه
 بحر رمل ممتددر صدر و ابتدا و حشور سالم عروض و ضربند قصر
 طاری اولمش قصر آخرد و اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاط
 و مکرر کنی اسکا نه دیرر بویه اولنج فاعلاتن دن تون دوشوب نا
 ساکن اولور فاعلاتن فالوب رمل مقصور مثنی اولوب بر مصرای
 فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولور * اغز الله انصاره و ضاعف
 اقتداره و ادام اولاده الکرام تحت ظلال ملک و سلطانه و انام کافه
 الانام فی کشف عدله و احسانه * اعتر افعال بایندن فعل ماضی
 مضاعفدر دعا موقعنده عزیز ایلسون دیمکدر (الله لفظا مرفوع
 فاعلی جله می دعایه) (انصار نصیرک جمعی لفظا منصوب مفعول
 صریحی باردم ایدی بیلر دیمکدر بونده انصاردن رجال و اتباعی مراددر
 ضمیر محلا بحر و مضاف الیهی اضافت مصدرک مفعولنه در) (ضاعف
 و او حرف عطف ضاعف مضاعفه بایندن فعل ماضی مفرد مذکر
 غائب بنه دعا موقعنده قت قت ایلسون دیمکدر فاعلی تحتند الله
 راجع جله می اعزیه معطوفدر) (اقتدار افعال بایندن مصدر در
 قادر اولمش معناسنه یعنی کوجی بتمک لفظا منصوب مفعول صریحی ضمیر
 بنه سابق کی) (و ادام و او حرف عطف ادام افعال بایتنک اجوف
 و او پسندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب دائم و ثابت ایلسون دیمکدر
 نخشده فاعلیله اعزیه معطوف) (اولاد ولدک جمعی اوغلر دیمکدر

لفظاً منصوب صفتی بدر اولادك (تحت ضد فوقیروا كیت معناسنه
 فارسیه زبردل مفعول فیهی اودام تك (ظلال ظلك جمعیدر كوكلكم
 معناسنه لفظاً مجرور مضاف الیهی ظلالك ضمیر مجزومه ظلكك مضاف
 الیهی اضافت لایه (واو حرف عطف (سلطان لفظاً مجرور ملكه
 معطوف ضمیر سابق كی (و انا مافعل بائیدن فعل ملضی اجوف ولوی
 مفرد مذ كر غایبدر تحته فاعلیه اعز به معطوف اویونسون یعنی
 راحت ورسون ثلاثی معناسنه اولی احتمالیده وار بویه اولوجه كافة
 مرفوع اولوب فاعل اولوی اوله كوره منصوب اولوب مفعول اولوی
 (الا نام لفظاً مجرور مضاف الیهی كافهك بوا نام مطلق معناسنه در
 (فی حرف جر نامه معلق كیف كافك ففی بونوك مكنویه احاطه
 معناسنه فمضمونك جانب معناسنه در بونده اینكسنده (احتمالی وارد
 لفظاً مجرور و محلاً منصوب مفعول غیر مصرعی انا م فمطلق عدیه
 مضاف عدیه مجبیه و سلطان جملة معلق و ضمیره مضاف
 (محمول فقر) الله عظیم الشان لك انصار بی عز و ایلسون دخی
 لك اقتدار بی قوت ویت ایلسون دخی اناك اولاد كرامتی ملك سلطنتی
 ظلمتلك الشده دایم ایلسون دخی اناك عدل و احسان احاطه سنده
 باحواسنده یعنی جایه سنده جمیع نامی الله عظیم الشان اویونسون یعنی
 راحت ورسون یا جمیع نام اویونسون یعنی مستخرج اویونسون * قطعه
 كستان كچه سندی كردز بن * پیش بنام مضرب زنگی تمامش *
 (كچه كچه دن مخفقد ادا ت بشرط (معدی كرده فاعلی (كرد
 فعل ماضی مفرد غائب بلدی دیمكدر (زین ازین دن مخفقد (از
 من معناسنه (این لسم اشارت كردك مفعول غیر مصرعی (پیش بام
 عجمه لوك معناسنه بوندن اوكدین یعنی بوندن اقدم دیمكدر (بنام یا
 حرف صله با حرف مصاحبت (بیا آمد یعنی اسم سنده اضافتی لایه
 (این این دن مخفقد فاعله هر یه موزون و تلخین بیننده این لفظ سندن
 همزه حذف اولود انا العجم بام بعضاً کلیاً حذف ایدر شیخ عطارك
 پند نامه سنده اولان شافعی اندر یس كی (تمامش شین ضمیر كستانه
 را حذر تمام كردك مفعولی (محمول بیت (كستانی كچه شیخ معدی
 بوندن اقدم زنگی اوعلی معدیك نامه ای تمام بلدی ایسته یعنی اناك نامه

تألیف و جمع ایدوب که ایندرونق و غیر و ردی ایسه * بهارستان
 من نام از کسی یافت که شاید سعد بن زکی غلامش * بهارستان من
 لایحه نام بونده شهرت منطقیست در و یافتک مقیم مفعول صریحی
 از کسی غیر صریحی (یا حرف وحدت) (کمی سلطان جسنند
 عبارتدر) که عرفد بیان (شاید فعل مضارع مفرد مجانب شایدین
 یا شایدین دن زرمصدناتی سینی نک بالاده ذکر اولند بیغی وجه اوزده
 سینک حذفی قیلندندر لایقدر دیکسدر بونده شاید شد تقدیرنده
 یعنی اولق لایقدر معناسنه (سعد بن زکی شاید شد فاعلی غلام
 مفعولی شین ضمیر کسی به راجعدر (بعض نسخده شاید برینه باشد
 واقعدر بویه اولنجه مقدره حاجت قالماز (محصول بیت) نیم بهارستان
 بر کبسه دن نام و شان و شهرت بولدیکه زکی اوغلی سعد اکابنده
 اولمه لایقدر بوینده نامی معنای اصلینده استعمال ایدن تکلفه
 دوشوب نام آله مش (عروض) بوقطعه بحر هرج حسندسندندر که
 حسد وابتدا و خوشو رسالم عروض و ضرب محذوف (حذف اخرده
 اولان سبب حذفی استقطعه در بر مفاعیلن دن لن دوشور معنای قالمز
 فاعولن اک برینه کلور بویه اولنجه بر مصراعی مفاعیلن مفاعیلن فاعولن
 اولوب هرج سدس محذوف اولور * قطعه دیگر * کذری کن برین
 بهارستان نایبی در و گلستانها * کذری (یا حرف وحدت کذر اسم
 مصدر در هرور معناسنه (کن امر حاضر کذری کن بر کجه ابله یعنی
 کج) (برادات صله با معناسنه (این اسم اشارت تا اذات تغلیل (یعنی
 یا حرف استقبال بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوزه سین دیکدر
 (دراو) در حرف ظرف (او ضمیر بهارستانه راجعدر) گلستانها ها اذات
 جمع (محصول بیت) بویه بهارستانه برمرور ابله یعنی سر و تمامشطر بقیه
 بر کیم تا کیم او بهارستانه گلستانلر کوزه سین یعنی نیم بهارستانده نیمه
 گلستانلر ندر صدرهین ایمان ابله نظر ابله * و زلطافت بهر گلستانی رسته
 کلهام بیدر بجانها * وز وازدن مخفف (بهر با حرف ظرف در معناسنه
 بهر اذات سور (گلستانی یا حرف وحدت نوعیه) رسته ما ضیدن قسم
 بخش معناسنه (کلهام کل معروف) (ها اذات جمع) کلهام رسته نک فاعلی
 (دمیده بوده ما ضیدن قسم ظاهر اولمش دیکدر) (ر بجانها فاعلی ر بجان

فسلکن دیمکدر (ها اادات جعفر (محصولیت) دخی اطاعتدن هر بر
 کلستانده یعنی بهارستانده اولان هر برکات تانده گلر بنش وری بجانلر
 ظاهر اولش حاصلی بویله رنگین ورنادر (عروض) بوقطعه بحر
 خفف سدس مخوف اصل در که بعد الازاجیف فاعلاتن مفاعلتن
 فعلن در نه کیم تفصیلی نه کلستان که روضه ز بهشت مشو یسند
 ذکر اولمشدی * ورتیب این بهارستان بهشت روضه اتفاق
 افتادست * ترتیب تفصیل بایندن مصدر و هر شئی یلورینه قومعه
 دیر اضافی مصدرک مفعولنه در و مبتدا (بر علی معناسنه) هشت
 اسماء اعداددن سکر دیمکدر (روضه باعنه دیمکدر بونده یاب و فصل
 فغانده در (اتفاق افعال بایندن مصدر در اصلی او تعلق ایلی قبل
 نه افعال و او اولسه و اوی تله قلب ایلی وید اذلم ایدر ل اتفاق اولور
 (راست کک معناسنه ترکیده دوشش) افتادست سین و اادات خبر افتاده
 ماضیدن قسم در خبر مبتدا واقع اولشدر معناسنه (محصول ترکیب)
 دخی بو بهارستانک ترتیبی حکم روضه او ذره اتفاق واقع اولشدر یعنی
 دوشش واقع اولشدر حاصلی سکر روضه ده اختتام پذیر اولشدر
 * هر روضه بهشت آیین مشمل بر رنگ دیگر از شقایق و بوی دیگر از
 ریاحین * روضه همزه حرف توسل (یا باطنی و حدندر و مبتدا
 (بهشت آیین وصف ترکیبی قبیلندندر و مبتداک وصفیه و بهشت
 آیینی دیمکدر بهشت بای عربک کسر یله جنت معناسنه در بونده
 مجرد تشبیه همچوندر جنت کی دیمکدر (مشمل بر سین و تا تقدیر یله خبر
 مبتدا در (مشمل اذمه سال بایندن اسم فاعلدر محیط و مجتمع معناسنه
 (رنگ لون دیمکدر (دیگر غیری دیمکدر (شقایق دخی لاله که کلنجک
 تعبیر اولور رنگی غایت فرمزیدر و بوی قوقو معناسنه (بوی دیگر
 غیری قوقو دیمکدر (ریاحین ریاحنک چغیدر قبیلکن معناسنه در
 (محصول ترکیب) هر بر جنت کی اولاب روضه سی شقایق غیری رنگی
 ریاحینک ماعداسی قوقوی مشملدر یا خود هر بر روضه سی رنگ شقایق
 ماعدارنگی و ریاحیندن ماعدای قوقوی اشتمالده جنت کیدر حاصلی
 قلوب وار و احوه صفای بخش و رونقه در * نه شقایقش راز با مال
 باد حزان بر مردکی و نه ریاحینش از همت بردردی افسردگی *

نه های رسمیه ادات نقی فعلین نجرید اولمش نباشد تقدیر نه شقایقش را
 را ادات صله (شین ضمیر بهارستانه راجع در شقایق مقدر فعلک
 مفعول غیر صریحی (ایمال غیر یکدیگر بای ایله مالیدن چکنمه معناسنه
 خور لقسند زنگر ندر بوند مباد حزانک زده لمسی هر ادر (پر مرده ملک
 مفعوله صریحی باد حزانه اضافت لامیه (یاد ییل (حزان فصول
 از بعونک بوی اضافت لامیه (پر مردهی مقدر فعلک فاعلی یا حرف
 مصدر کافی عجمی هاء رسمیدن مبدل پر مرده صولش دیمکدر (واو
 حرف عطف (نه سابق کی) (از دست برد مفعول غیر صریحی افسرده ملک
 ردست برد یله هر ینک ضمیمه ظلم معناسنه در (بر دله هر ینک فحمله
 صووق معناسنه بر دایله برده جناس خطی وارد در دبه اضافتی لامیه
 (دی قبش دیمکدر) (افسردهی یا حرف مصدر کافی هاء رسمیدن مبدل
 (معلوم اوله که آخرنده هاء رسمی اولان کلمه نک آخرینه الف و نونکه
 ذات جمع در یا خود یا داخل اولسنه هاء رسمی کافه مبدل اولور
 ایند کان و افسرده کی) (افسرده طوکش معناسنه در) (محصول ترکیب)
 نه او بهارستانک شقایقنه حزان بلینک زده لیوت چکنمه سندن
 صولمقلق اولور یعنی سائر شکوفه و اشجاری باد حزانک زده لدیکی کی
 بو بهارستانک شقایق کی اولان الفاض و نکاتنه دست رس بولماز و نه
 ریخانلرینه قبشک صووغنک غلبه سندن صولمقلق اولور یعنی شدت
 رددن سائر ریاحین بساتین کی صولم حاصلی شقایق کی اولان نیکارنک
 مضامینی خلل پذیر اولماز و ریاحین مثال بوی معانی لطیفه استشمام
 اولمان الفاضلی بک و رز اولماز و الحاصل دایما ترو تازدر * قطعه * دمیده
 مرغزارش بر جوانب شکفته لاله زارش در نواچی * دمیده ماضیدن
 قسمند ظاهر اولمش معناسنه مرغزارش شین بهارستانه راجع در
 (مرغزار مین فحمله در ضمنی غلط مشهور در هر کجاستند کلزار کی
 وغینه حرکه و برنک دخی غلطات عوامد ندر زوا فارسیده مضاف
 ایله معطوف علیمدن غیری متحرک اولماز مضاف مکسور معطوف
 علیه مضموم اولور کلمه نک آخری حرف مد و هاء رسمی اولمدغه
 اگر حرف مد اولور ایسه مضافک آخرینه بر یا مکسوره کلور
 معطوف علیهک بعدنده اولان واوه ضمیمه حرکه و بر بلور آشنای

من نوبی بارینی مایناور ناجهان داری و جهان ارا کلور و حلقوم کی واکر
 هادر سبی اولور ایسه هلدوسمی تلفظده همره م کسوره به تبدیل اوانور
 معطوف علیهمه بنه واوه ضم ایله حرکه ویریلور (بنده خدای شکست
 وبسته) کی بویه اولنجیه می غزارنه مضاف ونه معطوف علیه در بلکه
 مر کبدر مرغ ایله زاردن (مرغ بونده چار چن (زار کثرت افاده
 ایدر چارل چنلر دیمکدر ودمیده نک فاعلیدر (بر حرف استعلا بونده
 ظرفدر (جواب جانیک جمعیدر اطراف معانسته ودمیده نک مفعولی
 (شکفته ماضین قسمدر آچلمش دیمکدر (لاله زار بوده مرکبدر لاله ایله
 زاردن لاله لر دیمکدر و شکفته نک فاعلیدر (شین ضمیر بنه چهار ستاره
 راجعدر (در ادات ظرف (نواسی ناحیه نک جمعیدر اطراف معانسته
 کار دیمکدر و شکفته نک مفعول غیر صریحی (محصول بیت) او بهارستانک
 اطرافده یعنی جواب از بهه سنده چار وچن ظاهر اولمش دخی انک
 کارنده لاله لر آچلمش حاصلی جمع جهنی مزین و متعج اولمش کال
 لطافتندن کنایت * زشیم لاله را خوی در بنا کوش ز بلران غنجه رای
 در صراحی * شیم زاله معانسته چه دیمکدر (خوی واور سبی وضمة
 مجهوله ایله در معانسته در عریحه عرق دیرل معلوم اوله که فارسیده
 غنجه مجهوله و کسره مجهوله اثبات ایلش اورد که مثلاً ضمّه و کسره بی
 صراحة قرائت ایدرل یعنی اشباع ایدرل نور و شیر کی لبن ضمّه معروفه
 و کسره معروفه یا ضمّه صریحه و کسره صریحه دیرل بعضاً ضمّه
 و کسری غلام اشباع ایتدوب یعنی صراحة قرائت ایتدول بلکه بین ضمّه
 و فتحه لکن ضمّه به قریب و بین کسره و فتحه لکن کسره به قریب
 اوتدول ضمّه مجهوله و کسره مجهوله وضمة غیر صریحه و کسره غیر
 صریحه دیرل خوی و شیر کی یعنی ارسلان (خوی مبتداً بنا کوش
 مین و تاقیدر یله خبر بنا کوش قولی نوزی دیمکدر (باران بغور
 (غنجه معروف (رلر ادات تخصیص (می مبتداً شراب معانسته
 (صراحی بنه رسدین و تاقیدر یله خبر در صراحی شراب قودقلری
 معروف قاب (محصول بیت) جدن لاله نک قولای نوزی اوزره در
 وارد یعنی لطیف و نازک اولان محبوب عرق آلود اولوب قولای نوز بنه
 طولسبله نه کونا طراوت تازه بولور ایسه شیم دخی لاله به اوله زینت

نام و بر مشدر بارانند غنجه نك صراحی سنده می وارد یعنی صراحی
 بلاورده رنگ شراب نمایان اولوب شراب صراحی به نه کونا رونق
 و بر ایسه کله ذخی باران او یله زیب و قدر دیگر و بر مشدر * غزیر السمع
 من عین السواقی * کثیر الضحك عن ثغر الاقحی * غزیر غین مجمه نك
 فنی وزانك کسر یله وزن و مضاده کثیر کبدر لفظا مرفوع خبر مبتدا
 محذوف تقدیری هی غزیر الدمع الخ لف و نشر مرتب طریقله لاله به
 و مصراع ثانیه اولان مقدر غنجه به راجع در یا ایکسیده بهارستانه
 راجع در الدمع لفظا مجرور مضاف الیهی (دمع کوزیاشی) (من
 حرف جر غزیره متعلق) (عین ونده بوکار دیکندر که ساقیه نك
 مجرور محلا منصوب مفعول غیر صریحی غزیرك) (السواقی تقدیرا مجرور
 عین لفظنك مضاف الیهی ونده کوچك بوکارل دیکندر که ساقیه نك
 جمعیدر) (کثیر غزیر کی اعرابده و مضاده) (الضحك لفظ مجرور مضاف
 الیهی کثیرك کوله معناسنه) (عن حرف جر کثیره متعلق) (ثغراء
 مثله نك فنی و غزیر مجمه نك سکونیه اولك دیش دیکندر مفعول غیر
 صریحی کثیرك) (الاقحی تقدیرا مجرور ثغراء مضاف الیهی اقحی
 همز نك صمبله اخوانك جمعیدر پایادیه معناسنه) (محمصول بیت) اول
 بهارستانك دمی یعنی صوبی چوق ساقیه لك کوزندن یعنی اول
 بهارستانك صوبی بوکارلردن جریان ایدن صودن چوق نشکان یاد به
 عشق اولتیری قاندر در حاصلی جنات نجرى فتحها الانهار مضمونه تلخیص
 و اشارت پرور یا خود اول لاله نك دمی چوق اوفق تفك نهرلردن یعنی لاله
 داغ حمزله سهینه سین چاك ایدوب شبنم ریز اولدینی قطرات
 اشكك جریان اوفه جق نهرلردن چوق و اول بهارستانك ضحی کثیر
 پایادیه نك اولك دیشندن یعنی خندان اولان کیمسنه نك وقت تبسمنده
 اولك دیشی کور نمده پایادیه اطرافنده اولان پیاضه تشبیه ایلش کثیر
 اولمی دایما نمایان اولمده یعنی اول بهارستانك خنده سی چوق یعنی
 هورث نشاطدر که نظیرین و نمایشیانك کوله دن دیشلری قیاماز اخوانك
 دیشلری کی دایما کشاده اولور یا خود اول غنجه نك ضحی یعنی نیم
 کشاده لکی پایادیه نك کشاده لکندن چوق حاصلی بهارستانی و صغدر
 بوینده اولان صنایع لایعد و لایحی در از جمله دمع ایه ضحك صنعت

نضاد بر به عینه کوره دمع وضعک وعینه کوره سوافی ملا بمسد
 * اشارت میکند ز کس که می نوش * فان العفول لذات ماسی * اشارت
 افعال باینک اجوف واو یستندن مصدر در برشتی تعیین طریقی به
 کوسر میکند اما بونده ایما معناسنه در (معلوم اوله که نصرفات بحمدندر که
 مصادر عربی آخریده لولان تاء کرد زری طویل کتابت ایدر در
 کند و بنارنده استعمال ایدر را یسه میکند مقدم مفعول (می کند
 می ادات حال کند فعل مضارع مفرد غائب کنیدن با علی طریقی
 الشان کردن در مشتق ایدر دیگر (ز کس فاعلی) که حرف بیان
 (می نوش مقدم مفعول) نوش امر حاضر در ایچ معناسنه (فان فاعل
 فعل ان حرف مشبهه با فعل تحقیق افاده ایدر) العفول لغظا
 منصوب امی ماسی قدر امر ذوق خبری عفوگاه مقابلنده عتاب ایتموب
 ترك ایتمک دیر انف ولام مضاف الیه عوض تقدیری عفو الله در
 (لام حرف جر ماحیه متعلق) ذلات ذله ک جی کناء معناسنه دیده
 هر قدر خطای صغیر معناسنه ده استعمال اولور ایسه ده بوند
 مطلق کناء معناسنه در لغظا مجرور لام ایله محلا منصوب مفعول غیر
 صریحی باینک (ماسی اسم فاعل در ناقص واویدن محوایدی دیگر
 (محصولیت) ز کس اشارت ایدر که شراب ایچ ز بر تحقیق عفو
 خدا که اهلری محوایدی یعنی باری تعالی کن صفت عفوئی خطایابی
 محوایدی * همی ترسم که از لطف اشارت کند بر هر کار ماسی *
 همی ها حرف نا کید می حرف حال (معلوم اوله که فعل مضارع حاله
 واستقباله دلالت ایدر اگر با داخل اولور ایسه استقبال خاص قلنور
 می داخل اولور ایسه حاله همی بونده ادات استمرار اولمده جا زدر
 دائما دیگر ترسم فعل مضارع متکلم وحده قور قرم یعنی خوف ایدم
 دیگر (که حرف تعلیل (ازمن تبیین معناسنه) لطف اشارت بیانیه
 (کد فعل مضارع فاعلی نختنده لطف اشاره راجعدر) بر هر کار انا
 را ادات مفعول (الف ونون ادات جمع) بر هر کار کار ادات وصف
 مشبهه در بحث معناسنه مفعول غیر صریح دیگر کندک (مباحی صریح دیگر
 (یا حرف نسبت مباحه منسوب مباحی دیو مذهب باطل اباحه ده
 اولنور دیر که ز علل نجه حلال و حرام یوقدر جله اشیا مباحدر

محصول بیت) خوف ایدرم یا دائماً خوف ایدرم که ترکش اشارت نک
 لطافتند یعنی خدا عفو در عفو ایدرم ایچ دیو اشارتندن الآن خوف
 ایدرم یا دائماً خوف ایدرم فور فرم که پر هیز کارلری یعنی صلحا و متقیری
 مباحی ایدرم یعنی مذهب اباحه ده قبل حاصلی طرفه چایه ذاهب اولوب
 لکتر ایسه همالندن اباحی اولور (عروض) بوقطعه بحر هیز جمع مستحسن
 مقصود در که گلستان کرچه سعدی قطعه سنده مفصلاً بیان اولندی
 * التماس از تماشایان این ریاض خالی از ملاحظه خار اعراض
 و خاشاک مطالبه اعراض * التماس امید ورجا معناسنه مبتدأ در
 (از تماشایان التماسه متعلق) تماشایان الف و نون ادات جمع در تماشایی
 یا حرف نسبت سیرجی زوار معناسنه (اینه اضافتی بیانیه) (این اسم
 اشارت) (ریاض روضه نك جمعیدر) (خالی بوش دیمکدر اضافه
 بیانیه) (از ملاحظه خالیه متعلق در ملاحظه مفاصله بایستدن
 مصدر فکر معناسنه) (خار اعراض مجاز الامیه) (خار دیکن دیمکدر
 (اعراض عرض نك جمعیدر عرض شیئك مقابله سنده شیء مأمول
 ایتمك) (خاشاک خار اوزره معطوف جور چوب دیمکدر) (مطالبه
 اضافتی بیانیه مطالبه نك اعراضه مصدرك معقوله در مطالبه
 مفاعله بایستدن مصدر در استمك معناسنه) (اعراض عرض نك جمعیدر
 بدل طلب ایتمك) (محصول ترکیب) (عرضه ملاحظه سی دیکنددن
 یعنی بو کایك مقابلنده بر شیء مأمولی فکرندن و عرض مطالبه سی
 جور چوب شدن یعنی کایك بدلینه بر شیء طلب ایتمك سوپروند بایستدن
 خالی اولان بور روضه لی زوار و تماشا یلور دن التماس * انکه چون
 مقدم اهتمام بر اینان بکندند و نظر اعتبار در ینها بکرنند یاغبان را
 که در تربیت شان خون چکر خورده است و نیت شان بیان شیرین
 رلبه آورده بدعایی یاد کنند و ینای شاد گردانند * انکه اهمم موصول
 و مبتدای نایدن اولدر که معناسنه (چون حرف تعلیل) (قدم یا حرف
 مصاحبت) (قدم ایاق معناسنه گذرنك مقدم معنولی) (اهتمام
 اضافتی مجازاً لامیه) (اهتمام بونده صمیمق معناسنه) (بر اینان مؤخر
 گذرنده متعلق) (اینان اینك جمعیدر انلر دیمکدر) (با حرف استقبال
 (گذرنند فعل مضارع جمع غائب کچه یعنی هرور ایده لر دیمکدر

(نظر اعتبار یافته قدم اهتمام معطوف) در حرف صله با معنای
 نکرند فصل مضارع جمع غائب بقیه لز یعنی نظرایده لز در مکرر
 (باغبان باغبی در مکرر زیرا بان ووان اذات فاعلین مؤخر کنند
 مفعول را اذات مفعول که حرف تعلیل در حرف ظرف تربیت شان
 (خان خیمه جمع غائب در خون قان معنای سه در هر رسیده دم در لز
 (جگر اضافی لامیه در در تربیت خورده تک مفعول غیر صریح
 (و خون جگر صریح) خورده ماضی بدن فاعلین عیش معنای سه
 (عیشیان تمت فعلی یا بندین مصدر در یو یو که معنای سه (چنان شیرین
 سیاه شیرین طلای معنای سه در (اب طوداقی رباب طوداقی آورده
 در مکرر آورده کنور مشی معنای سه ماضی بدن فاعلین (چنان رباب آورده
 کمال اضطراب و مشتقین کلمه در بدعای با حرفه وحدت (دعا
 مفعول صریح کنند (بابا ذکر معنای سه یعنی انکتی در مکرر مفعول
 صریح کنند (کنند فعل مضارع جمع غائب فاعلی مخفی شده
 فاعلیه را جمعید جمله بی خبر مبتدای نافی یعنی انکه و مبتدای نافی
 مع الخبر خبر مبتدای اولی یعنی التماس (و یثبالی دعا کی در (شاد
 مسرور معنای سه (کر دانند فعل مضارع آورده ایله لز در مکرر
 (موصول ترکیب) زولیدن القاس اولدر که چون قدم اهتمام ایله
 اولروضه لزوزده مسرور ایله دل دخی نظر اعتبار ایله اولروضه لز
 نظر ایله لز زیرا باغبانی انکه تربیت جگر قانی می شود یعنی لذت
 چکشید و انتری بی یو تمه طلای بجای طوداقی اوزده کنور مشید
 یعنی زجت و مشتق چکشید بر دعا ایله یاد ایله و رشا ایله مسرور
 ایله حاصلی معنی بو هوض و غرضدن خالی اولان ووضه لز قدم
 اهتمام کن یعنی فدان چکنیوب شاخ قیروب شکوفه پایمال ایتمدن
 کن و نظر اعتبار ایله نظر ایدن زوایدن امید ورجا اولدر که باغبانی
 یعنی مصنی بدعا ایله که دل دخی و مدح ایله مسرور و خندان ایله
 زیرا انتری تربیه اینچنه نه جگر قانتری یو تمه در یعنی نه زجت چکشید
 و انتری بودوب یو مکرر کلمه نه گونه اضطراب چکشید که بجای
 اغریه کند در بونده اولان تشبیه نه تشبیه بلغ در لز با بنک معلومی
 ذری غایت تفصیله محتاج فطن ان کنت من اهل البیتان (قطعه)

* هر کس زنيک بخشان زين تازه رس درختان * در سایه نشیند
 یا میوه بچیند * هر کس هر کس که تقدیرنده (زای مفرده تبیین میخورد
 (نیک ابو معنسانه در) (بخشان بخشک جعبد) (نیک بخت وصف ترکینند
 ابو بخنلو و بیکند) (زین از این دن مشتقد معقول غیر مصرع بچیند
 نشیند) (تازه رس وصف ترکیبی یکی بنشمن و بیکند) (درختان
 درختک جعبد را بخنلو و بیکند) (در حرف طرف) (سایه با حرف وحدت
 (همزه حرف توسل) (سایه کمر لکه معناسنه بوده نشیند متعلق
 (نشیند فعل مضارع مفرد غائب نشیندن دن با علی طریق الشاذ
 نشیندن دن مشتقد او توره و بیکند) (با حرف عطف او معناسنه در
 (نیوه با حرف و حلت) (و همزه حرف توسل) (بچیند با حرف استقبال
 چیند فعل مضارع مفرد غائب بچیندن دن با علی طریق الشاذ
 چیندن دن دو شیر و بیکند) (محصول بیت) (نیک بخنلو دن هر کینه که بویکی
 بنشمن با عین لک سایه سینه او توره یا بر میوه و شیر حاصله سلیه سلیه
 مستطیل یا میوه سلیه منتفع لوله یعنی بهار و مشتاقان بهره یاب اوله
 * آن به که پیش کبر و آیین حق کزاری * راه کرم سپارد رسم دنیا
 کز بند * آن به که اول یکدر که و بیکند (پوش با) (عجبه اول و بیکند
 (کبر و فعل مضارع کز بنددن یا شاذا کز بنددن مشتقد) (آیین
 طاعت و قانون معناسنه در) (حق کزاری با حرف مصدر حق کز او
 زای هوز الله وصفه ترکیند حق او و بی معناسنه یعنی ادای حق
 ابدی و بیکند ذال محمد الله یا زان ادای حق ایده بمش (راه یول یعنی
 طریق) (کرم معروف راه کرم سپارد) (مقدم معقول حشر بچیند) (سپارد
 فعل مضارع مفرد غائب سیک ضمیمه زوق معناسنه یعنی کف
 یا سیک کسر الله از ملک یعنی اراق معناسنه (رسم عاید و بیکند
 (و عایه اضافت پانیه) (کز بند فعل مضارع مفرد غائب کلف عجمیک
 ضمیمه کز بنددن دن یا کز بنددن مشتقد کرمه مصدر باقی دال
 علی الاتفاق باقی حذف الله مضارع اولور اما بوده خون و مصدری
 داله تقدیم الله در بوندن ایچون سودی کز بنددن دن و بحق قیلش بکنه
 یعنی اختیار ایلله و بیکند) (محصول بیت) (اول ابو در که حق ادا ایچکک
 یعنی انصاف و عدالت قانون و عادت او کنه ظوئه یعنی اجرا ایلله

مصراع اول بیاید یعنی حق کز ازل ایمنی بود در کرم و لطف بود
 کیده با کرم بولنی ازلیه حاصلی کرم ایده دعا رسمی اختیار ایدوب
 بکنه یعنی دعا ایده الحاصل بنم روضه من متفع اولان کیمسه انصافی
 الذن قوموب کفران نعمت اولوبوب حقنی ادا ایده کریملر طریقه
 کیدوب بر خیر دعا ایده * کوید که بنده جامی کین روضه ساخت یارب *
 همواره از خدا پرو خود نمی نشیند * کوید فعل مضارع مفرد
 غائب گویند دن باعلی غیر قیاس گفتن دن مشتق در سوبله دیمکدر
 (که حرف بیان (بنده قول یعنی عبد معنایسته در (جامی یا حرف
 نسبت جام بر قریه نك اسمیدر یعنی جامه منسوب دیمکدر بونده
 مولفک لغیر اسمی عبد الرحمن تألیفاتی لسانین ده لایعد ولا بصی در
 (جامی بنده دن بدلور (کین که این دن محفقد در (که حرف رابط
 صفت (این اسم اشارت در روضه به (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 نموده فاعلی جامی به راجع در دوزدی یعنی ترتیب ایلدی جمله سی
 صفت جامی (یارب یا الله (همواره هانک قحی و هاء رسمیه همیشه
 معنایسته دائم دیمکدر (از خدا نشینده متعلق (خدا اسم ذاتدر
 عربیده الله کئی (بر باد بچمک نمیده مملو دیمکدر (از خدا بر الله مملو
 یعنی معرفه الله مملو دیمکدر (واو حرف عطف (از خود نمی
 از خدا پره معطوفدر (خود کندو معنایسته در (نمی تانک قحی و کسری
 و هانک کسری به بوش دیمکدر (نشیند فعل مضارع مفرد غائب
 او توره دیمکدر فاعلی نمیشد جامی به راجع در (محصول بیت)
 او بهار سلفه فائده مند اولان دعا ایدوب دیه که بنده جامی که
 و بجه دوزدی یعنی ترتیب و تنظیم ایلدی یارب دائم خدا ایلد بر
 یعنی معرفه الله ایلد مملو حاصلی ذکر و ذکر و فکری الله اولمه
 ماسوا قلبیدن اخراج و کندودن نمی یعنی بیلکیدن بوش او توره
 محصل کلام ذکر الله قلبم سرایت ایدوب دنیا و عبقا و مافیها فی
 ترك و کندولکی دخی ترك ایلد دیو دعا ایلد زیرا دیمشدر در (بیت)
 (در طریق نشیندی چار ترك (ترك دنیا ترك عبقا ترك هستی ترك ترك
 * جزاه او نبود جز وصل او نمجوید * جز نام او نکوید جز روی
 او نبیند * جز غیر معنایسته در (راهه اضافت لامیه (وله یول دیمکدر

طریق معنایه بویته اولان اول خدایه راجعدر (نوید فعلی نفی
 مضارع مفرد غائب بوییدندن باء مجمله یلبه دیمکدر) جزو صل او
 جزراه او کیسدر (وصل واول فحمله مصدر در اولشقی معنایه
 (نوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بوییدندن استیمه دیمکدر
 (جز نام او بیه سابق کنی) نکوید فعل نفی استقبال عو یلبه دیمکدر
 کوییدندن یا خلاف قیاس گفتن دن مشتقار (جز روی او سابق کی
 (نید فعل نفی مستقبل یشیدندن یا علی غیر قیاس دیدندن کورمیه
 دیمکدر (محصول یت) الله عظیم الشانک یولینک خبریه یلبه یعنی
 آئیمه یعنی طریق مستقبلین اربله انک وصلنک غیر نفی طلب ایلیمه
 یعنی استیمه انک اسمنک غیر نفی دیمه یعنی دائما الله الله الله دیمه انک
 روینک غیر نفی کورمیه یعنی جلال خدای مشاهده دن بر آن خلی
 لولیمه دیود عا ایلیمه زواردن بویه دعا طلب ایلر حضرت ملا جامی
 حاصلی بسرن الله وایاکم روشی طریق الله یعنی تخلقوا باخلاق الله ایله
 متصف وطلبی وصال الله و ذکر فی ذکر الله و نظری جلال الله اولشقی
 رجا ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع در که بر مصرع ایلصلته
 مفاعیلن فاعلان مفاعیلن فاعلان در که هر جمله رملدن مؤلف هر ج
 اوله رمل صکره بونده صدر وابتدا وحشو ثانیله حاصلی اتخزانی
 هر جهره حرب علی طاری اولش حرب که حرم ایله گفتن اجتماعه
 میرل حرم ایله اولدن میم وکف ایله آخریه اولان سبب خفیفه
 ساکنی دوشتر مع بقاء جرکه ما قبله یعنی فون دوشتر ولام مفکره
 ظلور فاعیل قالوب مفعول انک یرینه کلور بویه اولش بحر مضارع
 احرب اولور که بر مصرع ایل مفعول فاعلان مفعول فاعلان اولور
 * روضه نخستین در نشر یا حین چیده از بستان دور بستان راه
 هدایت وصدیر نشینان بارگاه ولایت * نخستین نخست فونک وخواه
 وچیدمک ضعیف ایل اول معنایه در (یا حرف نسبت) (نون حرف تأکید
 اولکی دیمکدر) روضه نخستین مبتدادر (نشر یا حین چیده خبری
 (در حرف ظرفی نشر در بستان نشر دیمکدر) (نشر فونک قحی نوشین
 مجمه نک ساکنیه یا معنی یعنی طاعتی معنایه استدر منه سنده شعی
 مرحوم صاحبی دیمش اکن نشر ایله نثری فرق انجمش (ر یا حینه

اضاف مصدرك مفعولته در (ز یا حقین و یحاکم) جعبندر (جعبه به
اضاف یسانه جعبه اسم مفعولدر (از یسانین جعبه به متعلقدر
بسانه یسانک جعبندر (دور یسانه اضافت لامیه در دور یسان
الف وون اوان جعبندر دور بین وصف ترکیبدر اوزانی کوزایی
دیکندر برانک مخصوصه در که اوزانی یقین کوسرور هر فکر دقتی
اعجابدن کابندر (دور یسان راه هدایت لامیه کر در) هدایت
درایت وزنده مصدر در قاعده اعجام اوزره تاسی طویل یاز یلور
اوشاد و دلال اتمک معناسنه (واو حرف عطف) صدر نشین وصف
ترکیدر کوشده اوزور یی دیکندر غلو مرئیه دن کابندر (الف وون
اوان جعبندر) بازگاه محل اجازت معناسنه در ایوان غالبدن عبارندر
لکن بوده مجازدر (ولایت اضافه اضافت یسانه) ولایت واو کقصی و کسر به
لغته یقینک معناسنه در اما اصطلاحده بعد الانبا بشردن
فرب خدا الیه مشرف اولغه در (محصول ترکیب) اولکی روضه
هدایت بولیک یعنی طریق ارشاد و دلالک دور یسنلری یعنی
نظاره بعید لولان طریق رشادی یقین کوسر یجیلرک ناخود فکر
دقیق و نظر عمیق صاحب لریک دخی ولایت بار کاهنک کوشه
نشان لریک یعنی معلوم مرئیه صاحب لریک بوستان لردن دو شیر لش
اولان ریحان لری یا یوب طاعتی بیانده در مراد اولیاء کرامک
کلیان یسانده در دیکم اولور * سید الطائفه جیبند قدس سره
میکوبد حکایات المشایخ چند من جنود الله یعنی سخنان مشایخ
در علم و معرفت راسخ لشکر یست از لشکرهای خدای تعالی *
سید الطائفه لامیه سید اولو معناسنه در الطائفه بولک دیکندر
ونده قوم معناسنه یعنی قوعلک اولوسی (جیب صیغه کسر یسانه
کار اولیاء الله دن بر ذات عالی قدرک اسم بندر وظیفه ثانیه مشایخه بندر
کبه سی ابوالقاسم ولقی قراز بری و زجا جیدر نومولود و منشائی بغداد در
مری و مر شدی سری سقط بندر حارث محاسنی و محمد قصصاب ایله
صحت اتمندر ایکوز طه شان بدی یاسکر باطوقورده انتقال ایلندر
فری بغدادده ز بارنگاه در روح الله روجه و قدسنا الله بامراره
(فس فعل ماضی متبئی للمفعول) ستر کسر شیشه لفظی ماضی قریب

فاعلی (ضمیمه مضاف الیهی جنیده را جعیدر) (بی حکایت حال مرا ضمیمه)
(گوید فعل مضارع مفرد غائب مابعدی مقول قول در سو یلردی
دیمکدر) (حکایات حکایه تک جعی لفظاً مرفوع مبتدأ) (المشاخ لفظاً)
محرور مضاف الیه اضافت لامیه (جند لفظاً مرفوع خبری مبتدأ)
مع الجمله سی محلاً منصوب مقول قول (جند جیمک ضمیمه عسکر)
دیمکدر (من حرف جر) (جنود جندک جعیدر لفظاً محرور طرف مستقر)
جمله محلاً مرفوع صفة جنددر (یعنی حضرت مولانا جامی کلام جنیدی
تفسیر و ترجمه ادویه بیور) (سخنان مشایخ لامیه) (سخنان علی غیر قیاس
سخنک جعیدر سوزلی دیمکدر و مبتدأ در) (راسخ ثبات معناسه در
(الشکر عریجه عسکره دیور) (با حرف و حلت) (بین ونا اذات خیر)
(ازمن تاجی معناسه در) (الشکرها اذات جعیدر) (خدای احم)
ذات تعالی صفی (محصول ترکیب) طائفه تک اولوسی جشید میری
تقدیس اولئسون بیور مشایخ قصه ری الله عظیم الشانک
عسکر لند بر عسکر در حضرت جامی زبان فارسیه نفس بر یادوب
بیور یعنی مشایخ سوزلی الهی بتلکدم ونفسی اکلفه بر ثابت
وقوی عسکر در خدای تعالی تک عسکر لند یعنی ترکیب نفس
ونصفیه درونده زیر سلوک اهل اللهد اوج وجه بیان اولئش
یری کثرت ذکر و یری قلب طعام وینام و یری صحبت مشایخ
* یکشور هر دل که عنان هزیمت ناید * مخالفان نفس و هوا هزیمت ناید *
یکشور (با حرف صله کشور اقلیم معناسه در) (هر دله اضافتی لامیه
که حرف بیان) (عنان عریضه لامیه) (عنان دیز کین معناسه در
(هزیمت برنسته بی) (ایطکه توجه ایلمکه دیور) (ناید فعل مضارع
نایدن دین بوکه دیمکدر) (مخالفان نفس یسانیه القادونون اذات جمع
دشمن معناسه در) (هوا نفس معطوف در) (هزیمت انهرام معناسه در
بوزلق یعنی صفتی دیمکدر) (یایر بولور معناسه فعل مضارع مفرد
غائبدر بایدن مشتقد و) (محصول فقر نید) (مشایخ قصه ری
عسا کر خدادان بر عسکر در هر کوکل افلیحه که توجه دیز کنی بوکه
یعنی جوژه نفس و هوا مخالفی یعنی دشمنی هزیمت بولور) (ماصلی
او جنود خدای قننی جامیه که توجه آیده الله نفس و هوا مخالفی

یعنی

یعنی در غایت اول و بر اثر اختلاف متعاقب و متعاقب و متعاقب
 اند در حاصل کلام عند ذکر الصالحین نازل از رحمت در بر محله که
 رحمت خدا نازل اوله البتہ نفس و هوا و حس و کرمی منزه از اولون
 (قطعه) هجوم نفس و هوا و حس و کرمی منزه از اولون
 رفت آرد * هجوم مصدر در اقدام معنای منزه از نفس و حواس
 (که که ازین محقق در که حرف را ازین جایی و غیره) عینا و چندی
 معنای شیطانه اضافه لایمیه و نون و ذال ادات جمع غیر (هجوم نفس
 مندا از سبب شیطانه و خبری) بحر حرف تهلل (زور قوت معنای منزه
 آرد) مقدم مفعول منبری (مرد آدم و دیگر) (خدا بر حمت و استغنی
 پیاده خدا بر حمت و صفای ترکیبی در الهمه طبعی و دیگر) (آرد بالغه
 مفعول به فعل مضارع جمع غائب کنیز و دیگر) (محصول بیت)
 هجوم نفس و هوا که پیاده شیطانه در چو فکله و حمت اولان
 آدم که کولنه زور کنده ر یعنی عساکر شیطانه اولان نفس و هوا
 الهمه طبعی یعنی سالک کولنه مجله و هجوم و اقدام نام ایستادن
 * بحر جنود حکایات و همایان را * چه تاب آنکه بر آن ره نین شکست
 آرد * بحر با حرف مصاحبت (جز غیر معنای منزه از) (جنوده اضافه
 لامیه) جنود جنود جدید (حکایات اضافه لایمیه) (حکایات جنایه تک
 جمعی فصل دیگر (رهمایان اضافه لایمیه) (را ادات تخصیص
 الف و نون ادات جمع در (رهمایان و صف ترکیبی در بول کوستر می
 مرشد معنای منزه از (چه ادات استقام) (تاب آنکه تاب آنکس که
 قدرنده در که حرفین اسمیه نقل اولون حذف و اتصال اولون
 (تاب طاف معنای منزه از) (آه اضافه لایمیه اول کیمه تک نه طاف
 دیگر ترکیب آن نه حدی و از الیه تعبیر اولون (بر علی معنای منزه
 (اناسم اشارت در (رهزنان الف و نون ادات جمع در (رهزن وصف
 ترکیبی در بول آور می یعنی بول یکسجی قاطع طریق معنای منزه که
 نفس و هوا را در (شکست فعل ماضی مفرده غائب قدری دیگر
 (آرد فعل مضارع جمع غائب شکست آرد قبر به کنوده ر یعنی
 منزه از (شکست لفظی منزه از مصدر معنی و بر بلور
 (محصول بیت) مرشد حکایه ای همکاران غیر الیه اول کیمه تک

نه طاقی که غیر موکثره یعنی نه جلدی وار که نهیم ایلیم (حاصل)
 نفس و هوای چو فتنی قهرمه میسایخ قصم لرین خبری بخارده بوقلم
 * جنای نعلی یار رسول خود صلی الله علیه وسلم خطاب میکند که
 (وکلان نفس علیک من انبیاء الرسل ما نبت یوم فوایدک) یعنی مخطوتم
 بنویسهای پیغمبران تا ابد تا بت کردانیم بر آنچه هستی تو بران *
 (یار رسول خود لامیه یا حرف صله (رسول) تقید و الجی به دراز اما
 اصطلاحه شول ذاته دیرل که الله عظیم الشان جانتیدن بوقلم
 بعث اولته و کتبیه بیه کتاب اوله کتاب اولنسم نی دیرل (خود
 و اولنسمه کنیدی دیکدی (صلی) تقید باندن فعل ما یفی مفرد ملکی
 غائب موقع دهاده (الله لفظا امر فوع فاعلی (یعنی تعبد الله
 راجع فاعله بجه نی مفعلی اسم جلالک (علیه جار مع المجرم و
 صلی به متعلق و لو حرف عطف (وسلم) تقید باندن فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب صلی به معطوف در خطاب روز و سونیکه دیرل
 بولده مجاز در میکنید مفعول اول (میکنید فصل مضارع مقوله
 غائب مضمون آیت کریمه مفعول ثانیه) (که حرف بیان (کلاتنور
 مصتاف الیه بن عویش تقید و کل بناء دیکدی و مستداد (قصه
 نصر بانک مضاعفدن فعل مضارع متکلم مع الغیر در مع الغیر
 صغیه می بویه برلده عطفدن کاتندو جمله بی فاعله خبر
 (جلیک علی حرف جر نقص به متعلق) کاف ضمیر خطاب رسولدن
 جباریدر (من حرف بیان (انباء اخبار معنایسته یعنی خبرل دیکدی
 قصه ل معنایسته (رسله اضافت لامیه (رسل بانک و سونیکه ز بیه
 جمع تکثر در رسولک (ما اسم موصول کلدن بدل (نبت) تقید باندن
 فعل مضارع نفس متکلم مع الغیر در او قور یعنی چکابه اید و
 و دیکدی (فواد یونده مطلق قلب معنایسته نبتک مفعول صر مجتبی
 (کاف خطاب مصتاف الیه) (مخوانیم تقصیر فی تفسیردن (توق
 صلتک اوز ریکه دیکدی علیک بی تفسیر (قصه) جادات جمعد
 (پیمبرانه اضافت لامیه الف و نون ادات جمعد (تفصیل و صفت
 ترکیبی در اصلته بنده پیغام ابدی پیغام و پیغم خبر معنایسته در (بنده
 لایحیی یعنی خبر و پیغمی رسول معنایسته قصه های پیغمبران (النباء

الرسلی

الرسلی تفسیر در (تا حرف تعلیل (دل زار را ادات تخصیص) ثابت
 بونده راسخ معناسنه (کردانیم فعل مضارع متکلم مع الفیر در اصل
 لغده صبرورت معناسنه در اما بونده جائز دیکدر تدبر (بر آنچه
 اول نسته اوزره که دیمکدر (هستی با حرف خطاب ایدک دیمکدر
 (تو) ان من انک اوزرینه دیمکدر (محصول ترکیب) الله تعالی
 کندی رسولده الله عظیم الشان صلاه و سلامی انک اوزرینه ایلسون
 خطاب ایدر که جمیع حکا به ری سکا قصه ایدرز رسوللرک
 قصه زندن انلردن بدل شول شیء قصه ایدرز که سنک قلبکی
 انکه راسخ و ثابت ایدرز (حضرت شیخ آیت کریمه فی تفسیر
 ادب و پرور که یعنی سنک اوزر یکده پیغمبر لر قصه زنی اوقورز
 تا کم سنک قلبکی ثابت و راسخ ایدلم اول نسته ده که سن انک
 اوزرینه سین یعنی اصلنده یلذیکلک توحید و ایمانده ثابت اولغیچون
 سکا پیغمبر لر حکا بنی اوقورز (قطعه) چو صورتی بدلت سازی
 از ارادت راست * ز نفخ صور دیم عارفان حیانتش ده * چو حرف
 نطیل (صورتی با حرف وحدت صورت پیکر معناسنه شکل دیمکدر
 (بدلت با حرف ظرف در معناسنه در (دل قلب) تا ضمیر خطاب (سازی
 فعل مضارع مفرد مخاطب (بدلت سازینک مفعول غیر صریح دیمکدر
 (از ارادت ده بویله از حرف تبیین صورتی بیان (ارادت افعال باندن
 مصدر در محسب اللغه دیکل اما بونده جمیع اموری نفویض ایلمکه
 دوزر (راسته اضافت بیانیه (راست بونده صحیح معناسنه در (ز نفخ
 دهد منطلق (نفخ اوقورمک دیمکدر (صور معروف (دم نفس دیمکدر
 (عارفان عارفک جعی اضافت لرامیه (حیانتش شپن ضمیر صورته
 راجع (ده امر حاضر در دهمندن مشتق ویر دیمکدر (محصول یت
 چونکه ارادت صحیحه دن یعنی رابطه نامه دن کو کلکده بر صورت
 دوزنک یعنی پیدا ایلدک (حاصلی رابطه بی قلبکده مستقر ایلدک
 عارفلرک یعنی واصلینک نفسی صورینک نفخندن اکه حیات ویر
 یعنی حیات بخش اولان نفسلردن یعنی کلام مبارک لردن یعنی انلرک
 کلامی تذکر استماعدن اوصورتی احیا ایله * و کر شود متزلزل دلت
 ز جنبش طبع * بشرح قصه صاحب دلان ثباتش ده * کر حرف شرط

(شود فعل مضارع مفرد غائب شودندن یا علی غیر قیاس شدندن
اولورسه دیمکدر فعل شرط (مترزل تدخرج بانك مضاعفندن
اسم فاعلدر دیرنجی دیمکدر مضطرب معناسنه شودك مفعولی (دلت
مترزلك فاعلی (تا ضمیر خطاب (زجنبش مترزله متعللدر (طبعه
اضافت لامیه (بشرح باحرف مصاحبت سیدتی متضمن شرح بوده
نقل و بیان معناسنددر) بشرح قصه صاحبذلان لامیه لر در (الف
ونون ادات جمعدر) صاحبذل اولیاء الله دیمکدر (ثباتش شین ضمیرده
راجعدر (ده امر حاضر جزاء شرط (محصول یت) واکر سنك
مر بوط اولان قلبك طبعك جنبش و میلانندن مضطرب اولورسه
اولیاء کرامك قصده سی شرحیله یعنی اتی نقل ایله حاصلی تذکر ایله
او قلب مترزله ثبات ویر یعنی انلرك انفس طاهره سی برکاتیه ترزل
واضطرابی دفع ایله تا اطمینان حاصل اولنجیه (عروض) بوقطعه
وقطعه سابقه بحر مجتهدندر که ر جزله رملدن مؤفدر (بر مصراع
مستغعلن فاعلاتن مستغعلن فاعلاتن در جیع اجزاسنه خین علی
طاری اولشددر خین اولده اولان سبب خفیفك ساکنی حذفه دیرل
مستغعلن دن سین دوشوب مستغعلن اولور مضاعفنه تبدیل اولنور
فاعلاتن دن الف دوشو فعلاتن اولور (دخی عروض و ضربنه
خین دن صکره قصر دخی طاری اولشددر قصر آورده اولان سبب
خفیفك ساکنی اسقاط و منحر کنی اسکانه دیرل فعلاتن دن فون
دوشوب ناما کن قبلنوب فعلات اولور بویه اولنجیه بر مصراع
مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلات اولوب مجتث مخبون و مقصور اولور
* پیرهرات عبد الله انصاری رضی الله عنه اصحاب خود را وصیت
کرده است که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر نتوانید نام ایشان را بیاد
آرید تا بهره یابید * پیرهرات پیرونده شیخ معناسنه در (هرات
خراسانك تختگاهنك اسمیدر هری ده دیرل (عبد الله انصاری
اسم شریفی کنبه لر ابو اسماعیل پدری ابو منصور محمد
الانصاری و محمد الانصاری صاحب رحل رسول ابویوب انصارينك
فرزندار چندیدر محمد الانصاری حضرت عثمان خلافتنده خراسانه
واروب هراته ساکن اولشددر انده تروج ایدوب عبده الله انصاری

تولد المشرقی لقباری شیخ الاسلامدر (رضی فعل ماضی مفرد غائب
 عما یبک ناقص واو بسندن بونده موقع دعا در (الله فاعلی جمله سی
 دعایه) منه رضی به متعلق ضمیر پیر هراته راجعدر (اصحاب خود را
 کنندی اصحابانه یعنی مرید لرینه) وصیت مبتدا (کرده ماضیدن
 فمقدر فاعله جمله سی خبر در (سین ونا ادات خبر در) که حرف
 رابط (از هر پیری یا حرف وحدت هر بر ییرون دیمکدر) (سختی یا
 وحدت سنک ضمی و خاتم قحی و بالعکس سوز دیمکدر کلام معناسنه
 (باد کبرید فصل مضارع جمع مخاطبدر خاطرده طو نکز دیمکدر
 (وا کر حرف شرط) (توانید فعل نفی استقبال جمع مخاطب) (نام ایشان را
 انزل اسمی دیمکدر) (بیادده یا حرف صله یاد خاطر معناسنه) (آرید
 فعل مضارع جمع مخاطب کتوره سکر دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بهره
 قمع با عریله و سکون ها ایله نصیب معناسنه) (یا حرف وحدت
 (هنر حرف توسل) (باید فعل مضارع جمع مخاطبدر بوله سکر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) پیر هرات که عبدالله انصار بدر الله تعالی
 اندن راضی اولسون کنندی اصحابانه وصیت المشرقی که هر بر ییرون
 بر سوز خاطرده طو توك یعنی حفظ ایلک و احکام قادر اولمز سکر
 انزل اسمی خاطر یکزه کتوره یعنی ذکر ایلک تا کیم بر نصیب
 وفائده بوله سکر (رباعی) آتی تو که از نام تومی بارد عشق * و زمانه
 و پیغام تومی بارد عشق * رباعی ایکی یتنه دیرل که وزن مخصوصدن
 اوله او وزن هزج اخرب و یا اخرم دن اولور که عروض کابلرنده
 صوره شجره ده مفصلا بیان ایتشلسر در (آتی یا حرف خطاب
 (آن اسم اشارت توسن دیمکدر) (آتی توسن او سین دیمکدر
 (که حرف بیان) از نام تومی بارده متعلق سنک اسمکدن دیمکدر
 (بارد حرف حال ایله فعل مضارع مفرد غائب باریدنندن مشتقدر
 یاغر یعنی فیضان ایدر) (عشق فاعلی) (و زمانه) (واو حرف عطف
 (زای مفرد مؤخری بارده متعلقدر) (نامه بونده مکتوب دیمکدر
 مراد مکتوب الکهدر) (پیغام خبر معناسنه در مراد آثار خداداد
 (محصولیت) سن اوسین یعنی سن بر ذات مفیض سین که سنک اسم
 شریفکدن عشق یاغر یعنی فیضان ایدر دخی نامه و پیغامکدن یعنی

کتاب شریف کردن و آثار لطیف کردن عشق فیضان ابد حاصلی سنک
 اسم شریفی ذا کر اولان و قرآن کریم علی هوحفه معانی لطیفی
 تذکر ایله نالی اولان و آثار بانیه عین هیرله ناظر اولان البته سنک
 هشقکه مست و حیران و یخود اولور * عاشق شود انکس که
 بکویت کذر د * آری ز درو بام تویی بارد عشق * عاشق شود که
 مفعول (شود فعل مضارع) شدن که افعال ناقصه دند (که حرف
 انکس شود که خبری) آن اسم اشارتند (کس کیمه دیمکدر) (که حرف
 رابط) (بکویت با حرف سله) (تا ضمیر خطاب) (کوی کاف عریله محله
 دیمکدر) (کذر کاف عجمک ضمی و ذال میجه و راه مهمله مک فیه لریله
 فعل مضارع مفرد غائب کذریدنن مشتق با کذشتن دین ز برامصد
 فائیک ماقبله شین میجه اولسه تاداله تبدیل اولند قد نصره شین رایه
 قلب اولنور (اری اادات تصدیق بلی معانسه ترکیه اوت) (درقبو) (و بام
 طام معانسه) (محصول بیت) عاشق اولور اول کیمسه که سنک محله که مرور
 ایلله یعنی ذکر و فکر و عبادت و طاعات مشغول ایلله بلی سنک قبو کردن
 و طام کردن عشق یا غریب یعنی سنک درگاه معنوی و بارگاه اقدس کردن عشق
 فیضان ابد حاصلی سنک درگاه که ملازم اولوب اظهار عبودیت ایدنه
 هر جانبین عشق نمایان اولور (عروض) بور باعی هزج احزب و مکفوف
 و سالم وازل در ذر بر ابحر هزج مثن سکر مفاعیلن درر باعی و زانندن اولمی
 ایچون صدر وابتداسنه حرب علی طاری اولوب حزب که خرم ایلله کفک
 اجتماعنه درلر خرم ایلله اولدن میم اسقاط اولنور و کف ایلله اخردن نون
 دوشر فاعیل قالور مفعول به تبدیل اولنور و حشو اولرینه کف طاری
 اولشدر کف اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطدر مفاعیل
 قالور حشو ثانی لری سالم عروض و ضربی ازلدر که زلل علی طاری اولمش
 زلل که خرم ایلله هتمک اجتماعدر خرم ایلله میم دوشر هتم ایلله اخرده
 اولان سبب خفیف و سبب اخرک ساکنی اسقاط و متحرکی اسکان اولنوب
 فاع قالور بو یله اولجسه بور باعینک و زنی مفعول مقابیل مفاعیلن
 فاع اولور که رزمصرعیدر * درخبر است خدای تعالی فردای قیامت
 باینده از مفسی و بی سرمایگی شرمنده گوید که فلان دانشمند یا عارف را
 در فلان محله می شناختی گوید آری می شناختم فرمان رسد که ترا بوی

بخشیدم * در خبرست خبرده وارد اولمشدر خبردر بونده حدیث
 شریف مراددر (فردا ایرته معناسنه یعنی یارین (قیامت معروف
 اضافت یابنه (با حرف صله (بنده یا حرف وحدت همزه حرف
 توسل (از مفلسی شمرنده به متعلق یا حرف مصدر (مفلس اندیه کجک
 اچنه یله قابله نه دیرل (بی ادلت سلب (سرما یکی با حرف مصدر
 کاف هاه رسمیدن مبدل یوخسول دیمکدر (شمرنده اوتانغان یعنی
 جیل دیمکدر (فلان الفاظ کاپه دندر (دانشمند متادات نسبت دانش
 اسم مصدر عالم دیمکدر معلوم اوله که فارسیده شین مجله کله نیک اخیرنه
 لاحق اولدینی صورته ماقبلی مفتوح اولور ایسه ضمیر غایبدر
 ماقبلی مکسور اولور ایسه علامت اسم مصدر در بونده اولدینی
 کی با حرف عطف عرییده او معناسنه (عارف بونده عارف بالله
 دیمکدر می حرف حکایت (شناختی فعل ماضی مفرد مخاطبدر
 اگر می ایدک یعنی یلور می ایدک دیمکدر (می شناختم فعل ماضی
 نفس متکلم وحده اکبر ایدم یعنی یلور ایدم دیمکدر (فرمان
 رسدک فاعلی (رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن دن (که حرف
 بیان (بوی با حرف صله (وی ضمیر غائب را نشنیده یا عارفه را جعدر
 عرییده به کی بخشیدم فعل ماضی نفس متکلم وحده بغشلم دیمکدر
 (محصول ترکیب) حدیث شریفده وارد اولمشدر که الله تعالی یارین
 قیامتده مفلسلکدن و یوخسوللقدن تحیل یعنی حقنه یرار عملی
 اولدیفندن اوتانغان بر بنده سنه دیبه که فلان عالمی با فلان عارفی
 یلور می ایدک اول بنده جوابنده دیبه که اوت ییلورم خدای متعالدن
 فرمان ابریشنه که سنی اول ییلد و کین عالمه یا عارفه باغشلم
 خلاصه مرام خدای تعالی نیک بنده خاصلرینی ذککر و محبت
 شویه دورسون یانلردن یکجه ده نیجه فائده جلیلهلر وارد (قطعه)
 قدر من در صف عشاق توزان پست ترست * که زتم کام ارادت
 بمقامات وصول * قدر قافک قحی ورائک سکونیه مقدار معناسنه در
 (نه اضافت لامیه و مبتدادر (در حرف ظرف (صف سیره معناسنه در
 (عشاقه اضافت بیانیه (عشاق عاشقک جعبدر عشاقک تویه
 اضافتی لامیه (زان ازان دن مخفف در مفهوم مصراع ثابته اشارتدر

(بست باء عجمك فحمله الحق ديمكدر) (ترادات تفضيل) (سين ونا
 ادان خير در) (كه حرف بيان) (زم فعل مضارع متكلم وحده
 اوره يم ديمكدر) (كام كاف عجميله آديم مضارع آديم اوره يم يعنى آديم
 اتايم ديمكدر) (مقامات وصول يا حرف صله) (مقامات مقامك
 جعبدر) (وصول دخول ونا اوزه مصدر در داخل اولمق ديمكدر
 (موصول يث) بنم مقدارم عاشق صيره سنده يعنى زميره سالكان
 اينچنده اندن الجفر كدر كه يعنى اول رتبه دن زياده دوندر كه ارادت
 آديني مقامات وصوله اوره يم يعنى وصول الى الله مقابل رتبه ارادت
 آديمي اتايم) (حاصل مقامات وصلته آديم اتفق مرتبه سندن بنم قدردم
 دوندر ما حصيل بن سالكلرك جله سنك ادني واحقر يم وصول
 الى الله دعوا سني ايده مم يعنى انجكه لباقم يو قدر مراد نواضع
 وكسر نفسدر * دردم نقش شده نام كدايان درت * بس بودنامه
 اعمال مرا مهر قبول * دردم در مؤخر شده متعلق (در حرف ظرف
 (دم ميم ضمير متكلم) (نقش معروف) (شده ماضيدن قسمدر اولمش
 ديمكدر) (نام كدايان درت اضافه صاري لاميه در) (كدايان دردن مراد
 واصليين در) (نا ضمير خطاب) (بس باء عريميله يتر معناسنه) (بود فعل
 مضارع مفرد غائب) (نامه اعمال مرا لاميه لر در) (نامه بونده دفتر
 معناسنه در دفتر اعمال ديمكدر) (مرا را ادات تخلص) (مهر قبول
 ممك ضميله خاتم معناسنه در) (قبول ضدرد در) (موصول يث)
 بنم قلمبه نقش اولشدر سنك درگاه معنوبكك كدالينك اسم
 شريف لري بنم دفتر اعماله قبول مهري بويتر يعنى بنم دفتر اعماله
 قبول خاتمه مخنوم اولغه اوليا واصلينك اساميلري قلمبه منقوش
 اولمقلق كافيدر) (حاصل قطعه خدای عز وجل حضرت زرينه
 مناجات ابدوب بنور كه سكا دعواي محبت بنم حدم دكل لكن سني
 سونره محبت ابدوب سورم نامه اعماله قبول مهري بويتر * سري سقطي
 قدس الله تعالى سره جنيد را كار فرمود بموجب دلخواه وي بان
 قيام نمود كاغد باره بوي انداخت دروي نوشته كه * سري سقطي
 طبقه اول دندر كنيه لري ابو الحسين در طبقه ثابيه ده اولان
 مشايخك اكثر ينك استا ديدر كند و لري معروف كرخي نك

شاگردان در (جنبه را ادات مفعول) کار فرمود ایش پیوردی
 (فرمود فعل ماضی مفرد غائب) بموجب دلخواه یا علی معناسنه
 (موجب افعال بایندن اسم فاعل در بونده مقتضی معناسنه در یعنی
 کوکلی استکی مقتضاسی اوزره) (دلخواه ترکیب اضافی در کوکل
 مرادی دیمکدر) وی ضمیر غائب در سری سقطی به راجعدر (با آن
 با حرف صله آن اسم اشارت کاره) (قیام نمود قیام کوستردی یعنی
 ادای خدمت ایلدی دیمکدر) (نمود فعل ماضی مفرد غائب) (کاغذ
 معروف) (پاره با حرف وحدت) (همزه حرف توسل) (پاره پارچه
 دیمکدر) (پوی با حرف مقابله) (وی ضمیر غائب جنبه راجعدر
 (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) (دروی در حرف
 ظرف) (وی ضمیر غائب کاغذ راجعدر) (نوشته اسم مفعول یازلش
 دیمکدر) (که حرف بیان ما بعدند کلن شعری) (محول ترکیب)
 سری سقطی الله تعالی سری بی تقدیس ایلسون جنبه ایش
 پیوردی یعنی برخد مثله امر ایلدی جنبه سریشک کوکلنک مرادی
 مقتضاسی اوزره یعنی استدیکی وجه اوزره خدمتی ادا ایلدی یعنی
 لواپیشی کوردی حضرت سری مقابله سنده جنبه بر کاغذ
 پارچه سی ایدی او کاغذ پاره سنده یازلش که یعنی یو ترکیب وایست
 یازلش ایدی سمعت لفظندن قهجرینی لفظنه دك * سمعت حادیا
 یحدو فی البادیه يقول * سمعت فعل ماضی نفس متکلم وحده بن
 ایشتم دیمکدر فعل مع الفاعل (حادیا لفظا منصوب مفعول
 سریبی) (حادی حاء مهمله ایلد حد یحدودن یعنی نصر بانک ناقص
 واویسندن اسم فاعل در اسم فاعل سنده واویایه قلب اولنور طرفه
 واقع اولوب ما قبلی مکسور اولد یغیچون نغمه ایلد دوه سور یچی
 دیمکدر) (یحدو فعل مضارع مفرد مذکر غائب نغمه ایلد دوه سور
 دیمکدر) (فی حرف جر یحدو فعله متعلقدر) (البادیه لفظا مجرود
 فی ایلد محلا منصوب یحدو مک مفعول فیهی جولده دیمکدر) (يقول
 نصر بانک اجوف واویسندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فاعلی نخشده حادیه راجعدر) (ایات آتی مقول قولیدر) (محول
 ترکیب) (اول ورق پاره ده یازلش که بن ایشتم نغمه ایلد بر دوه

سورچی بی یعنی دوه چوبانی نغمه ایله دوه سورکن بادیده بواپسانی
 سولار (شمعی مرحوم بو ترکی کله جک پیتلرک مصرع اولی ظنی
 اینش لکن اوزان وعلادن ولفظ و نثرین آگاه دکل ایش رجھ الله
 وعنی الله عنه ونجاوزل بظلم * ابکی وما بدریک مایکینی * ابکی حذاران
 تفارقتی * و تقطعی حبلی ونهجر بی * ابکی فعل مضارع متکلم
 وحده ضرب بایک ناقص بایستندن بن اغلارم دیمکدر (ما اسم
 موصول (ابکی نک ضمیده منفهم اولان بکادن عبارتدر (یدریک
 بدری افعال بایندن فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر فاعلی مایه
 راجعدر بلدر دیمکدر فاعلیله صله سی ملانک (کاف ضمیر مؤنث
 مخاطبه ناقده عبارتدر (ما موصوله (پیکینی صله سی بیکی افعال
 بایندن فعل مضارع مفرد غائبدر فاعلی نخسته مایه راجعدر نون
 وقایه یا ضمیر متکلم تقدیرا منصوب مفعولی (ابکی سابق کی (حذار
 جاء مهمله نک کسر یله و ذال مجمله ایله خوف معنایه لفظا منصوب
 مفعول لمهی ابیکک (ان حرف مصدریه (تفارقتی نون وقایه یا
 ضمیر متکلم تفارق مفاعله بایندن مفرد مؤنث مخاطبدر لفظا منصوب
 ان ایله علامت نصب نونک سقوطی اصلنده تفارقین ایدی نخسته
 فاعلی انت جمله سی تأویل مصدرده حذارک مضاف البهی (ستک
 مفارقتک خوفی ایچون دیمکدر (و تقطعی یفارق اوزره معطوفدر
 اصلنده تقطعین ایدی کسه سین دیمکدر (حبلی یا ضمیر متکلم حبلی
 ایب دیمکدر تقدیرا منصوب تقطعینک مفعولی (ونهجر بی نون و یا
 معلوم نهجری تفارقی و تقطعی کیدر وانلرک اوزر لینه معطوفدر
 بی ترک ایتمکک دیمکدر (محصول ایات) دوه حدی ایدیچی بویتلری
 دیر بن اغلرم و بنم بکام سکا پیلدیر بی نه شی اغلدر یعنی پنهان ایتم
 بن اغلارم سن بی مفارقت ایتمک خوفندن یعنی آیرلق خوفی ایچون
 و بنم ایچی کسمکدن ایچون و بی ترک ایتمک قورقوسندن اوتوری یعنی
 بیترده اولان رشته موصله بی قطع ایده سین و بی ترک ایده سین و بندن
 ابر یله سین بو خوفندن اوتوری اغلرم (بو نظمی بر جادیدن اشدتم حاصلی
 بو کلامی کاغد باره اوزره نوشته اوله رق سری سقطی جنبه قدس
 سرهما حاضر ترینه وزدی دیمک اولور که باری تعالینک صفت جلالتدن

و غضب و عذابیدن اول رتبه خوف ایدم و قطرات اشک خون آلودی
 آنچون دو چشمیدن و زبان ایدم که نه و ذی الله تعالی رابطه م کسلوب
 آیدن دور و مجبور اولم تنه کیم بلم بن باعورا اولدیغی کی (مرویدر که
 حضرت عمر رضی الله تعالی عنه حضرت نوری ثانی عشره مبشره
 و دخول جنة بن ریب و شکت و دخول جهنم مرتبه متعدده ایکن
 پیور لربکه قدیمتک پریمی باب جنتک داخلند و بری خار جسته
 اولسه مادام قدم اخرم داخل اولیه خدای تعالیک عذابیدن قور قرم
 دیو پیور لیدی حاصلی الله عظیم الشانک عذابیدن امین اولم زیرا
 الامن والایس کلاهما کفر لدر و امنیت غر و ودن منشعبه غرور
 ایسه و صله ماندر دیو جنیده توصیه پیور (عروض) بواج پتدر
 بحر جزدن و مشطور در مشطور پریتک نصفی حذفه دیر لاضلی
 سدس الاجرا ایدی نصفی حذف اولنوب مثلث الاجرا باقی قالدی
 رجز که مستغفلن دن عبارتدر بیت اولک جرؤ اولی سالم ثانی سالم
 ثالث مقطوع قطع اخرده اولان و تد مجموعک ساکنی اسبقباط
 و مقابلنده اولان مخرکی اسکا نه دیرر مستغفل قانوب مفعولن لفظنه
 تبدیل اولور و بیت ثانیکن جرؤ اولی سالم و جرؤ ثانی مخبوندر ثین
 ثانی ساکنی حذفه دیرر مستغفلن دن سین دوشتر متغفلن او اوب مفاعلن
 لفظنه تبدیل اولور جرؤ ثالث مخلوعدر خلع حین ایله قطعک
 اجتماعه دیرر مستغفلن دن حین ایله سین و نون دوشتر و لام ساکن
 اولور متغفلن قانوب مفعولن انک یریشه کلور بوصلته کبل دخی تعبیر
 ایدر و بیت ثالث جرؤ اولی مخبون و جرؤ ثانی سالم و ثالث مخلوعدر
 (تقطع اول) ابکی و ما مستغفلن یدریک ما مستغفلن بیکی مفعولن
 (تقطع ثانی ابکی حذا مستغفلن ران تفا مفاعلن رفیی مفعولن (تقطع
 ثالث) و تقطعی مفاعلن خلی و ته مستغفلن جری مفعولن عنیه
 یوفسه و بو کلایمی مولانا جامی نفعات الانس نام کلبنده یازمش و انک
 مزجی اولان لامعی مرلوم دخی سمعت ترکیبی منظوم ظن ایلش
 عجبا و زنی سؤال اولتسه نه جوابه نصیدی ایدردی وار ایسه از احیف
 و از ان عربیه به بوا یکی کیمسه نک توغلی یوق ایمش بو تفصیلدن
 مفسر لری معلوم اولور تدبر اما بقول لفظی اولماز ایسه منظوم

اولور دی فرض اینده لم که اولسون اما اشاعیده کلچک زبانی بویتلرک
 ترجمه سیدر واندن منضم اولور که ایکدن نصکره سنی ترجمه پیورمش
 کرچه ورفی پاره ده بولنان چله سیدر لکن منظوم اولان ابیکنک بعدیدر
 (ر بای * خون می کریم ورتوجه پنهان دارم * کز بهر چه این دو چشم
 کر یان دارم * خون خا میله فان دیمکدر عرییده دم دیرل (می کریم
 فعل مضارع متکلم وحده اعلرم دیمکدر (وز وازدن مخفف) (چه جیم
 محمبه تک کسری وهاء رسمی ایله نه دیمکدر (پنهان کیرلو دیمکدر
 (دارم فعل مضارع متکلم وحده) (کز که ازدن مخفف) (بهرادات تعلیل
 (این اسم اشارتدر) (دو اسماء اعداددن ایکی دیمکدر) (چشم کوزدارمک
 مقدم مفعول اولی کر یان ثانیهی کر یان صفت مشبهه در اغلا فان
 دیمکدر (محصولیت) فان اعلرم سندن نه کیرلو طونهیم یعنی نه صقلیم
 که نه ایچون بوا یکی چشمی کر یان طونهیم یعنی نه ایچون اغلد یعنی
 سندن نه صقلیم بعضی نسخده بهر چه برینه بهر تودوشمش اول وقتده
 معنی بوا یکی کوزم سنک ایچون کر یاندر نه صقلیم دیمکدر * هر چند
 دلی بوصل شادان دارم * صید داغ بران زیم هجران دارم * هر چند
 هر نقیدر دیمکدر دلی با حرف وحدت بوصل با حرف مصاحبت
 (شادان صفت مشبهه مسرور معناسنه) (صد داغ یوز داغ دیمکدر
 داغ تپور ایله انسانک و یا حیوانک وجودیه اور یلان نشانه دیرل بونده
 جراثمت دلدن کنایه در بران اولد اوزره دیمکدر (زیم هجران
 هجران قور قوسندن دیمکدر (محصولیت) هر نقدر واصل ایله خمیر و
 کوکلم وار ایسه ده یعنی مبرور و شادان ایسمه هجران
 قور قوسندن اول کوکل اوزره یوز داغ وارد یعنی فراقک خوق
 بکا داغ درون اولمشدر بر آن قلمدن چمنز (حاصلی بر کیمسه
 هر نه قدرده مفر بین دن ایسه ده غضب بار یله افتراق مقامدن
 خوف و خشیت لازمدر (عروض) بور بای شجره اخیر دندر زیرا
 صدر وابتدا سنده علت خرب طاری اولمشدر جری سابقه کر
 ایلدک حشو اولی مقبوض قبض بشی ساسکی حذقه دیرل که
 مقاعیلن دن یا دوشر مفاعیلن فالور حشوتانسی سالم عروض
 وصری ابریز مفاعیلن دن ایکی سبب خفنی عیلمن دیر میخی دخی

اسقاطه دبر فاقالور قع لفظنه نقل اولنور بويله اولنجه هر ج ا خرب
 ومقبوض وابز اولور که بر مصراعى مفعول مفاعله مفاعله مفعول
 اولور * وهم جنبه قدس سره کونده که روزى بخانه سري آدمم
 ابن بيت مى خواند وى کريست * روزى يا حرف وحيدت (آمدم)
 فعل ماضى متکلم وحده بونده واردم ديمکدر (مخواند واورمى
 وسکون نون ايله فعل ماضى مفرد غائب خواندن دن اوقور ايدى
 ديمکدر) وى کريست فعل ماضى مفرد غائب کريستن دن اغلرايدى
 ديمکدر (موصول ترکيب) دخی يته جنبه قدس سره بيورر که
 برکون سري نيك خانه سته واردم بويش اوقوردى و اغلرايدى (بيت)
 * لافى الليل ولا فى النهار لى فرج * فلا بالى اطال الليل لى ام قصر ام
 لا بس به مشابه اولان لا (فى الليل جار مع المجرور ظرف مستقر جمله سى
 محلا منصوب لائک مقدم خبرى (لافى النهار لافى الليل اوزره معطوف در
 لى لام حرف جر يا ضمير متکلم (فرج لفظ امر فوج لاء اولينک اسمى
 فاعل حرف فذلک (لا ابالى فى استقبال مفاعله باندن متکلم وحده
 بن فاربم ديمکدر (اطال همزه حرف استفهام (طال اجوف واويدن
 فعل ماضى مفرد غائب (الليل لفظ امر فوج فاعلى (ام حرف عطف
 زبد همچون (قصر فعل ماضى حسن باندن فاعلى تحت دده ايله
 راجعدر جمله سى طال جمله سینه معطوف در آخرنده اولان الف
 اشباعدر فتحه دن (موصول بيت) بنم همچون کيجه دده وکوندورده
 فرج اولدى يعنى نه کوندز فرج وارونه کيجه بويله اولنجه بن
 فاربم کيجه اوزون اولدىمى باقصه اولدىمى يعنى اوزالدىمى بوخسه
 فصالدىمى (حاضلى کيجه کوندز فرج دار دکلم استر کيجه اوزون
 اولسون استر قصه (عروض) بويت بحر مجتهددر که اصلى مستغفلن
 فاعلان ايدى ايکي کره صدر يته قطع على طارى اولمش قطع آخرده
 اولان وتد مجموعک ساکنى اسقاط مجرک ثانى فى اسکا نه دبر
 مستغفلن دن نون دوشر لام ساکن اولور مستغفل قاوت مفعول
 لفظنه نقل اولنور ومصراع اولک حشو اولى مخبون خبر مکررا بيان
 اولندى فاعلان دن الف دوشر فاعلان قالور حشو ثانى يته مخبون
 مستغفلن دن سين دوشر مستغفلن اولوب مفاعله لفظنه تبديل اولنور

عروض و ضربی مخبون و محذوف در فاعلاتن دن خین ایله الف
 حذف ایله تن دوشر فعلا قالوب فعلین لفظنه تیدیل اولور وابتدا
 مخبون مستعملین مفاعیلن اولوب حشو اولی عالم فاعلاتن حشواتی
 مرفوع رفع اولده اولان سبب خفیف اسقاطه دیور مستعملین دن
 مس دوشر تفعلین اولور فاعیلن لک برینه کلور بویه اولجده
 بر مصراعی مفعولن فاعلاتن مفاعیلن فعلین و بر مصراعی مفاعیلن
 فاعلاتن فاعیلن فاعیلن در اننی تغییر از احیف ایله بحر حضار عدن دخی
 اولور (یت) فی شب تهیم نه دیور از ناله وآه * خواهی شب من دراز
 و خواهی کوتاه * فی یاء اصلی ایله و کسره مجهوله ایله ادات نفی
 (تهیم یم ضمیر متکلم) تنی یاء اصلی ایله بوش دیمکدر (نه هاء رسمیه
 ونون فتحیه فی کبی) ناله هاء رسمیه ایکلمه معناسنده در (خواهی
 دیلرسه دیمکدر) (محصول یت) نه کیجه بوشم نه کوندز ناله و آهدن
 یعنی اه و فریاد دن کیجه کوندز خاں دیکلم استرسه یم کیجهم اوزون
 اولسون استرسه قصه حاصلی ارزوی وصالکله دائما آه و افغانده یم
 لیل و نهار ایله مقید دکل (عروض) بوییت بحر هرز جیدن صدر
 وابتدا اخرج اخرج بیان اولندی مفاعیلن دن یم ونون دوشر
 مفاعیلن قالوب مفعول لفظنه نقل اولور حشو اوللری مقبوض قبض
 بشبجی ساکنی حذفه دیور یا دوشر مفاعیلن اولور حشواتیلری
 سالم عروض ضربی اهتم هتم مفاعیلن دن آورده کی سبب خفیف
 و ماقبلنده کی سبب خفیف ساکنی اسقاط و متحرک کئی اسکانه
 دیور مفاع قالوب مفعول انک برینه کلور بویه اولجده بر مصراعی
 مفعول مفاعیلن مفاعیلن مفعول اولور رباعی اوزانیدن در لکن
 بریتیه اطلاق اولنمز * منصور حلاج را پرسیدند که مرید کبست
 گفت مرید آنست که از نخست باز که حضرت حق را نشانه قصد
 خود سازد تا بوی نرسد بهیچ چیز نیاراند و بهیچ کس متبردارد *
 منصور حلاج را را ادات مفعول (منصور حلاج طبقه ناله دن
 بر ذلک تعییدر اسمی حسین کنبه لری ابوالغیث در بیضا دندر که
 شیراز شهر لرندن بر شهر دن حلاج ملقب اوللرینه سبب بر کون
 بر حلاج دکاننده اوتور مش ایدی حلاجی برایشه کوندردی

دید که سن کلجه بنی اشبکی کوره بم و پر مغبله بنده به اشارت ایدنجه
 چکر دکندن ایرلغه باشلدی یوندن ایچون حلاج دیو نسیمه اولندی
 دمنه و باریده صلیب اولمشدر حقیقده نیجه قیل وقال اولمشدر
 ارسیدند فعل ماضی ایچم غائب (که حرف بیان) مرید مبینها
 (و کیم خبری کسودیم کسود) گفت فعل ماضی مفرد غائب (آتسنه
 آن اسم اشارت) سین و تادات خبر (که حرف بیان) نخست نوک و خانه
 میجه تک ضمه و سینک سکونیه ابتدا دیمکدر (بار که بار کا هدین
 مخفف) سازد فعل مضارع مفرد غائب سطر یلیندن یاسا ختن دن
 زو امصدر تا ینک ما قبله (خستف) دن خالوسه داله قلب
 اولمشدر صکره خادجی زابه قلب اولتور (تا اتهاء غایت ایچوندن
 اوی با حرف صله) وی ضمیر حقه راجعدر (رسدن فی استقبال مفرد
 غائب رسیدن دن) ایچم حیر با حرف مصاحبت (حیر نسنه دیمکدر
 یعنی هیچ نسنه ایله) (بیار آمد فی استقبال مفرد غائب) آرمیدند دن
 دکنمز دیمکدر یعنی استراحت ایتمز (نیر دازد فعل فی استقبال
 بردار یندن یا پرداختن دن) سابقا ذکر اولتان سازد کپی الکنجه دیمکدر
 (محصول ترکیب) منصور حلاجیه سؤال ایلدیلر که مرید کیمدر یعنی
 ارادت صحیح ایله مرید کیمدر جواب و یروب دیدیکه ابتدادن یعنی
 توبه و انابه ایلدیکی اندن حق تعالی حضرت ترینگ بارگاه مغربی
 کندی قصدینه یعنی مقصدینه نشانه دوزه یعنی ایله تا بارگاه جفه
 ایشیه یعنی ایشیه بر نسنه ایله استراحت ایتمه و هیچ کیمسه ایله
 الکنجه (حاصلی واصل الی الله اولینجه بریده قرار ایلیمه) (رباعی)
 * بمر توبه و بحر بشناخته ام * هامون بریده کوه بشکافته ام *
 بر به عمر ینک فتی و هانک سکونیه اادات تعلیل (توبه اضافت
 لایه) (بر با حرف ظرف) (بر باک فتحیه قاره دیمکدر در یا مقابل
 البحر ذکر) بشناخته ماضیدن قسم در ایومش دیمکدر کریمه دن کایه در
 (ام ضمیر متکلم وحده) (هامون صحرا معنایه در) بریده ماضیدن
 قسمدر بونده قطع و طی معنایه در ینته قاعده سجع اوزره برام
 مخدوفر معلوم اوله که افعالک و مشتقاتک اولنده اولان بارلر کرک
 تحسین لفظ و کرک اادات استقبال اگر مابعدی یعنی داخل اولدینی

كلمه ك اولی با یا خود میم یا خود مضموم اولور سه داخل اولان با مضموم
 اوقنور والا مكسور اوقنور اما سودی رجه الله دیركه بوتقریر
 روستایله كوره در یعنی كویطولر بوجه نوزده اوقنور طرطای عجم
 جنیع صورتده مكسور اوقنور دیو تفصیل ایلمشدر حقیقت جلایده
 طرافت بونده در سائر جوامده داخل اولان یار مفتوح اوقنور علی
 الاتفاق (كوه طاع دیمكدر) شكافته ام یلزمشم دیمكدر (محصول بیت)
 حضرت حقه مناجات طریقه بپورر كه سنك ایچون بر و مجرده كرمشم
 یعنی كشت و كذا ایلدم صحر اقطع ایلمشم و طاع یارمشم یعنی سنی طلبده
 طی صهارى و جبال ایلدم (حاصلی زیاده مشقت واضطراب چكیم
 * و زهر چه رسید یش روتافته ام * تاره بحزیم وصل تو یافتم *
 (وز وازدن مخففدر) (هرچه هر نسنه دیمكدر) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ایشدی دیمكدر) (یش باء عجمك كسر طه اوك معناسنددر
 (زیوز دیمكدر) (معلوم اوله كه بر كلمه ك آخرنده یا اولوب مالك دخی
 ماقبلی حرف علت اولسه اخرده اولان یایی اشباهه جاز اسقاطده
 (تافته ام میم منكلم ایله ماضیدن قسمدر چو یرمشم دیمكدر) (تا اشباهه
 ضایت ایچوندر) (بحزیم وصل اضافت لامیه حزیم وصل قرب خدادن
 عبارتدر زیرا در جه قرب خدا ااهله مستور و محفوظ اولد بیچون
 حزیم اطلاق اولنور (تویه اضافتده لامیه در) (یافته ام میم منكلم
 ایله بولمشم دیمكدر) (محصول بیت) هر نسنه دنكه قیمه ایشدی یعنی
 او كلمه كلالن ظهور ایدن شیدن یوز چورمشم یعنی اعراض ایلدم تا كیم
 حزیم وصله بول بولمشم یعنی بولدم حاصلی ماسودن اعراض ایلدم
 حزیم وصله یعنی مفر یئندن اولدم (بور باعیده خون می کریم
 و باه بونده اولان علل و از احیف جاری اولمشدر ذكره حاجت بوق
 زیرا آفتا ضرور ایلدی سری سقطی سوز لرده * ابو هاشم صوفی
 قدس سره گفته است كه كوه را بنوك سوزن از بیج كندن آسانترست
 نر زبالت كبر از دل بیفكندن * ابو هاشم صوفی كنبه سبله مشهور در
 كوفی الاصلدر لکن شامده توطن ایتمشدر لقمش برده وفات ایلمشدر
 (كه حرف بیان) (كوه را ادات مفعول بنوك با حرف استعانت) (نوك
 اویج معناسنددر) (سوزن اكنه اضافت لامیه بیج كوك دیمكدر) (كندن

كاف فريك فتحه قو پارمق معناسته مصدر در آسان ككز يعني قولاي
 (زادان تفصيلد) زاي مفرد اسانتره متعلقدر نه كيم اسم تفصيل
 فواعنددر (رزيلت كبرلاميه رزيلت الحلقى ديمكدر) (ازدل سيفكنددر
 لفظنه متعلقدر تقدري زافكنددر رزيلت كبر ازدل ديه كدو تقدري
 مجعدهن اچوئدر) سيفكنددر با حرف تا كيد افكنددر همزه تك فتحى
 وصفى جازدر پراقى بونده اخراج معناسته در (معلوم اوله كه اولى همزه
 اولان كلك اوله با يا خود نون نافه وميم ناهيه داخل اولسه همزه
 يله قلب وانور (محصول تركيب) ابو هاشم صوفي قدس سره
 پوره شلردر كه كوهى اكنه اوجيله كوكندن قوپره قى يعنى طاغى
 ايكنه ايله فازه فازه دوز ايتك قلبدن رزيلت كبرى يعنى غايت دنى
 و خيس اولان كبرى اخراج ايتكندن اسان ركدر حاصللى الحق ودق
 اولان كردن خلاص امر مصدر ومحاله قريبدر زيرا محال ديسك
 اولاه كرامه كبرلايق دكدر اما حضرت ابو هاشمك محاله تعليق ايدوب
 ايكنه ايله طاغى قوپرهغه تشبيه ايلديكي غايت صمو بنندن كابتدر
 (قطعه * لاف بى كبرى مزى كان از نشان پاي مور * در شب تاريك بزنك
 سياه پنهان ترست * لاف معروف (بى ادات سلب) كبرى يا حرف
 مصدر (مزن نهى حاضر مفرد مخاطب اورمه ديمكدر) كان كه اندن
 مخفدر (كه حرف تعليل (آن اسم اشارتدر كبره) (از اسم تفصيله
 متعلقدر يعنى پنهان تره) (نشان علامت معناسته در) (نشان پاي مور
 لامه لدر پاي اياق يعنى قدم ديمكدر مور قرنجه غريده نمل (در حرف
 طرف (شب تاريك بيانيه قرنلق كيجه ديمكدر) (منك سياه ده بيانيه
 قره طاش ديمكدر) (لاف بى كبرى مبتدا) (پنهان ترست خبرى) (پنهان
 كبر لو ديمكدر (محصول يث) كبر سزلك لافى اورمه يعنى بنده كبر
 بو قدر ديو ادا ايله زيرا كبر قرانلق كيجهده قره طاش اوزر قرنجه تك
 اياغك نشاستدن يعنى ايزدن كبر لو كدر يعنى درونده اولان كبرى
 فرق ايتك زياته مشكدر صوفيه قدس سره ارم بو كه و بونك امثال
 اولان شلره شرك خفي ديرل * وزدرون كردن برون آسان مكبر آن را كران
 كوه را كندن بسوزن از زمين اسانترست * درون ايج معناسته در
 بونده قلب ديمكدر كردنك مفعول غير صريحى برون طشره (برون كردن

اخراج معناه نه در آسان مكيك مفعول صريحي (مكيك فعل فاعل نهی)
 مخاطب طوغمه ديمكدر (آن را آن اسم اشارت در كيره را اادات مفعول انی
 ديمكدر یعنی اول كبرى (كران که از ايندين مخفدر که حرف تعليل زان اسم
 تفضيله عن ملقدر تقدیرى آسان مكيك که کوه را کيندن بسوزن
 از زمين آسان ترست از ان ديمكدر (کوه را را اادات مفعول) (کوه
 کيندنك مفعول) کيندن كاف عربيله مصدر در قوپرمق معناه بسته
 (بسوزن غير صريحي (با حرف استعماله (سوزن ايکنه (از زمين
 کيندنك مفعول غير صريحي (آسان تر اسم تفضيل (سين ونا اادات
 خبر (کيندن مبتدا آسان تر خبری (محصول يث) دخي قبلدن اول
 كبرى طشيره ايلكي یعنی اخراج ايلكي آسان طوغمه یعنی قولای
 ظن ايله زيرا طشاغی برندن ايکنه ايله قوپرمق اخراج كيردن آسان
 ركد (عروض) بوقطعه بحر مل متمدن در که سكر فاعلان دن عبارت در
 صدر وايتدا سالم حشور سالم عروض و ضرب مفعول قصر آخرده
 اولان سبب خفيفك سا کينی اسقاط و متحر کنی اسکا نه دبرل
 فاعلات قالور * ذوالنون مصری قدس سره پیش یکی از مشايخ
 مغرب بجهت مسئلة يرفت * ذوالنون مصري طبقه اولی دندر اسمعی
 ثوبان بن ابراهيم در کينی ابو الفیض در اخيم مصر دندر اخيم کسر
 همزه ايله يربلدهنك اسمعید و شبخی مغربه شيخ اسرافيلدر بيور مشدر که
 اوچ سفر ايلدم و اوچ علم کونوردم اول سفرده بر علم کونوردم که
 انی هم خاص قبول ايلدی هم عام وایکيجی سفرده بر علم کونوردم که
 خاص قبول ايندی عام ايندی اوچنجی سفرده بر علم کونوردم که
 نه خاص قبول ايندی نه عام فقيت شريدا طريدا وحيدا شيخ الاسلام
 یعنی پيژهرات بيور مشدر که اولکی علم توبه ايکنهی علم توکل و معامله
 و محبت اوچنجی علم حقيقت کذا فی تفحات الانس ذوالنون اطلاقه
 سبب نقل اولور که برکون صوکارنده برکوشك کوردم وارل صويه
 کتندم و اينست الدم چون ابدستدن فارغ اولدم ناکاه کوزم
 کوشکده بر جاريه به راست کلدی که حسن و جالده نمشاز اقران
 ديدم که کيمک سين یعنی کيمک جاريه سی سين ديدیکه سنی اوزاقدن
 کوردم ديوانه ظن ايلدم چونکه يقين کلدک عارف ظن ايلدم ز يافه

بین کاندکله عالم ظن ایلدم دقت ایله نظر ایلدیم هیچ بریسی دگاسین
 دیدمکه بونه کونه سوزدر جواب ویردیکه اگر عارف اولیدک حصدن
 غیره نظر ایتزدک واکر عالم اولیدک نایمجه نهگاه ایلزدک واکر
 دیوانه اولیدک طهارت ایلزدک بوجوزی سویلدی واول کینرک
 نایند اولسی یلیمکه آتشی دکل ایمش چاقه بر آتش دوشدی کندونی
 در باطنه اتم و بر جاعل ایله بر جاکشی به سوار اولدم کی ده
 بر باز کاک بر جوهری ضایع اولدی حله اتفاق ایلدی که بنده در
 بی ریجده ایلدیلر و تحقیر و تحقیر ایلدیلر دیدم یارب سن یلور سین
 اول حیده بوز غدر لالی اغر زنده بر کوهر دریا طوسفنه کلدیلر بری
 اتم و انلور ویردم بیرون بونی کوز دیلر وهنر دیلدی لاول و قدرین برو
 ذوالنون ایله ملقب اولدی (بو حکایت یقیناً تده بو طرز د کلد و
 ایچمت مسئله بروقت مسئله ایچون دیمکدر (یا حرف وحدت) هر
 حرف نوسل (برفت فصل ماضی مفرد غائب کنسی دیمکدر
 (محصول ترکیب) ذوالنون مصری قدس سره بر مسئله ایچون مغرب
 شجرتون برینک حضور یسه کنسی که مراد کنسه و بیضی شیخ
 اسرافیل قدس سره در * آن شیخ گفت یهر چه آمده اگر آمده که
 علم اولین و آخرین بیاموزی این را روی نیست این همه خالق دادند
 و اگر آمده که اورا جوی آنجا که اول کلام بر گرفتی او خود آنجا بود *
 (هر ادات تعلیل) آمده یا حرف خطاب (همزه حرف نوسل) آمده
 ماضیبن چه صدر کلش سین دیمکدر (یا کر ادات شرط) که ده فعلی
 شرط (که حرف بیان) (علم اولین) لامعه (بیاموزی یا حرف تا کیست
 (آموزی فعل مضارع مفرد مخاطب) (روی نیست) ممکن دکلدر دیمک
 محله استعمال اولنور همه جمله دیمکدر (داند فعل مضارع مفرد
 غائب داندن دن یاد استن دن زیرا مصدر تا اینک ماقبلنده خست شدن
 سین لواسه سین یا حذف اولنور یا یلیه نیجیدیل اولنور یا هیه (جوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب) (اول کلام بیانیه) (کام کاف عجبیه ایدیم
 دیمکدر) (بر گرفتی فعل ماضی مفرد مخاطب بر داند مغفیه دیرلر) (او
 ضروری خدایه را چه صدر) (خود ادات تا کید) (انجا اول محله دیمکدر
 (بود ادات ماضی ابدی دیمکدر) (محصول ترکیب) اول شیخ مغربی

یعنی شیخ اسرافیل دیدی نه ایچون ککش سنی یعنی تبه ککله تا ککر
 ککش ایسک که علم اولین و آخری او ککر نه سین. اکا اسکان یوقدر
 بونی جله خالق تعالی یلور یعنی ایندن خبری کیسه یلور اکر
 ککله ایسه که انی یعنی خالق تعالی بی طلب ایده سین اول محله که
 اول ادیمی بوندن قالدر دیک یعنی عز و قوت و خدای متعال یعنی
 طالی اولدیفیک اول محله اییدی یعنی باری تعالی انده طاهر
 و ناظر ایدی (حاصلی خدای عز و جل جبرع زمانده قولتک علی
 الخصوص طالبک یا نندن برآب مفارقت ایدوب منفک اولمز مکاندن
 مزه اولدیغی حالده نه کیم یوزور) و نخی اقرب الیه من جبل الوری (درباعی)
 زین پیش برون زخویش پنداشتمت * در غایت سیر خود
 کان داشتمت * زین پیش بوندن مقدم دیمکدر (برون پنداشتمت
 مقدم مفعول صریحی (زخویش غیر صریحی (پنداشتمت تا
 ضمیر خطاب (پنداشتم فعل ماضی متکلم وحده ظن ایدلم دیمکدر
 در حرف ظرف (غایت سیر خود لامعطر در) کان کاف عجمک ضمیمه
 ظن معنایه در (داشتمت تا ضمیر خطاب (داشتم فعل ماضی متکلم
 وحده (محصول بیت) بوندن اقدم یعنی سنی بولمزدن مقدم سنی
 کنه مدن طشره ظن ایدر ایدم کنندی سیریمک نها بنده ظن
 ایدر ایدم یعنی ظن ایدر ایدمکه سیر و سلوکک نها بنده سکا و اصل
 اولمزم * اکنون که ترا اقام آتی داتم * کادر قدم نخواست بکذاشتمت *
 اکنون الآن معنایه در (که حرف رابط (ترا سنی دیمکدر) باقم
 فعل ماضی متکلم وحده بولم دیمکدر (آتی با حرف خطاب اوسون
 دیمکدر (دام فعل مضارع متکلم وحده (کادر که اندردن محفف
 (که حرف بیان) اندر ادات ظرفدر (قدم نخواست بیسانه) بکذاشتمت
 (تا ضمیر خطاب) بکذاشتم فعل ماضی متکلم وحده براقدم دیمکدر
 (محصول بیت) الا تکه یعنی شمدی سنی بولم سن اوسین بلد بکه
 سنی قدم اولده براقدم یعنی ابتدای سلوکیه بر تقدیم سن سین شمدی
 یلدم (عروض) بور باغی حنبله خون می کریم دخی بهرور باعتباری
 کیدر * پیر هرات گوید او با جوینده خود همراهست دست وی
 گرفته در طلب خود می تازاند * جوینده اسم فاعل استیجی دیمکدر

(تلاوه فعل مضارع مفرد غائب سکرند بر دیکندو الف و نون ادات
 تعبیه در لازمی تازیدن کلور (محصول ترکیب) پیر هرات یعنی
 عبد الله (الانصاری) ذکر که سخداى متعال کنندنی استیجی الله یعنی
 طالبیله همراه در یعنی بولد اشدر طالبک الی طو توب کنیدی
 طلبنده سکرند بر یعنی خدای متعال هر آن وشانده حاضر و ناظر در
 (گرفته اولان ها تر ب ایچوندر طو توب دیمکله تغییر اولور (قطعه)
 * آنکه فی نام بدستست هر ازونه نشان * دست بگرفته من ادر عقب
 خویش کشان * آنکه آن نعم اشارت الله (که حرف رابط صفت
 فی ادات سلب) بدستست با حرف طرف در معنای (سین و تا ادات
 سلبه مصر و فذر) مرادخی مبین مفرده مقانده دو تقدیری آنکه نام ازو
 بدست نیست نه نشان در (زو ازودن محفدر) نه هاء رسمیه
 و نون فتحیه فی کبی ادات سلبدر (نشان بونده علامت معنای در
 (دست بگرفته نیک مقدم مفهولی) (بگرفته با حرف تأکید گرفته
 ماضیدن فمصدر) (مرا یته نیم مفرده مقانده دخته مصر و فذر
 تقدیری دست بگرفته دیمکدر) (در عقب در حرف طرف) (حقیقت بحسب
 الله او یک دیمکدر لکن بونده ارتدن نگایدر) (خویشنه اضافت
 پیانیه) (کشان صفت شبهه چکیهی دیمکدر (محصول یت)
 اول الله که بنم دستمه اندن نام و نشان یوقدر یعنی الله عظیم الشان
 بکافین اولسندن خبر و آگاهم یوقدر او ایست یعنی طو تمس
 کنندی اردنه چکیهی در یعنی طریق مستقیم هدایت ایچیدر
 * اوست دست من و پانیر بهرجا که روم * پای کوپان ز پیش میروم
 و دست فشان * اوست او ضمیر غائب الله راجعدر (سین و تا ادات
 خبر مبتدای دست من در) (دست من لامیه بنم الم دیمکدر) (و پا
 دسه معطوفدر) (نیز دخی دیمکدر) (بهرجا با حرف صله) (هر ادات
 سور) (که حرف رابط صفت) (روم فعل مضارع متکلم وحده کیدرم
 دیمکدر) (پای کوپان پای کوب و صفت ترکیبی اوله رق رقا صده مصطلحدر
 الف و نون علامت صفت یعنی پای کوپان کاف عریله صفت
 شبهه در رقص و سماع اینک دیمکدر ز پیش (از پیش اوقصد برنده زاء
 مفرده ظرفیت ایچوندر) (پیش به عجمیه اولک معنای در) (فی ادات

استقرار (دست فشان پای کون کعبه درال قبه رقی دیمکدر
 (محسول بیت) او الله عظیم المشاندر بنم الم وایانم یعنی دست و پایک
 اشلدیکی افینال خجله انکدر دخی هرزبه که کیدر ایسم ائک اوکنده
 رقص ایدیک وال قبه رقی کیدرم یعنی هر جائه که کشیم بنشین بر آن
 منفذ اولماز (ایمانتولوا فتم وجه الله) ایینه نلیمج وائشندر (عروض)
 بوقطعه بحر رمل یعنی دندر صد و اشد اسالم خشور مخبون که ثانی
 سا کنک سقوطی عروض و ضرب مخبون و مقصور که ثانی سناکک
 سقوط و منفذ صکره اخریه اولان سبب خفیه ساکنی اسقاط و متحرکتی
 اسکان بویه اولنجه بر مصراعی فاعلاتن فعلاتن فعلات
 اولوب رمل مخبون و مقصور اولور * فضیل عباس قدس سره
 میگوید که من حق سبحانه و تعالی را بدوستی پرستم که نه شکیم که نه
 پرستم * (فضیل عباس قاعده اعجام اوزره علمین پیشده اولان لفظ این
 حذف اولور حضرت فضیل طبقه اولی دندر کنتی ابوعلی در بعضیلر
 کوفی و بعضیلر خراسان ناحیه سندن اولان مره و دندر و بعضیلر
 سمرقندیدر و بعضیلر بخاری الاصلدر دیدیلر یوز سکسان یدی محرم
 الحرامنده وفات ایلشدر (منقولدر که اوائل حالنده قطاع طریق ابدی
 برکون اصحابی بر کاروان اوردیلر و اهل کروانی طعانه اوتوردیلر
 کاروانیلر سؤال ایلدیکه رئیسکز کیدر دیدیلر که زمه دکلدی فلان
 محمله بردخت دبنده نماز قیلار دیدیلر که نماز وقتی دکلدر جواب
 ویردیلر که تطوع قیلار دیدیلر که رمضان دکل جواب ویردیلر که
 نافله طرناز اول آدم تعجب ایدوب بقین واردی کوردی که خضوع
 و خشوع ايله نماز قیلار نمازدن فارغ اولنجه صبر ایلدی و دیدیکه
 اود طرناز سنین و نماز قیلار سنین و قطع طریق ایدر سنین الضمان
 لایحه تعجب فضیل دیدیکه قرآن یلور پسین دیدیکه یلورم دیدی
 * و اخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا و اخر سیئا * ایت
 کریمه سنی اوقوا اولدم مخیر اولدی کرمانی و قصه سی طویل
 لذیل در مآخ فیهمزدن خارجدر لکن عاقبت حضرت ابو حنیفه
 ايله صحبت ایدوب تائب اولشدر (که حرف یلان بدوستی با حرف
 صاحب با حرف مصدر پرستم فعل مضارع و متکلم وحده طهرم

ویکند (که حرف تعلیل) نشکیم. فعلی ننی مستقبل متکلم و حده
 صبر ایدم دیکند (که حرف بیان) نپرستم فعل ننی مستقبل متکلم
 و حده طیم دیکند (محصول ترکیب) فضیل بن عباس قدس
 سره بیور که بن حق سبحانه و تعالی به دوسلق ایل طیم یعنی الله
 تعالیٰ رضا سیچون عبادت و طاعت ایدرم جنت و جهنم ایچون
 دکل که صبر ایدم که طیم یعنی خدای متعالیک محبتی بنی بندن المستبد
 بالضروری عبادت و طاعت ایدرم ایتمک المده دکلدر * بعضی ازین
 طائفه را پرسیدند که سغله کبست گفت آنکه حق را برهم و امید می
 پرسند پس گفتند تو چون پرستی گفت بمهر دوستی که مهر دوستی وی
 مرا بر خدمت و طاعت دارد * بعضی باو حدت نوعیه (ازین از این دن
 مخفقد) از حرف بیان (این اسم اشارتدر) طائفه بلوک دیکند
 پرسند فعل ماضی جمع غائب صور دیلر یعنی سؤال ایلدیلر دیکند
 (که حرف بیان) سغله سینک ضمی و فاک سکونیه دون همت کپسیه
 در (کبست که ذوی العقولده مستعمل اولان که درسین و تادات خبردر
 کبر دیک اولور یم خوف معناسه در) امید همزه نك ضمی و میك
 کسریله رجا معناسه (می پرستی اادات استمرار) پرسند فعل مضارع
 مفرد غائب پرستیدن دن مشغدر طیم معناسه (پس باء عجمک ففتحله فاء
 نفقیه معناسه در ترکیبه ایدمی ایله تعمیر اولور) گفتند فعل ماضی جمع
 غائب دیدیلر یعنی سؤال ایلدیلر (چون دروم ضمه هر بیده کیف کبی نیجه
 دیکند) پرستی فعل مضارع مفرد مخاطبدر طیم سین دیکند (گفت
 جوابنده دیدی) بهر با حرف مصاحبت بیبیتی متضمن در مهر میك
 کسریله محبت معناسه در (دوستی یا حرف مصدردر) که حرف تعلیل
 (دوستی وی لامیه) وی ضمه بر غائب حقه راجعدر (مرا بنی دیکند
 دارد فعل مضارع مفرد غائب داریدن دن بلد داشتن دن زیر مصدر
 نیک ماقبلنده خستفدن شین میجه اولسه تاداله قلب اولند قد نصره
 شین رایه قلب اولور (محصول ترکیب) بو طائفه دن یعنی مشایخ
 بلوکدن به ضبسه سؤال ایلدیلر که دنی الاصل و دون همت کیدر
 جوابنده دیدیکه حق تعالی به خوف و رجا اوزره طیمه یعنی خوف
 جهمدن و رجا جناندن او توری طیاندر دیدی (ایمدی دیدیلر که

من نیجه طبر سین دیدی محبت ایله و دوستلق ایله یعنی الله عظیم الشانه
 محبتدن ناشی طهرم زیرا انک محبتی و دوستلغی بی خدمت و طاعتده ایلمز
 یعنی بکا عبادات ایندیرن انک محبتیدر لکن فهم اولنسون که بو کلام
 الامن و الخوف کلاهما کفر کلامنه مناقض اوله بود کلام بو ایله عبادتنه دور
 زیرا امن و خوفدن ایچون عبادت ایدن نفسی ایچون عبادت ایتمش اولور
 الله تعالی ایچون اولماز بوا یسه صوفیه پیئنده شریک خفیدر یو خسه
 حق تعالی نیک سخطشدن کلیا امین اولقی و رجشدن کلیا مایوس اولقی
 کفر اولدیغنه شبهه یوقدر (رباعی) جانا زدر تودور تورم بود * فارغ
 بهشت و حور نتوانم بود * جانا الف حرف ندا ای جان دیمکدر (جان
 بحسب اللغة روح حیوانیه به دیرلر روح انسانیه به روان دیرلر بونده محبوب
 مناسبنه در یعنی حق جل و علا در کمال مرتبه روحه انسانک محبتی
 اولدیغی اجلدن پک سودیکی محبوه جان اطلاق اولنور مجزا (در تو
 لامیه در قیوم معنسانه در) دور اوزاق دیمکدر بعید معنسانه نتوانمک
 مفعول صریحی (نتوانم فعل نفی مستقبل متکلم وحده قادر دکلیم دیمکدر
) بود بونده بودن معنسانه در زیرا قاعده اعجابمندر که ماضی مضارع
 مقارن اولسه مصدر معنسانی افاده ایدر (قانع اسم فاعلدر قناعت
 ایدیجی دیمکدر) نتوانمک مفعول صریحی (بهشت با حرف مصاحبت
 قافیه متعلق (بهشت جنت دیمکدر) حور بهشت معطوف جتنده
 اولان جولره دیرلر (محصول یت) جانا سینک قیو کدن یعنی ای
 باز خدا سینک درگاه معنوی یکدن بعید اولماغه قادر دکلیم یعنی عبادات
 و طاعات کندن بر آن منفک اوله مم و حور و جنان ایله قناعت ایدیجی اوله مم یعنی
 و عذیبور دینک حور و جنان ایله قانع و منسلی اوله مم * سر بردر تو بحکم
 عشقم نه بمزد * زین درجه کم صبر نتوانم بود * بحکم عشقم ده کی مہم
 متکلم سره مصر و قدز تقدیری سر بردر تو بحکم عشقتدر (سر میندا
 عشق خبری) بحکم عشق بیانید یا حرف صله عشق حکمنه در یعنی
 عشقک مقتضا سنه در (نه ادات نفی (بمزد) یا حرف سبب مرد ممیک
 ضمی و زانک سکونیه ثواب و اجرت معنسانه در (چه کنیم بیایم دیمکدر
) مضمر جهول و زنی اوزره اسم فاعلدر (محصول یت) بو یت یت اوله
 مقام تعلیلده در بهشت و حور ایله قانع اوله مم زیرا باشم بوقیوده عشق

مقضا سجد بر یعنی سکا محبتدن ایچوندر اجرت و ثواب ایچوندر دکلدر
 زراحت ایچون عبادت اجرت اولمش اولور بتم عبادتم بویله دکلدر
 محبتدن ناشی بو قبودن نه بیایم صبور اولقله قادر دکلیم یعنی محبت
 بر بریدر قولق ایتمکله صبر ایدهم (عروض) بور باعینک تفصیلی
 کرانه میور ایلدی (قطعه دیگر) کی شود سوز قنیل کشت زیر
 نیرمخاک * زانکه این آتش ز جان روشن او حاسنهست * کی کاف عریله
 بونده زماندن سوالدر که چن معناسنه استغهام انکاری معناسنی متضمدن
 (شود فعل مضارع شودن دن یا علی غیر قیاس شدن دن مشتقین
 اولور دیکدر (سوز اسم مصدر در بانه معناسنه شودک اسمیدر) قتیه
 اضافی لامید قتیلده تاه خطایه بویله در (قتیل فعیل بمعنی مقولدر
 مقولده معناسنه) کشته کاف عربک عریله بونده سوغش معناسنه در زیر
 آتش و شمع ایلد کر اولسه بومعنایه استعمال وانور اما اصل معناسی ده آتش
 دیکدر و شودک خبردر (زیر آلت دیکدر تحت معناسنه در) نیره خاکه
 اضافی بیانه (نیره خاکه قره طیراق دیکدر) زانکه اول ایلدنکه دیکدر
 (جان روشن یسایه (روشن منور معناسنه در) اویه اضافت لامیه
 قتیه راجه در (خاسنهست سین و تادات خبردر (خاسنهست فعل ماضی
 مفرد غائب ظاهر اولدی دیکدر فاعلی نخبده این آتش مبشدا
 خاسنهست جمله سی خبردر (موصول بیت) چن سو نور سنک مقولک
 باغمی قره طیراق التده یعنی سنک آتش عشقه کله اولنلرک آتشی
 قره طیراق التده یعنی مرقدنده دخی سویتز اول ایلدنکه اول
 آتش مقولک منور اولان جانندن ظاهر اولشدر یعنی عشق جمیعده
 دکلدر که اولکله زائل اولسون بلکه روحنده در الی غیر الزهاسه
 باقی در زائل اولز * چون تواند عاشق از طوق وفایت سرکشید *
 فری آساطریق اواز کردن او خاسنهست * چون نیچه دیکدر ادات
 استغهامدر (تواند فعل مضارع مفرد غائب توانیدن دن مشتقدر
 (عاشق فاعلی (از طوق کشیدک مقدم مفعول غیر صریحی (طوق
 بوغازه طاقلان شته دیرلر کرک نیور و کرک غری شیدن اولسون
 (طوق وفایت اضافت لامیه لر در) سر باش معناسنه در کشیدک مقدم
 مفعول صریحی (کشید فعل ماضی بونده مصدر معناسنه در زیر

مضارع معقارند که توانند (قری یله اصلیه ايله پر مشهور فوشند که
 کردندد خلقه اولور) آسا الف ممدوده ايله اادات تشبیه (کردن او
 لایحه) (از کردن خاستک مفعول غیر صریحی) (کردن بیون دیمکدر
 (اولر عاشقه راجه ددر (محصول بیت) نیجه فاعل اولور عاشق سنک
 و فاعل طوق شدن باش چکه یعنی عبادت و طاعت ایلکدن اعراض
 ایلله (مصراع ثانی مقام تعلیلده در زیر قری کی او عاشقک طوق
 عاشقک کردنددن ظاهر و هویدا اولمشدر عینله فریده نه شکل طوق
 ذاتی ایلله عاشقه دخی طوق و فاعل ایلله نایسدر عرضی دکلدو که
 طاعتیدن اعراض ایلله (عروض) بوقطعه بحر رمل مقصور
 معنی در که بالکزه عروض و ضربنه قصر طاری اولمشدر سائری
 سالددر تفصیله حاجت یوق * معروف کرخی قدس سره گفت
 است که صوفی اینجا مهمانست تقاضای مهمان بر میزبان یغاست
 مهمان که بالاد بود منتظر بودند متقاضی * معروف کرخی طبقه اولی
 مشایخنددر بعضیلر ابدالنددر دیدیلر کنتی ابو محفوظر پدری
 اسمی فیروز هجرت ایک یوزنده دار آخرته انتقال ایشدر پدر و مادری
 تر سایلیدیلر معلوم ویردکلرنده دیدیلر که ثالث ثلثه دی دیدیکم لا بل هو الله
 الواحد هر چند که استادی اصرار ایلدی بوسوزدن فارغ اولدی
 طاقت سکندی و علی بن موسی الرضا ک النده مسلمان اولدی
 رازمند نصیره پدرینک خانه سنه کلوب قبوی دق ایلدی صورتیلر که
 کچیدر دیدی او غلو کز معروف دیدیلر قنغی دینده سین دیدی
 دین محمد المصطفی دیم اول محله پدر و مادری دخی مسلمان اولدی
 اندن داود طائی به کلوب چوق رباضت چکوب مشار بالین اولدی
 حکایات عجیبه سی و مناقبات غریبه سی و او در از جمله برکون
 تقض وضوء ایلدی و در حال نیم ایلدی دیدیلر که دجله یقیندر
 دیدیکم دجله به وارنجه عزم آخر اولورسه حال نیجه او اور (اینجا
 بو محله دیمکدر یعنی دیاده) (مهمانست مهمان مسافر معناسنه در
 یعنی قونق) (سین و اادات خبردر) (صوفی مبتدا) (مهمانست خبری
 (تقاضا تفاعل باندن مصدر در بونده اسلوب عجم اوزره ضاد مفتوح
 اوقنور اصل تقاضی در دین طلب ایتک معناسنه در) (بااضافت

همچونند زیرا که آن آخری حرف مذدر نه کم مقدم یا پسان اولندی
 (مهمان اضافه لامیه) (میربان زانک ضمیمه مسافر صاحبی دیمکدر
 (جفا اذیت معناسنه در (تقاضای مهمان مبتدا جفاست خبری
 (که حرف ربط صفت (با حرف مصاحبت (ادب بود که مفعول
 غیر صریحی (منتظر بود که مفعول صریحی (نه حرف نفی (متقاضی
 تفاعل با بدن اسم فاعل در دین طلب ایدچی دیمکدر (مخصوص ترکیب)
 معروف کرخی قدس سره پیور مشر در که صوفی بود نیاده مسافر در
 مسافر دین طلبی یعنی اکرام طلبی صاحب خانه اوزره جفا و اذیت در
 (حاصلی مسافر صاحب خانه نک با کرام ایتمه سی واجبه فی متعذر
 لکن ان لبانه کینور و ی طلب ایلم صاحب خانه به لذار مسافر که
 ادب الیه اوله یعنی مؤدب اوله منتظر اولمه ان اکرام طلب ایتمه فی دکل
 (قطعه) مهمان توام در صف ار باب ارادت * بنشست بهر چیز که
 آید تورا رضی * مهمان تو لامیه میم * میمر متکلم (در حرف ظرف) (صف
 معروف (ار باب اهل معناسنه (ارادته اضافه پیانیه (بنشسته با حرف
 تأکید نشسته ام تقدیر بنده او تور مشم دیمکدر (با حرف صله (هر چیز
 هر نه دیمکدر (که حرف ربط صفت (آید فعل مضارع مفرد
 غائب که دیمکدر آیدن دن یا علی غیر قیاس آمدن دن (ز تو آیده
 متعذر (راضی نشسته نک مفعول صریحی (محصول یت) (ار باب
 ارادت یعنی اهل ارادت صفینده یعنی صیره سنده سنک مهمان نکم
 هر نه که سندن کله راضی و خشنود وقایع او تور مشم (حاصلی
 اهل ارادت یننده سنک مهمان نکم سندن کلن نشنه به راضیم * بنهاد
 بخوان کرم دیده امید * انعام ترا منتظرم فی متقاضی * بنهاد
 با حرف تأکید (نهاد نهاده ام تقدیر بنده قومشم دیمکدر (بخوان با
 حرف صله (خوان و اور ضمیمه سفره مضاعفه در (کرم تا ضمیر
 خطاب اضافه لامیه در (دیده امید لامیه دیده کوز امید ترکیب و میم
 معناسنه (انعام ترا لامیه (فی ادات نفی (محصول یت) سنک کرم
 سفره سه امیدم کوزی قومشم یعنی امید وارم سنک انعام که
 منتظرم دین طلب ایدچی دکل ترک ادب ایلم (عروض) بوقطعه
 بحر هزجن در صدر و ابتدا اخرج اخرج که مفاعیلن دن میم و نو تک

سقوطی فاعیل قالب مفعول به تفعل اولنور حصول مکثوف کف که
 آورده اولان سبب خفیف که نو ندر سقوطی مفاعیل قالب
 عروض و ضرب محذوف حذف که آورده اولان سبب خفیف که
 لن در سقوطی مفاعی قالب مفعولن لفظنه نقل اولنور بویه اولنجه
 بر مصرع مفعول مفاعیل مفاعیل مفعولن اولوب هزج مثنی اخرج
 مکثوف محذوف اولوز (ومعلوم اوله که اگر عروض و ضرب محذوف
 اولمیسدی رباعی دیرایدک لکن اوزان رباعینک علانده حذف
 اولمیدنی جهندن قطعنه اطلاق اولنور * بازید قدس سره
 پرسیدند که سنت کدامست و فرض کدام فرمود که سنت ترک
 دینی است و فرض صحبت مولی * بازید طبقه اولی دندراسمی طیفور در
 منشأی بسطامدر (منقولدر که انسی مکتبه کوندر دی یعنی احسانه
 و یردی چونکه درسی سوره انعمانده بو آینه کلدیکه (ان اشکر لی
 ووالدیک) یعنی خدای عز و جل پیور که بکا خدمت و شکر ایت
 ووالدیکه شکر و خدمت ایت استادندن بو آیتک تفسیرینی سؤال
 ایلدی استاد دخی تفسیر ایدنجه کوکله کار ایلدی مصحفی برافدی
 واذن طلب ایدوب خانه سنه کلدی ووالده سی دیدیکه یا طیفور
 نه کلدک دیدیکیم ای والده سکا هدیه کتوردم که بو آینه کلم
 حق تعالی کندو خدمتیه و سنک خدمتکله امر ایدر بن ایسه
 ایکی خانه ده کتخدا اوله مم بو آیت بنم جائیه کار ایلدی الله ایچون
 اولسون خدادن طلب ایله یا بنون سنک اوله یم یا بنی خدایه بغشله که بنون
 ائک اوله یم ووالده سی دیدیکه ای فرزند ارچندم سنی الله احمر لدم
 بویه دیجه بازید بسطامدن سیاحت ایلدی وافر مدت ریاضت
 و مشقت چکدی وچوق مشایخله بو اشدی جله دن بریسی امام جعفر
 صادق ایدی رضی الله عنه (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب سؤال
 ایلدیلر دیمکدر) (که حرف بیان) (سنت معروف) (کدام قننی دیمکدر فرض
 معروف) (کدام کدامست تقدیرنده در) (فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 پیوردی دیمکدر) (که حرف بیان) (دینی اسلوب عجم اوزره یاه اولی مکسوز
 او قنور دنیا دیمکدر) (صحبت بونده تقریردن عبارتندر) (محصول ترکیب)
 بازید قدس سره حضرتلرینه سؤال ایلدیلر که سنت قننی در یعنی

از رسولك كه كونه در و تصل در و نه شی در و فرض قنغی شی در یعنی
 مؤنك لازمہ ذمی اولان نه شی در پیورد بکه سنت ترك دنیادر و فرض
 محبت مولی در یعنی الله کیا ایله تقریدر (مثنوی) ای که در شرح
 خداوندان حال * میکنی از سنت و فرضم سؤال * ای حرف ندا (ای که
 کن که تقدیرنده) که حرف رابط صفت (در حرف ظرف) شرح بودند
 مسلك دیمكدر خداوندان الف و نون ادا ت جمد در خداوند بودند صاحب
 معاشه در حاله اضافت بیانیه می ادا ت حکایه کنی فعل مضارع مفرد
 مخاطب ایدر ايسك دیمكدر از سنت و فرضم از من سنت و فرض تقدیرنده
 یعنی ضمیر متصل ضرورت وزن ایچون متصل اولمشدر (محصول یت)
 ای کیمه که حال صاحب یرنك مسلك و مذهبیده بکا سنت و فرضدن
 سؤال ایدر سین یعنی بومذهبیده اولان سنت و فرضی بکاسوال
 ایدن کیمه * سنت ایدر رخ زدی تافتن * فرض راه قرب مولی یافتن *
 سنت ایدك فاعلی آمد فعل ماضی مفرد غائب کدی دیمكدر لیکن اولدی
 معاشه (ایدر رخ بودند) یوز معاشه در و مبتدادر (زدی تافتك مفعول
 غیر صریحی (تافتن) چورمك معاشه مصدر در رخ تافتن رواتفتن
 اعراض ایلكدن کایتیدر تنه کیم تركیده دخی یوز چوردی دیرل
 اعراض ایلدی دیمكدر تافتن مبتدائك خبری مبتدا خبریله جمله سی
 ایدك مفعولی (فرض فرض آمده تقدیرنده) راه قرب مولی بیانیه و لامیه
 (تافتن بولمق معاشه مصدر در) راه مبتدا یافتن خبری مبتدا خبریله
 مفدا ایدك مفعول صریحی (محصول یت) سنت دنیادن یوز چورمك
 اولدی فرض قرب مولی بولمق اولدی حاصلی مذهب اهل حاله
 سنت دنیادن اعراض ایدوب یوز چورمكدر فرض الله تقریب بولمق
 بولمكدر (عروض) بومثنوی بحر مستدس دندر صدر و ابتدا اسالم حصول
 سالم عروض و ضرب محذوف حذفكده آخرده اولان سبب حقیقی
 اسقاطدر فاعلا قاعلین الك برین مكلور بویه اولمجه بره صراعی
 فاعلان فاعلان قاعلین اولوب رمل مستدس محذوف اولور * شبلی را
 قدس سره شورا افتاد بپیارستان بردند جمعی بنظراره وی رفتند
 رسید که شما کیانید گفتند دوستان دوسنکی برداشت و برایشان جمله کرد
 جمله بکر بخند گفت باز ایندای مدعیان که دوستان از دوستان نکر بزند

وز سنك جفاى شان نر هير تد * شبلى طبقه رابعه رجالنن در اسمى
 جعفر بن يونس در كنى ابو بكر در بغدادده مدفون در اصلى مصر يدر
 خير نساجك مجلسنده توبه ايلشدر مالكى المذهبدر (منقولدر كه دائمًا
 مينا جاده دير ايديكه يارب خلق سنى نهمالك همچون سور ل بن بلاك ايجون
 سوزم) را ادا ت صله (شور اسم مصدر در بونده جذبه دن كنياندر
) افتاد فعل ماضى مفرد غائب واقع اولدى ديمكدر (بيمارستان با حرف
 صله) بمارستان محل معالجه ديمكدر (بردند فعل ماضى جمع غائب ايلنديلر
 ديمكدر) (جعى با حرف وحدت بر جمع يعنى بر الای كيمسه بنظراره وى
 اضافت بيانيه) (با حرف صله) (نظاره سر و تماشا معناسنه) (وى ضمير شبلى به
 راجعدر) (رفتند فعل ماضى جمع غائب كيديلر ديمكدر) (رسيد فعل ماضى
 مفرد غائب صوردى ديمكدر فاعل ضميرى نختنده شبلى به راجعدر) كه
 حرف بيان تماشا ضمير منفصل جمع مخاطب سر ل ديمكدر كيانيد ذوى العقوليه
 مستعمله اولان كهك جمع مخاطبيدر كافتند صكره اولان باهاء و سجدن
 بدادر كيمر سر ديمكدر) (بعض نسخه ده چه كسانيد واقعدر نه كيمسه لر سر
 ديمك اولور) (گفتند فعل ماضى جمع غائب ديديلر ديمكدر دوستان تولايمه
 دوستان دوستك جعيدر و گفتندك مقول قوليدر) (سنكى با حرف وحدت
 سنك طاش (برداشت فعل ماضى مفرد غائب فاعلى نختنده قادردى
 ديمكدر) (بر حرف استعلا ايشان ضمير جمع غائب انلر ديمكدر) (حله هجوم
 مغانسند در) كرد فعل ماضى مفرد غائب ايلدى ديمكدر) (بكر نختند با حرف
 تا كيد) (كر نختند فعل ماضى جمع غائب قاچيديلر ديمكدر) (باز كر و معناسنه
) آييد فعل امر جمع مخاطب كلك ديمكدر) (اى حرف ندا) (مدعيان
 مدغيثك جعيدر اى دوستلق دعوا ايديجيدر ديمكدر) (كه حرف
 تعليل) (نكر رند فعل نفي مستقبل جمع غائب قاچير ل ديمكدر مفردى
 نكر رند كير نختن دن زير يا مصدر تاينك ماقبلنده خسته عين خاء مجبه
 اولسه تا داله قلب اولند قدفصكره خا زايه قلب اولنور) (سنك جفاى
 شان بيانيه ولاميه) (شان ضمير جمع غائب) (نر هير تد پاء عجميله فعل
 نفي مستقبل جمع غائب احتزل و اجتناب معناسنه صافمز ل ديمكدر
) (محصول تركيب) شبلى قدس سره حضرتلر نه جذبه واقع اولدى محل
 معالجه به كنور ديلر بر الای كيمه اتى تماشا به كشديلر شبلى سوال ايلديكه

سز کلمه سز دید بکره سنک دوستنریکز برطاش قالدودی وانلر
 اوزنه جل و هجوم ایلدی جله سی قاجدیدر شبلی دیدی کیرو کلک
 ای مدعبر یعنی ای دوستلق ادعا ایدنلر کلک زیرا دوستلر دوستلردن
 قاجز یعنی محب صادق اولنلر محبو بلرندن قاجزلر وانلرک سنک
 جفاستدن صافتمزلر یعنی اذاجفا وجود و بدایتندن اجتناب و پرهیز
 اتمزلر (قطعه) آنست دوستدار که هر چند دشمنی * یئند زدوست پیش
 شود دوستدار * آنست آن اسم اشارت سین ونا ادات خبر اولدر
 دیمکر مقدم خبر (دوستدار وصف ترکیبدر محب معنانه مؤخر مبتدا
 که حرف بیان) هر چند هر تقدیر دیمکدر (دشمنی یا حرف مصدر دشمنلک
 دیمکدر یئندک مقدم مفعول اولی) یئند فعل مضارع مفرد غائب کورر سه
 دیمکدر (یئندیدن یا بطریق الشاذ دیدندن) زدوست غیر صریحی
 ایش باء عربیله زیاده معناسند مفعول ثانیه سی (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن باعلی خلاف القیاس شدن دن
 زیرا حروف یارنودن دالک ماقبلنده برشی بوقدر (دوستدار تر شودک
 مفعول) تر ادات تفضیل زیاده دوست اولور دیمکدر (محصولیت)
 محب صادق اول کیمه در که هر تقدیر دوستدن دشمنلکی زیاده کورر سه
 محب اولور یعنی تقدیر اذاجفا کورر ایسه محبتی ارتز (شمعی
 مرحوم بومحمد برفاج معنی و برمش اولی زیاده دوستدر دیدیکی
 آشکاره دکل زیرا یئندک هیچ اعرابدن محلی اولماز اولدیغی صورته
 دوستدار تر لفظنه بر یا مصدری تقدیر ایلمی زیاده دوستلغی زیاده
 اولور دیمک اولور تکلفه محتاج و معنای ثانی که پیشی باء مجمله اولوق
 جازدر دیمش غله بومعنای یانندن و برمش لکن بومعنی معنای تأیدر که
 بر تفضیل ایدلک فافهم * بر سر هزار سنک ستم کر خورد ازو * کرد
 بنای عشقش ازان استوارتر * بر سر خوردلک مفعول غیر صریحی (هزار
 صریحی یلک دیمکدر اسماء اعداددن سنک هزارک تمیزی (سنک ستم
 مجاز یا نیه بالا میه جفادن کتایتدر) (کر حرف شرط) (خورد فعل
 مضارع مفرد غائب فعل شرط خوردن دن یا خوردن دن زیرا مصدر
 دالیک ماقبلنده یارنودن را اولسه را مفتوح قبلنور فاعلی مخفیستده
 دوستداره را جعفر (کردن کافی مجمله فعل مضارع مفرد غائب

اولورد بمکدر جزاء شرط (بنای عشقش لامبه لرزین ضمیر دوستداره
 راجعدر) بنای عشق کردد فاعلی (ازان بویه محملدره اولکی مرتبه دن
 دیمکدر مشار الیهی سنک ده اولسه اولور لکن سقامه دن خالی دکادر
) استوار همزه تک ضمی وسینک سکونی و ناک ضمیمه محکم وقوی
 معنا سنه در (ترادات تفضیل (محصولیت) باشی اوزرینه یعنی باشنه
 محبوبندن اگر او محب بیک سنک ستم برسه یعنی متأذی اولور ایسه ده
 بنای عشق اولکیدن محکم وقوی رک اولور (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعنددر که اصلی ایکی کره مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن در
 صدر وابتدا اخرج اخرج مکرر ایسان اولندی مفعول قالور حشوری
 مکفوف کف آخرده اولان سبب خفیفک ساکننی اسقاطه دیرل فاعلات
 مفاعیلن قالورل عروض و ضرب محذوف حذف آخرده اولان سبب
 خفیفی اسقاطدر فاعلا اولوب فاعلن لفظنه نقل اوانور بویه اولجه بر
 مصراعی مفعول فاعلات مفاعیلن فاعلن اولوب مضارع اخرج مکفوف
 محذوف اولور * وهم ازوی آرند که وقتی بیمار شد خلیفه طیب ترسانی
 بمعالجت وی فرستاد طیب از و پرسید که خاطر تو چه میخواهد گفت
 آنکه تو مسلمان شوی ترسا گفت اگر من مسلمان شوم تو بیک مپشوی واز
 بستر بیماری برخیزی گفت آری پس بروی ایمان عرضد کرد * وهم ازوی
 دخی اندن دیمکدر یعنی شیلینک حکایاتندن (آرند فعل ماضی جمع غائب
 کور مشاری یعنی نقل و بیان ایشلددر (بعض نسخده منقولست واقع
 اولمشدره آل بردر) که حرف بیان (وقتی با حرف وحدت (بیمار شد خسته
 اولدی دیمکدر باء عربیله بعض نسخده شده بود واقع اولمشدر
 اولمش ایدی دیمکدر) خلیفه یعنی پادشاه اسلامکه مقتدر بالله ایدی
 خلفای عباسیه دن (طیب علم طب بلیمچی دیمکدر) فعل یعنی فاعلدر
 ترسایه اضافنی بیانیه (ترسانی یا حرف وحدت ترسانانک قتی ورائک
 سکونیه نصرانی یا آتش پرست معنا سنه در) بمعالجت با حرف جمله
 (معالجت مفاعله باندن مصدر در) تا اسلوبه اعجام اوزره طویل
 یاز بلور بمعالجه او یازان بوقاعده دن غافل ایش (بمعالجت وی
 بعض نسخده بمعالجت او ماللر بردر شیلینک معالجه سنه یعنی اکا
 علاج ایتمکه حاصلی مداوات و بیمار ایتمکه (فرستاد فعل ماضی مفرد

غائب ارسال ایلدی یعنی کوندر دی (پرسید فعل ماضی مفرد غائب
 موردی دیمکدر) (که حرف بیان) خاطر بونده کوکل دیمکدر (نویه
 اضافت لایمه) (چه نه دیمکدر) (می خواهد می حرف حال) (خواهد
 واور سمبله فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر خواهیدن دن
 باخواستن دن زیرا مصدر تاينك ماقبلنده سین اولسه تا داله قلب
 اولندقدنصکره سین یا حذف یا یایه ویا هایه تبدیل اولنور بونده
 هایه تبدیل اولمشدر) (گفت شبلی دیدی) (آنکه آن اشارتدر چه یه
 (که حرف بیان اول نسنه استر که دیمکدر) (شوی فعل مضارع مفرد
 مخاطب اوله سین دیمکدر) (ترسا گفت طیب دیدی) (اگر ادات شرط
 (من بن دیمکدر) (شوم فعل مضارع نفس متکلم وحده فعل شرط
 اولورسم دیمکدر) (نیک ابو دیمکدر) (میشوی می ادات حال جمله سیله
 جزای شرط) (واو حرف عطف) (نستز باء عجمک کسری و سبک
 سکونه دوشکدر) (برچه فراش دبرلر) (بیاره اضافت لایمه) (بیاری
 یا حرف مصدر) (برخیزی فعل مضارع مفرد مخاطب قالقارم سین
 دیمکدر) (گفت شبلی دیدی) (آری افعال قصد یقندنر نعم معناسنه
 ترکیه اوت دیمکدر) (پس فاء نتیجه معناسنه در باء عجمک فحیه
 (بروی حرف صله با معناسنه) (وی ضمیر ترسایه راجع صدر) (عرضه کرد
 عرض ایلدی یعنی کلتن شهادتینی عرض ایلدی حاصلی تلقین
 ایلدی) (محصول ترکیب) (داخی شبلی نك حکایاتندن نقل ابدرلر که
 یا نقل اولمشدر که بروقت خسته اولدی یا بخسته اولمش ایلدی
 خلیفه اکا مداوات ایتمک برکافر طیب ارسال ایلدی طیب سؤال
 ایلدیکه کوکلک یعنی جاک نه استر شبلی دیدی اول نسنه بی استر که
 سن مسلمان اوله سین طیب دیدی اگر بن مسلمان اولورسم سن ابو
 اولور مبسین یعنی شفا بولور مبسین دخی خسته لک دوشکندن
 قالقارم مبسین شبلی دیدی اوت قالقارم و شفا یاب اولورسم ایمدی
 طیبه ایمان عرض ایلدی و تلقین اسلام ایلدی بعض نسخنه ده
 اغغیده کله جک چون وی ایمان آورد برینه ووی ایمان آورد
 واقعدر یعنی طیب دخی ایمان کتوردی دیمک اولور بونسخنه
 صوابدر) (زیرا یازد بغیر نسخنه یه صکرده بو معنایی سیاق و سباق

قرینه سیله کوزغلی (لکن شارح مرحوم بو نسخه بی اختیار
ابتدیکندن بزغنی انک اثرجه کتدک * چون وی ایمان آورد شبلی
از پست برخاست و بروی از بیماری اثری پس هرد و همراه پیش خلیفه
رفتند و قصه را بخلیفه باز گفتند خلیفه گفت پس داشتیم که طیب
پیش بیمار فرستاده ام من خود بیمار پیش طیب فرستاده ام (چون
ادات تعلیل) وی ضمیر طیب را جعلیدر (آورد فعل ماضی مفرد غائب
الف ممدوده ابله وایک فعی ورائک سکونیه ایمان کتوردی یعنی
اقرار بلاسان و تصدیق بالجان ایلدی (برخواست فعل ماضی مفرد
غائب قاعدی دیمکدر) و بروی یعنی شبلی اوزره (از بیماری یا حرف
مصددر) اثر علامت معناسنه (بی ادات نفی یوق دیمکدر) پس فله فذلکه
معناسنه (هرد و هرا یکی سی) همراه بولدایش یعنی رفیق دیمکدر
(پیش بام عجمک کسریله قیت معناسنه عرییده عند گبی (خلیفه به
اضافت لامیه) رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیله دیمکدر) و قصه را
را ادات مفعول (بخلیفه یا حرف جمله) باز بونک کبی برزده تحریفین
وئا کید ایچون کلور کرو معناسنه چندان مناسب دکلدر (گفتند
فعل ماضی جمع غائب سوبلدیلر دیمکدر) (پنداشتم بام عجمک کسریله
فعل ماضی متکلم وحده ظن ایلدم معناسنه در) که حرف بیات (فرستاده
فانک ورائک کسری و سینک سکونیه ماضیدن قسمدر) ام ضمیر متکلم
وحده کوندر مضم دیمکدر (خود بونده ادات تأکید اوله یا خود ایسه
معناسنی افاده ایلدر اوله که معنی بن ایینه دیمکدر اولور) محصول
ترکیب) شبلی ایکا ایمان عرض ایلدی اودغنی قبول ایلدی چونکه
طیب ایمان کتوردی یعنی اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا
رسول الله دیدی شبلی دوش کدن قاعدی وائک اوزرنده خسته لکدن
اثر یوق ایمدی ایکسی ییله بولدایش اولوب مقتدر باللهک حضور یت
کتدیله و قصه بی خلیفه به سوبلدیلر خلیفه دیدی ظن ایلدم که
بیارفته یعنی خسته به طیب کوندر دم بن ایسه طیب اوکنه خسته
کوندر مضم که مرض کفر و ضلالتدن شفا بولدی و ایمان بالله ایله
صحیح پذیر اولدی (قطعه) هر کس که از هجوم محبت مر یض شد *
داند طیب خویش لقای حیب را * که حرف رابط صفت (هجوم

هائک و حیک و غیره بله نزول و زنی اوزره مصدر در بضمه با صمق یعنی
 علی الفقه اضافی مصدرک جاعلته در (مر یض خسته معناسنه در
 شد اولدی دیمکدر) داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 دانبین دن یاد آتسین دن آنفا یسان اولند یعنی اوزره مصدر تایدسینی ده
 احوال لثنه و ارایدی بو حذف قیلندندر (طیب داندک مفعول اولی
 خویشه اضافت لامیه یا اسم فاعلک مفعولته در (لغای حبیب
 لامیه در (لغای لثنه) کسریله صورت معناسنه در و راندک مفعول
 ثانی (حبیب فعیل یعنی مفعول محبوت دیمکدر) (را اادات مفعول
 (محصول پت) هر کیمسه که محبتک هجو و نمندن یعنی غلبه محبتدن
 خسته اولدی حاصلی عشقندن خسته اولدی حببتک صورتی یعنی
 محبوتک دیدار بی کندوسنه طیب یلور * چون بر سرش طیب
 هستی نه دقوم * بخشد شفا ز همت هستی طیب را * چون اادات
 نعلیل (بر سرش شین صغیر می یضه راجعدر) (طیب نه دک فاعلی
 (همتی یا حرف مضارعت) (هستی یا حرف مصدر و اراق دیمکدر
 کبر و عجب و انانیدن کایتندر) (نهد فعل مضارع مفرد غائب قور
 دیمکدر نمیدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالینک ماقبلنه یا رونودن
 الف اولسه حذف اولور افصح اولان نونده کسر در قحیحله ده
 جائزدر (قدم اباق معناسنه نه دک مفعول صریحدر) (بخشد فعل
 مضارع مفرد غائب بفشرد دیمکدر بخشدن دن مشتق) (شفا بخشدک
 مفعول اولی) (علت میض معناسنه در اضافت بیانیه) (طیب مفعول ثانی
 (را اادات مفعول) (محصول پت) چونکه خسته نک باشی اوزره یعنی
 بلتی اوچنه طیب و اراق ایله اباق قویه یعنی کبر و عجب ایله باشی
 اوچنه کله میض محبت کبر و انانیت علندن طیبیه شفا بفشرد
 حاصلی طیب کا معالجه ایده من بلکه او طیبیه علاج ایدر تنه کیم
 شلی ایتدی کی (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج مکفوف
 محذوفدر عینیه آنست دوستدار قطعه می کی * سهل عبد الله
 نسری قدر سره میگوید هر که بامداد کند و همت وی آن باشد که
 چه خورد دست از وی بشوی * سهل عبد الله سهل بن عبد الله
 دیمکدر اسلوب عجم اوزره علمین پیشندن ابن لفظی حذف اولمشدر

(تستری یا حرف نسبت تستر تاء اولك ضمی و تائینك فتحی و سبک
سکونیه بر شهرک اسمیدر) بو ذات عالی قدر پوشهره منسوبدر و طبقه
ثابته دندیر کنیتی ابو محمد در ذوالنون مصرینک شاکر دلزندن در مغولدر که
بر کون تستر ده حضرت سهل ایاعین اوز آندی و ارقه سین دیواره
و پردی و دیدیکه سلونی عماشتم یعنی دیلدیکر کشیدن بکا سوال ابدک
دیدیلر که بو آنه دک سزدن بویه شی صادر اولدی ابدی دیدیکه
استاذ صاغ اولدجه شاکر ده ادب لازمدر بوتارنجی ضبط ابلدیلر
مکر ذوالنون اول وقتده وفات ایلش (میگویدمی ادات حکما به
هر که هر کس که تقدیرنده در) بامداد صباح وقتی دیمکدر (بامداد کند
صبح ایلسه یعنی صباحیه دیمکدر) همت وی لامیه همت بونده
اندیشه معناسنده در (وی ضمیر هر که ده کی که به راجعدر) باشد فعل
مضارع مفرد غائبدر باشند دن (که حرف بیان) خورد فعل مضارع
مفرد غائب بیه دیمکدر خوردن دن با خوردن دن ز پرا مصدر بالینک
ما قبلنده بارنودن را اولسه مفتوح قلنور لکن خوردن دن اولسی
مناسب دکلدر ز پرا خوردن پدرمک معناسنده متعددر کذا فی
نعمه الله (دست بشویک مقدم مفعول صریحی) وازوی غیر صریحی
(بشوی با حرف تأکید شوی امر حاضر در بیه معناسنده) دست شوی
بونده اعراض ابله دیمکدن کنایتدر (محصول ترکیب) سهل ابن عبد الله
تستری حضرت نوری پیوردر ابدیکه هر کیمکه صباحیه یعنی صباخه
چبقه و انک اندیشه سی اول اوله که نه بیه اول کیمسه دن اعراض ابله
حاصلی او بقودن قالد یعنی کبی اکل و شرینی تفکر ایلین ادمدن اجتناب
و احتراز ابله انسانیت وقت سحرده بلکه جمیع اوقاتده صانع ذوالجلالی
ذکر ایدوب انک عبادتنه صرف همت ایلکدر امارزق مقدر ادنی کوشش
ایله حصول پذیر اولور (قطعه) هر که خیرد بامداد خواب نبود
درسرش * جز خیالی خورد ازو آیین بیداری مجوی * هر که هر کس که
تقدیرنده (خیر دفعل مضارع مفرد غائب قالقار دیمکدر خیریدن دن
یا علی خلاف قیاس خاتمتن دن) بامداد صباح وقتی دیمکدر (از خواب
خبر دک مفعول غیر صریحی) خواب و اور سمبله او بقومناسنده در (نبود
فعل نفی مستقبل مفرد غائب) درسرش نبودک مفعول فیهی (در حرف

ظرف شن ضمیر هر که ده کی کیه راجع در (جز غیری مضافه ادا
استندار و نبودن مفعول صریحی) خیاله مضاعف در خیال خوردن لامیه در
(خوردن بونده طعام مضافه استندار خاصه) دکدر (از او ضمیر که به
راجع در) آیین الف محدود ایله رسم و قاعده مضافه در آیین بیداری
لابه (بیداری با حرف مصدر بیدار اویانق یعنی آگاه مضافه در
(بحری فعل نمی حاضر مفرد مخاطب استمه یعنی طلب ایله دیمکدر
(محصولیت) هر کی که صبح وقتی او بخودن قافله اول کیسه باشند
طعام خالک غیری اولیه اول کیسه دن او یا نقلی رسمی استمه یعنی
نودن پندار اولد یعنی کی یمک سودا سنده اولوب عجبانه یسم دیو تکر
ایمان آمدن بیدارلق رسمی طلب ایله حاصلی بیدار ظن ایدوب او یا نغه
اولان معامله بی ایته هر قدر خواندن بیدار اولد یسه دخی نوم غفلته
مسترق اولندر * وانکه شوید دست چون پای از سر پستر کشید *
تا بخوان و سفره آرد دست از وی بشوی * وانکه وانکس که
قد برنده در دخی اول کیسه که دیمکدر (شوید فعل مضارع مفرد غائب
بیقه دیمکدر یعنی قطه پیر ایلده شویدن دن باشندن دن را مکر رایان
اولد یعنی اوزره مصدر تائی سببی ده اولان احوال ثلثه تبدیل الی
الباء فیلندندر وسین یاه قلب اولند قد نصکره ماقبلی مضموم اولور
ایسه ضم اشباع اولوب و او حاصل اولور (دست مفعول صریحی) چون
ادان تعلیل (پای کشدک مقدم مفعول صریحی) از سر پستر غیر صریحی
(سر بونده ذات بستر دن عبارت در اضافتی بیانیه) کسد فعل مضارع
کشیدن مشتق در چکر دیمکدر (تا حرف انتها) بخوان با حرف صله
خوان روم ضمیمه سفره مضافه در (و سفره عطف تفسیر در) آرد الف
محدوده ایله فعل مضارع مفرد غائب کنوره دیمکدر اریدن دن آوردن دن
قاعده اوزره آورد کلور بعضا و اوی حذف ایله آرده کلور بونده اولد یعنی
کی (دست اول آردک مفعول صریحی) تائی بشویک مقدم مفعول
صریحی مصراع اولده کی شوید دست قطه پیر ایلد مضافه حقیقت در
مصراع ثانیه که اعراض واجتناب دن کاتندر (محصولیت) دخی
اول کیسه که البی بیقه به چونکه اباغنی دوشکدن چکه یعنی چونکه
فراشندن قافله البی بیقه به تاسفر به ان کنوزه یعنی البی سفر به اوزاده

اول کپسه بدن اعراض واجتناب ايله حاصلی بتاغندن فالقوب البی
 یقه دیغی کبی سفریه ال اوزادن امدن ال یو * ابوسعید خراز قدس
 سره گوید که در اوائل حال ارادت محافظت وقت خولدی کردم روزی
 بیابانی در امدم وی رقتم از قفای من آواز چیرزی برآمد دل خود را
 اربانتان بآن چشم خود را از نظریان نگاه داشتم بسوی من امد تا بمن
 نزدیک شد دیدم دوسباع عظیم بدوش من با لامدند من بایشان
 نظر نکردم نه در وقت برآمدن نه در وقت فرو آمدن * ابوسعید خراز
 طبقه ثانیه دندر کنیه سی ابوسعید اسمعی احمد بن عبسی لقی خراز در
 خرازدیکجی دیمکدر بولقب ايله ملقب اولمه تک وجهی برکون کوردیلر که
 ادیک دیگر وینه سوکر دیدیلر نیچون بولله ایدر سین دیدی نفسی
 بونگاه مشغول ایدرم تا کیم بی مشغول ایلله واکا صوفیه پینده قر
 الصوفیه درل بغدادی الاصلدر صکره مصره کاشدر محمد بن منصور
 طوسینک شاکر درلندن در یوز سکسان التیده وفات ایتشدر بیور مشدر که
 برکون نفسم انی استدیکه خدای تعالیدن برشی طلب ایدم هاتفدن
 بر آواز کلدیکه الهمدن غیری برشی استرم بسین لاجرم بوسوز سبیلله
 خدای تعالیدن حیالیدرم رزق جمع ایلکه (گوید فعل مضارع مفرد
 غائب) که حرف بیان (اوائل همزه تک فتحیه) اولک جعیدر (حاله
 اضافت لامیه) حال ارادت بیانی (محافظت مفاعله باندن مصدر در
 تاسلوب عجم اوزره طویل یازیلور صفتی معناسنه در) وقته اضافت
 مصدرک مفعولنه در (وقتک خوده لامیه) خود بونده کندو معناسنه در
 (می حرف حکایه) کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلر ایدم دیمکدر
 (روزی یا حرف وحدت برکون دیمکدر) بیابانی با حرف صله یا حرف
 وحدت بیابان بیان دیمکدر (در حرف تأکید) امدم الف ممدوده
 ايله فعل ماضی متکلم وحده کلام دیمکدر (وی رقتم او حرف عطف
 می حکایه حال ماضی) رقتم فعل ماضی متکلم وحده کیدر ایدم دیمکدر
 (قفا وینه ارقه دیمکدر خلف معناسنه منه اضافت لامیه) آواز چیرزی
 لایته آواز الی ممدوده ايله صوت معناسنه در (چیرزی یا حرف وحدت
 چیز نسنه معناسنه برنسته تک سسی دیمکدر) برآمد فعل ماضی مفرد
 غائب ظاهر دیمکدر (دل خود لامیه) را ادات فحصبص کنندی

قلبی دیکدر (التفات کوز اوجیه باقه معناسنه در اما بونده نطق
 درودن عبارندر (بان حرف صله اکا دیکدر) ویشم و او حرف عطف
 (نگاه بونده حفظ معناسنه در) داشتیم فعل ماضی متکلم وحده طوتم
 دیکدر (اما معلوم اوله که نگاه کله سی داشتن و انک مشتقائیه استعمال
 اولور ایسه حفظ معناسنه در و اگر کردن و انک مشتقائیه استعمال اولور
 ایسه نظر والتفات معناسنه بویله اولجه نگاه داشتیم حفظ ایلدم
 دیک اولور فاحفظ (بسوی من لامیه با حرف صله (سوی جانب
 معناسنه در) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیکدر فاعلی نخبند
 چیز را جمد (یعنی نخبند ده آن چیز بسوی من آمد واقعدر (ناحی
 معناسنه در) بمن با حرف صله (تزدیک یقین دیکدر ز شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیکدر) دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیکدر
 (دور اورمبله ایکی دیکدر) سبع سبنک قتی و بانک ضمیمه بیرنجی
 حیوانه دیر اعظیم بولک دیکدر (بدوش من لامیه (بابا لافظنده
 اولور استعلائی تا کید ایدر (آمدند فعل ماضی جمع غائب کلدیلر
 دیکدر (بایشان با حرف صله ایشان ضمیر جمع غائب انلره دیکدر
 (نکردم فعل نفی ماضی یعنی محذو مطلق متکلم وحده بعض نسخه ده
 و هیچ نکتم واقعدر (و شارحک نسخه سی دخی بودر لکن اکثر متون بزم
 نحر بر بزم وجهی اوزره در معنی هیچ سو یلدم دیکدر (نه حرف نفی
 (در حرف ظرف (وقت بر آمدن یوفارو کلک وقتنده یعنی اوموز بزمه
 چقد نفی وقتنده (فرو آمدن اشاعی کلک وقتنده یعنی اوموز مدن
 اشدکری وقتنده (محصول ترکیب) ابو سعید خراز قدس سره بیورر که
 ارادت خانک اوللرنده یعنی سلوک اوائلنده کندی و قتمی محافظه
 ایدرم یعنی ماسوا به میلدن صغوردم بر کون بر بیابانه کلدیم و او بیابانه
 کیدردم بنم فغاندن بر نسنه صداسی ظاهر اولدی کندی کوکلمی
 اکا التفات و میلدن و کندی کوزیمی اکا نظردن حفظ ایلدم
 حاصلی اکا ایب طلقیم بنم جائه کلدی تا کیم بکا یقین اولدی کوردیم که
 ایکی بولک جانور بنم اوموزم اوزره چقدیلر بن انلره نظر ایلدم یعنی
 باقم و هیچ رشی سو یلدم نه اوموزمه چقد قوری وقتنده نه اوموز مدن
 اشدکری وقتنده حاصلی انلرک کلمسی بنی نو کلدن دور و ماسوا به

میل ایله بنی مرتبه مدن بمید و معجور ایلدی (قطعه) کبست دانی
 صوفی صافی زرنک تفرقه * آنکه دارد رو پیک رنکی درین کاخ دورنک *
 (کبست کیمدر دیمکدر) دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیلورمبسن
 دیمکدر (صوفی صافی موصوفک صفتیه اضافتی) (صافی بونده پاک
 معناسنه در) رنک تفرقه بیانیه تفرقه تفعیل بایندن مصدر در پراکنده
 معناسنه اما بونده رنک تفرقه تلوندن عبارتندر ترکیحه بر داله
 دورمز دیرلر) حاصلی هر کوردیکنه میل ایتمه دن عبارتندر یا خود رنک
 تفرقه لامیه اولوب رنک حبله و مکر معناسنه اوله پراکنده لک حبله
 و مکرندن دیمک اولور (آنکه انکس که دیمکدر) (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب داریدن دن یا داشتن دن زیر مصدر تائینک ماقبلنده
 شین معجه اولسه مضارعده رایه قلب اولور (رو یوز دیمکدر وجه
 معناسنه) (پیک رنکی با حرف صله یا حرف مصدر یک رنک ضد تلوندن
 یعنی بر حالده طورهقی (درین در این دن مخفقد در) (در حرف ظرف
 (این اسم اشارتندر) (کاخ قصر و چارطاق معناسنه در اما بونده
 کاخ دورنک دیسادن کایتندر کنندنه عاده اللهک جریانی ایکبشر
 اولدیفیچون مثلاً عسر و یسر شب و روز فقر و غنا بونلرک اشالی
 اضدادی جمع ایندیکچون کاخ دورنک بو عالم فساد مصطلح
 اولمشدر (محصول بیت) کیمدر بیلورمبسن تلوندن پاک اولان صوفی
 یا پراکنده لک مکر و خدعه سندن خلاص اولان صوفی یعنی
 بو اوصاف ایله متصف اولان صوفی کیمدر بیلورمبسن (مصراع ثانی
 مقام جوابده در اول کیمسه در که یک رنککه یوز طونه یعنی بر حالده
 طوره حاصلی توجه الی الله ایلوب اللهه نغیری بی دروئندن چیقره
 بوابی رنکلی اولان چارطاقده یعنی بو عالم کون و فسادده حاصلی
 ماسوایی کوکلدن چیقاروب خدایه ربط قلب ایدن کیمسه در
 تلوندن خلاص بولمش صوفی یا پراکنده لک مکرندن خلاص
 اولمش صوفی * نکسلد سر رشته سرش زجانان کر بفرض * ره برو
 کبرد ز یک سوشیروز یکسو پلنک * نکسلد کاف عربینک ضمی وسین
 ولامک فتحه لریله فعل نفی مستقبل مفرد غائب کسلیدندن با علی
 خلاف قیاس کسختن دن اوزلر یعنی منقطع اولمز دیمکدر (سر رشته

فاعلی سر رشته بحسب اللفه اېلك اوجی دېمكدر لكن بونك كې
 پرلده مقصود معناسنه در (سره اضافت بیانیه در) سرسېنك كسری
 وړاء مشد اېله قلبیده كېرلی اولان شېته ډېرلر (بعض نسخه ده
 سرش برینه مهرش واقعېر اول وقت سر رشته رابطه معناسنه اولور
) مهرېمك كسریله محبت معناسنه در علی كلا الو جهین بومصر اعدہ
 اولان استعاره اربانك معلومېدر ذکرې مانحن فیهم رذن خارجدہ
 (شین ضمیر که یہ راجعہ در) زجانان محبوبدن (کر حرف شرط) بفرض
 باحرف تا کید فرض تصرفات عجمدند کہ امر حاضر در فرض اېله
 معناسنه در طلب اسنه معناسنه اولدېغی کې (ره یول دېمكدر طریق
 معناسنه) براواو کچسہ اوزرینہ دېمكدر (کېر فعل مضارع مفرد
 غائب کریدن دن یا علی خلاف القیاس کر فتن دن طوٹہ دېمكدر یعنی
 یولینی ضبط اېله) (سو جانب معناسنه در) (زیک سو پر جانبدن دېمكدر
) (شیر ارسلان دېمكدر اسد معناسنه) (واو حرف عطف) (پلنك قبلان
 دېمكدر) (محصول یت) بوییت بیت اولده کی کہ یہ صفتدر یعنی
 برکونہ ر بط قلب اېله کہ انک قلبیده مضمر اولان مقصودی جاناندن
 منقطع اولسہ یا انک محبتی رابطه سی اوزلیسہ اگر فرض اېله سن
 بر جانبدن ارسلان و پر جانبدن قبلان یولینی ضبط ایلسہ ل حاصلی
 جمیع جوانبنی اعدا ضبط ایلسہ ل ریتہ خدای متعالدن سر رشته
 امبسی منقطع اولسہ یعنی صوفینك توجه وتوکانسہ خلل طاری
 اولسہ اشته حقیقتسہ صوفی بودر بعض نموده بک سو برینہ
 دیگر سو واقعدر غیر جانبدن دیمك اولور (عروض) بو وهر کہ خبرد
 قطعہ لری بحر رمل مسدس دن در کہ صدر وابتدا وحشوری سالم
 عروض وضر بری محذوفدر حذف مکررا بیان اولندی* و هم وی
 نقل کرده است کہ ہر کہ کان برد کہ بکوشش توان رسید ربی کشیدہ
 پیہودہ و ہر کہ تصور کند کہ بی کوشش توان رسید راہ ارزو پیہودہ*
 (وی ضمیر ابو سعیدہ راجعدر) (نقل کرده است نقل ایلشد) کہ
 حرف بیان) (کان کافی عجمك ضمیلہ ظن معناسنه در) (برو بانك
 قحی اېله فعل ماضی مفرد غائبدر ایلندی) (کان برد ظن ایلدی دېمكدر
) (کہ حرف درابطہ صفت) (بکوشش با حرف مصاحبت) (کوشش

کاف عجمک ضمیمه اسم مصدر در (معلوم اوله که حرف شین
آخر که به لاحق اولسه اگر ما قبل مکسور اولورسه علامت اسم
مصدر در مفتوح اولورسه ضمیر غائبدر) بکوشش سعی ایتیمک ابله
یعنی چالشمق ابله دیمکدر (توان تانک ضمی وواول فتمبله نمکنددر
دیمکدر) رسید بونده مصدر معناسنه در زیرا تونده بوی مضارعت
وارد ایشتمک نمکنددر دیمکدر (رنجی یا حرف وحدت نوعیه) رنج
زجت و مشقت معناسنه در (کشد کاف عرینک فتمبله ماضیدن
قسمدر چکمش دیمکدر) یهوده عبث معناسنه در (هر که هر کس که
تقدیرنده در تصور تفعل بایندن مصدر در بونده خولیا دیمکدر
(کنند فعل مضارع مفرد غائبدر کتیدن دن یا علی غیر قیاس
کردن دن ابله دیمکدر) که حرف رابط صفت (بی ادات سلب
راه ارزو لامیه آرزو الف ممدوده ابله کوکل چکمه سی در ترکیه
دلک دبر اما بونده هوس معناسنه در) پیوده باء عجمک قنقی و بانک
سکونیه و میمک ضمیمه ماضیدن قسمدر اوچلمش دیمکدر بعض نسخه ده
نیچوده واقعه صدر نون نافیه ابله ظن ایدرمکه سهوقم یا تخلیط نسخ
اولق کرک که بعض نسخه ده جز راه او نیچوده واقعه در بویه اولجه
صحیح اولور که معنی ارزو بولینک غیری اوچلمش یعنی هوا وهوسنه
غیری به تابع اولمش دیمک اولور (محصول ترکیب) وینه ابوسعید خراز
نقل ایلشدر که هر کیمسه که ظن ایلجه که خدای تعالی به سعی ابله
ایشتمک نمکنددر یعنی واصل اولق قایلدر یهوده رنج چکمشدر
وهر کیمکه تصور ایلجه که سعی سز واصل اولق نمکنددر ارزو بولشی
اوچلمشدر یعنی هوا وهوسنه تابع اولمشدر (ریاعی) از رنج کسی بکنج
وصلت نرسید * وین طرفه که بی رنج کس آن کیم ندید * از رنج
از بونده حرف مصاحبه در با معناسنه یا صکتی معناسنه که
من معناسنه در حذف مضاف ابله که از طریق رنج دیمک از لور
(کسی یا حرف وحدت) بکنج یا حرف صله کنج کاف عجمک قنقی و نونک
سکونیه خزینه معناسنه در (وصلته اضافت مجازا یا سائیه یا لامیه
نرسید فعل نی ماضی مفرد غائب ایشمدی دیمکدر) وین و این دن
مخففدر (واو حرف عطف) این اسم اشارتدر (طرفه طام مهمله نک ضمی

وراثت سکونه و فاک قعی و هاء رسمیه مقسم تبعده استعمال اولنور
 (که حرف بیان (بی ادات سلب (ندید فعل نی ماضی کورمیدی
 دیمکدر (محصول یت) رنج و تعب ایله یارنج و مشقت طریقتدن
 برکیمه وصلت خزینه سنه ایشمدی یعنی هیچ کیمسه زحمت و کوشش ایله
 وصال جائانه واصل اولمیدی و بوجیدر که یعنی محل تجدد که زحمت
 و مشقت سز اول خزینه بی کیمسه کورمیدی یعنی بلا تعب و کوشش
 وصال کیمسه به مبسر اولمیدی (حاصلی وصلت موهبه الهی در
 نه مشقت سز واصل اولنور نه مشقت ایله لیکن واصلین دخی
 مشقت سز واصل اولمیدی دیو تعب آیدر * هر کس که دوید کور
 نکره بدشت * لیکن نکره کور جز آنکس که دوید * دوید
 دالک قعی واول کسریله فعلی ماضی مفرد غایبدر یلدی یعنی سعی
 ایلدی دیمکدر (که حرف رابط صفت) (کور کاف عجمک ضمیمه
 طاع اشکی دیمکدر که بین الاعجام مقبول صیددر) نکره کاف عجمک
 و دالک کسره لیه فعل نی ماضی مفرد غایبدر طوتمدی دیمکدر
 (بدشت یا حرف طرف در معنیاسنه) بدشت دالک قعی و شین معنه تک
 سکونه صحرا معنیاسنه در (بدشت دویدک مفعول فیهی اولفده
 جائرد نکره تک اولفده جائردر) (لیکن ادات استدراک) (جز غیر
 معنیاسنه در) (که حرف رابط صفت) (محصول یت) هر کیمه صحرا ده
 معنی ایلدی کور طوتمدی یا هر کیمه که سعی ایلدی صحرا ده کور طوتمدی
 لیکن کوری سعی آیدوب یلن کیمسه تک غیریده طوتمدی یعنی سعی
 ایلین طوتمدی (حاصلی یت اولی تمثیل طریقه بیورد که رنجسز
 و صلته کیمسه واصل اولمیدی رنجیله دخی کیمسه واصل اولمیدی نه کیم
 صحرا ده جوق کیمسه سعی آیدوب اول مقبول و مرغوب صیدی
 له کنوروب صیدایده من لیکن سعی ایتمکسزین دخی کیمسه صیدایده مز
 (عروض) بور باعینک صدر و ابتدائی آخر بدر خرب معلوم مفعول
 اولور حشو اوللری مقبوض قبض یسینی سا کنی حذفه دیر که
 بادوشر مفاعیل اولور حشو ثانیلری مکفوف کف معلوم مفاعیل
 اولور عروض و ضربی اهتم هم مفاعیلین دن سبب خفیفک ربخی
 حذف و سبب آخرک سا کنی اسقاط و متحرکی اسکنه دیرر بویه

اولنجه با ولام و تون دوشرو عین ساکن اولور مفاع قلوب فعول
 لفظنه نقل اولور بویه ایسه هزج اخرب مقبوض مکفوف اهتم
 اولوب بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعول اولور لکن قاعده
 شعر دندر که وزن ایچون بعضی ساکنه حرکه و بریلور اوقوتشد
 اما لیلله اوقنور تأمل * ابوالحسن نوری قدس سره کویده هر که
 خدای تعالی خود را از وی پوشاند هیچ دلیل و خبر و راوی نرساند *
 اکثر نسخدر و شارح دخی ابوالحسن یازمشدر لکن سهوق اولدیغنده
 شبهه یوقدر طرفه بوکه شارح سهوقله تابع اولش زرا کتبه سی
 ابوالحسن و لقبی نوری و اسمی احمد بن محمد در بعضی نسخ محمد بن
 محمد در دبیلر مولد و منشائی بغداد در و طبقه ثابته دندر چندیکه
 اقراندن در مناقب الارارده مسطور در که وقتک خلیفه سته
 صوفیه بی زندقه ایله تهمت ایلدیلهر بیونلری اورلغه اهر اولندی
 جنید فقهه یابشدی اما نوری و غیریلر حاللری اوزره طور دیلر
 جلاد بویلرین اورمغه کلدی نوری ایلر و یوریدی جلاد دبدبکه
 نیچون مسارعت ایدرسین ایشدی یولدا اشلریمه بر ساعت حبانی
 ایشاد مراد ایدرم جلاد مخیر اولدی بوسوز خلیفه به ارشدی
 انلرک اشری قاضیه حواله ایلدی قاضی نوری به فقهدن بر نیجه
 مسئله صورتی جهله سته جواب و یردی و ایشدی اللهک قولری
 وارد طور سله اللهله طور لر و سول سله اللهله سول لر (پس قاضی
 خلیفه به خبر کوندردبکه اگر یونلر زندیق اولور سه بر یوزنده هیچ
 مسلمان بولمز) پس خلیفه عفو ایلدی روح الله روحه (حضرت
 سری سقطینک مرید لر ندن در) وینه منقولدر که بر کون
 نوری خسته اولدی جنید عینادته کلدی و کل و مویه کتوردی
 برمدن نصکره جنید دخی خسته اولدی حضرت نوری اکا عباده
 کندی و یاراته دبدبکه چندیکه خسته لکندن بر پاره السکر تا کیم
 اول صحت بولسه مریدلری دخی راضی اولدیلهر جنید در حال صحت
 بولدی نوری یوز دیلر که برنو بده دخی عیناده کلور سک بویه کل
 کل و مویه ایله کله (خود را رادات مفعول کسندینی دیمکدر (از وی
 اول کیمه دن) پوشاند با حرف تا کید پوشاند با عجمک ضمه

فعل مضارع مفرد غائب متعدی الف ونون علامت تعدیه در که
 مفدا مفصلا بیان اولندی پوشانیدن لازمی پوشیدن دن پوشد
 کلور کیرلیه دیمکدر (نرساند فعل ننی مستقبل مفرد غائب الف
 ونون ادات نصبه رسانیدن دن لازمی رسیدن دن رسید کلور ابرشد رمنز
 دیمکدر (مخصول ترکیب) ابو الحسین نوری قدس سره - وورر که
 هر کیمکه خدای تعالی کندینی اول کیمسه دن کیرلیه یعنی پنهان ایده
 حاصلی وصالنی اکا حرام ایده اول کیمسه بی الله تعالی به هیچ بردلیل
 ابرشدین یعنی استدلال و خبرایله حاصل عقل و نقل ایله دست رس
 یولز بومعاندن فقیر جبر ایله تمهت اولنجه باب بحث اراده مفتوحدر
 ادبانی مرا جعت ایلسون تظنن (اما مذاق مصنف جبر متوسطه
 قائل اولوق کرک زیرا اکثر صوفیه کال توکلدن ایچون مذهب اشعریه
 ذاهلدرند کر (الشی شفی فی بطن امه والسمعد سعید فی بطن امه)
 مسئله سی معلوم ذوالفیلهانه در (رباعی) چون دلبر من ز پرده روتاید*
 کس نتواند که پرده زو میکشاید* چون حرف تعادیل (دلبر من لامیه
 دلبر و صف ترکیبدر محبوب معناسنه بهم محبوم دیمکدر مرا ادحضرت
 بارلدر بعض نسخه ده دلبر ما دوشمشدر مع الفیر صیغه سبله (تاید فعل
 ننی مستقبل مفرد غائب کو سترمه دیمکدر نمایدنن یا نمودن دن زیرا
 مصدر الینک ما قبلنده واولسه واولحذف اولنور برینه الف ویا کلور
 (تواند فعل ننی مضارع مفرد غائب قادر اولز معناسنه توانستن دن
 و توانیدن دن مشتقدر وایکسیده لغندر وقاعده جهوره موافقدر
 بری سنی حذف بری یایی حذف قیلندن اولور (زوازدن مخففدر
 (بکشاید با حرف تأکید (بادات استقبال (کشاید کافی عربک ضمیمه
 فعل مضارع مفرد غائبدر آجه یعنی رفع ایده دیمکدر کشایدن دن
 قول سودی به کوره یا لای کاید ذکر اولنسد یعنی وجه اوزره لغت دکل
 جهور قول کشودن دن نماید نمودندن اولدینی کبی که واوی حذف
 والف ونون عوض اولنجه یا کشادندن علی غیر قیاس زیرا بقتل
 معناسنه اولان کشته التباس لازم کلور قاعده به کوره (معلوم اوله که
 اول کابدن الی آخره یازد یعنی مشتق منه لک اولنکی ری قول سودیدر
 لغتدره بری یوقدر اما طریق سهله الحصولدر ایکنجی ری طریق

جمهور در قائل (محصول بیت) چونکه بنم محبوبم یا بنم محبوبم
 یعنی خدای متعال پرده دن یوز کوشتم به یعنی وصاله فراد علیه سی
 تعلق ابله کینه فادراولمز که پرده بی اندن آنچه یعنی رفع حجاب یلیه
 حاصلی وصالته نائل اوله * ورجله جهان پرده شود باکی نیست *
 انجا که بی جلوه جهان آراید * ورا کردن محققدر (جله جهان جبع
 عالم دیمکدر) شود فعل مضارع شویدن دن یا شدن دن علی خلاف
 قیاس (باکی یا حرف وحدت) یا حرف مصدر (باک باه عریله قورقو
 معنای در) نیست فی ادات فی سین وادات خبر یوقدر دیمکدر (باکی
 ابتدا نیست خبری) انجا اول محله دیمکدر (که حرف رابط صفت) بی
 ادات تعلیل (بی جلوه جلوه ایچون دیمکدر) جلوه بحسب الله صالینی
 ضالینی یوریمکدر اما یونده تجلی خدادن عبارتدر بعض نسخه ده
 مه جلوه واقعدر اضافت یانه ایله نور تجلی دیمک اولور (جسال
 معروف) (آراید الف ممدوده ایله فعل مضارع مفرد غایدر بز یعنی
 ترین ایدر دیمکدر آراییدن دن یا آراستن دن ایکبسی دخی لغتدر
 و قیاسه مطابق سینی یاه تبدیل شدن اولور مصدر تائی سینی نک
 اقسام ثلثه شدن (محصول بیت) واکر جلوه جهان پرده و حجاب اولور سه
 یعنی مانع اولور سه بر قورقو یوقدر یا قورقو یوقدر اول محله که جلوه
 ایچون یعنی تجلی ایچون جایابی یزه به یعنی تجلی ایچون عرض جال مراد
 علیه سی اولور سه جبع عالم مانع و مزاحم اوله مز (عروض) یور باعینک
 مضارع یعنی مختلفدر بحسب العمل بیت اولک مضارع اولده صدی
 اخرجت خبر معلوم حشو اولی مقبوض قبض ده معلوم که بشنی ساکنی
 حذف ایدی حشوتائی سالم عروضی ابتر بز اولدن میی وایکی سبب
 خفیف اسقاطه دیرلر که فاقالوب فع لغظنه نقل اولنور بویه اولجه
 مفعول مفاعیلن مفاعیلن فع اولوب هزج اخرجت مقبوض ابتر اولور
 و مضارع ثانیکن ابتدای اخرجت خرم بالکنز اولدن میی اسقاطدر
 فاعیلن اولور مفعولن لفظه تبدیل اولور حشو اولی اشتراک خرم ایله
 قبض اجتماعه دیرلر میم ویا دوشر فاعیلن قالور حشوتائی سالم
 ضری ابتر بز آنفا بیان اولندی بویه اولجه مفعولن فاعیلن مفاعیلن
 فع اولوب هزج اخرجت ابتر اولور بیت ثانیکن صدر و ابتدای

اخرب حشواول مکفوف حشوائی سالم غروض ازل زل می سبب
 خفک بری سبب آخرک ساکنی اسقاط و متحرکی اسکانه دبر
 فاع ظاور ضرب ابتر بویه اولجه مفعول مفاعیل مفاعیلن فاع یافع
 اولور بونک کیلرا هلندن صادر اولور سه منقشند اهلنک هیز بدن
 معاینند * ایو بکر واسطی قدس سره کوید انگسن که کوید نزد بکم
 دورست وانکه کوید دورم به نیستی خود درهستی او مستور *
 (ابو بکر واسطی با حرف نسبت واسط اسم شهر درکنه سی ابو بکر
 اسمی محمد بن موسی در جنیدک شاگردلندن در نوری ایله دخی صحبت
 انیسدر مروده هجریک اوچوز بکر میسنده وفات ایندی (نزدیک
 بقدر دیمکدر (بنیم ضمیر متکلم و حده) دورست نور ابرائی دیمکدر
 (سین و اذات خبر در) (انگسن متبدا دورست خبری) (وانکه
 ونکس که تقدیرنده) (او حرف عطف) (آن اسم اشارت) (کدر حرف
 رابط صفت وانکه مبتدا مستور مستورست تقدیرنده خبری زیوا
 فاعده انجام اوزره مستجماعده بونک کی اداتلری حذف ایدرلر (دورم
 کویدک مفعول میینه ضمیر متکلم و حده) (نیستی خود لامیه) (با حرف
 مصاحبت) (با حرف مصدر مستورک مقدم مفعول غیر صریحی
 کندینک بوقلمنه دیمکدر (درهستی اولامیه) (در حرف ظرف) (با
 حرف مصدر) (او ضمیر خدایه راجعدر اللهک وارلقسنده دیمکدر
 مسورک بوده مقدم مفعول غیر صریحی (مستور اسم مفعول ستر
 اولمش یعنی کبر انمش دیمکدر (مخصوصول ترکیب) (ابو بکر واسطی
 قدس سره پیورر اول کیمسه که بقیم دییه یعنی خدای تعالی به تقریم
 واردر دیوادعا ایله اراقدر یعنی باری تعالی دن بعیددر داخی اول
 کیمسه که بعید دییه یعنی خدا قنده بن قنده دییه حاصلی او غایت
 قدسده بن غایت ندنسه دیو اعتراف عجز ایله کندینک بوقلمنه
 بنی محو وجود اتمسيله اللهک وارلقنده کبر انمشدر یعنی محو وجودی
 سیده مفریندن اولمشدر (قطعه) هرکه کوید که بان جان جهان
 نزد بکم * باشد آن دعوی نزدیکی او از دوری * هرکه بنه هرکس که
 غنیرنده (که حرف بیان) (بان با حرف صله آن اسم اشارت) (جان
 جهان محبوب عالم دیمکدر مراد حضرت باری در) (باشد فعل

مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر باشنددن (آن دعوی اسمی آن
 اسم اشارت (دعوی اسلوب عجم اوزره و او مکسور او قنور
 (دعوی نزدیکی یسانه (زدیکی یا حرف مصدر یقینلق مضانه در
 (زدیکی اولامیه همزه ل بالاده بیان اولندیخی وجه اوزره اضافت
 ایچوندر (ازدووی باشدک خبری (یا ینه حرف مصدر در
 (محصول یت) هر کیکه اول محبوب عالمه یقیم دیسه یعنی الله
 قزیت ادعا ایله انک اول یقینک دهواسی یعنی اول دعوی قرینی
 اوزراقلغسنددر یعنی کال بعدیتنددر (حاصلی ادعاء تقرب صاحب
 دعوانک بعدیتی اشعار ایدر دین بیلز بیلن دیمز * وانکه کوید که
 ازودورم وان دوری او * هست در پرده زدیکی او مستوری * وانکه
 وانکس که تقدیرینده (که حرف رابط صفت (کوید که حرف بیان
 (ازو ازاددن محققدر (او ضمیر الله راجعدر (آن اسم اشارت
 (دوری یا حرف مصدر او به اضافت لامیه (او ضمیر مقدر که
 راجعدر (هست یونده ادات خبر در مستوری به مقید که مستوریست
 تقدیرینده در (در پرده زدیکی او بیانیه و لامیه در (یا حرف مصدر
 (مستوری ده کی یاده حرف مصدر (محصول یت) دینی اول کپسه که
 دیر که الله عظیم الشاندن دورم یعنی بعدم دیر و اول کیمسه ک
 بعدلکی یعنی بعدم دیمه سی یقینک پرده سنده یعنی مقیام قرینده
 امستورلق در یعنی الله مقام احد بنسده محو وجود ایتشدر
 * ابو الحسن قوشچی قدس سره گفته است در دنیا هیچ چیز ناخوشتر
 ازدوستی نیست که دوستی وی از برای عوفی یا غرضی باشد *
 ابو الحسن قوشچی طبقه خامسه دندرا سمی علی بن احمد در حراسانک
 یکانه لندن در هجرتک او چوز قرق سکرزنده وفات ایلدی
 (منقولدر که هر وقت که اختلام اوله درو بشاره برنسنه و پردی
 برکون بر بادیه ده اختلام اولدی عهدینه وفا ایتک ایچون ایچ طوق
 ایاغسندن چبقاروب مغیلا نه اندی تا که کیم راست کلور سه آله
 (هیچ چیز هیچ نسنه دیمکدر (ناخوشتر نا ادات نفی (ترادات تفضیل
 زباده ناخوش یعنی کوتو (ازدوستی یا حرف وحدت نوعیه یا حذف
 مضاف الیه الیه حرف مصدر (ازدوستی آن تقدیرینده (نیست ادات

نق که حرف بیان (دوستی یا حرف مصدر) (و به اضافه لامیه) (وی
 ضمیر دوسته راجع در) (یا مقدر اولان مضاف الیه راجع در) (برای
 دادن تعلیل) (عوضی یا حرف وحدت عوض عنینک کسری و واوله
 قحبه و ورنکی شینک برینه شی استمک معنایسته در) (یا حرف عطف
 او معنایسته) (عرضی یا حرف وحدت) (عرض غین مجیه مک و رانک
 فهدر به مقصود معنایسته در) (محصول ترکیب) (ابوالحسن قوشچی
 قدس سره پور شد در که دنیاده شول بر دوستدن ناخوشر یا خود
 اول کیمه نک دوستلغندن کوتو هیچ نسته یوقدر که اول دوستک
 دوستنی یا اول کیمه نک دوستنی بر عوض یا بر نترشدن ایچون اوله
 یعنی اندن فائده مند اولورم یا دوستلغ سبیلله مقصودیمه نائل اولورم
 سودا سله دوست اوله اشته بوندن ناخوشر بر نسته یوقدر (حاصلی
 خدای تعالی به عبادتی جنت استمک ایچون اوله یا جهنم دن خلاص
 ایچون اوله اهل بصیرت عندهنده بوکا شیرنه حتی اطلاق اولور
 ز بر عبادتی به نفسنه راجع اولور که صیانه لنفسه اولمش اولور
 له اولمز (رباعی) عاشق که زهجر دوست دادی خواهد * یا بر در
 وصل استنادی خواهد * که حرف رابط صفت (زهجر دوست
 یانه دوستک فراق وجه اسندن دیمکدر) (دادی یا حرف وحدت
 داد بونده عدل معنایسته در) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
 استبه دیمکدر خواستن دن یا خواهد دن انکی سبزه لقتدر و مطابق
 بالقیاس اولکی مصدر تائیسینی نک اقسام ثلثه سندن سببی هایه
 تبدیل قبیلند ندر ایکیجه سی مصدر دالی یا قی ده یا قی حذف قبیلندند
 (یا حرف عطف او معنایسته) (بر حرف صله با معنایسته) (در قیود دیمکدر
 در وصل لامیه شین ضمیر دوسته راجع در) (استنادی یا حرف
 مصدر) (دادی کی یا دخی مصدر به اولور بونده ده وحدت اولمق
 احتمالی وار) (استناد اتصال بایندن مصدر در دیا تمق معنایسته در
 (محصول بیت) عاشق که دوستک فراق وجه اسندن بر عدل استبه
 یعنی انصاف استبه یا عدل و انصاف ائیلک طلب ایلایه (حاصلی
 جور نمکندن ناشی شکایت ایلیوب انصاف ایلله دیده یا خود
 دوستک وصالی قبولونه طایمق استبه یا بر استناد طلب ایلایه یعنی

طلب وصال ایلیمه * ناکس ترازو کس نبود در عالم * کز دوست
 میزد دوست میادی خواهد * ناکس دنی یعنی الجق دیمکدر (ترادات
 تفضیل کس کیسه دیمکدر) نبود فعل فی مستقبل فی غائب بودندن
 دیمکدر (کز که نزدن مخففیدر) (که حرف رابط صفت) (میزد با حرف
 ناکید) (مرادی یا حرف وحدت) (محصول پند) اول کیسه دن عالمده
 الحرق کیسه اولمز که دوستدن دوستک غیری بر مراد اسنیه یعنی
 ذات دوستدن یارضای دوستدن غیری طلب ایلیمه (حاصلی دستلق
 انجیق دوستک رضایستی استمکدر یو خسه لعله و لمصلحه اولمه لی دکل
 (عروضه) یور یا عینک سندر و انیداسنی اخرب حشو اولوری
 مقبوض حشو ناتپیری سالم عروض و ضرب ابتر بمعلوم امامصرع
 ثالث حشو اولی مکفوفدر کفده معلوم هزج اخرب مقبوض ابتر
 اولور یا مکفوف ابتر اولور و بر مصراع مقول مفاعیلن مفاعیلن
 فع یا مفاعیلن مفاعیلن فع اولور * ابوعلی دقاق قدس سره گویند که
 در آخر عمر چندان پرد روی پدید آمده بود که هر روز بام برآمدی
 و روی با قلیب کردی و کفنی ای سرگردان مملکت امر و چون
 بودی و چون گذرانیدی هیچ جایی برانده کین تراز بن تافنی و هیچ
 از روز بر شد کان این طائفه خبر یافتی و هم از بن جنس سخنان
 میگفتی تا فتاب فرورفتی * ابوعلی کنیه در (دقاق لقب اسمی حسن بن
 محمد در منشائی نسیابور در نصر آبادیشک مریدان در هجرتک
 دینوز بشنده وفات یافتند) گویند فعل مضارع جمع غائب دیزل
 یعنی نقل ایدر دیمکدر (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف
 (آخر عمر لامیه) چندان جیم عجمک فنی ونونک سکونیه اولقدر
 و انجیلین دیمکدر (پدید آمده بود ظاهر اولمش ایدی) (که حرف بیان
 (هر روز هر کون دیمکدر) (بام با حرف صله) (بام طام دیمکدر
 (برآمدی یا حرف حکایه برآمد فعل ماضی مفرد غائب جقاردی
 دیمکدر) (آفتاب کونش دیمکدر الف ممدوده ایله) (کردی بنه یا حرف
 حکایه) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلردی دیمکدر) (کفتی ده ده
 بویه دیر ایدی دیمکدر) (ای حرف ندا) (سرگردان مملکت پیانیه
 (سرگردان حیران و سراسیمه معانسه در) (امر و این روز دیمکدر که

شب وصال و روز لفظنه این کلمه سی داخل اولسه نون مبه قلب اونور
 مقدمادخی بیان اولندی بوسكون ديمكدر (چون جيم مجمله
 وروم ضمله نيجه ديمكدر) بودی فعل ماضی مفرد مخاطب اولدك
 ديمكدر يا خود بود ادات ماضی يا حرف خطاب ايدك ديمكدر
 اكذر ايندی فصل ماضی مته دی مفرد مخاطب الف ونون علامت
 نعله لازمی گذشتی كلور كچوردك ديمكدر (هيچ جاي يا حرف وحدت
 هيچ بر رده ديمكدر هيچ ده معنای استغراق واردر و جايدة ظرفيت
 اړطلو ديمكدر عربيجه مملو دپرلر (اندوهكين كين ادات نسبت اندوه
 غصه معناسنه در غصه لو ديمكدر لفظا ومعنی عمكنين كي (ترادات
 تفضل) تافى فعل ماضی مفرد مخاطب يلديره دكى يعنى پرتو صالدىكى
 ديمكدر (بعض نسخده پړاندوهكين ازين برينه پړاندوهكين اين
 حديث واقعدر بوسوزك غصه ليسي اوزرينه يعنى حديث عشقك
 غصه ليسي اوزرينه ديمكدر (زړوز برشدگان زير اشاغى ديمكدر
 عربيجه بحث معناسنه زير فوق معناسينه يوقارو ديمكدر شدگان الف
 وون ليات جمع كاف هاء رسيدن متقلب اشاغى يوقارو اولسار ديمكدر
 يعنى ات اوست حاصلی پړاكنده و پړيشان معناسنه استعمال اونور
 (ابن طائيه اضافت بيانیه طائفه دن مراد اهل عشقندر) يافتى فعل
 ماضی مفرد مخاطبدر بولدكى ديمكدر (سخنان على خلاف قياس سخنان
 جعبيدر سوزلر ديمكدر) كفتى يا حرف حكايه سويلردى ديمكدر
 افرودفتى يا حرف حكايه (فرورفت فعل ماضی مفرد غائب اشاغى
 كيدردي ديمكدر (محصول تركيب) ابو على دقاق قدس سره نقل
 ابدرلر كه اخر عمرنده اولقدر درد الك اوزرينه ظاهر اولمشديكم يعنى
 انجلين درده مبتلا اولمش ايديكه هرگون طامه چيقاردى و يوزينى
 اقبايه ايلردى يعنى كرنسبه توجه ايلردى و دير ايديكه اى مملكت
 مراسبه سى يعنى مملكت عالم حيراني حاصلی جمع عالمى كشت و گذار
 ايند بوكون نيجه اولدك يا نيجه ايدك يعنى نه بايدك ونه اشدلك و نيجه
 كچردك يعنى بوكوفى فصل كچردك بوندن زياده غم طولو هيچ بر رده
 پرتو صالدىكى يعنى بوندن زياده اهل غم ايله مملو بر رده شعله باش
 اوليكى يا واحديت عشقك غصه ليسي اوزرينه بر رده ضبا و بردكى

حاصلی بومحمدن غیرى غم و غصه دل و عاشق چوق بریره اوغرا دکی
 و بو طاقه نك يعنى طاقه عشاقك پراکنده و پریشان اولمشلرند
 خبر بولدکى يعنى انلردن خبرك وارمى عجباً نجه درلر و نه خالده درلر
 بلور مبین هم دخی بوجنسدن يعنى بونك کي سوزلر سويلردی تا افتاب
 اشاعی کیدردی يعنى کنش طولو نجه نك بويله سوز سويلردی بعض
 فسخه ده ازين طاقه یرينه ازين واقعه واقعه بو واقعه نك
 یرينه انلردن ديمك اولور واقعه دن مراد عشقدر (رباعی) ای مهر که
 نیست چون تو عالم کردی * زین راه رویم بخش راه آوردی * ای حرف
 ندا (مهر ممک کسری هانک سگونه کونش) که حرف بیان یا خود
 ذوی العقولده مستعمل اولان که کیم دیمکدر (نیت ادا نفي) چون
 ادا ن تشبیه چون توستک کي دیمکدر (عالم کردی یا حرف وحدت
 (عالم کرد کاف عجمک فتحبله وصف ترکیبدر جهانی دور ایدیمی دیمکدر
 (ره رویم ميم ضمير متکلم وحده بونده ضمير منفصل مقامنده کلشدر زین
 ره روی مراد دیمکدر یا حرف مصدر ره رو یولجی دیمکدر (زین ره رویم
 بکار یولجی اقدن دیمکدر (بخش یا حرف تأکید (بخش امر حاضر در
 بخشله دیمکدر (راه آوردی یا حرف وحدت راه آورد بول هدیه سی
 دیمکدر عریجه هراضه دیرلر (محصولیت) ای کونش که سنک کي
 و جهانی دور ایدیمی بوقدر یا سنک کي کمسه بوقدر یولجی اقدن
 بکار بارمغان بخشله یعنی بکار بول هدیه سی و بر * امر و ز گراویدی که
 اندر ره عشق * برخ بودش کردی و در دل دردی * کرار ادا ن مفعول
 کیمی دیمکدر (دیدي فعل ماضی مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (اندر
 ادا ن ظرف ره عشق بیانیه) (رخ بونده روی معناسنه در یوز دیمکدر
 (بودش شین ضمير که به راجعدر ورخه مصروف برخش بود تقدیرنده
 (بودنک ضمی و واو فتحبله فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
 (کردی یا حرف وحدت کرد بونده کاف عجمک فتحبله توز معناسنه
 اسمدر یعنی غباریت اولده کی کردیدن دن مشتقدر (دردی یا نه حرف
 وحدت درد دالک فتحبله معروف (محصولیت) شمسه خطاب
 پیور که بو کون کیمی کوردک که ره عشقده یعنی دور ایدوب کزدیک
 نمالنده کیمی کوردک که طریق عشقده ائک یوزی اوزره برتوز اوله یعنی

عشق بولنده اولان غبار محندن یوزینه برتوز قوش وائک کولکنده
 پرداوله یعنی درد عشقندن برزده حصه باب اولمش حاصلی بواوصاف
 ايله موصوف کیمی کوردک ايسه بونلرک خپرندن بکا برارمغان و پر
 (عروض) بور باعی همان سابق کييدر لکن یت نائنده جزئی مقاربت
 واردن فطن ان کنت من اهل القطانه * شیخ ابوالحسن خرقانی
 قدس سره روزی باصحاب خود گفت در عالم چه بهتر بود گفتند شیخا هم
 شما فرماید کنت دل که دروی همه یاد کرد او بود * شیخ ابوالحسن
 کبیری اسمری علی بن جعفر سلوکری ابو زیدک روحانیستند در
 هجرتک دورینوز یکرحمی بشنده وفات ایتسدر (روزی با حرف وحدت
 برکون دیمکدر) باصحاب خود با حرف صله اضافت پیانیه (گفت فعل
 ماضی مفرد غائب چه نه دیمکدر) بهتر زادات تفضیل به بانک کسریله
 ابو دیمکدر (بود فعل مضارع مفرد غائب شلاح بو کلمه سنی بازمش
 لکن وردیکی معنادن متفهم اولور که چه د نصکره برادات خبر تقدیر
 ایش که چیست دیمک اولور بونده اختصاصی فائده ایتدیکی کبی
 گفتندک ماقبلنده مریدان یازمستنده تطلوبل بلاظائل ایش زیر
 گفتندک ضمیر جمعی اصحابه راجع اولور مریدانه حاجت یوق (گفتند
 فعل ماضی جمع غائبدر) شیخا الف حرف ندا ای شیخ دیمکدر (هم
 به دیمکدر) شما ضمیر جمع مخاطب سر دیمکدر (فرماید فعل امر
 جمع مخاطبدر بیور دیکر دیمکدر بونده صیغه جمعیه تعظیم ایچوند
 بعضی نسخنده (هم و بکوی واقعدر مفرد صیغه سبیه معنا صحیح لکن
 مقام تعظیمدر زیر مریدک شیخه تعظیمی واجب منزله سینده در
 (دل با حرف وحدت برکوکل) ککه حرف رابط صفت (وی ضمیر
 غائب دلها جعدر) همه جمله دیمکدر ترکیجه دوکلی دیرل (یاد کرد او
 لایه یاد کرد اصطلاحات مصوفیه دندر بونلر سکر کلمه در که نقشیه نک
 مبنی علیهمد هوش دردم ونظر بر قدم وسفر در وطن و خلوت در انجمن
 و یاد کرد و باز کشت و نگاه داشت و یاد داشت (بعضی محققلر بواج
 کلمه دخی بوندن عد ایلدیلر که وقوف زمانی و وقوف عبادی
 و وقوف قلبی بونلرک جمله سنی تفضیل تطویل محاجدر مراد ابدنلر
 نصوف کابرینه مراجعت ایلسونلر خصوصاً رشحات عین الحقایق

مطالعه ایلسونلر (لکن یاد کردی ذکر ایلیه لم) یاد کرد دل ایله قلبک
معاذ کردند عبارتده مولانا کاشغری قدس سره پیور که ذکر تعلیمک
طریق اولدر که اول شیخ قلبیه لاله الا الله محمد رسول الله دیه مزید
دخی کندی کوکلی حاضر ایلیه و شیخ کوکلی مقابله سنده طوبه و کوزخی
قبایوب و دهاتی استوار ایدوب و دینی دماغنه یابشد یروب و دیناری
بربری اوسنه قویوب و نفسی طوتوب و تعظیم و قوت تام ایله شیخ
موافقی اوزره ذکره شروع ایلیه و قلبیه دیه لسانیه دیه و حبس
نفسه صبر ایلیه و برنفسه اوج کره دیه تا ثبات حاصل اولجه بوبله
ایلیه تا بکرمی بره واریجه و ذکر اثر و حلاوتی کوکله ابر شجیه و ماسوایی
قلبدن اخراج ایلیه اگر بونکله اولماز ایسه صحبت مشایخه ملازم اوله
اگر انکله ده آکا هلق حاصل اولماز ایسه ذکر طریق آخریته مشغول
اوله طریق اولدر که نفسی کو بکی انشده حبس ایلیه و دور افین
دوداغنه و دینی دماغنه شوبله یابشد بره که قلب مدرك درای جمع
افتکاردن بیزار ایلیه و اول قلبه متوجه اوله وانی ذکره مشغول ابد
شوبله که کلمه لای بو قاری چکوب و کلمه آله بی صاغ طرفته
حرکت ابتدا یروب و کلمه الا الهی قلبه ضرب ایلیه شوبله که
حرارتی جمع اعضا به سرایت ایلیه لا آله ده جمع موجوداتی نفی
ایلیه والا الله ده جناب بارینک وجودی ملاحظه ایلیه اشته بو طریق
ایله ذکر قلبه و روحه و سره و خفی به و اخفی به و نفس ناطقه به و جله
بدنه و جمیع افاقه سرایت ایدر رزقنا الله وایا کم شایخ یاد کرد
یرینه مهر یازمش محبت معناسنه (بود فعل ماضی اوله دیمکدر
(محصول ترکیب) شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره برکون کندی
اصحابه دیدی عالمده زیاده ایوندر دیدیلر ای شیخ ینه سر بیورک
یاسن سوبله شیخ ادیدی عالمده ایو اولان برکوکدر که انده جله انک
یاد کردی اوله یعنی دائم انده اللهک ذکر ایله اوله یا اللهک محبتی اوله
اشته بوندن اعلاشی اولماز دیو جواب پیور دیلر (رباعی) دارم دلکی که
اوهر اندیشه که داشت * جز یاد تو بر صفحه خاطر نکاشت * دارم
فعل مضارع متکلم وحده طوتارم دیمکدر که اثباتدن نکاتد (دلکی
یا حرف وحدت کاف عجبی ادات تصغیر) (دل کوکل برکوکلمکزدیمکدر

(که حرف رابط صفت) (اوضمیر دله راجعدر) اندیشه فکر معناسنه در
 (که حرف رابط صفت) (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوطدی
 دیمکدر بوده اثباتدن عبارتدر) (جزیاتو لامیه سنک یادیمکک غیری
 صفحه صانک فتنی و فاک سکونیه کاعینک بر یوز بنه دیرل بونده
 مجازدر) (خاطره اضافت مجازا بیانیه) (نکاشت فعل نفی ماضی مفرد
 غائب نقش ایلدی دیمکدر) (محمصول بیت) بر کوکلمیزم وارددر که
 اوکرکل عروفر که ایلدی یعنی تقدیر فکری وار ایسه سنک یادیمکک
 غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی بقدر افکار ایله سنک ذکریمکک
 غیری قدیده متفلس ایلدی حاصلی افکار دنیوی سنی ذکره مافع
 اولدی (رجال لاتلمهم تجاره ولا یج عن ذکر الله) آیت شریفه سنه
 تلخیص ایدر یا معنی بویه اوله که بردلچکرم وارددر که تقدیر اندیشه
 ایلدیه سنک ذکر کدن غیری خاطر صفحه سنه نقش ایلدی یعنی
 جله افکاری سنک ذکرک اولدی * یاد تو چنان فرو کر فتن که درو
 کجایی هیچ چیز ذکر نکذاشت * یاد تو لامیه یاد بونده ذکر معناسنه در
 (چنان ایلچلین دیمکدر) (فرو کر فتن شین ضمیر بیت اولده کی دله راجعدر
 فرو گرفته ماضیدن قسمدر ضبط ایلش یعنی اساطره ایلش دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) (درو در حرف ظرف اوضمیرینه دله راجعدر
 (کجایی باحرف وحدت مصدریه دکل) (کجایی کاف عربیه یا ایله
 و با سز اسم مکاندر صفاق جی بر دیمکدر) (هیچ چیزه اضافت اسم
 مکانک مفعولنه درد کره بیانیه) (نکذاشت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 براندی دیمکدر) (محمصول بیت) سنک ذکرک ایلچلین او دلچکزی ضبط
 ایلشدر که ماسوایه صفاق جی بر قالمشدر (عروض) بور باعینک صدر
 و ابتدای اخر ب حشو اولری مقبوض حشوانیله مقبوض قصر
 اخرده اولان سبب خفیفک ساکنی اسقاطه دیرل عروض و ضرب
 اتم اما بیت ثانی سنک عروضی مجبوز دیر جب که مقاعیلن دن ایکی
 سبب خفیفی اسقاطه دیرل مفاقالب فعل ائک بر بنه کلور بویه او آنچه
 بر صراعی مفعول مقاعیلن مقاعیل فاعل اولوب هزج اخر ب
 مقبوض مقصور اتم و با مجبوب اولور * شیخ ابوسعید ابوالخیر را
 قدس سره رسیدند که تصوف چیست گفت آنچه در سر دگری

بنهی و آنچه در کف داری بدهی و آنچه بر تو آید بچهی * ابو سعید
 ابوالخیر ابوسعید بن ابوالخیر در قاعده اعجام اوزره علین پینندن
 این حذف اولش در کینه سی ابوسعید اسمی فضل الله ابو الفضل بن
 حسن در سر خستک مریدان در سلطان وقت ایدی هجرتک
 دو تیر قرقند فوٹ اولش در حکایتی بی نماید در (را ادات مفعول
 پرسیدند فصل ماضی جمع غائب صور دیلر دیمکدر) (که حرف بیان
 (تصوف مبتدا (چست خبری) آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) در
 حرف ظرف (داری مخاطبا اثبات ایچوندر) (بنهی با حرف تأکید
 (بنهی نو و بانک کسر یله فصل ماضی مفرد مخاطب قویاسک یعنی ترک
 آیده سین دیمکدر) (و او حرف عطف) (کف عربی ال آیده سی دیمکدر
 لکنی بونده الدن عیارندر) (بدهی با حرف تأکید دهی دالک وهانک
 کسر یله فعل مضارع مفرد مخاطب و یره سین یعنی اعطای آیده سین
 دیمکدر) (وز وازدن مخففند) (بر حرف استعلا) (آید فعل مضارع مفرد
 غائب) (نچهی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب جیم عجب یله صحرایه سین
 دیمکدر) اما بوزیده مضطرب اولیه سین معناسنه در (محصول ترکیب)
 ابوالخیرک او علی ابوسعید قدس سره به سوال ایلدیلر که تصوف ندر
 جوانیده دیده ی اول نسنه که باشکده در یعنی باشکده اولان هوا و هوسی
 ترک آیده سین دخی اول نسنه که الکده در یعنی مالک سین و یره سین یعنی
 بخش آیده سین دخی اول نسنه دنکه سیکلا کور یعنی قضای الکبه دن
 مضطرب اولیه سین حاصلی صبر آیده سین (رباعی) خواهی که بصوفی
 کری از خود برهی * بید که هوا و هوس از سر بنهی * خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرایسک دیمکدر) (که حرف بیان) (بصوفی کری
 با حرف مصاحبت) با حرف مصدر صوفی کر ترکیب توصیفی قبیلندندر
 صوفی فعل یله دیمکدر) (خود بونده کنده و معناسنه در) (برهی با حرف
 تا کیدر هی رانک قحبه یله فعل مضارع مفرد مخاطب در قورنوله سین
 دیمکدر) (باید فعل مضارع مفرد غائب بایندندن یا بایستن دندرسینی
 حذف قبیلندندر کر کدر دیمکدر) (که حرف بیان) (هوا بونده
 آرزوی نفس معناسنه در) (هوس عطف تفسیری قبیلندندر
 (محصول بیت) اگر استرایسک که صوفی کر لک ایله کند کدن قورنوله سین

یعنی بتلکدن خلاص بولامین کر کدر که هوا و هو سی باشکدن ترک
 ایدمین حاصلی بتلکدن خلاص اولامیم دیارینک هوا بی ترک ایدمین
 * و آن چیز که داری بتکف از کف بدهی * صمد زحم بلا خوژی
 و از جاهی * (محمولیت) دخی اول نسنه که الکنه در الدن
 ورمین یعنی اعطایدهمین یوز بلا زحی راینک برکن صمزمینهمین
 یعنی مضطرب اولیمه سین (عروض) بور باعینک صدر وایداسی الحرب
 خنوری چله مکفوف عروض و ضرب محبوب بویه اولجه بر مصرعی
 مفعول مفاعیل مفاعیل فعل اولوب هرج اخرب مکفوف محبوب اولور
 * روم قدس سره گفته است که جوامع نزدی آنست که برادران
 خود را معذور داری دهر ذلتی که از ایشان واقع شده و ایشان چنان
 معامله کنی که ازین عذر باید خواست * روم رانک ضعی واوله قعی
 وبلک سکونیه طبعه ثانیه دندر کنیتی ابو محمد و ابو بکر و ابو الحسین
 و ابو شیبانه در بغداد مشایخک اولورندن در داود اصفهانی مدینه در
 مفاوید که ابو عبد الله خفیف اندن وضیت استدی پیور دیر که بو یولده
 کار کتر بذل روحندر اگر بونی ایتمز اینک ترهات صوفیه ایه مشغول
 اوله (جوامع دی یا حرف مصدر جوامع دی جیم ضعی واوله قعیله
 بکت کنی دیمکدر اما بونده انسا ایتلو دیمکدر (جوامع دی مبتدا
 (آنست خبری) که حرف بیان (برادران برادرک جمعیدر قرند اشلو
 دیمکدر المؤمنون اخوة منطوقجه دین قرند اشتری معناسنه در (خوده
 اضافت بیان (را اادات مفعول (معذور آنتم مفعولدر (داری فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر طونه سین دیمکدر معذور طونمقی ایشدیکی
 قباچه مجازات ایتیمکدر (در حرف طرف (هر اادات سور (ذلتی یا حرف
 و حدن نوعیه ذلک کمتری لامک شده سیله بونده الحلقی دیمکدر
 (ایشان ضمیر جمع غائب واقع شده واقع اولمش (بعض نسخه ده
 ازهر ذلتی که از ایشان صادر شود (یعنی ایلردن صادر اولان هر بر
 کوتولکدن دیمک اولور (ایشان یا حرف صله (معامله مفاعله باشند
 مصدر و بونده عتاب امیر خطایدن نکایتدر ترکیده دخی مستعملدر
 (نکی فعل ننی مستقبل مفرد مخاطبدر ایلیمه سین دیمکدر (که حرف
 بیان (بایدت تا ضمیر خطاب باید فعل مضارع مفرد غائب بایدندن

یا باستان بدن (تا ضمیری بایدك مفعول خبری (بعض نسخه ده ضمیر
منفصل واقعدر (ترا از ایشان عذر باید خواست خواست پونده مصدر
معنیانسته در زیر مضارعهمقارندر (محصول ترکیب) پوچ قدس سره
پنوز مشیدر ایسانیتك و آدمیت اولدر که کنندو مؤمن قنداشلریکی
و بعددور طونه سین هر یرقبا چند که انلردن واقع اولور دخی انلره
انچلین معامله ایله که انلردن عذر ديلك سکا لازم اوله با سکا انلردن
عذر ديلك لازم یعنی ایندیكك معامله به نادم اولوبه عذر ديلك سكا
(قطعیه) چوانمردی دو چیزست ای چوانمرد * بسویم کوش
نه تا کو بیت راست * بسویم با حرف صله میم ضمیر متکلم وحده (سوی
چانب و طرف معنایسته در بنم چایچه دیمکدر) (کوش کاف عجمیله قونق
معنایسته در) نه نونک کسری و هاء اصلیه ایله امر حاضر در نمیدن دن
یا نهادن دن قودیمکدر پونده کوش نه دكله دیمکدن کنایتدر (نا حرف
تعلیل) (کو بیت تا ضمیر خطاب کویم فعل مضارع متکلم وحده سکا
سو یلیم دیمکدر) (راست طو غیری معنایسته عجم دیمکدر) (محصولیت)
آدمیت ایکی نسخه در ای یکیت بنم طریفه قونق قودكله تا کیم سکا
طو غیری سنی سو یلیم حاصلی سکا چوانمردلکدن خبر و به یو وجه دكله که
ایات اتیدر * یکی آن کز رفیقن در کذاری * که هر لحظه بینی صدکم
و کسیت * یکی بری دیمکدر و مبتدا (آن آنست تقدیرنده خبری) (کز که
از بدن مخفیدر) (که حرف بیان) (رفیقان رفیقك جمعدر رفیق یولباش
معنایسته در) (در کذاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر که سین دیمکدر
یعنی عفواید سین) (اگر حرف شرط) (لحظه پونده اقصرا و فاندن
عبارتدر) (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب باء تأکید ایله کورر سین دیمکدر
(صد بو یله برده کزیدن کنایتدر) (کم و کاست عطف تفسیر بدرا کسکلك
دیمکدر) (محصول ترکیب) چوانمردلککنه بری اولدر که رفیق لکدن عفو
ایده سین اگر هر لحظه و هر دم یوز نقصان کورر سكا یعنی هر دم هزار
نقصان مطمع اولور سكا دخی عفواید سین ز رفیقان یچینبک مقدم
مفعول غیر صریحدر کذارینك دکلدر فافهم * دوم ان کز توانید هیچ
گاهی * چنان کاری که باید عذران خواست * دوم ایکیجی دیمکدر
(آن بنه آنست تقدیرنده) (که حرف بیان) (ناید فعل نفی استفعال

مزد غائب کلیه دیگرند. (گاهی با حرف و حدیث کاف عجمه بوقت
 مضامین (کاری باینه حرف و حدیث کار کاف عربیه ایش دیمکند
 (که حرف رابط صفت. (باید فعل مضارع مفرد غائب مکرر
 معافانه لکن بونده لازم اوله دیمکند (عذر آن لایحه آن کاره اشارت
 (خواست فعل مفرد غائب اما بونده مضارعه مقارن اولی حسبیه
 مصدر معافانه در دیک (محصول بیت) طریق جوامع دینک اینکجی
 اولد که سندن هیچ بوقته انجیلین برایش کلیه که انک عذرینی دیک
 لازم اوله یعنی سندن انجیلین برایش صادر اولسون که انک عذرینی
 دیک لازم کله (عروض) بوقطعه مجرهر مع بسدین دندر که بالک
 عروض و ضربی بخد و قدر که بر معضراعی معافیلین معافیلین فعلی در
 * بشر حافی را قدس سره مریدی باوی گفت که چون نان بدست آورم
 و فی دایم بکدام نان خویش خورم فرمود که نعمت عاقبت را بریادار
 و آزارنا خویش موزیش آنکار * بشر طای کینه سنی ابو نصر در دیک
 اسمی حارث ابن عبیده از جن طایفه اولی در بدر هجرتک اینکوز بکری
 بدی بلند شده آوده وفات نامیشدر و نشانی خوشی بستاند در فضیلت
 صحنه اولشیر اصول و غر و حه عالم ایدی توبه سینه سبت قبل
 ایدر که اوائل جهانیده شوریده خدای و شفته مزاج ایدی و کون
 نسبت لایعقل لایدردی بر کاخ ایدی که انده بسم الله الرحمن الرحیم
 باز ایدی قالدردی و عطر ایدی و اول کاخدی معطر قلبی تعظیم
 الهانی بر رفودی همان اول کیه بیو طردن برینسی واقعه سنده کوردیکه
 دبیلر قالی بشره وان و دیک طیب اسمنا فطینناک و نخلت اسمنا
 فطینناک و طهرت اسمنا فطهرناک فمعنی لاطین اسمک فی الدنیا
 والاخره (اول کیمه قالدی و دیک بیو ادم فاسق در مکر بی با کلش
 کوردم ابدست الدی و از قبلدی بنه باندی بنه کوردی حاصلی اوج
 دفعه بویه کوردی صباح قالقدی انی ارامنه گندی خبر و برده بر که
 مجلس خرد در طشره چاغزدی و مرده ایلدی همان بشر باراننه
 و داع ایلدی و توبه ایلدی انجیلین اولدیکه کیمه نام و نشانی کورمدی
 و طریق زهدی رعایت ایلدی غایب مکاشفتمک شدتین هیچ ایاغنه
 باورش کیز ایدی اینکچون حافی دبیلر (مریدی با حرف و حدیث با

بحرف صله (وی ضمیر بشره را جملدر) بدست آرم باحرف صله آرم
 فعل مضارع متکلم وحده (نمی دانم فعل ننی حال متکلم وحده) (یکدام
 باحرف الصاق کدام قننی دیمکدر) (نان خورش مرکب اولهزق قاتی
 معناسنه در) (خورم فعل مضارع متکلم وحده) (فرمود فعل ماضی مفرد
 غائب پیوردی دیمکدر بعض نسخه ده فرمود پرنه بشر گفت واقعد پرنه
 مال پردر) (نعمت عافیت بیانیه عافیت بوده صحت معناسنه در) (را
 ادات مفعول) (بر بونده حرف ظرف قدر دره معناسنه) (یاد خاطر معناسنه در
 دار امر حاضر در طوت دیمکدر) (وانرا را ادات مفعول) (نان خورش
 خویش انکارک مقدم مفعولی اضافی لامیه) (بعض نسخه ده خویش
 یوقدر) (و بعض نسخه ده انرا پرنه ترا واقعدر لکن سهو قلدر) (آنکار
 همزه نک قتی ونونک سکونی وکاف فارسله امر حاضر در ظن ایه
 دیمکدر آنکاریدن دن یا انکا شتن دن زیر مصدر نا ینسک ماقبل
 بشین اولسه مضارع عنیده زایه قلب اولنور) (انکارد اولور امرنده دال
 مقلوبه بی دخی حذف ایدرل انکار اولور) (محصول ترکیب) (بشر حاق
 قدس سره به بر می بد دیدیکه چونکه اله اتمک الوریلم که قننی قاتله
 یم پیوردیلر که صحت نعمتی خاطر کده طوت واول صحتی کندیکه قاتی
 فرض ایه) (قطعه) (چونان خشک نهد پیش خویش ناداری *
 که روح رادهد ازخوند فقر پرورشی * چو ادات تعلیل) (نان خشک
 بیانیه قوری اتمک دیمکدر یعنی قاتی سبز اتمک) (نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر نهدن دن یا نهادن دن زیرا مصدر دالینک
 ماقبلنده الف اولسه حذف اولنور) (پیش خویش بیانیه) (نادار نا
 ادات توصیف ننی دار امر حاضر سلکنده صفتدر بحسب الفه
 معناسی طومنجیمی دیمکدر اما فقیده استعمال اولنور) (باحرف وحدت
 که حرف تعلیل) (روح را را ادات مفعول) (دهد فعل مضارع مفرد
 غائب دهیدن دن ویره دیمکدر) (ازخوان فقر دهدک مفعول غیر
 صریحی پرورش صریحی) (خوان فقر دن مراد نان خشک در فقرا
 طعامندن دیمکدر) (پرورش اسم مصدر در بسایش دیمکدر) (باحرف
 تنکیر) (محصول یت) (چونکه بر فقیر کنندی او کینه قوری اتمک قودی
 یعنی قاتی اتمک قویه که روحه فقر طعامندن یعنی قودی اتمکدن

پرورش و پره یعنی دردمند بپاره روحنه غذا و یرمك ایچون اوکنه
 نان خنك قویه * بنان خورش چوشود طبعش آن زمان مائل *
 چود کر صافیش نیست هیچ نان خورشی * بنان خورش با حرف صله
 مائلک مقدم مفعول غیر صریحی (جوادات تعلیل) شود فعل مضارع
 مفرد غائب (طبعش شین ضمیر نادره راجع در (محصول یت)
 فقیرک طبعی چونکه اول زمان نان خورده مائل اوله یعنی جانی فانی
 استبدکی وقت اوقفه عافیت ذکر کی کی هیچ نان خورش یوقدر
 یعنی محبت و عافیتی ذکر ایلک اکا فاقدر (عروض) بوقطعه بحر
 بخشدند که اصلی مستطین فاعلاتن در ایکی کره صدر و ابتدا
 و حشر مخبون یعنی ثانی ساکنی حذف مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن
 اولور عروض و ضرب اصل در صلح آورده اولان سبب خفنی و ووتک
 ساکنی اسقاط و مفرکنی اسکا نه دیرل فاعل فالور فعلن برینه
 کلور که بر مصرای مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فعلن اولوب مجتث
 مخبون اصل اولور * شقیق بلخی گفته است برهیز از صحبت توانکران
 زیرا که چون دلت بد و پیوند گرفت و بداده وی خر سبب شدی
 پروردکاری گرفتی غیر از خدای تعالی * شقیق طبقه اولی دندر
 کنتی ابوعلی در امام زفرک شاکر دیدر مشایخ بلخک اولور دندر در
 هجرتک یوزتمش درد نمی یلنده ختلان ولایتده وفات ایتشد
 بعضیلر طریقی ابراهیم ادهمدن اخذ ایتشد دیدیلر (منقولدر که
 شقیق قصه یارت حج ایلدی بغداده ایرشد کده هارون الرشید
 دعوت ایلدی چونکه هارونک یانه واردی هارون دیدی شقیق زاهد
 سنجسین شقیق دیدیکه بیلی شقیق بنم اما زاهد دکل زاهد سن سین
 هارون دیدی بن نیجه زاهد اوله ییلورم که یوقدر مال و جاه و سلطنته
 مالکم شقیق دیدی زاهد شول گیمسه به دیرلر که ازشی ایلله قناعت
 ایلله اشته سن ازشیته قناعت ایلش سین زیرا حق جل و علا بیورر
 (قل مناع الدنيا قليل) سن دنیا ایلله قناعت ایلش سین که شی
 قلیلد ربویه اولجه زاهد سن سین هارون جوابده مبهوت اولدی
 و شقیق دندر نصیحت طلب ایلدی شقیق دیدیکه ای هارون غافل
 اوله که خدای تعالی سنی صدیق مجاهده سته اجلاس ایلش سندن

صدق استردخی عمر فاروق مستدینه نصب المیش حق و باطل بینی
 فرق استروسی عثمان بنی الثور بن پوسنه لایق کورمش سندن جیا
 و کرم استردخی علی مرتضی پرینه او تو تمش سندن علم و عدلی
 استر هارون دیدی نصیحتی زیاده ایله شقیق دیدی خلایک سربازیدن
 بر سرای وارد که اکا دوزخ دیرلر سنی اکا دربان ایلسه در وسکا
 اوج شی و بر مشدر مال و شمیر و تازیانه وسکا دیمشدر که خلقی
 بواسیله ایله دوزخدن منع ایله (مثلا هر صاحب حاجت که کله
 آندن مالی در پیغ ایله هر کجکه خلاف رضای حقده اوله بولتازیانه ایله
 تأدیب ایله و هر کجکه قتل نفس ایله بوشمیر ایله قصاص ایله
 اذن شرع ایله و اگر بولتری ایتر اگسک پیشیر و دوزخیان سن سین
 (هارون دیدی بردخی نصیحت ایله شقیق دیدی سن چشمه سین
 و بنویخت حکو متکده اولسار ار مقلودر اگر چشمه که منبع مادر باک
 اولورسه ار مقلربن بولانقلقی ضرر و یرمز و اگر منبع بولانقی اولورسه
 ار مقلدن پاکانه مأمول اولمز هارون دیدی اگر بریابانده شول ربه
 تشنه اولسک که هلا که قریب اولسک اول ساعت ده بر صو بولسک
 فاجه الور سین هارون دیدی نه استرسه و پرورم شقیق دیدی ملککک
 نصفی استر غیریه و یرمز سه هارون دیدی نصف ملکمی و پرورم
 شقیق دیدی اول صوفی ایچ دکن صبره جرارت زائل اولوب
 هلاک کن خوف ایلسک بری دیسه که بن سکا علاج ایدرم نصف
 ملکمی ده بکا و پرورسک دیسه نیمه ایدرسین دیدی و پرورم شقیق
 دیدی نه ناز ایدرسین بردوات ایله که قیمتی بر صواوله و اوده ایشیکه
 پرامیه هارون اغلبدی و شقیق عزت نام ایله مکیه کوندردی مکفه
 ابراهیم ادهم ایله کورشیدیلر ابراهیم ادهم کله معاشندن سؤال ایلدی
 ابراهیم دیدی اگر بولورسم بیر و شکر ایدرم و اگر بولمزسم صبر ایدرم
 شقیق دیدی بزم بلخک کللیری دخی بویه در برشی بولورسه مراعات
 ایدرلر و قوی برقی اوینادرلر اگر بولمزله صبر ایدرلر ابراهیم دیدی
 سن نصل ایدر سین دیدی اگر بزه برشی ابریشورسه ایشار ایدرلر
 ابریشورسه صبر ایدرلر ابراهیم قالقدی وانی در کار ایلدی و دیدی
 انت الاستاذ والله رحمة الله تعالی (بهرین امر حاضر در اجتناب ایله

صفین دیمکدر (صحبت توانکر لامیه) (زیرا ادات تعلیل) (که حرف بیان
 انکیچون دیمکدر) (چون بونده ادات شرطید) (دلت لامیه) (تا ضمیر
 خطاب سنک کوکک دیمکدر) (بدو دال همزه دن مبدلدر یاو دیمکدر
 یا حرف صله) پیوند بونده بامعجمک فخیله و یانک سکونیه اتصال
 و ربط معناسنه در) گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر
 حاصلی پیوند گرفت مر تبط اولدی دیمکدر (و بداده وی لامیه) (یا
 حرف سبب) همزه حرف توصل (لوی ضمیر غائب توانکره راجع در
 انک و برگشته دیمکدر) (خرسند جمله مجمله نک ضمی و رانک سکونی
 و سنک فخیله قانع معناسنه در اما بونده خوش دل دیمکدر) (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (پس بامعجمه فاء جزایه
 معناسنه در) پروردکاری یا حرف وحدت (پروردکار بامعجمک و واولک
 فنی و رانک و دالک سکونیه اسماء خدادان بر اسم در رزاق معناسنه
 دله حرکت غلط در زیر مضارع تکابر مر کندر) (گرفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب طوندک یعنی اتخاذ ایلیدک دیمکدر) (غیر از خدای
 اله اهدن غیری) (محصول توکیب) شقیق یلخی قدس سره دیمشدر که
 اغیانک محبتند یعنی انلرو تغیر بلند اجتناب ایله انکیچون که
 سنک کوکک چون اکا مر تبط اوله دخی انک انعام واجسانی یعنی
 وریکی سیدله خوش دله اوله سین الله تعالی دین غیری بر پروردکار
 اتخاذ ایلیدک یعنی اول توانکری کند بکه رزاق اتخاذ یش اولور سین که
 خدایک غیر بدر (قطعه) کرد آید توانکری باقو * بهر روزی بدو
 مکن پیوند * کر حرف شرط در (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) (در تحسین لفظ ایچوندر) (توانکری یا حرف وحدت
 توانکر مر کیدر و در تلو معناسنه غنی دیمکدر) (باتو سکا دیمکدر
 بهر حرف تعلیل لام جازه معناسنه) (روزی یا اصلیه ایله رزق
 معناسنه در) (مکن فعل نهی حاضر ایله دیمکدر) (محصول یت)
 خطاب عام طریقله بهرور اکر سکا بر غنی کلور سه یعنی سکا معمارن
 اولور سه رزق ایچون اکا پیوند ایله یعنی ربط قلب ایله * مسکی
 را قبل خود شمار * مدبر یا خدای خود میسند * مسکی یا حرف
 تنکیر وحدت دکل مسک اسم فاعل در افعال بایندن بخل معناسنه در

اما بونده دنی والحق دیمکدر (را اداث مفعول) کفیل خود لامبه
 کفیل بونده برنسنه بی عهده سنه آلان کیمسه به دیرل (مشممار فعل
 نمی حاضر مفرد صامعه دیمکدر یعنی عد ابله (مدبری یا حرف تنکیر
 م) بر بد بخت دیمکدر (خدای خود لامبه) میسند نهی حاضر مفرد
 مخاطبدر بحسب اللفه بکنجه دیمکدر بونده اتخاذ ابله دیمکدر نکایسدر
 (محصول یت) یت اولی ابضاح ایدر عسکی کندبکه کفیل عد ابله
 یعنی الحق ودنی کیمسه بی کندبکه کفیل ارزاق عد ابله زیر اشرك
 اولش اولور که کفیل مطلق خدادار بدیختی کندبکه خدا اتخاذ ابله
 حاصلی رازقم بودر اگر بوغنی بندن روگردان یا برغیری حال اولور سه
 حال نیجه اولور دیمه زیر اول کیمسه بی رزاق اتخاذ ایتش اولور سین
 الله عظیم الشان جله مزی خلاص ابله (عروض) بوقطه ه
 بحر خفیف دندر که عند الاعجام اصلی فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن
 مستفعلن در که مثنی الاجزادر اما بلغای عرب عندند فاعلاتن
 مستفعلن فاعلاتن در که مسدس الاجزادر (اما بعضیلر دیمشاکر که
 عند العرب والجمع مثنی الاجزادر لکن فصیحای عرب اکثر یا ظرفای
 عجم بعضا بحر و قیلار (معلوم اوله که عند العروضیان شطر بندن
 یعنی ابکی مصراعدن بر جزو حذف ایدرلر اکا مجزو دیرلر نصف
 یتنی حذف ایدرلر مشطور دیرلر تنه کیم بالاده بیان اولندی ثلث یتنی
 حذف ایدرلر منهولک دیرلر اما عند العرب متداولدر عجم از استعمال
 ایدرلر (بوقطه ه مجزو در صدر و ابتدای سالم حشور مجزون که
 ابکنجی ساکن دوشمک ابله متفعلن قالور مفاعلتن انک بر سه کلو
 عروض و ضرب مشکول یا اصل در یت اولک عروضی اصل پیونقی
 لغظنک یاسنی جرکبه اماله ابله مشکولدر اصل آخردن سبب خفیه
 ووندک ساکنی اسقاط و متحرکنی اسکانه دیرلر تن والف وحر
 لام دوشرفاعل قالور فعلن لغظنه تبدیل اولور شکل سبب خفیفلرک
 ساکنلرینی حذفه دیرلر فعلات قالور بویه اولنجه بر مصرای
 فاعلاتن مفاعلتن فعلن یا فعلات اولوب بحر خفیف مجزو و مجنون
 اصل یا مشکول اولور * یوسف بن الحسین الرازی قدس سره گفته ه
 است که همه نیکو بیها در خانه ایست و کلبیدان تواضع و فروتنی

و همه بدینا دو خانه ایست و کلیدان مائی و بنی * یوسف بن الحسین
 طیفه تائبه دندر کنبی ابو یعقوب در ذوالنونک شاکر دلزندی (رازی)
 یا حرف نسبت راز عراقده بر شهرک اسمی در که اکاری دخی دیر
 بوذات عال قدر اکا منسوب در شارح رازی پریشیه اشمری یازمش
 ساز نخه لده اولدیضدن ماعدا نغزنده و سائر مناقب اولیا
 کابلزده رازی مقید در غالباً عندندن یازمش هجرتک او حیووز او چند
 وفات المشددر منقولدر که نیشابورده بر بازار کلات یک التونه النش
 بر جاریه سی و ارایدی دیار آخره بحله کتمک اقتضا ایلدی اما نیشابورده
 بر کیمه به اعتماد اید مدیکه جاریه بی انده امانت قویه لاجرم صلحان
 ابو عثمان خبرینک حضورینه کلدی و حال حکایه ایلدی ابو عثمان
 قبول ایلدی هله خواه و ناخواه قبول ایلدی بازار کان کندی اما
 ابو عثمان جاریه به علاقده ایلدی و عاشق اولدی اولدی اول ربه که هیچ
 صبره مجال قالدی قالدی شیخ ابو حفص حدادک حضورینه
 واردی حالی حکایه ایلدی ابو حفص دیدیکه سکاریده یوسف بن
 الحسین کتمک کرکدر ابو عثمان فی الحال قالدی عزیم عراق ایلدی
 چون ربه کلدی یوسفک مقامین سؤال ایلدی دیدیلر که اول زندگی
 مای بی نه استرسین زیر اسن بر اهل صلاح آده بگزین سکا انک
 صحنندن زیان ارشور و بو که مناسب بر از کلمات سوبلدیلر که ابو عثمان
 دوندی چونکه نیشابورده کلدی ابو حفص سؤال ایلدی که یوسفی
 کوردکی دیدی اهالی شهر انک حقه نجه کلمات سوبلدیلر
 بنده دوندم کلدیم ابو حفص دیدی و اربله اتی کور ابو عثمان
 ربه کلدی و یوسفه ملاقی اولدی کور دیکه بر بیر اوتورمش و اوکنده
 بر صاحب جلال جوان و صراحی و پیاله دورر اما یوزندن نور عثمان
 ایدر سلام ووردی و اوتوردی یوسف در سلام ایلدی و سوزده کلدی
 و اوقدر کلمات عالی سوبلدیکه ابو عثمان متعجب اولدی و دیدی ای
 خواجه بو کلمات و بو مشاهده نه و بو حالت نه الله ایچون بی خیر الله
 یوسف دیدی بو امر دینم او غلدر و چوق کیمه بیلز واکا قرآن
 نلم ایدرم و بو صراحی مزبله ده دوشمش بولدم قالدردم و پالک
 نظهر ایلیم و یوزندن صو ایچرم ابو عثمان دیدی الله ایچون بونی

همچون ایدرین که خلق سنی فاسق نمل ایدر نو بوضعت دیدی انکچون
 ایدر مکه بر کجسته بکا بیك التوفیق جازیه امانت قومیه ابو عثمان
 بوسوزی اشیدنجه یوسفک ایاغنه دوشدی وعذر دیلدی بواول
 ابو عثمان که ایضا بوزک کبراسدن اولمشور روح الله روحه (همه)
 لجنه دیمکدر ترکیجه بوزکلی دوزلنکوینها اداک جمعیه ثانی حرف
 مضمر در (نیکوئی) به اصلیه به نامه ابو دیمکدر همه نیکوینها جمع
 ایلکدر دیمکدر (در حرف ظرف) خانه یا حرف وحدت همه
 حرف توسل همه مبتدا در خانه ایست مخبری (وکلیدان لامیه کلبد
 کافی غریبه محمله افتتاح دیمکدر) تو اضع و فروتی عطف تفسیر بدر
 الحلق یعنی ذاتشده عالی بایکن کفیری الحلق کورمک (فروتی یا
 حرفی مضمر) (نیکوینها) اداک جمع (یا حرف مضمر کونولکلر
 دیمکدر) (مائی) مئی عطف متغیرین شکله نیکورین کاشدن
 (محصول ترکیب) یوسف بن الحسین وازی قدس سره دیمکدر که
 جمع ایلکلر یعنی اقامه سال جنبه بر خانه دمدر و انک که تسامی تو اضع
 و فروتی در و جمع کونولکلر یعنی افعالی فیکه دخی بر خانه ده در
 انک مقتضای نیکور در حاصلی اخلاق جینده به مالک اوله بم دین
 تو اضع رخت و مباشرت اینسون یعنی تو اضع جله سی کس
 اولتور لمرجه الفقیر (یت) بشای کلخ تو اضع شدست یست ولی
 (توان زرونده دیدن سرای رفقهها) افعال فیجده دن دخی جله
 کبر و محبت تولد ایدر حفظنا الله وایاکم (قطعه) جمعیت خیرها
 همه در خانه و نیست * آن خانه را کلید بقیر از فروشی * جمست
 جمع بونده مجموع مناسه در (خلق مخلوق معنانه اولدینی کی
 جمست مقدم خیر (خیرها مؤخر مبتدا) (ها) اداک جمع همه خیرها انک
 تا کید معنویشیدر (و نیست مضمر) ع ثانیه مرهوند (محصول یت)
 بخیر لک جله مئی بر خانه ده جمع اولمشور و اول خانه به افتتاح بوقدر
 تو اضع دن غیری یعنی تو اضع غیریله اول خانه فتح اولمز * شرها
 بدین قیاس بیک خانه ایست جمع * و ارا کلید نیست میز مائی مئی *
 شرهایی خیرهایه قیاس الیه (بدی) دال همه دن مبتدا باین معنانه
 یا بونده بر معنانه در (یک خانه یا حرف ظرف در معنانه) (یک بونده بای

بگویند ایله (جمع بنده مخلوع) محال است در (محصول بخت) شتر را
 بوقاس اوزره یعنی خیر را که اولدی یعنی وجه اولده ریخته شده مجموعی
 فانی اگاهیه بوقدر شکرت خیری یعنی شتر را که موقت مذکور بگویند
 * عیان عیان است کنی که نظری ذوات اخیر * انوار الابرار عن خطر شتر
 یعنی * خلفه اذین رفیع * تا کنده عطف با شکرت و شتر و آگاه اول
 دیکر * الحیضات افعالی باندن مصلحتی در * الحیضات کنی بونده
 صفت و کوزت دیکر () که حرف بیان (نظری فعل نی) استقبل
 * الحیضات شون جبه سین دیکر (راه خیر بلیه) (معرض با حرف
 صله عرض بونده محل عطف شتر عرضی عطف * خطر شتر و
 بولید (نظری فعل نی) استقبل مظهر و محال * برایتی مبین یعنی
 الفاعلیه سین دیکر (نور) نایب بونده اولاف لا همز مدون بدلند
 در آگاه که اولسته همزه اولسته نور نایب یا مین نایب بیا با داخل
 اولسه همزه بیه تبدیل اولود بیامه و حیا و شایسته کنی (محصول بخت)
 خطاب عام خطر بقیه اکبر و انداز و تواضعه شتر بطن عید و بگوید
 آگاه اول صفت * احتیاط ایله که راه خیر در سوزن * سین یعنی
 طریق خیر در چغیه سین اکند یکی * خطر شتر عطف و نایب شین یعنی
 خطر را که اولان شتر کنند یکی الفاعلیه شین زیار راه خیر در سوزن * سین
 او را ایست خطر شتر و شتر سین و یله اولجه تواضعی کند بیکه پشه ایله
 کنن تواضع رقیه الله (وعدیه مجازا) اولوستین کبر و نحوه قبل ایله که
 (وین نکبر وضعه الله) و عیدینه مظهر دوسر سین اعان الله و ایا کم
 (وین) بوقطعه بحر مضارع اندر که فعلی مقایله فاعلان مقایله
 فاعلان در بونده مصدر و اعدا اخرج حصول جمله مکفوف عرض
 و قرب محذوف که بر مضارعی مقبول فاعلات مقایله فاعلان اولوز
 * منون محب قدس سزه گفته است بینه را محبت خدا اولد طایق نشود
 * منون شعی همه عالم بگویند * منون محب بدین یک افعی خرم در
 خلق اکعب در ایست اولوز * کند و سینه کذاب دیو تلقیب ایست در
 * و در کنشی ابو سین در (منقول) که بوقت عزم حجاز ایست
 * ایست که اکند بیکه بر آرزو سوله سوله منبره جفندی و جوق سوز
 سوزی کور بیکه دگر بوق ایله اولان نهادیه توجه الللی و دلی

ای فزاید دل بهین محبتی به من به سوزایم در حال طول قدمه یار بری برده
 کبر و باد به اولدیلر (محبت خداوند و صدرك معنونه در خداوند
 صاحب و مالک معنانه در اما بویه برده خدا معنانه در صافی باک
 دیمکدر تخمچه دوراشره یعنی فزاستدن آیرلش دیمکدر (نیشود فعل نفی
 استقبالی) تا حرف ایتمای محبت تا ک ضمیمه کدرت وزنی او زده و صدرا در کمنو
 نینبه بی بر کیمید استاده دیرلر (نیمت زشتی مصدرله مقبولند در زشتی
 یا حرف مصدر زشتی تا ک کسریله کنودیمکدر (نیفکند تا ک مافلک
 فنجیله فعل نفی استقبالی مفرد غائب بر اقیه سین دیمکدر (محصول ترکیب)
 همچون صاحب قدس سره دیمکدر که قولک صاحبیه محبتی یعنی الله تعالی به
 محبتی تمام و صحیح اولما تا جمیع عالمه کنولک نهمتی بر اقیه صافی اولما
 یعنی ماسوای چهر کین و فیج عیدایلمنجه محب صادق دیکدر * قطعنه
 کر کند جای بدل عشق جال ازلیت * چشم امید بحوران بهشتی شئی *
 بدل با حرف طرف در معنانه (عشق جال ازلی لامیه و بیانه جال ازلی
 مراد جال اکهدیر) تا ضمیر خطاب معناده بدله مقید در (چشم امید بایه
 بحوران بهشتی ده بی یله با حرف صله یا حرف نسبت (تنهی فعل نفی
 مسبقل مفرد غائب قور سین دیمکدر (محصول یدت) اگر سنک
 گو کدکه خدا ک عشق بر ایدر ایسه یعنی عشق خدا سنده مستقر
 اولور ایسه بهشته منسوب اولان حور یله امید کوزینی قور سین
 یعنی حور و غلمان بهشته امید وار اولور سین بلکه طالبی دخی اولور سین
 * کی مینم شودت عشق جال ازلی * تا بر آفاق همه نهمت زشتی تنهی *
 (کی اذات استیفهام زماندن سوال اولنورنه وقت دیمکدر (مسلم تفعیل
 باندن اسم مفعولدر تسلیم اولنمدر دیمکدر اما بونده مبسر معنانه در
 حاصلی کلی مالک اولور دیمکدن صک انشدر ته کیم ترکیده اکا مسلمدر
 اکا مسلم اولدی دیرلر (ازلی یا حرف نسبت (آفاق عالم دیمکدر
 (محصول یدت) جن ازله منسوب اولان جلالت عشقی یعنی عشق الله
 سکا مسلم اولور حاصلی عشق جال ازلی به جن کلی مالک اولور سین
 یعنی مالک اولو امیز سین تا کیم عالمه کنولک نهمتی بر اقیه صافی عشق خدایه
 مالک اولو امیز سین * او بکرو راق قدس سره گفته است که اگر طمع را
 پسند که پذیر تو گسست کوید شک در مقدرات کرد کاری و اگر گویند

مورد اینست یعنی عاقبت کارش ندر در اینست دیو که مجبور بملق شده باشد
 عمر ابدی بچلکند بر او و پنجینک مصارع بانیلر زده بر اراد است خیر
 مفرد (عروض) بوقعه هر سه حدس مقصود در که بر نصرا می
 مفاعیلن مفاعیلن فعولن دو * ابراهیم خواص قدس سره گفتیم
 اینست که در طلب آنچه در قسمت اول برای تو کفایت
 کرده اند و آن روز نیست * ابراهیم خواص طبقه ثانیه دندر کینتی
 او نهی در خواص زبیدی بلف معانسه در یوز طغیان برده
 وفات ایشدر بیفتانندی الاصله و رحمه الله (درج زجسته می کند
 انکس نمی حاضر مفرد چکمه دیگر (قسمت شش و زنی اوزره
 مصدر در مصدب و حصه معانسه اضافی میانه (ازلی طحرف نیست
 برای ادات تعلیل کفایت درایت وزنی اوزره مصدر در تشعک
 معانسه یعنی وفاتک دیگر (کرده ماضیدن قسمدر (اندا دات جمع
 غیر کفایت کرده اند بشدر مشرور دیگر آن اسم اشارتدر (روزی
 با اصله ایله درنق دیگر (محصول ترکیب) ابراهیم خواص قدس
 سره پور شد در که زجت چکمه اول نسته ملک طلبیده که قسمت اول نه
 یعنی اول و آلاله اولان خصه و نصیده شک ایچون بشدر مشرور
 اودی رزدر یعنی بشدر و ب نصیک کفایت ایلدگری رزدر حاصلی
 شک ایچون قسمت از لیده مقدر قیلد قاری شک طلبیده مشقت چکمه
 اول ازرق مقدر در * و ضایع مکرر آن آنچه از تو طلب کفایت آن کرده
 اند و آن انقیاد احکام آهیدست از او امر و نواهی * مکررانه نمی
 حاضر مفرد ایله دیگر (آنچه اول نسته بی که (طلب کفایت مصدرک
 مثله اضافتدر (کفایت آن لایمه آن اسم اشارتدر یعنی شدن کفایتکی
 طلب ایدگری شی (انقیاد انفعال یافتن مصدر در یونده اطاعت
 معانسه در (انقیاد احکام مصدرک مقولنه (احکام الهی لایمه احکام
 حکم جمیدر) او امر امرک جنی (نواهی تمک جمیدر) محصول ترکیب
 دخی اول نسته بی ضایع ایله که شدن انی بشدر مملکی یعنی وفاسنی
 طلب ایشدر و اول استدگری او امر و نواهی شدن اولان اللهک
 حکمرینه اطاعتدر یعنی الله و ملکک امر ایستدگری شی فعله کتوروب
 اشال ایچکدر و نمی بشور دیندن اجتاب ایدوب ترک ایدکدر حاصلی

شول شريك كه سندن فعلنى طلب ايتشلردر فعله كتور ضايع اليه واول
 بريك كه تركنى استخيلردر فعليله تضبيع اوقات شريفه وعز بن اليه
 (قطعه) قسمت رزق زائل كرده انب * چندي رزق پراكندي * قسمت
 رزق لاميه كرده اينك مفعول محذوف تقديره تقدير كرده اند در (ي)
 رزق يائيه رزق ارقه سنده ديمكدر (پراكنده كي يا حرف مصدر كاف
 عجمي هله رسميدن مبدلدر پراكنده پريشان معناسنه (محصول يئت)
 خطاب عالم طر يقيله پورورسك رزقك حصه سني ازده تقدير ايتشلردر
 رزق ارقه سنده پريشانلق يقينه لك يعنى بوقدر اضطرار وسهيك وتكاپ
 وطلبك اصلي ندو * فائده زندكيت بندكيت * سير مكش از قاعده
 بندكي * فائده زندكيت لاميه زندكي يا حرف مصدر زنده ديري ديمكدر
 حى معناسنه زندكي ديرلك حيات معناسنه (بندكي ده بويه در قوللق
 معناسنه) مكش نهى حاضر چكمه ديمكدر (قاعده بندكي يائيه بالاميه
 (محصول يئت) سبك حيله لك فائده سني قوللقدر باش چكمه يعنى
 اعراض ايله بنده لك قاعده سندن يعنى قوللق رسميدن چكمه زيرا
 حياتك فائده سني قوللقدر يعنى عبادات و طاعات حاصل حياتكده مال
 وجاهدن فائده اولماز انجق عبادات و طاعاتدن فائده مند اولور سين
 بويه ايسه بنده لكدن اعراض ايله كه فائده انده در (عروض) بوقطعه
 بحر سر بعدندركه اصلي مستغفلن مستغفلن مفعولات در جمع اجرامنه
 طلى على طاري اولمشدن طلى درد يحي ساكي خذفه ديرل مستغفلن دن
 فاعلات دن واو دوشير مستغفلن مفعلات قالور يرلر سنه مستغفلن
 فاعلات كتور در وعروض وضر بنه مصدر دخی كا ور طى دنصكره
 فاعلن اولور بويه اولجه بر مصر اعى مفعلمان فاعلمان اولوب
 سريع مفعول اولور * ابوعلی روه باری قدس سره گفته است
 تنك ترين زندانها معاشرت استادنست (ابوعلی روه باری
 بحر ف نسبت روه بار بر عظيم شهرك اميدر طبقه رايغه فندر
 اسمي احمد بن محمد در جنيدك شاكرديدن شريعت و حقيقتي جامع
 ابدی او چوز يكرى برده وفات ايلدي (تنك ترين تنك طار ديمكدر
 زادات تفضيل يا ونون تا كيد در (زندانها اادات جمع) معاشرت
 مفاعله باندن مصدر در الفت وصحت معناسنه (اضداده اضافتي

وصدرك مفعولهم در احبب اد صدرك جمعیدر (محمصول تر صدك هب)
 ابوعلی رودباری قلمن سره پیور مشدرك زند انرك زیاده طاری
 اصدانك صحیدر یعنی خلاف جنسك الفت و صحیدر (قطعه) كرجه
 زند انست بر صاحب مدلان * هر كجا پوی زوصل یار نیست * صاحب
 بدله اولی الله معانسه در الفنون اادات جعلدر (پوی یا حرف تنكیر
 پوی امید معانسه) (وصل یار لامیه) (محمصول ییت) اگر چه صاحب
 دله زند انرك یارك و صدك ن امید اولیان هر بر یعنی هر بر دم كه پوی
 وصل بار اولیه صاحب دله اوزرینه او بر زندان اولور و لفظی اسم
 عدایدوب صاحب بدله مضاف فلقی جائیدر بر صاحب دلان صاحب
 دله فتنه دیمك اولور * هیچ زندان عاشق مشتاق دیا * تنك تان صحبت
 اغیار نیست (محمصول ییت) عاشق مشتاقه صحبت اغیاردن طار زندان
 پوفدر (عروض) یوقطه سه بحر رجز فسد سیدن در بالكر عروض
 و ضربی مقصود در كه بر مصرای فاعلاتن فاعلاتن فاعلات اولور
 * شیخ ابو العباس قصایب قدس سره در ویشی رادید كه جامه خودیا
 می دوخت و هن در زی دیا كه راست نیامدی بكنشادی و باز بدوختی شیخ
 فرمود آن بیت است * شیخ ابو العباس اجمعی اخذ بن محمد بن عبدالمكرمیدر
 مشتاقی آمددر محمد بن عبد الله الطبرنك هر میدیدر (دلو میثی یا حرف
 وحدت) (را اادات مفعول) (دید فعل ماضی مفرد غائبدر) كه حرف
 بیان (می دوخت می اادات حكایه در دوخت فعل ماضی) (دیزی یا حرف
 وحدت در زینو دیمكدر) (را اادات مفعول) كه حرفه رابط صفت
 (راست نیامدی یا حرف حكایه نیامد فعل نی ماضی مفرد غائب
 طوغری كلز ایدی دیمكدر) (بكشادی یا بنه حكایه) (بچونددر) (یا حرف
 تاكید) (كشاد فعل ماضی مفرد غائب آچاردی) (ونده سنو كردی دیمكدر
 (باز بونده بنه معنایه در) (بدوختی یا بنه اولكیلركی یا حرفه تاكید
 دوخت فعل ماضی مفرد غائب دیمكدر) (فرمود فعل ماضی
 مفرد غائب پیوردی دیمكدر) (آن اسم الله رندر جامه به) (پت یا به بچسك
 منبه صنم معنایه در ترکیجه پوت دیزل) (نست تواسن دن مخففدر
 تنك نویه اضافی لامیه سنك پتكدر دیمكدر) (محمصول تركیب) شیخ ابو
 العباس قدس سره ردویشی كوردیكه كشدی جامه سنی دیمكدری وهر

بر روی یعنی هر بر دیگری بود که نشان که ناسک کلر ایدی یعنی راست کلین
 دیگری شود کردی و بعد دیگر دی (حضرت شیخ میوند لیکه اول خرقه
 هست که صفت کند یعنی سستی ذکر الالهین که و گو یوب کند بیه مشغول قبل
 بویستند اهل ذکره لایق دیگر (و باقی) صوفی که بخرقه دوزیش
 باز ایست * که بخیه فقر میرند خوش بکدریست * که حرف و باطل صفت
 (بخرقه دوزیش با یحرف مضامین شاین) صوفیه را جعفر یا
 خرقه مصدر خرقه دوز و صفت ترکیب خرقه دیگری دیگر (باز ایست
 سین و نامونده صفت مضامین دل با خرقه دیگر باز از آرم مضامین مضامین
 این بوخته ایش دیگر (بخیه نکند مضامین مضامین) بخرقه باطنیه
 (می رند می امانت حال زند فعل مضارع مغرور غائب زیندن با جمعی
 خرقه یاس زیندن او رسد دیگر (خوش کار نیست) لایق کار دیگر
 (محبوبیت) صوفی که خرقه دیگر بکمال باطن باز از وی و زیندن یعنی باطنی
 وارد خرقه دیگر کمال باطنی اوله فقر سبیله خنکده او رسد باطن کار و در
 یعنی فقر خردن ناشی خرقه و جامع سنی دیگر ایستند نه کوزل و نه اعلا
 * و زیندن طبع و سبیل و جنانند * هر بخیه و رسته ایش است و زیندن است *
 (و زو کردن مخفیانه) جنس طبع لایحه طبع جنشی دیگر (یعنی
 طبع سرکشی مایل طبع مایل) دست و لایحه (جنانند فعل مضارع
 مغرور غائب) متعدد الف و نون ادوات تعدیل می جند کلور او بنادر سه
 یعنی حرکت اید و رسد دیگر (رشته ایش دیگر) (شبهه) بر
 خرقه و زیندن (زیندن) یعنی و نون میزدن اید که فاعله مخصوص
 بر خرقه که او ایکی برله و توکی اولور حتی بر مسلمان قوشانده که برله
 حکم او انور (محبوبیت) و اگر طبع مایل مایل ایش یعنی خرقه
 اید رسد یعنی ذوقی همچون دیگر رسد او خرقه هر نکند سی و هر ایلیکی
 برین و زیندن الف و ثمر مرتب طریق بقیه بت بخیه ناظر و زیندن رسته به
 حاصل خرقه دیگر صوفیه اعلا کار در محافظه عورت یا محافظه
 از برد او رسد (لکن هوا و هوسند او توری یعنی نظام و انتظام قید بیه
 دیگر رسد هر بر نکند سی برین و هر بر رسته سی بر زیندن (عروض
 نور یا عین صدر و ابتدای خرب حشو و اولری مقبوض ثانی بری سالم
 عروض ضمیر به ازل بر مصرع می مقبول مفاعیلن مفاعیلن فاع او اور

* حصری قدس سره گفته است الصوفی هو الذی لا یوجد بعد عدمه
 و لا یعدم بعد وجوده (یعنی صوفی آنست که چون از وجود طبیعی
 خود فانی شود دیگر بدان باز نگرند که الفانی لایرد و بعد از آن چون
 بوجود آید و بقا بعد الفنا متحقق گردد دیگر فانی نشود) حصری
 گنئی ابو حنین در اسمعی علی اینرا بر اجماع نصیر یزدی بغدادی و وفات ابی یونس
 شلیک مریم زدن در الصوفی تفصیلا بر مرفوع مبتدا (هو ضمیر
 فصل مذاهب ثلثه وارید) بعضی را اسمعید و اعرابیدن محلی وارید
 و بدیل بر او نه مبتدا و فانی اولی (و بعضی را اسمعید لیکن اعرابیدن محلی اولی
 بدیل) و بعضی را حرف در بدیل (الذی اسم موصول) (لا یوجد لا حرف
 فانی یوجد فعل مضارع منفرد مذکر غائب لفظا مرفوع فاعلی یحتمل
 الذی یدر اجماع جمله سی الذی تک صله سی الذی صله سبیل خبر مبتدا
 فانی مبتدا فانی خبر به مبتدا اولی خبری لا یوجد موجود اولیه در یکدیگر
 بعد از زمان مفعول فیه لا یوجد و وجود مضاف الیهی ضمیر
 مجرور صوفی را اجماع) و لا یعدم معلوم اولیه در یکدیگر لا یوجد و زرنه
 بطوف) بعد وجوده یعنی عدمه کیبدر (وجود طبیعیین می اوصفت
 بشری بند یا اخلاق ذمیمه در) که حرف تعلیل وجود حقانی بن مراد
 صفت ملکیت یا اخلاق حیده در (بقا بعد الفنا که اصطلاحات
 صوفیه در ماقبلند) اولی کلمات الهی متناسیدر تفصیل مورث بلالدر
 کتب صوفیه می ارجعت اولی و هم حقیقت تفصیلی قال ایله اولی
 حال ایله اولی حیدر فکلی (محصول ترکیب) حصری قدس سره
 برده شد صوفی شول شیدر که عندند نصکره موجود اولیه و موجود
 اولی قد نصکره معدوم اولیه (یعنی حضرت جامی نوکلای ایشاح
 ایوب پرور صوفی اولدر که چونکه کندی وجود طبعی پسندن فانی
 اوله یعنی صفت بشر پسندن یا خلاف ذمیمه پسندن خلاص اوله غیر
 اکبر و دوغیمه یعنی اوصفته عود ایتمه ز بر الفانی لایرد در یعنی برشی
 صفت فانی ایله متصف اولوب عده مشرف اولی قد نصکره و اولی
 و بوجود طبیعی نی افتاد نصکره چونکه وجود حقانی به کله یعنی
 صفت ملکیت یا اخلاق حیده ایله متصف اولوب تخلیفوا باخلاق الله
 سرینه مظهر دوشوب بقا بعد الفنا متحقق اوله یعنی فنا فی الله دن

بقا بالله تشریف ایله بردنی فانی اولیه حضرت مولانا جامی قدس
 سره الخای حضرت حمصرتك كلامند ظاهر تضاد اولمغه شرح
 و بیان ایلدی و شرحندن منفعهم اولدی که لا یوجد بعد عدمه
 اولان وجود وجود طبعی ائی اعدام و افنا ایله دیو تنبیه بیور و لا
 یعدم بعد وجود ده کی وجود حقانیدر ائی اعدام و افنا ایله دیو تشویق
 ایدر حاصلی بواوصاف ایله موصوف اولاندر صوفی و الاقنای اخلاق
 ذمیمه که انتهای سالک مبتدیان کی کبر و عودت اندر رسه مردود
 طریقت اولور یکیدن سلوک محتاج و ایچماد صفت حیده که مرتبه
 بقا بالله در و انتهای مراتب اهل الله در کبر و اعدام ایدر سه مردود خدا
 اولور اخذنا الله و جیع المسلمین بلم بن باعور اکی (رباعی) خوش آنکه
 چون نیست شد از بن نقش مجاز * دیگر بوجود خویش نیاید باز * آنکه
 آنکس که تقدیرنده در (نیست شد یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی
 (نقش مجاز وجود طبعی بدن عبارتدر) بوجود خویشن لامیه (ناید باز
 ینه نگلیسه دیمکدر) (ناید فعل ننی مستقبل در) (محصول یت) خوش
 اول کیسه که بونقش مجازدن یعنی مستعار اولان وجود طبعی بدن
 یوق اولدی یعنی محو وجود ایلدی غیری کنندی وجود ینه ینه گلیه
 یعنی نقش مجاز بدن محو وجود ایتد کدن صکره تکرار عودت ایتد مرجه
 اول کیسه نه خوشدرونه کوزلدر که سالک طریق حقیق * زان
 پس چو وجود یافت زان مایه ناز * جاوید برودر عدم کشت فراز *
 (زان پس اندن صکره دیمکدر) یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر) مایه ناز پسانیه مایه نازدن مراد وجود حقانیدر (جاوید
 ابدی دیمکدر) (در عدم بیانیه در قبو معناسنه) (کشت کافی عجبیه
 شد معناسنه در اولدی دیمکدر) (لکن فراز ایله ترکیب اولنسه یعنی
 فراز کشت قبایندی دیمکدر بونده برای قافیه تأخیر اولمشدر
 (محصول یت) اندن صکره یعنی وجود طبعی بی اعدام و افنادن صکره
 چونکه مایه نازدن یعنی مایه اصلیه حقانیدن وجود بولدی ابدی
 آنک اوزر ینه عدم قبوسی یعنی وجود حقانی بی اعدامه قبوسند
 اولدی قبایندی (عروض) بیور باعی عینیه رباعی سابق کیسدر
 لکن عروض و ضربی اهنم در که بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیلن

فول در * خواجه یوسف همدانی قدس سره وقتی در نظامیه بغداد
 وعظ می گفت فقهی معروف باین السقا برخاست و مسئله پرسید
 گفت بشنید که در کلام نور ایچیه کفر می شوم شاید که حرکت تونه
 بر دین اسلام بود بعد ازان بیدنی آن فقیه نصرانی شد و بر نصرانیت
 برد * خواجه یوسف همدانی کیننی ابویفقو بدر فقیه و عالم و عامل
 بزات عالم در ابوعلی فارمدینک مرید لرند در هیرتک بشیوز
 اووز بشند و وفات ایشند در (وقتی با حرف وحدت) در حرف طرف
 (نظامیه بغداد لامیه با بیانیه نظامیه بغداد داده بر عظیم مشهور
 مدرسه در (می گفت می حکایت حال ماضی) فقهی یا حرف وحدت
 (فقیه علم فقه عالم اولان کیمسه به دیوار) معروف باین السقا ابن سقا
 دیمکله معروف دیمکدر (برخاست فعل ماضی مفرد غائب قافقدی
 دیمکدر) مسئله با حرف وحدت همزه حرف توسل (پرسید فعل ماضی
 مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر) گفت یوسف همدانی دیدی
 (بشنید با حرف تا کید نشین امر حاضر او نور دیمکدر) که ادات
 فعلیل (کلام نو لامیه (و ایچیه کفر یسایه کفر قفوسی دیمکدر (می
 ادان حال (شوم فعل مضارع متکلم وحده ایشیدی یورم دیمکدر
 (شاید که خوف او نور که معناسنه کلور نه کیم ترکیب دهه استعمال
 او نور و جا زرد که معناسنه ده کلور (حرکت نو لامیه سنک او او مک
 دیمکدر) نه حرف نفی بوده بصروف قدر (بمدنی با حرف طرف با حرف
 وحدت (بمرد با حرف تا کید (مرد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (محصول ترکیب) خواجه یوسف همدانی قدس سره بروقت
 بغداد نظامیه سنده وعظ و نصیحت سو بلردی ابن السقا دیمکله
 معروف بر فقیه قافقدی و بر مسئله صوردی کلانمدن منفهم اولان
 بطریق الامتحان صومش خواجه یوسف دیدی او نور زیرا سنک
 کلانمکه کفر قفوسی ایشیدی یورم یعنی علامت کفر وار قور قولور که
 سنک او او مک دین اسلام اووزینه اولیه آدن صکره بر مده یعنی
 بعد زمان اول فقیه نصرانی اولدی و نصرانیت او زره اولدی
 کفرینه سبب بود که خلیفه وقت اتی رسالتله قیصر رومه کوندردی
 و راهبرله مباحثه ایلمی جلله تقدم ایلدی عاقبت قیصرک قرینه

عاشق اولدی طلب ایلد کبه قیصر دیدی اکر نصیر ائینی قبول
ایلد ایسک مطلوب بکه نایل اولورسون معیاذ الله قبول ایلدی واول
حال اوزره مرد اولدی دیزلر (خقولدن که خبر من موندده صور دیزلر که
سن حلفظ قرآن ایدک هیچ خاطر کبه بر آیت بومقیه دیدی لایعجا
بود الذین کفروا لوکانوا مسلمین) آیتیدن غیری خاطر ندیده یوقدر
نمود بالله من شرور انفسنا (و بعضیلر یوحکا به بی آخر طرز نقل
ایتملر که علماء شامدن عبد الله نام کیسه تحصیل علم لیچون بغداد
کلدی و ابن السقا ایله رفیق اولدی و صالحلری زیارت ایلد لر دی
اول وقتی بغدادده بر عزیزوار ایدی که غوث در دیزلر اییدی و دیلر دیکه
استدییکی وقتی ظاهر اولور و استدییکی وقت کیزلر و اول زمان
قطب الر باقی و غوث الصمدانی و عارف سبحانی شیخ عبد القادر
الجلیلانی حضرتلری صفر سنده ایلدیلر عبد الله و ابن السقا و حضرت
عبد القادر اول هر یزک زیارته و ارمق قصد ایلدیلر ابن السقا بولده
ایتدی اندن بر مسئله صور مقی استم که جوانی اول بطنز هبید الله
دیدی بن ایتدی م بندخی بر مسئله صور مقی کورده یم نه دیر حضرت
عبد القادر دیدیکه معاذ الله بن اندن بر شی صورم بلکه ائک بر کانه
منظر اولورم چونکه واردق بر ساعت منظر اولدق کور غمدی
بر ساعتدن صکره کوریک پرنده طور پس ابن السقا به خشمه باقدی
و ایتدی وای سکا ای ابن السقا بندن بر مسئله صور سین که بن ائک
جوانی بیلیم اول مسئله بودر و جوایده بودر اما کورورم که کفر ائشی
سندن زبانه اورر صکره هبید الله نظر ایلدی و ایتدی ای عبد الله
بندن بر مسئله صور سین و امتحان ایدر سین که بن سویلم مسئله
بودر و جوایده بودر لکن البته سنی دنیا ایکی قولاغکه دك غرق
ایتسه کر کدر بنم خصوصه ایدر لک ایتدک اندن صکره شیخ
عبد القادره نظر ایتدی و کندی به یقین چکدی و اعزاز ایلدی
و ایتدی ای عبد القادر خدا و رسولنی خوشنود ایتدک ادبه رعایت
ایلدک کویاسنی کورورم که بغدادده منبره چقمش سین و دیر سین که
(قدی هذه علی رقبه کل ولی الله) و کورورم که اول وقتک اولباسی
سکا اجلال ایدرل بولده دیدی و همان غائب اولدی و بعد زمان

بوسوز هب ظهور ایلدی ابن السقا سقار تله قبصر کیتدی مقدما
 بان اولندی کی مرتد اولدی (و عبدالله دمشقه کیتدی نور الدین
 شهیدانی او فافه متولی فهد ایلدی و دید یکنی کی ملی حرامه
 مسترق اولدی (و حضرت عبدالقادر بر کون منبرده و معظ ایدردی
 والی دن مجاوز مشغایم کاز حین کیمینه حاضر ایدی ایستاده کلامده
 قدی هذه علی رقبه کل ولی الله دیدی جمله سرفرو ایلدیلر
 و شیخ علی هشتی منبره چفندی و شیخ قهمنی بوینیک اوزرینه
 فودی بوقدی حکایه سی مفصلدر بر آسه رساله به محتاجیند استین
 محله مراجعت اینسون (شارح نسخه منده برخواست لفظینه بر پای
 زیاده ایش یعنی بر پای خاست دیش لکن تعذیب حیوان بلافاصله
 ایش و راجحه کفر می شنوم برینه راجحه کفر یام بازمش بو بزم
 نسخه مردن دخی معنای جهندن من وجه کوزلدر اما یم نسخه مرده
 استعاره و تشبیه زیاده بولند یفندن اربابی عنیدنده اندین هر چه
 واکر نسخه ده بولنه واقعدر (قطعه) هر که بینی که بس از پرورش
 فقر اورا * در صف زنده دلان نام بارشلد رود * هر که هر کس که
 دیکدر (ینی فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین دیکدر) که
 حرف بیان (بس یا عربیله بسی معنایسته در یعنی جوق دیکدر
 (پرورش اسم مصدر در بسلفش و توبیه معنایسته در (فقره اضافت
 بیانیه (پرورش فقر مجاهده و ریاضت شاقه دن عیسار تدر (صف
 زنده دلان بیانیه (زنده دلان الف فون ادات بجمدر (زنده دل
 وصف ترکیبی کو کلی دیری دیکدر اولیاء الله معنایسته (نام نامش
 تقدیرنده (رود فعل مضارع رو بدن دن یا علی خلاف قیاس رفتن دن
 کیدر دیکدر (محصول یت) هر کیمی که کورر سین نیجه فقر
 زبیه سندن یعنی زیاده ریاضات شاقه دن ناشی اولیاء الله صفتده
 انک نامی ارشاد ایلد کیدر یعنی کثرت ریاضات دن ناشی اهل الله
 صبره سنده نامی ارشاد ایلد مشهور در (حاصلی جوق جوق ریاضات
 و محامدان ایلد سوء اخلاقی افنا ایدوب اهل الله پشنده کامل و مکمل
 اولان کیمیه بی کورر دیکک و قشده (شارح بس برینه بس بازمش
 باء غمله و معنایستی هر کیمی کورر سن فقر پرورشندن و ریاضت

و مجله ده دن صکره دیمش محله مناسب معنا و ره مش سقامنی صکره
 میدانه چغفار حق پر هیر لازمدر * یاد دعوی بسراو مبرای خواجه
 مباد * که ازین بی ادبی دین تو بر باد رود * یاد دعوی پیانه دعوی
 ذکر بی دیمکدر (بسر یا حرف صله سر یونده طرف مضاسنه) مبر
 نهی حاضر مفرد ایلمه دیمکدر (خواجه وندایه و بکره و حقنه
 رعایت اولتان کچمه پدیدر (مباد نهی حاضر اولسون دیمکدر) که
 حرف بیان (بی ادبی یا حرف مصدر ادب سرتک دیمکدر) بر باد هوا به
 (رود کیدر (مخصول یت) اهل الله یتنده ارشاد ایله معروف اولان
 کچمه بی کوردینک و قنده دعوی پادینی انک طرفینه ایلمه یعنی
 انک حضور یتنه دعوی ایله کته ای خواجه اولمه که بو ادب سرتکدن
 سنک دینک هوا به کینه (عروض) بوقطعه بحر رمل مثندر صدر
 و ابتدا سالم حشوری جمله مخبون خبن ثانی ساکنی حذفه دیرل
 فعلاتن اولور عرض و ضرب خبن دن صکره حذف دخی طاری
 اولمشدر بر مضارعی فاعلاتن فعلاتن فعلن اولوب رمل
 مخبون مقصور اولور * خواجه عبد الخالق عجدوانی قدس سر
 روزی درویشی پیش او گفت اگر خدای تعالی مرا بخیر کردانه
 میان بهشت و دوزخ من دوزخ را اختیار کنم زیرا که بهشت مراد
 نفسست و دوزخ مراد خدای تعالی خواجه سخن اورارد ~~کرد~~
 و فرمود که بنده را با اختیار چه کار هر یکا کویدر و روم و هر یکا کوید
 باش باشم * خواجه عبد الخالق عجدوانی سر خلفه خواجهکان
 نقشبنده در و ذکر قلبی بی حضرت خضر دن جوان لغنده تعلیم ایلین
 بونلردر (روزی درویشی یاری وحدتدر (پیش اولامیه (مرا بی
 دیمکدر (مخیر تفعیل بایندن اسم مقولدر ایکی فسنه تک برینی
 بکنمکه دیرل (کردانه فعل مضارع مفرد غائب ایله سه دیمکدر
 (میان بهشت پیانه میان ظرفدن در ظرفیت مضاسنی ملحوظدر
 (دوزخ بهشته معطوفدر جهنم دیمکدر (من مبتدا (را ادات مقول
 (اختیار کنم خبر در اختیار افعال بایندن مصدر در بکنمک مضاسنه در
 (کنم مضارع تکلم وحده (زیرا که ادات تعلیل (مراد تحسن لامیه
 (مراد خداده بویه (مضن اودخی بویه در (کرد فرمود حاضر در

(بنده را از ادات تخصیص (باختیار با حرف مصاحبت (چه کار
 نه ایشی وار دیمکدر (بنجه کارست تقدیرنده (هرکجا هر فنده یعنی
 هر نه میردیمکدر (گوید فعل مضارع (رو مقول قولی که امر حاضر در
 کت دیمکدر (رویم فعل مضارع متکلم مع الغیر کیله روز دیمکدر
 (بائن امر حاضر اول دیمکدر (باشیم فعل مضارع متکلم مع الغیر
 اولوز دیمکدر (محصول ترکیب) خواجه عبد الحالی عجد وانی
 قدس سره بزگون بدرویش ائک حضورنده بدیدی اگر خدای تعالی
 بی جنت وجهم یتده بخیر ایشده یعنی جنتی می استرسین جهنمی می
 دبسه بی جهنمی اختیار ایدرم زیرا که جنت هر که نفسدر یعنی نفس
 اتی ازول وجهم خدای تعالی ک مرادیدر یعنی جتده و جهنده
 حقل مرادیدر لکن جهنم بالکن حقل مرادیدر زیرا نفس اتی استغز
 حضرت خواجه درویشک سوزینی رد ایلدی یعنی درویشک کلامی
 ابطال ایلدی و پیوردیکه قولک اختیار ایلده نه ایشی وار یعنی بنده ک
 بکنوب بکنمک نه حدی هر فنده کیت درسه کیندر و هر فنده اول
 درسه اولوز جتده ائک جهنده ائک هر نه مراد ایدر سه اویله ایلر
 هیچ کبسه اکا مخالفت ایده مز (قطعه) کاری اختیار خواجه مکن *
 ای که داری بندی اقرار * کار ایش دیمکدر (بی اختیار خواجه
 لامه) مکن نهی حاضر در ایلده دیمکدر (ای که ای کس که تقدیرنده در
 (داری فعل مضارع مخاطب (بندگی با حرف صله با حرف مصدر
 (محصول یت) افتد بکک اختیار فستز ایش ایلده یعنی افتد بکک اختیاری
 اولیان فعلی ایشله ای کبسه که بندلکه اقرار و اورد (حاصلی ای
 قولانه اقرار ایدن کبسه افتد بکک اختیاری اولیان ایشی ایشله
 * هرکجا اختیار خواجه بود * بند کارا باختیار چه کار * هرکجا
 هر فنده دیمکدر این معنانه کلم مجاز ایدن در شرط و جزا استر
 (اختیار خواجه بود شرطی جزای محذوف آن شود تقدیرنده
 (اختیار خواجه لامیه) (بند کارا را ادات تخصیص الف نون ادات
 جمع کاف بجمی هاء رسمیدن مبدل قولرک دیمکدر (محصول یت)
 افتد بکک اختیاری یعنی مراد علیه سی هر فنده اولوز سه اول اولوز
 قولرک اختیار ایلده نه ایشی وار یعنی اختیار حقل کاریدر عسک

کاری دکل همان قوله لایق اولان تسلیم و رضاده اولمقد (عروض)
 یو قطعه بحر خضفند که فاعلان مفاعیلن فعلی در که حشورینه
 بالکن خیف عروض و ضربه خیم مع الحذف طاری اولمشدر
 و بحر و در * خواجه علی را مثنی قدس سره پرسیدند که ایمان چیست
 فرمود که کنیدن و پیوستن * خواجه علی را مثنی قدس سره لعلری
 بین الخواجهکان حضرت عزیزاندر صنعتی مساجدین یعنی جلاه خواجه
 محمود انجیر فغنیونک خلفاسندندر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صوریلر دیمکندر) که حرف بیان (کنندن مصدر در قو پرمق معناسنه
 پیوستن ده مصدر در اولشقی معناسنه (محصول ترکیب) خواجه
 علی را حقیقی قدس سره سؤال ایلدیلر که ایمان ندر یور دیکه انقطاع
 واتصالندر یعنی ماسودن منقطع اولیق یعنی ماسوایی درون و لدن
 بالکلیه اخراج ایلک و حقله متصل اولیق یعنی نور اذلیده بخو اولیق
 (قطعه) هر که ایمان ترا کنیدن و پیوستن گفت * ایلد آن قول پسندیده
 بزوی پسندیدی * هر که شه هر کس که تقدیرنده (ایمان مبتدا اضافتله
 بدخی جا زرد اضافتله اولور سه (تراده را اادات صله اضافتله اولور سه
 اادات مفهوم اولور ایمانی سکا یلسنک ایمانی دیمک اولور (قول
 پسندیده موصوفک صفتیه اضافتی قیلندندر پسندیده اسم مفعولدر
 بکنش معناسنه (پسندی فعل مضارع مفرد مخاطب بکنه سین
 دیمکدر اولنده کی یا تا کید ایچوندر) معلوم اوله که یو بانی جمهور
 مضموم یوقور لر مقدمایان اولند یعنی اوزره هر بار که کلمه تک اوله یا
 یایم یا مضموم اولسه اکا یا استقبالیه یا یا تا کید داخل اولسه مضمومدر
 یا قبسنده مکسوردر (اما سودی دیر که یا استقبالیه و یا تا کید دما
 مکسوردر و قول سابق روستایی لر کدر و بوکا ذهاب اولانی روستایی لکن
 ایلش دیورد ایدر لکن حقیر دیر که هر قومک روستایی سی اول قومک
 لغتی اصح یلور و لغات انردن نصیح اولور اما طرافت شهر یلر کدر
 یورله ایسه فصاحت روستاییده و طرافت شهریده در (پس جمهور
 طرف فصحه کیش و سودی راه طرافتی اختیار ایش (محصول یت)
 هر کوسه که ایمانی سکا یلسنک ایمانی کنندن و پیوستن دیدی
 کر کدر که اول مضموم اولان قول اندن بکنه سین یعنی یوقول مضموم

بکنوب عمل ایده سین * حاصل معنی آن کنندن و پیوستن چیست *
 یعنی از خلق کنی بدین خدا پیوندی * حاصل معنی آن لامیه را در (یعنی
 فعل مضارع مفرد غائب خاعلی) نچسبیده خواجه علی به را بعد ر
 ویرا ایدر دیکد (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فتح کاف ایله
 قوباره سین یعنی منقطع و منفصل اوله سین) بخشد با حرف صله
 (پیوندی فعل مضارع مفرد مخاطب او اشم سین یعنی متصل اوله سین)
 دیکد (محصول بیت) حضرت جای کنندن و پیوستن تفسیر
 ویرا ایدو بد پیورن که بو کنندن و پیوستنک معنسلنک حاصلی ندر
 یعنی کنندن و پیوستن دیکله خواجه علی مراد ایدر خلقدن منقطع
 و منفصل اوله سین کوکلی خدایه متصل ایله سین یعنی ماسوادی
 فراغت ایدوب اوز بلوب کسبه سین و کوکلی ذکر حق مشغول ایتکله
 نوره فرق و مستغرق اوله سین (عروض) بو قطع رهل بمن مخبون
 و مفرد ویر همان یوسف همدانی کلامیده اولان قطعه کی * خواجه
 بهاء الدین نقشبند را قدس سره رسیدند که سلسله شما یکجا میرسد
 فرمودند که از سلسله کسی بجای نمی رسد * اسماری محمد بن محمد بن
 البخار پدر محمد الطاهر طریقی سید امیر کلالدین اخذ ایتشدن لما
 بحسب الباطن و بمیدر که تربیتی خواجه عبدالخالق محمد و انیدن در
 قدس الله بدهم هجرتک بدیور طفسان برنده در بح اولک او یحیی
 دوشنبه کیحو می انتقال پیور مشهوره در ذرا اوقات معلول (سلسله شما
 لامیه) یکجا با حرف صله زه به دیکد (میرسد فعل مضارع مفرد
 غائب رسیدن دین ایشور دیکد) که حرف یان (سلسله بحسب اللفه
 زنجیره دیکد اما یونک کی برده شیخی و شیخک شیخی و شیخک شیخک
 شیخی ال ما یتهی بلدی و پدرینک پدری و پدرینک پدرینک پدری
 ال ما یتهی با جمادی و استادینک استادی و استادینک استادینک
 استادی ال ما یتهی به اطلاق اولور (کسی با حرف وحدت
 (یحیی با حرف صله) نمیرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایشور
 دیکد (محصول ترکیب) خواجه بهاء الدین قدس سره به سوال
 ایلدیر که سزک سلسله کز زه به ایشور یعنی ذوات کرامین کیچه
 مشهی اولور یو ردیلر که سلسله دن بر کیمه بر پره از بشیه مز یعنی

سلسله بدن وصلت بحق مبسر اولمز بلکه سعی بلیغدن صکره عنایت
باری اولور سه مبسر اولور خلاصه سلسله ایله ابقطار اولمز ذاتنیده
کمال تام اولمه لی (رباعی) از دلای و عیاض صدق و صفای ترسد *
و زبجه یجز بوی دلیلی ترسد * دلای قمع لایله صوفیانه کیده کلری
شبه دیر (عصا صبر و ف) (صدق و صفای با حرف تکثیر) (صدق
وصفا حذف مضاف ایله طریق صدق و صفای دیمکدر) (صدق
طوغریلق) (ترسد فعل نفی مستقبل ایشمز دیمکدر) (سبجه ضم سین
و سکون با ایله اخشا بدن باعظا بدن رشته یه منتظمه اولان شیء
معروف (بوی ریا یسانه) (یا ینه حرف تکثیر) (محصول یت) (دلای
و عصا بدن صدق و صفای ایشمز یعنی دلای دردوش و عصا دردست
اولغله یعنی صورت صوفیه کبر مکله طریق صدق و صفای مبسر
اولمز دخی سبجه بدن ریا فوقوسندن غیری ایشمز یعنی الله تسبیح
دلده ذکر خدا اولنجه ریا بدن غیری حاصلی یوقسد (لمترجه یت)
الله تسبیح ریا دلده غبار کثرت) (بویله اعمالی ضرر و شان فنی بر باد
یازر * هر دم بکجا رسد مکو سلسله ات * کز سلسله هیچ کس
بجایی ترسد * بکجا رسد سلسله ات لفظلری مکتوک مقولیدر یعنی
بکجا رسد سلسله ات لفظنی دیمه دیمک اولور (مکونهی حاضر مفرد
(کز که ازدن مخففدر) (که حرف تعلیل) (با حرف وحدت) (محصول یت)
هر وقت یعنی هر وقت لردن بوقت سنک سلسله نزه به ایشمز دیمه
زیرا سلسله دن هیچ کیمسه برره ایشمز یعنی متصل اولمز (عروض)
بور باعینه ک صدر و ابتدای اخیب جشو اوللری سالم ثانیلری
مقصود عروض و ضرب محبوب جب ایکی سبب خفنی بردن حذفه
دیرلر معا قالوب قبل انک برینه کلور که بر مصرعی مفعول مفاعیلن
مفاعیل ذمل اولوب هزج اخیب مقصور محبوب اولور * روضه دوم
ترشح حقایق شقایق دقایق حکم که بر شحات محباب کرم در زمین
قلوب حکما و اراضی خاطر شان خاسته و بشرح و بیان آن مطاوی
دفا ترشان آراسته * روضه دوم ابکنی روضه یعنی سکر روضه بدن
ایکینجی سی (در حرف ظرف) (ترشح تفعیل پابندن مصدر در تریه
معنا سنده ترین معنا سنده کلور) (حقایق حقیقت کیمدر حقیقت

مجازله ضدی اما بفرموده اجلا دیمکدر (شقایق لاله کوهی دیلمکاری
 چیکدر) (دقایق دوقفسک جچی ایفجه دیمکدر) (حکیم حاء ممهله تک
 کسری نوکافک فجهلو حکمتک جچی حکمت برعلیدر که انکله حقایق
 اشیاه واصل اولمور اضناقلر بجه لامیه بعضی فجهسه ده دتر شیخ
 شقایق حکم و دقایق واقع اولمشدن و شلر ج فچی اتی اختولملر ایشلدر
 مال برلکن بزم بیخنده ایلغندر قلن استعاره برلن محسندنده اظهردر
 (که حرف رابط صفت) (و شحات رشحه تک جمیدر صیرتتی دیمکدر
 عصاب بلوط دیمکدر) (زمین قلوب حکما لامیه لردیه) (اراضی
 خواطر شنانده بویه) (اراضی اوضک جچی خواطر خاطرک جچی
 شان ایشاندن محض صبر منهل اولان شبنک جچی دکل زریه
 شبنک جچی اولسه ماقبل مفتوح لولق لازم کلور نامل تیل (خاسته
 مانسندن قهقدن قائمش یعنی ظاهر اولش) (مطاولی بونده ایچ
 مضامنددر) (مطولی دقار شان ینه لامیلردر) (دقار دقارک جمیدر
 (آرامه الف محموده ایله اسم معنوا بر بوشش دیمکدر) (مخصوصا ترکب)
 ایکنجی روضه حکمتلر ماقبلک شقایق تک دقایق جچی ترشیخ و ترزین
 و ترینی بیانیه در که کرم بلوطینک رشحو لوله قلوب حکما زمتسده
 و لولک خاطر لری ارضلورده ظاهر اولش و انک شریح و بیانیه
 انلرک دقار لری ایچی بوشش یعنی حکما تک قلوب و خواطر نیدن
 صدور ایدن کلام دقار و لولک ملاملک شریح حبله مملو اولان دقار
 و کتب حکمتلر تک یعنی تک تعیال اولنلر تک شقایق تک یعنی تک
 شقایق کی معنی اولان مکاتلک لجه قتلر یعنی تک اغلاط یعنی حاصل
 کلام حکما تک تک ممتاز و مختاری ترشیخ و ترزین یلنده در یعنی انلری
 کتب و فخر بر و املا یلنده در بر و ایکی سطرده اولان استعارات
 و محلات و کلمات و تشبیهات و ترشیحات حددن بیرون دقار اوقعتدر که
 جمع فن استعاره یی بویکی سطرده جمع ایلش بیان اولنق لازم دکل
 زریه اربابی یانندن یعنی کونا اهله غوث ملالدر (فائده) حکیم کسی را
 گویند که حقیقت چیزها را با آن قدر که تواند بداند و عمل بمقتضای
 آنچه تعلق بعمل دارد ملکه نفس خود گرداند * کسی را را اادات صله
 با حرف تنکیر (که حرف یشان) (حقیقت چیزها لامیه) (ها اذات جمع

(واینها ادوات جمله) (قدیر بوقت مفدا و مضاعف و در تواند فعل مضارع
 مفرد غائب قادر اوله دیکندر) (بماند فعل مضارع مفرد غائب یله
 دیکندر) (تعلق فعل باینست مصدر در) (بمعل باعزف ضمه لعل که
 نفس لامیه جمله است اید ملک یعنی الله و می دیکندر) (فعل مضارع
 دیکندر) (مفرد غائب یله دیکندر) (مفرد غائب یله دیکندر) (مفرد غائب
 میمانی مله و مله) (مخصوصی ترکیب) (ملا میانی کلام خکدانی میماندن
 مقدم این حکمی تعریف اید و برفا نه بیان اید که حکیم سر کیم به
 در که استانی حقیقتی قلدر و لول یعنی مقدری یله یعنی بصیرت اخلاقی
 اوله یله یله که عقل غیری قادر اوله و اول نسبه که معنی طایفه
 عمل که عملی تعلق اوله یعنی یلدیکی شلر که یلدیکی عمل متعلق
 اولان ایله عملی کشیدی نفسیه ملکه ایله یعنی اوله شلر یکی نفسیه
 الشطیره (رباعی) خوش آنکه بترک حظ فانی بکنی * تدبیر بقای
 جاودانی بکنی * با حرفی زائد (ترک حظ فانی مصدر مکمل معقول
 اضافه یلدی (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (تدبیر بقا بودنی
 مصدر مکمل معقول در) (بقای جاودانی بنسبه جاوید و جاودان ابدی
 دیکندر) (مخصوصی یلدی) (خوش شوید که فانی بکنی ترک ایله سین
 یعنی فانی به میلی ترک ایله سین ابدی اولان طاعت تدبیری ایله سین
 یعنی زاد آخرت نداشتن ایله سین * کوشش بکنی و هر چه توان
 داشت * دانی پس ازان هر چه بدانی بکنی * کوشش اسم مصدر در
 سعی معنی است (توان ده بار زاده) (طاعت بولنه مصدر در بترک
 دیکندر) (توانده بوی مضارع و در در) (دانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب) (پس ازان اندن صکره یعنی یلدی صکره دیکندر
 (مخصوصی یلدی) سعی ایله سین دخی هر نسته که بترک ممکن اوله یله سین
 اندن صکره یعنی یلدی کین صکره که یلدی سین ایله سین یعنی
 یلدی بیکله عمل ایله سین (مخصوصی) بور یا عینک مصدر و استنداسی
 اخرج حشو و الوری مقبوض حشو و انیلری تکموف عروض و ضربی
 محبوب بوعتیلر مکررا و مفصلا بیان اولندی * اسکندر رومی در
 آوان جهانگیری بخیله تمام حصاری بکشاد و بوران کردن
 فرمان داد * اسکندر معلوم اوله که غلظات عوامدن در که حضرت

مفاعلت فاعلات در * دیگر گفت هر که را خلق با خلق نه نیکوست
 پوست بر بدن زندان پوست چنان از وجود تنگنای است که زندان
 در جنب آن نژادها همسفت کشاده * دیگر دخی دیگر (خلق خالک
 ضمیمه خوی معانست در باعترف مصاحبت (خلق فتح خالک مخلوق
 (نه نکوست نیکو نیست دیگر ایودکلتر معانسته (پوست بونده ذری
 دیگر (جان انجلین دیگر (وجود خود بیانیه (تنگنای باعترف
 وحدت تنگنای اسم مصدر در طارلق معانسته (که حرف رابط
 صفت (جنب یان دیگر نزد معانسته (الله اضافی لایه (نژادها هم
 باعترف وحدت نژادگاه کاه کاف بحمیمه ادایت طریف یکاندن زهت
 غدن بعد اولق معانسته دو واوتلی صولی نیره دخی مضیطلحدن زهتگاه
 اولی صولی یر حاصلی شیر و تماشا پری دیگر (کشاده اسم مفعولدر
 آجق معانسته (محصول ترکیب) حکیم اسکندر بولکلام حکمت
 امیری سولید کد نصکره دخی دیدی یعنی بر کلامه دخی شیر و غ
 ایلدی و بدی هر کیم که خلق و خوئی و طبیعتی خلق ایلد ایلد
 یعنی خلق ایلد الفت و انسبت ایلده مز بد خوئی یعنی سسینه ایلد در یعنی
 بدن اوزره زنداندر کندی وجودنند انجلین بر طارلقده در که زندان
 ایلد باند بر آجق سیرانگاهدر یعنی بویه اولان کیمسه کندی وجودنند
 برزیه قلنده در که ایلد یانه حبس خانه مفرح بر مسیره در (قطعه)
 کسی که با همه کس خوی بد بکار برد * همیشه در کف صد غصه مخن
 دانش * کسی یا وحدت (که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت
 (خوی بد بیانیه (بکار برد با حرف صله کار ایش (برد فعل مضارع
 با عربك ضمیمه ایلتر دیگر (کف صد غصه بیانیه و لامیه بوز
 غصه الله دیگر (مخن افتعال باندن اسم مفعولدر مبتلا معانسته
 دانش شین ضمیر کسی به راجعدر (دان امر حاضر مقرر یل دیگر
 (محصولیت) بر کیمسه که جمیع خلق ایلد بد خوئی ایشیه ایلتر یعنی
 خلقه بد معامله ایلدر دائما بوز مخن الله مبتلا ییل یعنی بو خصلت
 مذمومه ایلد تنصف اولان دائما نیجه نیجه کرد آب بلا و مجتهد مستغرق
 اولور خلقی سبیل * مرو بخنده که زندان مقام او کردان * چو پوست
 بدن بد خوئیست زندانش (مرو فعل نهی حاضر کته دیگر (شخصه

صوبای شهنشاه بطریق دیگر (یا حرف صله) که حرف بیان (مقام اول)
 لامیه (کردان معصید) که حرف تعلیل (بسیار پسندیده) که
 مهاله است و این وا ادلت خیر حکایت ایندیشور (که حکایت زندانیش)
 شوق بدخواه (یا جگر) (محصول بدست) شکایت به گفته که (که صفای)
 زندان بلکه یعنی بدخواهی شکایت ایدوب حبسند فالدومق (یعنی)
 شخصیه که زیرا بدخواهی اوزره بدیسی اکا زندان نیز یعنی اکا
 زندان کنیدی و جودی کافندر حاصل کلام حکیم کانه در که کرچه بنم
 صورت و شوق بدخواهی صورت حسن صاحبی اولوب بدخواه اولوب
 بالکنین اولوب اولوب بدخواهی جهت بلکه و جودی زندان
 علم اینست به یوله اولوب بدخواهی صوت بلکه طبع اولوب
 استکند به خطاب ایدر حضرت جای دخی بوقصه فی اراد ایلخلاق
 ذمیه دن تندر ایدر (عروض) بوقطه بحر محمدن در که اصلی حدیث
 فاعلان منتهی فاعلان در که جمع اجزاسته خیر طاری اولوب
 (صلوات) و طاری نه قصیر فاعلی فاعلان منتهی فاعلان
 اولوب حبسند بخون معصود اولوب * و دیگر گفته حسود همیشه در حبسند
 و بار و در کار خویش سینه سرخ هر چه دیگر از اهدوی نه پسند
 و هر نه نصیب وی دل دران بدید * و دیگر گفته پریشان حالند
 حکیم پردخی دیدی (یا حرف مضاربت پروردکاری کاف بکار)
 رزاق معاضه صفت مشبه در بدی در کردن خدای تعالی به اطلاق
 اولوب (معوضه) اصنافه لامیه یا خود اسم فاعلان معوضه اضافت
 (استبزه) بنوع وصف ترکیب در بحسب اللفظ عنان طاری یعنی دیگر
 بلوغ معاضه استعمال اولوب (دهد فعل مضارع مفرد غایب فاعلی
 فاعله پروردکاره راجع در) پسندند فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 بیکم دیگر اما بوند استقر معاضه در پسند فعل مضارع مفرد غائب
 و نظریه که (محصول ترکیب) یوا یکی کلام بر عیدون صکره حکیم
 دیدی حسود دائما زخمه بد و کنیدی پروردکار به ای و عناد
 ایدیم در هر نه که غیر بله الله تعالی و به افه بیکم یعنی و پردوئی استقر
 و هر نه که نصیبی دکل یعنی لایق اولیه کو کلی اکا تعلق ایدوب بغیر یعنی
 میل ایدر (قطعه) اعراضست بر احکام خداوند علیم * عادت مرد

حسد پیشه که خاکش بدهن * اعراض افعال با بندن مصدر در دخل
 وطن معناسنه (احکام خداوند لایمه) (احکام حکیم جمع بعد
 خداوند بحسب اللغة صاحب و مالک معناسنه اما بونده خدا دیمکدر
 قدیمه اضافتی موصوفک صفتنه در (قدیم اولی بوق دیمکدر بعض
 نسخده جهاندار حکیم دوشمشدر) (جهاندار وصف ترکیبی پادشاه
 معناسنه بنه خدا مراد در حکیمه اضافت بنه موصوفک صفتنه در
 اعراضیت مقدم خبر (عادت مراد حسد پیشه مؤخر متدا) (عادت مرد
 لایمه) (مراد حسد پیشه بیسانیه) (حسد پیشه وصف ترکیبی) (که حرف
 بیان) (خاکش بدهن دعاء علیه در طبراق انک اغز بنه اولسون
 دیمکدر) (محصول بیت) (خداوند قدیمک حکیمتر بنه یا جهاندار
 حکیم حکیمتر بنه) (اعراض در حسد صنعتی یعنی حسود اولان مردک
 عانی که طبراق اغز بنه اولسون یعنی الله جاتی السون * هر چه بیند
 بکف غیر فغانی دارد * که چرا داد بوی بی سبب آترانه بمن * بیند
 فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر) (بکف غیر با حرف ظرف
 اضافت لایمه) (بر دارد فعل مضارع مفرد غائب قالدیرر دیمکدر
 (که حرف بیان) (چرا نیچون دیمکدر) (داد فعل ماضی مفرد غائب
 وودی دیمکدر) (بوی با حرف صله) (وی ضمیر غیر مراحه صدر (بی
 ادان سلب) (اذا را ادات مفعول) (آن اسم اشارتدر چه به) (نه حرف نفی
 ندار تقدیرنده سباق قرینه سلیه) (بمن با حرف صله) (محصول بیت)
 حسود هر بنسته که غیرک التئده کورو فغان قالدیرر یعنی آه و فغان
 ایدر که نیچون اکا صیب سز او شبی ویردی بکا ویرمدی (حاصلی
 غیرک التئده برشی کور سه کرک مال و اولاد و جاه هر نه اولور سه
 اولسون اکا الله ویردی بکا نیچون ویرمدی دیو آه و فریاد ایدر
 بواسه افعال خدایه اعراض در الله تعالینک هر برایشده نیجه بیک
 حکم و مصالحی وارد (لایمشل عما بفعل) (در فعلنده هیچ بوجه له
 چون و چرا اولمز) (حاصلی) (حکیم اسکنندره دیر که سنک بکا طعنک
 حسد کندن ناشیدر که خدای تعالی نیچون سکا بوقدر علم و فضلی
 ویردیکه لایق دکلسین و بکا ویرمدی دیو وطن در بواسه الله تعالی به
 اعراض در (عروض) بوقطعه بحر رمل مسد سدر که صدر و ابتدادن

ماعد الخبون عروض و ضربنه خبن دن صكره حذف دخی كلسدر
 بویه اولجیه بر مصر اعی فاعلاتن فاعلاتن فعلن اولوب
 رمل مخبون مقصور اولور * دیگر گفت خرد حسند ان کریم مال بر
 دوستان * شمارند و بی خرد آن لثیم از برای دشمنان بگذارند *
 خرد مند ان الف ونون ادات جمعدر (خرد عقل دیمکدر بنشد
 ادات نسبت عقلی دیمک اولور) (کریمه اضافت موصوفک صفتنه
 حال مبتدا) بر ادات صله (دوستان الف ونون ادات جمعدر) شمارند
 فعل مضارع جمع غائبدر جمله سی خبر صابه لری دیمکدر اما بونده
 نثار ایدرل دیمکدر نکاشنددر (بی خرد آن بی ادات سلب الف ونون
 ادات جمع عقل سزدر دیمکدر) (لثیمه اضافت موصوفک صفتنه
 لثیم الحق دیمکدر) برای ادات تعلیل (دشمنان الف ونون ادات جمع
) کذارند فعل مضارع جمع غائبدر ترك ایدرل راغورل دیمکدر
 (محصول ترکیب) حکیم بنه بردخی دیدی یعنی کلمات سابقه بی
 تقریردن صكره بنه سویلدی کریم اولان عقلبلر مالی دوستلر بنه
 ایشار ایدرل یعنی حال خیالنده بخش ایدرل و الحق اولان عقل سزدر
 دشمنلر ایچون ترك ایدرل یعنی وفاتنده اعدایه قالور (قطعه)
 هرچه آمد بدست مرد کریم * همه در پای دوستان افشاند * (در
 حرف صله) افشاند فعل ماضی مفرد غائب صاچدی یعنی ایشار
 ایلدی دیمکدر (محصول یت) کریم اولان مردك البینه هر نه کلد بنه
 یعنی البینه کیرن نفود و اشیایی جمله دوستلرک ایاغنه صاچدی یعنی
 انلره اهدا و تقدیم ایلدی یا انلرک بولنده صرف ایلدی * و آنچه
 اندوخت سفته طبع لثیم * بعد مرک از برای دشمنان ماند * اندوخت
 فعل ماضی مفرد غائب قازاندی یعنی ادخار ایلدی (سفته طبع
 ترکیب توصیفدر الحق طبیعتلی دیمکدر) (لثیمه اضافت موصوفک
 صفتنه در) مرک اولوم معناسنه اسمدر (ماند فعل ماضی مفرد غائب
 قالدی دیمکدر) (محصول یت) دخی لثیم اولان الحق طبیعتلی اول
 نسته بی که ادخار ایدوب قزاندی اولومندن صكره دشمنان ایچون
 قالدی (حاصلی حکیم اسکندره خطاب ایدوب دیر که کریم الطبع
 اولان مائی ایشار و انفاق ایدرل لثیم النفس ادخار و جمع ایدر و دشمنه

قالور بونصایح که ذکر اولشدی واولنه جق چله خطایب عامدر
 یعنی حضرت جامی قصه دین حصه طریقه قبله حاضرین وغالبینه
 وعظ وپند پرور نته کیم دیباچه ده تا حاضرانرا داستان و غایبانرا
 ارمغانی باشد یورمشیدی (عروض) بوقطعه بحر خفیدر که بعینه
 طعنه برین قطعه سی کیدر * دیگر گفت باخرد ان درهزل وفسوس
 آونخن آبدوی بزرگی ریختن است وغبار ذلت و خواری انکیختن *
 با حرف صله (خرد ان خردك جمعیدر) خرد ضم خاء مجعده ایله
 وسکون را وادال ایله اوفق دیمکدر بونده همرته اولینلردن عبارتدر
 (در زائد) هزل مسخره به المی معناسنه (فسوس فانك ضمیمه عطف
 تفسیر بندر) او یختن اصحق معناسنه در بونده تعلق ایندرمه دن عبارتدر
 (آب روی عرض ووفار معناسنه در) بزرگی به اضافت بیانیه (یا حرف
 مصدر) ریختن مصدر در دوکک معناسنه (غبار ذلت بیانیه) خوری
 با حرف مصدر (انکیختن مصدر در قو برمی معناسنه) (محصول ترکیب)
 حکیم اسکندر خطایا بانه دیدی او فاقلره یعنی همرته اولینه لره
 هزل وفسوس تعلق ایندرمک یعنی انلره مسخره لق اسناد اینک
 اولولک عرض ووفارینی دوککدر یعنی ضایع ایلمکدر (با زائد اولوب
 در صله اولوق دخی جائزدر معنی او فاقلری هزل وفسوسه تعلق
 ایندرمک یعنی انلری تمسخر اینک دیمک اولور) و با مصاحبت اولوب
 در حرف نظرف اولوق یعنی کندی معنایزنده اولمقده جائزدر معنی
 او فاقلرایله هزل وفسوسده تعلق اینک یعنی انلره مسخره لق اینک
 دیمک اولور تدبیر فاخره ماشت لکن الاخیر اولی (قطعه) ای که بر سقله
 می دری جامه * نام ترسم بکر کیت برود * ای که ای کس که تقدیرنده
 (ای حرف ندا) که حرف رابط (بر حرف استعلا) (سقله صبتك ضمیمه
 وفانك سکونیه) ایلق دیمکدر (می اادات حال) (دری فعل مضارع
 مفرد مخاطب بیرنارسین دیمکدر) (جامه مفعول صریحی) (ترسم فعل
 مضارع متکلم وحده) (بکر کیت تاء خطاب معناده نامه مقید در
 (کری یا حرف مصدر کرک قورد دیمکدر) (برود فعل مضارع مفرد
 غائب) (محصول بیت) ای کیمسه که سقله اوزره جامه بیرنارسین
 قور قورم که سنک اسمک قوردلای ایله کیدر یعنی فقراک جامه درون

بیرنان یعنی قنبن قبران (جاصلی هزل واستهزا ایدن کیمسه خوف
 ایدر مکه اسمیک خاطر شکنکله اشتها ر یولور ظالم دیو مشهور
 و متعارف اولورسون کر چه بویتندن ظاهر اولان معنی ای کیمسه که
 ظلم وجود ایدر سین قور قورم که نامک ظالم لکله مشهور اولور دیمک
 اولی و انساب کور بنورته کیم شمع دخی بویه دیمش لکن محله مناسب
 اولدییی اظهار من الشمس و این من الامس در تأمل تدبر تفتن تـ
 * مشوا فوس پدشه باخردان * ورنه فریزر کیت برود * مشو
 نهی حاضر مفرد اوله دیمکدر (افسوس پدشه ترکیب توصیفی مخربه
 صنعتی یعنی مستهزی اوله دیمکدر (با حرف مصباحیت (ورنه
 بوخسه دیمکدر (فریزر کیت یانیه و لامیه (فر بونده رونق معناسند در
 (برزکی یا حرف مصدر تا ضمیر خطاب (محصول بیت) ادائی ایل هزل
 و مخربه صنعتی اوله یعنی انلره ملاعبه و ملاطفه ایتمه بوخسه
 اولولک رونق و شوکتی کیندر (عروض) بوقطعه عینیه سابق
 کیدر لکن عروض و ضربنده مغایرت وارد تفتن * دیگر گفت
 هر که شیه مشت زنی بردست کیدر در لکد کوب ز بردستان بچود *
 هر که هر کس که تقدیرنده (شیه مشت زنی یسانیه (شیه هاء رسمیه
 طریق معناسند در (یا حرف مصدر (مشت زن وصف ترکیبدر
 معلوم اوله که مشت زنی شودی هر جوم شرح کساننده نقل
 و بیان بیورمش و غرایب اتدن دیو کندیکن مصادفت ایندیکی رفح
 کشی بی رأی العین کوردم دیو نقل ایدر لکن الحاله هذه اهالی علمانان
 اندرون همایون جهان بایانیده بو صنعتی بتلرک اذر خصوصاً صفر سنده
 چراغ اولوب پرورده سرای اولنر غایه الغایه مهارت کسب ایتمشدر در
 حقیقتده او کر نه چک چوق شیه و حبلی وار در (اما بونده قهر
 و غلبه و تسلطدن کایتدر (بر دست کیدر بحسب الفقه ال اوزده
 طوته دیمکدر اما بونده عادت و خوی ایدینه دیمکدن کایتدر (لکد کوب
 وصف ترکیبدر دیمه اور بی یا خود طبعه یعنی سبلی اوز بی دیمکدر
 بودخی بر صنعتدر که خادمان حرم همایونه مخصوص صدر که انلر طواشی
 و زن کیلدر دینلرنده قلامه و طبعه اطلاق ایدر لکه برآمده اور سه
 البه دوشر هله لامحاله سرا سیمه او اور (ز بردستانه اضافت لامیه

(زبردست الی اوستلی معناسنه وصف ترکیبدر قوی الاقتسار
 دیمکدر الف ونون ادات جمعدر) (بمیرد فعل مضارع مفرد غائب
 اولور یعنی هلاک اولور دیمکدر) (محصول ترکیب) حکیم دانا بردفسه
 دجی دیدی هر کیمکه مشت زنگاه طریقه یستی عادت و خوبی ایدینه
 یعنی ظلی پشه ایلنه قوتلی لرك دیمه سی و یاسیلی سنده هلاک اولور
 یعنی خدای تعالی اکا کسندیدن قوی بی تسلط ایدر (بعض نفعده
 مشت نخانیله زبردستان واقعدر الی آتلی معناسنه وصف ترکیبدر که
 ضغافدیمک اولور معنی ضعیفه لرك طبعیه سنده هلاک اولور دیمکدر
 یعنی باری تعالی اکا امید ایدر بکی برضعیف مخلوق سیسلط قیلر
 نه کیم نرود ایلنه پشه کبی والان مشاهددر مار ایلنه مور و پیل ایلنه موش
 فاعبرو ایا اولی الابصار لکن نبیحه اولی مراددر (قطعه) (دلاکوش کن
 ازمن این نکته خوش * که ماندست در کوشم از نکته دانان *
 (دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر) (کوش کن بحسب الاستعمال
 دکه دیمکدر) (نکته ضمیمه نیجه فوائدی مشتمله اولان کلامه دیر
 (خوش بونده ابو معناسنه در) (که ادات تعلیل (ماندست قالمشدر
 معناسنه در) (مانده ماضیدن قسمدر) (در کوشم در حرف ظرف) (کوش
 کاف عجبیک ضمیمه قولاق دیمکدر بونده ذهن معناسنه در) (نکته دان
 وصف ترکیبدر) (نکته بلیجی یعنی حکما و علما) (الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) حضرت جامی کدیو به خطاب طریقه عامیه خطاب
 ابدوب پیور که ای کوکل بو خوش نکته بی بدان دکه یعنی بولطف
 کلامی دکه زیرا نکته دان اولان علما و حکمدان بنم قولانغه قالمشدر
 یعنی ذهمنده انلردن یادکار قالمشدر * که هر کس کشته تیغ نامهر یانی *
 شود کشته تیغ نامهر بانان * که حرف بیان (هر کس هر کس که
 قدریده) (کسد کاف عربیک فتحیه چکره معناسنه فعل مضارع مفرد
 غائب) (کشته تیغ نامهر بانان بیانه و لامیه در) (کشته کاف عربیک
 ضمیمه اسم مفعولدر مقتول معناسنه) (الف ونون ادات جمعدر
 (محصول یت) خاطر مدده فلان نکته بودر که هر کیمسه که شفقت
 و مرحت سزلک قلیجینی چکدی یعنی ظلم و جوره مائل اولدی
 شفقت سزلک قلیجینک مقتول اولور یعنی عاقبت اوده کسدی کبی

بر ظلمه دوش اولوب هلاك اولور (عروض) بوقطعه بحر تقار بدن در
 وجب جمع اجزاسی سالم که بر مصرعی فعلون فعولن فعولن فعلون در
 * چواسکندر کوش خویش از آن جواهر حکمت پر یافت دهانش را
 چون کوش خود بر جواهر کرد و غسان از خرابی آب حصار بر تافت *
 چو ابدات تعلیل (کوش خویش لامیه) (جواهر حکمت پیاسیه) (پر یافت
 طلو بولدی دیمکدر) دهانش شین ضمیر حکیمه راجع در (چون
 ابدات تشبیه) (کوش خود لامیه) (کرد فعل ماضی) (غسان دیر کین
 دیمکدر) (خرابی آن حصار لامیه) (خرابی ده یا حرف مصدر) (بر تافت
 فعل ماضی مفرد ثانی متعدی معنایه دوندی دیر کین دوندی
 درمک رجوع دن نگاہ در) (محصول ترکیب) چونکه اسکندر حکیم
 سولدی یکی حکمت جوهر زدن قولاغنی طلو بولدی یعنی کلام کوهر
 برآوردن حظ ایلدی و کندنده متأثر بولدی حکیم اغتربی کند
 قولاغنی کبی بر جواهر ایلدی یعنی جسدن بیرون احسان ایلدی
 و اول حضارک خرابلندن یعنی خراب ایتکدن غسان چو ربوب
 رجوع ایلدی (حاصلی حضارک خراب اولسندن نهی ایلدی
 (حکمت) افر بدون که در زمین شفقت جز تخم نصیحت نکشت
 بفر زدن خود این توفیق نوشت که صفحات ایام صحیفه اعمار است
 در آن منویسید جز آنچه بهترین اعمال و آثار است * (افریدون فتح
 همزه و سکون غایبه و همزه سرفا کسری و فحیه ملونه سالفه دن
 بر عظیم ملک اممیدر که ضحاک ماری بی قتل ایدوب پرینه جلوس ایلدی
 گدازاق شاهنامه فردوسی بعضی اختلاف ایدوب همزه یله اولور ایسه
 نوح علیه السلام یا خود ذوالقرنینک اممیدر دیدیلر (که حرف بیان
 (زمین شفقت پیاسیه) (جز تخم نصیحت ده پیاسیه) (نکشت فعل نفی
 ماضی مفرد ثانی کاف بحکم کسری یله امدی دیمکدر) (بفر زدن خود
 لامیه یا حرف صله فرزند او غل دیمکدر) (توفیق فعلیل باندن مصدر در
 بحسب الایه بازی اوزره علامت یازمق روزمره مزده آکا خط شریف
 دیرلر بادشاه مکتوبی دیمکدر) (نوشت یازدی دیمکدر فعل ماضی مفرد
 غائب یعنی خط یازدی حاصلی و صبت نامه یازدی) (صفحات ایام لامیه
 صفحات صفحه ک جمعیدر جانلر دیمکدر صحیفه کتاب معنایه یعنی

دفتردیمکدر (اعماره اضافت لامیه اعمار عمرک جیدر) منو بسید فعل
 نهی حاضر جمع مفرد مثبتی نو بسد کور نو بسیدن دن باز میگز دیمکدر
 (همزین به هاء اصلیه ایله ابو دیمکدر ترادات تفضیل یا ادات نسبت
 نون حرف تأکید) (اعماله اضافت لامیه) (اعمال عملک جعیدر) (آثار اثرله)
 جعیدر (نشان علامت معناسنه) (محصول ترکیب) افریدون که یعنی
 ملوک فارسدن اولان پادشاه یا حضرت نوح علیه السلام یا حضرت
 ذوالقرنین معظم ایما کان شفقت و مروت زمینده نصیحت و پند
 نمخدن غیره امدی یعنی عدل و انصاف اراضیستنه داغابند
 و نصیحت زراعت ایدردی کندی اولاد لرینه نو نصیحت نامه بی یازدیکه
 ایماک یعنی زمانک جانبگیری یعنی هر طرفی عمر لر دفتردی اول دفتره عملارک
 و اثرک غایبه الغایه اعلاسلک غیره شی یا میگز یعنی اعمال خبره و آثار
 حسنه سعی ایدیکز دیو نصیحت ایدردی (قطعه) صفحه دهر بود
 دفتره همه خلق * این چنین گفت خردمند جواندیشه کاشت * صفحه
 دهر لایه دهر دالت فحبله بو عالمدر (دفتره همه خلق لامیه لر دن
 این چنین بو بولین دیمکدر) (خردمند عقلی دیمکدر) (جو ادات تشبیه
 کاشت فعل ماضی مفرد غائب در حواله ایلدی دیمکدر اما بونده اندیشه
 کاشت فکر ایلدی دیمکدر) (محصول بیت) جیع خلقک عمر ینک دفتردی
 عالمک صفحه سی یعنی صفحه عالم عمر دفتردی بو بولین دیدی یعنی
 صفحه عالم دفترا عماردر دیدی یا خود بیت آتی دیدی چونکه عاقل
 اندیشه ایلدی یعنی خردمند تفکر ادوب بو کلاهی سویلیدی یا خود
 بویتی سویلیدی اوله کوره بیت آتی شرط محذوفه جواب اولورد یعنی
 عاقل بویله دیدیسه خرم انکس که الح ثانیه مکوره مقول قول اولورد یعنی
 عاقل خرم انکس که قوای سویلیدی * خرم انکس که برین دفترباک
 از همه حرف * رقم خیر کشید و اثر خیر گذاشت * خرم خا و معجزه پاک ضمنی
 و راک فنی و تشدیدیه ابوطا اعلی دیمکدر (که حرف بیان (برین با حرف
 صله دفترباک بیایه) (رقم نشان معناسنه) (خیره اضافت بیایه یا لامیه
 کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر) (اثر خیر رقم خیر کی اثر
 علامت دیمکدر) (گذاشت برافندی یعنی وضع ایلدی) (محصول بیت)
 ابوطا اعلی اول کپسه در که بوجیع حرفدن پاک اولان دفتره یعنی حرف

خبر و حرف شردن پاك و طاهر اولان عالمه خير رقتي يعني خير نشاني
 چكدي و خبر علائقي وضع ايلدي (عروض) بوقطعه بحر رملندركه
 صدر وابتدادن ماصدا مجبوند و عروض و ضرب بنه خبن دنصكره
 قصه رختي طاري اولمشدر فاعلاتن فعلاتن اولور (حكمت) يكي
 از حكما گفته است چهل دفتر در حكمت نوشتم و بان منفع نكشتم چهل
 كله از ان اختيار كردم از ان نيز بهره بدست نياوردم و چهار كله از ان
 بر كز بدم در ان يا قلم آنچه مبطليسم (چهل و چل جيم عجمينك كسر يله
 بر مضايه دو كه فرق ديمكدر (نوشتم فعل ماضي متكلم وحده يازدم ديمكدر
 (بان با حرف مصاحبت منفع افتعال بابتدن اسم فاعلدر انتفاع ايدي
 يعني فائده مند ديمكدر (نكشتم فعل ماضي متكلم وحده كاف عجمينك
 فعيله اولدم ديمكدر (اختيار افتعال بابتدن مصدر در اورندولك
 معناسه (كردم فعل ماضي متكلم وحده (نيز دختي ديمكدر (بهره هاه
 رهميله نصيب و معناسه (بدست با حرف صله (نياوردم فعل نفي ماضي
 متكلم وحده (كشور ملثم ديمكدر بهره بدست نياوردم فائده مند اولدم
 ديمكدر (چهار و جيم عجمينك كسر يله چاركي درت معناسه در (بر كز بدم
 فعل ماضي متكلم وحده كاف عجمينك ضميله انتخاب ايلدم ديمكدر (يا قلم
 فعل ماضي متكلم وحده (مبطليسم عيادات حكايه طلييدم فعل ماضي
 متكلم وحده ابرار ايلدم ديمكدر (مخصوصون تركيب) حكما دن بري ديمشدر
 حكمنده فرق كتاب يازدم و انكه فائده مند اولدم يعني او فرق كتابدن
 انتفاع ايده بدم او فرق كتابدن فرق كله اختيار و تمير ايلدم اندن دختي
 نصيب اله كسوزه بدم يعني فائده مند اولدم و او فرق كله دن درت كله
 انتخاب ايلدم انده بولدم هر نه كه ارار ايدم يعني نه استدم ايسه انده
 بولدم حاصل فرق كتاب حكمنده اولان بودرت كله ده بولدم * اول انكه
 ز نانا چون مردان محل اعتماد مكردان زيرا كه زن اگر چه از قبله
 معتمدان ايدان قيل نيست كه معتمد بر اشايد * زنان عورتند ديمكدر كه
 القه و نون اديت جعفر (را اديت صله (چون اديت تشبيه (محل
 اعتماد ظرفك مظهر و فاعلدر اعتماد محل ديمكدر (اعتماد افتعال
 بابتدن مصدر در بحسب اللغة طايغتي معناسه اما بويه برلده كنم
 سن و سار امور و خصوصي سبارش انكه ديرو (مكردان نهي حاضر

مفرد ایله دیمکدر (زیرا که ادات تعلیل (قبیله معتمدان بیانیه قبیله
برجاعته دیر که بر بآبادن اوله یعنی سلسله لری بر اوله (معتمد اسم مفعولدر
افعال باندن الف نون ادات جمعدر) آید فعل مضارع مفرد غائب
کله دیمکدر (قبیل بونده نوع معناسنه در (معتمد بر اادات صله
با حرف مصدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب کرک یعنی لایق اوله
دیمکدر (محصول ترکیب) درت کله دن اولکی اون نسنه در که عورتلری
اعتماد محل ایله یعنی انلری یار و فادار عدا یلیوب امور یکی و اسرار یکی
سارن ایله زیر که زن اگر چه معتمدل قبیله سندن کله یعنی صاحب وفا
اولادندن اولور سه ده اول قیلدن دکلدر که اعتماد و استناد اولمقلغه
لایق اوله یعنی هر تقدیر آدم اولادیده اولسه کندویه اعتماد اولنماز
از قبیله معتمدانک معناسنی ظاهرا اعتماد برایه دین قبیله نک معناسنی
یاد قیلدن دکل ایمش (قطعه) عقل زن ناقصست و دینش نیز *
هر کس کامل اعتقاد مکن * عقل زن لامیه و دینش شین ضمیر زنه
راجعه دیر دخی دیمکدر (محصول بیت) زنک عقلی و دینی ناقصه بر وقت
آن کامل اعتقاد ایله حاصلی انتر ناقصات العقل والدیندر کامل اعتقاد
ایلیوب اعتماد ایله زن لفظی واکا ارجاع اولنسان ضمیر مفرد ایراد
اولنق ضرورت وزن ایچوند زرا جمع محلی ابدی یا خود جنس زن
دیمکدر * کر بدست ازوی اعتبار مکبر * ورنکو بروی اعتماد مکن *
(کراتان شرط کردن محقق (بدکتو دیمکدر خبر مبتدائی محذوف
تقدیری کران بدست آن زنه اشارتدر) وی ضمیری بده زاجعدر (مکبر نمی
حاضر مفرد طومه دیمکدر) وروا کردن تخف در نکونکوست تقدیرنده در
ابو دیمکدر (محصول بیت) اگر اول زن بدایسه اندن اعتبار طومه
یعنی کنولکنه اعتبار ایله واکر ابوا یسه اکا اعتماد ایله حاصلی نه شربنه
اعتبار ایله ونه خبر نه (عروضه بوقطعه بحر خفه فنددر که اگر امر ارایان
اولندی بر مصرعی بعد از حافی فاعلاتن مفاعیلن فععلن در * دوم آنکه
بمال مفرورمشوا اگر بسیا بودن زرا که عاقبت با بمال حوادث روز کار شود *
دوم درت کله دن ایکنجیسی (بمال با حرف صله مفروزم اسم مفعولدر
(مشوئی حاضر مفرد اوله دیمکدر) بسیار باه عریتنک کسیری و سبتک
سکونه جوق دیمکدر (با بمال حوادث روز کار بیانیه و لامیه روز کار زمان

دیمکدر (حوادث حادثه تک جمعی قتن روز کاردن عبارتند بایمال مر کبدر
 پای ایله مالیدن حور و حقیر معناسنه (محصول ترکیب) حکم ار بعدهن
 ایکجهسی اولدر که ماله مغرور اولمه اگر چوق دخی اولور سه زیرا که
 عاقبت انجام کار زمانه تک حوادث تک بایمال اولور یعنی زمانه ده ظهور
 ایدن فتنک خور و حقیری اولور (حاصلی زمانه اتی بر قبضه قور که
 نفوذ بالله نان باره به محتاج و پردیل اتمک بوله میوب آج اولور (رباعی)
 مغرور مشوب مال چون بخیران * زیرا که بود مال چوار کذران * بخیران
 بی ادات سلب الف نون ادات جمع خبر سزل یعنی جاهلار دیمکدر
 (چو ادات تشبیه (ابر بولوت دیمکدر عربجه صحاب) کذرانه اضافت
 بیانه (کذران صفت مشبهه کجه کن دیمکدر (محصول بیت) ماله
 مغرور اولمه جاهلار کی زیرا که مال کجه کن بواوت کی اولور حاصلی مال
 دینا سریع الزوالدر انکله غرور روا دکدر * ابر کذران اگر چه که مر
 بارد * خاطر نهد مرد خردمند بران * بارد فعل مضارع مفرد غائب
 باریدن دن بونده باراند معناسنه یا غدر دیمکدر (نهد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب قومزدیمکدر (مرد خردمند موصوفک صفتنه اضافتیدر
 (آن اسم اشارتدر ابر کوهر باره (محصول بیت) کجه کن بولوت اگر چه
 کوهر یعنی در نیم یا غدر سه خاطر قومز یعنی میل ایلز عاقل اولان
 مردانک او زرنه یعنی عاقل اکا اعتبار ایلز حاصلی برشی که سریع
 الزوال اوله عاقل کیمسه اکا اعتبار و اعتماد ایلز تقدیر ذی قیمت ایهده
 مال دنیا دخی بویه در (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخرج
 حشوری مکفوف عروض و ضرب اتم بر مصراعی مفعول مفاعیل
 مفاعیل فاعول اولوب هزج اخرج مکفوف اتم اولور (سوم انکه اسرار
 نهان داشتنی خود را با هیچ دوست در میان منه زیرا که بسیار باشد که در
 دوستی خلل افتد و بدشمنی بدل گردد * سوم درت کلمه دن او پنجبسی
 (اسرار نهان بیانه (داشتنی یا حرف نسبت داشتن مصدر طوعه - ق
 (خوده اضافت لامیه (را ادات تخصیص کنندیک کیرلی طو توله
 منسوب اولان یعنی کیر لیه جک سرلخی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (در میان او نه به دیمکدر (منه نهی حاضر قومه دیمکدر (بسیار باشد
 چرق او اور معناسنه (در حرف صله (دوستی یا حرف مصدر) خلل

رخنه و زبان دیمکدر (اختد فعل مضارع مفرد غائب واقع اولور دیمکدر
 افتیدن دن بافتادن دن زیرا مصدر دالینک ماقبلنده الف اولسه
 حذف اولور) (و بدشمنی باحرف صله یا حرف مصدر) (کرد فعل
 مضارع مفرد غائب اولدر دیمکدر بصیر معنایه (محصول ترکیب)
 حکم از بعدن او چنبیسی اولدر که کند و کک کبرنی طویله جق سرلری
 هیچ دوستله اورنه به قومه یعنی دوسته دخی افشای سرایله زیرا جوق
 اولور که دوستلغه خلل واقع اولور یعنی دوستلق فسخ اولوب و دشمنانه
 بدلا اولور یعنی تحویل اولور (فعله) ای پسر سری کش از دشمن
 نهفتن لازمست * به که از افشای آن بادوستان دم کم زنی * ای حرف
 ندا (سری یا حرف وحدت) (کش که اش دن مخفدر که حرف رابطه
 صفت شین ضمیر صره را جصدر) (نهفتن نونک و هانک ضمیر یله مصدر در
 کبرنک معنایه سری مبتدا لازمست خبری (به هاء اصلی ایله
 و بانک کسر یله ابو دیمکدر) (افشای آن لامیه یا حرف مصاحبت) (دم
 دالک فتحیله نفس دیمکدر) (کم کاف عربینک فتحیله آرز دیمکدر و کالی
 نفیدن عبارتدر) (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب آورده سین دیمکدر
 نفس آورده سو یله دن کتابتدر) (محصول بیت) ای اوغل بر سر که اتی
 دشمندن کبرنک لازمدر یکدر که انک افشاسندن دوستلرایله مصاحبت
 ایتیه سک یعنی دشمندن صافقلنه جق سری دوسته دخی سو یله سک
 * دیده ام بسیار کر سیر سپهر کج نهاد * دوستان دشمن شوند و دوستیها
 دشمنی * دیده ماضیدن قسمدر) (میم ضمیر متکلم کورمشم دیمکدر) (کر که
 حرف بیان) (سیر بونده حرکت و دور معنایه در) (سپهر سبنک کسر یله
 فلک معنایه در) (کج نهاد وصف ترکیبدر اگر طبیعی دیمکدر سیرک
 سپهر لامیه سپهرک کج نهاد بیانیه کج کاف عربی فحی و جیم عجمه
 اگر دیمکدر زاه عجمه کژ دخی بویه نهاد بونده طبیعت دیمکدر
 دوستان مبتدا) (دشمن شوند خبری الف نون ادات جمع شوند فعل
 مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) (دوستیهاها ادات جمع یا حرف
 مصدر دوستلقلری دیمکدر) (دشمنی مقدر فملاک مفعولی تقدیری شود
 دشمنی باینه حرف مصدر) (محصول بیت) بوییت بیت اوله مر بوطدر
 و مقام تعلیل ددر دوستلره سربکی سو یلمک یکدر زیرا جوق

نورشم که کج هساد اولان فلکک حرکت و جنبشندن دوستلردن
 اولور لودو سئلعلری دشملق اولور (عروض) بوقطه بحر هرج ممتد
 عروضند و ضربندن ماعد اسالم انلر مقصور که فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلات اولور * چهارم آنکه جز علمی رافر نکیری که بترك
 ان بزه مند میری از فضولی بکریز وانچه ضرور یست دران آویر *
 (علمی یا حرف وحدت نوعیه) (زا اداان مفعول) (فر نکیری فعل
 نفی مستقبل مفرد مخاطب معنای لازمی تحصیل اتمیه سنک دیمکدر) که
 حرف رابط صفت (ترك آن لامیه یا حرف سبب بر فند بزه یا هر یسک
 وزانک فکمل یله وهاء رسمیه کاه مناسبه در مند اداان نسبت کاهلی
 دیمکدر) میری فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سنک دیمکدر (فضولی
 یا حرف مصدر زیاده لک معناسنه) (بکریز امر حاضر مفرد فاعل دیمکدر) (آویر
 الف بمدوده ایله فعل امر حاضر مفرد یا پیش دیمکدر) (محصول ترکیب)
 درت کله دن درد نیجیسی اولدر که شول بر علم غیر یی تحصیل
 اتمیه سنک که انک ترکی سببیه کاهکار اولوب فوت اوله سنک یعنی ترکیه
 معاقب اوله جفک علمدن غیر یی تحصیل ایله زیاده لکندن فاعل یعنی
 لازم اولمیان علمدن اجتناب ایله واول علم که ضرور یدر یعنی تحصیلی
 لازمدر اکا یا پیش یعنی تحصیل ایله و موجبیه عمل ایله (قطعه) علمی که
 ناگزیر تو باشد بدان کرای * وازراکر ان کریر بود جست و جومکن *
 (علمی یا حرف وحدت) (ناگزیر ضروری دیمکدر) (زیرا کریر کاف عجمک
 ضمی وزاء مجبه وراه ممله ایله ضرور تسر دیمکدر بدکی اداان نفی
 یعنی ناداخل اولنجه ضرورت معناسنی افاده ایدر لایدکی) (توبه اضافت
 لامیه) (بدان یا حرف صله) (کرای امر حاضر مفرد میل ایله دیمکدر
 وازرا اداان مفعول آن اسم اشارتدر علماء کریر ضرور تسر دیمکدر) (جست
 وجو عطف تفسیر یدر طلب معناسنه) (مکن نهی حاضر مفرد
 (محصول بیت) خطاب عام طریقیه بیورر بر علم که سکا ضروری اوله
 یعنی لازم اوله اکا میل ایله واول علم که اندن ضرور تسر لکک اوله یعنی
 لازم اوله طلب ایله یعنی سعی ایله * واندم که حاصل توشود علم ناگزیر
 غیر از عمل بموجب آن آرزومکن * آندم اول وقت (که حرف بیان
 حاصل تولا میه) (علم ناگزیر یاتیه) (بموجب آن لامیه یا حرف

صاحب (موجب افعال بابتدن اسم فاعلدر) آرزو استك ديمكدر
 (محصوليت) واولدم كه ضروري عمل سكا حاصل اوله يعني لازم
 على تحصيل ابلدك ايك موجب و مقتضاسيله عبلدن غيري استك ايله
 علم ضرور بدنه مراد تفسير و حديث و فقه و بونلك آلائي يونلاري
 تحصيل ايله و موجبيله عمل ايله ديمكدر (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعندركه اصلي مفاعيلن فاعلانن مفاعيلن فاعلانن كه هزجوله
 رملدن مر كيدر صدر و ابتداء اخرب حشول مكفوف عز و وض
 و ضرب محذوف كه مفعول فاعلانن مفاعيل فاعلن اولوب مضارع
 اخرب مكفوف محذوف اولور (حكمت) ابن مقفع كويد كتب خانه
 حكما هندرا برصد شتر بارى كردند ملك از ايشان استدعا اقتصار
 كرده شتر آوردند و بتكرار استدعا بر چهار كاه قرار گرفت *
 (ابن مقفع حكما دان برينك كنيه سيدرك ما وراء النهر ده دعوى
 نبوت ابلدى و كوه سيامده بر قو بودن حكمت ايله ماه اظهان
 ابلدى و درت شهرى روشن ايلديكه اكا ماه نحسب و ماه سپاه
 و ماه كاشف و ماه مزور و ماه مقفع ديرلر (پس علمادن بر كيمسه دين
 تفسيرده خطا ايش (كتب خانه حكما هند لاميه و پسانيه) از
 ادات مفعول (شترشين مجيدك و تانك ضميمه دوه معناسنه) بار بونده
 يوك عربجه حل (مى ادات حكايه) كردند فاعل ماضى جمع غائب
 (استدعا استفعال بابتدن مصدر در بونده طلب و رجا معناسنه در
 (اقتصاره اضافتي مصدرك مفعولنه در (اقتصار افعال بابتدن
 مصدر از التقي معناسنه) يده با حرف صله (ده دالك فتى و هاء اصلي ايله
 اون ديمكدر) آوردند فاعل ماضى جمع غائب كتور ديلر بونده تنزيل
 ايند ديلر ديمكدر (و بتكرار استدعا بياينه با حرف مصاحبت) گرفت
 فعل ماضى شارب استدعا برينه اقتصار كرد در اقتصار كردن
 يازمش و بتكرار استدعا برينه ديكر بار استدعا يازمش ايكتر نسخله
 مخلاف ياز بفتن ماعداتى وجه اطناب ايش (محصول تركيب)
 ابن مقفع دير يعنى نقل ايلر هند حكما سنك كتب خانه سنى يوز دوه به
 يوكلر دي پادشاه از التقي رجا ايلدى يعنى خفتنى طلب ايلدى
 اون دوه به ايند ديلر و استدعاك تكرار ايله يعنى تكرار تخفيف رجا

ایتکه درت کلمه اوزره قرار طوندی حاصلی یوزدوه بوی کتب حکمتی
 درت کلمه به ایندردیلر که کتب خانه حکمتی جامع و مفید در * نخستین
 درد لالت پادشاهان بعدالت * نخست نوک و خانک ضمه لیه اول
 دیمکدر (یا ادات نسبت و فون حرف تا کسنددر اولکی دیمک اولور
 دلالت پادشاهان مصدرک مفعوله (بعدالت (یا حرف صله
 (محصول ترکیب) درت کلمه جامعک اولکی سی پادشاهلری هدالته
 دلالت یاننده در (منوی) چو کردد شاه عالم عدل پیشه * شود
 آسایش که مه همیشه * چو ادات تعلیل (کردد کاف عربیله ایلر
 دیمکدر کاف عجمیله اوله بری کرددن و بری کرددن دن مشتقد
 (شاه عالم اینکی صورتمده فاعلدر اضافتی لامینه صورت اولی به کوره
 (عدل مفعول اولی) و پیشه ثانسی صورت ثابته کرره عدل پیشه
 وصفه ترکیبی اوله رفی مفعول صریحی (شود فعل مضارع مفرد غائب
 (آسایش الف ممدوده ایلر اسم مصدر در راحت معناسنه) کهه اضافت
 مصدرک فاعلنه (که کاف عربک کسریله وهاء اصلیه ایلر صغیر
 معناسنه ترکیجه کوچک (مه میمک کسریله وهاء اصلیه ایلر کهک
 ضدیدر که یوک و اولو دیمکدر صورت اتباع مزاجه ده استعمالی
 اونور ترک عطف ایلر لکن اتباع و مزاجه دکادر نته کیم ترکیبده
 کوچک بیوک دیرلر جمله مرادیدرلر (آسایش شودک فاعلی) همیشه
 مفعولی دایم معناسنه (محصول یت) چونکه شاه عالم عدلی صنعت
 ایلر یا عدل صنعتلی اوله یعنی عادل اوله کوچکک و بویوکک راحتی
 دایم اولور یعنی شاه عالم عادل اولتجد سایه سنده صغیر و کبیر مستریج
 اولور شارح شود آسایش که که همیشه دیمش کافلرک فحقی وهاء
 اخذیلر ایلر کاهدن تخفف اوله رق وقت معناسنه و معناسنی خلق
 مالک کاه کاه اولان آسایشی انک عدلی سیبیلر دایم اولور دیمش هله
 مالایعنی سویلش ژازا باقل بلکه اندن دون و سافلدر جزئی عقله
 مالک اولان سقامتن درک ابتدکی مسلدر * چونالد بی دلی از سینه
 ریشی * بودیکمر زینش ظلم کیشی * نالد فعل مضارع مفرد غائب
 ایکلر سه (بی دل قورققی دیمکدر اما بونده فقیر معناسنه در (یا حرف
 وحدت) سینه ریش وصف ترکیبدر سینه بی یاره لی دیمکدر (یا

حرف مصدر وحدت دکل (یکسر بر او غوردن دیکندر یعنی
 جله عالم (بود) فاعلی محذوف تقدیری بود یکسر سینه ریش در
 بونده یکسر دن مراد یت سابقه اولاف که مه در که جله عالم دن
 عبارندر (نیش زهرلی حیوانا تک اکنه سنی ودیکن معناسم در
 (ظلم کیش لفظنه اضافت بیانیه (ظلم کیش وصف ترکیبدر ظلم مذهبی
 دیکندر) با حرف نسبت ظلم کیشدن مراد شاه ظالمدر (کیش کاف عربک
 کسریه مذهب و فعل معناسم در (محصول یت) شاه عادل اولور سه
 رعایا سزج اولور اما چونکه برفقیر سینه ریش لکدن ایکلیه یعنی
 برفقیر ظلم کوره جله عالم سینه ریش اولور ظلم کیشک نیش نندن
 یعنی پادشاه ظلمک ظلمندن جمیع خلق کوچک بویک متأذی اولور
 حاصلی برفقیر ظلم کور سه جمیع رعایا متأذی اولوب راحتلی خیر
 رعایا تک متأذی اولمسی زوال سلطنته سیدر (شارح بونده یکسره
 بر اوج معناسی و برمش و یتک معناسم در براز مالا یعنی بیهوده
 سولیش و تطویل مذاقی دکل ایکن زبده کلام دیو تطویل کلام
 ایلمش اولقدر که صداع ایراث ایدر التفات اولمده دن حذر واجتناب
 لازمدر * خلاصی راز دهر پیچ بر پیچ * ز شاهان عدلی باید دکر
 هیچ * خلاصی یا حرف مصدر در قور تلیق دیکندر (رالام جاریه
 معناسم) (پیچ بر پیچ عبارتی هم مقام مدحده استعمال اولنور و هم
 مقام ذمده نه کم سودی ونه کم شارح کلستان شرحارنده بوستانک
 یتثریله اسنهاد ایلمش لر رحمة الله بونده مقام ذمده در که مذموم
 معناسم (محصول یت) اکری بوکری اولان دهر دن یعنی مذموم
 اولان عالم قانیبدن خلاصلق ایچون پادشاهلردن عدل کر کرد
 غیری هیچ یعنی عدلدن غیری برشی کرکن (عروض) بومشوی بحر
 مزج مسدنددر که عروض و ضربنه حذف طلری اولمش ماعدا
 سالم بر مصراعی مفاعیلن مفاعیلن فعولان اولوب مزج محذوف
 اولور * دوم در وصیت رعیت بنیکوکاری و فرمان برداری * وصیت
 رعیت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (بنیکوکاری با حرف مصاحبت
 (با حرف مصدر در (بنیکوکار وصف ترکیبدر ابو ایشلی دیکندر
 (فرمان بردار وصف ترکیبدر بوق طوینی دیکندر مطیع معناسم

(پا حرف مصدر) (محمول ترکیب) ذرت کله جامعه دن ایکجیسی
 رعیتله ابوعلی لکله یعنی اقبال جتنه ایله و بویروق طریقی لقله
 و صیقل بیانده در (یت) تخیم ظلم شاه نافرمانی مردم بود * جو چوکاری
 حاصل آن کشته کی کیندم بود * تخیم ظلم شاه بیانیله در تخیم معروف
 (نافرمانی) یا حرف مصدر نا حرف توصیف نفی بویرقسراق دیمکدر
 عدم اطاعت معنایست مردمه اضافت لامیه (مردم بونده رعایان
 عبارتند) جوجیم عریذک فتحیله ارپه دیمکدر عریذه شعر دیرلر (چو
 ادات تعلیل) کاری کاف عریله فعل مضارع مفرد مخاطب اگر سین
 یعنی زراعت ایدرسین دیمکدر (حاصل آن لامیه) کشت کاف عریذک
 کسریله اسم مفعولدر اکش یعنی مزدوع معنایست (کی کاف عریذک
 فتحیله ادات استفهام انکاریدیر) کندم کاف عجمک فتحیله بغدادی
 عریظه دیرلر (محمول یت) پادشاهک ظلمک تخمی یعنی
 نتیجه سی رعایانک اطاعت سزلیکی اولور (مصرع ثانی ارسال
 مثلدیر که بیور آریه بی چونکه ا که سین یعنی زراعت ایده سین اول
 مزدو هک حاصلی یعنی اول اکیلن ارپه نک حاصلی چن بغدادی
 اولور یعنی اولمز (حاصلی پادشاه ظلم ایلوب رعایان اطاعت استه سی
 ارپه اکوب بغدادی طلب اتمه کیدر * سوم در محافظت صحت
 ابدان که تا کرسنه نشوند دست بطعام نیاورند و چون بخورند پیش
 از آنکه سیر شوند دست از طعام بدارند * محافظت اسلوب اعجام
 اوزر) تا طویل یاز یلور مفاعله باندن مصدر در حفظ ایلک معنایست
 (صحت اضافه مصدرک مفعولنه در صحت نصر بایک مضاعفتدن
 مصدر در) ابدانه اضافتی فاعلنه در (ابدان بدک جمعیدر وجود
 انسان معنایست) که حرف بیان (تا حرف توقیت مادامکه دیمکدر
 (کرسنه کاف عجمک ضمی و رانک سکونیه آج معنایست در) (نشوند
 فعل نفی استقبال جمع غائب اولیه ل دیمکدر) بدارنده بویله طوته ل
 دیمکدر (محمول ترکیب) کله جامعه اربعه دن اوچجیسی ابدانک
 صحتی محافظه بیانده در که مادامکه آج اولیه ل الی طعامه کتورمیه ل
 یعنی اوز اتمیدر حاصلی اجمد فیه طعام یخه ل و چونکه یخه ل یعنی
 آج اولوب یذکریم همورنه طوق اولر دن اولی الی طعامدن طوته ل

یعنی ال چکوب یی به ل (شارح مر حوم بو ترکیده اولان جو عی
مفرد مخاطب ایراد الیش اوده وجه در (رباعی) آن به که ز اسباب
مرض پرهیزی * ورنیک طیبیان دغل بگریزی * اسباب مرض
لامبه (پرهیزی فعل مضارع مفرد مخاطب اجتناب ایده سین دیمکدر
(نک نون اول فنی و نائینک سکونیکله عار و جنک وجدال معناسنه
دخی کلور کذا فی برهان القاطع) طیبیان دغل بیانیه دغل دال وغین
معجمه تک قصبه بر فح معنایه کلور اما بونده حرام زاده و ایچی طشنه
لومز دیمکدر (بگریزی فعل مضارع مفرد مخاطبدر قاجه سین
دیمکدر (محصول یت) اول یکدر که اسباب مرضدن پرهیز ایده سین
یعنی علتیه بادی اوله جق شلردن احتراز ایده سین که بری بو طعام
ماده سیدر حرام زاده طیبیلرک یا خود قلب طیبیلرک عارندن یعنی
بندی خسته اولدک دیوب تعیب ایتمه لردن یا جنک وجدال لردن
یعنی فلان علتدر یا فلان مرضدر دواسی فلا ندر یا فلا ندر دیو
مجادله ایتمه لردن بجه سین * ناکشته تھی معده بخوان منشینی *
زان پیش که معده پر کنی برخیزی * نا توصیف نفی (کشته ماضیدن
فسمده هاء رسمی ترتب ایچوندر اولنجه دیمکدر (تهی بوش دیمکدر
(ناکشته مفعولی و معده فاعلی) (تهی معده اج دیمکدر (بخوان با
حرف صله (منشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتور میه سین
دیمکدر (زان پیش اندن مقدم دیمکدر) (که حرف بیان (کنی فعل
مضارع مفرد مخاطبدر ایله سین دیمکدر (برخیزی ده بویه در
قالقه سین دیمکدر (محصول یت) معده تهی اولدجه سفره طعامه
اوتور میه سین اندن اول که معده بی دوا دوره سین یعنی آجیغوب
طعامه اوتور دیغک وقت معده بی دولدر مزدن مقدم قالقه سین
اگر بویه ایتمز سن یت سابقک مضمونه مبتلا اولوب محتاج طیبیان
دغل اولور سین (عروض) بور باعینک صدر و ابتداسی اخب
حشوری سالم عروض و ضرب ابتر که بر مصراعی مفعول مفاعیلن
مفاعیلن فع اولوب هزج اخب و ابتر اولور * چهارم در نصیحت
زنان که چشم از روی بیکا نکان دور دارند و روی از چشم نا محرمان
منزور * نصیحت زنان مصدرك مفعولنه اضافتدر (که حرف بیان

(روی بیکانکان لامیه الف نون اذات جمع کاف هاء رسمیه دن بدلدرد
 (بیکنه یاد معناسنه در) دارند فعل مضارع جمع غائب طوئله دیمکدر
 (چشم نامحرمان لامیه الف نون اذات جمع) مستور اسم مفعولدرینه
 بردارند مقدر در (محصول ترکیب) درت کله دن دردیجیمی
 نصیحت زنان یساننده در که زتلر بیکنه لک بوزندن کوزی اوزاق
 طوئله یعنی نظرایتمه لر زرا قوه نظریه شهوانیه میل ایتمک محتملدر
 بلکه ایتمک محالدر و یوزلرینی نامحرم کوزندن مستور طوئله یعنی
 نامحرمه یوز کوسزمیه لر زرا حرام قطعیدر (قطعه) زن آن بود که
 بهرکس که نیست محرم او * اگرچه مردم چشمست روی نماید *
 زن آن بود که زن اول اولور که یعنی زن مقبول اولدر که دیمکدر (بهر
 با حرف صله (هر اذات سور) که حرف رابط صفت (نیست) بونده
 دکلدر دیمکدر (محرم او مصدر میمنک مفعولدر (مردم چشم بیانیه
 (مردم چشمدن مراد بونده محبوبدر (نماید فعل نی مستقبل کوسزمیه
 دیمکدر (محصول یت) زن مقبول اولدر که هرکس که اناک محرمی
 دکلدر یعنی نامحرم اولان کیسه به اگرچه کوزینک بیکی یعنی
 محبوبی ایسه ده یوز کوسزمیه * بروی هر که نه چفت و بست
 اگرچه بحسن * بود چوماه فلک طاق چشم نکشاید * بروی با
 حرف صله (هر که هرکس که دیمکدر) نه چفت و بست تقدیری
 (چفت وی نیست در چفت زوج دیمکدر) (بحسن با حرف ظرف
 (چو اذات تشبیه) ماه فلک لامیه (طاق رفاغ معنایه کلور اما بونده
 تک معناسنه اولق جائزدر که بودک مفعولی اولور بنجره معناسنه
 اولوق ده احتمال وارددر که (چشمه مضاف اوایوب) (نکشایدک مفعولی
 اولور) طاق چشم کوز قباغندن عبارتدر (نکشاید فعل نی مستقبل
 مفرد غائب (محصول یت) هر کیسه تک بوزینه که اناک جفتی دکلدر
 یعنی جفتی اولیان کیسه تک بوزینه اگرچه ماه فلک کی تک اولورسه
 یعنی فرید دوران اولورسه کوزینی اچیه یعنی نظرایتمه باماه فلک کی
 اولورسه کوزینک قباغنی اچیه حاصلی کدینک زوجی اولیان کیسه تک
 بوزینه باقیه اگر ماهتاب کی محبوب عالتاب اولورسه ده (عروض)
 بوقطعه بحر محبت مخبون محذوفدر که بر مصراعی مفاعیلن

مفاعیل فعلی در ذی فصلی کرارا و صرارا بیان اولندی (حکمت) چهار
 کلمه است که چهار پادشاه پرداخته اند که کویاک تیراست که از چهار
 کان انداخته اند * پرداخته ماضیدن قسمدر ترتیب ایلش معناسنه
 (اندادان جمع) انداخته ده بویله در آتمش دیمکدر (محصول ترکیب)
 درن کله در که درت پادشاه ترتیب ایلش لردر که کویا براو قدر که
 درن بیلدن آتمش لردر یعنی درت کله در که حقیقتده برکی * کسری
 گفته است که هرگز پشیمان نشدم از آنچه نکرشته ام و بسا گفته که
 از پشیمانی آن در خاک و خون خفته ام * کسری ملوک فارسه اطلاق
 اولنور بنی او اقلیمه پادشاه اولنره بونده غالبسا نوشروان مراد در
 زبر اعلم اولدیفی خالده اکادخی اطلاق اولنور (نشدم فعل نی ماضی
 منکم وحده اولدم دیمکدر / نکرشته فعل نی ماضیدن قسمدر) میم
 منیمر منکم سو یلمشم یعنی سو یلدیکم دیمکدر (بسا جوق دیمکدر
 (گفته اسم مفعولدر سو یلمشم معناسنه یا ماضیدن قسمدر قاعده
 جمع اوزده ضمیر منکم حذف اولتمشدر سو یلمشم دیمک اولور) پشیمانی
 با حرف مصدر) آنه اضافت لایه (خفته ماضیدن قسمدر) میم بنه
 منکم وحده همزه توسل یا تمشم دیمکدر (محصول ترکیب) درت
 پادشاهک بری که کسریدر یعنی نوشران دیمشدر که بر وقت پشیمان
 اولدم اول نسنه دنکه سو یلمشم یعنی سو یلدیکم نسنه دن پشیمان
 اولدم و جوق سو یلمشم یا خود سو یلدیکم که انک پشیمانلفظیدن
 خاک و خونده یا تمشم یعنی بخالت واضطراب و مشقته دوشمشم یعنی
 جوق کره واقع اوادیکه سو یلدیکم سوزدن نادم اولوب جیل
 و مضطرب اولدم (قطعه) خامش نشین که جمع نشستن بخامشی *
 بهر ز کفتی که پریشانی آورد * خامش ایسم معناسنه در (نشین
 امر حاضر مفرد اونور دیمکدر) (که حرف تعلیل) نشستن مصدر
 اونور مق دیمکدر (جمع نشستن یعنی جمعیتی اونور مق حاصلی جمعیت
 خاطره اونور مق) (بخامشی یا حرف مصدر با حرف سبب) (گفتی
 یا حرف مصدر گفتن مصدر سو یلمشک دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) پریشانی یا حرف مصدر پریشان طاغنی (آورد الف مدوده ابله
 فعل مضارع مفرد غائب آوردن دن یا آوردن دن زیرا مصدر

دالیک ماقبلی را اولسه را مقتوح قبلنوز (محصول ینت) اېسم اوتور
 یعنی ساکت اول زیرا خاموشلیق یعنی سکوت سببیه جمعیت خاطرله
 اوتور مقی بکر کدر سو یلمک کدن که پریشانلیق ~~صکوره~~ حاصلی
 سو یلیو بده پریشان و مکدر و نلدم اولدن سو یلیوب جمعیه اوتور مق
 یکدر واولی و اخرا در * از سر سر بمهر پشیمان نشد کسی * بس فاش
 کشته سر که پشیمانی آورد * سر سر بمهر یسانه سر بمهر مکتوم
 و یخنی دیمه دن کابندر (کسی یا حرف وحدت) (بس باد عریله جوق
 دیمکدر) پشیمانی یا حرف مصدر (محصول بیت) مکتوم و یخنی اولان
 سردن یعنی سو یلمن سردن بر کبسه پشیمان اولدی جوق آشکاره
 اولش سر که پشیمانلیق کنور یعنی آشکاره اولان سر جوق کره
 پشیمانلیق ابراث ایدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اعراب
 و مکفوف مقصور در ته کیم تفصیلی مرور ایلدی * قیصر فرموده
 است که قدرت من برنا کفته پیش از انست که بر کفته یعنی آنچه
 ن گفته ام بتوانم گفت و آنچه کفته ام توانم نهفت * قیصر دیورومه
 پادشاه اولره اطلاق اولنور (قدرت من لامیه) (نا اادات توصیف نفی
) پیش زیاده دیمکدر (کفته اسم مفعول لر در) (ن گفته ماضی منفی دن
 قسمدر مبع ضمیر متکلم) (کفته ماضیدن قسمدر) (توانم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده) (گفت و نهفت ماضی مفرد غایب لر در اما بونده مصدر
 معنائنه در زیرا مضارعه مقارن لر در سو یلمک و کزاک معنائنه
) (محصول تصکیب) در ت پادشاهدن ایکنجیسی که قیصر در
 بیورمشدر که بنم قدرتم سو یلمشم اوزر یننه اندن زیاده رکدر که
 سو یلمشم اوزر یننه یعنی سو یلمیکم کلامه قدرتم زیاده در سو یلمشدن
 حضرت جامی بو کلامی ایضاح ایدوب بیورر که یعنی اول نسنه که
 سو یلمشم قادرم سو یلمکه یعنی سو یلمدیکم کلامی سو یلمکه قادرم
 واول نسنه بی که سو یلمشم قادر دیکم کیرلمکه یعنی سو یلمدیکم کلامی
 اخفایه قادر دیکم بویه او بجه سو یلمکده اولان قدرتم سو یلمکده
 اولار دن زیاده در (بس امدی عاقل اولان البته قادر اولدیغی نسنه بی
 اشرار والا خلاقی کار عاقل دکدر (قطعه) هر چه افسانی آن بود
 دشوار * احر یغان مکو یا سانی * افسان آن مصدرک مفعولنه در

(دشوار دالك ضميمه كوج ديمكندر) حريف باده مصاحبي معناسنه
 بونده مطلقا دوست ديمكندر (الف نون ادات جعفر) (مكونهي حاضر
 مفرد) (باساني باحرف مصاحبت) (باحرف مصدر) (آسان قولاي
 ديمكندر) (محصول بيت) هر نسنه كه انك اظهاري كوج اوله يعني
 هر كلام كه اتي آشكاراينك مشكل اوله حاصل اوجنده نيجه مضرات
 مأمول اوله آسانلقه دوستاره سويله يعني اتي قولابلقه سويله يعني
 سويلي قولابدر اما سويله كه مضرتي مأمولدر * كانجه داري
 نهفت نوان گفت * وانجه كفتي نهفت نتواني * كه حرف تمليل
 (داري فعل مضارع مفرد مخاطب طوطه سين ديمكندر) (نهفت اسم
 مفعولدر) (گفت مصدر معناسنه در) (نتواني فعل نفي مستقبل مفرد
 مخاطب قادر دكسين ديمكندر) (قياس نتواني نهفت ايدى لكن ضرورت
 قافيه بچون تقديم اولندي) (محصول بيت) بو بيت بيت اوله تمليلدر
 افشاسي كوج اولان شي قولابلقه دوستاره سويله زير اول نسنه كه
 كيراز سين سويله كه قادر سين واول نسنه كه سويلدك كيراز كه قادر
 دكسين (عروض) بوقطعه بحر مجتث مجنوندر كه دفعاتله پيسان
 اولندي * خاقان چين درين معني سخن چنان رانده است كه بسيار
 باشد كه پریشانى گفتن سخت تر باشد از پشيمانى نهفتن * خاقان خاء
 مجمله ايله تركستان وچين پادشاهنه دبرل اما تركستانده اولوپادشاهه
 دبرل وقا آن دخي دبرل مرتبه سي دون اولنه خان وقان دبرل چينده
 على الاطلاق پادشاهه ففورديدكلى كى چين برملككتك اسميدر كه
 حالا كافرستاندر تعريب ايدوب صين دبرل (رانده ماضيدن فمصدر
 سورمش معناسنه) (پریشانى گفتن مصدرك مصدره اضافتيدر) (يا
 حرف مصدر) (سخت قتي ديمكندر) (ترادات تفضيل) (پشيمانى نهفتن
 بونده مصدرك مصدره اضافتيدر يابنه حرف مصدر) (محصول تركيب)
 درت پادشاهدن برى كه خاقان چيندر بومعنيده يعني كلام عين
 حكمتده بونجولين سوز سور مشدر كه چوق اولور كه سويلكلك
 پریشانلى قتي دك اولور كيرازنك پشيمانلغدن يعني كيرازنده پشيمانلى
 آز اولور اما سويله دپریشانلى زياده اولور (قطعه) هر سر سر
 بمهر كه در خاطر افتد * سرعت مكن بلوچ يانش نكاشتن *

در خاطر افتد در خاطر افتد تقدیرنده (بلوح بیافش بیسانیه) با
 حرف صله (اوح بودند صحیفه معناسنه در) شن ضمیر سر سر سر سر
 راجع در (نکاشتن نونک کسر یله مصدر در نقش معناسنه یعنی یازمق
 (محصول یت) هر مخفی اولان سر که سنک خاطر کرده واقع اوله یعنی
 خاطر کرده طوئد یفک سری عجله ایله اتی صحیفه بیانه نقش ایلمکه
 یعنی اظهار بنه فجیل و شتاب ایتمه * ترسم شود غرامت اظهار آن ترا *
 مشکل رازندامت پوشیده داشتن * ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 قور قرم دیمکدر (شود فعل مضارع مفرد غائب) غرامت بودند
 عهده سندن کلک معناسنه در (غرامت اظهار آن مصدر لک
 مفعول لرینه اضافت در (آن اسم اشارت در سره) ترا حرف صله
 (ندامت مصدر پشیمانلق معناسنه) پوشیده اور تولی دیمکدر اضافت
 مصدرک مفعولنه در (داشتن مصدر در طوئمق معناسنه) (محصول یت)
 قور قرم اوسری آشکاره ایتمک غرامتی یعنی عهده سندن کلمی سکا
 اخفا ایتمک ندامتدن مشکلرک اولور یعنی کبر لملک ندامتدن کوچدر
 حاصلی سو یلدیکلک شیک عهده سندن کلک سو یلدیکیکلک ندامتدن
 مشکلدر (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج مکفوف مقصود در که
 بر مصراعی مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * ملک هند بدین
 نکته زبان کشاده است که هر حرف که از زبان بسته است دست
 تصرف می از خود بسته است و هر چه نگفته ام مالاک اویم اگر
 خواهم بگویم و اگر خواهم نکویم * ملک عریدر پادشاه معناسنه
 (هند معروف) کشاده ماضیدن قسمدر اچش دیمکدر (جسته
 جیم عرینک قحیله ماضیدن قسمدر صچرامش معناسنه) (مرا را
 ادات تخصیص بنم دیمکدر) (بسته اسم مفعولدر بغلمش معناسنه
 (محصول ترکیب) درت پادشاهدن بری هند پادشاهیدر بونکه ایله
 اغز اچشدر یعنی بوهونا ترتیب مقال ایلمشدر که هر حرف که اغزدن
 صچرامشدر یعنی اغزدن چقشدر بنم دست تصرف کند و سندن
 یعنی او حرفدن بغلمشدر یعنی او حرفه الم ابرمز و هرنه که سو یلمش
 اکا مالکم اگر استرسم سو یلم و اگر استرسم سو یلم (قطعه) بخردی
 راز راز فاش و نهان * مثلی نیک بر زبان رفتست * بخرد بانک کسری

و فیله و خاه معجمه نك سكونيله عاقل ديمكدر (يا حرف وحدت) را
 اذات تخصیص (فاش آشکاره) نهان کبرئی (مثلی يا حرف وحدت
 بونده تمثيل معناسنه در) بر زبان رفتست ديل اوزره گتمشدر یعنی
 لساندن جاری اولمشدر (محصول بیت) بر عاقلک فاش نهان سردن
 یعنی سر اخفا و اظهار حقنده بر ايو مثل لساندن صادر اولمشدر
 یعنی ايو تمثيل ايله در که بیت آتیدر مصراع اولده راز راز نجیس
 خطی ذر * کین چو تیرست مانده در قبضه * وان چو تیرست از کان
 رفت * کین که این دن مخففدر (که حرف بیان این اسم اشارتدر
 نهان) تیر اوق (مانده ماضیدین قسمدر قالمش معناسنه) قبضه مطلقا
 آورده درلر توانم معناسنه و اصطلاح کا نکشاند یای طوتان اله یعنی
 صول اله و یا یک اورنه سنه دخی درلر بونده مراد بودر (آن اسم
 اشارتدر فاشه) چور اذات تشبیه (کان یای (محصول بیت) عاقلک
 تمثیلی بیان ایدوب لف و نشر مشوش طریقیه بیوردر که بو یعنی
 نهان اولان سر قبضه ده قالمش اوق کییدر یعنی یاده قالمش اوق
 کییدر که هر نه وقت مراد ایدر سن اتار سین و اول یعنی فاش اولان سر
 یایدن گمش اوق کییدر یعنی آتلمش اوق کییدر که بردخی عودت
 محالدر (عروض) بوقطمه بحر خفیف مخبون مخذوفدر بر مصراعی
 فاعلاتن مفاعیلن فعان اولور (حکایت) ملک هند بخلیفه بغداد
 تحفهها فرستاد و همراه طبیبی فیلسوف بمهارت در طب و حکمت
 موصوف پیش خلیفه پسای خاست گفت که شه چیز آورده ام که
 جز ملوک را نباید و جز سلاطین را نشاید فرمود که آن کدامست
 گفت * ملک هند لامیه (بخلیفه بغدادده بویله) (يا حرف صله) (فرستاد
 فعل ماضی) همراه بولداس ديمكدر بونده بیله ديمكدر (طبیبی يا حرف
 وحدت) فیلسوف حکیم ذوقنون معناسنه اسمدر (بعضیلر فیلا ايله
 سو فدن مر کیدر دیدیلر فیلا دوستدار معناسنه سوف حکمت معناسنه
 دوستدار حکمت ديمك اولور که لفظ یونانی در علی ای وجه کان حکیم
 معناسمدر (بمهارت يا حرف مصاحب مهارت معروف) (در حرف
 ظرف) (پسای يا حرف صله) (خاست فعل ماضی مفرد ثانی فاعلی
 ديمكدر) که حرف رابط مقول قول (چیز نسنه ديمكدر) آورده ماضیدین

قسمدر (میم ضمیر متکلم) جز ملوک لامیه (نباید فعل نفی مستقبل کرکنز
 دیمکدر بایدن دن یا بایستن دن که سبک حذفی قیلندندر) رال اادات
 تخصیص (نسیاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب شایدن دن لایق اولمز
 دیمکدر) فرمود فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر فاعلی تختند
 خلیفه بغداده راجعدر (ان اسم اشاتدر چیره) کدام فغنی دیمکدر که
 سؤالدن عبارتدر (محصول ترکیب) هندملکی بغداد خلیفه سته هدیهل
 کوندردی و یله سنجه برطیب فیلسوف وطب و حکمندمه مهارتله موصوف
 کوندردی خلیفه حضورنده طیب ایاغه فالقدی دیدیکه اوج شی
 کتور مشم که ملکک فری به کرکنز و سلطانک ماعداسنه لایق
 اولماز خلیفه پیوردیکه اول قنقیسیدر طیب دیدی * اول خضابی که
 موی سفیدر اسباه کرداند بوجهی که هر کر متغیر نشود و سفید نکرده *
 (خضابی یا حرف وحدت خضاب خاه معجمه نک کسری و ضاء معجمه نک
 فتحیه بویه معناسنه که انکله صاج و صفال و یق بو بارل) که حرف
 رابط صفت (سفید سبک کسریله فایله و یا ایله لغتدر آق یعنی
 ریاض معناسنه) کرداند فعل مضارع مفرد غائب صبرورت معناسنه در
 (بوجهی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت وجه تأکید و صفدر
 یعنی برطرز ایله سیاه ایدر که هر کر بر وقت) متغیر تفعل بایندن اسم
 فاعلدر بوز یلیجی دیمکدر (نشود فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز
 دیمکدر) نکرده بویه در اولماز دیمکدر (محصول ترکیب) اوج
 شیدن او اکبسی بر بویه در که بیاض قبلی سیاه ایدر برطرز ایله سیاه
 ایدر که هر کر بوز یلیجی اولماز یعنی بوزلماز و بیاض اولماز * دوم
 معجمی که هر چند طعام خورده شود معده کران نکرده و مزاج از
 اعتدال نیفتد * خورده شود بخش اوله دیمکدر (کران ثقلی معناسنه در
 کاف عجم کسریله بعض نسخه ده) کران شدن نکذارد واقع
 اولشدر ثقل اولغه قومز دیمکدر (مزاج طبیعت معناسنه در طبایع
 اریعه دیمکدر) اعتدال افتعال بایندن مصدر در بونده برابر اولقی
 معناسنه (نیفتد فعل مضارع منفی مفرد غائب دوشمز دیمکدر) بعض
 نسخه ده مزاج از اعتدال برته وهضم را مقوی باشد واقعدر
 مقوی تفعل بایندن اسم فاعلدر تقویت و یرجی دیمکدر (محصول ترکیب)

اوج نسنه دن ایکنجیسی بر معجوند و که هنره وقت طعام بنسه معده
 اعر اولان با معده اعر اولغه قومن یعنی دفع ایدر و مرا ج اعظم الدن
 دومر یعنی حرارت و برودت و رطوبت و یوسهیم دایما مساوی اولور
 باعضی مقوی اولور * سوم ترکیبی که یستم را قوی گرداند و رغبت
 مباشرت آرد و از تکرار آن به ضعیف یضرر خرد و نه نقصان قوت *
 (شمار اادات معقول پشت به عجمک ضعیله ارقه دیمکد و اما بونده چای
 وجوددن کایه یا خود منی دیمکد اوله زیر اصطلاحلارنده منی به آب پشت
 دیر (رغبت میل معنائیه) مباشرت بونده و قاع حقایق سطر (ضعیف
 اهر مصدره مفعولده اجناس قدر) (خیر دفعیل مضارع مفرع ثابت و القاع
 بونده حاصل اولور معنائیه) (نقصان قوت مصدرک مفعولده اعلی قوت
 دیمکد) (محصول ترکیب) اوج شیدن اوجنجیسی بر ترکیبدر که ارقه منی یعنی
 وجودی قوی یالر بالوازم شهوات نفسانی اولان منی قوی یالر و جماعه
 میل کنولدر و جماعک فکر اوندنه هر ضعیف یضرر حاصل اولور و نه قوت
 نقصان یعنی قدر چای ایلوسک ایلهم چیمضمر ر ترب ایلر * تخلیط
 لطفه نادل کرد و گفت من ترا ازین دایلموکلان داشتم و بزرگ تری بنداشتم
 اما آن خضاب که گفتی سر مایه غرور و پیرایه کذب و زور و است
 نیاهی موی ظلمت و سفیدی نور زهی نادان کسی که دروایت کوشد که
 نور را بظلمت بنوشد * (خلطه یا حرف و جلدت همزه حرف تونیل
 برنت قلیل دیمکدر) (نسل تفعل بلیغنه مصدر در دو شکل معنائیه
 (ترا اادات معقول) (دایما صفت) (مستطوره در یله کن دیمکدر) (ترادات
 تفصیل) (کانتکاف عجمک ضعیله ظن معنائیه در) (داشتم فعل ماضی
 و تکلم وجهه دو ندیمد دیمکدر) (بزرگ زاننه کسر به عاقل و صاحب رای
 معنائیه در) (محمد نداشتم می اذلت تا کید بندا شتم فعل ماضی متکلم وجهه
 ظن ایلدم دیمکدر) (گفتی فعلی ماضی مفرد مخاطب) (سر مایه غرور
 لایه سر مایه رأس مال دیمکدر) (پیرایه کذب ده بویله پیرایه زینت
 معنائیه در کذب معزوف) (زور عطفت تفسیر یدر) (سیاهی یا حرف
 (آن خضاب مبتدا که رابط مبتدا بالخبیر مابعدی خیر) (سیاهی موی
 لایه و مبتدا) (ظلمت خبری اادات خبر معزوف) (سفیدی یا حرف مصدره
 و مبتدا) (نور است خبر خبری جمله سی جمله سابقه معطوفدر) (زهی

ادات مخفدر (نادان جاهل دیمکدر) کبی یا حرف تنکیر (دوات
صله) گوشت فعل مضارع مفرد غائب کوشیدن دن سعی ابد دیمکدر
(که حرف بیانه) غور را اادات مفعول (بطلک یا حرف مصاحبت
میوشد فعل مضارع مفرد غائب پوچیدن دن مترادفه دیمکدر
(محصول ترکیب) خلیفه بر لحظه دوشندی و دیدی بن سعی پوچدن
عاقله ظن ایدردم و زیاده صاحب رای صانوردم اما اول بویه که
مویلدک غر و برک صریحه منی و کذب و زورک زیب و زینتیدر قلاک
سیاهلنی ظلمتدرا قطنی نوردر عجب نادان شول کیمه که اکا جالسه که
نوری ظلمت ابله آورته یعنی نوری ظلمت ابله ستر ابله که سعی ابد
(قطعه) ابلهی کومبکند موی سفید خود سیاه * از پی پیری جوانی را
همی دارد امید * ابلهی یا حرف تنکیر ابله احق معناسنه (کو
که اودن مخفدر که حرف رابط صفت اوضمر ابله راجعدر) موی
سفید خود بیانه و لامیه (بی پس معناسنه صولک دیمکدر) پیری
بمعرفی مصدر (جوانی ده بویه همی داما دیمکدر) (دارد فعل مضارع
مفرد غائب طوتار دیمکدر) (محصول بیت) شول ابله که کند و بیاض
قلنی سیاه ابله میرکد نصکره جوانلق امید ایدر داما بویه ابله محللدر
و فاسد خیالدر * پیش دانیان که در بند شکار دولند * کی بود ز باغ سید را
رونق باز سفید * (پیش دانیان لامیه الف تون اادات جعفر) که
حرف رابط ضعف (بند بونده قید و هوس معناسنه در) (شکار دولت
مجازا لامیه) کی اادات استفهام (زاغ فارقه دیمکدر) (سید سیاهدن
مخفدر) (ادات صله) (رونق باز سفید بیانه و لامیه باز طوطغان دیمکدر
(محصول بیت) دانار قنده که انلر شکار دولت قبنده درل یعنی دولت
شکاری قبنده اولان عاقلار قنده سیاه فارقه بیاض طوطغانک رونق
و حلاوتی جن اولور یعنی اولساز (عروض) بوقطعه بحر رملدندر که
بانکر عروض و ضربی مقصوددر بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلاتن اوایوب رمل مثنی مقصور اولور * و اما آن معجون که
ذکر کردی من ازان قبیل نیستم که طعام بسیار خورم و با آن لذت کرم
چه ازان تا خوشتر که هر لحظه بجای باید رفت که در و نادیدی را باید
دید و ناشیدی را باید شنید و نا بوییدی را باید بویید حکما گفته اند

کرسکی بیمار بست در مزاج و شراب و طعام آزما ده علاج نادران
 کسی که خود را با اختیار بیمار سازد تا با مضطر را بیمار کند * (که حرف
 رابط صفت) ذکر کردی ذکر ایلدک (من ازان قبیل بیستم بن اوله
 فیلین دکم) (که حرف رابط صفت) خوردن فعل مضارع متکلم و حده
 هم دیکند (کرم فعل مضارع متکلم و حده طوتم دیکدن) (چه نه
 دیکند) (بجای با حرف وحدت و با حرف صله) (باید فعل مضارع
 مفرد غائب) رفت بونده مصدر معناسنه در زیر مضارع معارندن
 (بگذشت رفت کنن کرک) (که حرف رابط صفت) در حرف ظرف (او
 غیر جابه را جمع در) (نا حرف توصیف نفی) (دیدن کورمک معناسنه
 مصدر در با حرف نسبت بونلرده نسبت ایساقیت معناسنی متضمندر) (را
 ادا نه فعل) (باید دیدید مصدر معناسنه در کورمک کرک) (و نایو دیدنی
 نادیدنی کی بوییدن قولاق معناسنه در) (باید بویید سابقا کی قولاق
 کرک) (و نانشیدن سابقا کی شنیدن اشتنک دیکندر) (باید شنید اولیکلر
 کی اشتنک کرک دیکندر) (کرسکی یا حرف مصدر کاف عجمی هاه
 و سیدن مبدل کرسنه آج معناسنه در) (بیمار بست سین و تا ادا نه خبر
 با حرف مصدر) (بیمار خسته دیکندر) (کرسکی میتدا بیمار بست خبری
 در مزاج خبره متعلق در) (شراب میتدا و اوده صو دیکندر مطلق
 لایق اولان شبه درلر) (طعام شرابه معطوف طعام بیجک
 نسه) (ماده علاج لامیه و خبری) (کسی یا حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) (خود را ادا نه مقول) (با اختیار با حرف مصاحبت) (سازد
 فعل مضارع مفرد غائب دوزه دیکندر سلو ییدن یا ساختن دن زیر
 مصدر نایشنک ماقبلی خاه معجه اولسه زاده عربی به نقل اولنور) (نا حرف
 نشا) (با مضطر را با حرف مصاحبت اضطرار افعال باندن مصدر در
 اصلی اضطرار در قاعده صرفیون اوزره افعالک تاسندن اول ضاد
 اولسه تابی طابه قلب ایدرلر استر استر دینه جک برده استعمال اولنور
 (محصول ترکیب) اما اول معجونکه ذکر ایلدک یعنی دیکد ایدیکه
 بر معجوندر کتوردم کنه وقت بنسبه طعمی هضم ایدرلر و معده فی
 اغند الدن دوشرمز بن ول فیلین دکم که طعمی بیم و طعمک
 کتیره لذت طوتم یعنی مثلند اولم اندن نا خوشرک اندن فناندر که

هر لحظه یعنی هر وقت برره گنگ کړک اوله که اندام کور له سنی لایق اولمبانی
 کورم کړک و شته سنی لایق اولمبانی اشتم کړک و قو لمه سنی لایق اولمبانی
 قو لمی کړک پیراد تجای جلا در که لمعه که هفتی دغ طبعه بادیدر
 البسته خلاصه کړک که لنده فضلاتی کور ملی و طراک کوی دنگه تی
 ورا بعه که پیر بی قو لمه لی کور جلا در بولور بی از تکاب ابلیمدخی
 حکما و عقلا دیمشرد آخلق مزاجده خسته لکدر و طعم و شراب اکا
 ماده علا جدر ز را آخلق ضنهف کتور و طعم و شراب اتی ازاله ایدر
 تله ان شول کیسه در که اختیار یله یعنی استکی و ازاله ضنهف کتور بی خسته
 اینه که یکم اضطر از ایله یعنی استراحت از بیمار و نه عالج ایده حاصلی مجونی
 اکل سینه آخلق ایرت ایدر آخلق بیمار لادن بویضد بویه اولمجه
 اختیار یله کتور بی خسته امش اولور آخلقده علا جی اکل و شرابدر
 اضطراری بیوب ایچمک اقتضا ایدر عاقل اولان علاجه احتیاجدن
 ایچر لزا ایدر (قطعه) میکنند کسب اشتها خواجه * تابان رخنه
 در مزاج کتد * می حرف تا کیدر (کتد فعل مضارع منفرد غائب
 کسب اشتها مصدرک مفعولانده اضطر ایدر خواجه میکنند فاعلی کسب
 اشتها مفعول (تا حرف انتها) بان با حرف مصاحبت آن اسم اشارتدر
 کسب اشتها یه (رخنه هاء سیمیه کتد معنایسته بونده ضرر معنایسته در
 (در حرف ضله) (محصول ایست) خواجه کسب اشتها ایله یعنی مورت
 لوله جق ناشی اکل و بلع ایله تا کیم انکه مزاجده ضرر ایله * و آنکه آن
 رخنه راز پخته و خام * هر چه باید بان علاج کتد * (و آنکه اند فصره
 دیمکدر (رخنه را را اداات ضله) پخته ماضیدن فمدر بشمش معنایسته
 (تخام جیک معنایسته در (باید فعل مضارع منفرد غائب بولور دیمکدر
 (بان با حرف مصاحبت) (محصول بیت) لنده فصره اولی رخنه یه
 بشمشدن و جیکدن هر نه که بولورده علاج ایدر یعنی آخلق غرضه
 هر نه بولور ایسه میروا اکل ایدر (عروض) بوقطعه البحر تخفیفدن کرا را
 و می را بیان اولندی * و اما ان ترکیب که فرمودی مباشرت با زبان شعبه
 ایست از جنون و از فاعله خرد دورست که خلیفه روی زمین پیش
 دخترکی بدوزانو در آید و غلق جا بوسی نماید * فرمودی فعل مضارع
 مفرد مخاطبه (شعبه یح) سلفه بوداق معنایسته در بونک کی پر زده

نوع و جزء معانسه کلوز (قاعده خرد پیائیه) که حرف نعلیل (خلیفه)
 روی زمین لامیه و پیائیه (پیش دخترکی لامیه یا حرف وحدت کاف
 حرف نصیر (دختر قیز معانسه در) بدوزانو یا حرف استعمال بر معانسه
 (زلف و بز دیکدر) در آید فعل مضارع مفرد غائب کله دیکدر (مطلق
 فعل بایستن مصدر در یا لطفه مطلق معانسه در (چاپلوسی جیم و پاه
 عجمه بعضی را یکسده عربی استعمال اینش را حرف مصدر تبصص
 معانسه تلفه عطف تفسیر بدر (غاید فعل مضارع مفرد غائب
 کوسره دیکدر (محصول ترکیب) و اما اول ترکیب که پیور دیک زان ایله
 مباشرت یعنی کثرت جماع جنون در بر نوع در و عقل قاعده مستند
 دور در که بر یوز دیک خلیفه سی بر قیز جقزک اوکنده لیک دیز اوزره
 کله و بالطفه مطلق و تبصص کوسره یعنی قیزی میده نیجه حیل و غمخیز
 ایله (قطعه) ای زده لاف خرد چند شهوت گیری * کپسوی شاهد
 و زنجیر جنون جنبانی * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای
 کس که در (زده ماضی بدن قسم در اوز مش معانسه) (لاف خرد پیائیه
 زده مک مفعول صریحی (چند نیجه دیکدر) (شهوت یا حرف
 مصاحبت سببی متضمن (شهوت مصدر در آرزو اتمک معانسه (گیری
 فعل مضارع مفرد مخاطب در (کپسوی شاهد لامیه و کبرینک مفعول
 صریحی (کپسوی کاف بحکم کسر یله صاج معانسه در کافک قبی
 غلط در (شاهد محبوب دیکدر) (زنجیر جنون لامیه (جنبانی فعل
 مضارع مفرد مخاطب در او بنادر سین دیکدر زنجیر جنون او بنادق
 کال عشق باز آمدن مرتبه جنونه و از مقدر کنا به در (محصول یلت)
 ای عقل لاف ای اوزان کپسه یعنی عاقل دین کپسه نیجه بر شهوت ایله
 محبوب صاجی طو تار سین یعنی اکامیل و محبت ایدر سین و جنون
 زنجیری او بنادر سین خلاصه شهوت نفسانی آردی صره کرز سین بو
 یشده صنعت تضاد و از خرد ایله جنون کپسویه مناسب زنجیر * چه
 جنون باشد ازین پیش که پیش زنی * پیشی سر زانو و گون جنبانی *
 (چه نه دیکدر) (ازین پیش بودند زیاده دیکدر زرا پیش باه عربله
 زیاده دیکدر) (که حرف بیان) (پیش زنی لامیه پیش باه عجمه اول
 دیکدر زنی یا حرف وحدت کاف حرف لطفه زنی معروفی بر غیر بحکم

دیمکدر (بنشی فعل مضارع مفرد مخاطب در اوتوره سین دیمکدر) سر
 بونده اوج معناسنه در باحرف صله بنشی به متعلق (کون کاف عریه له
 دیر معناسنه در (محصول یت) بوندن زیاده جنون نه اولور که بر
 فریخت او کینه دیرا وجنه اوتوره سین یعنی دیر چو که سین و کون
 او پناده سین (عروض) بوقطعه بحر رمل بخوندن یت اولک صدر
 و ابتدای سالم و سائر لری بخون یت ثانی جیعا بخوندن خین ابکنجی
 ساکنی حذفه دیرا فعلا تین فعلا تین فعلا تین اولور (حکایت) در
 مجلس کسری سه تن از حکما جمع آمدند فیلسوف روم و حکیم هند
 و برز جهر سخن بانجسار مید که سخن ترن چیرها چستدوی گفت پیری
 و سستی باناداری و تنگ دستی هندی گفت تن بیمار باندوه بسیار برز جهر
 گفت نزدیکی اجل بادوری از حسن عمل همه بقول برز جهر رضادادند
 (مجلس کسری لامیه) سه تن اوج کیمسه دیمکدر (آمدند فعل ماضی
 جمع غائب کلدیلر دیمکدر بونده شدند معناسنه در (فیلسوف روم لامیه
 (حکیم هنده بویه) (برز جهر حکیمان پرذوفنون کیمه تک اسمیدر
 (رسید فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر) (سخن ترن چیرها لامیه
 سخت قتی دیمکدر (ترادات تفضل باحرف مصدر) (ست سین اولک
 ضمی و ثانی تک سکونیه کوشک دیمکدر) (باحرف مصاحبت) (ناداری
 یاینه حرف مصدر نادار فقیر معناسنه در) (تک دستی یاینه حرف
 مصدر تک دست و صفی تر کیدر الی طار دیمکدر احتیاجدن کتابه در
 (هندی یا حرف نسبت) (تن بیمار یاینه باندوه بسیارده بویه یا حرف
 مصاحبت اندوه غصه معناسنه در) (زردیکی اجل لامیه یا حرف مصدر
 اجلک یقینلی) (یا حرف مصاحبت) (دوری یا حرف مصدر ز دور
 اوزاق معناسنه در) (حسن عمل مصدرک فاعلنه اضافیدر) (بقول برز جهر
 مصدرک مفعولنه اضافیدر یا حرف صله) (رضادادند رضایا یردیلر یعنی
 راضی اولدیلر دیمکدر) (بعضی نسخه ده واز اقوال خود باز آمدند واقمدر
 یعنی کند و قوللردن رجوع ایلدیلر دیمکدر) (محصور تکب) (کسر تک
 مجلسنده حکیمان اوج کیمسه جمع اولدیلر رومک فیلسوفی هندک حکیمی
 و برز جهر اثنای مصاحبتده سوز اول محله ایرشدیکی نسخه لردن
 قنشی یعنی مشکلی حاصلی جهانه کو چلردن کوچ ندر روی دیدی

پیرك و كوشكك فقیرك و محتاجلق ايله یعنی هم فقیراوه و هم پیراوه
 زیاده کوچ بودر دیو جواب و پردی هندی دیدی خسته و حوده چوق
 غصه یعنی هم عریض اوله و هم قساوتی اوله زیاده صفت بودر
 دیدی بز جهر اجلك یقینلنی حسن عملدن بعدلکله بیلد یعنی اجل
 قریب اوله و اعمال حسننه بولمینه اصعب بودر دیو جواب ایلدی
 جمله سی یعنی حکیمان سابقان حاصلی روم و هندی بوقوله راضی
 اولدیلر و کندو قوللردن رجوع ایدیلر (قطعه) پیش کسری
 زخرد منشد حکیمان میرفت * سخن از مختترین موج درین لجه نغم *
 پیش کسری لامیه پیش باده بجمبله بونده قیت معناسنده (زخرد مند
 حکیمان ز حکیمان خرد مند تقدیرنده در) میرفت بونده واقع اولدی
 دیمکدر (سخن میرفتك باعلی صفت قتی دیمکدر) (ترادات تفصیل) یا
 ادات نسبت (نون حرف تا کید) (موج بحسب اللفه اضطراب
 معناسنده در بویله بیرلره طالع معناسنه تخصیص ایدلرینه بونده
 بعد الاستاره معنای لغویدر) (لجه لامك ضمی و چیک تشدید ايله
 بولك صومعناسنده در یا دیمکدر) (غمه اضافت سیاتیه بعضی نسخه ده)
 موج پرینه چیز واقع اولمشدر لکن لجه به کوره موج نسخه سی
 انتخاب اولندی (محصول یت) عاقل حکیملردن کسریك حضورنده
 یونم در بلسنده مشكرك اولان موج دن بایسنه دن سوز واقع اولدی
 یعنی بویله بحث اولدی که دنیا ده پك مشكل ندر * آن یکی گفت که
 بیماری و اندوه دراز * وان دکر گفت که ناداری و پیریست بهم *
 که حرف رابط مقول قول (بیماری یا حرف مصدر) (اندوه غصه
 معناسنده در) (درازه اضافت موصوفك صفت در) که ینه حرف رابط
 مقول قوله (ناداری یا حرف مصدر نادار فقیر معناسنده در) (پیریست
 سن و تادات خبر یا حرف مصدر) (بهم بونده مجتمع معناسنده در
 (محصول یت) اول بریسی یعنی بویله قبل و قاله و بحث وجدان
 ایدن حکمدان بریسی که سابقا ذکر اولندی بی اوزره قائلی حکیم هنددر
 دیدیکه مشكرك اولان خسته لك و طول دراز قساوت و غصه در
 و اول بریسی که مراد فیاسوف رومدر دیدی مجتمع اوله رف فقیرك
 و پیرلکدر * سیومین گفت که قرب اجل و سوء عمل * عاقبت رفت

بتر جمع معیم حکم حکم * سیوم او چینی دیمکدر (یاادات نسبت
 (نون حرف تأکید) که حرف رابط مقول قول (قرب اجل مصدرک
 فاعله در (سود عمل ده بویه) رفت بونده واقع اولدی معنایه در
 (ترجمه) سیم مصدرک معنایه در (حکم حکم فاعله حکم حاکم
 ضعی کافک سکونیه مصدرک (حکم حاکم و کافک فاعله ربه حاکم
 معنایه در (محصول یت) او چینی یعنی بر وجهی دیدی که
 احوک بغنی یعنی و عک کونولیکی یعنی مشکل اولان بود دینجه
 حاقیت و انجام کلام او چینی تک ترجمه واقع اولدی حاکم حکمی
 حاصل کلام کلام تالی ترجمه ایلدی (عروض) بوقطعه بحر مل
 متشکل که صدر و ابتدا لر نین ماعدا بخوندن عروض و ضریفه
 حذف دخی طاری اولشدر (حکمت) حکمی را پرسیدند که آدمی زاده
 کی بخوردن شاید گفت توانگر هرگاه که کر سه شود و در ویش
 هرگاه که یابند * حکمی یا حرف وحدت (راادات صله) پرسیدند
 فعل ماضی جمع غائب (که حرف بیان) آدمی زاده انسان دیمکدر
 (کی حق دیمکدر نه وقت معنایه) بخوردن با حرف صله خوردن
 مصدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب شایدن ان ایور دیمکدر
 عجله معنایه) گفت نمونده فاعلی حکیمه راجع (توانگر زنکن دیمکدر
 (که کاف عجله وقت معنایه) که حرف رابط صفت (یابند
 فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن بویه دیمکدر (محصول ترکیب)
 و حکیمه سؤال ایلدیلر که انسان نه وقت طعامه ایور یعنی عجله و شتاب
 ایور حکیم جوانده دیدی غنی هر وقت که آج اوله یعنی غنی اولان
 لجفیدینی کی طعامه شتاب ایور و فقیر هر وقت که بویه یعنی بولدینی
 وقت عجله ایور (قطعه) بخور چند آنکه نههد خانه عمر * زینتی و کنی
 رودر خرابی * بخور باه تأکید ایله امر حاضر مفرد دربی یعنی اکل ایله
 دیمکدر (چند آنکه اولقدر که دیمکدر) نههد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب قومه دیمکدر (خانه عمر) یسانیه یا لامیه مراد وجود انساندر
 لاییشی یا حرف مصدر بیش باه عربله زیاده معنایه در (یکی یا
 حرف مصدر کم کاف عربله از معنایه در (دن حرف صله) خرابی
 یا حرف مصدر (محصول یت) او قدری که عمر خانه منی چوقلقدن

و از آمدن خرابه یوز قویله سین یعنی کثرت اکل سبيله مبتلا می هر ص
 هائل و کمال جوع سبيله هلاک قایل اولیده سین آشته جومقدار اکل
 و مشرب اید دیو خطایب عام طریقه یه و لاجایی پند لیلدر * یا کردارنده
 هر که که خواهی * و گزینداری هر گاهنی که یابی * داندند پلجرف
 خطاب (همزه حرف توسل دارندند ایهم قایل بطریق یعنی معنی است
 غنی دیکدر) که کاف بحکم الفتحیه که گاهیدن بمحققان لغت معنای
 (که حرف یان) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبه طلب ایدو سین
 دیک اولور (فادای یه یا ینه خرغه جملستند کلمه یی لاجرفه ترکیب) که
 حرف سین (یا یان) فعل مضارع مفرد مخاطبه بوله سین دیکدر
 (محصول پند) بیت اوله خبر بطریق یعنی اگر غنی ایست هر وقت که
 طلب ایست یعنی آشته لایله سبک نه حد کردن یا نه و نه ایست تناول ایله
 و اگر فقیر ایست هر وقت که بوله سین (ینه یوسفورق رعایت ایله
 حاصلی بولی صوفیه بیه حد ایست یا یی بوله ایله ایست بلولور
 (بروض) بوقطعه بخور از ج حد ایست که بالکرت عذوق و تلوی
 محذوف و قدر که بر مضارعی مفاعیل مفاعیلین فلول اولوبه خرچ
 مدسی محدوف اولور (حکمت) حکمی بابین خود اکتب باید که
 بامداد از خانه بیرون نیایی تا نخست لب بطعام نکشلی زیرا که مغری
 تخم حلم و زرد باریست و کرسکی مایه خشک مغری و سبکساری *
 حکمی یا حرف وحدت (یا حرف ضمه) پس خود یابنه (باید اکتب
 مضارع مفرد مخاطب) که حرف بیان (یا معیاد صبیح) وقتی دیکدر
 (یا یی) فعل فی مستقبل مفرد مخاطب کلمه سین دیکدر (یا حرف توقيت
 نخست ابتدا دیکدر) (بطعام یا حرف ضمه) (نکسای فعل فی مستقبل
 مفرد مخاطب) (چینه سین دیکدر) (ز و را که امرات تعلیل) (سری یا حرف
 مصدر) (تخم حلم یا لایله) (زرد باری یا مصدری ایله عطف
 تفسیر بدر که حول معنی است در) (کرسکی یا حرف مصدر) (مایه
 خشک مغری یا نه) (یا حرف مصدر) (خشک مغری یعنی بدلی یعنی
 لجوج و دیوانه دیکدر) (سبکسار خفیف باشی معنی است عطف
 تفسیر بدر) (محصول ترکیب) بر حکیم کنیدی او غفنه دیدی که کرکدر که
 صباح وقتی خانه دن طشره کلمه سین یعنی او یکدن چغیره سین مازاح که

طریق لغین طعامه اچا یا سین یعنی طعام یا سیکه حاصلی طعام ایتدیکه
 او یکدن چغیده سین زیرا که طوقلقی علم و حواله کتک تخمیدر یعنی
 طوقلق اکتک ملشایدن و اکتک طوق و مو اند لکته مایه سیدر یعنی
 (اضطیقل) (قطعه) خوری خوردن روز و روز نمکنی * کر همه علم و برد
 بازی به * خوری خوردن یا تیم (را اداست مؤنول) (روزه) اورج معنستند
 (تیر) بونه دارغین دیمکدر (لمکن) فعل نهی حاضر مفرد (که حرف
 قیاسیل) (محصول بیت) کندنی خوبیکی یعنی طبیعتکی اورجندن ناشی
 دارغین لایله زیرا که حیدرین علم و حواله ایتدیکه حاصلی روزی سبیل
 طبیعتک تیر و لایسوندن را اخصلا حیدرین و اعمالک مجموعند
 علم اعلالیدر * چون شود روزی مایه ازله * روزه لغواری روزی داری به *
 مایه آزار لایله (روزه) خواری یا حرف مصدر (روزه) خوار وصف
 ترصک بیدر مظهر معناسته (روزه) داری ده بویه صائم معناسته
 (محصول بیت) چون اورج آزار یعنی حلیت و غضبه مایه و سبب اوله
 مظهر لایله صائم لکدن اعلالیدر (هروض) هو قطعه بحر خفیف مجنون
 و مجذوفدیر که کرارا و مرارا بیان اولندی * چون کرمینه باشی هر آتش
 و نان که بینی از طبیعت تو شهوت آن خیرد و با اشتیاقان که نشینی
 طعامه تودر ایشان آویزد * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین
 دیمکدر (آش) الف معدوده مایه طعام معناسته در تنه کیم ترکیده دخی
 مستعملدر (که حرف رابط صفت) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورر سین دیمکدر (طبیعت) تو لایله (شهوت) آن مصدرک مفعول
 اضافتیدر (خیرد فعل مضارع مفرد غائب قالفاز دیمکدر) (با اشتیاقان
 یا حرف مصاحبت) که حرف بیان ذنبی فعل مضارع مفرد مخاطب
 او توره سین دیمکدر (طعامه) طبع و حرص دیمکدر (تویه) اضافت لایله
 (آویزد فعل مضارع مفرد غائب ایدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 حکیم او غلنه دیر که چونکه اچ اوله سین هر طعام و اتمکی که کوره سین
 طبیعتکدن اکا اشتها قالفاز یعنی میل ایدر و اشتیاق یعنی دوستار که
 او توره سین یعنی حرصک اینله تعلق ایدر یعنی سنک حرص و طمعکدن
 ایلر نجیل اولورل حاصلی سنک و وضع کدن ایلر نجیل اولورل نجالی
 صاحب طعمه استنادیدن معنای ترکیب کند و دن نجیل اولمش (قطعه)

* هر چه باقی بماند از تر و خشک * به کر آن تاجد شع بخوری * یابی
 و مل مضارع مفرد مخاطب پوله سین دیمکدر (ما حرف طرف معنای
 از بوند باقی دیمکدر رطوبت معنای نه (خضک شاه معجمه ناک عجمی
 و سین معجمه ناک چکوتیلر قوزون فیکبر یاوس معنای نه رتا جرق نهاییه
 (حد دالنه نشد بیدله یونده غایت معنای نه در عنبر و زت و زله ایچوان
 تخفیف اولمشد) (شع طوق معنای نه یو شیطک کسری و باء موجد معنای
 قحیمه) (بخورزی فعل مضارع معنی دیمکدر) (مخاطب بید سین دیمکدر
 (محصول یتد) (هر نه که خایده یعنی ایوه بولور ایست باشد و قویور
 یکدر که اندین طوق خلق جدید دیکر سین (حاصلی او نه بولور یکدی
 طوبیجیه یوب قازک طوبوره عین * تا طوعام کسان هوس نکنی *
 و ز عطای خسان طبع میری * تا حرف تعلیل (طعام کسان لایمه
 کسان الفا و نون اولت خجوع مکلف معنای نه) (یکدی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب ایلمه عین دیمکدر) (عطای خسان طعام کسان
 کیدر (خسان الحظ و دیلر دیمکدر) (بیری فعل مضارع مفرد
 مخاطب قطع ایله سین دیمکدر (محصول یتد) یتد اوله حریت پدر
 خایده نه بولور ایست یه سین تا کیم خلقک طعامه هوس ایلمه سین
 دخی دیلر عطا اسندن طبعی قطع ایله سین یعنی هر کوردیک خلق طعامه
 ال از اتعوب و خلقون طمع ایلمه سین (عروض) و قطع معنای دخی
 قطع سائق کیدر (حکمت) (چون میربان بر کار خون نشیند
 و خود را دره بیان بندد طعمه از جر خوری به که از نان او و شربت
 از خون خود آشامی به که از خوان او * میربان صاحب مسافر
 دیمکدر) (کار خوان لایمه) (نشیند فعل مضارع مفرد غائب اوتوره
 دیمکدر) (خود را وادات مفعول) (بیان اوره معنای نه در) (بند فعل
 مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر اوره ده کوره ک دائم کشد و بی
 کورمه دن کلا یتدر یعنی هر کلامی طعام کند و نک اولدیفنی اشعار
 اینک که ترکیده هر میرده کند و بی اورنایه آثار دیو تعبیر ایدر (طعمه
 بونده لقمه معنای نه) (چکر خود بیایه) (خوری فعل مضارع مفرد
 مخاطب یه سین دیمکدر) (نان او لایمه) (خون خود ده بولر کند
 فاک دیمکدر) (آشامی الف ممد و ده ایله فعل مضارع مفرد مخاطب

آنچه درین بیکدیگر (خوانند و لامیه) (محصله ترکیب) چونکه صاحب
 مسافر سفره بگذرد او توره و کنین فی لویه و کوه یعنی منته
 ایله کند و جگر کند (نمونه) موه یکدیگر لکند که کنین کند و جگر کند
 شریف ایچله کنین بیکدیگر لکند و جگر کند و جگر کند و جگر کند
 طعانی بکنند و کنین بیکدیگر لکند و جگر کند و جگر کند و جگر کند
 کند و کنین بیکدیگر لکند و جگر کند و جگر کند و جگر کند
 و نلک من بیکش * پای خورش از خوان و درخت از تان او * هر که
 هر کس که بگذرد در (کویه فعل مضارع لغز و غلبه کویندن
 باجلی خلافت قبایل گفتن دن بیه بیکدیگر) خوان و تان من بیکدیگر
 انصاف لامیه (بکش باه تا کید ایله امر حاضر مفرد در جلد بیکدیگر
 (بای خورش مضاعف و لامیه) (ان اووه یوله اوخیری هر که ده
 کندن مهد و له اولان که به راجع صدر) (محصله بیت) هر کیم که بنم
 سفرم و بنم آنکیم در سه یعنی قصد آدم ایدوب من تو بیج ایدرسه
 کند و ایچکی سفره مندن و ایچکی آنکندن چک حاصلی نمیشی
 تناول ایته * تره کن بوستان خود خوری * خوشترست از تره
 پر بان او * تره و بره شده لی ضرورت وزن ایچوندر (تره تانک و رانک
 قنجه لیله تره کیده معروفدر و مطلقا بشلک جنبه دخی در لی
 (بوستان خود لامیه) (خوری فعل مضارع مفرد مخاطب (تره
 بلیک و رانک قنجه لیله قوزی بیکدر (برمانه انصاف بیانیله
 اووه لامیه (محصله بیت) پر تره بی که کند و بوستان کند
 بیه سین شوختر کند بوصفیه موصوف اولان کیسه نک پر بان
 قوز و سندن یعنی آنک قوز و سنی بیه دن کند و بوستان کند تره بیک
 اولیدر (عروض) بوقطعه بحر رمل مسدودند که عروض و ضربی
 محمودیدر (حکمت) پنج جبر اخب که بهر کس که دادند زمام زندگانی
 خوش دردست وی نهادند * (پنج بش بیکدر) (که حرف رابط
 صفت) (بهر کس که با حرف صله) (که حرف بیان) (دلند فعل ماضی
 جمع غائب و بر د بیکدیگر) (زمام زانک کسریله یولارود بیکدیگر بناسه در
 (زندگانی به انصاف بیانیله زندگانی یا حرف مصدر دیر لک یعنی
 معیشت بیکدیگر) (خوشه انصاف موصوف صیغه اضافتیدر) (ند

حرف طرف (دست وی لامیه) (وی جیمیری کسه را جیمیر (فهادند)
 فعل ماضی جمع غائب قودیلر دیمکدر (محصول ترکیب) بش شوبدر که
 هر کس به که او بش شیئی و بر دیلر خوش معیشت دیر گشتی المک الیه
 قودیلر یعنی او بش شی هر کس که موجود اولنسه داغبار راحت
 وحضورده اولور * (اول صحت بدن و دوم یعنی سیم سعت و رزق چهارم
 رفیق شفیق بنجم فراغت و هر کر ازین محروم گردند در زندگانی خوش
 بروی وی برآوردند * (صحت بدن مصدرک فاعلنه) (دوم سیم سوم
 چهارم) (بنجم ایکجیمی او چجیمی درد نمی بشجیمی معضال بنه در زیر
 احوال اعدادده ادات فاعلی میبرد (سعت وسعت معناسند در (رزقه
 اضافت مصدرک فاعلنه در (رفیق شفیق بیایه) (فراغت دنیادن لیا
 دیمکدر (هر کر هر کس را دیمکدر را ادات مفعول (کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (در زندگانی خوش لامیه و بیایه در قیو
 معاسند در (بروی وی لامیه با حرف صله) (برآوردند قیامیلر در دیمکدر
 (محصول ترکیب) بش شبتک اولکبسی بدتک صحتی یعنی وجودک
 صحیح و سالم اولمی ایکجیمی جمع مخلوقاتدن امین اولمقلق او چجیمی
 رزقک واسع اولمی درد نیجیمی محبتی یو اداش بشجیمی فارغ البال
 اولوب عالمک کار یله مقید اولمق و هر کس که بودند یعنی بو اشیاء
 نخسندن محروم ایلدیلر حاصلی بوشیلر انده بولمقدی خوش دیرلک
 قیوسی المک یوزینه قیادیلر یعنی دنیاده راحت معاش بولمز (قطعه)
 به پنج میرسد اسباب زندگانی خوش * باتفاق حکیمان شهره در آفاق *
 (به پنج با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (می رسند حی ادات تأکید
 رسد فعل مضارع مفرد غائب رسیدن دن ایریشور دیمکدر (اسباب
 زندگانی خوش لامیه و بیایه اسباب سببک جمع در (باتفاق حکیمان
 شهره لامیه و بیایه یا حرف مصاحبت الف نون ادات جمع در (شهره
 شبتک ضمیمه مشهور معناسند در (آفاق بونک کی برزده عالم دیمکدر
 (محصول بیت) بش شی سببیه خوش دیرلک سبیلری ایریشور یعنی
 الیوم معیشت سبیلری بش شی ایله ایریشور عالمه مشهور اولان حکیملرک
 اتفاقیه یعنی حکما و عقلاک اتفاقیه دیرلکه بو بش شی سبیلر * فراغ
 یعنی وصحت و کفاف معاش * رفیق خوب سیر همدم نکوی اخلاق *

(فراغ و فراغت خلقت امور و خصوصاً مداخله ایتوب کنندی)
 حائنه اوله دن کنایتلر (ایمنی با حرف مصدرا میناک یعنی جیب
 مخلوقات دینی و دنیوی امین اولق تحت صحت بدن تقدیرنده) (کفاف
 معاش لایمه) (کفاف کافیک کبیر به هر شهنشک اعلاسه دیرلر کفاف معاش
 ابو معیشت دیمکدر ترکیبه کچه چک دیمکدر) (رفیق خوب سیر یانیه
 خوب سیر وصف ترکیبیر کوزل خو یلو دیمکدر رفیق خوب سیر یعنی
 کوزل طبیعتی یولداش) (همدم نکوا اخلاق یانیه نکوا اخلاق وصف
 ترکیبیر ابو خو یلی دیمکدر) (همدم نکوا اخلاق ابو خو یلی مصاحب
 دیمکدر که بنه کلام سابقه عطف بیان شکلیدر) (محصول بیت) حضرت
 جامی بش نسته بی تعداد ایدوب بیورر که فراغ امیناک و بدنت صحتی
 و اعلام معاش کوزل سیرتلی یولداش ابو خو یلی مصاحب حاصلی علما
 و حکما نیک اتفاقله و بش شی بر کیمسه نصیب اولسه عالمده صفای
 بالله عمر سوزر (حکمت) هر نعمت که بمرک زوال پذیرد ازا خرد منهد
 در حساب نعمت نکیرد * که حرف رابط صفت (بمرک با حرف مصاحبت
 مرک همیک قتی ویرانک سکونیه اولوم دیمکدر اجل معناسنه) (زوال
 بونده فنا دیمکدر پذیرد فعل مضارع مفرد غائب پذیردن دن با علی
 خلاف قیاس پذیرفتن دن قبول ایله دیمکدر) (ازارادات مفعول) (در
 حرف ظرف) (حساب نعمت بیانیه نعمت صایب سنده دیمکدر) (نکیرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب کیریدن دن با علی خلاف قیاس گرفتن دن
 طومر دیمکدر) (محصول ترکیب) هر نعمت که اولوم ایله فنا قبول ایله
 یعنی باقیه اولمه اول نعمتی عاقل اولان کیمسه نعمت حسابنده طومر
 یعنی نعمت عدایلر نعمت باقیه اولدر که کشتی نقد عمرینی اعمال خیره
 صرف و بر اثر له بمانی قیامتیه مرک زنده ایله * عمر اگر چه در از بود چون
 مرک روی نمود از ان درازی چه سود نوح هزار سال در جهان بسر
 برده است امروز پنج هزار سالست که مرده است قدر نعمتی را بود که
 جا داده باشد و آفت زوال بر گرانه * (دراز دالک کسر به اوزون
 دیمکدر طویل معناسنه) (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور سنده دیمکدر
 چون حرف تعلیل) (نمود فعل ماضی مفرد کوردی دیمکدر) (درازی
 با حرف مضعف از و اولق دیمکدر) (سود فائده دیمکدر) (هزار سال یک

بیل دیمکدر (بسر با حرف صله) برده ماضیدن قسمیدر ایلتمش دیمکدر
 (بسر برده باشه ایلتمش بونده یا شاهش دیمکدر کبابه در) پنج هزار سالست
 ایش یک ییلدر (که حرف بیان مرده ماضیدن قسمیدر اولمش یعنی
 وفات ایش دیمکدر) قدر بونده اعتبار معنایه در (نعمتی یا حرف
 تنکیر) را اداست تخصیص (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر
 (که حرف رابط صفت یا حرف بیان) جاودانه ابدی دیمکدر) باشد فعلی
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (آفت زوال نیایشه فانی اولق آفتندن
 دیمکدر) کرانه کاف عربی فحیه کنار دیمکدر بر بونده طرف اولمده
 محمکدر محصول ترکیب عمر اگر چه اوزون اولور ایستده یعنی هر بقدر
 اوزون اولور ایسته اولسون چونکه اجل یوز کوسره اول اوز و نلفقندن
 نه فائده یعنی عمر اولور اولمندن فائده یوق حضرت نوح سلواست الله
 علی نبینا وعلیه حضرت تبری بیک بیلی جهانده باشه ایلتمشدر یعنی
 بیک ییل یا شامشدر بوکون بشبک ییلدر که وفات ایلتمشدر حاصلی
 عمر اوز و نلفقه التفات او لغسون زیر از مان حیات وقت بمات
 اضماف مضاعفیدر اما طین اولنسونکه حضرت نوح عمری حاشا غم
 حاشا تلف و هوا اوله زیر ایه تمثیلدن فهم اولتان بودر لکن بونده مجرد
 طوال عمری تمثیلدر شول نعمتک اعتباری اولور که ابدی اوله وفنا بولق
 آفتندن کساره اوله یعنی اول نعمته اصلا زوال وفنا ابریمه (قطعه)
 یزد مرددانا نعمت آست * کز و جانف بود جاوید و مسرور * یزد
 مرددانا با حرف ظرف اضاقلر لامیه و بیایه (نزد نوک قحی و زانک
 سکونه قبت معنایه در عریحه عند دیور دانا صفت مشهیدر) نعمت
 میندا (آست خبری) که حرف رابط صفت (اوضمیر نعمته راجعدر
 (جان معروف) بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) جاوید
 بونده همیشه معنایه در (مسرور اسم مفعولدر فر حلتش دیمکدر
 (محصول بیت) مرددانا قنده یعنی میلن آدمک عندنده نعمت اولدر که
 او نعمتن سنک جانک همیشه مسرور اوله حاصلی عاقل اولان شول
 نعمتی تحصیل ایدر که دوشی اندن دافا مسرور اوله * نه سیم وزر که
 چون کورت شود جای * بناند همچو سنکت بر سر کور * (نه حرف نفی
 منی محذوف تقدیری نبود نعمتدر) سیم وزر مالدن عبارتدر (که حرف

بیان (چون ادات تعلیل) (کورت تا خطاب معنوی خراجیه حقیقه در تقدیری
 چون کور شود جایز در) (کور کاف عجمیه مرقد دیمکدر) (شود فعل
 مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (جای بونده مکان دیمکدر) (پماند با حرف
 تا کید) (مانند فعل مضارع مفرد غائب مانیدین دن یا ماندندن ز برامصد
 دالینک ساقلی نون اولسه اول نون مفتوح قلنور قاله دیمکدر) (هچسور
 هم ادات تا کید جو حرف تنبیه) (شکت تا ضمیر خطاب سنکدن مراد
 مراره علامت ایچون نصب اولنان طاشدر بو تا دخی کوره مصبر و قدر
 (برسر کور لامیه مزارک باشی او و زده دیمکدر) (محصول بیت) (سیم و زر
 نعمت دکلدر ز را چونکه سنک یرک مرار یعنی اوله عین مرار طاشی کی
 مزارک باشی او و زده قالدور حاصلی سنکله ییله آخرته کتمز مرار طاشی کی
 قالدور یلکه مرار طاشی یز از وقت مزارک بکلر لکن مال اصلا سنکله
 اوغرا من نهایت کلام مال دنیا پایدار اولماز (پایدار ولین نسه به کوکل
 و یرمک کار عاقل دکلدر بویله اولتجه مدلم عبادات و طاعت خدایه
 کوشش اینلکدن ز را آخرته ییله کیمه چک اودر (عروض) بوقلمند
 بحر هزج مسدسند ز که عروض و ضریبیه قصر علی طاری اولمشدر که
 مقاعیل طاشدر که بر مصرای مقاعیلنی مقاعیلنی مقاعیل اولور که
 بوکا هزج مسدس مقصور دیلر (حکمت) برز جهرا پرسیدند که
 کدام پادشاه پاکیزه ترکفت آنکه پاکیزگان از وی یمن باشند و کناه کاران
 از وی ترسند * (را ادات مفعول) (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
 صلور دیلر دیمکدر) (کدام قنق دیمکدر) (پاکیزه پاکیزه دیمکدر ترا دات فضیل
 پاکیزگان الف نون ادات جمدر کاف عجمی هاء رصیدن مبدلدر) (وی
 ضمیری پادشاهه راجعدر) (ایمن امین دیمکدر) (باشند فعل مضارع جمع
 غائب اولورلر دیمکدر) (ترسند بویله قورقه دیمکدر) (محصول ترکیب)
 برز جهره سؤال ایلدیلر که قنق پادشاه پاکیزه و کدر یعنی عادل دریدی
 اولکه پاکیزه یعنی اعمال صالحه الله متصف اولنلر او پادشاهدن
 امین اولور و کناهکارلر یعنی طریق مستقیم خروج ایلدنلر اول
 پادشاهدن قورقه ل حاصلی صلحا سایه مرچشده آسوده و راحت
 اولور ل و اشقیا یم تیغ عدلندن خوف و هراس او و زده اولور (بیت)
 شاه آن باشد که روشن خاطر و بخرد بود * نه کو اراصل از ویکو بد اتراید

بود * (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) (که حرف بیان
 (روشن خاطر ترکیب مزجی قبیلندند آیدین قلبی یعنی منور القلب
 حاصلی آینه کی احوال عالم انده منکشف و نمایان اوله) (بخرد بانک
 کسری و فحبله و خاء مجمله نك سکونیه خردمند معناسنه در عقلی
 دیمکدر روشن خاطره معطوف بیکو ازا را دات تخصیص الف و نون
 ادات جمع (بیکو یا ایله و یا جز ابو دیمکدر ابولک دیمک اولور) (بداتزاده
 بویلدر بدکنود دیمکدر) (بودل فعل مضارع مفرد غائبلردر) (محصولیت)
 پادشاه اولدر که قلبی روشن یعنی حقید و کیندن مبرا و پاک و عاقل
 اولوب احوال ناسه کالیه اطلاع حاصل ایده ابولک حالی او پادشاهدن
 ابوالوله و کنولک کنو) (عروض) بویست بحر رمل متمد که بالکتر عروض
 و ضربته حذف طاری اولمشدر که بر مصراعی فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن اعلن اولوب رمل مثنی محذوف اولور) (حکایت) حجاج
 را گفتند از خدای تعالی بترس و یا مسلمانان ظلم مکن بمنبر برآمدوی بغایت
 فصیح بود گفت خدای تعالی مرا بر شما مسلط کرده است اگر من
 بمیرم شما بعد از من از ظلم نخواهید درست باین فعل که شمار است خدای
 تعالی را جز من بندگان بسیار ندانم اگر من بمیرم یکی بدتر از من بر شما کاردار *
 (حجاج) شهور افاق متغلبه دن بر کپسه نك لقییدر که ظلم ایله متعارفدر
 عبدالملک بن مروانك و زراستندندر) (را ادات صله) (گفتند فعل ماضی
 جمع غائب دیدیلرد دیمکدر) (بترس باحرف تا کید ترس فعل امر مفرد
 مخاطب قوری یعنی خوف ایله دیمکدر) (یا مسلمانان باحرف صله الف
 نون ادات جمع) (مکن فعلی نمی حاضر ایله دیمکدر) (بمنبر باحرف
 استعلا) (برآمد فعل ماضی مفرد غائب بونده چیقدی دیمکدر) (وی
 منبری حجاجه را جعسدر) (بغایت باحرف مصاحبت باحرف ظرف
 بود ادات زمانیه) (مراخی دیمکدر) (شما بمنبر جمع مخاطب) (مسلط
 نقیل بایندن اسم فاعولدر بونده حواله معناسنه در) (اگر حرف شرط
 بمیرم باحرف تا کید میرم فعل مضارع متکلم وحده) (نخواهید فعل
 مضارع جمع مخاطب استمرسکن دیمکدر اما بونده مطلقا نقیدن عبارتندر
 (رست فعل ماضی مفرد غائب بونده مصدر معناسنه در زیر مضارع
 قرارند) (نخواهد رست بحسب اللفه قور توملق دیلر سکن دیمکدر اما بوله

بر رده قور توله مز سكر ديمك اولور (باين باحرف سبب) (كه حرف
 رابط صفت) (شمار است را ادا ت تعليل) (سين و تا ادا ت خبر سرك
 ايجوندر يعنى سرك ايجون اولان فعل سبيله ديمك اولور) (را ادا ت
 تخصيص) (بندكان مبتدا) (بسيارند خبرى بسيار باء عربك كسر يله
 چوق ديمكدر) (نون و دال ادا ت خبرك جمعدر) (كار د فعل مضارع
 مفرد غائب حواله ايلر ديمكدر) (محصول تركيب) (عجابه ديدلر
 الله تعالى دن خوف ايله و مسلمانلره جور و اذ ايله منبره چقدى و حجاج
 فائله يا نائنده فصيح ايدى ديدى خداى تعالى نى سرك اوزر بكره
 مسلاط ايلشدر اكر بن ااور سم سز بندن صكره ظلمدن قور توله مز سكر
 يعنى خلاص اوله مز سكر بو فعل سبيله كه سرك ايجوندر يعنى
 سزده اولان افعال شنيعه سبيله ظلمدن خلاص اوله مز سكر
 الله تعالى نك بندن غيرى قوللرى چوقدر اكر بن اولور سم بندن
 كوتورك يعنى اظلم بر نى سرك اوزر بكره حواله و مسلاط ايلر (قطعه)
 خواهى كه شاه عدل كند عدل پيشه باش در كار خود كه مرکه
 كيردار تست* خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب (كه حرف بيان
) (كند فعل مضارع مفرد غائب ايليه ديمكدر) (عدل مقدم مفعول
 عدل پيشه وصف تركيبدر عدل صنعتلى ديمكدر) (باش فعل امر
 مخاطب اول ديمكدر عدل پيشه مقدم مفعولى (در حرف ظرف
) (كار خود بيانيه) (كه حرف رابط صفت) (مرکه اسم مكاندر جنك
 محلى ديمكدر لكن بونده تجريد اولوب محل معناسنه در) (كبرداره
 اضافى ظرفك مطروقه در كبردار فرمان دهى مضامنه در سنك
 حكيمك جارى و امرك نافذ اولان محلدرد ديمكدر) (شارح بونده استعمالدن
 آشنا اولدو يچون لغتسه ذاهب اولوب طوط طوط ديمش و حليميك
 سلطنت معناسنى موجه كور محبوب مضامى اول محله ملايمدر ديديكى
 اصلا ملايم دكلدر تأمل) (محصول بيت) (ديلرسن كه پادشاه عدل ايليه
 عدل صنعتلى اوله كندى ايشكده كه سنك حكيمك جارى اوله جق
 بر كدر يعنى افعال كده كه انده حكيمك جارىدر حاصل ايلمه سى الكده
 اولان افاانده عدالت ايله كه پادشاه دنى عادل اولسون و ظلم اللمسون
 شاه آينده است هر چه بينى اندرو پرتو فكنده قاعده كار بار تست*

شاه مبسدا (آینه است خبری) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورسین دیمکدر (اندرواندر اودن مخفف انده دیمکدر یعنی آینه ده
 (پوشه معنای در (فکنده ماضیدن قسمدر برقص یعنی صالمش
 دیمکدر) قاعده کار بار دست پستانه و لامیه کار بار ایش کوچ دیمکدر
 (محصول بیت) بیت اول بیان و تعلیل مقامنده در شاه آینه در
 هر نه که کورسین انده شعله صالمش سنک ایشک کوچک قاعده سیدر
 یعنی هر نه افعالت و ارباسه کرک ظلم و کرک عدل جیعا پادشاهده هر قسم
 اولشدر انک ایچون سن نفسکه ظلم ایدرسین پادشاهدن ظلم مشاهده
 ایدرسین او بالعکس شارح مر حوم بو بیتک معنای واصل اولمد یعنی
 و بر دینی معنادن معلوم ذوی العقولدر (عروض) بو قطعیه بحر
 مضارع ندر که اصلنده مغایلین فاعلاتن مغایلین فاعلاتن ایدی
 مکره صدر و ابتدایه خرب طاری اولوب اولدن میم و آخردن نون
 دوشر فاعیل اولوب مفعول لفظنه میدل اولور جشوره کف طاری
 اولشدر که آخر اولان سببه خفیفک ساکنی اسقاط ماقبلک
 حرکه سنک بفاسبله فاعلات مغایل اولور عروض و ضربنه قصر
 طاری اولوب آخرده اولان سبب ساکنی و مضر کنک حرکه سنی
 اسقاطه دیر فاعلات اولوب مضارع اخرب مکفوف مقصور او اور
 (حکمت) پادشاهی از حکمی نصیحت طلب کرد حکیم گفت از تو
 مسئله بپرسم بی تفاسق جواب کوی زرد را دوست میداری یا خصم را
 گفت زردا گفت چونست که آنرا دوست میداری یعنی زردا اینجا
 میگذاری و آنچه دوست نداری یعنی خصم را با خود میبری پادشاه
 بگریست و گفت نیکو پندی دادی که همه پندها درین درجست *
 پادشاهی با حرف وحدت حکمی ده بوبله در (مسئله یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل) بپرسم باه تا کنیدایله فعل مضارع متکلم وحده
 صورهیم دیمکدر (بی تفاسق یعنی قلبکده اولان کبی کوی فعل امر مخاطب
 سوبله دیمکدر (زردا را ادات مفعول استفهامی متضمن زردی دیمکدر
 (میداری می ادات حال داری فعل مضارع مفرد مخاطب طو ترسین
 دیمکدر (با حرف عطف او معنایانه تردید نیچو ندر (خصم را زردا
 کیدر (گفت پادشاه دیدی (زردا التونی) گفت حکیم دیدی (چونست

نیچوندر دیمکدر (که حرف بیان (آزرا اادات مفعول) اینجا بومحمله
 یعنی دیناده دیمکدر (میگذاری می اادات تا کید گذاری فعل مضارع
 مفرد مخاطب ترك ایدرسین دیمکدر (نداری فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب طومن سین دیمکدر) یا خود با حرف مصاحبت کندك ايله
 دیمکدر (می اادات تا کید) بری فعل مضارع مفرد مخاطب ایلترسین
 دیمکدر (بگریست باه تا کید ايله فعل ماضی مفرد مذکر غائب اغلدی
 دیمکدر (پندی با حرف وحدت (دادی فعل مضارع مفرد مخاطب
 وردك دیمکدر (که حرف بیان) همه پندها ها اادات جمع جمع پندلر
 دیمکدر (درین بونده دیمکدر یعنی بو پنده (درج مندرج دیمکدر
 یعنی موجوددر دیمکدر (محصول ترکیب) بر پادشاه بر حکیمدن نصیحت
 طلب ایلدی حکیم دیدی سندن بر مسئله صوره بم کولکلکده اولان کبی
 جواب سويله التونی زیاده سورسین بو خسه خصمی می پادشاه دیدی
 التونی حکیم دیدی نیچوندر که اتی زیاده سورسین یعنی التونی بوندیاده
 ترك ایدرسین واول نسنه بی که دوسته اتخاذا ایتز سین یعنی خصمی
 کندكله یيله ایلترسین یعنی کوتوررسین پادشاه اغلدی و دیدی
 ایو نصیحت وردك که جمع نصیحتلر بونده مندرج و مجتمدر (قطعه)
 هزار کونه خصومت کتی بخلق جهان * ز بس که در هوس سیم
 و ارزوی زری * هزار کونه بیک دورلو دیمکدر (خصومت کینک
 مفعول صریحی بخلق غیر صریحی) کتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 (بخلق جهان با حرف مصاحبت اضافتی لامیه (ز بس که چوقدن
 بری که (در حرف ظرف (هوس بونده سودا معنا سنه در (سیمه
 اضافت بیانیه (ارزو هوسه معطوفدر (زره بیانیه یا حرف خطاب
 (محصول بیت) بسك دورلو خصومت ایدرسین خلق جهان ايله
 چوقدن بری که کو مش سودا سنده والتون ارزو سنده سین یعنی
 مال جمع انجده سین حاصلی خلق عالم ايله خصومت ایدوب چوقدن
 اد خار مال سودا سنده سین * تراست دوست زرو سیم و خصم
 صاحب آن * که کبری از کفش آرا بظلم و حبسه کری * تراست
 سین و اادات خیر دوسته مقیددر (ترا حرف تخصیص (زرو سیم
 مبتدا (دوست خبری تقدیری زرو سیم ترا دوستست (خصم دخی

خصمت تقدیرنده مقدم خبر دشمنی مناسبه (صاحب آن اضافت
 لامیه مؤخر مبه-دا) (آن اسم اشارت در زر و سپه) (که حرف تعلیل
 (کری فعل مضارع مفرد مخاطب ملوثار سین یعنی اخذ و غصب
 ایدر سین) از کفش مفعول غیر صریحی کف ایه مناسبه بونده
 ال مراد در (شین ضمیر صاحبه راجع در) (آرا کبرینک مفعولی آن
 اسم اشارت در زر و سپه) (بظلم با حرف مصاحبت) حبله کر حبله کاردن
 مخفقد زر کر و کفسکر کبی حبله اشلیبی یا حرف مصدر (محصول بیت)
 زروسم سنک دوستکدر وانک صاخی یعنی صاحب مال خصمکدر
 یعنی سنک عند کده بوبله در زرا صاحب مالک الندن ظم و تعدی
 وجهه کار لقله اخذ و غصب ایدر سین یعنی صاحب مالک الندن
 زور ایه الور سین * نه مقتضای خرد باشد و نتیجه عقل * که دوست را
 بکذاری و خصم را میری * نه حرف نفی (باشده مصروف) مقتضا
 افعال بابتدن اسم مفعول در (خرده اضافت فاعله در جمله سی
 باشدک فاعلی مصراع ثانی مضمونی مفعولی) نتیجه عقل لامیه
 تقدیری نتیجه قیاس عقل (که حرف بیان) (دوست را بکذارینک
 مفعولی) (خصم را) کا معطوف (بکذاری باه استقبالیه ایه فعل
 مضارع مفرد مخاطب ترک ایده سین یعنی براقه سین دیمکدر) (میری
 باه استقبالیه عند ظرفای انجام مکسور و عند روستایان مضموم در
 نه کیم بیان اولدی) (ری بانک فحبله فعل مضارع مفرد مخاطب
 البته سین یعنی کوتوره سین دیمکدر) (محصول بیت) نه عقلک
 مقتضای در یعنی عقل تجویز ایلزونه قیاس عقلک نتیجه سی در
 یعنی بوبله نتیجه و برمز که دوستی ترک ایده سین یعنی دنیاده براقه سین
 و خصمی کونوره سین یعنی سنک عند کده مال دوستدانی دنیاده
 ترک ایدر سین و صاخی خصمکدرانی برابر کوتورر سین زیرا سنک ظم
 و تعدی ایه ضبط ایند بکک مای حضور حقه سنکه مخاطبه
 ایسه کر کدر بوبله اولجه عاقل کاری دکدر که دشمنی برابر کوتوروب
 دوستی ترک ایلجه محصل کلام ادخار ماله سعی انجوب قناعتی یدسه
 قبله سین بوبله اولجه خصما دوست اولور یعنی بالقوه خصم اولور
 دوست اولور (عروض) بوقطعه بحر محبت مجنوندر و مجذوفر که

مکرر ومفصل بیان اولندی که بعد از حاف مفاعلن فاعلان مفاعلن
 فاعلن قالور (حکایت) اسکندر یکی از کار دانا را از عمل شریف
 عزل کرد و عمل خسبیس بوی داد روزی آن مرد بر اسکندر درآمد
 و گفت چه گونه می بینی عمل خویش را گفت زندگانی پادشاه دراز
 باد نه مرد بعمل بزرگ و شریف گردد بلکه عمل ببرد بزرگ و شریف
 شود پس در هر عمل که هست نیکو سیرتی می باید و داد و انصاف *
 کار دانا را از اادات مفعول کار دان وصف ترکیبدر ایش بیلیجی
 یعنی اهل عمل دیمکدر (از عمل شریف کردک مقدم مفعول غیر
 صریحی اضافتی پیانیه) عزل کردک مفعول صریحی (عمل خسبیس ده
 پیانیه شریف عالی خسبیس الحق دیمکدر) بوی با حرف صله (وی
 ضمیری که به راجعدر) داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر
 (روزی با حرف وحدت برکون دیمکدر) درآمد در حرف تا کید آمد
 فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر (گفت ده بویله دیدی دیمکدر
 (چه گونه نه دور او یعنی نه شکل) می بینی می اادات حال بینی فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوررسین دیمکدر (عمل خویش لامبه) را اادات
 مفعول ینینک مفعولی (گفت او کار دان دیدی) زندگانی پادشاه
 لامبه (یا حرف مصدر پادشاهک عمری) دراز دالک کسریله اوزون
 دیمکدر (باد موقع د عاده امر غائبدر اولسون دیمکدر) بلکه اادات
 اضراب (عمل مبتدا) شود نختنده مبتدایه راجع فاعلیله جمله سی
 خبری (بمرد مفعول غیر صریحی) بزرگ صریحی (شود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) در حرف ظرف (هر اادات سور) که حرف
 رابط صفت (هست مقدر مبتداک خبری تقدیری مرد در هر عمل که
 هست دیمکدر) نیکو سیرتی یا حرف مصدر (نیکو سیرت وصف
 ترکیبدر ابوطیبی بتلی دیمکدر) می باید اادات تا کید باید فعل مضارع مفرد
 غائب کرکدر دیمکدر (داد عدل معاشانه) محصول ترکیب (اسکندر
 ایش ارلریدن برینی یعنی از باب مناصیدن برینی بر عمل شریفدن یعنی
 منصب عالییدن عزل ایلدی و بر الحق منصبی اکا و پردی یعنی
 منصب اولنیدن دون بر منصبی و پردی بر کون اسکندره کلدی
 واسکندر اکا دیدیکه نه گونه کورر سین کندی منصبی خاصلی

اعراض طریق قبله بویه دیدی اول صاحب عمل جواب و پردیکه
 انسان منصب سببیه اولو و عالی اولماز بلکه منصب آدم سببیه
 اولو و شریف اولور مرد هر عمده که اولور یعنی انسان اولان
 اولدیی منصبه ابوطبعی علی کرکدر و عدل و انصاف کرکدر (شارحک
 و پردیکی معنادن متفهم اولور که در لفظنی زائد طومش لکن ابوجه
 واقف اولمش * اسکندر را خوش آمد عمل و پرابوی باز داد *
 اسکندر را اادات مفعول (خوش آمد خوش کلدی دیمکدر) عمل و پرا
 را اادات تخصیص اضافت لامیه (بوی با حرف صله ایکی وی ضمیر لری
 کار دانه را جعفر (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر
 (بعض نسخه ده عمل و پرا برینه باز همان عمل را واقعدر بازینه دیمکدر
 همان هم ایه آندن مر کبدر هم اول دیمکدر (محصول ترکیب) اسکندره
 بومد کور کلام خوش کلدی وانک عملنی ینه اکا و پردی یا خود ینه
 اول عملی اکا و پردی یعنی تکرار اول منصبی و پردی (قطعیه) بایدت
 منصب بلند بکوش * تا بفضل و هنر کنی پیوند * بایدت تا ضمیر خطاب
 بایدت مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط
 تقدیری کر بایدت (منصب فاعلی) (بلنده اضافت بیانه) (بکوش
 باه نا کید ایه و کاف عربک ضمیه کوشیدن دن امر حاضر مفرد
 جالش دیمکدر) تا انتهاء غایت ایچوندر (بفضل با حرف مصاحبت
 فضل فضیلت معناسنه) کنی بونده اوله سین دیمکدر فعل مضارع
 مفرد مخاطب (بفضل کنینک مفعول غیر صریحی) پیوند صریحی
 کنی جمله سی جزاء شرط (پیوند باه محکم فنی و بانک سکونیه
 و و اوک فحیه اسمدر متصل معناسنه (محصول یت) اگر سکا عالی
 و بوجه منصب کر که سعی ایه تا کیم فضیلت و هنرله متصل اوله سین
 حاصلی منصب و جاه سودا سنده ایسک تحصیل هنز ایه * نه بمنصب
 بود بلندی مرد * بلکه منصب بود بمرد بلند * نه حرف ننی بوده
 مصروف (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (بلندی مرد لامیه یا حرف مصدر رفعت
 معناسنه) (بمرد با حرف مصاحبت استعاقی متضمن) (بمنصب بودک
 مفعول غیر صریحی (محصول یت) انسانک رفعتی منصبه اولماز

بلکه منصب مرد ایله رفیع اولود (عروض) بوقطعه بحر خفیف
 مخبون مقصور در که تکرار بتکرار تقریر و بیان اولندی که بعد از نحاف
 بر مصراع فاعلاتن مضاعفین فعلات اولور (حکمت) سه کار از سه
 گروه زشت آید تندی از پادشاهان و حرص بر مال از دانیان و بخل
 از توانگران * گروه بونده طائفه معناسنه در (زشت زانک کسری
 و شین و تانک سکونلر به چرکین دیمکدر قبیح معناسنه (آیدک فاعلی
 (تندی بیه مصدری ایله غلظت معناسنه در (پادشاهان الف نون
 ادات جمع (حرص عدم قناعتدن عبارتندر (بر ادات صله (دانیان
 الف نون ادات جمع علما معناسنه (بخل ضد سخاوتندر (توانگران
 الف نون ادات جمع اغنیا معناسنه (محصول ترکیب) اوج ایش اوج
 طائفه دن چرکین کلور یعنی چرکیندر پادشاهلردن غلظت یعنی
 بدخویلق و عیلمادن ماله حرص یعنی قناعت ایلیوب حریص اولوق
 حاصلی ادخار ماله سعی و اغنیادن بخل یعنی سخاوتله متصف اولوب
 بخیل اولوق حاصلی اسبک مال وعدم اتفاق و اطعام (قطعه)
 * این سه کارست کش نکارد زشت * از سه کس خامه نکارنده *
 (این مبتدا) سه کارست خبری (کش که اش دن مخفقدن) که حرف بیان
 (شین ضمیر سه به راجعدر) نکارد فعل مضارع مفرد غائب نکاردن دن
 نقش ایدر معناسنه در (زشت مفعولی) خامه نکارنده فاعلی (از سه کس
 غیر صریحی) خامه نکارنده لامیه (خامه قلم دیمکدر) نکارنده نقاش
 دیمکدر که اسم فاعلدر (محصول بیت) بواوچ فعل در که اتی نقاشک
 قلمی زشت نقش ایدر اوج کیمسه دن یعنی اوج فعل در که اوج کیمسه دن
 صادر اولسه نامقبول و نامعقول ثبت و تحریر اولور * تند خوی
 ز پادشاه قوی * حرص دانا و بخل دارنده * تند خوی یا حرف
 مصدر (تند خوی وصف ترکیبیدر غلیظ طبیعتی دیمکدر
 (پادشاه قوی بیانیه (حرص داناده بیانیه یعنی مینه که من معناسنه
 (بخیل دارنده ده بویله در (دارنده اسم فاعل طوبیجی دیمکدر که
 غنیده مستعملدر (محصول بیت) یت سابقده اولان اشیاء ثلاثه بی تکمیل
 و تعداد ایدر پادشاه قویدن غلیظ طبیعتی الک عام و دانادن حرص
 و غنیدن بخیل (حاصلی ایشته بومذ کورات ایله متصف اولان ذواتک

نامی صحفه عالمه زشت بازور یا صورتی زشت نقش ایدر (عروض)
 بوقطعه عینله قطعه سابق کیندر (حکمت) حکیمان گفته اند که
 همچنانکه جهان بمعدل آبادان گردد بجهور ویران عدل از ناحیت
 خویش هزار فرسنگ روشنائی دهد و جور از جای خود هزار
 فرسنگ تاریکی دهد * که حرف رابط صفت (همچنانکه انجیلین که
 دیمکدر (جهان مبتدا) (بعدل یا حرف مصاحبت کردد مکمل
 غیر صریحی (آبادان معمر معنای صریحی (کردد فعل مضارع مفرده
 غائب اولور دیمکدر نموده فاعلی مبتدایه راجع جمله سی خیر در
 (بجهور ویران بعدل آبادان کی ینه قاعده جمع اوژده بر کردد تقدیر اولور
 (عدل مبتدا) (ناحیت تاء طویل ایله تصرفات عجمه ناهیه اطراف
 مملکت دیر ترکیب بود یاریده سنجاق مثلاً بولی سنجاقی دیدگری کی
 مطلق کوی و کیندن چهار تندر (از ناحیت خویش دهد مکمل غیر
 صریحی (هزار فرسنگ یا حرف جمله بود مکمل غیر صریحی فرسنگ ایکی
 پیک آدم والی پیک اباق بر دیرلر عریجه فرسخ (روشنائی یا حرف مصدر
 ایدنلق دیمکدر (دهد فعل مضارع مفرده غائب ویر دیمکدر (تاریکی
 یا حرف مصدر قرانلق دیمکدر (محصول ترکیب) حکیملر دیمکدر که
 انجیلین که جهان بمعدل ایله باران اولور جور ایله ویران اولور عدل
 کندی ناحیه سندن یعنی اولدینی شهرک قرا و قصبانیدن حاصلی
 شهرک صورتیدن پیک فرسخ بره یعنی خارجه ایدنلق ویر و جور و ظلم
 اولدینی ردن پیک فرسخ بر قرانلق ایدر (قطعه) بعدل کوش که چون
 صبح آن طلوع کند فروغان برود تاهزار فرسنگی * بعدل یا حرف
 مکمل کوش مکمل غیر صریحی (کوش فعل امر در سبی ایله معنای
 (که حرف بیان (چون ادات تسبیح (صبح آن بحال الامیه تقدیری
 آفتاب صبح آن صرا اسم اشارت در جمله (طلوع کند مکمل غیر صریحی
 و مصدر در طلوع معنای (کند فعل مضارع مفرد غائب (فروغ
 فائز و رانک جمله بوده نور و پرو معنای (آیه اضافت لامیه (رود
 با ناکید ایله فعل مضارع مفرد غائب رویدن یا علی خلاقی قیاس
 رفتن دن کیدر دیمکدر (ناحرف انتها (هزار فرسنگی حذف مضاف
 ایله تقدیری تاره هزار فرسنگی در (یا حرف مصدر یا خود بلا تقدیر

با حرف تکبر اولور (موصولیت) عبدالله سعی ایله که عدلک صباحی
 یعنی کشی طلوع ایلله ائک ضیا ونوری بیک فرستلک بوله دک کیدر
 باخود نیمه بیک فرستکه کیدر روشنا و پرور * ظلام ظلم چو ظاهر
 شود بر آید پر * جهان ذیری و تلخ عیشی و تنگی * ظلام ظانک قحبسه
 مصدر در ظلمت معنائسه یعنی قرا کولاق (ظلمه اضافت مصدرک
 فاعله در) (جوادات تعلیل) ظاهر آشکاره دیمکدر و شودک مفعول
 (بر آید فعل مضارع حاصل اولور معنائسه) (پر بونده چوق معنائسه در
 پر بر آیدک مفعول صریحی) (جهان غیر صریحی زجهان تقدیرنده) (تیری
 فاعلی) (با حرف مصدر کاف عجمی هاء رسمیدن مبدل تیره بونده بولاق
 قرا کولاق دیمکدر) (تلخ عیشی یاه مصدر به ایلله وصف ترکیبدر آجی
 یکشک دیمکدر امور معاشده ثقلت چکمدن عبارتدر) (تنگی یابنه
 حرف مصدر تنک طار دیمکدر) (موصولیت) ظلمک قرا کولاق
 چونکه ظاهر اولور جهاندن قرا کولاق و تلخ عدلک و طاراق چوق
 حاصل اولور یعنی عالم غوم و هموم ایلله پر اولور (عروض) بوقطعه
 بحر مجشدر که مفصلا و مختصر ایان اولمکدر (بحکایت) درویشی
 قوی همت پیادشاهی صاحب شوکت طریقه اختلاط و سابقه
 انبساطی داشت روزی ازوی نسبت بخود کرانی تفرس کرد هر چند
 تجسس نمود آرا جز کثرت تردد و بسیاری آمدشد ازاسپی نیافت دامن
 از اختلاط اودر چید و بساط انبساط در نور دید روزی آن پادشاهرا
 در عمری اتفاق ملاقات افتاد زبان بمقالات بکشاد که ای درویش موجب
 چیست که از ما بیری و قدم از آمد شد ما در کشیدی گفت موجب آنکه
 دانستم که از سبب نداشتن آمدن سوالیه که از جهت آمدن اظهار ملال *
 (درویشی یا حرف وحدت) (قوی همت وصف ترکیبدر قوی همتی
 دیمکدر) (پادشاهی با حرف مصاحبت و یا حرف وحدت) (صاحب
 شوکت پادشاهک وصفی قوی همت درویشک وصفی اولدیفی کی
 (طریقه اختلاط بیانیه طریقه همدار رسمی علامت عدولدر همزه
 حرف توسل اختلاط افتعال بایندن مصدر در قرشقی معنائسه اما
 بونده مصاحبت و منادمتدن کایتدر) (وسابقه انبساطیده بویه سابقه
 اسکی دیمکدر انبساط انفعال بایندن مصدر در بونده ملاطفه

معناستند در (داشت فعل ماضی مفرد غائب پونده حکایت حالی ماضی افاده ایدر طواری یعنی وار ایدی (روزی باحرف وحدت (وی شمیر پادشاه راجعدر) نسبت پونده متعلق دیمکدر (باخود باحرف صله) (کرائی باحرف مصدر کران کاف عجم کسر یله اخر دیمکدر (افرس نفل) بایندن مصدر یدر اکتی فراسته بتلک حاصلی طرز و طور ندن اکتی دیمکدر (کرد فعل ماضی) تجسس نفع عمل بایندن مصدر در ارایوب ایزلک معناستند (نمود فعل ماضی مفرد غائب کو ستردی دیمکدر) کثرت زرد و بسیاری آمد شد مصدرک فاعله اضافت زرد کلوب کتمه معناستند بسیاری باحرف مصدر (آمد فعل ماضی مفرد غائب شده یوبله اما پونده مصدر معنای پنه درز برایکی ماضی ترکیب اولسه اسم مصدر اولور آمد شد کلوب کتمه دیمکدر (از اسم اشارتدن (را اداان مفعول) (سبج باحرف وحدت) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد غائب پولیدی دیمکدر) (دامن انکدر جدید مفعول) (از اختلاط او لایه و غیر صریحی) (در جدید فعل ماضی مفرد غائب دوشیردی دیمکدر) (بساط انبساط بیانیه بساط دوشک دیمکدر) (در نور دینک مفعول در نور دیدوردی بوکدی دیمکدر) (روزی باحرف وحدت) (در حرف ظرف) (بر اسم مکاید او غریق معناستند افتادک مفعول فیهی) (ملاقات راست کلمک دیمکدر یعنی یولوشمق) (افتاد فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی دیمکدر) (زبان دبل دیمکدر) (بمقالات باحرف صله مقالات مقاله ک جعی سوزر دیمکدر) (بکشاد فعل ماضی مفرد غائب اجدی دیمکدر) (که حرف بیان) (موجب بونک کی پرلده سبب معناستند در (بریدی باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد مخاطبدر کسلدک یعنی منقطع اولدک دیمکدر) (قدم کشیدینک مفعول صریحی از آمد شد ما لایه و غیر صریحی) (کشیدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر چکدک دیمکدر) (گفت درویش دیدی) (دانستم فعل ماضی متکلم وحده یلدم دیمکدر) (از سبب نالیدن سؤال یعنی کلمک سببیده سؤال) (به یک معناستند) (که حرف بیان از جهت آمدن اظهار ملال یعنی کلک کلک جهندن ملال اظهار ندن یعنی پنه کندی دیوملالت اظهار ایلکدن (مخضوف ترکیب) رفوی همتی درویش بر شوکت و عظمت صاحب پادشاه ایله مصاحبت

و انسبت طریق و ملاطفه و ملاعبه سابقه سنی طوئاردی برکون
 پادشاهدن کند و به متعلق را غرق یعنی استغاثال اکلدی هر قدر نجس
 و قبح ایلدی اگا تردیک کتر تندن و کلوب کتمک چوقلغدن غیری
 بر سبب بوله مدی پادشاه صحبت و منادمتدن اتکنی چکدی یعنی اعراض
 ایلدی و ملاطفه دوشکنی دوردی بوکدی حاصلی انکله انسبتدن
 فراغت ایلدی برکون او پادشاه براوغراقده یعنی یر بول لوزرنده اتفاقا
 ملاقات واقع اوادی پادشاه دینلی سوزه اچدی یعنی سوزه باشلیدیکه
 ای درویش سبب ندر بزدن منقطع اولدک و قدیمی بزه کلوب کتمدن
 چکدک درویش دیدی سبب اولدر که ییلدیمکه کلمه کلکک سببتدن
 سوال یعنی نیچون کلدک دیو سوال ایتک یکدر کلکک جهشتدن
 ملالت اظهار ایلکدن (قطعه) بدرویش گفت آن توانکر چرا
 پیشم بس از دیرها نامدی * بدرویش با حرف صله (توانکر غنی
 معنایه) چرا نیچون دیمکدر (پیشم با حرف صله پیش بونده قبت
 معنایه در میم ضمیر متکلم وحده بنم فتمیه دیمکدر) بس از دیرها معنای
 لازمی چوقدن بزی دیمکدر زیرا بس چوق معنایه در (باه عربیله که
 دیرها ده اولان جمعیتک افاده ابتدایی کثری تا کیدایدرد بدلاک کسریله
 کج دیمکدرها اادات جمع) نامدی قیاس نیامدی ایدی زیر اکلکک
 اولی همزه اولسه اگا حرف نفی یا نهی یا با داخل اولنسه یاه قلب
 او انور لما بونده ضرورت وزن ایچون تخفیف اولمشدر فعل نفی ماضی
 مفرد مخاطب کلدک دیمکدر (محصول یت) درویشله اول غنی دیدی
 نیچون بنم فتمیه چوقدن بروکلک یعنی بنم فتمیه مصاحبت و منادمتنه
 کلدک حاصلی الف وانستی نیه کسیدک * بکفتا چرا نامدی پیش من
 بسی * خوشترست از چرا آمدی * بکفتا با حرف تا کید الف اادات جواب
 یعنی جوابنده درویش دیدی یتک. آخرینه کلجه مقول قولیدر
 (چرا نامدی لفظ مراد مبتدا) پیش من لایه (بسی جوق دیمکدر
 خوشترست خبری اادات تفضیل) از چرا آمدی لفظ مراد
 خوشتره متعلق (محصول یت) درویش توانکر جوابنده دیدی
 چرا نامدی بنم عندهمده چرا آمدیدن خوشتردر یعنی نیچون کلدک دیمک
 نیه کلدک دیمکدن یکدر (مروض) بوقطعه بحر متغایر شمشدر که

جمع اجزای سالم الا عروض و ضرب محذوف در حذف اخرده اولان
 سبب خفنی اسقاطه دیر که لن دوشرفعو قالور فعل انک برینه کلور
 بویه اولنجه بر مصرای فغوان فغولن فعل اولوب متقارب همن
 محذوف اولور * روضه سوم * در بیان شکفتن شکوفهای باغستان
 حکومت و ابالت که متضمن میوههای نصف و عدالتست * سوم اوچخی
 دیمکدر شکفتن شینک کسری وضعی و کاف عربک ضمیمه اچلیق دیمکدر
 شکوفه چیچک هاداد جمع شکفتن شکوفه اضافتی مصدرک فاعلنه
 اضافتدیر یا خود شکفتن متعدی اولقی دخی احتمالی وارد اچقی
 معنای اول وقت اضافت مصدرک مفعولنه اولور (شکوفهای
 باغستان لامیه حکومت بیانیه (حکومت مصدر در حاکمک دیمکدر
 ابالت والیک دیمکدر (متضمن فعل بایندن اسم فاعلدر بحسب اللفه
 قولطلمی دیمکدر اما بونده مقارن معنای در (میوههای اضافتی اسم
 فاعل مفعولنه در (میوههای نصفته بیانیه نصف توک و صادک
 فاعل یله مصدر در انصاف معنای (عدالت معروف متضمن مبتدا
 نصف و عدالت خبری جمله سی صفت فقره اولیدر (محبصول ترکیب)
 اوچخی روضه انصاف و عدالت میوملینه مقارن اولان حکومت
 و ابالت باغستانک شکوفه لریک اچله سی باشکوفلری اچقی
 بیانیه در یعنی حکومت و ابالت باغستانک چیچک لری که پادشاهان
 و والیدر انلرک اچله سی یعنی سیر و سلوک و سیرت لری بیانیه در که
 اکا انصاف و عدالت میوملری مقارن یعنی شاهان و ولایه لایق و لازم
 اولان عدل و داد اول شکوفه لر ختمده مذکور و میندرینه بونده
 اولان تشبیهات و مجازات اربابک معلومی (فائده) حکمت در وجود
 سلاطین ظهور نصف و عدالتست نه ظهور بصفت عظمت
 و جلالت نوشین روان با آنکه از دین بیکانه بود در عدل و راستی بیکانه
 لاجرم سرور کائنات علیه افضل الصلوات تفاخرکنان نیکف
 ولدت انانی زمن السلطان العادل (حکمت) مبتدا ظهور نصف
 و عدالتست خبری (وجود سلاطین مصدرک فاعلنه اضافتدیر
 (ظهور نصفته بویه (نه حرف ننی مضمون ترکیب مقید در (با
 حرف مصاحبت (صفت عظمت بیانیه (نوشین روان اکاسره دن

بر ملك عادلک استعبد (با آنكه ايك ايله كه ديمكدر (دين بيكانه بيسانه
 بيايجي دبدن ديمكدر كه ز پراوشين روان مجوسني ايدى (بودادات ماضى
 (راستى با حرف مصدر طوغز يلق ديمكدر (يكانه فريد و بى نظير
 ديمكدر (لاجرم شبهه سز ديمكدر (سرور كائانات لاميه كائانات اولوسى
 (عليه جاز و مجرور مقدم خبر (افضل الصلوات مبتدا (تفاخر
 تفاعل با بدن مصدر در (كنان صفت مشبهه ايله كن ديمكدر حاصل
 تفاخر ايدرك ديمكدر (مى اادات حكايه (كفت فعل ماضى مفرد غائب
 (ولدت معنى المفعول نفس متكلم وحده ومعتل فايد دنياه كلدم ديمكدر
 (انا يا، متكلمى تأكيد در جيع نسخيل بويله در (بعض نسخيده انا
 ولدت در انا مبتدا ولدت خبر در شارح دخی بونسخه بى اختيار ايتشد
 لا ضرر فيه خذ مائت (فى حرف جر ولدت به متعلق (زمن زانك
 و ميك فتحه ريله زمانك جميد لفظا مجرور ومحلا منصوب مفعول
 فيهدر ولدتك (السلطان لفظا مجرور مضاف اليه زمك (الاعداء
 سلطانك صفتى (محمول تركيب) ياد شاهك وجودنده حكمت يعنى
 پادشاه نصبنده حكمت انصاف وعدالت نياهر اولسيدر يعنى انلردن
 عدل وانصافك آشكار اولسيدر عظمت وجلالك يعنى كبر و فخرك
 وسلطنت وشدتك ظاهر و باهر اولسى دكدر نوشران انكه بيله كه
 ديدن بيكانه ايدى يعنى مجوسى و آتش پرست ايدى اما عدل و راستى ده
 يعنى عدالت و طوغز يلقده بى نظير و فريد الدهر ايدى ته كيم
 خكايى بين العوام متعارف و مشهور در شبهه سز كائانات اولوسى
 صلواتك افضل ايك اوزر بنه اولسون تفاخر كان بيور ايدى
 بن سلطان عادلک زمانده طوغدم زيرا نوشران قرق سكر سيل
 سلطنتده عدل و داد ايلدى قرقبجى يلده خواجسته عالم و مفر
 بى آدم دنياى تشرىف بيور ديلر و افندي سكر ياشنده ايكن نوشران
 فوت اولدى بويله اولد بغي ثابت (لكن حديثه نظير وار ز برا
 هر قدر بو حديث بين الناس توأمر مرتبه سنده ايسده على القارى
 موضوعاتك اوللنده موضوع در بو نصريح ايلش و عندا المحققين ده
 بويله در (منوى) بيمر كه در عهد نوشين روان * برخ كشت چشم
 و بچراغ جهان * بيمر و پيامبر و پيغمبر و پيامبر بر معنابه در (كه

حرف بیان (عهد بونده زمان معناسنه در) (نوشین روانه اضافتی
لامبه (رخ با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (رخ بونده وجه معناسنه
(کشت مفعول غیر صریحی صریحی محذوف تقدیری روشن کشت در
(چشم فاعلی) (کشت کاف عجمیه فعل ماضی مفرد غائب شد معناسنه
اولدی دیمکدر (چراغ جهان لامبه (محصولیت) پنجمبر که نوشروان
زماننده یعنی ائک وقت حکومتنده وجه سعادتبله جهانک کوزی
و چراغی روشن اولدی یعنی نوشروان زماننده حضرت فخر کائنات
عالی منور ایلدی باصلی دنیایی تشریف ایلدی (شعی مر حومک
و بر دیک معنی عجب نه کونه ییتدن متفهمن و روشن اولور شمعنک چراغبله
معنای چشم بصیرتله ارامه لی روشن اوله زیرا مصراع ثانیه جهانک
منور چراغی اولدی دیمش عفی الله عنه وعن سیئاته * همی گفت
از ظم از ان سله ام * که در عهد نوشین رولن زاده ام * همی حکایت
حال ماضی استمراری متضمن (گفت فعل ماضی مفرد غائب (از ان
اول اجلدن دیمکدر (ساده پاک دیمکدر (ام ضمیر متکلم وحده) که
حرف تعلیل (زاده ام ماضیدن قسمدر طوعشم دیمکدر) در عهد
نوشین روان اضافت لامبه ایله مفعول فیهی (محصولیت) دائما
دیر ایدیکه ظلمدن اول اجلدن پاک و ظاهرم که نوشروان زماننده
طوعشم یعنی حضرت ملا جامی حدیث سابقک معناسنی نظم ایله
بیور حدیثک صحتی تقدیری اوزره حضرت کزیده عالم وزیده
بی آدم مجرد خلقی عدله تشویق و تحریص ایچوندیر یوخسه عدالتی
اوله کافرک زماننده طوعشم سبببله دکدر بلکه خلقی در * چه خوش
گفت آن ناصح نیکخواه * بکوش دل ان ستمکاره شاه * چه خوش گفت
نه کوزل سوبلدی (ناصرح اسم فاعلدر نصیحت ایدیچی دیمکدر
(نیکخواه اضافتی بیانده نیکخواه وصف زحمتکیندر ابو استیجی
دیمکدر خبرخواه معناسنه (کوش دل بیانیه یعنی قلبی قولاغنه (با
جرف صله) آن ستمکاره اضلالت لامبه ستمکار ظالم معناسنه زیرا کار
ادان فاعلدر شاه ستمکاردن یدل باعطاف بیان اولور (محصولیت)
مخوش دیدی اول خیرخواه اولان ناصح اول ستمکار و ظالم پادشاهک
ظلمی قولاغنه (گفتک مفعول قولی بیت آتیدر وزن ایچون ناصرک

حاسته کسره اشباع اولنور * که از ظلمت ظلم اندیشه کن * پی آزمون
 عدل را پیشه کن * که حرف رابط مقول قول (ظلمت ظلم مصدر
 فاعله اضافتیدر (ظلمت قره کولق دیمکدر) اندیشه کن فکر ایله
 دوشون دیمکدر (پی بونده تعلیل ایچوندر که لام جاره معناسنه
 (آزمون تجربه معناسنه اسمی الف ممدوده ایله (عدل را ادا
 مفعول (پیشه کن صنعت ایله وعادت ایله دیمکدر ایکی مصراعده
 اولان کن را امر حاضر مفرد در (محصول بیت) ناصح پادشاه ظالمه
 بوکونه نصیحت و پروب دیدیکه ظلمت قره کواقتدن یعنی شر و ضررندن
 فکر ایله دوشون تجربه ایچون عدلی صنعت ایله یعنی بطریق الامتحان
 بر کره عدالت ایله (مصراع ثانیه آزمونک زاسنی و عدل رانک لامنی
 فتحک اوقومق کرک تا وزن درست اوله * اگر عدلت از ظلم ناید قره *
 دکر باره پادزره ظلم نه * عدلت تا ضمیر خطاب (ناید مصروف) ناید
 نایدنن محققدر فعل غنی مستقبل مفرد غائب کلز دیمکدر (قره فانک
 کسری و فنی و رانک کسری وهاء اصلیه ایله بونده خوش دیمکدر
 (نایدک مفعول صریحی معانی مشترکی ایچندن زیاده لك معناسنی
 اخذ ایدن خوش طبع دکل ایش (دکر بونده دخی معناسنه در) باره
 بر کره دیمکدر (یا ایاق) در حرف ظرف (ره ظلم یانبه) نه نونک کسری
 وهاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد در قوی دیمکدر پانهک مفعول
 صریحیندر ره غیر صریحی (محصول بیت) اگر عدل سکا خوش
 کلز ایسه بر صکره دخی ظلم بولینه ایاق قوی یعنی تجربه طریقیله
 عدالت ایله اگر عدالت خوش کلز ایسه یعنی طبعکه ملایم کلز ایسه
 ظلمه شروع ایله (عروض) بومشوی بحر متقارب ثمنی محذوفدر که
 مقدما بیان اولمشدر * در توار یخ چنانست پنج هزار سال سلطنت
 عالم تعلقی بکبران و مغلل داشت و این دوات در خانه دان ایشان بود
 ذرا که بارعایا عدل میگردند و ظلم روانمی داشتند در خبر است که
 خدای تعالی بد اود علیه السلام وحی کرد که قوم خویش را بکوی که
 پادشاهان عجم را بد نگویند و دشنام ندهند که ایشان جهان را
 بعدل آبادان کردند تا بندگان من در وی زندگان میکنند * در حرف
 ظرف (چنانست انجملین در دیمکدر) پنج هزار سال بش یسک ییل

(سلطنت عالم لامیه) تعلق تفعل بایندن مصدر در (بکبران با حرف
 صله) الف نون اذات جمع (کبر آتش پرسته دیرل کاف عربک فتحیه صله
 عربده مجوس دیرل) (مقان الف نون ینه اذات جمع) (مغ میک ضمیه
 مطلقا کافره اطلاق اولتور) (داشت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی
 دیمکدر ایملویه برلده همان ایلمدی معنائی افاده ایدر) (واتن دولتدن
 مرادی غالباً عجم دولتدن زیر اواثل عجم دولتی آتش پرست ایدیلر
 (خانه دان صوی صوب معنائنه) (ایشانه اضافت لامیه) (وکبران
 وغانه راجع) (بود اذات زمانیه) (زیرا که اذات) (بارعایا با حرف صله
 زعایار عیه نک جعی) (میکردند می حکایت حال ماضی) (کردند فعل
 ماضی جمع غائب ایلر ایدی دیمکدر) (زوا رائک قحی لیه جایز معنائنه
 نمی داشتند نون حرف نفی) (می اذات حکایه داشتند فعل ماضی
 جمع غائب طوعزل دیمکدر) (دزخیر است خبرده وارد اولشدز دیمکدر
 (که حرف رابطه) (یداود با حرف صله دلود پیغمبران پیشاندن برینیک
 استبدلر که سلیمان علیه السلام پدری و حضرت زبور اکا نازل
 اولشدز و آواز لطیف آیه معروف و نبوت و سلطنتی جمع ابدنلر دندز
 (و حی حق تعالی جانبندن بالواسطه یا بلا واسطه کلن اجباره دیرل
 (که حرف بیان) (قوم خویش ینیه) (را اذات مفعول وصله) (بکوی
 امر حاضر مفرد در سؤیله دیمکدر) (پادشاهان عجم ینیه) (را ینه
 مابق کی) (بد گو تو دیمکدر) (بوئده ضمنت معنائنه) (نکوبند فعل نفی
 مستقبل جمع غائب سو بلیدل دیمکدر) (ود فتنام دالک ضمی و شینک
 سکونیه سوکن عربجه سب دیرل) (نهند و ریمدل دیمکدر فعل نفی
 مستقبل جمع غائب) (که حرف بیان) (جهانرا را اذات مفعول بعدل
 با حرف مصاحبت) (آبادان معمور دیمکدر) (کردند فعل ماضی جمع
 غائب ایملویه دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بندکان من لامیه) (وی ضمیری
 جهانیه راجعدر) (زندکانی با حرف مصدر دیریک دیمکدر) (میکشد
 ایملویه دیمکدر فعل مضارع جمع غائب) (مخصوص ترکیب) (توار بخده
 یونجیلین مذکوردر که بش یک ییل عالمک سلطنتی آتش پرستلره
 و کافره تعلق ایلمدی یعنی سلطنت بو قدر مدت انلرده طور دی
 و بودت یعنی عجم دولتی انلرک خانه داندن ایدی زیرا که رعایایه عدل

لیدر لردی وظلی لایق طومر لردی یعنی جائز کور مر لردی (خریده
 وارد اول شد رکه الله عظیم الشان داود پیغمبره وحی ابلدیکه
 کند و قومکه سویله که عجم پادشاه لرینی مذمت یعنی حقارنده
 ناسزا سو بلیسه و سو کیم لر ز را که انگر جهانی عدل ایله معصوم
 ابلدیلر تا کیم بنم قولارم انده قعبش ایتسک ایچون (افطعنه) عدل
 وانصاف دان نه کفر ونه دین * انچه در حفظ ملک در کارست *
 دان فعل امر مخاطبدر بیل دیمکدر اما بونده مجرد خبردن عبارتدر
 (عدل حرف نفی از در) حفظ ملک مصدرک مفعولنه ملک میم ضمیه
 سلطنت معنایسه (در کارست بحسب اللفه ایشده در دیمکدر اما
 اعینمالمه ایشده یاز دیمک اولور) (محصول بیت) عدل وانصاف بیل
 یعنی عدل وانصافدر کفر و دین دکلدر اول نیشه که سلطنت حفظنده
 ایشده برار یعنی سلطنت و عمالکی محافظه ده عدل لازمدر کفر و دینک
 مدخلی یوقدر حاصلی سلطنت عدل ایله حراست اونور کفر و دین ایله
 دکل اگر عدلدن صکره دینده اولور سه نور علی نور اولور باعلا و اولور
 اولور * عدل بی دین نظام عالم را * بهتر از ظلم شاه دیندارست *
 عدل بی دین لامیه کافرک عدلی دیمکدر (نظام عالم را را حرف تعلیل
 لام جاره معنایسه نظام عالم ایچون دیمکدر) (بهره بانک کسیرنی وهاء
 اصلیه ایله یکه دیمکدر) (عادات تفضیل بیکرک دیمک اولور) (ظلم شاه
 دیندار لامیه و بیانیسه) (دیندار وصف تر کییدر سلطان معنایسه
 (محصول بیت) نظام عالم ایچون یعنی نظام عالم خصوصنده دین ستر
 کافرک عدلی سلطان اولان پادشاهک ظلمدن بیکرکدر یعنی عدل
 کافردن دخی صادر اولسه مستحسندر شته کیم نوشروان کافر ایکن
 عادل دیمک جائز اولور و پادشاه زمانه مسلم ایکن عادل اطلاق جائز
 دکلدر کا نقل من جمیع القهله مکر تأویل ایله اطلاق اوله کا قاله
 الشعراء فی قصایدهم (عروضه) یوقطعه بحر خفیه دیندر که مکر را
 بیان اولندی (حکمت) قرین پادشاه حکیم فکرت پیشه باید نه ندیم
 هزل اندیشه زیرا که ازان بدر جات کمال پراید و ازین بدر کات
 نقصان کراید * قرین پادشاه لامیه (حکیم فکرت پیشه بیانیسه فکرت
 پیشه وصف تر کییدر فکر صنعتی دیمکدر یعنی عواقب اموری ییلور

معناست (باید فعل مضارع مفرد غائب بایدن دن بابایستن دن زیرا
 تانک ما قبل سین اولسته احوال نشسته شدن سببی حذف قبیلندند
 کر کردیمکدر (نه حرف نفی ما بعدی جمله سینه مصر و قدر (ندیم
 هر از اندیشه بیابیم (هزل اندیشه وصف ترکیبدر مسخر اوق و شنبی
 دیمکدر بونده ده برلید تقدیری قاعده سچ محمدنیر (زیرا که ادات
 تملیل (ازان اشارتدر حکیم فکرت پیشه به (بدرجات کال یا حرف
 صله اضافی بیابیم (درجات درجه نیک جوی مقام عالیه ترقی به درلر
 (برآید فعل مضارع مفرد غائب چقار دیمکدر یعنی متقی اولور
 اولارین اشارتدر ندیم هزل اندیشه به (بدر کانت نقصان بدرجات
 کال کیندر که مقام اسفل تنزله درلر (کرآید فعل مضارع مفرد
 غائب کاف عجمک کسر یله میل ایدز دیمکدر کرآید ایله برآید فعل یکن
 ما علیری پادشاهه راجعندر (محصول ترکیب) پادشاهک قزنجی
 عاقل و مدبر حکیم کر کرد ندیم میله وده کو لازم و کل زیرا که حکیم
 ماطلین پادشاه کال درجه لرینه ترقی نمیدر چقار و ندیم یا قدر ایدن
 نقصاندر که لرینه تنزل ایدر (قطعه) هر نکته کاید ازلب دانا
 جو کوهر یست * خوش آنکه ساختر کیم کهر درج سبند را *
 (کاید اصلنده که آیددر) که حرف وابطه صفت آید فعل مضارع
 مفرد غائب (لسه دانا لامیه لب بونده دهان معناستدر (دانا صفت
 مشبه در عالم معناستله (چو ادات تشبیه (کوهر جوهر دیمکدر
 (با حرف و حنفت) سین و ادات خبر (آنکه آنکس که تقدیرنده در که
 حذف و ایصاله اولوب که حرفیدن اسمیت نقل اولندی (ساخت
 فعل ماضی دوزدی دیمکدر بونده مطلق اولادی دیمکدر (کیم کهر
 بیابیم کیم کاف عجمک فتحیه خزینه دیمکدر (کهر کاف عجمک ضعی
 و هانک فتحیه مرادی کوهر در (درج سینه مجازا لامیه درج دالک
 فتحیه حجره معناستدر فتحیه صندوقه معناستدر (یکپسندده دم
 معناده مسامع واردر (راه ادات مفعول (محصول بیت) هر نکته که
 مالک اغزن ندن چقه یعنی سوبلدیکی کلامک هر بری بر جوهر در
 خوش اول کیمسه که جوهر خزینه سی ایلدی سینه حجره سنی یا سینه
 سنده و سنی یعنی علانک کلام در بار یله درونی جوهر خزینه می

ایلدی حاصلی کلامی جفظ ایدوب جر زجان ایلدی * دانا دل از
 جواهر حکمت خزینه است * از خویشین مدار جدا آن خزینه را *
 دانا دل بونده عالم دیمکدر (جواهر جوهر له جعی) مدار فعل نهی مفرد
 غائب (جدا جیک ضمیه به بعد دیمکدر) (خزینه را را ادا ت مفعول
 (محصول است) عالم حکمت جواهر زدن خزینه در کنند کردن بعد امله
 اول خزینه بی یعنی دانا ایس و جلپسک علما و فضلا اولسون حاصلی اندرون
 بر آن منفک اوله (عروض) بوقطعه بعد مضارع آخر پدر که سایقا مکررا
 بیان اولمشدن (حکایت) بامدادی موبد موبدان باقاده هم عنان میرفت
 مرکب وی بدفع فضلات قوام خود را از دیم تانم سیالود تشویر تمام
 بوی راه یافت * بامدادی باحرف و خدت بامداد صباح و قنی دیمکدر
 (موبد میک ضمیه و بام و حیدمک قبحیه دانا ای معان و حاکم آتش
 پرستان معناسنه در (موبدان ائک جمیدر اضافله معنی آتش پرستار
 عالم ربک علی دیمک اما بونده قیلد قرینه سیله مطلقا دانا یان و عالم
 بالعلماء معناسنه در (قباده فاک ضمیه و تشویر و ائک باباسی الجمیدر که فرق
 نیل ایران زمیده پادشاهلق ایلدند و آتش پرستدر (هم عنان هم
 ادا ت جمیدر عنان دیزکین دیمکدر ترکیجه آت باشی برابر دیلی می
 حکایه حال ماضی (مرکب وی موبد موبدان ائک یتدیک حیوان (بدفع
 فضلات باحرف سبب دفع فضلات مصدرک مفعولنه اضافیندر
 بدفع فضلات یتدیکه سیله (قوام خود و لامیه (جرا ادا ت تخصیص
 قوام قائمک جمیدر که آقاری دیمکدر (هم دالک ضمیه و قورق
 معناسنه عریجه ذب دیلی (باحرف انتها) سم سینک ضمیه طرناق
 معناسنه در (یالود باحرف تا یکد یا همز مدن مغلوب المود فعل ماضی
 مفرد تائید بولاشدردی یعنی الموده و مرید از ایلسی دیمکدر (تشویر
 تانک قحی و شبنک سکونیکه تحال معناسنه در (بوی باحرف صله وی
 جمیدری موبد موبدان را جمیدر (یافت فعل ماضی مفرد غائب
 (محصول ترکیب) موبد موبدان قباده ایت بشی برابر صباح و قنی
 کیدر ایلی موبد موبدان ائک یتدیک حیوان بسته به مکه کندی
 آقاری قورق یتدین طرناغنه و اریجه تلویث ایسوب بولاشدردی
 موبد موبدان به تمام تحال لول بولدی یعنی خجیل اولدی * دران اثا

قباد و برا از آداب هم رکابی ملوک و هم معنائی سلاطین سؤال کرد و گفت *
 (و برا را ادات صله ضمیر موبد موبدانه را جعدر) (آداب هم رکابی
 ملوک لامیل در آداب ادبک جعیدر هم رکاب هم معنائی کیدر) (هم معنائی
 سلاطین عطف تفسیر یدر یال حرف مصدر) (معلوم اوله که یو یالره
 همزه توسل الحاق ایلک لازم دکلدر حرکه اضافت یایه و یریلور
 همزه یایه اوخو انلر فارسبله توغلی بوقدر) (ملوک ملکک جمعی) (سلاطین
 سلطانک جعیدر) (کرد و گفت فعل ماضی مفرد غایب در) (موصول ترکیب
 اول اناده یعنی موبد موبداتک مرکبی ایاقلرنی تلویث ابتدایی اناده
 قباد شاه ملوک هم رکاب ملوک و سلاطینک هم معنائی ملوک یعنی پادشاهلر
 ایله آن باشی برا بر کتمه نک اندلرندن سؤال ایلدی موبد موبدان
 دیدی * یکی آنست که در شی که بامداد آن پادشاه سواری خواهد کرد
 مرکب خود را چندان علف ندهند که بامداد آن موجب تشویر اکب
 کردد قباد استخسان وی کرد و گفت بدین حسن کیاست و صدق فراست
 است که رسیده با آنچه رسیده * آنست اولدر که دیمکدر) (در شی در
 حرف ظرف یا حرف تنکیر) (پادشاه با حرف مصاحبت) (سواری با حرف
 مصدر) (سوار سینگ صیغله راکب معنائی در) (خواهند فعل مضارع
 جمع غائب) (کرد یونده مضارع معقار اولد یفندن مصدر معنائی در
 مرکب خود یئینه) (را ادات مفعول) (چندان اولقدر دیمکدر) (علف
 حرکتین ایله طواریه جکی اوتیه دیلر) (ندهند فعل نفی مستقبل جمع
 غائب) (موجب یونده سبب معنائی در) (تشویره اضافت فاعلک مفعوله
 اضافتیدر) (راکبه اضافی لامیه) (کردد فعل مضارع یونده شود
 معنائی در اوله دیمکدر) (استخسان وی مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 وی ضمیری موبد موبدانه را جعدر) (بدین با حرف مصاحبت دال همزه ددن
 میلدر) (حسن کیاست مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (کیاست کافک
 کمریله حاجت مقابلیدر که عاقللک معنائی) (صدق فراست یو یله
 فراست بر تئینی دقت ایله ادراک ایلک دیلر) (که حرف بیان) (رسیده
 حاضرین قسیدر با حرف خطاب و همزه حرف توسل) (با آنچه با حرف
 مصاحبت) (رسیده به سابق کی رسیده با آنچه رسیده برینه یافته آنچه
 یافته یازان یونجه فتنه یولکش نللم زیرا جمیع یانم زده اولان تسخیر

بزم بازديغمز كيدر لکن معنا صحیح در (محصول ترکیب) موبد موبدان
 آداب همعنائی دن جواب وروب دید بکه بری اولدر که شول کیجه که
 صباح پادشاه ايله سوازا اولق دیلر یعنی پادشاه ايله همرباب اوله جقلری
 صباح کیجه سی کئد و هر بکینه یعنی بنه چکی حیوانه اولدر غلف
 و یرمیدر که صباح بنیمینک خجالتنه سبب اولور یعنی بویله دفع فضلات
 ایتکله قوائمن ملوث ایدوب راکی خجیل اوله قبادشاه اکا استخسان
 ایلدی یعنی تحسین ایلدی و دیدی بوز کا و عقلی لک کوز لک ايله و بو
 دقت نظرك طوغریله ايرشمش سین اول نسنه یه که ايرشمش سین
 یعنی بوحریته حکمت و جهاند شه رته بو فراست و کیاستله ايرشمش سین
 (قطعه) ناخر دمند که بر قاعده طبع رود * همه آداب وی افتد زده صدق
 و صواب * ناخر دمند حرف نفی ايله جاهل دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (قاعده طبع لامیه (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر
 دیمکدر (آداب وی لامیه (افتد فعل مضارع مفرد غائب افتیدن دن
 یافتندن زیر مهور دالینک ماقبلنده الف اولسه حذف اولور
 دوشر دیمکدر (ره صدق بیانیه ره را هدن مخففه زیر اهدن مقدم
 الف واقع اولسه الفک حذف و اثباتی جائز در (محصول بیت) جاهل که
 قاعده طبع اوزده بور به یعنی مقتضای طبع بی ادراکی اوزده حرکت
 ایلله انک جمیع آدابی صدق و صواب یولندن دوشر یعنی طریق
 مستقیم بعد اولور حاصلی بر فعلی صوابه اصابت الیز زیر اعلی
 دلالت الیز * لیک بخرد که بدستور خرد کار کند * شود از حسن کیاست
 ادب آموزد و اب * لیک بونده استناد در (بخرد بابه عربک فنی و کسری
 و خاء مجمه نك سکونیه عاقل دیمکدر (که حرف رابط صفت بدستور
 خرد لامیه با حرف صاحب (دستور دالک فنیله اجازت و اذن معانسه
 ضمیمه وزیر و قانون و قاعده دیمکدر بونده دالک ضمیمه قاعده معانسه
 اولق دخی جائز در (خرد خاء مجمه نك کسریله عقل معانسته (کار
 کاف عربیه ایش دیمکدر (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلله دیمکدر
 (شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر شویدن دن با علی خلاف
 قیاس شدن دن (حسن کیاست معدرک فاعله در (ادب آموز و صنف
 ترکیب در ادب او کردیمی دیمکدر و ابه اضافت معنائه در (محصول بیت)

جاهلك حال و شافی مذکور کیدر لکن ماقبل که عملك ذنبه با قاعده سبله
ایش ایلله یعنی افعالی قانون عقله تطبیق ایلله ذکا سنك کوزللا کنندن
دوله ادب ایز کردیچی اولور یعنی انسانی تأدیب و تزییه شویله طور سون
چهار پا و مواشی به دخی تعلیم آداب ایدر (عروض) بوقضه به بحر
رملند که جمیع اجزاسنه خبن طاری اولمشه در الا ایکی صدری
سالمدر و ایکی عروضنه حذف و ضربلرینه قصر طاری اولمشدر که
برینی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلاتن اولوب رمل مجنون مخدوف مقصور اولور (حکمت) مقربان
سلاطین چون کسلنی اند که بکوهی بلند بالا میروند اما عاقبت زلازل قهر
و نوتل دهر ازان کوه بریز خواهند افتاد و شک نیست که افتادن باند
زان سخت خواهد بود و برآمدن فروزان سهل تر * مقربان مقربك
جمیدر (سلاطین سلطانتك جمیدر اضافتی مفعولك مفعولنه و مبتدا
(چون ادات تشبیه رکسلانی یا حرف تنکیر الفنون ادات جمیدر) اند
ادات خبر جمیدر (که حرف بیان (بکوهی یا حرف صله یا حرف
وحدت (بلند یا ك ضمیمه یو کسك دیمکدر که بکوهك و صفیدر (بالا
یو فرو دیمکدر (می روند می ادات تا کیدر روند فعلی مضارع جمع غائب
کیدر لر دیمکدر (بالا میروند یوند یو فرو و جقار لر دیمکدر (زلازل قهر
یا حرف صله اضافت ییانه زلازل زلزلهك جمیدر (و نوازل دهرده
یویله نالهك جمیدر زلازل قهر و نوازل دهردن من ادتلونات کونیه
و فضاء اسمائیه در (ازان کوه اول طاغدن (بریز یا حرف صله زیر
اشاغی دیمکدر (خواهند فعل مضارع جمع غائب دیلر لر دیمکدر
(انقاد مضارع مقارن اولدیفندن مصدر در یویله برلرده خواهند
انقاد و شبسیر لر در دیمک اولور (خواهد شد اولیسر در دیمک اولدیغی
کی (شك شبهه دیمکدر (که حرف بیان (افتادن بلند ترلن مصدر
فاعله (فروزالحق دیمکدر الفنون ینه سابق کچی (سپهرت سان رك
دیمکدر (محسوس ترکیب) پادشاهلرك مقرر بلری شول کیمس لر کیدر که
یو کسك طاغده جقار لر اما عاقبت تلونات کونیه و حوادث دهریه
سبیلله اول طاغدن اشاغی دوشسه لر شبهه یو قدر که یو کسکده
اولسرك دوشه کچی مشكلك اولیسر در و الحفلرك اشاغی کله سی

اساز کرد (مثنوی) بود ایوان قرب شاه و آلا * بان ایوان مرو بسپار
 با آلا * بود بانک ضعی و واوله قتمبله فعل مضارع مفرد غائب اولور
 دیمکدر (ایوان فاعلی) (قریه اضافتی مجازا یسانه) (قربك شاهه لامیه
 ایوان همزه ك قتمبله بویه پرارده قصر معنای سینه در) (و آلا عالی
 و یوکسك معنای سینه در که بودك مفعول صریحیدر) (بان با حرف صله
 (مرونی حاضر مفرد مخاطب کتمه دیمکدر) (بسیار چوق دیمکدر
 زیاده معنای سینه دین زیاده خطا ایلمش) (بالا یوقرودیمکدر) (محصول یت)
 شاهك قربی ایوانی یوکسك اولور یعنی یوجه در اول ایوانه چوق
 یوقرود کتمه یعنی یوقرودسته هوس ایتمه حاصلی متعصب عالی به عروج
 ایتمه خبه الامور و اساطهائی پیشه قبل که متضرر اولمیه سین * که ترسم
 چون دران ایوان درافتی * زهر افتاده محکم ترافتی * که حرف تعلیل
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده یوقرم دیمکدر) (در حرف تأکید
 (افتی فعل مضارع مفرد مخاطب دوشه سین دیمکدر) (هر ادات سور
 (افتاده دوشمش دیمکدر) (یا حرف و خدت همزه حرف توسل) (محکم
 قوی معنای سینه در) (محصول یت) یت اوله تعلیل واقع اولمشدر که
 قرب پادشاهه هوس ایتمه زیرا یوقرورم که چونکه اول ایواندن
 دوشه سین یعنی غضب پادشاهه مبتلا اولوب نظر ندن ساقط اوله سین
 هر بردشماردن محکم رک دوشه سین یعنی بره صائبه مبتلا اولور سین که
 هیچ برکبسه سندن اول اول مصیبت گرفتار اولمشدیز (عروض)
 یومثنوی بحر هرج مسد سندن که عروض و ضربنه حذف طاری
 اولمشدر حذف آخرده اولان سبب خفیف ساقط قلمه دیرل مفاعیلان دن
 لن دوشوب مفاعی قالور فعولان انك برینه کلور بویه اولجیه بر مصرعی
 مفاعیلان مفاعیلان فعولان اولوب هرج مسدس محذوف اولور
 (حکمت) می باید که پادشاهرا ندیمان منهبان راست کردار برکار باشند
 تا احوال رعایا و کاشکان برایشان بوی رسانند * می حرف تأکید باید
 فعل مضارع بایدندن یا بایستن دن که سینی حذف قبیلندن کر کردر
 دیمکدر (که حرف بیان پادشاه را ادات مفعول) (ندیمان الف و فون
 ادات جمعدر) (منهبانده بویه در منهی میك ضعی و فونك سکونیه
 افعال بایندن اسم فاعلدر آنها ایدیچی یعنی اعلام ایدیچی دیمکدر

ندیمانك منبانه ومنهناك راست گفتاره موصوفك صفتها اعضا فتلر يدر
راست گفتار وصف تركيبدر طوغرى سوزلى معناسنه (راست كردارده
بويه طوغرى عملی ديمكدر) كردار كاف عريك قهيله كرد ايله اردن
مركب عمل معناسنه در اسم مصدر در لکن كافك كسرى غلط مشهور - ر
(كار حرف استعلا ايله ايش اوزره يعنى تفتيش و تفحص اوزره) باشند
اوله ر معناسنه فعل مضارع جمع غائب (تا حرف تعليل) احوال
حالك جعي (رعايابه اضافت لاميه رعايابه رعيهك جعي) كاشتكان
الف ونون ادات جمع كاف هادن مبدل كاشته كاف بحكم ضميله اسم
مفعولدر حواله اولتمنلر يعنى خاككدر ديمكدر (ايشان ضمير جمع رعايابه
راجعدر) بوى با حرف صله وى ضمير بادشاهه راجعدر (رسانند فعل
مضارع جمع غائب ايرشد بولر ديمكدر الف نون ادات تعديه لازمی
رسندكلور) (مخصول تركيب) كر كدر كه پادشاهه طوغرى سوزلى و صحيح
عملی انها و اعلام ايديجی ندیملر ايش اوزره اوله ر يعنى امور عالمی تفتيش
و تفحص ده اوله ر تا كم رعايانك و رعايابه جا كم وضابط اولتلك احوالی
پادشاهه ايرشد بولر يعنى اعلام ايدملر حاصلی امور عباد اللهی شاهه
اعلام و خبر و يريجي طوغرى سوزلى ندیملر لازمدر كه علی ماهو حقه
احوال اعلام ايلدر * كويند اردشير بابكان پادشاه آگاه بود چون
ندیمان بامداد پیامدندی بگفتی كه فلان كس امشب چه خورده است و
بافلان زن و كنبرلر صحبت داشته است و هر چه كرد بودی و گفتی تا مردان
كان يردند كه از آسمان بوى فرشته آید و اورا آگاهی دهد * (كويند
نقل ايدملر ديمكدر) اردشير ملوك پيشيندن ايكي پادشاهك اسميدر
نوارنج بمجمده مذكور اولد بغه كوره بری اردشير اسفنديار بری اردشير
بابكان بونده بابكان قهيديله اردشير اسفنديار دن احتراز ايتشدرد
نه كم سودی مرحوم كلستان شرحنده شيخ سعدی قدس سره
حضر تالرينك در سيرت اردشير بابكان ديدوكی برده علی ماهيه عليه
بيان ايلشدر (پادشاه آگاه بيان آگاه الف ممدوده ايله خافلك ضديدر
(بود ادات زمانه در) چون حرف تعليل) (پیامدندی با حرف حكايه
پیامدند باه استقباليه ايله وياه مبدله ايله فعل ماضی جمع غائب كدلر
ايدی ديمكدر) (بگفتی با و با سابق كبی سويلردی ديمكدر نمونده فاعلی

اردشیره راجمدر (که حرف رابط مقول قول (فلان الفاظ گایه دندر
 بونده بر شخص معین مراد اولنور نامشب بویکجه دیمکندر (ام ایندن
 مبتدلدرته که بیان اولندی (چنه دیمکندر) خورده ماضیدن قسمدر پیش
 یعنی اکل ایلمش (با حرف مصاحبت) کنیزك کافین عربین ابله جاریه
 دیمکندر (داشت ماضیدن قسمدر طومش معناسنه (کرده ده بویله
 ایلمش دیمکندر (بودی ده (وکفتی ده یار حکایه حال ماضیلردر) نا
 حرف انتها (کان کاف مجمل ضمیه ظن معناسنه در) بردندی
 یاشه سابقه کچی (بردند فعل ماضی مفرد غائب ایلنورل ایدی یعنی ظن
 ایلرل ایدی (که حرف بیان (بوی با حرف جمله وی ضمیر اردشیره
 راجمدر (فرشته مطلق ملک دیمکندر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 او) ضمیر اردشیره راجمدر (راادات صله آگاهی با حرف مصدر
 آگاه) بونده خیر معناسنه در مجازا (دهد فعل مضارع مفرد غائب
 دهیدن دادندن دکل: برا دهیدن لغتدر قاعده ده معناسنه وار
 ایکن خلاف قبایسه کتمک خلاف عقا در (محصول ترکیب) نقل ایلرل
 لردشیر بابکان آگاه و حقیقه پادشاه ایدی یعنی زیر حکومتده اولان
 درغایا و برایانک احوالنه مطلع ایدی چونکه ندیملر صباح وقتی کلورل ایدی
 لردشیر سو یلردی بویکجه فلان کیسه نه پیشدر و فلان عورت و باجاریه
 اله صحبت ایلشدر و هر نه که ایلدیه سو یلردی تا خلق ظن ایلر دیکه
 کورکدن ملک کلور وارن شیر خبر و پر حاصلی کمال مرتبه امور تاسه
 اطلاق کلبسی و ارایدی حقیر بومثلک بالایه ربطی در کرده حاضر اولدم
 بلکن شوقدر ربط ایده یلدم که اردشیر آگاه اولدیمقدن ندیملک
 انبایه محتاج دکل ایدی اما اگر پادشاه بویله بذاته متعقل اولمازایسه
 پرمز قلدن لازمدر که انلر مفریان وند مادر اما مراد مصطفی بواولدیغه
 دخی جزیم بوقدر نظار ذوی العقولدن التماس اولدر که قصوره نظر
 ایتوب عفو یورهل * محمود سبکتکین نیز ازین قبیل بوده است *
 (محمود سبکتکین سلاطین عظامدن برینک اسمیدر این لغظی قاعده
 اعجام اوزده حذف اولمشدر سبکتکین ده کاف اول عربی وثاقی فارسیدر
 (نیز دخی دیمکندر) (ازین قبیل بوجنس دندر دیمکندر (بوده ماضیدن
 قسمدر اولش معناسنه (محصول ترکیب) محمود سبکتکین دخی بوطاشه

و بوجسندند یعنی پادشاهان آگاهند در رجه الله تعالی (قطعه)
 چو شاه را نبودا کهی ز حال سپاه * یکا سپاه ز قهر وی احتراز کند *
 (جو حرف تعلیل) شاه را را ادات تخصیص ایله نبودا مفعولیدر
 (نبود فعل نفی مستقبل) آ کهی با حرف مصدر آ که آگاهند مخففند
 فاعله انجم اوزده نته که بیان اولندی (حال سپاه لامیه) یکا فجن
 دیمکدر (قهر وی لامیه ضمیر شاهه راجعدر) احتراز افعال بایندن
 بمصدر فجن معناسنه (کنند فعل مضارع جمع غائب ایدرلر دیمکدر
 (محصول بیت) چونکه شاهک آگاه یعنی اولیه حال سپاهدن فجن سپاه
 الک قهر نندن احتراز ایدرلر یعنی سپاه و عسکری یئنده پادشاهک
 نفوذی اولمز و الک فضب و خشمندن خوف ایلزلر * بقصد ظلم
 هر اران بهانه پیش آرند * بچنک فسق هر اران ترانه ساز کنند *
 بقصد با حرف مصاحبت (ظلمه اضافت یسانده) (هر اران بویه
 برده زیاده گرفتن عبرتدر) (بهانه معروف تغلل معناسنه) پیش به
 بجمله اولک معناسنه در (ارند فعل مضارع جمع غائب کتورلر دیمکدر
 فاعلی سپاهه راجعدر) بچنک فسق با حرف مصاحبت اضافت
 یسانده (جیم و کاف فارسیین ایله بونده موسیقی سازلندن بر سازک
 اسمیدر که خلاج یابنه مشابه در و مطلق ال معناسنه دخی اولور (ترانه
 ابرله یعنی نفهم و سرود معناسنه در) (ترانه ساز و وصف ترکیبدر
 (محصول بیت) بیت اولی ایضاح و یساندر که پادشاه آگاه اولمز سه
 عسکری اندن خوف ایلزلر ظلم قصدیله نیجه نیجه بهانه او که کتورلر
 یعنی پادشاهلرندن عدم خوف لرندن ناشی ظلم ایتمکه نیجه دو بلو بهانه
 و علت بولورلر فسق چنکیله نیجه نفهم سازلق ایدرلر با فسق البله
 نرم و ترانه سازلق ایدرلر حاصلی اسلان فسق و اظهار فجور ایدرلر
 رویننده صنایعدن قتی و افرضعت واردلر و اندن صکره بریهام لطیف
 وار که بری چنک لفظنک نیجه و ترانه لفظنک شاب امر د معناسنه
 اولسی تأمل تمل (عروض) بوقطعه بحر محبت بخوندلر که مفاعلن
 فغلاتن مفاعلن فغلات درمقدمایان اولندی (حکمت) (ارسطاطالین
 صک وید بهترین پادشاهان آنست که بکر کس مانند که کردا کرد او
 مردارنه آنکه بمر داز مانند که کردا کرد دو کر کس یعنی می باید که وی

از حال حوالی خود آگاه باشد و حوالی وی غافل نه آنکه وی از حال خود غافل باشد و حوالی وی از حال وی آگاه * ارسطاطاليس همزك فتي وايكي طائك مدبله بر حكيك اسمي مدر كه اسكندر ك وزيري ابدی (كويد فعل مضارع مفرد غائب دبر ديمكدر) بهترين پادشاهان لاميه (به بانك كسري وهاء اصليه ايله يك ديمكدر) تر ادات تفضيل (يا حرف نسبت نون حرف تا كيد الف نون ادات جمع پادشاهلرك بكر كي ديمك اولور) آنت اولدر ديمكدر (كه حرف بيان (بكر كس يا حرف صله) كر كس كاف اول عربي وثاق فارسي اق بابا ديدكلري قوشدر كه دائما جيفه بير) كه حرف رابط صفت (مانند فعل مضارع مفرد غائب مانيدن دن بكرز ديمكدر) (كردا كرد چب چوره ديمكدر وايكي كرددن مر كيدر) (الف توسل تركيبدر) (اوپه اضافت لاميه) (او ضمير كسد راجع صدر) (مر دارميك ضميله بانك ضديدر جيفه مضاسنه) (كه حرف رابط صفت) (نه آنكه يعني نه آنت كه) (بمزدار يا حرف صله) (كه حرف بيان يعني حضرت جامي بوكلامي تفسير ايدوب بيورد) (مي يابيد مي ادات تا كسد) (بايد فعل مضارع مفرد غائب) (وي ضمير لري پادشاهه راجعدر) (حال حوالی خود لاميه زدر) (حوالی حولك جمع صدر اطراف مضاسنه) (آگاه باشك مفعول صريحي) (بعض نسخده با خبر واقعدر آگاه بر نه مضانبه بر در) (حوالی وی لاميه) (حال ویده بويلدر) (نه آنکه ايله دكل كه ديمكدر) (محول تركيب) (ارسطاطاليس در پادشاهلرك بكر كي اولدر كه كر كسد بكرزه به كه انك چب چوره سي مردار يعني جواني مردار اولان كر كسد مشابه اولاندر اول دكلدر كه يعني پادشاهلرك بكر كي اول دكلدر كه مرداره بكرزه به كه انك اطرافي كر كس يعني اطرافنه كر كس مجتمع اولان جيفه به بكرزه به) (جامي بوزكيي تفسير ايدوب بيورد كه كر كدر كه پادشاه كسندی حواليسنك حالسندن آگاه اوله و پادشاهك حواليسي كسندن غافل اوله اوله دكل كه پادشاه كسندی حواليسنك حالندن غافل اوله و حواليسي پادشاهك حالندن آگاه اوله حاصل كلام پادشاه رعايا وعسكر بدن آگاه وعسكري پادشاهك حالندن غافل اوله لي نه گيم جيفه دن

کرکس خبردار و جیفه غافل اما امر بالعکس اولوب کند و جیفه غافل
 اطراف کرکس آگاه اولوق لایق دکلدر (قطعه) پادشه باید که باشد
 همجو کرکس باخبر * ز آنچه افتاد ست کردا کردش از مر دارها *
 پادشه مخفف پادشاهدر (باید و باشد فعل مضارع مفرد غایب در که
 کرکدر و اوله معنای نه) که حرف بیان (همچو اداات تشبیه) باخبر
 با حرف مصاحبت (ز آنچه اول نسنه دنکه دیمکدر) افتاد ست واقع
 اولسندر دیمکدر (کردا کردش شین ضمیر کرکسه راجع بدر کردا کرد
 افتادک مفعول فیهی (ها اداات جمع) محصول یت) پادشاه کرکدر که
 کرکس کی خبر ایلها اوله یعنی خیر و آگاه اوله اول نسنه دنکه اناک اطرافنده
 واقع اولسندر مر دار لدن یعنی کرکس اطرافنده اولان جیفه دن
 آگاه اولد یغی کی پادشاه دخی حو نسنده اولان اهلیدن خیر اولوق
 کرکدر * فی جو مر داری که کردش صفت کشیده کرکسیان *
 تیر کرده بر تفع خود بر و منقارها * فی مر اداف نه (چو اداات تشبیه
 (مر داری با حرف تنکیر) که حرف رابط صفت (کردش ضمیر بی
 مر داره راجع بدر) کرد کاف عجمک کسریله چوره دیمکدر کشیده نک
 مفعول فیهی (کشیده ماضیدن قسمدر چکمش دیمکدر) کرکسیان
 الف نون اداات جمع کشیده نک فاعلی (تیر کسکین دیمکدر) (بهر
 اداات تعلیل) نفع خود لامیه (بر و بر اودن مخففدر) منقار قوش بورنه
 اطلاق اولنور (ها اداات جمعدر) محصول یت) شول مر دار کی
 دکل که یعنی پادشاه شول مر دار و جیفه کی اولیه که اناک اطرافنده
 کرکس صرف چکمش منقار لری کندی نفی ایچون تیر ایلش حاصلی
 پادشاهک حالتدن و علیا آگاه اولوب مضمرنه سعی ایلیدر بویله اولوق
 لایق دکلدر (عروض) بوقطعه بحر رمل مختدر که بالکر عروض
 و ضربنه حذف طاری اولسندر مستغن عن الیاند * نوشین روان
 روز نوروز یا مهر جان مجلس می داشت دید که یکی از حاضران که بار
 و نسبت خویشی داشت جلای زرین در بغل نهاد تعافل کرد و هیچ
 نکفت چون مجلس بر شکست شربدار گفت هیچ کس بیرون نرود
 تا نجسس کنم که یک جام زرین در می باید نوشین روان گفت بگذار که
 انکس که گرفت باز نخواهد داد و انکس دید تمامی نخواهد کرد *

نو شین روان معروف (روز نوروز یابنیه نوروز کونی دیمکند
 معلوم اوله که نوروز ایکیدر) بری کنش برج حله نقل ایندیکی کوند
 و بو گونه انجام یبند اعتبار اولنور ز برا جلال الدین شاه فخره جلد
 ایلدیکی کون بو وقتسه تصادف ایتمکله وقتک حکمائی رأس تاریخ
 اعتبار ایشلدرد بوندن صکره یبئلرنده عادت قالمشدر (و بریسی
 نوروز خواندی در که نصاری و محوس اعتبار ایدر لاکا نوروز
 خواندی دیرل ترکیجه قزل یمرطه تعبیر اولنور بو اول نوروز دن
 یوخر در نه کیم سودی مریحوم گلستان شرحنه اسامی شهر بیه
 و سائر تحقیقاتیه بیان ایشلد اما بونده مهر جان قرینه سیله نوروز
 خواندی دیدکری وقت مراد در که بو گونه جشن مغان دیرل نصاری
 و محوسک عبد اکبریدر ایسته فنا وارده (من اهدی بیضه الی المحوس
 یوم النوروز فقد کفر) دیدیکی نوروز بودو هم نوشیروانه لایق و مناسب
 اولان تورونده بودر محوسی اولیق جمعیله و هم نوروز جلال هجرتدن
 دینوزیمش بش سنه سنده اعتبار اولمشدر نوشیروان میلاد نبوتک
 سنکزی سنه سنه عمری تمام اولمشدر بویه اولجه نوشیروان ایله
 جلال الدین ملکشاه بن الب ارسلان سلجوقیکه بینی غما با بشیور
 اونوز سنه اولور بونده اولان نوروز نوروز عجم اولیق محالادن در
 خلاصه بو نوروز فی زمانشا هذا ماریک یکری بری کونی اولور که
 قزل یمرطه دیرل (مهر جان مهر کاک معریسندر و بونده ایکیدر) بری
 مهر کان خاصه (و بری مهر کان عامه بری اون التجی کون و بری
 یکری بری کون بو تحقیقاتدن معلوم اولدیکه شارحک کلامی
 ژانر ایاقل بلکه اندن دون و سافلدر) محسوسدن مراد مجلس باده در
 (محسوس حکمیه ماضی) داشت فعل ماضی مفرد طوئاردی دیمکدر
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) که حرف بیزار (یکی
 بری دیمکدر) حاضران الف نون ادات جمع (که حرف رابط صفت
 (یا حرف مصاحبت) او ضمیر نوشیروانه را چعدر) نسبت خویشی
 میانیه (یا حرف مصدر خویش و اور سیمله بونده خصم دیمکدر) جامی
 یا حرف وحدت جلم قدح دیمکدر (زین یا حرف نسبت نون حرف
 تأکید التوتلی یعنی مطلا دیمکدر) در حرف صله (بغل قولتی دیمکدر

انهاد فعل ماضی مفرد غائب فودی دیمکدر بونده سر قه دن عبارتند
 (تغافل مصدر در تفاعل با بنندن غفلت اظهار ابلک ترکیبیه
 کور مز لکدن کلک (کرد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی نخبسته
 نوشروانه راجع ضمیر در (نکفت فعل نئی ماضی سبویلمدی دیمکدر
 چون ادات شرط (بره کست تمام اولدی دیمکدن ککایتندر) شرابدار
 یعنی شراب خد شده تعیین اولتان (زود فعل نهی غائب کیمسون
 دیمکدر) تا حرف توقیت (نجس نفل با بنندن مصدر در بونده ارامق
 معاشه در کنم فعل مضارع متکلم وحده) که ادات تعلیل (در
 حرف نا کید) می ادات حال (باید فعل مضارع مفرد غائب کرکدر
 دیمکدر) بگذار بیا تا کید ایه امر حاضر مفرد ترک ایه دیمکدر که
 حرف بیان (انکس اول کیمسه دیمکدر) که حرف رابط صفت (کرفت
 طودی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب یعنی الدی دیمکدر) باز کرو
 دیمکدر (نخواهد داد و پویمه سر در) که حرف رابط صفت (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) تمام اسم فاعلک میالفه
 صغه سیدر فوجی دیمکدر (نخواهد کرد) اتمیسر در (محصل ترکیب
 نوشروان مهر جان ایه نوروز کونی مجلس طو تاردی کور دیکه
 حاضر لدن پری که کندی ایه خصمق نسبی و ازایدی برالتونی جای
 فوئوغنه فودی یعنی قویننه صوقدی و کیرلدی نوشروان تغافل
 ایلدی و هیچ سویندی چون مجلس بوزلدی یعنی آخر اولدی شرابدار
 دیدی کیمسه طشره کیمسون تا نجس ایدیم که برجام زرین لازمدر
 نوشروان دیدی ترک ایه یعنی ارامه که اول کیمسه که الدی و برمز
 و اول کیمسه که کوردی قوجیطق ایلر مراد بکنسدور * بعد از چند
 روزان شخص پدش نوشروان آمد جامه تنای غو پوشیده و موزهای
 بودر پای کرده نوشروان اشارت بجامه نوی کرد که این از انست نوی
 نبرد امن از موزه برداشت که این نیز از انست بخندید و دانست که او
 بضرورت و احتیاج بر گرفته است پس فرمود قاهره مشقان زر
 بوی دادند * بعد از چند روز نتیجه کوندن صکره (آن اسم اشارتدر
 شخص صندن مراد جام زرینی آلان کیمسه در) پدش بونده قیت
 معاشه در اضافتی لامیه (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی دیمکدر

(جامه‌های نویسانه جامه مطلق ثوبه اطلاق اولنور) هادادات جمع
 یا اضافه توسلدر نویکی دیمکدر (پوشیده ماضیدن قسمدر کمیش
 معناسنه (موزهای نوده لامیه (موزه زاء عربیله مطلقا ایق قایی
 (در پای کرده ایاغنده ایلمش کمیش دیمکدن تکایه در (بیماسه وی
 لامیه (باخرف صله وی ضمیر شخصی راجعدر (کرد فعل ماضی مفرد
 غائب ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (این اشارتدر جامه به (از ان
 آن اشارتدر جام زربنه (وی شخص معهوده راجعدر (نبردخی
 دیمکدر (دامن اناک دیمکدر (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی
 دیمکدر (که حرف بیان (این اشارتدر موزه به (آن ینه جام زربنه
 (بجندید باه تأکیدایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر (دانست
 بوده فعل ماضی مفرد غائب یلیدی دیمکدر بویکی فعلک فاعلاری
 فحشده نوشروانه راجعدر (که حرف بیان (او جام زربنه راجعدر
 (را ادات مفعول (بضی ورت با حرف مصاحبت سببیتی منضمین
 (بر گرفته ماضیدن قسمدر اخذ ایلمش المشدر دیمکدر (بس باه
 عجمیله فاه جراثیه معناسنه در (فرمود فعل ماضی مفرد غائب
 پیوردی دیمکدر (تا ادات تعلیل (مثقال بر بحق درهمه اطلاق اولنور
 (بوی با حرف صله (وی ضمیر شخصی راجعدر (دادند فعل ماضی
 یجمع غائب و پردیلز دیمکدر (محصول ترکیب) زربنه کوندن صکره
 اول اجامی آلان شخص نوشروان قشقه کلدی یکی جامه ل کمیش
 و یکی موزه ل کمیش یعنی باشند ایاغه اثوابی تجدد ایلمش نوشروان
 اناک جامه سنه اشارت ایلدی یعنی رمزایله جامدی کندویه کوسزدیکه
 بو جامه اول جامدندر یعنی اشارتی بو کلامی ایما ایلدی اول شخص دخی
 انکی موزمدن قالدردی یعنی انکی دبوشردی و موزه لینی کوسزدیکه
 بو موزه دخی اول جامدندر یعنی انکین قالدردیله بو کلامی ایما ایلدی
 نوشروان کولدی و یلیدی که ضرورت و احتیاج سببیه اخذ ایلمشدر
 بویله اولتجه امر ایلدی پیوردی تا کیم یک مثقال التون و پردیلز
 (قطعه) برگاه نوجو آگاه شود شاه کریم * معترف باش با آن وز کرمش
 هذر بخواه * گاه نولامیه (چو حرف تعلیل (معترف افتعال باشندن
 اسم فاعلدر اقرار معناسنه (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر

(آن با حرف صله) آن کاهه اشاوتدر (گرمش خمیری شاهه
 راجعدر) عذر غینک ضمی و قال مجمه ابله کاهک عفوینه دیرلر
 (نحوه باد تا کید ابله و واور سحیله اشته فغسانه امر حاضر مفرد در
 یعنی طلب ابله) (محمصول بیت) سنک کاهک او زره چونکه کریم
 اولان شاه آگاه اوله کاهه اقرار ایدیمی اول و اول شاهک کر مندن
 کاهک عفو اوله سنی طلب ابله دیله * مکن انکار کنه زانکه کاه
 دکرست * بلکه بسیار ازان هم بزانکار کاه * مکن نهی حاضر
 مفرد ابله دیمکدر (انکار کنه مصدر مک مفعولنه اضاقتیدر) (زانکه
 ازانکه دن مخفقدر) که حرف بیان (کاه دکر بیانیه دیگر یا ابله و بیانیه
 غیری معنایه در) بلکه ادات اضرب ترکیده ده مستعملدر (بسیار باد
 غریبه زیاده معنایه) (آن صکنه اوله راجعدر) هم بونده دخی
 معنایه در (بترتیب و تاتک قصدر یله ترکیده دخی مستعملدر کنورک
 معنایه بدترک مخفقد و) (محمصول بیت) کاهی انکار ابله اول اجلدن که
 شمیری کاهدر یعنی گنده معترف اولمقی اوده یرکاهدر بلکه اصل
 کاهدن چوق و دخی کنور کدر کاهی انکار حاصلی انکار کاه اصل
 کاهدن زیاده کاهدر (هروض) بوقطعه بحر ملنددر که صدر
 و ابتداسنبد ماعدایه خبن طاری اولسددر که ایکنجیده اولان شاهکن
 دو شمشدر عروش و ضربه خبن و نصکره قصر دخی طاری اولمشددر
 بر مصرایه ماعلاتی فعلاتی فعلاتی فعلات اولور (حکایت) مأمون
 خلاصی داشت که ترتیب آب طهارت بعهده وی بود و هر چند و ز آفتابه
 با سطلی کمی شدیک روز مأمون با وی گفت کاش ان آفتابه وسطل که
 ازین جای بری هم بمافروشی گفت همچنان کم این سطل حاضر را بخر
 گفت بختی فروشی بدو دینار بفرمودنادر و دینار بوی دلدند گفت این
 سطل از تو در امان شد گفت اری * مأمون خلغای عباسیه دن هارون
 الرشیدک ارشد اولادی و پدری برینه خلیفه اولمشدر چوق مناقبات
 عجیه و حکایات غریبه سی وار در تفصیله حاجت یوقدر (غلامی یا
 حرف وحدت) داشت فعل ماضی بونک کی بر زده مطلقا و ارادی
 معنای افاده ایدر (که حرف بیان) (ترتیب معروف) (آب طهارت اضاقتی
 مصدر مفعولنه) (آب طهارت بیانیه بونده ابدست ستوی دیمکدر

ایا حرف تلفظ در معناسنه (عهده وی لامیه جهده عینک ضعی
 وهانک سکونیه بونیه کورتک معناسنه (وی غلامه واجع (بود
 ادات ماضی (هر چند روز هر چی کونده یعنی ایکی اویج کونده بر دیمکدر
 کایتدر (آفتابه یا حرف وحدت همزه حرف توشن آفتابه همزه یک
 مدبله ابریق دیمکدر آفتابه دخی درلر (یا حرف عطف او معناسنه
 یا برینه بایازان ججع نسیمزله مخالف یازمش سباق دخی یا اقتضا ایدر
 (سطلی یا حرف وحدت (سطل سبنک فتحیه بونده لکن معناسنه
 ترکیده تجریف ایدوب ستیل دیلر و آنلوی صوارد قلمی قبه تعیر ایدرلر
 (کم کاف عجمک ضمیمه ضایع دیمکدر (می شید ادات حکله ایله
 اولوردی دیمکدر (باوی غلامه (کاش الفاظ تحمیر دیمکدر ترکیده
 گشکه دیمکدر تعیر ایدرلر که حرف رابط صفت (ازین جای بو محلدن
 دیمکدر (بعض نسخه ده لز مای بری فعل مضارع مفرد مخاطب
 ایتورسین یعنی الوردسین دیمکدر (هم بوندینه معناسنه (بما با حرف
 ضله حاضر معبر متکلم مع التعمیر دیمکدر (فروشی طاک و رانک ضمه ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب معانه سین دیمکدر (هم چنان یعنی سیوردیمکدر
 کی دیمکدر (کنم فعل مضارع متکلم وحده ایله یم دیمکدر (بخر یا حرف
 تا کید خراء معجوزک کسیریه آل دیمکدر (بچند چمه دیمکدر (بدوینلر
 ایکی التونه دیمکدر (بفرمودند تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب سیوردی
 دیمکدر فاعلی تحتیه مأمونه راجعند (یا حرف تعلیل (بوی یا حرف ضله
 (وی ضمیری غلامه راجعند (دادند فعل ماضی جمع غائب و ردیلر
 دیمکدر (گفت مأمون دیدی (در امان امانده (شد اولدی یعنی سنک
 الانه فکدن محفوظ اولدی (گفت غلام دیدی آری افعال تصدیقند
 بلی اولیه اولدی دیمکدر (موصول ترکیب) مأمون خلیفه تک بر غلامی وار
 ایدی که ایست صوفی تیلی انک ذممه ایدی یعنی بو خدمت مأمون
 ایدی هر چی کونده بر ابریق بالکن ضایع اولوردی بکون مأمون غلامه
 دیدی کاشکه اول ابریق ولکن که بو بدن الورد کتور سنک یازدن
 الورد سنک بزه صانک غلام دیدی سیوردیه کن کی ایده یم یعنی نه
 سنه صانه یم یوسطل حاضر آله یعنی الان موجود اولان سطلی
 آل مأمون دیدی چه صانک غلام دیدی ایکی التونه مأمون سیوردی

م استقامتی متصدین محفوظ
 اولدی دیمکدر

تا یکی التون غلامه و بر دینار ملعون جدیدی بوسطل سندن امانده
اولدی یعنی الکین و المخلع کدن محفوظ اولدی یعنی غلام دیدی اوت اوله
اولدی یعنی محفوظ اولدی (شارح بوسطلی غیر الهه دیدی کنی عجا فندن
آلشدی و فیه نکر خطه سی کلک ک قطعہ در که حضرت جانی قدس
سر مال صافی بنور (قطعہ) سیم یوزن خریده تنک و کبر * تاجدان
نفس او پیلر آمد * سیم کومش دیمکدر اما بونده لجه معناسنه در
(از خریده بعد مملو کدن کنایه در) تنک طار معناسنه (مکبر نهی حاضر
مفرد طومعه دیمکدر بونده تنک مکبر نخست ایله معناسن افاده ایدو
(نا حرف تعلیل) (بدان با حرف مصاحبت دال نعمزدون مدلدن) آن
ایم اشارتد سیم (نفس اولامه او ضمیر از خریده اجمعه) (پار آمد
پار تا کید ایله فعل مضارع مفرد ثانی دکنه دیمکدر (محصول بیت)
بعد مملو ک اوله ایله یعنی احسانی طار طومعه بذل احسان ایله یکم
اوله ایله ایله نکر غنی یا تحت بولوب دکنه حاصلی نفی طالب اولدی یعنی
شبه و بر دیککی صرف ایتمکله راحت بولوب دکنه * تنی با اتلاف مال
از درده * تا با اتلاف جان نیجامند * تنی وجود معاشنه مستند با اتلاف
با حرف مصاحبت اتلاف افعال باشند مصدر دند بونده بذل و احسان
معناسنه در دهک مفعول غیر ضرر بی (ماله اضافتی مفعولنه اضافت در
(او ضمیر از خریده به راجع در) (درده امر حاضر مفرد قورتاز دیمکدر
بحار) (نا حرف انتها با اتلاف جان با اتلاف مال کنی بونده اتلاف اهلک
معناسنه در) (نیجامند فعل ثنی مستقبل مفرد ثانی نتیجه و بر به
(محصول بیت) تنی مالی اتلاف ایله بنده دن قورتاز یعنی قولکه بذل
احسان ایله وجودی خلاص ایله تا کیم اهلک جان ایله نتیجه و بر به
یعنی عاقبت الامر جاتنه حیانت ایله با ندرده اولان شعی شر خنده
بوقطعه نکر بیت تائیدتک مضرع اولان شر خنده معناه هیچ تعرض
التمش اکثری نهیخه زبده بویله مفلومدر که معشایه و اصل اولمش
(حکایت) میان عقیل بن ابی طالب و معاویه دوستی تمام بود و مصاحبت
دوام روزی در راه مجلس خاری افتاد و بر چهره مودتشان خفاری
نشست عقیل از معاویه برید و از آمد شد مجلس او پای در کشید معاویه
عذر خواهلن بوی نامه نوشت که ای مطلب اعلای شی عبدالمطلب

من افطی درده لفظه مصروف
اووب تن درده ملازمت ایله
دیک ملازمت ایله تا کیم اتلاف
ماله ملازمت و بر به دیک اولور
عنه

وای مقصد اقصای آل فحشی و ان آهوی نافه کشای عید شناق وای
متبع مکاریم فی ما شتم آیت نبوت در شان شعلست و عزذسات در خانه دین
شما کجاست آن همه نزد کواری و حط و رور داری باز آئی که از یقین و یقین
بواز کنی شت بر یسنان * میان عقیل لایمیه عقیل قصیر صیفه سیله
حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنہم و لدر پدر این طایفه
معروف حضرت رسالت پیام اکبر زدنند (مجاویه کاتب و حواری
یو جله یک تفه عیسی استین سر کابل ینہ می ایعت ایلسون قلندیکه
فی زماننا هذا ارا از مکر دی دین و زندیق بد آیدن و صاویه به سب
اندر از امام ذوالله تعالی اصحاب کن به سب حقیقه جدود شری قاضی
عراض کاب شفا سنک آخر زده یکن این شیدر امام علی ایلہ حمار یسی
خصوصه محطی تعمیر ایدہ رز زیادیه حسارت بالکلبه جائز دکلور
و فالدیکه او علی برید خیتک حقای سیله ینہ اکا طمن جائز دکلور
در برا یخرج المی من المیت و یخرج المیت من المی آیت شریفه سیتک
تفسیر ینہ به ضیلر می دن میراد مؤمن و یسندن مراد کافر در دینش
معنای الطبیق شومله اولور که کافر یمن مؤمن اخراج ایدر و مؤمنین کافر
اخراج ایدر بویله اولحق او غلک خیانت پدر ینہ ایراث ایلر شته اهل
سنت مسلکی بودر اللهم هب لنا وارشدنا الی الصراط المستقیم حالا
یومالا یعنی کلائی طریقت علیه مکر حمله و غلاتی خانه دان نبوته محبتدر
دیور زهانت ایدر خصوصاً حسن ابد الی طائفه می که دعوی محبت
ایدر در سنت رسول و فرض خدا ایلہ عمل ایزر لکن خلتهم الله تعالی فی
الدارین لا دوستی یا حرف مصدر تمام نبوته کامل معاشه بود ابدی
و یکدیگر (مصاحبت مفاصله یابندن مصدر در بونده الفت و انسپندن
کابندر (بودام دوام اوتد و یکدیگر (روزی یا حرف وحدت (یا حرف
طرفه (به له محبتشان مجازا یبایه بولامیه شان خمیر جمع غائب (خانی
یا حرف وحدت (لونا فعل ماضی مفرد غائب واقع اولدی و یکدیگر (بر
حرف استعلا یا حرف صله (چهره معروف اضا فتر سابق کنی (خبادی
یا حرف وحدت (نست فعل ماضی مفرد غائب او نوریدی و یکدیگر
(بر بندر یا کبد ایلہ فعل ماضی مفرد غائب لازم معاشه کسلدی
منقطع اولدی و یکدیگر آمد شد کلوب گفته و یکدیگر کلندر اسم مصدر

و مصلی می کب دیو که یکی ماضی بدن ترکیب است در (اویه اضافت
لامیه) کشید فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (پای در کشید
افراشدن نگاه در و منقطع اولاد دن عبارت در (عذر خواهان وصف
ترکیبی فیلنددر عذر و یله رله دیمک اولور الف نون علامت و صفدر که
یا نکر خواهان صفت مشبیه در (بوی با حرف صله وی ضمیر عقیله
واجعند (فروخت فعل ماضی مفرد غائب یا زدی دیمکدر) که حرف
پیا ای حرف نداء (مطلب اولای بی عبدالمطلب اضافت لری موصوفک
صفت و لامی در مجازا مطلب اسم مکان استند جنک محل دیمک اولور
الغایوجه معنایه بی اصلنده بین ایدی اضافتله نون در شمر عبد
المطلب حضرت فخر عالمک صلی الله تعالی علیه وسلم و حضرت علی ک
کرم الله وجهه جدید در (مقصود اقصای ال قصی اضافت لری سابق کی
مقصود دیاجده بیان اولادی صانک کسری یله اقصا فتح حمزه ایه
نهایت و غایت معنایه جدال یونده اولاد و قوم می (القصی قافک ضعی
و صانک کسری و یله مسنده ایه بی محترمک اجداد لر ننددر آهوی
نافه کشای عید متاف مجازا بیانیه و لامیه (آهوی معروف نافه کشای
وصف ترکیبدر مراد مسکلی آهو دیمکدر زیر اسمک ینوچ آهوانک
گو بکندن چیقر عبد مناف کلدک اجداد نیدن پرینک اسمیدر) معلوم
اوله که مطلب لایه مطلب و اقصی ایه قصی و نافه ایه مناف دینرند و نجیس
خط و نجیس زاید و نجیس تلفص وارد در تفکر (منبع مکارم بنی هاشم مجازا
لامیه و بیانیه و لامیه (منبع اسم مکان اصل صویک قینایوب ظهور
لینیکی بر دیو یونده تجرید اولنوب انجیق ظهور معنایه در مکارم
مکرمتک جمیدر کرملر دیمکدر هاشم بنه اجداد رسول الله دن پرینک
اسمیدر و هم خواجه عالم صلی الله علیه وسلم حضرت تلمینک ظهور
ایندی قیبه نک علمیدر (آیت نبوت لامیه لیت علامت دیمکدر) در شان
شمارت سزک شاکر زده در (عز رسالت لامیه) خانه دان خا و محمه ایه
اهل بیت معنایه در (کج قنده دیمکدر) شد فعل ماضی مفرد غائب
رفت معنایه کشدی دیمکدر (همه بویله برده تا یکسد افاده لدر
بر زکواری یا حرف مصدر اولوق دیمکدر) خلم ردباری بیانیه یا حرف
مصدر ردبار وصف ترکیبدر حول معنایه (باز کرو دیمکدر) آری

فعل امر حاضر مفرد کل دیکدر (که حرف تعلیل (رفته ماضیدن
 قسمدر کش دیکدر (گذشته ده ماضیدن قسمدر کش ماضی
 اوزرفته پیشانم وازگذشته پریشان غطفه تفسیری شکبدر (بعض
 نسخه ده از گفته واقعدر گذشته پرینه (محصول ترکیب) ابی طالبک
 اوغلی عقیل ایله معاویه یدنده تمام دوستلق و دوام اوزره الفت و انسبت
 و ارایدی برکون انلرک تحبیلری یولنده بر دیکن واقع اولدی یعنی محبت پرینه
 خلل طاری اولدی دخی مودتلی چهره سینه یا سپهره سی اوزره بر غبار
 او توردی حاصلی محبت و مودتلی برودنه تبدیل اولیدی عقیل
 معاویه دن کسیدی وانلک مجلسه کلوب کتهدن ایاغین چکدی یعنی
 مجلسه واردی معاویه عنر دیلیه رک عقیله بر نامه یاز دیکه ای هبد
 مطلب اولادینک مطلب اعلاسی یعنی فی زماننا چله سنک بوجه مطلبی
 وای قصی انسابنک مقصد اقصاسی یعنی الحاله هذه جله سنک اعلاسی
 مطالبی وجهه نك نهایت مقاصدی وای عبد منافک نافقه مشک اولان
 آهوسی وای هاشم اولادینک کرملر منعی نبوت آتی سیرک شانسکرده در
 و رسالت غرق سیرک اهل یتکرده در قنده کیندی اول بوقدر اولوق و
 حواللکک حلی کل کل یعنی ینه تشریف ایله کیدندن یادمر و کچندن پریشان
 یعنی ماضی دن که پیترده جریان ایلدی نادیم و پریشان و پیشان اولدق
 (برای) تاکی هدف تاوک کین خواهم بود * وزه وری تو پیدل و دین
 خواهم بود * تا حرف توفیق (کی کافی عرک قبیله زماندن سؤالدر
 استغهای منقمن (هدف تاوک کین لامیه و یسانیه (هدف فتحین ایله
 اوق نشانه دیرل که ترکیده بونه حیکله تغییر اولنور (تاوک بونده اوق
 معناسنه در (کین خشم معناسنه در کافی عرک کسیر یله (خواهم بود
 اولسررم دیکدر (وز واردن مخفدر (دوری یا حرف مصدر اوزاقلق
 دیکدر (توبه اضافت لامیه (بی دل و دین بونده کال اضطراب
 و ضجرتدن عبارتدر (محصول یت) قبیله یعنی نه زمانه دک غضب
 و خشم اوقینه هدف اولسررم و سنک اوزاقلقکن مضطرب
 اولسررم حاصلی موافق نه وقته دک و نه زمانه دک منتهی اوله جقدر
 * بروی زمین پیش توام رو زمین * دیرز بر زمین شیر چنین خواهم
 بود * روی زمین یانیه بروی دیکدر (پیش تو لامیه سنک او ککدم

دیمکدر (میم ضمیر متکلم بزمن با حرف ظرف) (ز بزمن ینسانیه بر لشدنه
 دیمکدر که مراد آخرتدر) نیز دخی دیمکدر (چنین بونجیلن مفاسنه در
 (محصول بیت) بر یوزی اوزره یعنی دنیاده یوز یرده سنک حضور کده بم
 یعنی کان تواضعه یم که خاک کپاک اولورم بر لشدنه دخی بونجیلن اولبسم
 حاصلی دنیا و آخرتده سنک خاک کپاکیم (عروض) بور باعی شجره
 اخیزدر که صدر و ابتدا اخیز حشو اولی مکفوف حشو ثانی لری
 سالم عروض و ضرب ازل نته کیم علاک احوالی یا اولنسدی ایدی
 یوله اولنجه بر مصرای مفعول مضاعیل مفاعیلن فاع اولوز قطعه
 باران واقف دکل یمش * عقیل در جواب او بصواب چنین نوشت *
 (محصول ترکیب) عقیل معاویه به جواب باصوابده انجیلن یازدیکه
 یا بیغی پوشه در (شعر) صدقت وقت حقا غیرانی * اری ان لاراک
 ولانری * صدقت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب سن صادقین
 یعنی طوغری سوبلدک (قلت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب صدقت
 جمله سی اوزره معطوف دبدک دیمکدر حقا مفعول) (غیر فتح) اوزره
 مبنی یونه ادات استدر کدر لکن مفاسنه معلوم اوله که عند لغزا
 استنادده واقع اولان غیر کله سی مبنی اولور حرف مفاسنه اولدیغی چون
 که الا مفاسنه در بصریون عندنده مبر بدنه اکن لکن کله سنه
 مضاف اولنسه ان یتیه مضاف اولور سه یتیه متبدر اما مطلقا غیر
 ومثل کلمه لری ما وان وان حرف لیشیه مضاف اولدیغی صورتده فتح
 اوزره یناسیده جائز در مبتدا محذوف خبری اوطق اوزره مرفوع
 اولسیده جائز یونه اولدیغی کبی (انی سان حرف در حروف مشبهه
 یا الفعل دن یا نه کلمه محلا منصوب اسمی) اری فعل مضارع نفس متکلم
 بوحده اصلنسد ارای لیدی یا حرف علت متحرک ماقبل مفتوح بابی
 الفقه قلب ایتدک و همزه بی تلین ایتدک حرکه سی ماقبلده رایه و پروف
 اجتماع سا کنین ایچون همزه بی حذف ایلدک اری اولدی بن رأی
 ایدرم دیمکدر فاعلیله جمله سی محلا مرفوع ان تک خبری ان اسم
 و خبریه تأویل مصدرده متحرک مضاف الیهی (ان حرف ناصب
 مصدریه) (لا اری فعل نفی استقبال نفس متکلم و حده اعلالی
 سابق کبی فاعلیله تأویل مصدرده محلا منصوبه اراک مفعول

(کاف ضمیر خطاب محلا منصوب لا اراک مفعول سنی کور بمکلکی
دیمکدر) ولاترانی فعل فی استقبال مفرد مذکر مخاطب فاعلیه تأویل
مصدرده محلا منصوب لا ارایه معطوف (نون حرف وقایه باضمیر
متکلم محلا منصوب مفعول (محصول یت) کلامکده صادقین
و حق دیک لکن بن سنی کور بمکلکی و سن بنی کور بمکلکی رأی ایدرم
یعنی هر نه دید که طوغریسین اما بنم رأی دخی بو کونه در * و لست
اقول سوء فی صدیق * و لکنی اضد اذا جفانی * لست فعلا در افعال
ناقصه دن متکلم وحده بن ایدرم دیمکدر ضمیر متکلم اسمی (اقول
فعل مضارع مکلم وحده تختنده فاعلیه جمله سی لست نک خبری
(سوء لفظا منصوب مفعول قول (فی صدیق ای فی حق صدیق یعنی
بر حذف مضاف تقدیر اول نور یا خود فی لام معنایه اول فقهه جابر
(صدیق صادق فاعلیه فعل یعنی فاعلدر که دوست معنایه لفظا
محروور محلا منصوب مفعول غیر صریحی اقول نک جمله سی لست نک
خبری (ولکنی لکن حرف استبراکه بیا متکلم محلا منصوب امیدر
(اضد فعل مضارع متکلم وحده فصر باینک مضاعفندن ایریلورم
دیمکدر تختنده فاعلیه جمله سی جراه شرط (اذا اسم شرط محلا
منصوب مفعول فیهیدر اضد نک (جفا فعل ماضی مفرد مذکر غائب
فاعلی تختنده صدیقه راجعدر جمله سی محلا محروور جراه شرط
واذا نک مضاف الیهی فعل شرط جراه شرط جمله سی خبر لکن در
(نون حرف وقایه (یا متکلم جفانک مفعول (محصول یت) بن دوستم
ختمده یادوستم ایچون کونوسو یلر اولدم یعنی دوستی ذم وغیرت
ایلم لکن بن ایریلورم بکا اذیت و جفا ایلدیکی وقتده حاصلی دوستم
حقیده اسائت ایلم لکن اینجه نورسم مفاوقت ایدرم (عروض)
بو قطعیه بحر و آخر دندر که مفاعلتن جز و یدر که بونده مسدس
الاجزادر یت اولک و ثانیکن هذری سالم ضدرک حشوی معصوب
مضاعلتن دن بشنجی متحرکی اسکندر که لامدر مفاعلتن اولور
مضاعلتن لفظنه تبدیل اول نور عروض و ضرب مفعول قطع
مفاعلتن دن ینه لامی اسکان و آخرنده سبب خفنی که تن درانی اسقاطه
دبرل مفاعل قالو مفعول انک برینه کلور و ابتدال معصوب ابتداتک

حشوی

حشوی سالم بویه اولجه تقطیع اولنسه صدقت وقل مفاعلت
 حقای مفاعیلن راقی فمولن ارا ان لا مفاعیلن اراک ولامفاعلت
 زانی فمولن واست اقو مفاعلت ل سوء فی مفاعیلن صدیق فمولن
 ولکنی مفاعیلن اصدا اذا مفاعلت جفانی فمولن اولور * یعنی چون
 کرم از دوست برنجید باید که کنج مفارقت گیرد و بکوی مهاجرت
 کراید نه آنکه بیدی میان بندد و بید کوی زبان کشاید * چون
 اذان تعلیل معنای شرطی متضمن (رنجید باه تا کیدایله فعل مضارع
 مفرد غائب طوئه دیمکدر (بکوی یا حرف صله کوی کاف عربیله
 محله دیمکدر (مهاجرت مفاعله باندن مصدر در (تا اسلوب عجم
 اوزده طویل باز یلور نه کیم بیان اولنسی اربلق دیمکدر (کراید
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایده دیمکدر کرایدن کاف عجمک
 کسریله بعضیلر کاف عربیله دیمشیلر کذا فی نعمه الله (نه آنکه
 اول دکل که دیمکدر (بیدی یا حرف صله یا حرف مصدر (میان بندد
 بل باغلیه دیمکدر که اصرار دن کایه در (بندد فعل مضارع مفرد
 غائب بنددن دن (بید کوی یا حرف صله یا حرف مصدر بد کوی
 وصف ترکیبدر بد سو یلیجی دیمکدر (کشاید فعل مضارع مفرد
 غائب آچه دیمکدر (محصول ترکیب) حضرت جامی بوقطعه نک
 مضمونندن مستفید اولنان حصصی تفسیر ایدوب یورور چونکه کرم
 یعنی کرم اولان کیمسه دوستدن اینجه یعنی رنجیده خاطر اوله
 کرکدر که مفارقت بوجفی طوئه یعنی مفارقتی اختیار ایلله و مهاجرت
 محله سنه میل ایلله حاصلی رنجیده اولدیفی دوستدن ابریلله و سمتنه
 وارمه اوله دکل که کوتولکه بل باغلیه یعنی عداوته اصرار ایدوب
 مضرت قصد نده اولیه وید کویلفه دل اچیله یعنی ذم وغیبتنده
 اولیه حاصلی اهل کرم بوافعالی ارتکاب الیمن (مثنوی) چون شود
 یارب تو جنسک اندیش * جز جدایی مکیر با اویش * باتو یا حرف
 مصاحبت (جنک اندیش وصف ترکیبدر بونده رنجیده ایجه دن
 کاتندر (جدایی یا حرف مصدر اربلق دیمکدر (مکیر فعلی نهی
 مفرد غائب طوئه دیمکدر بونده پیش و زن و فافیه ایچون تأخیر
 اولمندر تقدیری پیش مکیر تفکر و رای ایجه دن کاتندر (با او بایته

مصاحبت ضمیر یازده راجه صدر (محصول یدت) چونکه یاز سنکله جنک
 اندیش اوله یعنی رنجیده ایده انک ایله ابر یلغک غری رأی ایچه یعنی
 مخاصمه ایده بم یا ضرر قصه دنده اوله بم یا ذم وغینشده اوله بم دیمه
 همان مفارقت ایله * جد ممکن در خصوصت بسیار * اندکی روی
 آشتی بگذارد * جد چیمک کسر به سعی معناسنه در (مکن فعل نهی
 حاضر مفرد ایله دیمکدر) خصوصت مصدر در دشمنانلق معناسنه خاء
 معجمه ن ضمه به بسیاره اضافت یانیه (بسیار چوق دیمکدر) اندکی یا تنکیر
 ایله ترکیده از اجق دیمکله تعبیر اولنور (روی آشتی یانیه روی بونده طرف
 معناسنه) آشتی الف ممدوده یله و شبنک کسر به صلح معناسنه صلح جانبی
 دیمکدر (بگذارد امر حاضر مفرد قو دیمکدر) (محصول یدت) خصوصت
 بسیاره سعی ایله یعنی چوق دشمنانک ایله از اجق صلح جانبی قو
 یعنی صلحه بر قالسون زیر ایشان اولتی محملدر (عروض) بوقطعه
 بحر خفیفه دندر که فاعلان مفاعیلن فعلات اولور که بیان اولندی
 * باز مطایبه یا اعتذار معاودت نمود و در التماس صلح کشود و صد هزار
 درم بدل صلح فرستاد و بنیاد عهد نهاد * باز ینه دیمکدر (باعتذار
 یا حرف سمله اعتذار افتعال بایندن مصدر در) معاودت مفاعله بایندن
 مصدر در (کشود فعل ماضی مفرد غائب اچدی دیمکدر) در التماس
 صلح لامیه و مصدرک مفعولنه اضافتیدر (در قیوم معناسنه در) صد هزار
 یوز بیک دیمکدر (درم مسکوک ایچه دن عبارتدر (بدل صلح لامیه
 (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر) بنیاد عمل معناسنه
 (عهده اضافت لامیه یا یانیه) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی
 دیمکدر (محصول ترکیب) ینه مطایبه اعتذاره عودت کوسزدی
 یعنی تکرار اعتذار و اعتراف ایلدی و صلحه رضا قبولی اچدی
 یوز بیک ایچه صلح بدل ارسال ایلدی و عهده عمل قودی حاصلی
 صلح و مطایبه ایلدی (قطعه) عذر خواهی بکن و عفو طلب شو
 چوفند * رخنه در قاعده باری یاران قدم * عذر خواهی یا حرف
 مصدر (عذر خوله وصف ترکیبدر عذر دلیلیجیلاک دیمکدر اعتذار
 معناسنه) بکن یا تأکید ایله امر حاضر مفرد ایله دیمکدر (عفو طلب
 وصف ترکیبی عفو استغهی دیمکدر) شو فعل امر مخاطب اول دیمکدر

(جوادان نعلیل) (فند فعل مضارع مفرد غائب واقع اوله دیمکدر
 (رخنه بویه برلده خلل معناسنی افاده ایدر) (درحرف طرف) (با حرف
 صله) (قاعدہ باری باران قدیم لامیه در بیانیه در) (باری با حرف
 مصدر دوستلق دیمکدر) (باران الف نون ادات جمع) (قدیم اسکی
 دیمکدر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقله بیورر که اعتذار ایله
 یعنی عذر دیله و عفو استیجی اول چونکه اسکی دوستلرک دوستلغی
 قاعده سنه با قاعده سنده خلل واقع اوله یعنی قدیم اولان احسانک
 محنی قاعده سنده خلل واقع اولور سه اعتذار ایله حاصلی کمال مرتبه
 سعی مصالحه ایدوب باریش و دفع خلل ایله * ورناید بهم آن رخنه
 بکفتار زبان * در عمارت کریش کوش بخش زروسیم * وروا کردن
 مخفف ددر (ناید فعل نفی استقبال مفرد غائب کلمه دیمکدر) (بهم بریره
 دیمکدر) (بکفتار زبان بیانیه با حرف مصاحبت) (در عمارت کریش
 در حرف صله با معناسنه شین ضمیر رخنه به راجع ددر) (با حرف
 مصدر) (کر ادات فاعل اول رخنه بی ضمیر ایدیی لیکه) (کوش فعل
 امر حاضر مفرد چالش دیمکدر) (بخش زرو بیانیه با حرف مصاحبت
 (خشت کر پیچ دیمکدر خواه مجسمه نک کسر یله اما بونده کوچه دن
 کابند) (محصول بیت) (اگر اول خلل دبل سوز یله بریره کلمه سه یعنی
 عذر دیلکه مودت سابقه مقرر اولور سه اتی ضمیر ایدیی لیکه چالش
 التون و کوش کوچه سبله یعنی بذل مال ایدوب مصالحه ایله زیر
 لایق دکلدر که مدت عمر کده قزان دیغسک دوستی برانده کنند کدن
 دور اتمسک (عروض) (بو قطعه بحر رمل میثند ددر که صدر و ابتدادن
 ماعدن مجبور ددر عروض و ضربنه قصر دخی طاری اولور ددر که
 بر مصرعی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن اولور) (جکابت) (ججاج
 در شکار گاهی از لشکریان خود جدا افتاد بتلی برآمد دید که اعرابی
 نشسته و از خرقة خود جنبذ کان می چید و شتران کرد او می چرز *
 (شکار گاهی با حرف وحسدت) (گاه ادات مکان در شکار محله ده
 دیمکدر) (لشکریان الف نون ادات جمع) (با حرف نسبت) (لشکر وزن
 و معناده عسکر کبیر) (خوده اضافت لامیه) (جدا بونده بعید دیمکدر
 (افاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (بتلی با حرف صله

(یا حرف وحدت) نل تانك فتي ولامك سكونيله در زیر اوقاتده
 اصل اولان شده اولمقدردیه معناسنه (برآمد فعل ماضی مفرد غائب
 چقدی دیمکدر) دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (که
 حرف بیان) اعرایی یاء اول حرف نسبت یاء ثانی وحدت (براعرابه
 منسوب اعراب بریه ده ساکن اولان عربی اطلاق اوتور (نستنه
 ماضیدن قسمدر اوتور مش معناسنه) خرقه خود یاتیه (جنبه کان
 الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل) (جنبه جیم عربینک
 خمی ونون سکونی ویاک فقیهه حشرات ارض جنسنه دیرلر بونده
 مراد کله در) (ی ادات استمرار) چندجیم عجمک کسر یله فعل مضارع
 مفرد غائب دوشبرر دیمکدر (شتران الف نون ادات جمع شتر
 هم شین ایله اشتردن مخفف دوه دیمکدر) (کرد کاف عجمک کسر یله
 چوره دیمکدر اویه اضافت لامیه اعرابه راجع) (چرند فعل مضارع
 جمع غائب اوتلرلر دیمکدر) (محصول ترکیب) حجاج برشکار کاوده
 لشکر یستندن ایری دوشدی بر دپه به چقدی کوردیکه بر اعرایی
 اوتور مش وخرقه سندن کله دوشبرر ودوه ل اطر افنده اوتلرلر
 * چون شتران حجاج را بدیدند بر میدند اعرایی سر بالا کرد خشمناک
 گفت کبست که ازین بیابان با جامه های درخشان برآمد لعنت خدای
 بروی باد * را ادات مفعول (بدیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر
 دیمکدر باد تا کید ایله) (بر میدند ده بویه اور کدیلر دیمکدر
 (سر بالا کرد باشی قالدردی دیمکدر) (خشمناک تانك ادات وصف
 طارغین دیمکدر) (گفت غاعلی تحتیه اعرایی به راجعدر) (کبست
 کیمدر دیمکدر که ذوی العقولده مستعمل اولان که ایله ادات خبردن
 می کبدر) (که حرف بیان) (بیابان صحرا معناسنه در) (با جامه های درخشان
 موصوفک صفتیه اضافتیدر) (با حرف مساحت باتوسل اضافت ها
 ادات جمع) (درخشان صفت مشبهه پاریق دیمکدر) (برآمد کلدی
 وچقدی دیمکدر) (لعنت خدای لامیه و مبتدادر) (بروی کبست ده کی
 که به راجعدر) (باد امر غائب جمله سی دعاء علیه در) (محصول ترکیب)
 چونکه دوه ل حجاجی کوردیلر اور کدیلر اعرایی باشی قالدردی
 طارغین بدیدی یعنی طاریله رق دیدی کیمدر بویا باندن پاریق

جمله له کلدی یا یحییٰ قیدی لعنت او کیسه نك اوز رینه اولسون
 * حجاج هیچ نکفت و پیش آمد که السلام عليك یا اعرابی گفت
 لا عليك السلام ولا رجعة الله ولا برکاته * نکفت فعل نفي ماضی
 مفرد غائب (پیش بیا عجمیه قیت معناسنه در) در آمد فعل ماضی
 مفرد غائب کلدی دیمکدر حاصلی ایلرو کلدی (که حرف بیان
) گفت فاعلی اعرابی به راجعدر (لال حرف نفي) (محصول ترکیب)
 اعرابی حجاجه لعنت ایله شتم ایله بجه حجاج هیچ سویندی یعنی
 شتم جواب ویرمندی و ایلرو کلدیکه للسلام عليك یا اعرابی دیدی
 یعنی سلامت سنك اوزدیکه اولسون اعرابی جوابده دیدی لا عليك
 للسلام ولا رجعة الله ولا برکاته یعنی سلامت سنك اوزدیکه اولسون
 واللهك رحمتی دخی سکا اولسون واللهك برکاتی یعنی خیر کثیری
 سکا اولسون مراد دعاء علیه در * ازوی آب طلبید گفت فرود آی
 یدلت و خواری آب خور والله من رفیق و نوکر تو فستم حجاج فرود
 آمد و آب خورد * وی ضمیری اعرابی به راجعدر (طلبید فعل ماضی
 مفرد غائب استدی دیمکدر) گفت اعرابی دیدی (فرود آی فرود
 اشغی دیمکدر) (آی امر حاضر کل دیمکدر اشغی این دیمک اولور
) (یات با حرف مصاحبت) خواری و او رسمیه و یا مصد ریه
 خورایق دیمکدر (خور امر حاضر مفرد یمک و ایچمک معنا سینه
 مشترکدر یونده ایچ دیمکدر) رفیق یولداش دیمکدر (تو کر یونده
 خد متکار دیمکدر) (توبه اعتذافت لامیه) (نیستم دگم دیمکدر) (فرود آمد
 ایندی دیمکدر) (آب خورد صو ایچدی) (محصول ترکیب) حجاج اعرابیدن
 صو طلب ایلیدی اعرابی دیدی ذات و خور لقله اشغی این صو ایچ
 والله بن سنك یولداشك و خد متكارك دگم حجاج ایندی و صو ایچدی
 (پس گفت ای اعرابی بهترین مردمان کیست گفت رسول خدا صلی الله
 علیه وسلم برغم تو باز گفت چه میگوئی در حق علی ابن ابی طالب گفت
 از کرم بزرگواری نام وی در دهان نمی کنجد * پس یونده نصکره
 دیمکدر) گفت حجاج دیدی (بهترین به بانك کسری و هاه اصلیه ایله
 ابو دیمکدر مرادات تفضیل با حرف نسبت نون حرف تا کید دیگری
 دیمکدر) (مردمانه احتافت لامیه الف نون ادلت جمع) (کیست کیدر)

دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (رسول خدا لامیه (برغم نوسنک
 کورلککه دیمکدر (بازینه دیمکدر (گفت حجاج دیدی
 (میگوی می ادات حال (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب چه میگوی
 نه دیرسین دیمکدر (گفت اعرابی دیدی (برزکوار ی با حرف مصدر
 اولوق دیمکدر (نام وی لامیه وی ضم - بر علی رضی الله عنه راجعدر
 (در دهان در حرف صله با معناسنه (نمی گنجد فعل نفی حال مفرد غائب
 صغیر دیمکدر (محصول ترکیب) بودند فصره یعنی اینوب صو
 ایجد کد فصره حجاج دیدی هر دملک بکری یعنی انسانک افضل
 کیمدر اعرابی دیدی خداتک رسول صلی الله علیه وسلم حضرت تریدر
 سنک کورلککه بته حجاج دیدی ابی طالب اوغلی علی کرم الله وجهه
 ورضی الله عنه حقند نه دیرسین اعرابی دیدی اولوای کرندن
 حضرت علینک اسمی اغزه صغیر یعنی قابل وصف دکلدر * پس
 گفت چه میگوی در حق عبدالملاک بن مروان هیچ بگفت گفت جواب
 من بکوی اعرابی گفت بد مر دیست گفت چرا گفت خطایی ازوی
 در وجود آمده است که از مشرق تا مغرب ازان برآمده است پرسید که
 ان کدامست گفت این فاسق و فاجر حجاج یا بر مسلمانان کاشته است حجاج
 هیچ نکفت * می کوی می حرف حال کوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 (در حرف ظرف (حق عبدالملاک بن مروان لامیه در در عبدالملاک دولت
 امویه دن مروان نجارک اوغلیدر خطیه دن بعضی بدع سابقه بونک
 زماننده قالمشدر تنه کیم نوار بخنده مصر خدر و حجاجک پادشاهدر
 (نکفت فعل نفی ماضی مفرد غائب فاعلی تحتند اعرایه راجعدر
 (گفت حجاج دیدی جواب من لامیه (بکوی باء تأکید ابله امر حاضر
 مفرد سوله دیمکدر (گفت اعرابی دیدی بد مر دیست برکتو ادمدر
 دیمکدر گفت حجاج دیدی (چرا را ادات تخصیص نیچون دیمکدر
 (گفت اعرابی دیدی (خطایی باء ثانی حرف وحدت (وی ضمیری عبد
 الملکه راجعدر (در وجود در حرف صله در با معناسنه (آمده ماضیدن
 قسمدر (خطایی مبتدا آمده است خبری (که حرف بیان یا حرف رابط
 صفت (از حرف ابتداء غایه (مشرق معروف (تا حرف انتهائ غایه
 (یا حرف صله (مغرب معروف (آن خطیه اشارتدر (پرسید فعل ماضی

مفرد غائب سؤال ایلدی دیمکدر تختده فاعلی حجاجه راجعه در
 (که حرف بیان (کدام ادات سؤالدر که فتنی معناسنده در (کاشته
 ماضیدن قسمدر حواله المثلث معناسنده (محصول ترکیب (صکره حجاج
 دیدی نه دیرین مر واثک و علی عبدالملک حقنده اعرابی هیچ سو یلدی
 حجاج دیدی بنم جوابی سو یله یعنی بکا جواب ویر اعرابی دیدی
 کنور آدمدر حجاج دیدی نیچون یعنی بدلیکی نه جهندن اعرابی
 دیدی عبدالملکدن برخطا وجوده کلشدر که مشرقدن مغربه وارجه
 اول خطان طولشدر حجاج سؤال ایلدی که قفسیدر یعنی نه کونه
 خطا و کناعدر اعرابی دیدی بو فاسق و فاجر چی مسلمانله حواله
 ایلشدر حجاج هیچ سو یلدی * ناگاه مرغی بیرید و آوازی کرد اعرابی
 روی بحجاج کرد و گفت توجه کسی ای مرید گفت این چه سؤالست که
 میکنی گفت این مرغ مرا خیر داد که لشکری میرسد که سردار ایشان
 تویی * ناگاه برکله مرید کبدر آنسزین دیمکله تعبیر اولنور (مرغی
 یا حرف وحدت (بیرید بآنا کبد ایلله و بآنا عجمینک قحجبله ناو جدی
 معناسنده فعل ماضی مفرد غائب (آوازی یا حرف وحدت (کرد فعل ماضی
 مفرد غائب بحجاج یا حرف صله (چه نه دیمکدر (کسی یا حرف خطیلم
 (گفت فعل ماضی حجاج دیدی (این چه سؤالست بونه سؤالدر (که
 حرف رابط صفت (میکنی فعل حال مفرد مخاطب (مرا بکا دیمکدر
 (خبر داد خبر و پردی (که حرف یشان (لشکری یا حرف وحدت
 (میرسد فعل حال مفرد غائب ایشور دیمکدر (که حرف بیان یا حرف
 رابط صفت (سردار رئیس العسکر معناسنده در (ایشانه اضافت لامیه
 (تویی بآنا ثانی خطاب سن سین دیمکدر (محصول ترکیب (آنسزین
 پر قوش او جدی ویر آواز ایلدی یعنی اودی و اعرابی یوزینی حجاجه
 ایلدی یعنی باقدی و دیدی سن نه کیمسه سین ای ادم یعنی کیمسین حجاج
 دیدی بونه سؤالدر که ایدرسین اعرابی دیدی یه قوش بکا خبر و پردیکه
 بر لشکر ایشور ایشور ایشور ایشور سن سین * درین سخن بود که لشکر بان
 وی در رسیدند و هروی سلام گفتند اعرابی چون ان یه بددرنک وی
 متغیر شد حجاج فرمود تا ویرا همراه بیردند * درین سخن بود یعنی
 اعرابی بوسوزده ایدی (که حرف بیان لشکر بان وی لامیه در رسیدند

در حرف تا کید رسیدند فعل ماضی جمع غائب ابرشدیلر دیمکدر (وی
ضمیری حجاجه راجعدر) گفتند فعل ماضی جمع غائب سو بلدیلر
دیمکدر (محصول ترکیب) اعرابی بوسوزده ایدی که حجاجک صکرلی
ابرشدیلر و حجاجه سلام و یردیلر یعنی السلام علیک دیدیلر اعرابی
چونکه ائی کوردی رنکی متغیر اولدی بو زادی حجاج یوردی تا ائی
پرا برایتیلدیلر * چون روز دیگر یامداد کرد ملته بنهاد و مردمان جمع
آمدند اعرابی را اواز داد چون درآمد گفت السلام علیک ایها الامیر
حجاج گفت من چنان نمی گویم که تو گفتی و علیک السلام * چون ادات
فعلیل (روز دیگر ابرنسی کون دیمکدر) (یامداد کرد صبا حلدی دیمکدر
(ملته طعام معناسته) بنهاد فعل ماضی بونده لازم معناسته که قوندی
دیمکدر (را ادات مفعول اواز داد چاغردی و دعوت ایلدی دیمکدر
(آمد کلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) چونکه ابرنسی کون صبا حلدی
طعام قوندی و خلق جمع اولدیلر اعرابی چاغردی چون کلدی السلام
علیک یا امیر دیدی حجاج دیدی بن انجلین دیم که سن دیدک ایدی یعنی
سنگ کی لا علیک السلام دیم و علیک السلام * پس گفت طعام می خوری
گفت طعام تست اگر اجازت می دهی می خورم گفت اجازت دادم
اعرابی پیش نشست و دست دراز کرد و گفت بسم الله ان شاء الله آنچه
بعد از طعام پیش آید خبر باشد حجاج بخندید و گفت هیچ سیدائی
که دی روز بر من چه گذشت اعرابی گفت اصلح لله الامر سری که
دیروز میان من و تو گذشته است امروز افضلی آن مکن * (محصول ترکیب)
بوند نصکره حجاج دیدی طعام بره مسین اعرابی دیدی طعام سنگدر
اذن و یررسک برم حجاج دیدی اجازت و یردم اعرابی ایلر و او توردی
والین اوزاتدی یعنی طعامده شروع ایلدی و دیدی بسم الله ان شاء الله
اول نشسته که طعامد نصکره ظهور ایدر خیرا و له حجاج کولدی و دیدی
هیچ یلور مسین دونکی کون بنم اوزریمه نه کچم شدن اعرابی دیدی الله
امیری اصلاح ایلسون بر صر که دونکی کون بمله سنگ بیند که کچمشدر
بو کون ائی افشا ایلله * بعد ازان حجاج گفت ای اعرابی یکی ازدو کار
اختیار کن یا پیش من باش تا از خواص خود گردانم یا تر ایش عبدالملک
ابن مروان فرستم و از آنچه اورا گفته اخبار کنم تا مرجه خواهد آن کند

(محصول ترکیب) بودند نصکره حجاج دیدی ای اعرابی ایکی کار دن
 برنی اختصار ایله یا بنیم قتمده اول تا که سنی کند و خواص مدن ایلیم
 یاسنی عبد الملك بن عمر وان قتمه کوندیم و اول نسنه دنکه انک همچون
 سولش اینک/ خبر ایلیم تا که هر نه دیلرسه انی ایلسون یعنی فصل
 یلورسه اولها ایلسون * اعرابی گفت صورتی دیگر هم می تواند بود
 پرسید که آن کدناست گفت آنکه مر ایکناری که سلامت یلزد خود
 باز روم و دیگر نه تور اینی نه من ترا جلاج بخندید و بغر مودتا و برا هزار ددم
 دادند و یلادوی فرستادند * صورتی یا حرف و حدت (محصول ترکیب)
 اعرابی دیدی بر غیر صورت دخی اولقی ممکندر حجاج سوال ایلدیکه
 اول قضیه سدر اعرابی دیدی اولتدر که بی ترک ایده سین که سلامت
 کند و بلادیمه کیدم و غیره نه سن بی کوره سین و نه بن سنی حجاج
 کولدی و بیوردی تا اگا ییک ددم و یره لرواتی بلادینه کوندزه لر (قطعه)
 زمره باید که بلطف سخن و حسن خطاب * طبع از باب ستم راز ستم
 باز آرد * (بلطف سخن صفتک موضوعه اضافتیدر یا حرفه مصاحبت
 حسن خطابده بویه طبع از باب ستم لامیه و یلنیه (روادات مفعول
 ستم) بونده نظم معناسنه (باز آرد بحسب اللغة کیو کتور دیکدر اما
 بویه پر زده البقور دیکدن صکنایتدر (محصول بیت) مزد کر کدر که
 لطف سخن ایله و حسن خطاب ایله یعنی کلمات دلاویز و خطاب شوق
 امیر لیله ظلم از بابک طبعی ظلمدن البقور یعنی مجبوله اولدی بی ظلمی
 ابتدر مز بلکه لطفه سزا اولور * هر گرمی که ز احسان و کرم رم
 کرد ست * یفسون سخن او را بکرم باز آرد * گرمی یا حرف و حمت
 نوعه (که حرف رابطه صفت (رم رانک قضیه رمیدن مصدرندن
 امر در بونده کرده لفظیه ترکیب اولنوبه ماضی مر کیدن قسم
 اولشدن او رکش و نفرت ایلش معناسنه (یفسون یا حرف مصاحبت
 فسون افسوندن مخففدر) سخنه اضافت بیانیه (بکرم یا حرف صله
 (باز آردک تحتاده فاعلی مردم را جعد و کروکتور معناسنه (محصول بیت
 هر بر کریمکه احسان و کرمدن او رکشدر یعنی کرم و سخاندن نفرت
 ایلشدر حاصلی مسکدر سخن افسونی ایله انی اوله مرد کرمه کتور
 (اعروض) بوقطعه رمل بخوندن که فیجه کره مرور ایلدی (حکایت)

یزدجرد پسر خود بهرام را در موضعی دید از حرم خود که مناسب نبود
 و برافزود که بیرون رو و حاجب را سی تازیانه بزن و از در پرده سرای
 دور کن و کسی ده گز را نام برد که و را بجای وی نشان * (یزدجرد
 بآل فقی و زانک میگوید و دالک که سر که بحکم پادشاه از دزدان برینک
 امیر خود که یزد کرد دخی دیر که بهرام کورک پدری ایدی و هم غایت
 ظالم ایدی آخر الامر اغریه آتی دیمه اوروب فوت اولمشدر پسر خود
 یزانه (بهرام را ایدان مقول) موضعی با حرف وحدت (دیده فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (حرم خود ده پشایه (و را وی
 ضمیری بهرام را جعفر را ایدان مقول) حاجب پرده دار متاسنه (را
 ایدان مقول) (سی او توز دیمکدر) (تازیانه فحشی متاسنه در (یزد امر
 حاضر مفرد آورد دیمکدر) (پرده سرای لامیه سرای حرم دین کنایند
 حرم قبوسندن دیمک اولور سرای قبوسندن دین عطایه نا حرم امیش
 (نام برد بحسب اللغة ایدان دیمکدر اما بویه یر زده تعیین دن کنایند
 (که حرف بیان (و را را ایدان مقول) (وی ضمیری کسی به را جعفر
 بجای وی لامیه با حرف صله (وی ضمیر حاجب اوله را جعفر (نشان
 فعل امر مخاطب نصب ایله دیمکدر (محصول ترکیب) یزد جرد کند
 ملوغی بهرامی بر موضعه کوردی حرم دین که مناسب دکل ایدی بهرام
 یسورد بیکه طشر حقی و حاجبه او توز فحشی اور و حرم قبوسندن اوزلق
 ایله یعنی عزال ایله و بر غیر کیست می ته بین ایله کدانی انک یرینه نصب ایله
 * بهرام بموجب فرموده پدر عمل کرد اما هنوز سیزده ساله بود ندانست
 که سبب غضب وی حاجب چه بود * بموجب با حرف مضاجبت
 (موجب فرموده پدر لامیه لرد) (هنوز الان دیمکدر) (سیزده اون اوج
 دیمکدر) (ساله ها رسمی ایدان بقیدار سیزده ساله اون اوج یلاق
 دیمکدر که اون اوج باشد) (بود ایدی) (ندانست فعل نفی ماضی مفرد
 غائب بتلیدی دیمکدر) (که حرف بیان) (سبب غضب وی لامیه لرد
 وی ضمیری پدر را جعفر (محصول ترکیب) بهرام بیاستک بو یروخی
 مقتضایه عمل ایدی اما الان اون اوج باشد ایدی بتلیدی که پدر
 سبب غضبی نماید * بعد لزان روزی بهرام پدر پرده سرای آمد
 و خواست که در آید حاجب دوم دست بر سینه وی نهاد و نگذاشت که

در آید و گفت بعد از این ترا درین موضع بینم شی تا زیاده ات بر تخم از جهت
 خیانتی که بواسطه پیشین کردی و سی دیگر را از جهت خیانتی که می
 خواهی بمن کنی * (روزی با جعفر و حلت) بدر با حرف صله (در آید)
 فعل مضارع مفرده غایب کمره دیکدر (دست بر سینه وی نهاده بحسب
 الله الی کو گفته قودی دیکدر اما بویله محله ده صالیو بر عهدن کایتند
 (محصول ترکیب) اندک مسکزه بر کون بهرام پرده سرایه کلدی
 و بلند بکه کمره ایکنهی حاجب صالیو بر مدی و قومدیکه صکیه
 و دیبند کر بوتند مسکزه سنی بو موضوعه کور رسم سکا او نور فچی
 او روزم شول خیانتند او نور بکه اسکی حاجبه ایلدک او نور دخی
 اول خیانتند او نور بکه بکا ایتک استر سین * این خبر میرد جرد
 در صد حاجبه دوم را بخواند و تحسین کر و احسان نمود و خلعت
 پوشاند و مرتبه اش بلند کر داند * پوشانید فعل ماضی مفرد غائب
 الف نون ادات تعدیه که سدر دی دیکدر (محصول ترکیب) بو خبر
 بر جرده ابرشدی ایکنهی حاجبی جاغردی و تحسین ایلدی و احسان
 کوستری و خلعت کیدردی و مرتبه سین طال و بلند ایلدی (قطعه)
 حفظ شه باید چنان کر آستان او عبور * در ضمیر بنده و آزاد نتوانه
 گذشت * عبور عینک ضمیمه وزن و معناده مزور کیندر (محصول بیت)
 پادشاهک حفظی انجلین کر کدو که ائک آستاندن کچمک بنده و آزادک
 ضمیر بنده کچمک ممکن اولیه یعنی حریم پادشاه او رتبه محفوظ اولیق
 کرک که بنده و آزادک و عید و احراک قلبه کچمک سوداسی دخی
 خطور ایلدک کمال محافظه دن کایتندر * در حریم جرمت غرض که
 سر دولست * مرغ نتواند پرید و یاد نتواند گذشت * در حریم جرمت
 غرض در حرف ظرف شین ضمیر پادشاهه راجعه در اضافت لری ینیه (که
 حرف رابط صفت) دوایه اضافت لامیه (پرید فعل ماضی بونده
 مصدر معنایه دوزیرا مضارع مقارندر) گذشت ده پرید کیدر
 (محصول بیت) پادشاهک حریمتی حریمنده که دولت سر برید
 فوش او چغنه قادر اولیه و روز کار یکیمیه قادر اولیه یعنی پادشاه
 حریمه بار و اغیار محرم اولیلی (عروضی) بو قطعه بحر مفعولیه اندر که
 عروض و ضربی مقصور بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

فاعلات اولور (حکایت) وزیر هر مز بن شاپور بوی نامه فرستاد که
 باز کانان در بازار جواهر بسیار آورده اند و اگر ایستد هر از دینار
 لوز برای پادشاه خریده ام ششصد عام که پادشاه آفرایخی خواهد اگر
 راستی فلان باز کان بصد هر از دینار سود می خرد * وزیر هر مز
 لامیه (هرمز هانک ضمیمه در) شاپور به عجب به بر پادشاهک اسمی در
 نسل یافتن بو هر مز نو شروانک اوعلی هر مزک غیر ندر (بوی با
 حرف صله (وی ضمیر هر مز را جعفر) بازار کانان دو یا سیسایه (باز
 بونده یوک معنای در (جواهره اضافی بیایه) و آزار اذات مفعول
 آن اسم اشمار ندر باز جواهره (بصد هزار سود) با حرف مقابله
 یوز بیک التون فائده مقابله سنه (خرد فعل ماضی مفرد غائب الور
 دیمکدر خریدن (محصول ترکیب) شاپورک اوعلی هر مزک وزیر
 هر مز نامه ارسال ایلدیکه در یا بازار کانلی جواهر یوکی چوق
 کنور شلر در و اول یوکلری پادشاه ایچون یوز بیک دیناره صافون
 المشم ایستد مکه پادشاه اتی استمر اگر صحیح ایسه فلان بازار کان
 یوز بیک التون فائده ایلد صافون الور * هر مز جواب نوشت که
 صد هر از دینار و صد هر از چندان پیش ما قدری ندارد چون
 ما بازار گانی کنیم پادشاهی که کند و بازار کانان چه کند * چندان
 اولقدر دیمکدر (پیش ما لامیه پیش قبت معنای سنه) قدری یا حرف
 تنکیر (بازر گانی یا حرف مصدر) کنیم فعل مضارع متکلم مع الفیر
 (پادشاهی یا حرف مصدر که کیم دیمکدر) کنند فعل مضارع جمع
 غائب ایلر دیمکدر (محصول ترکیب) هر مز وزیر جواب یازدیکه
 یوز بیک و اولقدر یوز بیک یعنی یوز بیک که یوز بیک بزم قیمرده قدری
 یوقدر یعنی بی حاصلدر چو تکه بز بازار کانلی ایده لم پادشاهلق کیم
 ایلسون و بازار کانلر ایلر یعنی نه یابسونلر و نه کاره میا شرت
 ایلسونلر (قطعه) نه طور منصب شاهان بود که بیع و شرا * بقصد
 کسب معاش خود اختیار کنند * نه حرف نفی اوده مصروف
 (طور منصب شاهان لامیه لر در طور اسلوب وقاعده معنای سنه در
 (که حرف بیان) بیع و شرا الم صاتم دیمکدر) بقصد کسب معاش خود
 بیسایه لر در (محصول یت) شاهلرک منصبی طوری اولر که یعنی

لایق دکلدر که الم صلتی کنندی معاشی کسی فصدینه اختیار ایلیهل
 شان پادشاهه مناسب دکلدر * چوشاه پدشه کند کار تاجران جهان *
 تو خود بیکو که دکر تاجران چه کار کنند * کار تاجران جهان
 لامیه لر در (تو خود بیکو انصاف ایله مجلنده استعمال اولنور) که
 حرف رابط (محصول بیت) چونکه پادشاه تاجر لک کاری صنعت
 ایله من سوبله که یعنی انصاف ایله غیر تاجر لره ایلسونلر (عروض)
 یوقطعه بحر محبت محبوب مقصور در که وزنی مفاعله مفاعله
 فعلان اولور فکر ایلیان اولندی (حکایت) امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه
 در وقت خلافت خود در مدینه منوره دیواری کل میکرد یهودی پیش
 وی نظلم کرد که حاکم بصره بصد هزار درهم از من متاعی خریده است
 و در ادای ثمن آن نعل می ~~کند~~ فرمود که کاغذ پاره داری گفت
 لی سفالی برداشت و بر آنجا نوشت که شکایت کنندگان از تو بی حسابند
 و شکر کر از آن نایاب از موجبات شکایت بهره یز یا از مسند حکومت
 برخیز و در آخر نوشت که کتبه عمر بن الخطاب نه بران مهری زد
 و نه بران طغرابی رقم کرد اما چندان صولت عدالت و هیبت سیاست از وی
 در خاطرها نشسته بود که * دیواری یا حرف وحدت (کل کاف
 بجمک که سربله چامور دیمکدر) (میکردی ادات حکایه) (کرد فعل
 ماضی مفرد غائب ایلردی دیمکدر) پیش وی لامیه وی ضمیر حضرت
 عمر را جعدر (نظلم کرد اظهار مظلومیت ایلدی دیمکدر) (که حرف
 بیان متاعی یا حرف وحدت) خریده ماضیدن قسمیدر (ثمن بها
 دیمکدر) آه اضافه لامیه (نعل بهانه معناسنده مستعملدر) (پاره
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب) (سفالی یا حرف وحدت) (برداشت فعل ماضی مفرد غائب
 فالدردی دیمکدر) (بر آنجا اول بیره یعنی سفال پاره به دیمکدر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب یازدی دیمکدر) (کند کار الف نون ادات
 جمع) (کاف هاء رسمیدن مبدلدر) (کننده اسم فاعل ایدیمکدر
 (شکر کر از آن الف نون ادات جمع شکر کر از وصف ترکیبدر شکر
 ادا ایدیمکدر) (موجبات سبیلر دیمک) (بهره یز یا تا کسید ایله
 امر حاضر مفرد در اجتناب ایله دیمکدر) (برخیز قالیق معناسنده امر)

حاضر در (زد فعل ماضی مفرد غائب آوردی دیمکدر) (چند آت
اولقدر دیمکدر) (صوات بونده شدت معنای نه در) (نشسته ماضیدن
فسمدر) (محصول ترکیب) امیر المؤمنین محمد بنی الله عنه کند و خلافتی
و قنده مدینه منوره در پردواره چاموزایلردی یعنی دیوار پیلاردی
بر یهودی الک حضورنده نظم حال ایلدیکه حاکم بصره یوزیسک
در همه بر متاع المشدر بهاستی داده بهانه ایلر حضرت عمر بنورده بیکه
بر کاغذ پاره وازی یعنی بر بار چه کاغذ وازی یهودی دیدی یوق
بر سقعی پاره می قاللردی واکا یازدیکه سندن شکایت اید یجیلر
حساب سزدر لر و شکر ادا اید یجیلر نایاب یعنی یوق شکایت سیلرندن
اجتناب ایلر یا مسند حکومتدن قاطق و آخرنده یازدیکه کتبہ عمر بن
الخطاب یعنی یوقی عمر بن الخطاب یازدی نه انک اوزرینه مهر
آوردی نه بر طغرا رقم ایلدی اماما ولقدر عدالتی صولاتی و سیاستی هیبتی
اندن خاطر لده اوتورده شد بیکه * چون آن سغال راجحاکم بصره داد
ووی سوار بود از اسب فرود آمد وزمین پیوسید ووجه یهودی را تمام
ادا کرد ووی سوار ایستاده بود * بحاکم باخرف غله (وی ضمیر حاکم
راجحدر) (فرود آمد ایلدی دیمکدر شارح مرحوم فرود آمد برینده
پاده شد یازمش یا نمرده اولان نسخه لده یوقدر) (پیوسید باده تا کید ایلر
فعل ماضی مفرد غائب اویدی دیمکدر) (وجه یهودی لاسیه وجه بونده
نمندن حاربتدر) (وی ضمیر یهودی به راجحدر) (ایستاده ماضیدن فسمدر
طور مش دیمکدر) (جمع نسخه لده ووی سوار ایستاده بود عسارتی
وارد در الاشاره مرحوم واقف و الممش) (محصول ترکیب) (چونکه
اول سفالی حاکم بصره به وپردی وادل حوار ایدی آدن ایلدی
ویرا ویدی و یهودیک ثمنی تمام ادا ایلدی و یهود سوار طور مش
ایدی حاصلی بلا تخلف اول ساعت ادا ایلدی (قطعه) چون بود
شاهرا عزو سیاست * کسد از دست کستاخان ذیلی * یود فصل ثقی
مستقبل مفرد غائب اولیه دیمکدر (شاهرا را ادات تخصیص شاهک
دیمکدر) (هز بونده هیبت و شوکت مضامنه اولی اولی در) (کستاخان
الف نون ادات جمع) (کستاخان اید سز دیمکدر) (ذیلی یا حرف مصدر
محصول بیت) (چونکه شاهک هیبتی و سیاستی اولیه اید سز لر الله)

خورق و حفارت چکر * چو و رزد شیر را دندان و ناخن * خورد
 از رویان لنگ سبلی * رزد فعل مضارع مفرد غائب لازم متهدی
 بنشده مشغول کدر بوده لازم مضارع دو کوله دیمکدر ز پریدن دن
 یار بخن دن تنه کیم دیبا جمده واقع اولان قطعه ده تفصیل اولیدی
 (شیر را ادات تحسیص شیرک دیمکدر) (دندان دیش) (ناخن خام)
 میجده اغاله فتح ایله طرئق دیمکدر (خورد فعل مضارع مفرد
 غائب خور بدن دن یا خور دن دن ذرا مصدر الینک ماقبلنده
 بازودن را واقع اولد مضارعده مفتوح قبله نور (رو بهان الف فون
 ادان جمعده) (رو به ورو به) (دلو دیکلری جانورک اسمیدر) (لنگ
 لفظنه اضافت صفتنه اضافتیدر) (سبلی سله مضارعده) (محصولیت)
 چونکه لاسلارک دیشی و طرئق دوکله طویل دلو لردن سله پر
 یعنی ادائی لنده زیون اولور سیاسی اولمیز پادشاه دخی مضاعفان
 مشقت و زحمت چکر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر
 یز مصرعی مضاعفین مضاعفین فعولن اولور (حکایت) جوانی را
 یزدی گرفتند خلیفه حکم کرد که دشمن بپزند تا ازاله مسلمانان
 کوتاه شود جوان یشالید و گفت ای خلیفه * جوانی یا حرف وحدت
 را ادات مفعول (یزدی یا حرف مصاحبت) یا حرف مصدر
 خرسنراق ایله دیمکدر (گرفتند فعل ماضی جمع غائب طوندیلر
 دیمکدر) (دشمن شین ضمیری جوانه راجعدر) (پزند باه تا کید ایله
 فعل مضارع جمع غائب کسدر دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (مال مسلمانان
 لایه) (یشالید فعل ماضی مفرد غائب ایکلادی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 یز جوانی خرسنراق ایله طوندیلر یعنی نهجت سرقه ایله اخذ ایلدیلر
 خلیفه حکم ایلدیکه الینی کسدر تا کیم مسلمانلرک مانسدن قصه اوله
 جوان ایکلادی یعنی او و فریاد ایلدی ویدی ای خلیفه بعضی نسخه ده
 لی خلیفه پرینه ای خداوند واقعدر (یت) مرا یدست چپ و راست
 چون خدا آراست * روا مدار که ماندچیم جدا از راست * مرا ینی
 دیمکدر (یدست چپ یشالیه) (یا حرف مصاحبت صول ال دیمکدر
 بسار مضارعده) (راست چپ اوزره معطوف صاغ دیمکدر یمین
 مضارعده) (چون ادات تعلیل) (آراست الف ممدوده ایله فعل ماضی

مفرد غائب بزه دی دیمکدر (روا مبادا جائز کورمه معنائه فعل
 نمی در) که حرف یسان (ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر
) جذا ابرو دیمکدر (محصول یت) بی صول و صباغ ال الیه چونکه
 خدا ترین ابدی بیاز کورمه که صولم صاعدن ابرو قاله یعنی ابرو بی
 روا کورمه (عروض) بویت بحر میخشدند که بخون مقصود در که
 بزمصرای مفاعیلن مفاعیلن فعلات اولور * خلیفه فرمود که
 دسش بیرد که این حدیث از حدود خدای تعالی مماله دران
 مسلمان نیست * بیرد بیه تا کیدایه فعل امر حاضر مفرد قطع ایلک
 دیمکدر (که حرف تعلیل) حدیث سین ونا ادا ت خبر با حرف تنکیر
 (حد جاء مهمله تک فقی و دال مشدده ایه بحسب اللغه غضب
 معنائه در لکن بونده حشر می در که مثلاً زانی و زانیه به بعدالاثبات
 یوز دکنک و سارق و سارق به قطع و عذاب سفک دم اینه قصاص
 و بونارک اثباتی کی ینه خقیقته غضب الیهدر (حدود حدک جمعیدر
) خدایه اضلغی لامیه (مماله مفاعله یابندن مصدور و مساجحه معنائه
 کچمک یعنی ترک ایلک دیمکدر) مسلمانن یا حرف مصدور (محصول ترکیب)
 خلیفه بیوردیکه قطع بد ایدک زیرا بو الله تعالی نیک حد در نمن
 برحد در بونده مهلت و یرمک مسلمانن دکلدر * مادرش همراه بود
 برخاست گفت ای خلیفه این فرزند منست بدست یاری روز شب می آرم
 و از دست یاری وی روز و شب می خورم * مادر آنا دیمکدر والده
 معنائه (شین ضمیر خوانه و اجعدر) همراه بود بیله یعنی یانده
 ابدی دیمکدر (برخاست فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر) (فرزند من
 لامیه) بدست یاری وی لامیه (با حرف مصاحبت) دست یاری تانک
 سکونیه باو دم دیمکدر معاونت معنائه (روز مشب کیچه بی کوندزه
 می آرم کتوروم) از دست یاری وی لامیه (دست یار بونده اضافه الی
 امکی دیمکدر) (میخورم بیوم) (محصول ترکیب) والده سی بیله ابدی
 قالدی و دیدی بو بنم فرزندمدر بونک معاونت و یارد میله کیچه بی
 کوندزه کتوروم یعنی کیچه بونکله اکتوروم و بونک الی لمکندن یرم
 یعنی او غلوم قرانور بن یرم (قطعه) فرزند بود چو جان بخشای * برجان
 من بنم رسیده * چو ادا ت تشبیه (بخشای باد تا کید ایه بعشله

دیمکدر (بحرف صله) (جان من ستم رسیده لامیه و پیایه ستم رسیده
 مرکبدر ظلم ابرشمن دیمکدر (محصول بیت) اوغل جان کبی اولور
 بفشله بن ستم کورمشک جانی * سر رشته روزیم کف اوست * میسند که
 آن شود بریده * (سر رشته بونده مجاز اسبب معناسنه در (روزی به
 اضافت لامیه (روزی باده اصلیه ایله رزق معناسنه در (میم ضمیر متکلم
 (کف آوج دیمکدر اما بونده مطلق الدن کایتدر (میسند فعل نهی
 حاضر مفرد بکنمه دیمکدر اما بویه برلده لایق کورمه مقامنده مستعملدر
 (که حرف بیان) (آن اشارتدر کفه) (بریده اسم مفعولدر کلمش معناسنه
 (محصول بیت) بنم قسمتک سبی انک البندر لایق کورمه که اول ال
 کلمش اوله شارح نسخه سنده میسند برینه مکذار یازمش اویله
 نسخه کورمدک وهم مرحوم معنی جانبین کلیا ترک المیش (عروض)
 یوقطعه بحر هزج منمدر که صدر وابتدا اخرج ضرب معلوم حشوی
 مقبوض قبض که بشجی ساکنی حذفدر مفاعلهن قالور عروض
 مقصور مفاعیل قالور ضرب محذوف فعول اولور بر مصراعی مفعول
 مفاعلهن مفاعیل یا فاعول اولور * خلیفه گفت دشنش برید که من این
 کلاه ازوی درغی گذارم وکاهکاری ترک حداین بر خود روانمی دارم *
 (دشنش شنین جوا نه راجع) (که حرف تعلیل) (نمی گذارم فعل
 نفی حال متکلم وحده عفوایلم دیمکدر (وکناهکاری ترک حداین
 پیایه ولامیه در کاهکاری با حرف مصدر بونک حدینی ترک کاهکار لغنی
 دیمکدر (محصول ترکیب) خلیفه دیدی البنی کس ز بر این بو کاهی اندن
 عفوایلم و بو حدی ترک کاهکار لغنی گندی اوزریمه جائر طوعیم
 * مادرش گفت ای خلیفه این راهم یکی ازان کاهان شمار و ازان
 معاصی انکار که همواره ازان استغفاری می کنی و آمرزش خواهی خلیفه را
 خوش آمد و حکم خلاصی فرمود * (هم دخی دیمکدر) (یکی ازان کاهان
 اول کاهلردن بری) (شمار امر حاضر مفرد صای دیمکدر (معاصی
 معصبتک جمعیدر کاهلر معناسنه) (انکار امر حاضر مفرد در قبح همزه
 ایله ظن ایله معناسنه بونده فرض ایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (همواره دائمی دیمکدر) (می کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدرسین
 دیمکدر) (آمرزش الف ممدوده ایله و میم ضمیه اسم مصدر در بار لغنی

معناست آمزیدن دن (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) خلاصی
یا حرف مصدر (بمعنی نهاده) و گفت بیکدیگر پیش واقعه در حکم
خلاصی فرمود برین و بمعضبسته و حکم خلاص فرمود بیکذاختن وی
دو شمشیر (محصول ترکیب) والده سی دیدی خلیفه بوئی دخی اول
کاملردن صای و اول معاصیدن عذ و فرض ابله که دائم اندن
استغفار ایدرسین و یار لغنی طلب ایلرسین خلیفه به خوش کلدی
و خلاصه حکم پیوردی بانی راغک دیدی یا خلاصه حکم پیوردی
انی ترکه خلاصه عفو ایلدی (قطعه) ای خوش آن دانا که پیش
شاه دم * کاه قهر از نکتة خوش میرند * (ای حرف ندا) دم مصراع
نابیده میرندک مفعول ضربی (کاه وقت معناست در) خوش فتح
خالیله در (محصول بیت) ای خوش اول عاقل و عالم که شاه فتنه
قهر و فتنه خوش نکتند دن دم اوره یعنی کلمات دلفریب و سخن عجیب
ایله لب کشا اوله * نکتة چون آب می آرد لطیف * شاهرا آبی بر
آتش میرند * (نکتة یا حرف وحدت همزه حرف توسل) چون ادات
نشدیه شاهرا از ادات تخصیص (آب برانش زدن تسکین حرارت
و غضبه مصطلح در) (محصول بیت) بر نکتة صوکی لطیف کتوره
یعنی لطیف بر نکتة دلفریب سویلیه شاهک غضبن تسکین ایدر
(عرض) بوقطعه بحر رمل مسددر جیع اجزاسی سالم عروض
و ضرب محذوف اولنجه بر مصراع فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولور
(حکایت) کاهکار برایش خلیفه آوردند خلیفه یفتوی مستحق آن
شده بود فرمان داد * (محصول ترکیب) بر کاهکاری خلیفه فتنه
کتور دیر خلیفه شول فتوی ابله که اکا مستحق اولمش ایدی یعنی فتوی
موجبحه لایق اولدینی جزایه فرمان ویردی (بعض نهاده یعنی
پیش به عفو بیتی و تقدیر حاصلی مستحق اولدینی عفو به فرمان ایلدی
* گفت ای امیر المؤمنین انتقام بر کاه عدلست و تجاوز از آن فضل
بویایه همت امیر المؤمنین از آن عالی ترست که از آنچه بلندترست تجاوز
نماید و با آنچه فروترست فرود آید خلیفه را سخن وی خوش آمد کاه وی
عفو فرمود * (تجاوز و تعالی باشدن مصدر در) تجاوز نماید که دمکدن
کا بتدر یعنی ترک ابله (فرود آید بوده تنزلدن عبارت در) (محصول ترکیب)

کاهکار دیدی ای مؤمنر امیری کاهمه انتقام عدلدر واندن بچمک
 فضلدر و امیر المؤمنینک همی درجه سی اندن عالیر کدر که عالیرک اولان
 نسنه دن بجه یعنی ترک ایده و اول نسنه که اشاعیر کدر تنزل ایلده حاصلی
 اعلا دورر کن اسفله تنزل همت پادشاهدن دوندر خلیفه به انک
 سوزی خوش کلدی انک **کنناهی عفو پیوردی (قطعه) * عفو**
 از کاه فضل بود انتقام عدل * زان تاباین ز چرخ برین نازمین رهست *
 (زان از اندن مخفدر آن اسم اشارتدر عفو) (تأخر فائده) (باین باحرف
 صله ابن اشارتدر انتقامه برین عالی معناسنه) (تأخر فائده) (محصول بیت)
 کاهدن عفو فضل اولور انتقام عدل اولور فضلدن عدله چرخ
 برندن زمینه ک یول واردز یعنی ینلری بین السماء والسمکدر که
 فضل سمیه همسر وعدل زمینه بر ایردر * کی فضل را کزارد و دارد
 بعدل روی * دانا که از تفاوت این هردو آکهنست * (محصول بیت) (چون
 فضلی ترک ایدر وعدله یوز طوتار عالم که هر ایکینک تفاوتندن اکاهدر
 یعنی بو ایکینک تفاوتندن آگاه اولان فضلی براغوب عدله توجه ایلن
 (عروض) بوقطعه بحر مضارعنددر صدر و ابتدای اخرب که مفعول
 اولور حشور مکفوف که فاعلات مقاعیل اولور عروض و ضری
 مقصوره فاعلات اولوب بر مصرای مفعول فاعلات مقاعیل فاعلات
 اولور * کودکی ازینی هاشم بایکی ازار باب مکارم فی ادبی کرد شکایت
 بعش ردند خواست که تاویرا ادب کند گفت ای عم من کردم آنچه
 کردم وعقل من یامن نبود تو بکن آنچه میکنی وعقل بائست * کودکی
 باحرف وحدت بر جوجوق دیمکدر (بایکی باحرف صله) (محصول ترکیب)
 بنی هاشمدن بر جوجوق کرم صاحب لوندن برینه یعنی اکرای واجب
 اولیرک برینه ادب سترک ایلدی عباسنه شکایت ایلدیلر دیلدیکه اتی
 تأدیب ایلده دیدی ای عم بن ایلدم اونسنه بی که ایلدم یعنی نه ایتد مسه
 بن ایلدم وعقل بنم ایلده دکل یدی سن ایلده اول نسنه بی که ایلرین یعنی
 ایده جککی ایت و حدک سنکله در (قطعه) کرسفیهی بحکم نفس وهوا
 نه یوقی خرد کند کاری * سفیهی یا حرف وحدت بحکم نفس باحرف
 مصاحبت اضافت مصدرک فاعلنه در (بوقی خردده بویه در
 وفق بونده اقتضا معناسنه در) (کاری یا حرف تنکیر) (محصول بیت)

کر بر سفيه نفس و هواك حكيميله عقل مقتضاضبحه دكل رایش ایلر سه
 یعنی بر سفيه عقله موافقت ایتوب هوا و هو سه تابع اوله رق ایش ایلر سه
 * بزو نفس و هوا جو غائب نیست * جز راه خرد می و باری * می و فعل
 نهی حاضر مفرد کتمه دیمکدر (باری یا، اصلیه ایله ادات تمیز در ترکیده
 دخی استعمال اولنور (محصول یدت) سنك اوزر یکه چونکه نفس
 و هوا غالب دکلدر باری عقل بولینك غیری به کتمه حاصل قطعه نفس
 و هوا به تیه یته بر سفيه رایش ایلادی مقتضای عقل اوزره دکلدر
 چونکه سنك نفس و هواك غالب دکلدر عقل مقتضاضبحه عمل ایله یعنی
 عفو ایله (عروض) یو قطعه بحر خفیه سندر که کندیشه خبن ایله حذف
 طاری اولمندر که بر مصرای فاعلان مفاعیلن فعلن در (حکایت)
 زنی را از جماعت که بر حجاج خروج کرده بودند پیش وی آوردند حجاج
 با وی سخن میگفت و وی سر در پیش انداخته بود و نظر در زمین
 دوخته جواب وی میداد و نه بوی نظر میکرد * زنی با حرف وحدت (را
 ادات مفعول زن مطلقا نسلیه اطلاق اولنور مؤخر آوردندك مفعولی
 (که حرف رابط صفت (پیش وی حجاج فتحه (آوردند فعل ماضی
 جمع غائب کنور دبلر دیمکدر (باری اوزره (می گفت می ادات حال
 ماضی سو یلردی دیمکدر (وی ضمیر نه زنه راجعدر (سر در پیش
 انداخته باشی اوکنه بر اقیش یعنی اکش ایدی (و نظر در زمین دوخته
 نظری زمینه دیمکش ایدی قاعده صیغ اوزره بر بود مقدر در یعنی پره
 بقدری حاصلی بویکی فقره عدم التفاتدن ~~که~~ تابندر (جواب وی
 لامیه می اینه حکایه ایچونددر (محصول ترکیب) بر زنی شول جماعتدنگه
 حجاج اوزره خروج ایلدیلر ایدی حجاجه خروج ایللر دن بر زنی
 حجاجك حضورینه گتوردیلر حجاج اکا سوز سو یلردی و اول باشی
 اوکنه اکش ایدی و نظری زمینه دیمکش ایدی نه اکا جواب ویر ایدی
 نه اکا نظر ایدردی حاصلی یوزینه دخی بقمزدی * یکی از حاضران با وی
 گفت امیر سخن میگوید و تواز وی اعراض میکنی گفت من از خدای
 تعالی شرم می دارم که بمردی نظر کنم که خدای تعالی بوی نظری
 کند * با وی با حرف صله وی ضمیر زنه راجعدر (می از ادات تأکید
 (که حرف بیان (بمردی با حرف صله یا حرف تنکیر (که حرف رابط

صفت (محصول ترکیب) حاضر کردن بری نه دیدی امیر سوز سو یلر وسن
اندن اعراض ایدرسین زن دیدی بن الله تعالیدن حیا ایدرم که بر مرده
نظر ایلم که اگا خدای تعالی نظر ایلز یعنی الله تعالینک نظر ایتمدیکی
آدمه نظرایتمکدن حیا ایدرم (قطعه) روی ظالم مین که برویت آن *
زدوزخ در یست بکشاده * روی ظالم لامیه (مین نهی حاضر کورمه
دیمکدر) که حرف تعلیل (دوزخ جهنم دیمکدر) دری با حرف وحدت
سین و تادات خبر بر قبور دیمکدر (یکشاده باه تأکید ایله آجق
(محصول یت) ظالمک یوز بن کورمه زیر اسنک یوز بکه اول ظالم
جهنم بن آجق بر قبور یعنی ظالم جهنم بن آچلمش قوسمانه سنده در
* سوی و تاکشاده شد زخدا * نظر رحتی نیقتاده * سوی اولامیه او
منیر ظلمه را چمدن (تا حرف اتها) (کساد شد ماضی مجهول معناسین
افاده ایدر که آچلمش اوله دیمک اولور (زخدا میراع ثابته میروند
(نظر رحتی با حرف وحدت نظر رحت بیابنه (نیقتاده ماضی منفیدن
قسمدر واقع اولمشدر دیمکدر (محصول یت) انک جای آچله لیدنبرو
حاصلی ظلمه ابتدا ایدلیدن بر والله دن بر رحت نظری واقع اولمشدر
یوقطعه بحر فیه ندر نیجه کره علل و ازا حقیقه بیان اواندی (حکایت)
اسکندر را گفتند بچه یافتی از دوات و سلطنت و وسعت با مملکت
یا صفر سن و حدایت عهد گفت با استال دشمنان تا از غایت دشمنی زمام
تافتند و از قاعده دوستان نادر قاعده دوستی استحکام یافتند * گفتند
فعل ماضی جمع غائب دیدیلر دیمکدر (بچه با حرف مصاحبت سبیتی
متضمن نه سبیه دیمکدر (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر
(دوات سلطنت بیابنه و او عطف ایله دخی نسجه در (وسعت مملکت
لامیه مملکتک یوکاکی دیمکدر (با حرف مصاحبت (صفر سن مصدرک
فاعله اضافتیدر باشیک کوچک کله دیمکدر (حدایت عهد دخی
مصدر نه فاعله در (حدایت تازه ملک معناسنه در) عهد زمان و وقت
معنا زنده مستعملدر که صفر سینه عطف تفسیر واقعدر (با استال با
حرف مصاحبت (استال استفعال بایندن مصدر در بر کیمه نیک قلبی
کندویه بای وجه کان میل ایدرمک (دشمنانه اضافتی مفعولنه در
(تا حرف تعلیل (غائنه دشمنی بیابنه یا حرف مصدر غائله شر و فساد

یافته معناسنه در (زام دزکین دیمکدر بونده مجازدر) (نافتند فعل)
 ماضی جمع غائب چو پردیلردیمکدر (تعاهد دوستان استمالت دشمنان
 کبیر اعرایده واکا معظوف اولده) (تعاهد تفاعل بایندن مصدر در
 پیمان معناسنه) (استحکام استفعال بایندن مصدر در قوت معناسنه
 (بافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلردیمکدر) (محصول ترکیب) اسکندره
 دیدیلر نه ایله بولدک اول نسنه بی که بولدک سلطنت دولتندن و ملکتنک
 یوکلکنندن یعنی بوقدر دولتی نه سیله بولدک سنک کوجکلکی و وقتک
 تازملکله ییله حاصلی وقت شهابکده بوبله دولته نه ایله واصل اولدک
 اسکندر دیدی دشمنلره استمالت ایله یعنی دشمنلرک قلوبی جلب ایله
 تا کیم دشمنلک غائله و فسادندن دزکین چو پردیلر و دوستلره تعاهد
 ایله تا کیم دوستلرده قوت بولدیلر حاصلی بویکی ماده ایله وسعت
 مملکتنه مالک اولدم دیو جواب ایلدی غائله مهلاک معناسنه در دین
 معنا بی هلاک الخش عی عنه (یت) یایدت ملک سکندر چون وی
 از حسن سیر * دشمنلر از دوست کردان دوستانرا دوستر * باید فعل
 مضارع مفرد غائب (تاضمیر خطاب و مفعول بونده بر معنای شرط
 مله و ظدر سکا ~~کر~~ کسه دیمکدر (ملک سکندر لامیه بونده دوات
 و ساطعتندن گایتندر) (چون حرف تشبیه) (حسن سیر مصدرک فاعلنه
 اضافتیدر اخلاق حسنه دیمکدر) (از بونده صله معناسنه اولق
 مناسبتدر) (کردان امر حاضر در صیوریت معناسنی متضمن ایله یعنی
 تحویل ایله دیمکدر الزادات مفعول) (محصول یت) سکا ملک سکندر
 کر کسه یعنی دولت و رفعت لازم ایسه اسکندر کی حسن سیرت و اخلاق
 حمیده ایله دشمنلری دوست ایله و دوستلری دوستلرک ایله یعنی دشمنلرک
 دشمنیتی از الایدوب و مستغله تحویل ایله و دوستلری دوستلرده قوی
 و ثابت ایله (بو بیت بحر هزج دندر که بودخی نیجه کره بیان اولندی
 (حکایت) روزی اسکندر با سرهنگان خویش برنشسته بود یکی از
 ایشان گفت حق سبحانه و تعالی زاملکی بزرگ داده است زمل بسیار کن
 نافر زندان تو بسیار و یاد کار تواندر جهان بماند * روزی با حرف
 و حدت با حرف مصاحبت) (سرهنگان خویش بیانیه) (سرهنگ بونده
 جاورش دیمکدر) (با حرف تأکید) (نشسته معنیدن قیمر ز بودادات

ماضی (ملکی با حرف تکبیر) داده ماضیدن قسمدر (زنان بسیار کن چوق
 اولن ناهل ایله دیمکدر زیرازن کن اولن دیمکدن کناستدر بواسطه
 تایلین رنلره چوق ایله دیمش غلبربو که کثرت مجامعت معناسنه اخذ
 انباش عنی عنه تا حرف تعلیل (فرزندان نولامیه سنک اوغلارک دیمکدر
) یادکارنوده بوبله (بماند باه تا گید ایله قاله دیمکدر (محصول ترکیب)
 پرکون اسکندر کندو چارشریله اوتورمش ایدی انلردن بری دیدی
 حق سبحانه وتعالی سکا اولوملاک یعنی سلطنت عظیم و پرشدن چوق
 لولن تا که اوغلارک چوق اوله وسنک یادکارک جهانده قاله * اسکندر
 گفت یادکاری مری داندنر جهان نه فرزند اوست بلکه ستنهای خوب
 و سیرهای نیکوست نیکو نبود انکس که بر مری دان جهان غلبه کرده است
 زنان بروی غلبه کنند * (محصول ترکیب) اسکندر جوابنده
 دیدی آدمک یادکاری جهانده اولادی دکلدر بلکه کوزل عادت وطوری
 وایو خلق وروشدن لیلو اونلاز شول نکیسه که جهان مری دلری اوزره
 یعنی خاق عالمه غلبه ایلش ایکن طائفه نسا انک اوزرینه غلبه ایله حاصلی
 هر قدر مالک دوات و سلطنت ایسنه ده زن انک غلبه سی سببیه زمره
 مردانن تعداد اولمز مغلوب زندر (قطعه) چونست پیش پدر این قدر
 یقین که بسیر * زخیل بی خردان است باخرد مندان * چو ادات تعلیل
 (پیش پدر لامیه) پیش یونده قیت معناسنه در (قدر مقدار معناسنه
) (که حرف بیان) (بسر مصرع ثانیه) مری هون مبتدا (خیل خاتم مجهدنک
) فخیله عرییده آت معناسنه در فارسیده غلبه و بمسکر و طائفه معناسنه
 (محصول بیت) چونکه یوقدر پدرک قتنده اول قدر بقین که یعنی
 بیانه او اقدر علم الیقین حاصل دکلدر که اولاد عقیلسیر طائفه سندشی
 یا خود عقلی لردنمیدر حاصلی بوا یکی طائفه انک ختنی سندن اوله جخی
 پدرک معلومی اولمیدیه * بسنت بسیرت نیکو حکیم را خرنند *
 بزبون زن چو شود برامید فرزندان * بسنت کافیدر دیمک اولور
 (سیرت نیکو بیستیه) (را ادات مفعول) (زبون زن لامیه) (چه شود
) استغلام انکاری معناسنی متضمندر (امید فرزندان بیانه) (محصول بیت)
 حال اولاد معلوم اولمیدیه حکیمه اولاد سیرت حسنه و عادت مستحسنه
 کافیدر یعنی طفل لولان شخصه اخلاقی جیده و خیرات و یادکاردن

اعلا اولاد اولمز که (اثر المرء عمره الثاني) دیمشله حاصلی یادگار مرد
اولاد برینه کافیدر هورتک زبونی نه اولور یعنی اولمز فرزند امید به
مرد عاقل نه زبون اولمز (بوقطعه بحر بحث مجنوندر که نیمه کره
بیان اولمشدر * روضه چهارم در وصف میوه بخشی درختان باغستان
جود و کرم و شکوفه ریزی شان بیدل دینار و درم * میوه بخشی درختان
باغستان جود اضافتری لامیه (میوه بخشی یا حرف مصدر میوه بخش
وصف ترکیبدر میوه و بریمی میوه غسانه (شکوفه ریزی ده بویه
چیچک دو کیچلیکی دیمکدر (شان ضمیر درختانه راجعدر (با حرف
مصاحبت (بذل دینار بیانیه (محصل ترکیب) دردنی روضه
جود و کرم با غلغله اغچلر یک میوه و بریمیچلیکی وانلرک التون و کش
بذلیله چیچک دو کیچلیکی وصفی پیاننده در یعنی اهل سخاک مدحی
پیاننده در (فائده) جود بخشیدن چیز بست بایستی بی ملاحظه غرض
و مطالبه عوض اگر چه آن غرض یا عوض شای جیل یا ثواب
جزیل باشد * جود مبتدا بخشیدن چیز بست خبری اضافی مصدرک
مفعولنه در (یا حرف تنکیر (بایستی یا نسبت ابله کرکلی دیمکدر یعنی
لازمی (چیزه صفت واقع اولمشدر (ملاحظه غرض مصدرک
مفعولنه اضافتدر (مطالبه عوضده بویه و معنی جهتدن عطف
تفسیری کیسدر منع علیهدن بر ما مولی یا خود مقابلنده برشی استک
دیمک اولور (اگر چه اذات شرط (شای جیل موصوفک صفت
اضافتدر (ثواب جزیل ده بویه شای استک دیمک جیل کوزل جزیل
لفظا و معنی عظیم کیسدر (محصل ترکیب) جودی تعریف ایدوب
پیورر که جود بر کرکلی یعنی لازمی اولان شیء به شلفدر منع علیهدن
ما مولک و مقابل انعامده برشی استک اولوبه رفتن اگر چه اول
عوض و یا غرض کوزل وصف یا ثواب عظیم اولور سه ده یعنی هر قدر
استدیمک مقابلنده ثواب عظیم و اجره نائل اولورم یا خود بی کوزل
کوزل وصف و مدح ایدر دیمک ایسه ده حاصل کلام جود و مضا
دید کزی کرک دنیوی و کرک اخروی غرض و عوضندن خالی اولان
احسانه دیرال والا تعریف چودده داخل اولوب بخاعد اولمز بلکه
خصال مذمومه دندر (قطعه) کبست کریم آنکه نه بهر جزاست *

هر کرمی کاید از و در وجود * (محصول یت) کریم کبیدر اول کیمسه در که
 جزا ایچون دکلدر هر کرم که کله اندن وجوده یعنی اندن وجوده
 کلن کرم جزا واجر و عوض ایچون اولین کیمسه در مخنی و کریم
 * انکه بود پهر ثنا و ثواب * بیع و شرا کبرنه احسان وجود * آن
 کرمه اشارتدر (محصول یت) اول کرم که وصف جبیل و ثواب
 جزیل ایچون اوله آلم صاتم طوت احسان وجود دکلدر (عروض)
 بوقطعه بحر سر یعدنددر که اصلی مستغفلن مستغفلن مفعولات در
 اولاصدر وابتدا وحشول بنه طی طاری اولشدر که طی دردنی
 ساکنی حذفه دیرل فا دو شوب مستغفلن قالب مفعولن انک بدله
 کلور اما عروض و ضربه طی دن صکره وقف دخی کلمشدر که وقف
 مفعولات دن تایی ساکن فیلغه دیرل طی ایله ده واو ساقط اولور
 مفعلات اولوب فاعلات لفظنه تبدیل اولنور بویه اولجه سرب
 مطوی موتوف اولور که بر مصراعی مفعولن مفعولن فاعلات اولور
 (قطعه احرری) هر که مقصودش از کرم آنست * که بر آرد بهالم آوازه *
 آنست لفظنک مشارالیهی مصراع ثانی مضموندر (محصول یت)
 هر کیم که انک مقصودی اولدر که عالمده آوازه حاصل ایلبه یعنی
 نام و شان صاحبی اوله * باشد از مصر جود و شهر کرم * خانه او برون
 دروازه * مصر جود بحجازا ییانیه شهر کرمده بویه و بر بر یله عطف
 تفسیر بدر (خانه اولامیه) دروازه بونده قلعه قیوسی معناسنه در
 (محصول یت) جود و کرم شهرندن اول کیمسه نک خانه سی قلعه
 قیوسندن طشره اولور یعنی جود و احسان شهرندن دکلدر حاصلی
 عالمه صیت احسانم منشرا ولسون دیو انعام ایدن کیمسه جو مرد
 دکلدر (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر معلوم (حکایت) جواددی را
 پرسیدند که از آنچه بمخناجان می دهی و پرسائلان می ریزی هیچ
 در باطن خود رعوتی و بر فقیران بار مننی بازی بایی * جواد جهل قتی
 و واولک تخفیفیه جو مرد دیمکدر (با حرف وحدت) را ادات مفعول
 (که حرف بیان) دهی فعل مضارع مفرد مخاطب و بر سرین دیمکدر
 (می ل حرف استمرار) ریزی دهی کبیدر بونده احسان ایدر سین
 دیمکدر (باطن خود پیانیه بالامیه) رعوتی یا حرف تنکیر (رعونت)

معصا لیلیق معاسنه در (شارح مرقوم تکبر معناسنه آکمش کرچه ندیم
 ایندی بکمر افاده بو معنی یوقدر لکن عامه ناسک پیشده بو معنی شایعدر
 تدبر (بار یونده یوک معناسنه در (حنت باشه قاقوق یاتعداد نم ایلک
 یرتوبخنی برتنیهی در محملارنده مفصلا میندر (حتی سودی علیه
 المرحه دیباچه کاستانده نایت تفصیل ایلشه ندر (یا ینه تنکیر ایچوندر
 (باز حرف تأکید می حرف استمرار (یا بی فعل مضارع مفرد مخاطب
 بولور مبین دیمکدر (محصول ترکیب) برجومرده سؤان ایلدیلر که
 لول نسته دنکه محتاج لر و بررسین واستنلره احسان و بذل ایدرسین
 هیچ کند و باطنکده یعنی درونکده برصا لیلیق یعنی نقصانیت و یا خود
 کبر و فغریه من ایلک یوک یعنی نقلی بولور مبین * کفت هیهات
 حکیم من در گوش بخشش حکم آن کفلیز است که در دست طبایخ
 لست اگر چه طبایخ هر چه می دهد بر کفلیز می گذرد اما کفلیز بخود
 کمان دهنکی نمی برد * هیهات اسماء افعال دندر بعد اولدی معناسنه
 یعنی بوقر بنم خاطر مدن بعد اولدی (حکم من لامیه حکم بوته
 مثال معناسنه در بنم مثال دیمکدر (کوشش بخشش مصدرک معقولنه
 اضافتیدر بعضی مستخده و او غطفله واقعدر (کوشش اسم مصدر در
 بخشش ده بویله شین اول زک کسر یله اگر مفتوح اولسه شین ثانی
 ضمیر اولور (تفکر انعامه سعی دیمکدر) کفلیز کاف فقی فاک سکونی
 لام وزا یله کچه دیمکدر اما کاف و راه مهمله یله کفلیز کو کیر دبدکلری
 کچه به مشابه دلکلی نسته در (که حرف رابط صفت) دست طبایخ
 لامیه طبایخ مبالغه صیغه سی اوزده اشجی دیمکدر (دهد فعل مضارع
 مفرد غائب و یرد دیمکدر) کمان دهنکی ییسانیه یا حرف مصدر کاف
 هاء رسمیدن مبدل (کمان ظن دیمکدر) دهنده اسم فاعل و یریجی
 دیمکدر جمله سی و یریجیلاک ظنی دیمک اولور (نمی برد فعل مضارع
 منفی مفرد ایلتمز دیمکدر) (محصول ترکیب) جواد دیدی بنم مثال
 از نامه سعیده یا خود سعیده و انعامده اول کچه مثالیدر که اشجینک
 السته در یعنی اشجینک السته اولان کچه کیسدر اگر چه اشجی هره
 و یرسه کچه اوزره کچر یعنی کچه واسطه سیله و یرد اما کچه کندویه
 و یریجیلاک ظنی ایلتمز یعنی منم بنم دیمز حاصلی خدای متعالک رفتی

قولوا ایصالده کچه کی آتم دیمک اولور حقیقته بویه در (قطعه)
 کرچه روزی از سگ ف خواجست روزی ده خداست * برسر روزی
 خوران خوش نیست ز منت نهی * روزی یاه اصلیه ایله رزق
 دیمکدر (کف بویده منلقا الدن کایه در) کف خواجه لامید خواجه
 بویه برده انعام صاحبی دیمکدر (روزی ده وصف ترکیبی در رزق
 وریچی دیمکدر) روزی خوارده بویه رزق بیچی دیمکدر منع علیه
 اولان فقرادن عبارتدر انف نون ادات جمعدر (زوازاودن مخفصدر
 ازبونده من اجلیه معناسنه) نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین
 دیمکدر یاغزده بولنان نسخه رده زو واقعدر شارح کر یاغزش کرچه
 معنی جهتدن اصحدر اما نادراولدیغندن اعتبار ایلدک (محصول بیت)
 اگرچه رزق صاحب انعامک الندیندر رزق وریچی خدادار یعنی
 ظاهرده افندی التمدن تقسیم اولتور اما حقیقته رزاق خدادار منع
 علیه اولان فقراتک باشنه خوش دکلدر که انعامندن ایچون منت
 قویه سین حاصلی انعامکی لایق دکلدر که باغنه قافه سین یا خود
 فقراتک باشنه اگر منت فورسن خوش دکلدر زیرا انعام سنک دکل
 خداوندک * نیست اوجز کاسه وکفلیر دیک رزق را * به که باشد
 کاسه وکفلیر از منت نهی * نیست دکلدر دیمکدر (اوضمیری خواجه به
 راجعدر) دیک چوملک دیمکدر اضافتی بیانیه (نهی بوش دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه رزق چوملکنک کاسه وکفلیر بیک غیری
 دکلدر اعلا در که کاسه وکفلیر منتدن بوش اوله یعنی منم واسطه
 اوانی حسیله بعینه کچه کبیر صاحب ادراک اولان کیمسه کندوبی
 کچه منزله سنده بیابوب فقرایه من وتوبیخ ایلمز (عروض) بوقطعه
 بحر رمل ثمنی محذوفدر * صوفی دیگر را صفت کرده صفتی از روی
 شناسایی و معرفت آورده فرمود که فلان کس سفره آراست نه سفره دار
 و خود را شریک سفره میدارد نه ملایک سفره می شمارد با سایر
 خوردنکان یکسانست بلکه در نظر خود طفیل ایشانست * صوفی
 بیه تانی حرف وحدت (دیگر را یا حرف وحدت) را ادات مفعول
 (صفت کرده وصف ایلمش دیمکدر) (صفتی یا حرف تکبیر بردرلو
 وصف دیمکدر) (روی بونده جهت معناسنه در) شناسایی بیه تانی

مصدریه (شما صفت مشبیه بلیجیلاک دیمکدر نایم معناسنه
 (مرفت عطف تفری شکلیدر هر نقد در فرق واریسه ده) آورده
 کنور مش دیمکدر که صفتی گله سنه مضاده می بو طدر (فرمود فعل
 ماضی مفرد) که حرف یسان (فلان الفاظ نگاره دندر) سفره آروصف
 ترکیبدر سفره کنوریچی منع دیمکدر (سفره دارد بوبله سفره طونیچی
 مالدار دیمکدر) شریک اورتاق دیمکدر (سفره به اضافتی مجازا بیانیه
 تقدیر شریک نشستیگان سفره دیمکدر) می ادات استقرار (دارد فعل
 مضارع مفرد غائب) (ملیک صاحب معناسنه در) (سفره به اضافت
 بیانیه) (شمارد فعل مضارع مفرد عد ایدر دیمکدر) (خورند کان
 ییجیلر دیمکدر) (یکسان برابر دیمکدر مساوی معناسنه) (طفیل ضم طاه
 مهمله و فتح فا ایله دعوت اولنان کیمسه به تابع اولوب یله کیده نه دیرل
 ایشان خورند کانه راجه در) (محصول ترکیب) بر صوفی برغیری بی
 وصف ایلمش علم و عرفان جهشدن وصف ایلمش یعنی عالمانه و عارفانه
 مدح و توصیف ایلمش بیورمش که فلان کیمسه سفره آر منمدر
 و مطمدر سفره دار و متمول دکلدر و کندویی اهل سفره تک اورتاقی
 طور سفره صاحبی عد ایلمش سائر بیجی مسافرن ایله برابر بلکه کندو
 نظرنده انلرک طفیل و تابعی عد ایدر (قطعه) چون بهمان سرای
 خویش نهد* خواجه خوان از برای درویشان* بهمان سرای
 یا حرف صله منعم خانه سندن عبارتدر (خویشه اضافت بیانیه
 نهد فعل مضارع مفرد قویه دیمکدر) (خواجه قاعلی) (خوان
 مفعولی) (از برای ادات تعلیل) (محصول بیت) چونکه کندو بهمان
 سرایت خواجه درویشلر ایچون سفره قویه* طفل راهست اگر غمی
 داند* خوبشتن را طفیلی ایشان* طفل راه بیانیه طالب مبتدی
 معناسنه در که ترکیجه عجمدر دیتلور (نمی داند بیلزسه دیمکدر فعل
 مضارع منی) (را ادات مفعول) (طفیلی ایشان لامیه) (محصول بیت)
 بیت سابقه می بو طدر خواجه افعام و اطعامه میادرت ایتد کده
 طفل راهدر اگر کندویی انلره طفیل بیلزسه بو بیتده صنعت اشتقاق
 وارد که طفل ایله طفیل (و قطعه) بحر خفیف مجنون و مقصور در
 بالدفعات بیان اولمیدی (بعض نسخه ده بیت ثانیته مصراع اولی

او چو طفلست اگر نمی داند واقع اولمش در که معنی بنه اولی کی در
 (حکایت) اعرابی بنزدیک امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه آمد
 و خاموش بنشست ذل فقر و فاقه برجین او ظاهر بود حضرت امیر
 از وی پرسید که چه حاجت داری شرم داشت که بزبان گوید بر زمین
 نوشت که مرد فقیرم حضرت امیر او را دو حله عطا داد و غیر از آن هیچ
 چیز را مالک نبود * (اعرابی یا حرف نسبت) بنزدیک یا حرف صله
 نزدیک عند معناسنه در ترکیحه قیت دیرل (امیره اضافت بیانیه) (کرم
 تقبل بایندن فعل ماضی بونده امر معناسنه در (الله فاعلی) (وجه
 مفعولی) ضمیر جناب علی به راجع در (بوالقاص حضرت علی به
 مخصوص صدر زبر اجناب حق وجه سعادت پویه مجده ایلکدن موصون
 ایتمکله تکریم ایش در زیر اصبی ایکن شرف اسلام ایله مشرف اولمش در
 (آمد فعل ماضی کلدی دیمکدر) بنشست باء تأکید ایله فعل ماضی
 او نوردی دیمکدر (ذل ذل معجمه تک ضمیه و لام مشدده ایله خورلنی
 معناسنه در (فقره اضافتی بیانیه) (فاقه عطف تفسیریدر) (برجین او
 لایه) (جبین تاصیه معناسنه آیین دیمکدر) (بود ادات ماضی) (وی
 ضمیر اعرابی به راجع در) (پرسید فعل ماضی سوال ایلدی دیمکدر) (که
 حرف بیان) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب طونار سین دیمکدر
 پویه یلر ده اکثر یا وارد دیمکدن نکایتدر) (شرم او تانمق حجاب کبی
 (داشت فعل ماضی طونردی دیمکدر) (که حرف بیان) (بزبان با حرف
 الاضاف) (بگوید با حرف تأکید گوید فعل مضارع سوبلیه دیمکدر
 (نوشت فعل ماضی مفرد غائب بازدی دیمکدر) (مرد فقیر بیانیه) (میم
 ضمیر متکلم وحده) (اویته اعرابی به راجع در) (را ادات مفعول) (حله
 بونده مطلقاً ثوب معناسنه) (عطا داد احسان و یردی دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (نیرود فعل نفی ماضی مفرد غائب دکل ایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر اعرابی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضور بنه
 کلدی و خاموش و ساکت او نوردی و فقر و فاقه خورانی تاصیه سنده
 ظاهر و هوینا ایدی حضرت امیر یعنی جناب علی اندن سوال
 ایلدی که تم حاجتک وارد یعنی حاجتک ندر حجاب ایلدی که لسانیه
 سوبلیه یا اوزره یا زدی که مرد فقیرم یعنی فقره مبتلا آدم حضرت علی

اكا ايكي ثوب احسان ايلدى واندن غيبرى نهج نسنه به مالك دكل
 ابدى حاصل مالك اولديغي نسنه بي اعرابي به وردى * اعرابي يكي را
 رد ساخت وديكر را ازار كرد و بایستاد و چند ييت مناسب حال در
 كال فصاحت و بلاغت بر بديه اذشا كرد حضرت امير را بسيار
 خوش آمد سه دینار ديكر كه از حق شاهزاد ها امير المؤمنين حسن
 و امير المؤمنين حسين رضی الله عنهما در پيش ایشان بود آنها را
 عطا داد * را را ادات مفعول (ردا را نك كسر يله اوسته كیلن نسنه به
 ديرلر) ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدى معناسنه بويله برلرده
 ايلدى ديمكدر (ازار همزه نك كسر يله ايجه كیلن نسنه به ديرلر) بایستاد
 با حرف تأکید ایستاد یا يله و یاسمز طور دى ديمكدر (مناسب حال
 یسانه كال فصاحتده بويله) بر حرف استعلا (بدیهه بردن بیه ديمكدر
) انشا ایجاد معناسنه در (را ادات مفعول) كه حرف یسان (حق
 شاهزاده لاميه) ها ادات جمع (پيش ایشان ده لاميه انلرك قتده
 ديمكدر) بود ادات ماضی (آنهاسته دیناره اشارتدر) (موصول تركیب)
 اعرابی حضرت عليك و برديكي ثوبك برينى رد و برينى آزار ايلدى
 و طور دى يعنى قائما توقف ايلدى و بر قاج ييت حاله مناسب كال
 فصاحت و بلاغتده بداهة انشا ايلدى حضرت اميره خوش كلى
 اوج دینار دخی كه شاهزاده ل امير المؤمنين حسن و امير المؤمنين حسين
 حقندن انلرك قتده ايدى انلرى وردى يعنى حسنين افند بيلر يمرك
 عاتلر دن اوج دینار دخی وردى * اعرابی انها را گرفت و گفت ای امير
 المؤمنين مرا تو نكرت زین اهل ييت من كرد انيدى و برفت حضرت امير
 گفت شنيدم از حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم كه فرمود فيمة
 كل امرئ ما يحسنه يعنى قيمت هر كس بقدر آن چيزست كه و براى آرايد
 از محاسن افعال و بدايع اقوال * زازارا ادات مفعول آن مبلغه اشارت
 (گرفت فعل ماضی مفرد غائب ملودى يعنى ايدى ديمكدر) (توانكر
 غنى معناسنه در) (ترادات تفضيل) (يا حرف نسبت) (نون حرف تأکید
 كه جمله سى تفضيلده مبالغه افاده ايدر) (اهل ييت اضافتى يسانه
) (منه لاميه) (كرد انيدى فعل ماضی مفرد مخاطب ايلدى ديمكدر
 صبر و رت معناسنى افاده ايدر) (برفت باء تأکید يله فعل ماضی مفرد

غائب گندی دیمکدر (شدیدم فعل ماضی متکلم وحده اشدیم دیمکدر
 حضرت رسالت استاده مجزدر که در جل عدل کبی سرور عالم حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمدن عبارتدر) که حرف بیان (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر حدیث شریف مقولی (قیمه
 مصدر بهامعناسته مبتدا (کل مضاف الیهی وادات سور (امر
 لفظنه مضاف امره همزه وصالک کسر یله رجل معناسته در (ما اسم
 موصوف محلا مرفوع خبری (بحسن فعل مضارع فعال بائندن تختند
 فاعلی امره راجع در جمله سی محلا مرفوع مانک صفتی احسان ایدردیمکدر
 کرک فاعلا کرک قولاً (ضمیر ظاهر مفعولی مایه راجع یعنی ملاجای
 تفسیر ایدر (قیمت آورنده تاه کرد اولان مصادری عجم کلای پیننده
 استعمال ایلنه تابی طویل یانزرو او قورلر (هر کسه اضافتی لامیه بقدر
 آن چیزست اول نسنه مقدار نجه در (که حرف رابط صفت (را
 ادات مفعول (آراید فعل مضارع مفرد الف مدوده ایله برز دیمکدر
 (محاسن علی خلاف قیاس حسنک جمیدر (افعال فعلک جمعی فعللرک
 کوزلرندن دیمکدر (بدایع یونده مجازاً محاسنه عطف تفسیر ایدر
 (محصول ترکیب) اعرابی اول مبلغی الیدی ویدی ای امیر المؤمنین
 بنی بنم اهل بیتک غنی دی قیلدک وگندی حضرت امیر دیدی اشدیم
 حضرت رسالتدن صلی الله علیه وسلم که پیوردی (قیمه کل امری
 ما بحسنه) یعنی هر کسک قیمتی اول شی قدر در که کدوی اشلرک کوزلرندن
 و سوزلرک لطیفلرندن پزیه حاصلی قولاً وفعلاً احسان ایتدیکی قدر در
 و الحاصل هر قدر اخلاق جوده ایله منصف اولوب اکرام قوی
 و انعم فعلی ایدر سه کندوتک درجه و بهاسی و یردیکی و ایتدیکی نسنه
 مقدار نجه در یو حدیث ابو بکر و عمر رضی الله عنهما حقلمرنده وارد
 اولشدردیور دوایت اولتور (قطعه) قیمت مرد نه از سیم و زراست *
 قیمت مرد بقدر و هنرست * قیمت مرد لامیه (نه ادات سلب معناده
 خبره مقیدر (محصول یت) انسانک قیمتی سیم و زرن دکدر انسانک
 قیمتی قدر و هنر ایله در * ای بستاننده از کسب هنر * قدرش از خواجه
 بسی یشترست * ای حرف ندا منادی محذوف (بسا فوق دیمکدر
 (که حرف بیان (کسب هنر مصدرک مفعولنه اضافتدر (شین ضمیر

بنده به راجعدر (خواجه افندی ومولا دیمکدر) بسی چوق دیمکدر
 (پیش باه عربله زیاده دیمکدر) (زادات تفضیل) (محول پیت)
 ای قابل خطاب اولان ذات چون بنده که یعنی چوق قول واردر که
 هنرکسب وتحصیل ابتدیکندن ناشی او بنده نک قدری افندیسندن
 چوق زیاده رکدر * وی بسا خواجه که از پی هنری * درره بنده
 خود پی سپرست * از پی هنری هنرسلکدن دیمکدر (درره بنده خود
 پیانبه ولامیه (پی سپر مغلوب دیمکدن کما یتدر حتی ایکی کیمسه مخاصمه
 ایدرکن بری ملزم اولسه اکاظر فای عجم سپر انداخت دبرلر) (محول پیت)
 دخی چوق افندی واردر که هنرسلکندن اوتری کندی قولی بولنده
 مغلوبدر یعنی قدر ومیزله جهنندن قولنه مغلوبدر * از عسده الله
 جعفر رضی الله عنهما آرند که روزی عزیمت سفر کرده بود بخلسنان
 قومی فرود آمد که غلامی سیاه نگاهبان آن بود دید که سه قرص
 نان بجهت قوت وی آوردند سکی آنجا حاضر شد آن علام یک قرص را
 پیش وی انداخت بخور دو پس دیگر را پیشداخت انرا هم بخورد
 و پس دیگر را پیشداخت انرا هم بخورد * (عبدالله جعفر قاعده
 اعجام اوزره علین بینندن این لفظی حذف اولمشدر بو ذات سخاوت
 سمات یعنی جناب عبدالله ابن عم النبی و برادر علی اولان جعفر طبارک
 رضی الله عنه او غلبه در که بین الناس عبدالله رضوی ایله شهرت
 شهاردرد و دفتر کرماده نام نامیلری مسطور والسنة عالمده اسامیلری
 مذکور ومشهوردر برکون عبد الله بن جعفر و ابو دحیه انصاری
 وحسان رضی الله عنهم حاضر اتلری مکه مکرمه دن مبعوضه منوره به
 کیدر لر دی اثناء راهده یغفور اصابت ایتمکله کیده جک محل یوق شامه
 قریب بر بادیه عربتک خیمه سنه قوندیلر عرب استقبال ایدوب یونلره
 عظیم اکرام ایلدی اول کیجه صفای خاطر ایله قالدیلر صباح کیدر
 اواد قده یا اخیال العرب بمنزده نان و نمک حقوق ظاهر اولدی سرده مدینه
 منوره به کلک ان شاء الله برده سره خدمت ایده لم دیدی بر فوج زمان
 مرونده عرب به خط فقر ومضایقه ال و پروپ چاره سر قالدی عیالی
 دیدیکه کشتی کل مدینه منوره به کیت بلکه اول زمانیه بره مهمار اولان
 محمد و ملرک برندن بر نفع ابریشسه ایلدی عرب ابتدی ناملرخی اونو تدم

یلم بدی عورت ایتدی ابن الطیار دیو سوال ایله ز بران انلرک شما ثلرنده
کرم علامتلی مشاهده ایلدم دبدی (عرب دخی مدینه منوره به وصول
بولوب ابن طیار کیمدر دیو سوال ایدر کن جکر گوشه زهرا نور دیده
مرافی حضرت امام حسین راست کلوب اول عرب ای کشی اول سوال
ایلدیک مخدوم بنم عم زاممدر سن اتی ندن یلور سین دبدی عرب
ایتدی بر زمان بادیه ده بکا مهمان اولمشلر ایدی دبدی امام حسین
مرجا یا اخا العرب سنک اوصافکی ایتملر ایدی دیوب برخادم تعین
یوروب سعادت خانه سنه قوندردی وعربه اکرام ایدوب یوز عدد ناقه
انعام ایلدی ایدرنده تبعه لیله حضرت امام حسن کلوب یوز عدد
دبشی یچی ویدی عبدالله رضوی حضرتلری کلوب عرب ایله مصافحه
ایدوب یوز ییک درهم بغشلدی والی ییک درهم دخی عورتنه کوندردی
اودجه حضرتلری کلوب یا عرب بن صاحب ثروت دکلهمان یوز
دول بیکه بنجوه یوکلهده یم دیوب خرما یوکلتدی عرب مسرور اناایت
غنائی نام ایله کیدوب بردخی قلت کورمدی ارقمه سی ارقور صاخنده
فالز مثلی ظاهر اولدی (آرند بویله برلده نقل ایدر لر معناسنی افاده ایدر
(که حرف بیان (عزیمت سفر مصدرک مفعولنه اضافتیدر (کرده بود
ایلمش ایدی (نخلستان انجلی دیمکدر (قومی به اضافت لامیه (فرود
آید ایتدی یعنی نزول ایلدی (که حرف بیان (غلامی یا حرف وحدت
(نکاهان کوره دیچی دیمکدر یعنی بکچی (آه اضافتی لامیه آن نخلستانه
اشارتدر نخلستانک کججیسی ایدی دیمک اولور (دید فعل ماضی مفرد
غائب کوردی دیمکدر فاعلی حضرت عبد الله راجعدر (قرص فافک
ضمیله برنوع اتمکدر که کلچیه تعیر اولور مطلقا جرم معناسنه دخی
کلور بونده معنای ثانی مراددر (نان اتمک دیمکدر (قوت آرق دیمکدر
(آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر (سکی یا حرف
وحدت سک معروف (انجا اول محمله دیمکدر (شد فعل ماضی مفرد
غائب اولدی دیمکدر (را ادات مفعول (پیش اولک دیمکدر (وی
لفظنه اضافتی لامیه (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
(نخورد باء تاکید ایله فعل ماضی مفرد غائب ییدی دیمکدر اکل
مفناسنه فاعلی سکه راجعدر (پس باء مجمل فنجمله صکره دیمکدر

(دیگر بر ارادات مفعول غیر یسنی دیمکدر یعنی قرصک برنی دخی
 (سینداخت باه تا کید و بیه منقلب ایلله آندی دیمکدر (آوا آن قرصه
 اشارت در ارادات مفعول (هم دخی دیمکدر (محصول ترکیب) عبد الله
 این جمع در رضی الله عنهما روایت و نقل ایلر که بر کون سفره
 عنایت ایلش ایدی بر قومک اغا جلفنده نزول ایلدیکی بر سیاه غلام
 اول نخلستانک محافظی ایدی حضرت عبد الله کوردیکه اوج
 قرص اتمک اکا آریق طریقله کتور دیلر حاصلی قوت بومیه سنی
 ویردیلر اول محله بر کلب حاضر اولدی اول غلام بر قرصی کلبک
 اوکنه اندی کلب ییدی صکره برنی دخی اندی اتی دخی صکره
 ییدی صکره برنی دخی اندی اتی دخی ییدی * عبدالله رضی الله عنه
 ازوی پرسید که هر روز قوت تو چیست گفت آنچه دیدی گفت چرا
 بر نفس خود ایشار نکردی گفت وی درین زمین غریب است چنین
 کانه می برم که مسافتی از دور آمده است و کرسنه است نخواستم که
 ویرا کرسنه گذارم پس گفت امری و زچه خواهی خورد گفت روزه
 خواهم داشت * ازوی اعران دن دیمکدر (پرسید فوعل ماضی مفرد
 غائب سوال ایلدی دیمکدر) که حرف بیان (قوت تو لامیه سنگ
 از یفک دیمکدر (چیت ندر دیمکدر) دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کوردک دیمکدر (بر ارادات صله) نفس خود بیستیه (ایشار ثاء مثله ایلله
 اختیار معناسنه در (نکردی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب ایلدک
 دیمکدر (وی ضمیر کلبه راجعدر) زمین ارض معناسنه (غریب
 وطنندن ابرو اولته دیرلر (چنین بونجولین دیمکدر) کان کاف عجمک
 ضمیمه ظن معناسنه در (می برم فعل مضارع متکلم وحده ایلنورم
 دیمکدر اما بویه بر لره ایلرم معناسنه مستمدر (مسافتی با حرف
 تکیه) مسافه مکان بعید معناسنه در اما مطلق مکان معناسنه اولتی
 فهم اولنور (دور اوزاق دیمکدر بعید معناسنه) آمده ماضیدن قسمدر
 کلمش دیمکدر (کرسنه کاف عجمک ضمی ورائک سکونیه و سین
 همه له نک کهر بله آج دیمکدر (نخواستم فعل نفی ماضی متکلم وحده
 استم دیلم دیمکدر (وی ضمیر کلبه راجعدر) رالر ارادات مفعول
 (گذارم فعل مضارع متکلم وحده ترک ایدم براغم دیمکدر (پس

صکره دیمکدر (کفتک فاعلی عبد الله راجع صدر) امروز بوکون
 دیمکدر که این روزدن منتقلدر باآاده بیان اولندی (خواهی فعل
 مضارع مفرد مخاطب استرسن دیلرسن دیمکدر) خورد بونده مصدر
 معانسه در که مضارعه مقارندر (خواهی خورد بواجلدن ترکیب
 اولوب ییسن کرک معناسنی متضمندر) کفت فاعلی غلامه راجعدر
 (روزه اروج دیمکدر) خواهیم مضارع متکلم وحده (داشت ینسه
 مصدر معانسه در که خواهیم مقارندر بو دخی طونسم کرک دیمک
 اولور (محصول ترکیب) عبد الله رضی الله عنه اندن سؤل ایلدی که
 هرکون سنک وظیفه ک ندر غلام دیدی اول نسنه در که کوردک یعنی
 کوردیمک اوج قرص نان عبد الله دیدی نیچون کندو نفسکه
 اختیار ایلدک غلام دیدی اول کلب پوزمینده غریبدر بونجیلین
 ظن ایدرم که مکان بعیددن کلمه بدر وآح در استم که انی آج براغم
 صکره عبد الله حضرتلری دیدی بوکون نه ییسک کرک غلام دیدی
 اوج طونسم کرک * عبد الله باخود کفت که همه خلق مرا در سخا
 ملامت می کنند وین غلام از من مخفی ترست آن غلام را و نخواستازا
 و هر چه در انجا بود همه را بخیرید پس غلام را آزاد کرد و آنها را
 بوی بخشید * با حرف صله (باخود کندو به یعنی کندو کندو به
) کفت دیدی (که حرف بیان) همه خلق جیع مخلوق (مرا را ادات
 مفعول بی دیمکدر) در سخا سخاده (ملامت تعیب معانسه در) کنند
 فعل مضارع جمع غائب ایدرلر دیمکدر (را را ادات مفعول) همه را
 جمله سنی دیمکدر (بخیرید باه تا کسید ایله فعل ماضی مفرد غائب الدی
 دیمکدر) کرد فعل ماضی مفرد غائب (انها همه به اشارتدر بوی غلامه
) بخشید فعل ماضی مفرد غائب باغشلدی دیمکدر (محصول ترکیب)
 حضرت عبد الله بن جعفر رضی الله عنهما کندو کندو به جیع خلق
 بی سخاده تعیب ایدر بو غلام بدن سخنی رکدر اول غلامی واعجیلخی
 وهر نه که اول محله ایدی جمله سنی صاتون الدی صکره غلامی آزاد
 ایلدی و انلری غلامه بغشلیوب احسان ایلدی (قطعه) نفس سک
 رایک دولقمه نان * بسک نفس هر که کرد ایشار * نفس سک لامیه
 (را ادات مفعول) کلبک نفسی دیمکدر (با حرف مصاحب

(بیک دو لقمه نان بر ابیکی اکث لقمه سیله دیمکدر (سک نفس بیانه
 نفس کلپی دیمکدر) هر که هر کچه که دیمکدر (ایشار بالاده کی کپی اختیار
 معناسنه در) (محصول بیت) کلک نفسی بر ابیکی لقمه ایله نفس کلپی اوزده
 هر کچه که اختیار ایلدی * کر بود بنده فی المثل شاید * خواجکا ترا
 بند کیش اقرار * فی المثل فرضا معناسنه استعمال اولنور (خواجکا ترا
 را ادات صله) (الف نون ادات جمع در) (کاف هاء رسمیدن مبدل
) (بند کیش شین ضمیری مصراع اولده کی بنده به راجع در) (با حرف
 مصدر کاف ینه هاء رسمیدن مبدل (محصول بیت) اگر اول کلک
 نفسی کندی نفسی اوزده ترجیح ایلین فرضا بنده اولور سه اصحاب نعم
 انک قولافنه اقرار یعنی احرارا کا قول اولمه اقرار ایلسه لازا بقدر
 (عروض) بوقطه بحر خفیف مخبون مقصور و یا خود محذوف در که
 کرارا ذکر اولندی (حکایت) در مدینه عالمی بود عامل و در جمیع
 علوم دینی کامل روزی گذرش بردار نحاسین افتاد کنیز کی دید
 مغنیه که بحسن صوت غیرت ناهید بود و بجمال صورت حیرت خورشید
 شیفند جلال و فریفته زلف و خال او شد از سماع غنایش رخسار هستی
 بسجای نیدی برد و با سماع نوازش از مضیق بخردی براه فصاحت
 سرای پیخودی سپر * عالمی با حرف وحدت) (که حرف بیان) عامل
 اسم فاعل مامل بعلمه تقدیر بنده (دینی یا ادات نسبت) (روزی یا حرف
 وحدت) (گذرش شین ضمیر عالمه راجع در بعض نسخه ده هرورش
 واقع در معنای او غراغی دیمکدر) (دار عریذرخانه معناسنه) (نحاسینه
 اضافت لامیه) (نحاس قبح نون ایله قول و قراوش صانیجی یعنی اسیرجی
 دیمکدر) (یا نون ادات جمع در حاصلی اسیر جیلر دار ینه یعنی اسیر
 بازار ینه) (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر) (کنیز کی
 یا حرف وحدت کنیزک جاریه معناسنه کاف لر محمیدر) (دید فعل ماضی
 مفرد غائب کوردی دیمکدر) (مغنیه اسم فاعل مفرد مؤنث تغنی ایدیجی
 دیمکدر یعنی ایرلیجی خواننده دیمکله تعبیر اولنور) (که حرف بیان
) (بحسن صوت با حرف مصاحبت) (یا حرف ظرف اضافت مصدرک
 فاعلنه در کوزل صداده یا کوزل صدا ایله دیمکدر) (غیرت ناهید
 بونلر رفیع کله در که ترکیب اولند قدده وصف افاده ایدر مثلاً رشک ماه

حوت خور شید غیرت رضوان کی بونلرک جله سی کالدن ککایتدر
 (ناهید زهره دید ککری بلدیزه دیرل یعنی زهره حسن صوت ایله
 مشهور جهسان ایکن بونک صداستدن غیرته کلور زیرا زهره به
 نفی اسنادی معروفدر (بود ادا ت ماضی) (بحمال صورت بحسن
 صوت کی کوزل صورتنه یا کوزل صورت ایله دیمکدر) (حسرت
 خورشید غیرت ناهید کی یعنی ککش لماعنده شهرت شغلا را یکن
 بونک حسنه حیران اولور دیمکدر) (شبیفته دیوانه دیمکدر) (جمله
 اضافت مفعولنه در) (فریفته بحسب الله الدائمش معناسنه در اما
 اصطلاحده عاشق ده استعمال اولور) (زلفه اضافت پنه مفعولنه در
 (خال ک دیمکدر) (اوبه لامیه که کنیز که راجعدر) (شد فعل ماضی
 مفرد غائب اولدی دیمکدر فاعلی عالم) (سماح مصدر اشتک معناسنه
 (غنایه اضافتی مفعولنه در) (شین ضمیر کنیز که راجعدر) (رخت هستی
 مجازا بیانیه رخت قاش معناسنه در) (هستی یا حرف مصدر وارلق
 دیمکدر وجود معناسنه) (یا حرف صله) (صحرا ای نیستی ده مجازا بیانیه
 یوقلق صحرا اسنه دیمکدر) (رد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی دیمکدر
 (یا حرف مصاحبت) (استماع مصدر در اشتک معناسنه) (نوازش
 شین ضمیری کنیز که راجعدر) (نور قاج معنایه کلور اما بونده فن موسیقی ده
 بر مقام مخصوصک اسمیدر که پنجهکاه خانه سیله حسینی خانه سی مایینه
 پرده گیر وب پنجهکاه خانه سندن اغازه ایدوب بعده اشاغی کیدوب
 اول پنجهکاه و جارگاه و سگاه خانه لک سیرایتسدیروب دوگاه خانه سنده
 قرار ایدر وینه موسیقی سازی پرده لرندن پرده تک اسمیدر اما مراد
 لولکیدر) (مضیق بخردی موصوفک صفتنه اضافتیدر) (مضیق مکان
 ضیق یعنی طار موضوع دیمکدر) (بخرد بانک قتی و خانک سکونبلاه عقل
 دیمکدر) (یا حرف نسبت) (فصحت وزن و معناده وسعت کیدر) (فصحت
 سرای مر کاتندندر سرای واسع معناسنه یعنی اوجی بوجاغی یوقی
 پنجودوی یا حرف مصدر پنجود کنندوسیز دیمکدر) (راه فصحت سرای
 یرینه راه فصحت بسرای دین غلط الیش عنی الله عنده) (سپرد فعل
 ماضی سبک کسر یله قدم بصدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (مدینه ده
 بر ظالم و ارا دیکیم عامل و دینه منسوب اولان جیب عظموده کامل یعنی

فقه واعتقاد ده فاضل برکون اوغراغی یعنی یول اسپر جیلر خانه
 دوشندی بزجاریه کوردی خوانشیده که کوزل صداده یاخود کوزل
 صدایله غیرت ناهید و کوزل صورتده یا کوزل صورت ایله حیرت
 خورشید انک جالنه دیوانه وزلف خالنه عاشق اولدی نغمه سنی
 اشتمکن ناشی وارلق متاعنی یوقلق صحرا سنه ایلدی یعنی گنندن
 کجوب واله و حیران اولدی وانک نواسنی اشمک ایله عقل طارلقشدن
 پخودلق سراسی واسعی یوننه قلم باصدی یعنی کندی حاصلی
 ازدل و جان عاشق افکنده و نالان اولوب دایره عقلدن عالم جنونه
 قدم باصدی لترجه الفقیه (دشت جنون عالم انک نهایی) (از قاف
 عشق و ملک مختدر بدائی (قطعه) خوبی روی و خوبی آواز*
 می برد هر یکی بنهادل* خوبی یا حرف نسبت (رویه اضافتی بیانیه
 کوزل بوزلی لک دیمکدر) (خوبی آوازده بویله کوزل صدای دیمکدر
 (می حرف تا کسد) (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلنور دیمکدر بویله
 برزده آکوز دیمکدر که فتح با ایله بریدن یا ضم با ایله بردن مصدرندن
 مشتقدر که نون مصدرک ماقبلی بارنودن را اولسه نفس را مفتوح قبلنور
 اندن صکره قطع معناسنه اولان ضم با ایله بریدن مصدرندن مشتقه مشابه
 اولسون ایچون نالک ضمی فتحه تبدیل اولنور) (هر یکی هر بری دیمکدر
 (بنهسا بالکر دیمکدر) (دل بردک مفعول صریحی) (محصول یت) (کوزل
 بوزلی لک و کوزل صدای لک هر بری یا لکر باشلی باشنه کوکل آکوز
 یعنی هر بری جذب دلدده مستقندر* چون شود هر دو جمع در یک جا*
 کار صاحب دلان شود مشکل* هر دو هر یکی سی دیمکدر که مراد
 صدای خوب ایله وجه لطیفدر) (در یک جا بر محمله دیمکدر) (کار صاحب
 دلان لامیه) (محصول یت) (چونکه هر یکی سی بر محمله جمع اوله
 صاحب دلک حالی مشکل اولور) (عروض) (بو قطعه بحر خفیفندر که
 اجزای اصلیه سنه حذف و خین طاری اولوب فاعلاتن مفاعلتن
 فعلن اولمشدر که تفصیلی مرور ایلدی* لباس دانی پیفکنند و پلاس
 رسوایی پوشید و خلیع العذار در کوی بازار مدینه می کردید دوشمنان
 بلامت او برخاستند اما هیچ سودنداشت زبان حالش باین کلمه متکلم
 بود و باین ترانه مترنم* لباس دانای مجازا بیانیه (با حرف نسبت

(نیکنند باه تا کید ایله فعلی ماضی بر اقدی دیمکدر) پلاش رسوایی ده
 حجازا یسانیه (با حرف نسبت بوا یکی اضافت حقیقت اولقمده محملمدر
 پلاس کهنه و یرتی جامهیه دیرلر (پوشید فعل ماضی مفرد غائب کیدی
 دیمکدر) خلیع العذار یولاری صیویش دیمکدر که آزادده لیکده
 میمنملمدر که باشی موشد دیمک اولور شته کیم ترکیده دخی بر شینه اینلا ایله
 سر سری کزنه یولار شیز دوه کپی کرز دیرلر خلاصه سر کر دانلقدن
 کلندر (کردید فعل ماضی چکیز بنوردی دیمکدر) خاسیند فعل ماضی
 جمع غائب فاعله یار یعنی باشلیدیلر (سود اصبی دیمکدر) ندا داشت فعل
 نفی ماضی طوعمدی یعنی اولدی دیمکدر (زبان حال یسانیه (شین
 حمیر عالمه راجع مدر) با حرف معنا جبت (متکلم اسم فاعل مفرد
 سو بلیجی دیمکدر) بود اداث ماضی مفرد (ترانه ابرلق معنا سنه در
 (مترن اسم فاعل ابرلیجی ایدی دیمکدر که قاعده سجع اوزده بود
 تقدیر اولنور) (محصول ترکیب) عالماک لباسنی بر اقدی و رسوایلق
 پلاستی کیدی و سر سری واله و حیران کوی بازار مدینه ده چکیز ندی
 دولاندی دوستلر انی ملائمه قالدیلر اما هیچ اصبی یعنی فاعله اولدی
 علماک زبان حال بوکله ایله متکلم و بو ترانه ایله مترن ایدی که رباعی
 آیدر (رباعی) زین کوفه که جلوه آن دلاویز کند * عاشق ز بلا چه
 کوفه رهیر کند * زین زله مخفف تا کید ایچوندر معنای اصل سنه
 اولقمده محملمدر (که حرف رابط) دلاویز وصف ترکیبدر بکو کل
 تعلق آیدر بر یی دیمکدر که محبوبه اطلاق اولنور) کند فعل مضارع
 (دلاویز فاعل) جلوه مفعولی (رهیر اجتناب معنا سنه در) (محصولیت)
 یو کوفه بلنوعدن جلوه یی اول دلاویز ایله یعنی حسن صورت و حسن
 ادا نوعیدن اول محبوب جلوه به آغاز ایله عاشق بلادن نه دور او
 رهیر و اجتناب ایدر یعنی ایله من استقیام انکاری معنای چه حفظند
 منهم در * یادست ملامت کدستان در کوشم * لیکن بادی که آتشم
 تیر کند * بادیل دیمکدر هوا معنا سنه (سین و اداث خبر) (ملامت
 کسان لامیه و الف نون اداث جمع) (کوش قولی دیمکدر) (مم ضمیر
 متکلم وحیده) (لیکن اداث استدر الک) (بادی با حرف تنکیر) (که حرف
 بیان) آتشم بمم ضمیر متکلم وحیده (تیر کسکین دیمکدر شدتلی معنا سنه

(محصول یت) هواد یعنی بی معنادر و بیجا صلد و خلقك ملامتی
 بنم کوشیده یعنی لوم و تو بختری قولاً کبرمز لکن بریلدر که آتشی
 کسکین ایدر حاصلی ناس بنی لوم ایتدیکه حرارت عشق نسکین اولمز
 کسکین اولوب علونور (عروض) بور باعی شجره اخر بدن در که
 صدر و ابتالزندن میب و تون دوشوب فاعیل قالور مفعول به تبدیل
 اولنور حشو اولرنندن بشجی ساکن اولان یادوشوب مفاعیل اولوب
 مقبوض اولور و حشو تائیلرنیدن یا لکزنون دوشوب مکفوف اولوب
 مضاعیل قالور و عروض و ضربندن ابکی سبب خفیف بردن دوشوب
 مفا قالوب فاعیل لفظنه تبدیل اولوب محبوب اولور جمله سی مفعول
 مفاعیلن مفاعیل فعل اولور * این قصه بعد الله جعفر رضی الله عنها
 رسید صاحب کنیزك را طلبید و بیچهل هزار درم کنیزك را خرید
 و فرمود تا بهمان صوت که آن عالم بشماع آن گرفتار شده بود نفی کرد
 پرسید که این را از که آموختی گفت از فلان مغنیه اورا نیز طلب کرد *
 رسید فاعیل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (صاحب کنیزك
 لامیه) را اذات مفعول (طلبید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر
 بیچهل هزار با حرف مقابله) (چهل هزار قرق یسک دیمکدر) (راینه
 اذات مفعول) (خرید فعل ماضی مفرد غائب الدی دیمکدر) (فرمود
 فعل ماضی مفرد غائب یوردی دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (با حرف
 مصاحبت) (همان بعضیلورم کب و بعضیلورم فردر دیر که یتد معناسی
 افاده ایدر) که حرف رابط صفت (بشماع آن اتی ایشتمکه دیمکدر
 گرفتار طوتقون دیمکدر که بویه برزده عاشقنه استعمال اولنور) که
 کیم دیمکدر (آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب او کردند دیمکدر
 نیز دخی دیمکدر) (محصول ترکیب) بوقصه یعنی عالمک سلسله بند
 زلف دلارا اولد یعنی عبدالله بن جعفر رضی الله عنها حاضر تارنه
 ایرشدی جاریه نك صاحب اتی استدی طلب ایلدی و قرق یک در همه
 جاریه بی الدی و یوردی تا کیم یتد اول صوت ایلد که عالم اتی ایشتمکه
 گرفتار اولمش ایدی یعنی ایلدی عبدالله حاضر تازی صورتیکه
 بونی کیمدن او کردند جاریه دیدی فلان مغنیه دن اتی دخی طلب
 ایلدی یعنی استادی اولان مغنیه بی * بعد از آن عالم را بخواند و گفت

می خواهی که آن صوت را که شقیقه آن شده از استاد آن کنیزك
 بشنوی گفت بلی آن معنی را فرمود تا آن نفی کرد عالم بخود بیفتاد
 چنانکه تصور کردند که مکر بمرد عبدالله جعفر رضی الله عنه گفت
 دیدیم که ما بکشتن این مرد درگاه افتادیم * بعد از آن بودند صکره
 دیمکر یعنی جاریه بی الوب و استاد بی طلبیدن صکره (را اداات مفعول
 بخواند فعل ماضی مفرد غائب باء تأکید ایله بونده دعوت ایلدی
 دیمکر) می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استمهام معناسنی
 متضمن استزمسین دیمکر (که حرف بیان) را اداات مفعول (که حرف
 رابط صفت) شقیقه آن لامیه حیران معناسینه در (شده با حرف
 خطاب همزه حرف توسل اولمش سین دیمکر) بشنوی باء تأکید ایله
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایشیده سین دیمکر (بلی اداات تصدیق
 را اداات صله) فرمود فعل ماضی مفرد غائب (تا حرف تعلیل
 بخود کنند و سر دیمکر که عشی ده استعمال اولنور باغینلق
 دیمکر) یفتاد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکر
 (چنانکه انجیلین که دیمکر) انصورت فعل یابندن مصدر در که ظن
 معناسنده استعمال اولنور (کردند فعل ماضی جمع غائب) که حرف
 بیان (مکر بونده گانه معناسنه مستعمل در) بمرد باء تأکید ایله
 فعل ماضی اولدی دیمکر (دیدد فعل ماضی جمع مخاطب و استمهام
 معناسنی متضمن کورد یکرمی دیمکر) که حرف بیان (ماضمیر متکلم
 مع الغیر بر دیمکر) بکشتن این مصدرك مفعولنه اضافتیدر (با حرف
 سبب) افتادیم فعل ماضی متکلم مع الغیر واقع اولدی دیمکر
 (محصول ترکیب) جاریه بی الوب و معنی بی طلب ابتدا کنیز صکره عالمی
 دعوت ایلدی و دیدی استزمسین اول صدایی که انک حیرانی اولمش
 انک اول جاریه نك استادنندن ایشیده سین عالم دیدی بلی استزم اول
 معنی به بیوردی تا کیم اول صوت ایله نفی ایلدی عالم بخود دوشدی
 انجیلین که ظن ایلدی که گانه اولدی عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما
 دیدی کورد یکرمی که بر بومردك اولسی سببیه کاهده واقع اولدی
 * بعد زین فرمود تا آب بر روی وی زدند بخود باز آمد پاوی گفت
 ماندانسته بودیم که نودر عشق آن کنیزك باین مرتبه رسیده باشی گفت والله

آنچه پنهانست پیش از آنست که آشکاره شد * تا ادات تعلیل (بر
 حرف صله (روی وی بیانیه) زدند فعل ماضی جمع غائب آوردیلر
 دیمکدر (بخود با حرف صله کنندویه دیمکدر (باوی عالمه گفت دیدی
 (ندانسته نون حرف نفی ندانسته ماضیدن قسمدر بلمش دیمکدر
 (بودیم ماضی متکلم مع الغیر ایدک دیمکدر که ندانسته بودیم بلمش
 ایدک دیمک اولور (که حرف بیان (عشق آن لامیه (رسیده ماضیدن
 قسمدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب رسیده باشی ایشمش
 اوله سین دیمک اولور (آنچه اول نسنه که دیمکدر (پنهانست کبر لودر
 (پیش با غریبی ایلله زیاده دیمکدر (که حرف بیان (محصول ترکیب)
 اندنصکره یعنی عالم بایلدقنصکره عبدالله حضرت نری پیوردی
 تا کیم یوز بنه صو آوردیلر کبر و کنندویه کلدی عالمه دیدی بز
 بلمش ایدک که سن اول جاریه ک عشقنده بومر تیه به ایشمش اوله سین
 یعنی بورتیه عاشق اولدی فکی بیدک عالم دیدی والله اول نسنه که کبر لودر
 اندن زیاده در که آشکاره اولدی یعنی آشکار اولوب کورد بکردن
 کورمدیکر زیاده در * پرسید که خواهی که آن صوت را از آن کنیرک
 بشنوی گفت دیدی که چون آنرا از دیگری شنیدم که عاشق اوینیم
 بر من چه گذشت حال من چه گونه شود اگر انرا از لب و دهان معشوقه
 خود بشنوم پرسید که اگر وی را بینی شناسی بکر بست و گفت *
 (خواهی و بشنوی مضارع مخاطب لدر استر مبین واشیدر مبین
 دیمکدر (دیدی فعل ماضی مفرد مخاطب کوردک دیمکدر (که حرف
 بیان (از دیگری غیر بستدن دیمکدر (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده
 ایشتم دیمکدر (که حرف بیان (نستم دگم دیمکدر (گذشت فعل ماضی
 مفرد غائب بکدی دیمکدر (بشنوم باه تا کید ایلله فعل مضارع متکلم
 وحده ایشتم دیمکدر (بینی باه تا کید ایلله فعل مضارع مفرد مخاطب
 کورر سین دیمکدر (بشکستی ده بویله بیلور مبین دیمکدر (بکر بست
 باه تا کید ایلله فعل ماضی مفرد غائب اغلدی دیمکدر فاعلی تحتند
 عالمه راجعدر (محصول ترکیب) عبدالله حضرت نری سؤال ایلدیکه
 استر مبین که اول صدای اول جاریه دن ایشده سین عالم دیدی
 کوردک که چون انی غیر بستدن ایشتم که ائک عاشق دگم بنم اورزیمه

نه بگدی یعنی بنده ظهور یابدن حالی مشاهده ابلدك بنم حالم نه كونه اولور
اكر مشوقك اغزندن و دوداغندن ایشیدم یعنی اكر محبوبم دلندن
ایشتم دخی نه كونه حالات غریبه لر ظهور ایدر عیبد الله سوال
ایلدیكه اكرانی كور رسك بیلور مبسین عالم اغلدی و دیدی مقولی بو
پیتدر (پیت) * كفتی كه شناسی كه برداز تودل و دین * والله كه در آفاق
جزا ورا نشناسم * كفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیدك دیمكدر (كه
حرف بیان) شناسی فعل مضارع مفرد مخاطب بیلور مبسین دیمكدر
(كه ذوی العقولده مستعمل اولان اسمدر كیم دیمكدر (برد فعل مضارع
مفرد غائب ایلنور دیمكدر (دل كوكل (دین مذهب معناسنه در اما
بویه مقاملرده كمال تشعقدن عبارتدر كه اصطلاح اولمشدر (كه حرف
بیان) جزا ورا انك غیری بی دیمكدر (نشانهم فعل نفی مستقبل متكلم
(محصول پیت) دیدك كه بیلور مبسین كیم الدی سندن دل و دینی یعنی
سندن دل و دینی آن محبوبی بیلور مبسین دیو سوال ایلدك والله كه
آفاقده یعنی عالمده انك غیری بی یلم * بفرمود تا كنیرك رابیرون آوردند
و تسلیم وی كردند و كفت این مر تراست والله كه دروی بكوشه چشم
نكاه نكرده ام عالم در دست و پای هبدالله جعفر افتاد و كفت * یا حرف
ناكید (فرمود فعل ماضی مفرد فاعلی عبدالله راجعدر اادات
تعلیل (را اادات مفعول (بیرون آوردند جقار دیلر دیمكدر (تسلیم وی
مصدرك مفعولنه اضافیتدر (وی ضمیری عالمه راجعدر (كردند فعل
ماضی جمع غائب (كفت عبدالله بن جعفر دیدی (این كنیر كه اشارتدر
(مرادات تحقیق (این مر تراست تحقیق بوسنكدر دیمكدر (والله و او
حرف قسم (كه حرف رابط قسم (در حرف صله كنیر كه دیمكدر
(بكوشه چشم با حرف مصاحبت كوشه چشم بیانبه (نكاه نكرده ام
نظر ایلتمش دیمكدر (در دست درینه حرف صله (یاك عبدالله
اضافتی بیانبه (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمكدر
(محصول تركب) عبدالله بن جعفر بیوردی تا كیم جاریه بی جقار دیلر
و عالمه تسلیم ایلدیله و عبدالله دیدی بوجاریه سنكدر یعنی سكا هبه
ایلدیم والله كوز او جيله اكا نظر ایلتمش یعنی ظن ایلكه هوسنی آدی
اندنكره بكا احسن ایلدی او یله دكل بلکه كوز او جيله دخی نظر

ایلم عالم عبدالله بن جعفر الیه ویاخته دوشدی ویدی مقول
 بور باعبر (رباعی) آیم ز کرم بروی کار آوردی * وز موج فراغ بکنند
 آوردی * آیم میم متکلم (اب بروی کار آمد دیر اصطلاح در ایش
 مراد اوزره صورت باغله (اوردی فعل ماضی مفرد مخاطب
 بکنار آوردی خلاص ایلدک دیمکن کتابدر (محصولیت) کر مکن
 ایشوه صورت بغلدک یعنی بنی بر مراد ایلدک و بنی قراق موجندن
 خلاص ایلدک حاصلی مشوقه وصلت ایله شاد کام ایلدک مصراع
 اولک معناسی شارح اصطلاحات محمدن بهنر اولغله ایشک یوزینه
 آب کتوردک یعنی بنی عرض و وقاره ایشدردک دیمشک انی سوبلش
 وضودن معنی ویرمش * صبرم بدل زغم فکار آوردی * خوابم بدو
 چشم اشکبار آوردی * صبر مبتدا (میم ضمیر متکلم) دله مقید در
 فکاره مر بوطید صبر بدل زغم فکارم تقدیرنده در (فکار فاک کسری
 و کاف بحمله مجروح معناسنه در (چشم اشکبار موصوفک صفتنه
 اضافیتدر اشکبار کثرت کریده دن کلاه وصف ترکیبدر (محصولیت)
 محمدن مجروح اولان کوکله صبر کتوردک کثرت کریده مبتلا اولان
 کتوزومه انجو کتوردک حاصلی بکا هر جهته راحت ویردک دل
 لفظی غه مضافدر دیمش شارح مرحوم لکن زاء مفرده وار ایکن
 اضافه مانعدر هر تقدیر زائد اعتبار ایلشک تعبیر محلنده دکلدر
 (عروض) بور باعی اخرب مقبوض سالم ایتزد که مفعول مفاعله
 مفاعله فاع اولور که زحافات بیان اولندی (پس دست کنیزک را بکرفت
 و بخانه خود روان شد عید الله غلامی را فرمود که چهل هزار درم
 بکبر و برو و بدیشان بده تا بجهت فکر معیشت غباری بر خاطر ایشان
 نشیند و بفرغت خاطر از یکدیگر متع شوند * دست کنیزک پیایه
 را ادا مفعول (بکرفت یا تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوزدی
 دیمکدر) و بخانه خود با صله اضافیت لامیه (روان شد کنیدی دیمکدر
 (غلامی را یا حرف وحدت را ادا مفعول (فرمود فعل ماضی) که
 حرف بیان (چهل جیم عجمک کسریله فرق دیمکدر (چهل هزار
 فرق یک دیم اولور بکبر یا تا کید ایله امر حاضر مفرد در طوط دیمکدر
 (برو دخی بویه در کیت دیمکدر) بدیشان با حرف صله دال همزندن

مقلب ایشان ضمیر کثیر لک ایله عالمه را بجقدر (بدیه) بنا کید ایله امر حاضر و بر دیکدر (تا حرف تعلیل) بجهت با حرف مصاحبت جهت یونده عیب معاشند و (فکره اضافتی بیانیه) (فکره مضاعفه بویله) (غباری با حرف وحدت غبار توزدیمکدر کدردن کاهه در) (نشیب فعل فی مستقبل) او تور میه دیمکدر (از یکدیگر پری بودند) (مفعول تفعیل) باشند اسم فاعلبر فاعله منده معاشنه (محصل ترکیب) پس کنیزکک الی طودی و کندی خانه سنه کندی عبدالله بر غلامه پیوردیکه فرق یک الحقه طوت یعنی آل و کتب و انلره و برناکیم معیشت فکر سبیلله انلرک خاطرینه بر کدر او تور میه یعنی فراغ باللری کالده اولوب تشویش معیشت دخی اولسون و فراغت خاطر ایلله بر یوندن فاعله منید اوله زهی مخاوت (حکایت) عبدالله جعفر را در عهد معاویه از خزانة بیت المال هزار سال هزار درم می دادند چون نوبت میرید رسید آنرا پنج هزار درم رساند ملائش کردند که این حقوق همه مسلمانانست چرایک کسی دهی * (محصل ترکیب) عبدالله بن جعفر معاویه زمانده بیت المال خزینه سندن هر یل یک الحقه و بر رابندی چونکه نوبت یزیده ایرشدی آن اش یک الحقه به ایرشدی ملامت ایلد انلرکه بوجیع مسلمانلرک حق لریدر نیچون بر کیمیه و پرسین * گفت من این را بمنحاجان مدینه میدهم زیرا که وی هیچ از ارباب حاجات دریغ نمی دارد و پنهران از وی کسی را همراه وی بمدینه فرستاد تا تخصص احوال او نماید دومدت یکماه همه را صرف کرد چنانچه گویند بقرض محتاج شد * (محصل ترکیب) یزید اول لائمه جوانده دیدی بن بود راهمی مدینه نك بمنحاجلرینه و یزید زیرا که عسید الله ارباب حاجاند هیچ دریغ انلر و عبدالله بن کیرلی بر کیمیه بی اول لائمه بولد اش اوله رق مدینه به ارجال ایلدی تا کیم انك احوالی تخصص کوستره یعنی تقبش ایلوب ارایه بر آئی مدتمه بجموعی صرف و خرج ایلدی انجلین که دیرل فرضه محتاج اولدی یعنی دخی الحقه المقده محتاج اولدی (قطعه) دگر بدست گرم اوفند جهان چه یکسر * جهان باشد صد بار از جهان هم بیش * (بدیه) تا حرف صله (کریمه اضافتی بیانیه) (اوفند) و او ایلله افتد کی فعل مضارع مقدر غائب و وشه دیمکدر (یکسر)

براو خوردن یعنی جلّه بتون دیمکدر (جهان چه باشد جهان نه اولور
 (ضد بار یوز کره دیمکدر) هم دخی دیمکدر (پیش باه عربیله زیاده
 دیمکدر (محصول بیت) اگر کریمک الله دوش سره مجموع عالم یعنی مال
 جهانی کریمه و برسه جهان نه اولور یعنی مال جهان لاجبی در یوز کره
 جهانند دخی زیاده حاصلی یوز جهان مالت دخی زیاده و برسه
 به لاشی کبیر میل و رغبت ملز و اعتبار اینز * چو هست کبسه جودش خزینه درویش
 ریش ازان حسرت * چو هست کبسه جودش خزینه درویش
 (چرا نیچون دیمکدر (شود فعل مضارع اولور دیمکدر (دل درویش
 لامه (ریش یاره دیمکدر (هست لفظی درویش لفظنه مقید
 درویشست تقدیرنده در (کبسه جود مجازا بیانه (خزینه درویش
 لامه (محصول بیت) نیچون اولور درویشک کوکلی یاره اول حسرتدن
 یعنی درهم و دینار حسرتدن درویشک کوکلی نیچون یاره اولور
 یعنی اولور چو نکه کریمک چودی کبسه سی درویش نیچون خزینه در
 حاصلی کریم و جومرد وار ایکن فقرا محزون و مکدر اولور (عروض)
 بوقطعه بحر محضت مجبور که بر مصراع معاعلن فعلاتن معاعلن
 فعلاتن اولور (حکایت) خلیفه بغداد در موکب حشمت و شوکت خود
 میراند دیوانه پیش وی رسید و گفت ای خلیفه عنان کشیده دار که
 در مدح توست بیت گفته ام گفت بخوان بخواند خلیفه را خوش آمد *
 (موکب بمک فیتی و کافک کک منریله زینتی آه بناره دیرل (حشمت
 حاه مهله نک فتحیله خدم معناسنه در (شوکت معلوم بونلرک اوجی
 دخی بونده سلطنت معناسنه در (خوذه اضافت لامیه (می ادات
 حکایه ماضی مفرد سوزایدی دیمکدر (دیوانه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل (پیش وی لامیه انک گفته دیمکدر (عنان دیرکین دیمکدر
 (کشیده ماضیدن قسم چکش معناسنه (دار امر حاضر طوت دیمکدر
 اما عنان کشیده دار آن باشین چلک دیمکدن عبارتدر (که ادات تعلیل
 (مدح تو لامیه (سبه اوج) گفته ام فعل ماضی متکلم وحده دن قسمدر
 دیشم دیمکدر (گفت خلیفه دیدی (بخوان باه تا کیدایله امر حاضر
 مفرد اوقی دیمکدر (بخواند فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیمکدر
 (محصول ترکیب) بغداد خلیفه سی کندی سلطنت و شوکتی سوزردی

یعنی کان شوکت ایله کیسدر دی پردیوانه لک قتمه ایشدی ویدی
ای خلیفه آن باشن چک ز براسنی مدجده اوج یت سویلشم خلیفه
دیدی اوقودرویش اوقودی خلیفه به خوش کلدی * دیوانه چون
آزاید گفت مرسته درم عنایت کن تاروغن وخرما خرم و سیر
بخورم خلیفه فرمان داد تا بهرینتی هزار درم بوی دادند * تا حرف
نعلیل (روغن باغ دیمکدر) (خرم خام مجبه نک کسریله فعل مضارع
متکلم وحده الایم دیمکدر) (سیر کسره صریح ایله طوق معناسنه در
جوع مقابلی کسره مجهوله ایله صارم ساق معناسنه کلور بونده
ایکی سی دخی قابلدر بلکه معنای ثانی الیقدر هر تقدیر شارح معنای اوله
ذهب واردیسه ده) (بخورم باء تأکید ایله فعل مضارع متکلم وحده
یم دیمکدر) (محصول ترکیب) دیوانه اتی چونکه کوردی یعنی یتیم لرین
خلیفه به خوش کلدیکین کوردی ویدی بکا اوج درهم کرم ایله
ناکم باغ وخرما آلم و طوق یم یعنی طوبیجه یم یا خود صارم ساق یم
خلیفه فرمان ایلدی تا کم هر ییتی بمایله سنده بیک درهم اکا و پرلر یعنی
ویرمه فرمان ایلدی (قطعه) چون ذل فاقه زور کند بر سخنوری *
کرم مدح پادشاه مختار کند رواست * ذل مصدر در (فاقه به اضافتی
مفعولیه در فاقه فقر دیمکدر) (سخنوری یا حرف وحدت) (ور لفظی
ادات فاعل یا نسبت خلاصه شاعر دیمکدر) (مختوره بویه جوهر در
دیمکدر) (روا جائز معناسنه در) (محصول یت) چونکه فقر خورانی
شاعر غلبه ایله اگر جوهر پادشاهک وصفی ایدر سه زوا و جائز در
* مدوح چون کریم بود کرز شعر او * هر یت را خزانه کوهر
کند سزاست * مدوح اسم مفعول مدح اولمش دیمکدر یعنی
او کش (را ادات مفعول) (محصول یت) مدح اولنان چونکه کریم اوله
اگر انک یعنی شاعرک شعر ندن هر ییتی خزینه کوهر ایله لایق قدر
(بعض نسخه ده کند برینه دهد واقعدر اول وقت یت رادگی ما
صله اولور معنی هر ییتسه کوهر خزینه سی و پر سه سزادر) (عروض)
بو قطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مفعول در که بر مصرعی
مفعول فاعلات مضاعیل فاعلات اولور (حکایت) ابراهیم بن سلیمان
بن عبدالمک بن مروان گوید که دران وقت نوبت خلافت از بنی امیه

بنی العباس منتقل یافت و بنی العباس بنی الامیه را می گرفتند
 وی گفتند من بیرون کوفه ابراهیم را می که بصحرای مشرف بود نشسته
 بودم علمهای سیاه از کوفه بیرون آمد در خاطر من چنان افتاد که
 آن جماعت بطلب من می آیند * ابراهیم بن سلیمان بن عبد الملك
 بن مروان بن ابی بکر با جمعه امویه خلفا هستند در تفصیلی توار بخنده در
 استیان مرا جمع ایلسون (گوید فعل مضارع گویند بن یا علی خلاف
 قیاس گفتن دن قیل ایدر دیمکدر) (که حرف رابط مقول قول یافت
 فعل ماضی مفرد غائب بولیدی دیمکدر) (می حکایت حال ماضی) (گرفتند
 فعل ماضی جمع غائب طوتار لیدی دیمکدر) (می کشند سده بویه
 اولدر لیدی دیمکدر) (بیرون کوفه لامیه) (کوفه عراق عربیده بر شهر
 عظیم ابدی الآن خرابدر) (بام طام دیمکدر) (مهرابی با حرف وحدت
 (که حرف رابط هفت) (بصحرای با حرف صله) (مشرف بونده ناظر
 حنا سنده در) (بود ادا ت ماضی) (نشسته بودم او نور مش ایدم) (که
 حرف بیان) (علمها ادا ت جمع علم بیراق دیمکدر) (سیاهه اضافت
 بیانیه) (آمد فصل ماضی کلدی دیمکدر) (در حرف صله) (خاطر من
 لامیه) (افتاد فعل ماضی واقع اولدی بونده کلدی دیمکدر) (بطلب من
 لایسته) (با حرف صله) (می ادا ت تا کید) (آید فعل مضارع جمع
 غائب کلور لیدی دیمکدر) (محصل ترکیب مروانک او علی عبد الملك
 او علی سلیمانک او علی ابراهیم نقل ایدر که اول وقت که نوبت خلافت
 بنی امیه و بنی عباسه انتقال ایلدی و بنی عباس بنی امیه بی طوتار لیدی
 و قتل ایدر لیدی بن کوفه نك طشره سنده بر سر ايك طامنده که
 صحرایه ناظر ایدی او نور مش ایدم یعنی صحرایه ناظر بر سر ايك طامنده
 او نور ایدم که سیام بیراقلز کوفه دن طشره چندی بنم خاطر به
 لفجین کلدیکه اول جماعت بنی طلیه کلور لیدی یعنی انلرک بنی اراد قلری
 خاطر به خطور ایلدی * از بام فرود آمدم و متکروار بکوفه در آمدم
 و هیچ کس را انمی شناختم که پیش وی پنهان شوم بدر سرای بزرگی
 رسیدم من آمد دیدم که مردی خوب صورت سوار ایستاده و جوی
 از خلا مان و خاد مان کرد او در آمده الله سلام گفتیم گفت تو کیستی
 و حاجت تو چیست * فرود آمدم و فصل ماضی متکلم و خنده ایندم

دیمکدر (متکثر فاعل باندن اسم ماعلدر تبدیل دیمکدر) و ارادات
 نشیه (بکوفه با حرف صله) (در آمدم فعل ماضی متکلم وحده گیردم
 دیمکدر) نمی شناختم نون نافیه می ادات حال (شناختم فعل ماضی
 متکلم وحده) اگلز بیلز ایدم دیمکدر (پیش وی لامیه پیش قیت
 معانسه در) پنهان گیر او (شوم فعل مضارع متکلم وحده اولم دیمکدر
 بدر سرای بزرگی لامیه لدر) با حرف صله با حرف وحدت بر بکار
 سرای قبوسنه دیمکدر (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایشدم
 دیمکدر) (در آمدم گیردم) (دیدم کوردم) (که حرف بیان) (مردی یا
 حرف وحدت) (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمیش دیمکدر) (جوی یا
 حرف وحدت) (کرد کاف) عجمک کسی به چوره دیمکدر (در آمدند
 بونده جمع اولشدر دیمکدر) (تو کبستی سن کبستی دیمکدر) (حاجت
 نوجبست سنک حاجتک ندر) (محصول ترکیب) (طامدن ایندم و تبدیل
 صورت کوفه به گیردم هیچ کبسه بیلز ایدم که انک فتنده ~~کیرلتم~~
 بر بکار سرای قبوسنه ایشدم کوردم که بر کوزل صورتلی مرد پیش
 طور و بر جمع اطرافنه جمع اولشدر سلام علیک دیدم دیدی سن
 کبسن و حاجتک ندر بعض نسخه ده متکثر برینه متفکر واقفدر
 شارح دخی انی اختیار ایش چندان مناسب دکل * کقم مردی ام
 کریمت که از خصمیان خودی ترسم بمنزل تو پناه آورده ام مرا
 بمنزل خود در آورد و در حجره که نزدیک حرم وی بود بنشاند * مردی
 با حرف وحدت (میم متکلم همزه حرف توسل) (کریمت قاجقین
 دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (خصمیان الف نون ادات جمع) (خوده
 اضافت لامیه) (می ادات تأکید) (ترسم فعل مضارع متکلم وحده
 فور فرم دیمکدر) (با حرف صله) (منزل تو لامیه) (پناه صغتمه معانسه
 ایدم) (آورده ماضیدن قسم) (میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل) (پناه
 آورده ام صغتمه دیمکدر) (در آورد کنوردی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (حجره با حرف وحدت) (همزه توسل حجره او طه دیمکدر) (که
 حرف رابط صفت) (زودیک یقین دیمکدر) (بنشاند باء تأکید ایله فعل
 ماضی متعدی الف نون ادات تعدیه به یمه کیم بیان اولندی اونوردی
 یعنی اسکان ایلدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (سن کبسن دیوسؤل

اینجکه دیدم قاجمین برآدم که خصملمدن قور قرم سنک منزله
 متقدم بنی منزله کتوردی و برچره ده که انک حرمته یقین ایدی
 اوتوردی یعنی کندی حرمته یقین براوطه ده بنی اسکان ایلدی
 *چند روز انجا بودم به بهترین حالی هرچه دوستی داشتم از مطاعم
 و مشارب و ملائیس همه پیش من حاضر بود از من هیچ نمی پرسید
 هر روز یک بار سواری شد و بازی آمدیک روز ازو پرسیدم که هر روز
 ترا می بینم که سواری شوی و زودی آبی بچه کاری روی گفت *
 چند روز برفچ کون دیمکدر (انجا اول محله (بودم اولدم (به بهترین
 باحرف مصاحبت (به هاء ملفوظی و باء مکسوره ایله ابو دیمکدر
 (ترا دات تفضیل باحرف نسبت نون حرف تأکید (حالی باحرف
 بوحدت (می ادا ت حال ماضی (داشتم فعل ماضی متکلم وحده طو تر ایدم
 دیمکدر (مطاعم مطعمک جوی که مصدر نمی دریبه جکر دیمکدر
 (مشارب ده بویه ایچه جکر دیمکدر (ملائیس ده بویه کیه جکر
 دیمکدر (پیش من لایس بنم فتمده دیمکدر (نمی پرسید سؤال ایلدی
 معنای فعل نفی ماضی مفرد غائب (یک بار برگره دیمکدر (سوارشدی
 سوار اولوردی (باز یونده بنه دیمکدر (می آمد کلور ایدی دیمکدر
 (پرسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال ایلدم دیمکدر (بینم فعل مضارع
 متکلم وحده کور ورم دیمکدر (می شوی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اولورسین دیمکدر (زودی می آبی فعل مضارع مفرد مخاطب
 کلورسین دیمکدر (می روی ده بویه کیدرسین دیمکدر (محصل ترکیب)
 برفاج کون اول سرایده اولدم بر ایوزک حال ایله که هر نه دوستک
 طو تر دم یعنی استندیکم و سودیکم به جکر دن و کیه جکر دن بتون بنم
 فتمده حاضر ایدی یعنی بدن برشی دریغ ایتر ایدی بدن هیچ سؤال
 ایلدی یعنی نمی گیم اولدیقم سؤال ایلدی هر کون برگره سوار اولوردی
 و به کلوریدی بر کون اندن سؤال ایلدم که هر کون سنی کوررمکه سوار
 اولورسین و بر کلورسین نه ایشه کیدرسین جوابنده دیدی * ابراهیم
 ابن سلیمان پدر مرا کشته است شنیده ام که درین شهر پنهان شده است
 هر روزی زوم بامید آنکه شاید و بر ایام و به قصاص پدر خود برسام *
 (به قصاص پدر خود لایم و بیانه باحرف صله (برسام باء تأکید ایله

فعل مضارع متعدی متکلم وحده ایرشدره یم دیمکدر (محصول ترکیب)
 اول مرد دیدی ابراهیم بن سلیمان بنم بابایی قتل الیشدر اشدنمه
 پوشهرده کیر الیشدر هر کون کیدرم اول امید امله که اوله که انی بولم
 وکنده یدرم قصاصنه ایرشدریم یعنی بابامک قاتی اندن آلوب قتل
 ایدم * چون اینزا شنیدم ازادیار خود در تعجب ماندم که مرا قضا
 بمنزل کسی انداخته است که طالب قتل منست از حیات خود سیر آمدم
 آن مرد را از نام وی و نام پدر وی پرسیدم دانستم که او راست می گوید *
 (اینزا را اذات مفعول) شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشدیم
 دیمکدر (ادیار بد بخت معناسنه استعمال وانور) خوده اضافت لامیه
 (ماندم فعل ماضی متکلم وحده فالدم دیمکدر) که حرف بیان (قضا
 جناب حقن کلن مصاصیه دیرل) بمنزل کسی با حرف صله اضافت لامیه
 یا حرف وحدت (انداخته ماضیدن قسمدر آتمش دیمکدر) که حرف
 بیان (طالب قتل اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) قتل من لامیه
 (حیات خود لامیه) سیر آمدم حسب اللغة طوق کلدک دیمکدر لکن
 ناامید لکنه استعمال وانور (مرد را اذات صله) نام وی لامیه (دانستم
 فعل ماضی متکلم وحده یلدم دیمکدر) می گوید فعل مضارع مفرد
 غائب سوبلد دیمکدر (محصول ترکیب) چون بونی اشدیم یعنی بوکلام
 موخس مسموع اولد قده کندو اد بازمدن تعجیده فالدمکه بنی قضاء
 الهی بر کیمسه نک منزله آتمشدر که بنم قلمه طالبدر کندو حیاءمدن
 ناامید و ما یوس اولدم و اول مرده کندو آندن و بابایی آندن سؤال
 ایلدم که اول مرد طوغری سوبلر * کتتم ای جوانمرد ترا در ذمه
 من حقوق بسیارست واجبست بر من که ترا بر خصم نودالات کم و این
 راه آمد شد را بر تو کوتاه گردانم ابراهیم بن سلیمان من خون پدر خود
 از من بخواه باور نکرد * ترا را اذات تخصیص (ذمه بونده بیون
 معناسنه در) من اضافت لامیه (که حرف بیان) ترا را اذات صله
 (خصم تو لامیه) کنم فعل مضارع متکلم وحده ایلیم دیمکدر (راه آمد
 شد بیانیه آمد شد مصدر مرکبدر کلوب کتمه معناسه) را اذات مفعول
 (خون پدر لامیه بابا کلک قاتی دیمکدر بخواه باه تأکید امله امر حاضر
 مفرد استه دیمکدر) باور نکرد این تعدی دیمکدر فاعلی مرده راجعدر

(محصل ترکیب) دیدم ای جوانمرد سنک بنم بویغده حقلرک چو فرد
 واجبدر بنم اوزیمه سکا خصمی دلالت ایلیم و بوکلوب کتیه بولنی
 سکا قصه ایلیم ابراهیم بن سلیمان بنم باباکک قانی بندن استه اول سرد
 ایانمیدی * گفت همانا که از حیات خود تنک آمده می خواهی که ازین
 محنت خلاص شوی گفتیم لا والله که من اورا کشته ام و نشانیها گفتیم
 دانست که راست می گویم رنگ او برافروخت و چشمان وی سرخ شد
 زمانی سردر پیش انداخت بعد زان گفت زود باشد که پیدر من رسی
 و خون نواز تو خواهد من زینهار می داده ام ترا باطل نکتم بر خیز و بیرون
 رو که بر نفس خود ایمن نیستم مبادا که گزند می تورسانم پس هزار دینار
 عطا فرمود بر گرفتیم و بیرون رفتیم * همانا بگزر دیمکدر (که حرف بیان
 حیات خود بیانیه) تنک طار دیمکدر (آمده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل مجعوعی اوصافش سین دیمکدر (خواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استر سین دیمکدر) (که حرف بیان) رنگ اولامیه (برافروخت
 بر حرف تأکید افروخت فعل ماضی مفرد غائب پارلادی دیمکدر
 (چشمان وی لامیه) (سرخ شد) زاردی دیمکدر زمانی یا حرف وحدت
 پیش اولک دیمکدر (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر
 (سردر پیش انداخت فکر و اندیشه دن عبارتندر (زود تر دیمکدر
 (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (پیدر من یا حرف صله
 اضافت لامیه (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب ایر بشور سین دیمکدر
 (خون خود لامیه) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استر دیمکدر یا خود
 امر غائب معانسته اسنسون دیمکدر خواهی دندن یا خوا سندن زیر امصدر
 تائی سنی ده ناداله قلب اولند قد نصکره سین یا حذف اولنور یا یایه
 قلب اولنوب یا هایه قلب اولنور بونده هایه قلب اولنشد (زینهار می
 یا حرف وحدت زینهار بونده امان دیمکدر (داده ماضیدن قسمدر
 (میم ضمیر متکلم همزه حرف توسل (برخیز امر حاضر فاعل دیمکدر
 (روده بویله کیت دیمکدر) (که حرف تعلیل) (نفس خود لامیه) (مبادا که
 اولیه که) (گزند یا حرف وحدت) (گزند کاف محکم ضمیه صله ضرر
 دیمکدر) (رسانم فعل مضارع متعدی متکلم وحده ایر شد برم دیمکدر
 (بر گرفتیم قبض ایلدم دیمکدر) (محصل ترکیب) اول مرد بدی بگزر که

کنندو حیانتکندن اوصافش سین استرسنگه بو محنتدن خلاص
 اوله سین بن دیدم لاوالله یعنی بویه دبذبکین کبی دکل که بن افی
 اولدر مشدر ونشالریخی سوبلدم بیلدیکه طوغری سولرم انک بوزی
 پارلادی وکوزلری قزاردی حاصلی اثار غضب ظاهر اولدی بر زمان
 تفکر ایلدی بوندنصره دبیدی نیز اولور که بنم بابامه ابرشورسین یعنی
 بقینده سنگده اجل موعودک کلور فوت اولورسین و بابامه ملاقی
 اولورسین قاتی سندن استر بنم دعوامه حاجت یوق یاخود اسفسون
 یعنی قاتی سندن طلب ایلسون بن بر امان که ویرشم سکا باطل ایلیم
 قالی وطرشه کیت زیر کتد و تقسمه امین دکل اولیه که سکا بر ضرر
 ایرشدیرم پس یك التون عطا پیوردی قبض ایلدم وطرشه کیتدم
 (منوی) جوامردا جوامردی پیاموز * زمردان جهان مردی پیاموز *
 (جوامردا الف حرف ندا ای جوامرد دیمکدر) (جوامردی باحرف
 مصدر جوامردا کی دیمکدر) (پیاموز باء تأکید ایله امر حاضر مفرد
 اوکرن دیمکدر) (مردان جهان لایمه جهانک مردلندن دیمکدر
 (مردی باحرف مصدر مردا کی دیمکدر) (محصول بیت) ای جوامرد
 جوامردا کی اوکرن یعنی ای دعوای سخا واطف وکرم ایدن کیسه
 جوامردا کی بویه بذل جان ایله در مردان جهانندن مردا کی اوکرن
 تعلیم ایله * درون از کین کین جوان نکهدار * زبان از طعن بدکویان
 نکهدار * کین کین جوان بیانیه کین جو وصف ترکیبدر الف ونون
 ادات جمع طالب کین اولنله کیندن دیمکدر) (نکهدار حفظ ایله دیمکدر
 (طعن بدکویان بیانیه بدکو وصف ترکیبدر کتوسو یلیجی دیمکدر الف
 نون ادات جمع کتوسو یلیجی طعنندن دیمکدر) (محصول بیت)
 طالب کین اولنله کین ایتمدن یعنی سنک بدخواهلیکه بغض وعداوت
 وکین ایلدن درونکی حفظ ایله بدکوله طعن ایلکدن دیمکدر حفظ
 ایله حاصلی جوامردی بیان ایدوب پیور که دوست و دشمنه حقد
 وکین ایلکدن پالک وبار و اغیاره طعن و ذم ایتمدن دیمکدر حفظ ایله
 دیمک اولور * نکوی کن بان کوباتو بدکرد * کزان بدرخنه دراقبال
 خود کرد * نکوی یا حرف مصدر ایلک دیمکدر) (بان یا حرف صله
 (کوه اودن مخفف) (که کیم دیمکدر) (باتو یا حرف صله) (کران که

از اندن مخفدر (که حرف تعلیل بدرخه کنوكدك ديمكدرد) اقبال خود
 يسانيه (محصول ييت) ايلك ايله اول كيمسه يه كه اوسكا بد ايلدي زيرا
 اول بدرخه يي سكندواقباله ايلدي يعني انك ايلديكي بدلك ينه
 كندويه عائد درغيره مضردكدر * چو آيين نكو كاري كسي ساز * نكردد
 باتو جز آن نيكوي باز * (جوادات تعليل) آيين نكو كاري يسانيه آيين الف
 ممدوده ايله رسم وعادت ديمكدرد نكوكار وصف تركييدر (يا حرف مصدر
 ايواشللك ديمكدرد) كني فعل مضارع مفرر مخلص ايله سين ديمكدرد
 (ساز مفعول بونده صنعت معناسنه در) نكردد فعل نفي مستقبل
 ايلز ديمكدرد (باتو يا حرف صله) نكوي ياه ثاني حرف مصدر ايلك
 ديمكدرد (باز بونده رجوع معناسنه در) محصول ييت (چونكه ايو
 اشلي لكي صنعت ايلك يعني دئما قولا وفعلا وفعلا لطف واحسان
 ونصرت ايلك سكا اول ايلكدن غيري رجوع ايلز يعني ينه اول كرم
 سكا عائددر (بعض نسخه ده بومصراع نكردد جز بتوان نيكوي باز
 واقع اولمشدر وينه مال بردر) عروض (بوشوي بحر هزج مسدس
 مقصوردر كه يالكز عروض وضرينه قصر طاري اولوب پرمصراعي
 مفاعيلن مفاعيلن مفاعيل اولمشدر) حكاييت (شي در مسجد جامع مصر
 آتش افتاد بسوخت مسلمانانرا توهم آن شد كه ازانصارا كرده اند
 بمكافات آن آتش در خانهاى ايشان انداختند و بسوختند سلطان
 مصر جماعتي را كه آتش در خانهاى ايشان انداخته بودند بگرفت
 در يگجا جمع كرد و بفرمود تابعدد ايشان رقعها نوشتند در بعضي
 كشتن ردر بعضي دست بريدن ودر بعضي ناز يانه زدن * شي يا حرف
 وحدت (مسجد جامع عامك خاصه اضافتيدر يا خود مسجد جمع
 وعبد مراددر) مضره اضافت لاميه (افتاد فعل ماضى مفرر دوشدى
 ديمكدرد) بسوخت ده بويله ياندى ديمكدرد (مسلمانانرا اداات تخصيص
 الف نون اداات جمع) انرا اول آتشي (كرده اند ايلشدر) بمكافات آن
 با حرف صله اضافت لاميه (مكافات جزا معناسنه) آتش مبتدا
 (انداختند خبري) خانهاى ايشان لاميه ها اداات جمع (ايشان ضمير
 جمعي نصارايه را جمعدر) سوختند فعل ماضى جمع غائب يافديلر ديمكدرد
 (جماعتي يا حرف وحدت) را اداات مفعول (كه حرفى رابط صفت

(انداخته ماضیدن قسمدر) (بودند اداات جمع ماضی اتمش ایندیلر
 دیمکدر) (بگرفت باء تا کید ایله طوتندی دیمکدر) (درحرف طرف) (یکجا
 برره دیمکدر) بعدد ایسان باحرف طرف یا خود مقدار معناسنی منضمین
 اضافت لامیه (رقعهها هادات جمع رقعہ بونده کاغد معناسنه در
 نوشتند فعل ماضی جمع غائب یازدیلر دیمکدر) (کشتن مصدر در
 قتل ایلمک معناسنه) (بریدن باء ضمیمه مصدر در کسمک معناسنه
 تازیانه فجی دیمکدر) (زدن مصدر در اورمق معناسنه) (محصول ترکیب)
 یکجده مصرک جمعه مسجدینه آتش واقع اولدی یانندی مسلما نلره
 اول توهم اولدیکه یعنی اولیه توهم وطن ایندیلر که انی یعنی اول آتش
 فعلی نصارا اینشالردر انک مجازانه آتشی انلرک اولرینه ائدیلر
 و باقدیلر مصر سلطانی برجاعتی که آتشی انلرک اولرینه اتمش
 ابدیلر یعنی نصارا خانه لرینه آتش اتوب یقان جاعتی طوتندی و برره
 جمع ایلدی و یوردی تا اول جماعتک عددی مقداری کاغذ یازدیلر
 بعضی کاغذده قتل ایلمک و بعضی بستمده ان کسمک و بعضی بستمده
 قاجی اورمق * و آن رقعهارا رایشان افشاندند بر هر کس رقعسه که
 افشاد باوی بمضمون آن معامله کردند یک رقعہ که مضمون آن کشتن
 بود بر کسی افتاد گفت من از کشتن باکی ندارم اما مادری دارم و جرمن
 کسی ندارد در پهلوی وی دیگری بود که در رقعسه وی تازیانه زدن
 بودی رقعہ خود را بان کس داد و رقعہ ویرا گرفت و گفت من مادر
 ندارم این را بجای بکشند و از اینجای این تازیانه زدند * رقعهارا
 اداات مفعول کاغذری دیمکدر (برایشان اول جماعت اوزریشه
 افشاندند فعل ماضی جمع غائب صاجدیلر طاعتدیلر دیمکدر
 (رقعه یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت
 (باوی باحرف صله وی ضمیری کسه را جمعدر) (بمضمون آن باحرف
 مصاحبت اضافت لامیه) (آن رقعہ به اشارتدر یعنی اول رقعہ تک
 اینجده نه یازلدیسه انکله دیمکدر) (معامله مفاعله باندن مصدر
 بونده ثلاثی معناسنه در که غل دیمکدر) (برکسی یا حرف وحدت
 (باکی باحرف مصدر باء عریله قورقو معناسنه در که قورقو
 دیمک اولور) (ندارم فعل نفی مستقبل طوعم دیمکدر اما بوله برلده

مجرد نفیدن عبارتند ر (باکی ندارم قورقم دیمك اولور (مادری
 یا حرف وحدت مادر انا دیمكدر (دارم فعل مضارع متكلم وحده
 طو تارم دیمكدر بونده مجرد اثباتدن عبارتند ر مادری دارم برانام
 وارد دیمك اولور (چیز من بنم غیری (کسی یا حرف وحدت (ندارد
 ندارم کی نفیدن عبارتند ر (در حرف ظرف (پهلوی وی لامیه پهلوی
 یان دیمكدر (وی ضمیر مادریه راجعدر (دیگری یا حرف وحدت
 (رقعه خود لامیه را اداات مفعول (با آن یا حرف صله آن ~~کسه~~
 اشارتند (داد فعل ماضی مفرد غائب و بر دی دیمكدر (رقعه و پرا
 لامیه (را اداات مفعول وی کسه راجعدر (بگرفت باء تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب طوتندی والدی دیمكدر (بگشتند باء تأکید ایله فعل
 ماضی جمع غائب اولدر دیلر دیمكدر (زدند بویه اولدر دیلر دیمكدر
 (محصول ترکیب) و اول کاغذی اول جمعك اوزر زینه صاحبیلر
 و طاعت دیلر یعنی قرعه ایلدیلر هر بر کیمسه نك اوزر زینه بر کاغذ که
 دوشدی اكا اول کاغذك مضمون بیه عمل ایلدیلر یعنی کاغذند قتل
 واقع اولاتی قتل ایله ل ال کسمك اولانك النی کسملر قاججی اورلق
 باز یلی اولاته قاججی اوزه لر بر کاغذ که انك مضمونی قتل ایدی بر کیمسه
 اوزره دوشدی دیدی بن قتلدن قورقم اما برانام وارد و بندن غیری
 کیمسه سی یوقدر بو کلامی دین آدمک یاننده بر غیر سی وار ایدیکه
 انك کاغذنده قاججی اورمق ایدی اول آدم کندی کاغذینی اول کیمسه به
 و بر دی وانك کاغذینی الدی و دیدی بنم انام یوقدر بوی یعنی انام
 یوقدر دیو کاغذینی تبدیل ایدنی قتل ایلدیلر و اول انام وارد دیدنی
 انك زینه قاججی اور دیلر (مثنوی) بسیم وزر جواتمردی توان کرد *
 بخوش انکس کو جواتمردی بجان کرد * بسیم یا حرف مصاحبت
 سببیتی مضمین (جواتمردی یا حرف مصدر (کرد بونده مصدر
 معناسنه در زرا تواند بوی مضارعت ملحوظدر (کو که اودن
 مخفصدر (که حرف رابط صفت او کسه راجعدر (بجان یا حرف
 مصاحبت (کرد فعل ماضی مفرد غائب (محصول یت) لمتون و کش ایله
 جواتمردلک ایلک ممکندر خوش اول کیمسه در که جواتمردلکی جان ایله
 ایلدی یعنی مال ایله سخاوت ایدر چوق بولور لکن دوست بولنه

جان فدا ایدن نایادر * بجان چون احتیاج یار بشناخت * حیات خود
 فدای جان او ساخت * بجان باحرف صله (احتیاج یار لامبه (یار
 بونده دوست معناسنه در (بشناخت باه تأکید ایله فعل ماضی
 مفرد غائب اکلدی دیمکدر (حیات خود بیانیه (فدای جان او بیانیه
 ولامبه (اوضمیری یاره راجعدر (ساخت فعل ماضی مفرد غائب
 ابلدی دیمکدر (محصول بیت) جانه چونکه دوستک احتیاجی اکلده
 کندی جاتی انک جانه فدا ایلده حاصلی احبابی وجودی من وجه
 کند و دن زباده لزومنی فهم و ادراک ایلدیکی کبی برینه جانی فدا
 ایدر جو انرد (عروض) بوثنوی بحر هزج مسدس مقصور در که
 بر مصرعی مضاعفین مضاعفین مفاعیل اولور (حکایت) اصمعی کو بد
 که با کریمی آشنایی داشتم که همواره بتوقع کرم و احسان بدرخانه وی
 می رفتم بیکار بدرخانه وی رسیدم در بان نشانده بود مرا منع کرد
 از آنکه بروی در آیم * اصمعی فصیحی عربدن بر کیمسه تک مخلفی در که
 لغت عربده بعضی بدتلریله اسنشه ایدر لر (گوید نقل ایدر دیمکدر
 (که حرف رابط مقول قول (با کریمی باحرف مصاحبت باحرف
 وحدت (آشنایی یا حرف مصدر (داشتم فعل ماضی متکلم وحده
 طوتاردم یعنی وار ایدی دیمکدر (که حرف بیان (همواره و همواره
 دائم دیمکدر (بتوقع باحرف مصاحبت (توقع تفعیل بایندن مصدر در
 امید معناسنه (کرمه اضافت مفعولانه در (بدرخانه وی بیانیه
 ولامبه (باحرف صله (در قیو (وی کریمه راجعدر اول کریمک خانه سی
 قبوسه دیمکدر (می ادات حال ماضی (رفتم فعل ماضی متکلم وحده
 (بیکار بر کره دیمکدر ((بدرخانه وی سابق کبی (رسیدم فعل ماضی
 متکلم وحده (در بان قیوچی دیمکدر زیر بان لفظی ادات فاعلدر
 (نشانده ماضیدن مصدر وضع ایتمش معناسنه (بود ادات ماضی
 (مرا بنی دیمکدر (بر حرف استعلا (وی ضمیری کریمه راجعدر (در آیم
 کریم دیمکدر (محصول ترکیب) اصمعی نقل ایدر که بر کریم ایله اشناغم
 وار ایدیکه دائم کرم و احسان امیدله انک خانه سی قبوسه کیدر ایدم بر کره
 انک خانه سی قبوسه ایشدم قیوچی وضع ایلمش ایدی بنی منع ایلدی شول
 شیدیکه انک اوزرینه کریم یعنی یاننه وارمغه بنی منع ایلدی حاصلی

ایچرو قومدی * بعد از آن گفت ای اسمعی سبب این منع کردن من از در
 آمدن وی تنگ دستی و ناداریست که پیش آمده است من این بیت را
 بنوشتم و بدر بان دادم تا وی رساند * بعد از آن بودند نصکره (سبب این
 منع کردن من بنم منع ایلمک کمک سبی) در آمدن وی مصدرک مفعولنه در
 وی ضمیری کریمه راجعدر (تنگ دستی یا حرف مصدر تنگ دست
 وصف ترکیبدر ترکیحه زو کورت دیمکدر (ناداره) بویه فقیر دیمکدر
 (بابنه حرف مصدر (سین و اادات خبر (که حرف رابط صفت
 (و را اادات تخصیص (وی بنه کریمه راجعدر (پیش آمده است
 قته کلمشدر (این بیت را اادات مفعول (بنوشتم باه تا کید ایله
 فعل ماضی متکلم وحده یازدم دیمکدر (بدر بان با حرف صله (زادم
 فعل ماضی متکلم وحده و یردم دیمکدر (تا حرف تعلیل بوی با حرف صله
 وی کریمه راجعدر (رساند فعل مضارع مفرد غائب ابرشدره دیمکدر
 (محصول ترکیب) در بان بنی منع ایتد کد نصکره دیدی ای اسمعی بنم منع
 ایلمک کمک سبی اکا کیرمه دن یعنی انک بانه کیرمه سنی منع ایتد یکمک
 سبی زو کورتک و فقیر لکدر که انک قته کلمشدر یعنی اکا عارض اولان
 فقر در دینجه بنده بوییتی یازدم و قیوجیه و یردم که اول کریمه ابرشدره
 (شعر) اذا كان الکرم له حجاب * فا فضل الکرم علی اللیم *
 (اذا اسم شرط (خافض لشرط و منصوب بجوابه سکون اوزره مبنی
 محلا منصوب مفعول فیهنر جوابی اولان فا فضل جله سنک (کان
 فعل ناقص الکرم اسم مرفوعی (له کریمه عائد ضمیر ایله جار مع المجرور
 ظرف مستقر مقدم خبر (حجاب مؤخر مبتدا جله سی محلا منصوب
 کان تک خبری کان تک اسمی و خبری جله سی اذ انک شرطی (حجاب
 بونده مانع معانسته در (فا فاء جزائیه (ما ماء موصول محلا مرفوع
 مقدم خبر (فضل مؤخر مبتدا جله سی اذ انک جوابی (الکرم مضاف
 الیهی (علی اللیم فضله متعلق (لیم دنی و الحاق معانسته در
 (محصول بیت) کریم کنند و ایچون حجاب حاصلدر اولدینی و قنده یعنی
 کریمک کنند و به دخوله مانع حاجب و در باقی اولدینی و قنده لیم
 اوزره کریمک فعلی ندر * بعد از زمانی برآمد ورقعه را در آورد که
 بر پشت وی نوشته که * زمانی یا حرف وحدت (برآمد گلدی دیمکدر

(در آورد کنوردی) پشت وی لامیه وی رقه به راجعدر (نوشته
 ماضیدن قسمدر یازمش دیمکدر) (که حرف بیان (محصول ترکیب)
 برزماند نصکره در بان کلدی و کاغدی کنوردی که انک ارقه سنده
 یازمشکه (یت) اذا کان الکریم قلیل مال * تستر بالحجاب عن الغریم *
 (اذا کان الکریم سابق کبی (قلیل لفظاً منصوب خبریدر کاننک
 مال مضاف الیهی) (تستر تفعل بابتدن فعل مضارع فاعلی تختده
 کریمه راجعدر جمله سی اذ انک جوابی) (الحجاب وعن الغریم
 ایکی سیده تستر به متعلق (محصول یت) کریمک مالی از اولدینی وقتده
 حجاب ایله غریمندن تستر بیدر یعنی سائلین و وار دیندن کندوی مخفی
 و ممنوع قیلر (عروض) بو ایکی یت عربی یحیر و افر دندر که اصلی
 درت کره مفاعلتن در اول بر جزوی حذف اولنوب مجز و قلمشدر و صدر
 و ابتدایینه عصب طاری اولمشدر که عصب مفاعلتن دن حرف
 خامسی اسکا نه دیرل لام ساکن قلوب مفاعلتن اولوب مفاعلتن لفظنه
 تبدیل اولنور حشور سالم عروض و ضربنه قطف طاری اولوب
 قطف فاصله صغرائک اخردن بر متحرک و بر ساکنی حذف و بر متحرکی
 اسکا نه دیرل مفاعل قالوب فعولن لفظنه تبدیل اولنور بویه اولجبه
 بر مصرعی مفاعلتن مفاعلتن فعولن اولوب و افر معصوب و مقطوف
 اولور * و همراه رقه صره پانصد دینار دروی با خود کتم هرگز
 قصه از بن غریبتر بمن نکذشته است این را تحفه مجلس مأمون
 خواهم ساخت پیش وی رقم کف از تجامی رسی ای اصمعی کتم از
 پیش کریمترین کسی از احبای عرب پرسید که کبست کتم هر دی که مرا
 از علم و مال بهره و رساخته است * همراه بیله دیمکدر که همراه رقه
 کاغذ ایله بیله دیمکدر (صره یا حرف وحدت همزه حرف توسل
 صره کبسه دیمکدر) (پانصد بشیوز دیمکدر دروی صره ده) (قصه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (نکذشته ماضی منفیدن قسمدر
 کچما مشدر دیمکدر) (تحفه مجلس مأمون لامیه لدر در تحفه هدیه دیمکدر
 (خواهم ساخت ایلیسرم دیمکدر) (وی ضمیر مأمونه راجعدر) (از کجا
 قدن) (می رسی فعل مضارع مخاطب) (یریشور سین دیمکدر) (کریم
 ترین کسی بیایه یا حرف وحدت) (احیا فتح همزه ایله حبک چه بدر

قبيله زدیمکدر (عربه اضافت ییانه) کبست کچدر دیمکدر (مردی
 با حرف وحدت) که حرف رابط صفت (مراینی دیمکدر) مال خود
 ییانه (بهره نصیب معناه اسنه در) و رادات نسبت بهره ورنصبیلی
 دیمکدر (ساخنه ماضیدن قسمدر سین و رادات خبر ایلشدر دیمکدر
 (محصول ترکیب) دخی کاغدا ايله یيله برکیسه که انده بشیورالتون وار
 ایدی ار سال ایلدی کندی کندیمه دیدم هر بر وقت بودن غریک
 بر قصه بنم اوزریمه واقع اولمشدر بونی مأمونک مجلسه هدیه ایلیم
 یعنی بو حکایه بی مأمونه نقل ایدیم مأمون فتنه کیندم مأمون قندن
 ابریشورسین یعنی زهدن کلورسین ای اصمعی دیدی بن دیدم عرب
 قبيله لرندن بر کریمک کیسه نک قندن کلورم سوال ایلدیکه کیمدر
 دیدم بر آدم که بنی کندو علمندن و مالندن نصبیلی ایلدی یعنی بیتمه
 جواب ايله بنی اسکاگت و ملزم و احسانيله مقتم ایلشدر * و آن
 رقعده و صره ویرا بر زمین نهادم چون صره را بید نک وی برآمد
 و گفت این بمهر خزانه منست می خواهم که انکس را طلب کنم کتم
 ای امیرالمؤمنین والله که من شرم میدارم که بجهت بعضی کاشکان
 تو خوفی بخاطر وی راه یابد * صره ویرا رادات مفعول اضافت
 لامیه (نهادم فعل ماضی متکلم وحده قودم دیمکدر چون حرف
 تعلیل (را رادات مفعول (بید باده تا کید ايله فعل ماضی مفرد (رنک وی
 لامیه (برآمد بونده متغیر اولدی دیمکدر این صره به اشاردر (بمهر
 خزانه منست لامیه لدر (با حرف مصاحبت) که حرف ییان (را
 رادات مفعول (شرم میدارم اوتانورم دیمکدر (که حرف تعلیل (با
 حرف مصاحبت (جهت بونده سبب دیمکدر (کاشکان الف نون
 رادات جمع کاف هاء زسمیدن مبدل (کاشته کان عجمک ضمیله ترکیبه
 مباشر دید کلریدر (توبه اضافت لامیه (خوفی با حرف وحدت
 (بخاطر وی لامیه با حرف صله (راه یابد بول بویه (محصول ترکیب)
 و آنک کاغدینی و صره سنی ره قودم چونکه صره بی کوردی رنکی
 بوزلدی متغیر اولدی و دیدی بو صره بنم خزانه مک مهر به در
 استر که اول کیسه بی طلب ایدم دیدم ای امیرالمؤمنین والله که بن
 اوتانورم که سنک بعضی مباشر لرینک س- بیله انک خاطر بنه برخوف

بول بوله * مأمون بیکی از خواص خود را گفت که همراه اصمعی برو
 چون آن مرد را بینی بکوی امیر المؤمنین زامی طلبد بی آنکه تفرقه
 بخاطر وی رسد * برو باه تا کید ایله کیت دیمکدر امر حاضر در
 (بینی باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب کوزه سین دیمکدر
 (بکوی باه تا کید ایله امر حاضر در سوبله دیمکدر (می طلبد فعل مضارع
 استر دیمکدر (بی ادات سبب تفرقه تغیل بابتدن مصدر در نشویش
 معناسنه (محصول ترکیب) مأمون خواصندن برینه دبیکه اصمعی
 ایله بیله کیت چون اول مردی کوزه سین دبیکه امیر المؤمنین سنی
 استر ایله دکل که نک خاطرینه نشویش ابریشه یعنی قورفتی سزین
 دعوت ایله * چون آن مرد حاضر آمد مأمون باوی گفت توان آن شخص
 نیستی که دی روز پیش ما آمدی و اظهار فقر و فاقه کردی این صره را
 بنودادم ناصرف معاش خود کنی یک بیت شعر که اصمعی پیش تو
 فرستاد آزا بوی گفت والله که در اظهار فقر و فاقه که دی کردم
 دروغ نکتم لیکن نخواستم که قاصد و براباز گردانم مگر امیر المؤمنین مرا باز
 گردانید پس بفرمود تا هزار دینار بوی دادند * چون ادات تعلیل (باوی
 با حرف صله وی مرد را جعدر (نیدی باه خطاب ایله دگلبسین دیمکدر که
 استفهامی متضمن (که حرف رابط صفت (دی روز دوتکی کون دیمکدر
 (پیش ما لامیه بزم قنزه دیمکدر (آمدی فعل ماضی مفرد مخاطب
 کاند دیمکدر (اظهار فقر مصدر درك مفعولته در (فاقه فقره عطف
 تفسیر بدر (که حرف رابط صفت (تا حرف تعلیل (دی دون (کردم
 ایلدم دیمکدر (دروغ یلان (نکتم سو یلدم (لیکن ادات استندراك
 (نخواستیم نون نافیه و واور سمبله فعل نفی ماضی متکلم وحده دیله مدم
 دیمکدر (قاصد ویرا را ادات مفعول قاصد بیت والچی معناسنه (وی
 اصمعی به راجعه در اضافت لامیه (باز بونده کبرو دیمکدر (کردانم
 چو پردم دیمکدر (مگر شاید معناسنه در (چنانکه انجیلین که
 (محصول ترکیب) چونکه اول مرد کریم حاضر اولدی مأمون
 اکا دیدی سن اول شخص دگلبسین که دوتکی کون بزم قنزه کلدک
 و فقر و فاقه اظهار ایلدک بوسره بی سکا و پردم تا کیم کند و معاش که
 صرف ایلیمه سین بر بیت شعره که اصمعی سنک قنکه ارسال ایلدی

اكا اول صره يي وپردك ديوتنر يرض ايدنجه اول مرد سخی دیدی
 والله که دون ایلدیکم اظهار فقر و فاقه ده یلان سويلدم لکن ديلم که
 انک قاصدینی کيرو چوریم یعنی قاصدینی بوش کوندردمک نفسه کوچ
 کلدی اوله که امیر المؤمنین انک کبی بنی کيرو چوریه یعنی بن قاصدی
 نه کونا چور دمه امیر المؤمنین دخی بنی او یله چوریه حاصلی ضمنا
 احسان طلب ایلکدر بویله اولتجه مأمون پیوردی تا کیم یلک التون
 اكا ویر دیلر شارحک بومحله ویرنیکي معنایه نظر اولتجه زیرا مکر
 لفظنک شاید معناسنه اولدیغنی ادراک ایده ممش * اصمعی گفت ای
 امیر المؤمنین مرا نیز در بن عطای بوی ملحق کردان فرمود تا هزار
 ویرانیز تکمیل کردند و آن مرد را از زمره ندیمان خود گردانید *
 (محصل ترکب) اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین بنی دخی بوعطاده
 اكا ملحق ایله مأمون پیوردی تا اكا یلک التونی تکمیل ایلدیله یعنی
 النده اولان بشیوزی بیکه دولدر دیلر واول مرد سخی بی کنندو
 ندیمای زمره سندن ایلدی (قطعه) کف صاحب کرم چون بی درم
 ماند * زناداری شمر کردد یبندد * کف صاحب کرم لامیه و بیانیه
 (کف ال دیمکدر) چون ادات تعلیل (بی درم اجه سز) ماند فعل
 ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (ناداری یا حرف مصدر) (نادار
 فقیر دیمکدر) (شمر ضم شین ایله فعل امر حاضر مفرد صای دیمکدر
 (محصل یت) کرم صاحبک الی چونکه اجه سز قالدی فقیر اکنندن
 حد ایله اکر قبوی بغلر سه یعنی باب احسانی قیادیغنی بخلدن ناشی
 ظن ایله بلکه کال فقرندن در دیو اعتقاد ایله * ولی در بستن مدخل
 از انبست * که همین درم راسر یبندد * ولی ادات استدراک (بستن
 مصدر در بغلق معناسنه) (مدخل ضم ميم ایله افعال بایندن اسم
 فاعلدر بخیده استعمال اولنور) (که حرف بیان) (همین درم بیانیه
 همین کبسه دیمکدر) (را ادات تخصیص) (محصل یت) کرم بک
 حال و شانی مذکور کبی لکن بخیلک قبو قیامسی اندن ایچوندر که
 اجه کبسه سنک باشی باغلر یعنی ممسک جمیع مال ایچون قبوسین
 بند ایدر (عروض) بوفطعه بحر هزج مسدس محذوفدر که عروض
 و ضربنه حذف کلوب بر مصراعی مقاعیلن مقاعیلن فعلول اولمشدر

(حکایت) حاتم را پرسیدند که هرگز از خود کریمتر دیدی گفت بلی
 روزی در خانه غلامی یتیم فرود آمدم ووی ده سر کوسفند داشت
 فی الحال يك کوسفند بکشت و پخت و پیش من آورد مرا قطعاً از وی
 خوش آمد بخوردم و کفتم والله این بسی خوش بود آن غلام بیرون
 رفت و يك يك کوسفند را می کشت و آن موضعی را پخت و پیش من
 آورد و من ازان آگاه نی* کریمتری یا حرف وحدت دیدی فعل
 ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن کوردکی دیمکدر (بلی اذات
 تصدیق) (روزی یا حرف وحدت) (در حرف صله) (خانه غلامی یا
 حرف وحدت اضافه لامیه) یتیم غلامک صفی (فرود آمدم ایندم
 دیمکدر) وی غلامه را جعدر (ده سر او را باش) (کوسفند قبون) داشت
 فعل ماضی مفرد اثباتدن عبارتندر (فی الحال چایبختی دیمکدر) (بکشت
 باه تا کید ایله فعل ماضی مفرد بونده بوغزلدی دیمکدر) (پخت یا حرف
 تا کید پخت باه عجمیله فعل ماضی مفرد غائب بشور دی دیمکدر
 (پیش من بنم او کیمه) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
 (مرا بکا) (قطعاً یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر پارچه دیمکدر
 (وی کوسفنده را جعدر) (بخوردم باه تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 یتیم دیمکدر) (این قطعه به اشارتدر) (بسی چوق دیمکدر) (خوش بود
 خوش اولور) (آگاه نی خبر دگم دیمکدر) (محصول ترکیب) (خانه سؤال
 ایلمدیلر که هیچ بروقت کندکدن کریمک کوردکی دیدی بلی کوردم
 برکون بر یتیم غلامک او یتیمه ایندم یعنی مسافر اولدم و آنک اون باش
 قبونی و ارایدی فی الحال بر قبون بوغزلدی و بشوردی و بنم او کیمه
 کنوردی بکا آدن بر پارچه سی خوش کلدی یتیم دیدم والله بو
 چوق خوش اولور یعنی قبونک بو موضعی يك ایو اولور اول غلام
 طشره کیتدی و بر بر قبونلری بوغزلدی و اول موضعی یعنی بنم
 بکنسیدیم موضعی بشوردی و بنم او کیمه کنوردی بن اندن خبر دگم
 یعنی قبونلری بوغزلدیفندن آگاه دکل ایدم* چون بیرون آمدم که
 سوار شدم دیدم که بیرون خانه خون بسیار ریخته است پرسیدم که
 این چیست گفتند وی همه کوسفند آن خود را کشت و برا ملامت
 کردم که چرا چنین کردی گفت سبحان الله ترا چیزی خوش آمد که

من مالک آن باشم و در آن بجای کنم این زشت سبزی باشد
 در میان عرب* (محصل ترکیب) چونکه خانه دن طشره کلام که
 سوار اولم کوزدمکه اویک طشره سنه چوق قان دو کلشدر سؤال
 ایلدم که بونه در دیدیلر اول بتون کنیدی قبوللری بوغرلدی بنده
 اول غلامه ملامت ایلدم که نیچون بو بچلین ایلدک غلام دیدی
 سبحان الله سکا برسنه خوش کله که بن اکا مالک اولم و انده بخیلک
 ایدم بو عرب پیونده چرکین و فنا طبعی لی لک اولور* پس خاتم را
 پرسیدند که تودر مقابله آن چه دادی گفت سه صد شتر سرخ موی
 و پانصد کوسفند گفتند پس تو کریمز باشی گفت هیهات وی
 هرچه داشت داد و من از آنچه داشتم از بسیار اندکی پش ندام*
 پس بونده صکره دیمکدر (خاتم را را حرف صله) سه صد اوجوز
 دیمکدر (شتر سرخ موی یانبه) (سرخ موی وصف ترکیبدر قزل
 قللو دیمکدر بویله دوه عرب و نجم پیونده پک مقبولدر) پانصد بشوز
 دیمکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر
 (محصل ترکیب) بوندن صکره خاتمه سؤال ایلدیلر که سن انک
 مقابله سنده نه و یردک دیدی اوجوز قزل قللی دوه و بشوز قبول
 و یردم دیدیلر بویله اولنجیه سن کریمز اولور سین دیدی هیهات
 یعنی او کریم قنده بنم کریم قنده اول غلام نه سی و ارایسه و یردی و بن
 مالک اولدیغم نسنه دن ازینی و یردم زیاده و یردم حاصل کلام
 اول مالک اولدیغنی بذل ایلدی بن مالک اولدیغم اقلنی و یردم
 (قطعه) چون کدایی که نیم نان دارد* بتما می دهد ز خانه خویش*
 چون حرف تعلیل (کدایی یا حرف وحدت برفقیر دیمکدر) نیم نان
 یا حرف وحدت بر دیم اتمک دیمکدر (دارد اوله معناسنه در که اثباتدن
 بکایه در) بتما می بالتام دیمکدر (دهد و یره دیمکدر) خانه خویش
 یانبه (محصل بیت) چون برفقیر که بر دیم اتمکی اوله بالتام کندی
 خانه سندن و یره یعنی اتی ضیافت و بذل و احسان ایلله* بیشتران
 بود که شاه جهان* بد هد نمی از خزانه خویش* بیشتر یاه عربله
 اداات تفضیل ایله زیاده رک دیمکدر (بدهد یاه نأ کدایله فعل مضارع
 مفرد و یره دیمکدر (محصل بیت) فقیرک بر دیم اتمکی ضیافت اتمه سی

آندن زیاد مرگ اولور که شاه جهان کنیدی خزینه سندن یار بسنی و بره
 حاصلی بادشاه نصف خزینه بین افعام و احسان ایتمه مندن فقیرک
 مالک اولدینی یارم اتکی ویرسی احسن در و عند العقلا مقبولدر
 (عروض) بوقطعه بحر خیفند که اصلی فاعلاتن مستعملن
 فاعلاتن مستعملن ایدی اولوای بحر و قلیوب و جزئی حذف
 اولمشدر و صد ری سالم و ایندله خن طاری اولمشدر که
 اینکجه سبکی حذف ایله فاعلاتن اولمشدر حشور حدی خن
 کلوب سین دوشوب مستعملن اولوب مفاعلتن لغظنه تبدیل قلمشدر
 عروض و ضربته خن در تصکر مختصر حدی کلشدر که خن ایله الف
 قصیر ایله سبب خیفک سه کتی حذف و متحرکی استکان اولمشدر فاعلاتن
 اولور که برینتی فاعلاتن مفاعلتن فاعلاتن فاعلاتن اولوب
 خیف مدس محبون مقصور اولور (جکایت) شاعری بتوقع فائده
 بدرخانه معنی زائده آمد چند روز انجا بود بحال یار نیافت از باغبانان
 وی التماس کرد که چون معنی بیاخ در آیه بر کار آب بنشیند مرا آگاه
 کن چون آن وقت رسید باغبان و بر آگاه ساخت شاعر این بیت و
 برنجه باز نوشت و یا آب داه * شاعری یا حرف وحدت (بتوقع
 فائده یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت همزه حرف توسل (توقع
 فعل یا آندن مصدر در امر معنای فائده به اضافه معنای فاعله در
 (بدرخانه معنی زائده یا حرف مضارع اضافه لامیه فاعله اعیام اوزر
 این لفظی حذف اولمشدر معنی زائده استغیای عربدن بر کیمه فاعله
 اسبدر (بحال بار مصدر معنای فاعله در بار اجازت معنای فاعله در (باغبان وی
 لامیه باغبان باغبی دیکندر (وی کریمه را جعدر) التماس بونده رجاء
 معنای فاعله در (یا با حرف ضله آگاه کن خبر ایله دیکندر (تخه باز
 یا حرف وحدت همزه توسل (محصول ترکیب) بر شاعر فائده امیندله
 معنی زائده نك خانه معنی قیومنه کلدی بر طاج کون اول محله اولدی
 یعنی قیومنی اطرافنده دولاندی اجازه بحال بوله مدی حاصلی معنی
 خانه منه کبر مکه طریق بوله مدی معنی یا خجسته التماس ایله دیک
 چونکه معنی باغه کله و صوبک کارینه اولور بگا خیر ویز چونکه
 اول وقت ایرشدی یعنی معنی باغه صوب کارینه او توردی باغبان

غلظه خبر و اردی شاعر بوییتی بر تخته پاره سینه یازدی و صوبه و بردی
 یعنی هریک اقتدیسینه صالی و بردی (شعر) ایا جود معن ناج معنا
 بحاجتی * بحالی الی معن سوال شفع * ایا حرف ندا جود لفظا
 منصوب مفعولیدر مقدر ادعوتك (معن جودك مضاف الیهی) (ناج
 امر حاضر مفرد بد مقابله بابتدای یاجی یاجی میا جلدن ناج کلور
 سراسر یلكه دیرل (مضاف مفعول صریحی) (بحاجتی باحرف صمله
 باحرف متكلم حاجت مفعول غیر صریحیدر (خا مانافیه) (لی جاء متكلم
 الیه ظرف مستقر مقدم خبر) (الی معن ظرف مستقر متعلق) (سوال
 مبتدا غیر مضایقه كاف خطاب مضاف الیهی) (شفیع خبری مبتدا
 و خبر جمله سی مانك مؤخر اسمی) (محصولیت) ای معنك جودی
 سن معنه خفیه حاجتی سوله بنم ایچون سندن غیری شفع اولدی
 شاعر معنك سخاسنی بر شخص معین منزله تنزیل ایدوب دیركه ای
 جود بنم سندن غیری شفاعتیم بوقدر بنم حاجت و مقصود می معنه
 سن سوله (عروض) بوییت بحر طویلندركه اصلی فعلون مفاعیلن
 فعلون مفاعیلن ایدی مبدی بابتدای سالم عروض مقبوض قبض كه
 یشتی ساكن حذف اولوبه مفاعیلن اولشدر ضرب محذوف حذف
 آخردن سبب خفیی اسقاط معافی قالب فعلون برینه ككشد بویله
 اولشمه وزنی فعلون مفاعیلن فعلون مفاعیلن فعلون مفاعیلن
 فعلون اولوب طویل مقبوض محذوف اولور * چون تخته پاره پیش معن
 رسید بفرمود تا آرا بگرفتند چون آرا بخواند شاعر را طلبیده وده بدره
 زر بوی دادوان تخته پاره رادرز بر بساط خودنه دادوز دوم آن چو پرا
 از زیر بساط بیرون کرد و بخواند شاعر را طلبیده وصد هزار درم
 دیگر بوی دادود ر روز سوم بهمین دستور عمل کرد شاعر بفرسید كه
 مباد ایشیان شود و داده را بستاند بگرفت * پیش معن لامیه (بخواند
 پاد تا كید ايله فعل فاعلی مفرد او قودی دیمكدر (طلبیده وده بویله
 ابدی دیمكدر) (ده بدره اون بدره دیمكدر كه بدره اون یكه اطلاق
 اولنور) (بوی باحرف صلهوی شاعره راجعیدر) (چوب بونده اول
 تخته پاره دن عبارتدر) (زیر بساط بیانیه زیر آلت معناسینه در بساط
 دوشمه دیمكدر یعنی منبر) (بیرون کرد چقار دی) (همین باحرف

مصاحبت (همین هم ایله این دن مرکبدرینه بو دیمک اولور (دستور
 فاعده معاینه (بترسید باتر تاکید ایله فعل ماضی مفرد غائب قورقدی
 دیمکدر (مباد اولیه دیمکدر و داد مرا و یو یو یکنی (بست تاند آله دیمکدر
 فعل مضارع مفرد غائب (بکر یخت باه تله کبد ایله فعل ماضی مفرد
 فاعده دیمکدر (موصول ترکیب) چونکه نخنه یاره معنک اوکنه
 ایشدی یوردی تا کیم اتی آله چونکه اول بنی اوقودی شاعری
 استدی و اون کره اون بیک التون شاعره و یردی و اول نخنه یاره بی
 کند و مندی التسه قودی و لیکچی کوئی اول نخنه بی مندر التندن
 چهاردی و اوقودی و شاعری استدی یوز بیک درهم دخی و یردی
 اوچی کون یته اول فاعده ایله عمل ایلدی یعنی بنه چهاردی و اوقودی
 و احسان ایلدی شاعر قورقدیکه اولیه که بشیمان اولده و یردیکنی
 آله و بوخوفین ناشی قاجدی * چون روز چهارم یاز آن خوب یاره را
 بیون کرد و بنا عمر را طلبید و یافت فرمود که دو ذمه کرم من واجب
 بود که ویرا چند این عطا دهم که دو خزینه من بیک دینار بودم نمائند
 اما ویرا حوصله آن نبود * باز یته دیمکدر (راذات معقول (بناقت
 بوله مدی دیمکدر (حوصله معده دیمکدر بویه برلده قلبک عدم
 تحملدن عبارتد تور کیجه ایچنه صغتمندی دیرل (موصول ترکیب)
 چونکه دردچی کون اولدی یته اول نخنه یاره بی چهاردی و شاعری
 استدی و بولامدی یوردیکه بنم کرم ذمته واجب ایدیکه اکا اول قدر
 عطا ویرم که بنم خزینه مده برالتون بر اچه ظلمه امانده اول حوصله
 اولدی یعنی و قدر انعامی کوکلی آلدی و تحمل ایده مدی (قطعه)
 کبست اهل کرم انکس که چو سائل پدرش * آورد آن قدر امید که
 دردل کبجد * کبست کبدر دیمکدر (اهل کرم بیانه (جو حرف
 تغلیل (پدرش با حرف صله شین ضمیر اهل کرمه راجعدر اهل کرمک
 قبوسنه دیمکدر (آورد الف ممدوده و فتح را ایله فعل مضارع مفرد
 غائب کتوره دیمکدر آوردنیدن با آوردنیدن زیرا مصدر دالینک
 ماقبلنده را اولسه حذفد نصکره را مفتوح قلنور (که حرف رابط صفت
 (در حرف ظریف (کبجد فعلی مضارع مفرد غائب صغه دیمکدر
 کبجیدن دن (موصول بیث) بویته شده سؤال و جواب صنعتی وار که

بکنند و کند و نه سؤالی لطیف اهل کرم بکند در پرونه کنند و خواب
 و بیدار اول کیم بدین که بخونکه سائل اهل کرم کیم سوخته اول قدر
 امیدگنوره که کوکنه صغیه یعنی حومه سی المذبحی قدر احسان مأمول
 ایلوب قیوسه بکله * بکشاید کف احسان و بچشید خند ان *
 کهنه در خصوصیه همت سائل بکشد * بکشاید تا صغیه ایلوب
 مضارع مقرر غائب اچه دیمکدر (کشایدن دن یا کشیدن دن زیرا
 مصدر دلی و اوینده و اول الف و یه تصویص اولتور اما کشادن دن
 مشتق اولتور) کف احسان بیایه کف اللذیمکدر (بچشیدن دن) بکشد
 ایلوب فعل مضارع مقرر بچشیدن دن اولتور دیمکدر (کف بحرق رابط
 نه جرحه دنی کجده مصروف) (خوضه همت بخاز بیایه) همت
 سائل لامیه (محصول بیت) سائل امید احسان ایدنجه اهل کرم
 احسان الینی آچه و اول قدر بکشد که سائل همتی خوضه همت صغیه
 حاصلی سائل اول کرمه لیلیاقیوب کوکنی المیه (عروض) بکشد
 هزج بخون الاجزاز عروضا و ضمیر نه جندق دخی کلوب طاعلان
 فعلان قملانی فعلین اولور (حکایت) اغرائی بتمت قدوم کریمی
 از روسای عرب را قصیده گفت و بروی خواند و در آخر گفت *
 (بتمت قدوم کریمی باحرف منه باحرق وحدت اضافت لامیه
 رؤسا رانک صبی و همز منک ففعله قصصا و زنده ریشک جمیدر
 (عربه اضافت بیایه) (احرق تخصیص) (قصیده باحرق وحدت
 همزه حرف توسل (محصول ترکیب) براعزانی عرب ریشک لرند
 بر کریم قدومی تمییه سته یعنی تیریکه بر قصیده سوبلدی و کریمه
 او قودی و اخر نه دیدی (شعر) امدالی و اعود بطنها * بیدل
 النوال و طهرها الثقیلا * امدد امر حاضر مقرر اوزات دیمکدر (لی
 جار مع المجرور امدده متعلق بکا دیمکدر (یداعقول صریح امدد
 (اعود تفعل یا تسمدن فعلی ماضی عادت ایلدی دیمکدر (بطن
 طاعلی (ها ضمیر مؤنث ینه را جمیدر بطنک مضائقه للبهی (بذل
 منصوب مقول به صریح (اعود النوال بطنک مضائقه الیهی (نوال
 انعام و کرم معناسنه در (طهرها بطنها به معطوف (الثقیلا الف
 شبهه تقبل تفعل یا تسمدن مصدر در او بطنک معناسنه و بیدل الوزره

معطوف که حرف واحد ایله عامل واحدك معمولی اوزده عطف
 قیلند (محمول بیت) سنی مکا برال اوزات که ائک بطنی یعنی ای
 انعام واحسان یذنه وارقه سنی اوئلکه عادت ایدنمش در یعنی بنم
 جانییه یو اوصاف ایله موصوف اولان الی اوزات دیو ضنی طلب
 احسان ایدر (عروض) بوییت بحر کامل مسددر که صدر و ابتداسنه
 اضمار کلوب ناساکن قیلنوب متفاعلن اولوب مستفعلن لفظنه تبدیل
 اولنشد در حشور سالم عروض سالم ضربه اضماردن ماعداد قطع دخی
 ککدر قطع آخرد اولان وئیک سنا ککشی اسقاط مخبر کنی استکانه
 دیرلر معقول اولوب تقطیعی امتدالی مستفعلن غیه افعو متفاعلن
 و دبطنها متفاعلن بئذل النوا متفاعلن ل وظهرها متفاعلن تقبیل
 معمولن اولوب کامل مسدس مضمر معطوع اولور * یعنی دراز کن
 بسوی من دستی را که کف وی عادت کرده است بخشش زر و مال
 بهشت او تقبیل اهل حاجت و سؤال * یعنی ملاجای یو یعنی ترجمه
 ایوب دیم که (دراز کن اوزات) بسوی من با حرف صله اضافت
 لامیه بنم جانییه دیمکدر (دستی یا حرف تنکیر) را اذات معمول
 (کف وی لامیه ائک آوچی دیمکدر) کرده است اولنشد دیمکدر
 (بخشش زر با حرف صله یا خود مصاحبت) بخشش اسم مصدر دیر
 زیرا ماقبل مکسور شین هلاکت مصدر اولدینی بیان اولنشدی
 اضافت معموله (بشت اولامیه ائک ارقه سنی دیمکدر) بتقبیل با حرف
 صله یا مصاحبت (اهل حاجت مصدک معموله دیر) (سؤال
 حاجت اوزده معطوف (بمحصول ترکیب) شاعریت ایله مراد ایدر
 بنم جانییه شول الی اوزات که ائک آیه سنی التون و مال و بریکه عادت
 یاورمک ایله عادت ایدنمش در وئیک ارقه سنی اهل حاجت و سؤال
 او یولکه یوانا و یولک ایله عادت ایدنمش * آن کریم دست بسوی وی
 دراز کرد چون پیوسید بر وجه طیب گفت مویهای لب تودست مرا
 بخراشید اعراجی گفت پنجه شیرین را از خار درشت خار بشت
 جزایان * بسوی وی لامیه یا حرف صله (دراز کرد اوزاندی دیمکدر
 (پیوسید یاه تا کید ایله لویدی دیمکدر فاعلی متحده ایرانی به راجع دیر
 (بر وجه طیب لطیفه طریقه دیمکدر کلاه در بعضی نسخه ده کریم)

کلامی که مویه‌های لب تودست مرا بخراشید در مصراع المثلث
 و حقیقت رمل محبوب و زنبله موزندر اما جوانی موزون اولدیضدن
 ظنم بود که موزون تصادف ایلمشدر هر نقدر عباره جامینک ایسه ده
 شاعر طرقتیدن موزونه موزون جواب ویرلک احسن در (مویه‌های
 لب تو لامیه ل در یا اادات جمع سنک دوداغک قبلاری دیمکدر
 دست مراده لامیه بنم الیمی (بخراشید باء تا کیدایله فعل ماضی
 مفرد غائب طرملادی دیمکدر) پنجه شیر بان لامیه شیر بان دارلمش
 ارسلانه دیلر (را اادات صله) خار دیکن دیمکدر (درشت قتی دیمکدر
 یعنی سرت) خار پشت کر پی دید کلری ج نوز در اضافت لریا به
 ولامیه (زبان ضرر معناسنه در (محصول ترکیب) اول کریم الینی
 انک جانبینه اوزاندی چونکه اعرابی اویدی لطیفه طریقیله کریم
 دیدی سنک دوداغک قبلاری بنم الیمی طرملادی اعرابی دیدی دارغین
 ارسلانک پنجه سنه کرینک سرت دیمکندن نه ضرر* آن کریم را این
 کله بسیار خوش آمد گفت این کله پیش مر ازان قصیده خوشترست
 بفرمود تلوی را در برابر قصیده به هزار درم دادند و در برابر آن کله سه
 هزار درم* کریم را اادات صله (بسیار جوق دیمکدر) خوش آمد خوش
 کلدی (پیش من بنم قتمه) ازان قصیده اول قصیده دن خوشترست
 خوشترکند (تا حرف تعلیل (ویرا اعزانی به) برابر قارشو معناسنه در که
 هر بنجه مقابله دیلر (قصیده به اضافتی لامیه (محصول ترکیب) اول
 کریمه بو کله جوق خوش کلدی و دیدی که و کله بنم قتمه او قصیده دن
 خوشترکدر بیوردی تا کریم ا کا قصیده مقابله سنده بیک درم ویردیلر
 و اول کله مقابله سنده اوج بیک درم ویردیلر (قطعه) آنرا که
 مدحت زلفک سر گذرانند* چون نیست سخندان بود از جمله فروتر*
 آنرا که انکس را که تقدیرنده در اول کیمسه نک که دیمکدر (مدحت
 با حرف مصاحبت) مدحت نشدت وزنی اوزره مدح معناسنه در
 (گذرانند فعل مضارع متعدی کچورلر دیمکدر) (سر مفعولی فاعلی
 محذوف عالمان یا شاعراندر (چون حرف تعلیل (نیست دکلدر
 دیمکدر) (سخندان وصف ترکیبی سوز بلیجی دیمکدر) (فروتر الحق
 دیمکدر (محصول یت) اول کیمسه نک که مدح یله شاعر ل باشنی

فلکدن کچورزلر یعنی مدخنده اطرا و مبالغه ایدرلر و وصف بلیغ
 ایلرلر چونکه سخنچندان دکلدر جمله سندن الحق اولور یعنی ائیرلر
 وصف و مدح حلیلی تیلوب قدر ینسه رعایت ایتیرسه فلکده اولئرلر
 جمله سندن دنی در * دانی که سخنچندان که بود آنکه بداند * بدرا زنکو
 بازنکو رازنکو * دانی فعل مضارع مفرد مخاطب استفهامی متعین
 یلور مبین دیمکدر (که حرف بیان که کیم دیمکدر) بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (آنکه آنکس که تقدیرنده اول کیمسه که
 دیمکدر) بداند یا تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب ینسه یعنی
 فرق ایده دیمکدر (بدرا مفعولی باز دخی دیمکدر (محصول یت)
 یلور مبین که سخنچندان کیم اولور یعنی سخنچندان کیم اولدیغنی
 یلور مبین اول کیمسه در که کوی یی، ایودن دخی ایوی ایور کدن
 فرق ایده حاصلی هر سخنک مراتب کالی فرق ایدوب اکا کوزو
 رعایت ایده (عروض) بوقطعه بحر هر چندندر که صدر و ابتدا اخب
 حشو اول و ثانیله مکفوف عروض و ضرب محذوف بویه اولچمه
 بر صراعی مفعول مغاعیل مغاعیل فاعول اولوب هر ج اخب مکفوف
 محذوف اولور * روضه پنجم در تقریر حال بلبلان چن عشق و محبت
 و حرفت بال پروانگان انجمن شوق و مودت * پنجم بیهیجی دیمکدر
 (در حرف ظرف) (تقریر حال بلبلان چن عشق محازا لامیه لدر
 (تقریر مصدر در تفعیل بایندن بونده نقل و حکایه معناسینه (حال
 معروف (بلبلان الف نون ادات جمع) (بلبل معروف) (چن معلوم
 (عشق کذلک) (محبت عشق اوزره معطوف) (حرفت بال پروانگان
 انجمن شوق محازا لامیه لدر حرفت یاغی معناسینه (بال قنات دیمکدر
 (پروانگان الف نون ادات جمع کاف هاء رسمیدن مبدل پروانه معروف
 (انجمن جمعیه دبلر) (شوق معروف) مودت محبت معناسینه شوق
 اوزره معطوف بونده اولان تشبیهات کثیره دخی اهلنک معلومی
 از جمله عشق و محبتی کمال وسعت و یرینده چنه تشبیهاتش و عشاقی
 فرط عشقیدن ناشی فریاد و فغان ایتمه بلبله بکرتمش و ینه شوق
 و مودتی گفت و کونک کثرتنده انجمنه مشابه قیلش و کمال حرقنده عشاقی
 پروانه دیمش و دست و پایاغمله کشی عملدن قالدیغی ایچون بالکز

پروا نالی باقش (محمول ترکیب) اشتیجی روضه عشق و محبت چنک
 بلبلرینک حالنی تقریر و شوق و مودت جمعیتک پروانه لریک قنادیتک
 یاغسی بیسانده در حاصلی اهل عشقک فریاد و فغانی و انلرک قولی
 قنادی یاغوب عجلدن کسلاوبد و الله و حیران اوللری بیاتنده در
 * از مقتضیات مشکوئیه این حدیث که من عشق و حقه و صکت
 فانیات شهیدای یعنی هر که در جاذبه عشق آویزد و با لطایف عشق
 امیرد و دران طریقه عفت و کتمان پیش گیرد چون بمیرد شهید میرد
 و شرط عفت و کتمان از برای آنست که چون بمیل طمع و هوای نفس
 آلوده باشد و در وصول به آن وسایط توسل جویند و اظهار کنند
 از قبیل شهوات نفس حیوانیت نه از فضائل روح انسانی * مقتضیات
 افعال بایندن اسماء علیهم جمعون مؤنث (اقتیاس بر کیمس نک مومندن
 شعله الهی و آتشندن آتش الحق و کسب نور الیک بونده مجازا معنای
 اخیر مراد در مقدم خبر مابعدینه اضافت مقولته در (مشکوئیه قدیل
 معنای در) تبویه اضافت مجازا بیانه سین و تا ادات خبر (این حدیث
 مبتدا (که حرف بیان) من اسم موصول و مبتدا (عشق فعل ماضی
 تحسنه و فاعلی منه راجع در جمله سی منک صله سی (عف فعل ماضی
 مفرد غائب ضرب باینک مضاعفدن عفت ایلدی یعنی صلاح
 و پرهیز ایلدی دیمکدر) (کنم فعل ماضی مفرد غائب عشق یا عفه
 اوزره معطوف اظهار ایلدی) (فانیات فاء تعقیبه ایلد فعل ماضی نصره
 باینک اجوف و او بیستدن سابق ماضیلر اوزره معطوف اولدی
 دیمکدر) (مات سابق کبی فاعلی تحسنه منه راجع جمله سی خبر مبتدا
 (شهیدایات نک فاعلشدن مللدر) (هر که هر کیمسه که دیمکدر
 (جاذبه چکیچی معنای) (عشق اضافت لامیه) (آویزد فعل مضارع
 مفرد غائب آویزیدن یا آویختندن زیر مصدر تاقی حاتی ده ناداله
 قلب او تشدقندن صکره خا زایه قلب او نور تعلق ایده دیمکدر) (با
 حرف مصاحبت) (لطایف عشق لامیه لطایف لطیفک جمعیدر
 (آویزد صیغه آویزد کبی قرینه دیمکدر) (آن عشقه اشارت
 (طریقه عفت بیانه) (پیش کرد بحسب اللغة او کینه طریقه دیمکدر
 اما بویله برلده حادث ایدینه دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بمیرد باه

تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب میریدندن یا علی خلاف قیاس
 میریدندن (شرط عفت لامیه) (از برای آداب تعلیل) (که حریف پیرسان
 (چون آداب تعلیل) (همیل باحرف مصاحبت) (طبعه اضافت لامیه
 (هوای نفس ده بویله هوا ارزو معناسنه در) (آلوده بولشمش دیمکدر
 (با آن باحرف صله آن عشقه اشارتدر) (وسایط واسطه نك جمعیدر
 مراد هوا وهوسدر) (توسل تفعل بابندن مصدر در انتساب معناسنه
 (چو بند فعل مضارع جمع غائب طلب ایدر دیمکدر) (واظهار کنند
 آشکاره ایدر) (قبیل جنس و مقوله معناسنه در) (شهوات نفس حیوانی
 لامیه و بیانیه شهوات شهوات جمعیدر) (یا حرف نسبت سین و نا
 آداب خبر) (نه حرف نفی) (فضائل روح انسانی لامیه و بیانیه فضائل
 فضائل جمعیدر) (یا حرف نسبت آداب خبر مقدر در) (محصل ترکیب)
 مشکوه نبوت مقتبس لرندن در بوحديث یعنی نور الانوار اولان حضرت
 محمد صلی الله تعالی علیه وسلمدن افاضه نور ایدر اصحاب کریم
 رضوان الله تعالی علیهم اجمعین حضرت لرندن میریدر بوحديث
 شریف که شول کیمسه که عاشق اوله و عفت و پرهیز و صلاح اوزره اوله
 و کتم و ستر ایلوب اظهار ایلیه و بوحال اوزره وفات ایلیه شهید
 اولدینی حالده اولور بوحديث شریف ایدر مراد ایدر هر کیمسه که
 مغناطیس آسا چکیمی اولان عشقک جاذبه سنه تعلیق ایدر و عشقک
 لطایفه قریشوب اختلاط ایلیه و اول عشقه عفت و کتمان یوانی
 عادت ایدینه حاصل کلام کمال پرهیز اوزره اولوب آه و افغان و شکایت
 انبوب کتم عشق ایلیه چونکه اوله شهید اوله عفت و کتمان شرط
 اولسی اندن ایچوند که چونکه طینعت مبی و هوای نفس سبیل
 بولشمش اوله حاصلی ارا یره خلاف شرع حرکت ~~کیره~~ و صوابه
 اول واسطه له امثال و انتساب ایلیه و اظهار ایلیه نفس حیوانینک
 استکری مقوله سندن در روح انسانی فضیلت لرندن دکلدر بوند
 عشقک مراتب ثلثه سنه اشارت وارد زیر اول دماغ انسانده
 حاصل اولان حرارت اگر قلبی ماسوای محبوبدن بالکلیه اعراض
 ایندیروب دائماً ذکر و فکری اول اولورسه اکا عشق حقیقی درلر
 اگر غرض و عوضدن خالی اوله رق کندی کی بر محراقه افکنده

ایدوب بنه ذکر وفکری اول محبوب اولورسه اکا عشق مجازی دیرلر که
 اول المجاز قطرة الحقیقة دیدکلری درکه بالاخره حقیقه واصل
 اولور زیرا اول محبوب بر واسطه در قالدیغی کبی محبوب حقیقی به
 منهی اولنور واکر اول عوض غرضله اولورسه اکا ظرفای عجم
 عشق باز دیرلر ترکیحه غلامباره و زنباره و محبوب دوست و وزن دوست
 دیدکلریدر که حرمان و ندامتدن و عذاب و عقابدن غیري نتیجه
 ویرمز (قطعه) آن عشق را که منقبت خاص آدمست * هر جا که
 هست عفت و ستر لوازمت * عشق را اادات تخصیص (که حرف
 رابط صفت) منقبت مصدر میگرد خصلت معناسنده استعمال اولنور
 (خاصه اضافت بیانیه خاصک آمده لامیه) یا حرف نسبت (اوازم
 لازمک جمیدر (محصول بیت) اول عشق که انسانک خاص اولان
 خصلتی در هر برده که اوله یعنی زده اولورسنه اولسون بی آمده
 مخصوص اولان خصلت عشق عفت و ستر لوازمتدن در * عشق که
 هست شهوت طبع و هوای نفس * خاصیت طباع سبع و بهایمت *
 عشقی یا حرف تنکیر (هست اادات خبردر که هوای نفسه مقید اولور
 (شهوت طبع لامیه) هوای نفسده بویه (خاصیت طباع سبعده
 بویه خاصیت خاصه معناسنه در (طباع طانک کسریله طبیعتک
 جمیدر) (سباع سبتک کسریله سبتک قتی و بانک ضمیمه اولان سبتک
 جمیدر) ریجی حیوانه دیرلر (بهایم سباعه معطوف بهایم نک جمیدر
 نقطه قادر اولمیان حیوانه دیرلر عطف تفسیریدر (محصول بیت)
 شول عشق که طبع استکی و نفسک ارزو و میلی سبیلله در بویه
 اولان عشق جانوار و وحوشک طبیعتلرینک خاصه سیدر (عروض)
 بوقطعه بحر مضارعنددر که صدر و ابتدا اخابر حشور جله مکفوف
 عروض و ضرب مقصور بر مصرای مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات
 اولوب مضارع اخابر مکفوف مقصور اولور (حکایت) میان
 دو خرد مند سخن عشق میرفت یکی گفت خاصیت عشق همیشه
 بلاور بنجست و عاشق همه وقت محنت کش و بلاسج دیگرکی گفت
 خاموش باش هما نا که توهر کز آشتی بعد از جنک ندیده و چاشنی
 وصال بعد از فراق نجشیده هیچکس در عالم از صافی دلان عشق

پیشه لطیف تر نیست و از کران جانان دور ازین اندیشه کثیف تری *
 میان دو خرد مند لایمیه ایکی عاقلک بیننده دیمکدر (سخنی عشق
 بیایه عشق سوزی دیمکدر (میرفت می ادات حکایه ماضی بگذردی
 دیمکدر یعنی واقع اولوردی دیمکدر (یکی بری دیمکدر (خاصیت عشق
 لایمیه (همیشه دائما دیمکدر (رنج مشقت دیمکدر (مخت کش
 وصف ترکیبدر زجت چکیچی دیمکدر (بلا سنج وصف ترکیبدر
 بحسب اللفه بلا طاریچی دیمکدر اما استعمالده کمال محنتدن عبارتدر
 (خاموش باش سکوت ایله یعنی صوص دیمکدر (همانا که بگز که
 معنانه در (هرگز هیچ بروقت آشتی الف بمدوده ایله بار شمع معنانه در
 (ندیده با حرف خطاب همزه حرف توسل کور ممش سین دیمکدر
 (جاشنی لذت دیمکدر وصاله اضافت بیایه یا لایمیه (فراق ابر یاق
 دیمکدر (نچشیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل طانممش سین
 دیمکدر هیچ کس هیچ کیسه دیمکدر (صافی دلان عشق پیشه موصوفک
 صفتیه اضافتدر صافی دل وصف ترکیبدر نظریف معنانه الف
 نون ادات جمع عشق پیشه ده وصف ترکیبدر (کران جانان دور
 موصوفک صفتیه کران جان وصف ترکیبدر زاهد ربا کار ده
 مستعملدر که ترکیب قباصوفی دیرلر الف نون ادات جمع (کثیف
 غلیظه معنانه در (نی حرف نفی ادات خبر قاعده سجع اوزره مقدر در
 (محصول ترکیب) ایکی عاقلک بیننده عشق سوزی واقع اولوردی یعنی
 فن عشقه عشقک حقیقتدن مباحثه اولوردی بری دیدی عشقک
 خاصه سی دائما بلا و مشقت در و عاشق هر وقت محنت چکیچی و مبتلای
 محنتدر اول بری دیدی صوص بگز که سن اصلا جنکدن صکره
 صلیحی یعنی بوز و شد قدن صکره بار شمع بی صکور ممش سین
 و ابر بلقدن صکره وصلت جاشنی سی طانممش سین هیچ کیسه عالمده
 عشق صنعتی اولان ظرفادن لطیفه ک یوقدر و بواندیشه دن دور
 اولان نفلادن غلیظک یوقدر (قطعه) پرتو شاهد عشقت جال
 دل مرد * کی کنند میل جال آنکه بدل نیست جبل * پرتو شاهد
 عشق لایمیه و بیایه پرتو شعله دیمکدر شاهد محبوب معنانه در
 (جال دل مرد لایمه لر در جال کوزلک معنانه (نی سخن) کند ایله

(میل جمال مصدرک مفعولنه در) انکه انکس که تقدیرنده در (بدل
 یا حرف ظرف) نیست دیکدر (جیل کوزل معناسنه در
 (محصول بیت) شاهد عشق شعله سیدر آدمک کولکنک کوزلاکی
 یعنی عشق دل با سببیه انسانک کولکی پرنور اولور جاله جن میل ایدر
 اول کیمسه که کولکنده کوزلک یوقدر یعنی روشن دل و اهل حال
 اولوب کولکی کوزل اولین جاله میل اتمز * کر برین قاعده حجت
 طلبد نادانی * حجت بس بودالجنس الی الجنس بمیل * کر حرف شرط
 (برین قاعده بوقاعده اوزره دیکدر) حجت دلیل معناسنه در (طلبد
 فعل مضارع مفرد غائب استرسه دیکدر) نادانی یا حرف وحدت
 برجاهل دیکدر (حجت دالم دیکدر مصدر فاعلنه مضاف) بس بود
 یتر دیکدر (الجنس مبتدا) (الی الجنس مؤخر بمیل به متعلق) و بمیل
 فعل مضارع مفرد غائب میل ایدر دیکدر فاعلیله جله سی مبتدات
 خبری (محصول بیت) اگر بوقاعده اوزره یعنی پرتو عشق شعله
 باش اولینجه و کولکنده کوزلک اولین جاله بمیل و محبت اتمدیک
 قضیه اوزره دلیل استرسه برجاهل دالم الجنس الی الجنس بمیل کلامی
 کافیدر یعنی جنس جنسه بمیل ایدر ظریف ظریفه عارف عارفه
 عالم عالمه عاشق عاشقه صوفی صوفیه زاهد زاهده چرکین چرکینه
 کوزل کوزله بویه اولنجه عاشق کولکی کوزل اولسه کوزله بمیل
 اتمزدی (عروض) بوقطعه بحر رملنددر که صدر و ابتدالزندن ماعدا
 مخبون عروض و ضرب مخبون و مقصور بر مصرعی فاعلاتن فعلاتن
 فعلاتن فعلات اولوب رمل مخبون مقصور اولور (حکایت) وقتی
 صدیق اکبر رضی الله عنه در ایام خلافت خود در کوچهای مدینه
 می کشت و بر در خانه می گذشت ناگاه بخانه رسید و از آن آواز
 کر به شنید که زنی بیٹی می خواند و از دیده سرش کرم می راند
 مضمون بیت انکه * وقتی یا حرف وحدت بوقت دیکدر (صدیق اکبر
 بارغاز حضرت رسول ابو بکر رضی الله عنه در وجه تسمیه خبر
 معراجی اولابلا توقف صدیق اتمدیکچوندر) در ایام خلافت خود
 لامبه و بیاضه کندی خلافتی زمانده دیکدر (کوچهای مدینه لامبه
) کوچه سوافاق دیکدرها اذات جمع (می اذات حکله) کشت

كاف عجميك فخبيله فعل ماضی طولانوردی دیمکدر (بردر خانه خانه
 اولك قبوسی اوزره دیمکدر شارح واقف والمش (می گذشت کچردی
 دیمکدر (ناگاه انسرین (بخاند باحرف صله همزه حرف توسل
 براوه دیمکدر (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابر شدی دیمکدر
 (وازان خانه اول اودن) کریمه اغله معناسنه در (شنید فعل ماضی
 مفرد غائب اشتدی دیمکدر (که حرف بیان (زنی باحرف وحدت
 برقری دیمکدر (ینی باحرف وحدت (می اذات حکایه (خواند
 سکون نون یله فعل ماضی مفرد غائب اوقوردی دیمکدر (سرشک کرم
 پیانه سرشک کوز باشی معناسنه در سینک وراثک کسره ل یله (کرم
 كاف عجمك فخبيله صیغی دیمکدر (میراندی خواندکی سوزردی
 دیمکدر لکن بونده رعایت جمع ایچون میریخت برینه بگشدر که
 دوکردی دیمکدر (مضمون یت لامیه انکه آنست که تفریده در
 (محصول ترکیب) بروقت صدیق اکبر رضی الله عنه کندونک
 خلافتی زمانده مدینه ک سوفالرینی دولانوردی وکرردی وخانه خانه
 قبولی اوزره کچردی یعنی شهری حفظ وجایت ایدر دی انسرین
 براوه ابرشدیکه اول اودن اقلیه آوازی اشتدی و برخانون بریت
 اوقوردی وکوزدن صیغیاق کوز باشی دوکردی مضمون یت اولدر که
 (رباعی) ای طلعت تو بخوبی از ماه قرون * پیش مه طلعت
 تو خورشید ز بون * ای حرف ندا منادی محذوف ای که دیمکدر
 (طلعت تو لامیه سنک طلعتک دیمکدر طلعت وجه معناسنه در
 (بخوبی باحرف طرف یا حرف مصدر کوزلاکده دیمکدر (قرون
 افزوندن مخففه زباده وارنق معناسنه (پیش مه طلعت تو لامیه لدر
 مه طلعت وصف ترکیبدر آی چهره لی دیمکدر (خورشید کونش
 دیمکدر (زبون عاجز دیمکدر (محصول یت) ای محبوب سنک وجهک
 کوزلاکده آبدن زیاده سنک مه طلعتک قتنده کونش عاجز یعنی
 اندنده حسنک ممتاز * زان پیش که دایه برلیم شیر نهاد * بریاد لب
 لعل تومی خوردم خون * زان پیش که ان مقدم که دیمکدر (دایه
 معروف (برلیم بنم دوداغیمه (شیر سوت) نهاد فعل ماضی مفرد غائب
 خودی دیمکدر یعنی وپردی (بر حرف مصاحبت (یاد لب لعل تو

لامیه و پیانده و لامیه سنک لعل کی اولان دوداغکک ذکر یی ابله دیمکدر
 (می اذات حکایه) خوردم فعل مضارع متکلم وحده ایچر ایدم
 دیمکدر زیر خور دن بیکله ایچمک ییتنده مشترکدر (خون قان
 معناسنه در) (محصول بیت) اندن مقدم که دایه نیم اغزیمه سوت
 قودی یعنی بکا دایم سوت و برمزدن مقدم سنک لعل کی اولان لیک
 ذکر ییله قان ایچردم حاصلی تا از لدن پرو عشقکله میتلای آه و فغان
 اولشمدر دیو بو مضمونی سویلو و اغلردی (عروض) بور باعی
 شجره ائخر اوزاننددر صدر و ابتدا ائخر حبشور مقبوض حبشو
 ثانیله مکفوف عروض و ضرب اهتم اهتم آخرده اولان ایکی سبب
 خفیفک برینی و برینک ساکنی اسقاط و مخرجی اسکانه دیرل مفاع
 قلور فعول لفظنه تبدیل اولنور که بر مضراعی مفعول مفاعلنی
 مفاعیل فعول اولور * سماع این بیت در دل صدیق رضی الله عنه
 اثر کرد در را بکوفت صاحب بیت بیرون آمد ازوی پرسید که آزادی
 یابنده گفت بنده فرمود که این بیت را در هوای که میخواندی و این
 اشک کرم از برای که میواندی گفت ای خلیفه پیغمبر بروضه منوره
 وی از من بگذر * سماع این بیت بویتی استمکک (در حرف ظرف
 (دل صدیق لامیه) (اثر کرد تاثیر اندی دیمکدر) (در را قبوی) (بکوفت
 بیه تا کسید ابله و کاف عربیله قافدی دیمکدر استعمالزده چالیدی
 دیمکله تعبیر اولنور) (صاحب بیت لامیه بیت شعرک صاحبی دیمکدر
 شارح مرحوم بیت ده ابهام وار دیمش حقیقت فهم اولنور لکن
 ابهام ظرفیه معناده مساع و ارایسه اولور بونده ایسه سیاقنده بنده
 لفظی ابهامه مانعدر زیرا بنده صاحب خانه اوله من (بیرون آمد
 چفادی دیمکدر) (وی ضمیری صاحب بیت راجعدر) (پرسید فعل ماضی
 مفرد فاعلی صدیق راجعدر) (آزادی یا حرف خطاب استفهامی
 متضمن ازاد الف ممدوده ابله حر معناسنه در حر مبین دیمکدر یا
 حرف تردید عربیده اوکی) (بنده یا سابق کی همزه حرف توسل
 قول مبین دیمکدر) (گفت صاحب بیت دیدی) (بنده بنده ام تقدیرنده در
 (فرمود که صدیق رضی الله عنه بیور دیکه) (از اذات مفعول) (در
 حرف ظرف) (هوا محبت و عشق معناسنه در) (هوای که لامیه که کیم

دیمکدر (میخواندی اوقودك) (از برای که درهوائی که ~~سکید~~ کیدن ایچون (میراندی سوردك یعنی دوكدك) (گفت صاحب بیت دیدی (خليفة پیغمبر بیانیه (بروضه منوره وی لامیهل در با حرف قسم (روضه تربه شریف معناسنه در (وی ضمیر پیغمبره راجعدر (ازمن بگذار استعماللرنده بینی ترك ايله یعنی صالی ویر معناسنه در (محصول ترکیب) بو بیتی اشمكلك صدیقه رضی الله عنیه کولکنده تأثیر ایلدی قابوینی چالیدی بیت شمرک صاحبی چقدی اندن صدیق رضی الله عنه سؤال ایلدیکه حرمبسن یاخود بنده می دیدی بنده می صدیق رضی الله عنه پیوردیکه بو بیتی کینک عشقده اوقودك و بو صیغاتی کوزیاشنی کیمدن ایچون دوكدك دیدی ای پیغمبر خليفة سی پیغمبرك منور اولان روضه سی حرمتنه بی صالی ویر یعنی بی کندی حالیه قو * فرمود که ازین مقام کام برندارم تاسردل ترا برسر نیارم کنیرك آه سرد ازدل برآورد و یکی از جوانان بنی هاشم را ذکر کرد صدیق رضی الله عنه بمجهد رفت وخواجه آن کنیرك را طلید و ویرا بخرد و بهای وی تمام بداد و پیش معشوقش فرستاد * فرمود که صدیق رضی الله عنه پیوردیکه (ازین مقام بو مقامدن (کام کاف عجبیله ادم دیمکدر (برندارم قالدرم یعنی ادم اتم (نا حرف انته (سردل ترا لامیه لر در را ادات مفعول (برسر نیارم باشه چفمدجه یعنی اکلدجه (آه سرد صوق آه (برآورد کنوردی (یکی بری (جوانان بنی هاشم لامیه الف نون ادات جمع (بنی اصلنده بنین ایلدیکه جعدر اضافله نون دوشر (را ادات مفعول (بمسجد با حرف صله (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر (خواجه آن کنیرك لامیه خواجه بونده صاحب معناسنه در (را ادات مفعول (طلید فعل ماضی مفرد غائب استدی دیمکدر (ویرا را ادات مفعول (وی ضمیری کنیر که راجعدر (بخرد باه تا کید ايله فعل ماضی مفرد غائب الدی دیمکدر (بهای وی لامیه جاریه نك بهاسنی (بداد باه تا کید ايله فعل ماضی مفرد غائب و یردی (و پیش معشوقش لامیه شین ضمیر کنیر که راجعدر کنیر کی معشوقی قننه (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر (محصول ترکیب (صدیق رضی الله عنه پیوردیکه بو مقامدن

آدم اتمام تاسنك كوكلك سرنی اكدجقه كنیزك سوق آه كتوردی
یعنی آه ایلدی و هاشم اولادری جوانلرنك برنی ذکر ایلدی یعنی
علاقه سی کیمه اولدیغن بیان ایلدی صدیق رضی الله عنه مسجده
کندی و اول كنیزك مولا سنی استندی یعنی چاغرتدی و چار په نی
صانون آلدی و بهاسنی تمام وردی وانی معشوقی قتنه کوندردی
(قطعه) دلا بشاهد کامت که چفت داند ساخت * جزانکه از همه
کام زمانه فرد آید * دلا الف حرف ندا ای کوکل دیمکدر (بشاهد کامت
با حرف مصاحبت تا حرف خطاب اضافه لامیه کام کاف عربیله
مراد دیمکدر سنی مرادك محبوبیله دیمک اولور (که کیم دیمکدر
(داند ساخت دوزه ییاور یعنی ایده ییلور دیمکدر شارح تواند معناسنی
و یردیکنه قادر اوله ییله ممش (انکه انکس که تقدیرنده در (از همه کام
جمله مراددن فرد آید و حید اوله یعنی مستغنی اوله (محصول بیت) ای
کوکل سنی مرادك محبوبیله کیم چفت ایده ییلور او کیمسه نك غیری که
زمانه نك جمله مرادندن مستغنی اوله حاصلی جهان مرادندن ال جکندن
غیری سنی مرادینه کیم ابرشد بر یعنی ابرشد بره مز * بدرد کار بر آید
و کترآ آن نیست * بنال تادل اهل دلی بدرد آید * بدرد با حرف
مصاحبت (بر آید فعل مضارع مفرد حاصل اولور دیمکدر (کرا کردن
مخفف سدر (ترا را حرف تخصیص سنك دیمکدر (آن درده اشاره بر
(بنال باه تأکید ایله امر حاضر در نالیدنن ایکله فریاد ایله دیمکدر
(تا حرف نه لیل (اهل دلی با حرف وحدت اهل دل پونده صاحب
کرم دیمکدر (بدرد آید با حرف صله درده کله یعنی متأثر اولوب مرحت
ایلیه (محصول بیت) درد ایله ایش حاصل اولور یعنی درد عشق محبوبه
ر بط قلب ایله مراد حاصل اولور و اکراول درد سنك یوغسه فریاد ایله
تا کیم بر صاحب کرم متأثر اولوب مرحت ایلیه (عروض) بوقطعه
بحر مجتهدندر ججع اجزاسنه خبن کلد کد نصکره عروض و ضربنه
حذف دخی کلش سدر مفاعلن فعلاتن مناعلن فعان اولور (حکایت)
کنیزك مغنیه که بحسن غنا موصوف بود و بلطف نوا معروف جمال
بی بدل داشت و حسن بی خلل روزی در منظر خواجه خود سازی
می نواخت و غزلی می پرداخت نوجوانی که در دل هوای او داشت

و در سر سودای او در زیر منظره ایستاده بود و گوش هوش بر آواز نهاده
 در دقت اشعار وی تأمل می کرد و از لذت الحان او تمایلی می نمود *
 مغنیہ کنیر تک صفتیدر (بحسن غنا یا حرف مصاحبت کوزل تغنی
 ایله دیمکدر) بلطف نواده بویله نوا بونده صدادن عیار بندر لطیف
 صدا ایله دیمکدر (داشت فعل ماضی طوثر ایدی دیمکدر) خل
 نقصان معناسنه (بونده ده داشت مقدر در قاعده مجمع اوزره) روزی
 یا حرف وحدت بر کون دیمکدر (در حرف ظرف (منظر مصدر می
 فطر معناسنه (منظر خواجه بیانه کنند و افندیسی نظر بنده یعنی
 حضور بنده دیمکدر شارح منظری قصر معناسنه اخذ ایش لکن
 بر واقف اوله مدق (سازی یا حرف وحدت می ادات حکایه (نواخت
 نونک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب ساز چالاردی دیمکدر بونده تجرید
 او انوب چالاردی دیمکدر (وغزل یا ینه حرف وحدت پریاخت بام
 عجبیه فعل ماضی مفرد غائب مجازا تغنی ایلردی معناسنه در (نوجوانی
 یا حرف وحدت نوجوان تازه بکت معناسنه در (که حرف رابط) در دل
 کوکلده (هوای او لامیه اوزمه بر کنیر که راجعیدر (سودای اوده
 بویله در (زیر منظره پنجره نك انتده (ایستاده بود دور مش ایدی
 (و گوش هوش عقلی قولاغنی) بر حرف صله (نهاده ماضیدن قسم
 قومش ایدی (دقت اینجا فکره دیر) (اشعاره اضافت مصدر تک
 مفعول بنده) وی به اضافت لامیه انك اشعار ینه دقتده (تأملی یا حرف
 تنکیر وحدت دکل) تأمل تفعل با یندن مصدر در دو شتمک معناسنه (می کرد
 ایلر ایدی (و از لذت الحان او سابق کبی انک تغنيسنك لذت و حلاوتندن
 دیمکدر (تمایلی یا حرف تنکیر وحدت دکل تمایل بونده حرکت واضطراب
 معناسنه در (می نمود کوستر ایدی (محصول ترکیب) بر مغنیه جاریه که
 کوزل تغنی ایله و صفاتش و لطیف صدا ایله معروف او یله بی نظیر جمال
 و نقصان سر حسی وار ایدی بر کون کند ی و لاسی حضور بنده ساز
 چالاردی وغزل ایرلاردی بر تازه بکت که کوکلنده انک محبتی و باشند
 سودا سی طوناردی یعنی جاریه به علاقه نامه سی وار ایدی پنجره نك
 انتده دور مش و عقلی قولاغنی قومش ایدی حاصلی دکلر ایدی انک
 اشعار بی دکلده تأمل ایلردی و انک تغنيسی لذتندن حرکت واضطراب

کوسه تزدی (یت) حرم آن دلدادۀ محروم از دیدار دوست * کز پس
 دیوار حرمان کوش بر گفتار اوست * حرم قوتلو معناسنه در (دلدادۀ
 محروم مصوفک سفته اضافتیدر دلدادۀ وصف ترکیبیدر عاشق معناسنه
 (از محرومۀ متعلق) دیدار دوست لامبۀ دیدار کورمک معناسنه اسم
 مصدر در (که حرف رابط) ز پس دیوار حرمان محروم و ملق دیواری اردندن
 دیمکدر (کوش قولق دیمکدر (کفتار اولامبۀ (محصول یت)
 مبارک اول دوست دیدارندن محروم اولان عاشق که محروم و ملق دیواری
 آردندن قولای آنک گفتارینه اوله یعنی دیدار محبو بدن محروم اولان
 عاشق نه طالعیدر (عروض) بویت رمل مقصود در * ناکاه خواجه
 سراز منظره فرو کرد جوان را دید نزدیک خودش خواند و با خود بیک مائده
 نشاند هر دم ازهر جایای خبری می گفت و هر لحظه در هر هنر باوی
 کهری می سفت جوان با خاطر فارغ از همه خبر کوش با خواجه داشت
 و چشم بر کنیرک هر چه آن بغمزه سؤال می کرد این با بر و جواب می داد
 و هر چه آن بغمزه کره می بست این بشکر خنده می کشاد * ناکاه
 آنسزین دیمکدر (فرو کرد اشای ایادی یعنی اکدی (جوان را ادا
 مفعول (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (تزدیک خودش
 انی کنندی یانته دیمکدر که شین جوانه راجع در (خواند و اور سمبله
 فعل ماضی چاغردی دیمکدر (با خود با حرف مصاحبت (بر حرف
 ظرف (مائده سفره دیمکدر (نشاند فعل ماضی متعدی مفرد او توردی
 دیمکدر (هر دم هر وقت (ازهر جا هر بدن (باوی با حرف صله انکله
 دیمکدر (خبری یا حرف وحدت خبر پیونده سوزدن عبارتند (می ادا
 حکایه (لحظه هر آن (در حرف ظرف (هنر معروف (کهری یا حرف
 وحدت کهر جوهر معناسنه در (می ادا حکایه (سفت فعل ماضی
 مفرد غائب دلردی دیمکدر (با حرف مصاحبت (خاطر فارغ پیانته
 (از همه خبر مجموعی سوزدن دیمکدر (کوش قولق با حرف صله (داشت
 فعل ماضی طوتزدی دیمکدر (بر حرف صله (کنیرک جاریه بنه
 برداشت مفرد در (هر چه هر فسنه که (آن جاریه به اشارتند (با حرف
 مصاحبت (غمزه کوز او جنبه در (می کرد ایلردی دیمکدر (این جوانه
 اشارتند (با حرف مصاحبت (ابرو قاش دیمکدر (می داد و بر ایادی

دیمکدر (وهرچه هر نسنه بی که دیمکدر) اوضیر کنیز که راجع در
 (با حرف مصاحبت) ملره آئنده اولان صاچه دیر که حالا اگر اده
 و بعضی عربانده عادتدر اما بونده محلی مراد در که آن دیمکدر (کره
 عفته معناسنه دو کم دیمکدر) می بست باغلا ایدی (این جوانه اشارتدر
 (با حرف مصاحبت) شکر خنده ترکیب توصیفیدر طلی کولمک معناسنه
 (ی ک شاد آچاردی) (محصول ترکیب) آنسوخین خواجه باشی
 بنجره دن اشاغی اکدی یعنی باقدی جوانی کوردی اتی کندی یانته
 دعوت ایلدی وکنندو ایلله بر سفرده اوتورندی هر وقت هر یردن
 اکا سوز سوزیلدی یعنی افواهی کونا کون سوز سوزیلدی وهر ساعت
 هر هنده بر جوهر دلردی یعنی فنون شتاده مباحنه ایدردی جوان
 مجموع سوزلردن فارغ خاطر ایلله خواجه یه قولی وکوزی جاریه یه
 طوناردی حاصلی صورت طاهرده کرچه دکلر ایدی اما قولاغنه
 کبرمزدی بلکه کوزی دائمجا جاریه ده ایدی هر نسنه بی که جاریه
 کوز اوجیله سؤال ایدردی جوان فاشیله جواب ویردی وهر
 نسنه بی اول طره سیله دو کم باغلردی یعنی صورت چین جین کوستردی
 اول شکر خنده ایلله آچاردی ما حصل اشارتله سوزیلشورلردی (مثنوی
 * چه خوشتر از وصال آن دو عاشق * برغم دشمنان باهم موافق * چه
 خوشتر جیست خوشتر تقدیرنده استغهام انکاری متضمن اعلا اولان
 ندر یعنی اندن اعلا یوقدر دیمک اولور) وصال آن پیانیه (رغم دشمنان ده
 بویه دشمنلرک بورنی قیرلسنه وکورلوکنه دیمکده استعمال اولور
 (باهم بری بریله دیمکدر) (موافق او یقون) (محصول بیت) ندر اعلا
 اول ایکی عاشقک وصالندن دشمنلرک کورلوکنه بر برینه موافق اوله
 یعنی بر بریله دشمن کورلوکنه موافق و مطابق اولان ایکی عاشقک
 وصالندن اعلاشی یوقدر * بهم از چشم و ابرودر فسانه * کار و بوسه را
 جویان بهانه * بهم باهم ~~یک~~ بیدر (از بونده مصاحبت معناسنه در
 (فسانه حکایت و مثل معناسنه در اما بونده گفت وکودن عبارتدر
 (کار قوجق معناسنه در) (بوسه معروف) (جویان صفت مشبهه در
 استکلی معناسنه (بهانه معروف) (محصول بیت) اول ایکی عاشق بر بریله
 کوز و فاش ایلله گفتکوده یعنی رمز و اشارتده صار یلوب او بشمکه بهانه

استیجی (عروض) بومشوی هزج مسدس مخدوفدر که یاکنز عروض
 وضرینه حذف طاری اولمشدر که بر مصراعی مفاعیلن مفاعیلن
 فعلون اولور * چون صحبت متمادی شدخواجه چنانکه دانی بضرورت
 بعضی حاجات انسانی قدم برداشت وآن هردوآرزومند مشتاق را
 بهم بکذاشت مجلس خالی گشت ودوای موصلت از جائین متوالی
 کنیزك زبان بکشد ودر مخاطبه آن جوان این صدادر داد که * چون
 حرف تعلیل (متمادی تفاعل بایندن اسم فاعلدر اوزانیچی دیمکدر
 (متمادی عمد اوزادی دیمکدر (دانی پلورسین دیمکدر (چنانکه دانی
 انجیلین که پلورسین دیمکدر که ذکر میستهمجن اولان محملدر استعمال
 اولنور (بضرورت بعضی حاجات انسانی یا حرف مصاحبت سیتی
 متضمن یا حرف نسبت اضافتربیانیه ولامیه انسانه منسوب اولان
 بعضی حاجاتر ضرورتی سببیه دیمکدر یونده قضاء حاجت مراددر
 (قدم برداشت حسب الله ایاق قالدردی دیمکدر اما بویه برده
 قالمقدن کلاتدر (آرزومند آرزولی دیمکدر (مشتاقه اضافت صفتنه در
 (را ادات مفعول (بهم سابقه کپی (بکذاشت بیه تأکید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترك ایلدی دیمکدر یعنی براقیدی دیمکدر (گشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (دوای صیغه منتهی الجموع
 اوله رق خادنه لر وسیلر دیمکدر (مواصلته اضافت مفعولنه در مواصلت
 مفاعله بایندن مصدر در وصلتشقی دیمکدر (متوالی تفاعل بایندن
 اسم فاعلدر تعاقب واتباع ابدیچی دیمکدر (ینه قاعده سجع اوزره
 برکشت مقدر در (بکشد بیه تأکید ایله آجدی دیمکدر (ودر مخاطبه
 آن جوان اول جوانك قارشوسنده در حرف تأکید (محول ترکیب)
 چونکه صحبت اوزادی خواجه انجیلین که پلورسین انسانه منسوب
 اولان بعضی حاجاتر ضرورتی سببیه قالدردی واول ایکی مشتاق
 اولان آرزو لیلزی بربریه براقیدی مجلس خالی اولدی ووصلتشقی
 حاثه وسیلری ایکی جائیدن تابع و تعاقب ایلدی وصاله مانع
 ومزاحم قالدی جاریه دل آجدی واول جوانك قارشوسنده بوسدایی
 وپردی یعنی جاغردی وسویلدی (قطعه) بخدایی که آشکار ونهان *
 بنده اوست آدمی وپری * بخدایی یا حرف قسم یا حرف وحدت

(اشکار معروف) نهان کیرلو (بنده او لامیه سین و تا ادات خبر
 آدمی و پری معروف (محصول بیت) برخدا حقیقون که سرا و علایفه
 انسان و جن انک بنده سیدر بویتنه شارحک و پردیکی معناده رابطه
 یوفر * که زهرکس که در جهان بنم * پیش من از همه عزیزتری *
 (که حرف رابطه قسم) زهرکس که هر کیمسه دنکه (در حرف ظرف
 بنم فعل مضارع متکلم و حده کورورم دیمکدر (پیش من لامیه
 از همه مجموعین (عزیزتری یا حرف خطاب عزیزرکسین دیمکدر
 (محصول بیت) آدمی و پری ~~کنند~~ و به بنده اولان حق جل و علایه
 قسم ایدرم که هر کیمسه دن که جهانده کورورم بنم قتمده مجموعین
 عزیزرکسین یعنی عالمده موجود اولوب کوردکلریمک جمله هندن بنم
 عندمده عزیز و محترمین (عروض) بوقطعه بحر خفیف مخبون
 محذوفدر که بر مصراعی فاعلاتن مفاعلاتن فاعلات اولور * جوان
 چون این نکته را گوش کرد فریاد برآورد که * (جوان مبتدا) فریاد
 برآورد خبری (چون حرف تعلیل) (را ادات مفعول) (گوش کرد
 ایستدی دیمکدر) (فریاد برآورد بحسب اللغة فریاد قالدردی دیمکدر
 اما استعمالده فریاد ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) جوان چونکه
 یونکته بی اشتدی فریاد ایلدیکه * رباعی * ای آنکه مرا دیده و دل
 منزل تست * حسن همه خوبان جهان حاصل تست * ای آنکه ای
 آنکس که تقدیرده در (مرا بنم دیمکدر) (منزل تست لامیه) (حسن همه
 خوبان جهانده یوبله) (حاصل تست لامیه) (محصول بیت) ای شول
 کیمسه که بنم کوزم و کوکلم سنک منزاکدر مجموعی جهان کوزلرینک
 حسنی سنک حاصلکدر یعنی انزده اولان حسن و آن سنده وار که جامع
 حسن عالم و مستجمع آن عالمین * کرهست دلم مائل تونیست عجب *
 سنکست نه دل دلی که نه مائل تست * هست بونده ایسه معناسین
 لغاده ایدر (دلی یا حرف وحدت) (که حرف رابطه صفت) (حرف نفی
 ادان خبره مصروف تقدیری مائل تونیست در (محصول بیت) اگر
 کوکلم سکا مائل دکدر یعنی محمل نیجب دکدر طاشدر کوکل دکل
 برکوکل که سکا مائل ایسه عجب دکدر یعنی سکا مائل اولیان کوکل طاش
 کبیدر (عروض) یور باعی شجره اذرب اوزانتدن اذرب محبوب

مفکوفدر که بر مصراعی مفعول مفاعیل مفاعیل فاعل اولور * باردیکر
کنیرک گفت که در جهان همین ارزودارم که دست در میان یکدیگر کنیم
وازل و دهان یکدیگر شکر خوریم * باردیکر بر کره دخی دیمکدر
(همین انجیق بودیمکدر) دست در میان یکدیگر کنیم البیز بر بریمک
باینه ایلنه لم صاریله لم دیمکدن کایه در (ازل و دهان یکدیگر
شکر خوریم بر بریمک اغزندن دوداغندن شکر ییه لم بوده او پوشه لم
دیمکدن کایتدر (محصول ترکیب) بر کره دخی کنیرک دیدیکه جهانده
انجیق بو آرزوی طوتارم که بر بریمزله صاریله لم و بر بریمک اغزندن
دوداغندن او پوشه لم * جوان گفت من نبراین آرزو دارم اما چه
کنم خدای تعالی می گوید الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدوا الا
المتقین * نیز دخی دیمکدر (الاخلاء لفندا مرفوع مبتدا اخلاء
خلیك جمیدر دوستلر دیمکدر) یومئذ مفعول فیه (بعضهم مبتداء
ثانی) (لبعض عدوه متعلق) (عدو خبر مبتداء ثانی مبتداء ثانی جمله سی
خبر مبتداء اول) (الامتقین الاخلا دن مستثنا) (محصول ترکیب) جوان
دیدنی بندخی بو آرزوی طوتارم اما نه ایلیم خدای تعالی یوردر دوستلر
قیامت کوننده بعضیسی بعضیسنه عدو در متقین دن ماعدا یعنی عالم
فناده بر بری اضلال ایدن دوستلر آخترده دشمنی اولور الله فی الله دوستلر
دکل * یعنی فردای قیامت دوستی دوستلر ارنک دشمنی بر آید مکر دوستی
پرهیز کاران که بر دوستی برافزاید نمی خواهیم که فردا بنای محبت ماخلل
کیرد و دوستی مابدشمنی بدل کردد این بگفت و دامن صحبت بکذاشت
و بدین ترانه راه رفتن برداشت * دوستی دوستان لامیه یا حریف مصدر
را ادات مفعول دوستلرک دوستلخی دیمکدر (برک دشمنی یا حریف صله
اضافت لامیه یا حریف مصدر دشمنلک رنکنه دیمکدر) (مکر ادات
اسئلنا) (دوستی یا بنه مصدر به) (پرهیز کارانه اضافه لامیه) (برافزاید
فعل مضارع مفرد ارتار دیمکدر) (کردد فعل مضارع اولور دیمکدر
صبرورث معانسه دامن صحبت بیانیه) (بکذاشت فعل ماضی براقدی
دیمکدر) (ترانه ایرلیق معناسنه اسم مصدر در) (راه رفتن بیانیه) (بر
حرف تأکید) (داشت طوتدی دیمکدر) (محصول ترکیب) جناب
حق جل و علا بو آیتله مراد ایدر یارین قیامت کوننده دوستلرک

دوستلخی دشمنك رنگنه كلور یعنی دشمن اولور الا پرهیز کارك
دوستلخی که دوستلوق اوزره یاده اولور استم که بارین بزم محبت خلط طونه
ودشمنلغه مبدل اوله بونی دیدی وصحبت اتکنی براقیدی وپوزانه ایله
کتمك بولینی طوندی یعنی قطعه اتی مضبوطی سوبله رک کندی که ور باعیدر
(رباعی) این عشق دوروزه را دلا باز گذار * کز عشق دوزوزه برغمی
آیدگار * عشق دوروزه پسانیه (ها ادات مقدار (را ادات مفعول
یوایی کونلک عشق دیمکدر که مدت قلیدن عبارتدر) دلا الف حرف
ندا (باز گذار رک ایله دیمکدر (کز که ازدن مخففدر) که حرف تعلیل
(بر حرف تأکید) غمی آید حاصل اولمز دیمکدر (کار ایش معناسنه در
(محصول یت) یوایی کونلک عشق ای کوکل رک ایله یعنی عالم فاده
اولان عشق وازکل زرا ایکی کونلک عشقندن سنه حاصل اولماز
* زان سان عشق کزین که در روز شمار * با آن کیری قرار در روز
قرار * زان سان انجولین دیمکدر (عشق با حرف وحدت (کزین
امر حاضر مفرد کاف محکم ضمیمه اختیار ایله بکن دیمکدر) روز شمار
یوم حساب معناسنه قیامتدن عبارتدر) با حرف مصاحبت (آن عشقه
اشارتدر) کیری فعل مضارع مفرد مخاطب (قرار مفعولی) دار قرار
آخرت دیمکدر (محصول یت) انجولین بر عشق اختیار ایله که قیامت
کونده انکله قرار طونه سین یعنی بر عشق اختیار ایله که آخرتده
انکله اوله سین (عروض) بور باعی شیخه اخربنددر که صدر وابتدا
اخرب حشو اولور مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب ازل
بر مصرای مفعول مفاعله مفاعیل فاع اولور (جکایت) یکی از
دانشمندان گوید که وقتی مجلس می داشتم ودر زمین دل مستمعان
تخم ارادت می کاشتم پیری ملازم مجلس می بود واز وظیفه ملازمت
تخلف نمی نمود امادائم آه می زد و اشک می ریخت ویک لحظه آه
واشکس ازهم نمی کسبخت روزی در خلوت اورا طلبیدم واز وی
موجب آرا پرسیدم گفت من مر دی بودم که غلامان وکنیز کان
می خریدم می فروختم ووجه معاش خود را از بیع وشرای اندوختم
روزی غلامی صفیر * دانشمند دانش اسم مصدر در (مند ادات
نسبت عالمده مستعملدر الف نون ادات جمع) که حرف رابط (وقتی

یا حرف وحدت (می ادات حکایه) مجلسدن مراد مجلس علم و وعظ در
 (زمین دل مستعان مجازا بیانیه و لامیه) (تخم ارادت بیانیه) (می
 ادات حکایه) (کاشتم فعل ماضی متکلم وحده اگر ایلم دیمکدر) پیری
 یا حرف وحدت (ملازم مجلس لامیه ملازم مداوم معناسنه در
 (وظیفه ملازمت مجازا بیانیه) (تخلف تفعل بابتندن مصدر در بویه
 برترده ترکدن کلندر) (می لر مجموعی ادات حکایه) (ازهم پری برندن
 (نمی کسبخت کاف عربینک ضمه فعل نفی ماضی مفرد غائب اول نزدی
 دیمکدر یعنی ایرلزدی) (روزی یا حرف وحدت) (اورا پیری) (طلبیدم
 فصل ماضی متکلم وحده چاغردم دعوت ایلدم) (وازوی پیردن
 (موجب آرا کره نك سبینی) (برسیدم فعل ماضی متکلم وحده سؤال
 ایلدم دیمکدر) (مردی یا حرف وحدت مرد در جل) (معناسته در
 (بودم ایلم) (که حرف بیان زوجه سبب معناسنه) (معاش کچمه
 معناسنه در) (خوده اضافت لامیه) (اندوختم فعل ماضی متکلم وحده
 قرا نوردم دیمکدر) (روزی و غلامی باری وحدت) (صغیر غلامک
 صفی) (محصول ترکیب) (علامدن بری دیر که بروقت مجلس طو تاردم
 یعنی وعظ و نصیحت و تدریس ایلدم و دکلیتلرک کوکلی زهیننه
 ارادت نمی اگر دم بریر مجلسه ملازم ایلی و وظیفه ملازمتدن
 تخلف کوستر مردی حاصلی هر مجلسه مرده بو لئوردی بری ترک
 ایلزدی اما دائما آه ایلردی و کوزیانی دو کردی و برخطمه
 آه و اشکی بری برندن ایرلزدی برکون خلونه اتی دعوت ایلدم یعنی
 تنه یاره چاغردم و اول آه و کره نك سینندن سؤال ایلدم دیدی
 بن برجل ایلم که کوله و جاریه لر الوردم و ستاردم و کندو معاشمک
 سبینی بیع و شرادن قرا نوردم برکون بر کوچک غلام (یت) بلب چو
 سکر ناب و برخ جو ماه منبر * هنوز سکر اووا فشته دایه زشیر *
 باب با حرف ظرف (چو ادات تشبیه) (سکر ناب بیانیه سکر سین مضمومه
 و کاف مشدده ایله عربی سدر شین مفتوحه و کاف مخفف ایله فارسیدر
 بونده عربی اولوق اولی در زیر فارسی به شده یا شمر غیر مشدده ده
 وزنه کلز (ناب خالص و صافی معناسنه در) (برخ بلب اوزره معطوف در
 (هنوز الآن دیمکدر) (سکر اووا) (را حرف تخصیص) (سکر دن مراد

تشبیه سابق قرینه سیله دوداق مراد در (نشسته نون نافیه و شین
مضمومه ایله ماضی منفی بدن قسمدر بیقماش دیمکدر) دایه معروف
(شر سود دیمکدر) (محصول بیت) غلام صغیری وصف ایدوب دیرکه
دوداقده شکر کبی و یکاقدده ماه منبر کبی الان انک لینی دایه سوددن
یقه ممش حاصلی آله سی سوری اغرنده قوقر * بسبصد دینار بخر یدم
وذر تربیت او بسی سال رنج کشیدم چون شبوه دلبری و دلداری
یا موخت و چهره شوخی و عیاری برافروخت بوسف وار بازارش
بردم و بر خریداران شمائل و اخلاقش بر شمردم ناکاه یدم که درزی
اهل صلاح نازنین سواری بلکه در خانه زین زیباتنگاری آنجا رسید
و بکوشه چشم آن غلام را بدید خود را از یارگی در انداخت و در پهلوی
او منزل ساخت رسید که چه نام داری و از کدلم داری چه هست
می دانی و کدام کار توانی کرد * بسبصد دینار با حرف صله سبصد
او جیوز دیمکدر (بخر یدم باه تا کید ایله فعل ماضی متکلم و حده الدم
دیمکدر) (در حرف ظرف) (تربیت او مصدرک مفعولیه اضافتیدر
ای تربیده) (بسی شالی جوق سنه) (رنج زجت) کشیدم فعل ماضی
متکلم و حده چکدم دیمکدر (چون ادات تعلیل) شبوه دلبری یا حرف
مصدر اضافت لامیه یا بیانه (دلداری دلبری کید در دلداری
مجموعه و صنف طریقه علم اولشهر) (شبوه ناز و کوزل حرکت
معنا سنه در) (یا موخت باه تا کید ایله فعل ملحق مفرد غائب او کردی
دیمکدر) (چهره شوخی و عیاری) (شبوه دلبری و دلداری کیدر) (شوخی
بونده کوزل معنا سنه در مجازا عیارده بویه) (برافروخت بر حرف تا کید
بارلدی دیمکدر یعنی شمله لندی) (وار ادات تشبیه بازارش با حرف
صله شین غلامه راجعیدر) (بردم فعل ماضی متکلم و حده ایلندم
(بر حرف صله) (خریداران الفی نون ادات جمع الیهیلر یعنی مشتریله
دیمکدر) (شمائل حسن صورت دیمکدر) (اخلاق خلایق جمعیدر) (بر
حرف تا کید) (شمردم فعل ماضی متکلم و حده تعداد ایلندم) (درزی
اهل صلاح بیانه لر در) (زی یا مشدده ایله کسوت و قیافت معنا سنه در
(سواری یا حرف و حدث) (نازینک صفتیدر) (بلکه ادات انصراف
(در خانه زین اگر خانه سنده دیمکدر) (زی یا یفشقی دیمکدر) (نگاری

یا حرف وحدت (نکار کوزل معناسنه در) (انجا اول محله (رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر (بکوشه چشم با حرف
 مصاخیت اضافت بیانیه (زالر ادات مقبول) (بارکی باه عربی و کاف
 بحمیمه ایو آت معناسنه در) انداخت فعل ماضی مفرد اندی دیمکدر
 (پهلوی وی لامیه پهلویان دیمکدر (ساخت فعل ماضی دوزدی
 دیمکدر) (داری فعل مضارع مخاطب (چه نام داری نه اد طوئارسین
 یعنی ادک ندر) کدام قنئی دیمکدر (دیاری یا حرف خطاب قنئی
 دیاردن سین) (چه هنری دانی نه هنریلورسین) (و کدام کاری توانی کرد
 قنئی ایثنی ایشلکه قادرسین دیمکدر (محصول ترکیب) (اول غلام
 صغیری اوجیوزالتونه الدم وانی ترییمده چوق زجت جکدم چونکه
 دلبلاک و دلداراق حرکت واسلوخی اوکرندی و عیسارلق و کوزلک
 چه ره سی شعله لندی یعنی حسن جمال صاحبی اولدی یوسف کی
 بازاره ایلندم و مشتریله ائک شمائل و اخلاقنی قععداد ایلدم ناکاه
 کوردیمکه اهل صلاح کسوتنده بر سوار نازنین بلکه اکر خانه منده
 بر یاقشعلی محبوب اول محله ابرشدی و کوز اوجله اول غلامی کوردی
 صغندی اتندن ایندی و غلامک یاننده میزل دوزدی حاصلی
 او توردی سوال ایلدیکه ادک ندر و قنئی دیاردن سین نه هنریلورسین
 و قنئی کاری ایلکه قادرسین * آنگاه روی بمن آورد و از من وی
 سوال کرد که تم اگر چه در حسن و اجبتان بکینتارم اما بهای وی
 هزار دینار کامل عبارت هیچ نکفت و از حاضران در نهفت دست
 بدست غلام برد و چیری بدست وی سپرد بعد از رفتن انرا وزن
 نکردم صد دینار بود روز دوم و سوم همین دستور عمل کرد و همین
 سه ماهه پیش آورد و مبلغ آنچه بغلام داده بود بیصد دینار رسید *
 (آنگاه بونده اندنصکره دیمکدر) (روی آوردک مقبول صربی (من
 (یا حرف صله یوزخی بکا کتوردی یعنی بکا توجه ایلدی (من وی
 لامیه من بها معناسنه در وی (ضمیری غلامه راجعه در) (در نهفت
 کیر ایجه دیمکدر (بدست غلام لامیه یا حرف صله) (برد فعل ماضی
 مفرد غائب ایلندی دیمکدر) (بدست وی بدست غلام کی) (سپرد فعل
 ماضی مفرد غائب اصبرلندی دیمکدر اما بونده و بردی دیمکدر

(بعد از رفتن کند کد نصکره) (آن چیزه اشارت در (را ادات مفعول
 (همین هم ایله ایندن می کیدرینه بودیمکدر) (دستور داتک ضمیمه قانون
 واسلوب دیمکدر (پیش آورد عادت ایلدی دیمکدر) (بغلام باحرف
 صله (داده بود و یرمش ایلدی) (رسید ایشدی) (محصول ترکیب) غلامک
 اسم و رسمنی وصنعت و هنرنی سؤالد نصکره بکا توجه ایلدی و غلامک
 بهاسندن سؤال ایلدی دیدم حسن و جالده برالتوندر اما انک بهاسنی
 کامل العیاریک التوندر هیچ سو یلدی و حاضر ردن کبر لیجه البنی
 غلامک البینه ایلندی یعنی اوزاندی و برنسنه انک البینه و یردی
 کند کد نصکره انی وزن ایلدم یوز التون ایلدی ابکنجی و اوچنجی
 کون بنه بو اسلوبی عمل ایلدی و بنه بو معامله بی عادت ایلدی و غلامه
 و یردیک میبلغ اوچوز دیناره ایشدی * باخود کتقم مایه آن غلام را
 بتم ادا کرد همانا که او را این غلام تعلق خاطری شده است و بر ادای
 آنچه کتقم قدرت ندارد چون وی روان شد و من نیز بی وقوف در عقب
 وی بشتاقم چند آنکه خانه ویرا یا قتم چون شب درآمد برخواستم آن
 غلام را بجامهای نفیس بیاراستم و بیو بهای خوش معطر گردانیدم
 و بدر خانه آن جوان رسانیدم در بکوفتم * باخود کندومه (کتقم
 دیدم) مایه آن غلام را را ادات مفعول (مایه اصل دیمکدر اضافت
 لامیه غلامک سرمایه سنی) (بتم تمام دیمکدر) (ادا کرد ادا ایلدی
 همانا که بگز که دیمکدر) (اوزا را حرف تخصیص انک دیمکدر
 (بان غلام باحرف صله) (شده ماضیدن قسمدر اولمش مناسبه
 (بر حرف صله) (ادای آنچه لامیه اول نسنه انک اداسنه دیمکدر
 (قدرت ندارد قدرتی یوقدر دیمکدر) (روان شد کندی دیمکدر
 (من نیز بن دخی) (بی وقوف اکلمک سزین) (بشتاقم فعل ماضی متکلم
 وحده سکرتم دیمکدر) (خانه ویرا را ادات مفعول اضافت لامیه
 (باقم بولدم دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (در حرف تأکید) (آمد
 کندی دیمکدر) (بر خاستم فعل ماضی متکلم وحده قائم دیمکدر) (را
 ادات مفعول) (بجامها نفیس بیایه باحرف معاحت) (ها ادات جمیع
 نفیس اعلا دیمکدر) (بیاراستم بیه تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 بزدم دیمکدر) (بیو بهای خوش جامهای نفیس کی) (معطر گردانیدم

قوقوتدم دیمکدر (بدرخانه آن جوان لامیه زدر) با حرف صله
 (رسانیدم فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایشدردم دیمکدر (درقبو
 دیمکدر) بکوفتم باء تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده دوکدم دیمکدر
 (محصول ترکیب) کندو کندومه دیدم غلامک سرمایه سنی ثمانا
 ادا ایلدی بکر که انک بو غلامه تعلق خاطری اولمشدر یعنی علاقه
 ایشدروسو بلدیکم شیء ادا به قدرتی یوقدر یعنی استدیکم بیک التوقی
 ویرمه که قدرتی یوقدر چون اول جوان کندی بندخی اکلمک سزین
 انک عقبنده سکرندم حاصلی آردیصره تعقیب ایتدم اول قدر که انک
 خانه سنی بولدیم چونکه کیجه کلدی یعنی اولدی قالقدم اول غلامی نفیس
 بجامه لایله بزم دم وکوزل قوقول ایله قوقوتدم واول جوانک خانه سی
 قبوسنه ایشدردم قوقوی دوکدم * بکساد و بیرون آمد چون مارا بید
 مبهوت شد وانا الله وانا الیه راجعون گفت پس پرسید که شمارا چه
 آورده است و بمن که راهنمونی کرده است قتم بعضی از انبای
 ملوک این غلامرا خریداری کردند و بیع بجزری قرار یافت ترسیدم که
 امشب قصد این غلام کنند و برا بتوسپارم تا امشب در پناه تو ایمن
 خواب کند * بکساد باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب آچدی
 دیمکدر (بیرون آمد چقدی دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (مارا اادات
 مفعول بری دیمکدر) (بدید باء تا کید ایله کوردی دیمکدر) (مبهوت اسم
 مفعولدر کال حیرت واضطراب ایله کلامه قادر اولمقده استعمال اولنور
 (شمارا شما ضمیر جمع خطاب را اادات مفعول سزری دیمکدر) (چه آورده
 است نه کتور مشدر) (من با حرف صله بکادیمکدر) (که یکم دیمکدر) (راه
 نمون وصف ترکیبدر یول کو سترچی معناسنه) (یا حرف مصدر) (انباء
 انک جمعدر) (ملوک اضافت یبانیه) (را اادات صله) (خریدار وصف
 ترکیبدر آلچی معناسنه) (یا حرف مصدر) (کردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلدیلر دیمکدر) (بیع صاتی یعنی بازارلق) (بر حرف استعلا) (چیر نسته
 دیمکدر) (یا حرف وحدت) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد بولدی دیمکدر
 ترسیدم ماضی متکلم وحده قورقدم دیمکدر) (که حرف بیان) (امشب
 بو کیجه) (قصد این غلام مصدرک مفعولانهدر) (کند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدهلر دیمکدر) (وی ضمیری غلامه راجعدر) (را اادات مفعول

(بتو با حرف صله) سپارم فعل مضارع متکلم وحده اصمرا یم دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) (پناه تو لامیه سنک حفظکده) خواب کند او یویه
 (محصول ترکیب) اول جوان قبوی آجدی و جفدی چونکه بزی کوردی
 متعبر و مبهوت اولدی انا لله وانا الیه راجعون دیدی یعنی بومصیبت
 محمله استعمال اولنان کلام شریفی او قودی سؤال اولنور محبوبک تشریفی
 مصیبت دکل بلکه مسرت عظمادر نه کونه استرجاع اولنور جوابنده
 دینلور که خلاف مأمول اولان مسرتک فجأسی دخی مصیبتدر حتی
 شادمرتک بونده ظهور ایدر هلا که مؤدبدر دخی نیجه نیجه مضراتی
 وارددر که نساء فخر عالم صلی الله علیه وسلمده اعوذ بالله من فجأة الخبر
 واقع اولمشدر صکره سؤال ایلدیکه سزی نه کتور مشدر یعنی نه سبب
 اولدیکه کلدیکز حاصلی نه روزگار ندی و بکا کیم بول کوستر یجیک
 ایلشددر یعنی بنم خانه مه کیم دلالت ایلدی دیدم ملوک اولادردن
 بعضی بو غلامه الیجیلیق ایلدیلر و بازارلق برشی اوزره قرار بولدی
 فورقدم که بو کیجه بو غلامه قصد ایلهل غلامی سکا اصمیرلیم تا کیم
 سنک حفظکده امین ابو به * گفت تو هم درای و باری باش کفتم می اهرم
 مهم ضروری در پیش است که اینجائی تو تم بود غلامی ابو ی کذا شتم
 ومن برکستم چون بخانه رسیدم و در پیستم و بر سر پستر بشستم دران
 اندیشه که امشب میان ایشان چون بگزرد و مصاحبت ایشان بر چه
 قرار کرد ناگاه شنیدم که آوازدر برآمد و غلام از عقب آوازدر آمد
 لرزان و گریان * گفت جوان دیدی (هم دخی دیمکدر) (تو هم سندخی
 در حرف تأکید) آی الف بمدوده ایله آمدن یا خود آیدن مصدرندن
 امر در کل دیمک (با حرف مصاحبت) وی ضمیری غلامه راجعدر
 (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (را حرف تخصیص) (مهم ضروری
 موصوفک صفتیه اضافتی قبیلنددر) (یا حرف نسبت ترک اولنیه جق
 ایش) در پیش است حسب اللغة فتمده در دیمکدر اما مجرد اثباتدن نگایه در
 وارددر دیمک اولور (که حرف رابط) (اینجا بو محمله) (نمی توانم بود
 اولغه قادر اولم دیمکدر) (را ادات مفعول) (بوی با حرف صله جوانه
 دیمکدر) (بکذا شتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده براقدم دیمکدر
 برکشتمده بویه دوندم دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (با حرف صله

(رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ابرشدم دیمکدر) (یستم باء تأکید ایله
 بغلدم دیمکدر) (پستر باء عجمک کسر یله دوشک دیمکدر) (بحرف صله
 (سر پستر لامیه) بذشتم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده اوتوردم
 دیمکدر) (دران اندیشه که اول فکده که) (امشب بو کیچه) (میان ایشان
 لامیه) (چون روم ضمیمه ادات است) تفهام نیچه دیمکدر) (بکزد باء
 تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب مطونار دیمکدر) (آوازدر پیساتیه
 قبوسسی) (برآمد ظاهر اولدی) (عقب آواز لامیه) (در آمد کیردی
 زلزان و کیربان صفت مشبه لدر تتریه رک) (اغلبه رق دیمکدر
 (محصول ترصکیب) جوان دیدی سن دخی کل و غلام ایله اول
 دیدم بنم ضروری ایشم وارد که بوراده اولمغه قادر اولم غلامی
 اکا براقدم و بن دوندیم چونکه خانه ابرشدم و قیوی بغلدم و دوشک
 او جوئه اوتوردیم اول فکده که یعنی ائی فکر ایدر دمکه بو کیچه
 انلرک بینی نیچه بکیر و صحبت لری نه اوزره قرار طوتر نا کاه قیو اوازی
 ظاهر اولدی و غلام آوازک ار دندن تتریه رک) (اغلبه رق کیردی
 * کفتم تراچه بوده است و در صحبت آن جوان چه رونموده است که
 بدین حال می آبی غلام گفت آن جوان مر دیمرد و جان یحسانان سپرد
 کفتم سبحان الله آن چه گونه بود گفت چون تو برفتی و مرا بختانه
 درون برد و برای من طعام آورد چون طعام خوردم و دست بشستم
 از برای من پستر انداخت و مشک و کلاب بر من زد و مرا بخوابانید *
 ترا حرف صله سکا دیمکدر) (چه بوده است نه اولمشدر) (در حرف
 ظرف) (صحبت آن جوان لامیه) (چه رونموده است نه واقع اولمشدر
 (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت) (می آبی فعل مضارع مخاطب
 کاورسین) (برمد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (یحسانان با حرف صله) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصمرادی
 (سبحان الله محل تعجبه استعمال اولتور) (چه گونه بودند نه گونه
 اولدی دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (برفتی باء تأکید ایله فعل ماضی
 مفرد مخاطب کنشک دیمکدر) (مرا را ادات مفعول) (با حرف صله
 (خانه درون او ایچی دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی
 دیمکدر) (برای من بنم ایچون) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی

دیمکدر (چون حرف تعلیل) خوردم فعل ماضی متکلم وحده یدم
 دیمکدر (بستم باء تأکید ایله فعل ماضی متکلم وحده بیقه دم دیمکدر
 (از برای من بنم ایچون دیمکدر (بستر دوشک دیمکدر (انداخت
 فعل ماضی مفرد غائب اندی دیمکدر (زد فعل ماضی مفرد غائب
 آوردی دیمکدر اما بونده سوردی معنای در (مرا را ادات مفعول
 (بخوابانید باء تأکید ایله فعل ماضی متعددی مفرد غائب یا توردی
 دیمکدر (محصول ترکیب) غلامی بویله لران و کران کورنجه دیدم
 سکا نه اولمشدر و اول جوانک صحبند نه یوز کوسر مشدر حاصلی
 ینکزد، بر منافسه می واقع اولدی یا خود یار و اغیاردن بر کیمسه مانعی
 اولدی که یو حاله کلور سین غلام دیدی اول جوانمرد اولدی و جانی
 جانانه اصمردی دیدم سبحان الله نه کونه اولدی دیدی چونکه سن
 کندی بنی اولک ایچنجه ایلندی و بنم ایچون طعام کتوردی چونکه
 طعامی یدم و الم بیقه دم بنم ایچون دوشک اندی یعنی دوشادی و بنم
 اوزریمه مشک و کلاب سوردی و بنی یا توردی * بعد از آن آمد
 و انکشت بر خساره من نهاد و گفت سبحان الله این چه خوبست
 وجه محبوب و مرغوب وجه ناخوشست ایچنه نفس من میخواهد و در
 هوای آن می گاهد و عقوبت خدای تعالی از همه سختترست و گرفتار
 بآن از همه کسی بد بخت تر بعد از آن گفت انالله وانا الیه راجعون *
 انکشت همزه ک فنی نوک سکونیه و کاف عجمک ضمیه پارمق دیمکدر
 (رخساره یکاف دیمکدر) منه اضافت لامیه (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی دیمکدر) نفس من لامیه (می خواهد فعل مضارع مفرد
 غائب استر دیمکدر) (هوای آن ده لامیه هوا هوس معنای در) (گاهد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده اضطراب چکر معنای در) (عقوبت
 خدای لامیه (از همه بجز و عنیدن (سختترست مشکلر کدر) (گرفتار
 وصف ترکیب در طوقون دیمکدر) بآن با حرف صله آن هوای نفسه
 اشارت در (محصول ترکیب) اندن صکره یعنی بنی بویله اعزاز و اکرام ایله
 یا توردن صکره کلدی و پارمق بنم یکاغم اوزره قودی دیدی
 سبحان الله بونه کورلدر و نه محبوب و مرغوبدر و نه کوتودر اول
 نفسه که بنم نفسم استر و انک هوسنده اضطراب چکر والله تعالی نک

عقوبتی مجموع شدن مشکدر واکا گرفتار اولوب طوتقون اولان
مجموع ناسدن بد بخت رکدر بوندن صکره انا لله وانا اليه راجعون
دیدي * دیگر باره انکشت بر خساره من نهاد و گفت کواهی
می دهم که این بغایت جیلست و بنهایت آمال و لمائی دلیل اما عفت
و پاکی ازان اجلست و ثواب موعود بر آن از همه در جلال اکمل
پس بیفتاد چون او را بچنبانیدم مرده بود و پی بحیات جاودانی برده *
دیگر باره بر کره دخی دیمکدر (کواهی یا حرف مصدر کواه کاف
عجمک ضمیمه شاهد دیمکدر (می دهم فعل مضارع متکلم وحده
و بر یم دیمکدر بونده ایدرم دیمکده مستعملدر (که حرف بیان (این
غلامه اشارتدر (بغایت یا حرف مصاحبت) جیل کوزل دیمکدر
(بنهایت یا حرف صله) آماله اضافت لامیه آمال املک جمعیدر
استکدر دیمکدر (امائی یا مصدریه ایله عصمت معناسند در (دلیل
معروف (عفت معروف (پاکی یا مصدریه ایله عطف تفسیریدر
(اجل اسم تفضیل کوزلک دیمکدر (ثواب موعود بیانیه موعود اسم
مفعول وعد اولمش دیمکدر (بران بر حرف صله آن عفت و پاکی به
اشارتدر (جبال کوزلک) اکمل اجل کی کامل رک دیمکدر (پس صکره
دیمکدر) بیفتاد یا تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دوشدی دیمکدر
(چون حرف تعلیل) او را جوانی (بچنبانیدم یا تأکید ایله فعل ماضی
متکلم وحده او بناندم دیمکدر یعنی دپرندم) مرده بود اولمش ایدی
(پی پایدن مخففدر) بحیات جاودانی یا حرف صله اضافت بیانیه یا
حرف نسبت (برده ماضیدن قسمدر ایلتمش دیمکدر (محصول ترکیب)
بر کره دخی بنم بکاغمیه پارمق قودی و دیدی شهادت ایدرمکه
بوغایت کوزلدر وارزولک و عصمت و پرهیز کارلغک نهایتنه دلیلدر
یعنی زهد و تقوی بوکه تحمل ایلر نهایت بولور اما عفت و پاکلک
ارزوی نفسانیدن کوزلکدر و اول پاکلکه وعد اولان ثواب
مجموع شدن کوزلکده اکلدر بوندن صکره جوان دوشدی چونکه
انی دپرندم و حرکت ایندر دم اولمش و قدیمی ایدی حیاته ایلتمش
* پیرگفت که این همه گریه من بر باد آن جوانست که هرگز عفت
و نظافت و لطیف و ظرافت وی از خاطر من غائب نمی شود و حسن

شمائل واطف محائل اواز نظر من نمی رود تا بشم این راه خواهم
 سپرد و چون بمرم بدن سال خواهم مرد* که حرف بیان (کریه من
 لامیه) یاد آن جوان ده بویله اول جوانک یادی ایله دیمکدر (که
 حرف تعلیل) عفت باکلاک (نظافت ده بویله) لطف و ظرافت معروف
 (ویه اضافت لامیه) شمائل اوصاف معناسنه در (محائل بونده طرز
 و طور دیمکدر) تا حرف توفیت (باشم معناده اولم دیمکدر اما استعمالده
 صاغ اولم دیمکدر) سپرد سبنک کسر یله فعل ماضی مفرد بونده
 مصدر معناسنه در زیرا مضارع معیارندر ایاق باصمق استرم (چون
 حرف تعلیل) (مرد سپرد کی) (محصول ترکیب) پیرد یدیکه بو بنم
 مجموع کریه م اولم جوانی ذکر ایله در یعنی خاطریه کلدیکه اغلرم
 زیرا بروقت انک عفت و نظافتی واطف و ظرافتی بنم خاطرمندن
 غائب اولم و انک کوزل اخلاق واطیف طرز و طوری نظرمدن کتمز
 مادامکه صاغ اولم بو بویله ایاق باصمق استرم یعنی بو طریقسه سالک
 اولمغی ارزو ایدرم و چونکه اولم بو حال ایله وفات ایتک استرم (قطعه)
 یار چون رفت آن بخوی از همه عالم فزون* در فراش از همه عالم
 فزون خواهم کر یست* چون حرف تعلیل (رفت فعل ماضی مفرد
 کندی دیمکدر) آن بخوی از همه عالم فزون حشودر یارک صفتیدر
 (بخوی با حرف ظرف یا حرف مصدر فزون زیاده دیمکدر) شین
 ضمیری یاره راجعیدر (خواهم کر یست اغلسم کیک دیمکدر
 (محصول بیت) مجموع عالمیدن کور لکده زیاده اولان یار چونکه
 کندی انک فراقده مجموع عالمیدن زیاده اغلسم کرک* ریزد اکنون
 خون دل از کونه زردم بمساک* چون روم در خاک هم ریزد کونه
 خون خواهم کر یست* ریزد فعل مضارع مفرد لازمه متعددی
 پیشنده مشترکدر دو کیلور دیمک اولور (اکنون الآن دیمکدر) خون دل
 بیانیه خون قان دیمکدر (کونه رنگ معناسنه در اما بونده لون انسانی
 اکثر یا چهره اظهر اولد یفتدن چهره معناسنه در) زرده اضافت بیانیه
 (میم ضمیر متکلم) یا حرف صلح (چون حرف تعلیل) (روم فعل مضارع
 متکلم وحده) (این کونه تشبیه ده مستعملدر بونک کی دیمک اولور
 (محصول بیت) کوکل قانی دو کیلور الآن بنم صاری چهرمدن

طیراغه چونکه طیراغه کیدم یعنی فوت اولام بونک کي اغلسم کرک
 حاصلی الان دبناده نه شکل فان اغلسم آخرتده ده فان اغلسم کرک
 (عروض) بوقطعه رمل ممتد که بالکز عروض و ضربنه قصر
 کلوب فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن اولشدر (حکایت) جوانی
 سلیل نام از سلاله کرام در قبائل عرب بکمال ادب مشهور بود و در پیشه
 شیران و معرکه دلبران از ضعف و سستی دور و در دل از دختر غم هوایی
 داشت سراز و سوسه عشق اوسودایی عمرها رنج طلب برد تا بمطلوب
 رسید و ضربت عشق خورد تا بحال معشوق بدید هنوز در بزم وصال
 جای گرم نکرده بود و از جام وصال جرعه پیش نخورده عزیزت آتش
 برخواست که از آن منزل در جای دیگر مقام کند و در موطن تازه تر
 آرام گیرد * جوانی یا حرف وحدت (ساله ضم سین ایله نسل
 معناسنه در) کرامه اضافت صفتنه در (قبائل عرب بیانیسه قبائل
 قبیله نک جمعیدر) بکمال باحرف مصاحبت (پیشه باء عربیله همیشه
 معناسنه در) شیرانه اضافت لامیه (معرکه دلبران ده بویه شیر روم
 کسریله ارسلان دیمکدر الف نون ادات جمع) معرکه اسم مکاندر
 جنک یری دیمکدر (دلبر بهادر دیمکدر الف نون معروف) (ضعف ده
 معروف) (سستی یا حرف مصدر سست کوشک معناسنه در که ضعفه
 عطف تفسیری واقع اولشدر) (دور اوزاق معناسنه در) (دختر عم
 بیانیسه دختر قز دیمکدر عم معروف) (هوایی یا حرف وحدت هوا سودا
 معناسنه در) (داشت معلوم که مجرد اثبات ایچوندر) (وسوسه عشق
 بیانیسه) (سودایی یا حرف وحدت) (عمرها اادات جمع عمر سنه دن
 عبارتدر) (رنج طلب بیانیسه) (برد فعل ماضی مفرد ایلندی یعنی چکدی
 دیمکدر) (نا حرف انتها) (بمطلوب باحرف صله) (رسید فعل ماضی
 ابرشدی دیمکدر) (ضربت تا اسلوب عجم اوزره طویل باز بلور کونک
 دیمکدر اما بویه برلده نمونده مستعملدر) (عشق اضافه لامیه خورد
 فعل ماضی مفرد یدی دیمکدر) (نا حرف انتها) (جال معشوق لامیه
 (بدید باء تا ککید ایله فعل ماضی مفرد کوردی دیمکدر) (هنوز الان
 دیمکدر) (بزم وصال بیانیسه) (کرم کاف عجم قحیله صبیحی دیمکدر
 (نکرده فعل ماضی منفیدن قسمدر) (جای نکرده نک مفعولی) (بود اادات

ماضی برینی اصیحق ایلمش ایدی یعنی ایصتماش ایدی دیمکدر (جام
وصال بیاتیه جام قدح دیمکدر (جرعه یا حرف وحدت همزه توسل
جرعه جیم ضمیمه دیده فلان تورنی به دیرل (یش باء عربیله زیاده
مفاسنده در (نخورده ماضی منفیدن قسمدر ایچمامش دیمکدر قاعده
جمع اوزره بود مقدردر (عزیمت آن مصدر له فاعلنه در (شین ضمیر
جوانه راجعدر جوانه اول عزیمت دیمکدر (محصول ترکیب) سلیل نام
برجوان سلاله کر آمدن عرب قبله لرندن کمال ادب ایله مشهور ایدی
وارسلانلر پیشه سینده موبهادرلر معرکه سنده ضمه ف و کوشکلکدن دور ایدی
حاصلی بهادرلقده غایت دل اور ایدی و کولکنده عجبسی قزندن هوا سی
والک باشنده وسوسه عشقندن سوداسی وار ایدی حاصلی عی قزینه
عاشق ایدی نیجه سینلر ارامق زحمتی چکدی تا کیم مطلوبه ایرشدی
و عشق کونکنی بدی رنج و مشقت چکدی تا کیم معشوقک جمالنی
کورددی یعنی مطلوبه واصل اولوب جمال محبوبی کور نیجه دلک نیجه
زحمت و مشقتلر چکدی هنوز وصال بر نمونده برینی ایصتمش ایدی
و وصال جامندن بر جرعه زیاده ایچممش ایدی حاصلی بر وفق دلخواه
کامن آلدن اکا اول عزیمت ظاهر اولدیکه اول منزلتن غیری برده
مقام ایلیمه و نازه له بر موطئه قرار طوته حاصلی تبدیل مکان ایلاکه
عزیمت ایلدی * آن ماه رادر عماری نشاند و عماری رابان راه که دلش
مخواست براند چون یک مرحله بیرید بیجای خوش و منزل دلکش
رسید نزول کرد و عماری را فرود آورد ناگاه دید که از یک جانب سی سوار
آشکار شدند پر خاست و سلاح بر بست و در خانه زین نشست چون
نزدیک آمد دانست که دشمنان وی اند بمقابله و مه تله ایشان مشغول
گشت و بیشتر ایشان را کشت اما زجههای کاری خورد به پیش دختر
عم بار گشت و گفت * را ادات مفعول (در حرف صله) (عماری عینک
کسر یله اورتولو محفه به دیرل عربیه به دخی اطلاق اولنور (نساند
فعل ماضی مفرد بتدری دیمکدر (را ادات مفعول) (با حرف صله) (که
حرف ربط (شین ضمیر جوانه راجعدر (می حرف جکایه) (خواست
فعل ماضی مفرد دیرل ایدی دیمکدر (راند باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد
قطع ایلدی دیمکدر (با حرف صله) (جای خوش موصوفک صفت

اضافتیدر (منزل دلکش ده بویله دلکش وصف ترکیبند کوهل
 چکچی مفرح مضاسنه (رسید ایشدی (نزل گردا بندی (را اادات مفعول
 فرو آورد ایشدیدی (سی سوار او توز آتلی (بر خاست قالدی (بر بست
 بغلدی (در حرف صله (خانه زین پیانه زین اگر دیمکدر (نشست
 فعل ماضی مفرد غائب او توردی دیمکدر (دانست ییلدی (که
 حرف بیان (دشمنان وی لامیه (اند اادات جمع خبر (کشت اولدی
 دیمکدر کافک فخیله (بدشتر باه عز ییله جنوق مضاسنه در (ایشانه
 اضافت لامیه ایشان سی سواره راجعدر (را اادات مفعول (کشت
 کاف عز یک ضمیه فعل ماضی مفرد اولدردی دیمکدر (زخم باره (ها
 اادات جمع (کاری باه نسبی ایله مؤثر دیمکدر (زخمهای کاری مؤثر
 ومولم یازمزل دیمک اولور (خورد فعل ماضی مفرد ییلدی دیمکدر (نا
 حرف صله (پیش قیت دیمکدر (باز کشت دوندی دیمکدر (
 (محصول ترکیب) نیت سفر ایلدی و اول ماهی محنه پی بندردی و محفه پی
 اول بوله که استدی ایدی سوردی یعنی هر ادا ایلدی کی محله روانه اولدی
 چونکه بر هر حله قطع ایلدی بر خوش محله بومفرح منزل ایشدی
 و ایندی و محفه پی ایشدیدی ناگاه کوردیکه بر جانیدن او توز آتلی آشکلر
 اولدیلر قالدی و سلاخی بغلدی و اگر خانه سنه او توردی چونکه
 یقین کلدیلر بیادیکه انک دشمنلر بدر انلرک مقابله و مقابله سنه مشغول
 اولادی و انلرک اکثریستی قتل ایلدی اما مؤثر زخم ایشدیدی دسترخم بانج
 رجوع ایلدی کلدی و دبدی (رباعی) آمد ز حدو بکشتن من خبری *
 بنشین که منت بجمرت نظری * بکشتن من یا حرف صله کشتن بونده
 لازم مضاسنه در اضافت فاعله در بنم اولکلکه دیمکدر (یا حرف وعدت
 (بنشین باه تا یکد ایلله امر حاضر مفرد او توردی دیمکدر (که حرف
 تعلیل (بنم فعل مضارع متکلم و عده (تا حرف خطاب سنی کورهیم
 دیمکدر (یا حرف مصاحبت (یا حرف وعدت (محصول نیت) عددون
 بنم اولکلکه بر خبر کلدی خبردن مراد بر اختصار او توردی سنی
 بر جمرت نظریله کورهیم * ریزم غونت که نا چو خوم ریزند *
 تا که زلفت کام نکیرد ن کری * ریزم فعل مضارع متکلم و عده
 دو کرم دیمکدر (غونت مفعول (که حرف بیان (تا حرف تعلیل

(جوادات تشبیه) (خونم ریختنک مفعولی) (ریزند فعل مضارع جمع غائب) (ناکه ادا ت غلیل) (کام مراد) (نکرد فعل مضارع متنی طوقیه یعنی آلبه) (بمکدر) (موصولیت) سنک فانکی دو کرم ناکیم بنم فانکی دو کدکری کی تا که سنک لبکدن غیریم مراد آلبه حاصلی بنیدن صکره باد ال دکسون ایچون سنک فانکی دو کرم (عروض) (بور باعی شجره) (اخر ب اوز اندن) (اخر ب مقبوض مکفوف مجبو بدر که بر مصراعی مفعول مفاعیلن مفاعیل غمل اولور) * دختر کف والله اگر تو خون من نریزی من خون خود خواهم ریخت و با خون تو خواهم آبخت اما آن به که تو پیش دستی و این عقده از دل خود بکشایی سلیل برخواست و این ترانه آغاز کرد که * خون من لایمه (خون خود ده یو یله) (ریخت و آبخت ماضیلور مصدر معانته کشاردرد و کسم کرک قار شد رسم کرک دیمک اولور) (پیش دست و صف ترکیبندر الی آیلری) (بمکدر) (یا حرف مصدر تقدم و سبقت دیمک اولور) (فانکی فعل مضارع مفرد مخاطب گوستر سین دیمکدر) (بعض صفت ده صکنی و اقدر ایلده سین دیمکدر عقده اصطلاحانده مشکل دیمکدر) (را ادا ت مفعول) (بکشایی باء تا کید ایلده فعل مضارع مفرد مخاطب آخه سین دیمکدر) (برخواست فعل ماضی قالعه دی دیمکدر) (که حرف بیان) (موصول ترکیب) (فیر دیدی والله اگر سن بنم فانکی دو کرم کین کند و فانکی دو کسم کرک و سنک فانک ایلده قار شد رسم کرک اما اول اعلاد که سن سبقت و تعدیه سین و بو مشکل کی کوکاکدن آخه سین یعنی بکا یاد ال دو غنی مشکل کی دفع ایده سین سلیل قالعه دی و بورانه به آغاز ایلندی که (یت) (از کشتی نادرست این چرخ درشت) * بنکر که مرا چه سان بخاک آمد پشت * کشتی کاف عربک خمبله کورش دیمکدر (نادرست اضافت صفتنه در) (نا حرف توصیف تنی درست بتون و صحیح دیمکدر) (این پرخه اضافت موصوفه در چرخک درشته صفتنه درشت درست و زنده ناهموار دیمکدر) (بنکر باء تا کید ایلده امر حاضر مفرد باقی دیمکدر) (که حرف بیان) (مرا را حرف تخصیص) (چه سان نه نک کی یعنی نه گونه) (بخاک با حرف صله) (بشت آرقه دیمکدر) (موصولیت) (یونا هموار اولان چرخک صحیح و طوغری اولمین کورش شدن باقی که نه گونه لری به کلدی

حاصلی بوجرخ کج رفتار بی نه گونه مغلوب و زبون ایلدی (بعضی
 نسخه ده کستی برینه کشتن واقع اولشد و ونگ معناسنه در کافک فحبله
 یعنی چرخک ناهموار دور اندن * آن کز ویم این نقد حیانتست بمشت *
 امروز بدست خود همی باید کشت * آن کز آن کس که از نقد برنده در
 (میم ضمیر متکلم حیاته مصروف (نقد معروف (حیاته اضافت بیانه
 (بمشت با حرف ظرف مشت آوج دیمکدر (بدست خود بیانه (با حرف
 مصاحبت (باید کشت اولدرسم کرک دیمکدر (محصول یت) اول
 کیمسه که بنم نقد حیاتم انک انده در یعنی بنم سبب حیاتم اولان کیمه بی
 بوکون کنند و الله اولدرسم کرک (عروض) نور باعی بنه شجره
 اخرج اوزانیدن اخرج مقروض سیالم محبوب بدر * پس برکلو بی که
 آن اززه کر بیان رشک می برد و از غیرت عقد حائل اشک می ریخت
 یک تیغ براند و آن شمع جهان افروز را یک دم بنشاند و روی خاک آلود
 خود را در خون او مالید و یان سرخ روی یار دیگر روی دران سینه روزان
 آورد و چند تن دیگر را سر برداشت و آخر سر بنهاد و چون قوم سلیل
 ازین واقعه خبر یافتند جامه دران و موی کتان بشتافتند و آن هر دو
 کشت را بر مقار قبیله بردند در یک قبر بخاک سپردند * کلوی با حرف
 وحدت کلوا کاف بمجمله بوغزدیمکدر (زه کر بیان لامیه زه زانک کسر بله
 وهای اصلیه ابله بوغزه متصل اولان قبتاندر (رشک حسد دیمکدر
 (می ادات حکایه (برد یونده ایلردی دیمکدر فاعلی تحتیده سلیله
 راجعدر (غیر عقد حائل لامیه و بیانه (عقد حائل تعویذ ایچون
 تطبیق اولتان حائل انک اپی وقتانی و زنجیری هرنه ایسه مراد در
 حائل باغک غیبتندن دیمکدر (می ریخت دو کرایدی براند فعل
 ماضی مفرد اوردی دیمکدر (یک دم با حرف صله برنفسیده دیمکدر (روی
 خاک آلوده خود بیانه و لامیه خاک آلود وصف ترکیبدر طیراغه بولاشمش
 دیمکدر (را ادات مفعول (خون او لامیه اوضمیری دختره راجعدر
 (مالید فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر (با حرف مصاحبت
 (سرخ روی وصف ترکیبدر قزل بوزلی یعنی قانلی بوز ابله دیمکدر
 (بار دیگر برکره دخی (در حرف صله (سینه روز وصف ترکیبدر قره
 کونلی بدیخت دیمکدر الفنون ادات جمع آورد فعل ماضی مفرد غائب

کنوردی دیمکدر (چندتن دیکر را حرف تخصیص بر فتح تنک دخی
 (سر باشی) برداشت فالدردی یعنی کسدی دیمکدر (واخر عاقبت
 (سر بنهاد باش قودی یعنی قوت اولدی) (بعضی نسخه ده بگذاشت
 واقعدر ترک ایلدی دیمکدر بونسخه دخی اعلادر زیر برداشته سیمکدر
 (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر (جامه دران صفت
 مشبهه در اثوابن بیرنه رق (موی کتان ده بویله قبلنی یعنی صباچن
 وصالن بوله رق (بشنافتند باه تأکید ایله فعل ماضی جمع غائب
 سکر دیلر دیمکدر (کشته کافک ضمیمه اولمش دیمکدر (راادات مفعول
 (برحرف صله (مقار مزارلق دیمکدر قبیله به اضافت لامیه (بردند
 فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر دیمکدر (در یک قبر بر قبرده (بخاک طپراغه
 (سپردند اصمردیلر (محمول ترکیب) صکره یعنی بوزانه و بور باعی بی
 اقودقدن صکره اول بر بوغز که سلیل ائی بقه تک زهندن رشک ایدردی
 یعنی قسقه نوردی و حائل باغنه غیرتندن اشک دوکر اغلردی حاصلی
 انلردن قسقه نوزکن بر طبع اوردی و اول جهانی شهلا لدر بیچی شمی
 برنفسده سو بوندردی و کندونک طپراغه بولشمش یوزینی دخترک فانه
 سوردی و اول فانی بوز ایله سیه روزانه یوز کنوردی یعنی بنه توجه
 و اقدام ایلدی و بر فاج کیمسه تک باشنی کسدی و عاقبت باشنی بر اقدی
 چونکه سلیلاک قومی بو واقعه دن خبر آلدیلر اثواب بیرنه رق و صباچ
 و صقال بوله رق قوپه ره رق سکرندیلر و اول ایکی مقتولی قبیله تک
 مزار لغنه ایلندیلر و بر قبرده طپراغه اصمردیلر حاصلی ایکبسنی بر فـ
 دفن ایلندیلر (قطعنه) هر د و راز بر زمین از سر عزت بردند * ثانه
 در روز جزا خوار و دژم بر خیزند * راادات مفعول (سر عزت بیتابه
 عزت او خندن یعنی عزت ایله دیمکدر (بردند فعل ماضی جمع غائب
 ایلندیلر دیمکدر (تا حرف تعلیل (نه حرف نفی خبرتنده مصروف
 (دژم دالاک کسری و زاء عجمک فتحیه غصه لود دیمکدر (بر حرف تأکید
 (خیزند فعل مضارع جمع غائب فالقادر دیمکدر (محمول یت) هر
 ایکبسنی بر البته عزت ایله ایلندیلر تا کیم روز جزاده خور و غصه او
 فالقمیه ل * درته خاک یک بسترشان جا کردند * تا بهم شاد بخشیند و بهم
 بر خیزند (نه تا تک کسری و هاء ملفوظه ایله دیب و آلت دیمکدر (یک

یا حرف ظرف (بستر دوشک) شان صمبیری جمع (کردند فعل ماضی
جمع غائب) تا حرف تعلیل (بهم برابر) بخشدند یا تا کید ایله فعل
مضارع جمع غائب یا نه لر دیمکدر (بهم سابق کی) (برخیزند اسبق
کی) (محصول بیت) طیارق التده انلره بر دوشکده بر ایلدیلتو تا کیم برابر
شاد یا نه لر و برابر قالقه لر (عروض) بوقطعه بحر رملدندر صدر
وایته سالم حشور محبون که تانی ساکنی جذف اولمش عروض و ضربنه
اصلی که سبب آخر دوشوب و تندقطع اولمش یعنی و تندق ساکنی دوشوب
ما قبلتک متحرکی ساکن اولمش بر مصرعی فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
فعلن اولمش (حکایت) جوانی یا کال ادب یا شتر ملقب بر دختری
جبله از مهران قبیله جیدانام عاشق شد و رابطه و داد و قاعده
اتحاد میان ایشان مستحکم گشت آن را زرا از نزدیک و دوری پوشیدند
و در اخفای آن حسب المقدوری کوشیدند اما بحکم آنکه گفته اند *
(جوانی یا حرف وحدت) یا حرف مصاحبت (کال ادب بیانیه
(بیانه حرف مصاحبت) اشتقاق همزه ایله علم رجل در (بر حرف
صله) (دختری یا حرف وحدت) (جبله کوزل دیمکدر) (مهران
قبیله لایمه) (مه میک کسری و هاء اصلیم ایله اولو دیمکدر) (جید
جیم قتی و یالک سکونیه علم مرأه در) (رابطه و داد لایمه) (قاعده
اتحاد ده بویه) (وداد و اوله کسریله محبت معناسنه در) (اتحاد افتعال باندن
مصدر در بر لشمک معناسنه) (میان ایشان لایمه) (مستحکم قوی دیمکدر
(گشت فعل ماضی مفرد اولدی دیمکدر) (آن را زرا رادات مفعول اول
سری دیمکدر) (نزدیک یقین) (دور اراق دیمکدر) (می ادا کن حکایه
(پوشیدند فعل ماضی جمع غائب او زلر دیمکدر) (اخفای آن لایمه انی
گیر نه ده) (حسب المقدور قادر اولدیغی قدر دیمکدر) (می کوشیدند
سعی ایدر لردی دیمکدر) (محصول ترکیب) بر جوان کال ادب ایله اشتزایله
ملقب قبیله اولور لردن جیدانام کوزل بر قیزه عاشق اولدی و محبت
رابطه سی و بر لشمک قاعده سی انلره ارا سنده قوی اولدی اول سری
او زاقندن و یقیندن او زلر دی وانی اخفاده قادر اولد قلی قدر
سعی ایدر لردی حاصلی عشق و محبت لربنی کال مرتبه ستره سعی
ایدر لردی اما اول سیدن که دیمشورد (بیت) عشق سربست که گفتن

توان * بد و صد پرده نهفتن توان * عشق میندا (سریست خبری
 (با حرف وحدت) که حرف رابط (گفتن توان سو یتک ممکن دکل
 (با حرف طرف یا حرف مصاحبت) دو صد ایکی یوز (نهفتن توان
 کبر لک ممکن دکل (محصول بیت) عشق بر سر در که سو یتک ممکن
 دکل که عاشق دائما سزینه سعی ایدر یا خود عشق دیدگری شی
 لسان ایله نصیر ممکن دکلدر ایکی یوز پرده دروننده یا خود ایکی یوز
 پرده ایله کبر لک ممکن دکل اطوار و اوضاعندن معلوم اولور (عروض)
 بو بیت عینله قطعه سابق کییدر * عاقبت راز ایشان بروی روز
 افتاد و سر ایشان از نشین کون با نخچن بروز آمد میان دو قوم ایشان
 جنگها انگیخته شد و خوندها ریخته گشت قوم جیدا خیمه توطن ازان
 دیار برکنند و بار اقامت بد یار دیگر افکنند چون شداید فراق
 مقامی شد و دواعی اشتیاق متقاضی گشت روزی اشترا با یکی
 از دوستان خود گفت هیچ توانی که بامن بیایی و مرادر زیارت جیدا
 مددکاری نمایی که جان من در از روی وی بلب رسیده و روز من در
 مفارقت او شب انجا مینده * راز ایشان بیانیه (بروی روز افتاد
 فاش اولدی دیمکدن کایتدر (سر ایشان لامیه انلرک سری دیمکدر
 نشین کون مجازا بیانیه نشین اوتراق دیمکدر) کون کاف و میمک ضمه یله
 کبر لک معناسنه عرییدر خفا اوتراغندن دیمکدر (با حرف صله
 انجمن بروز مجازا بیانیه انجمن جمعیت معناسنه در) بروز وزن و معناده
 ظهور کییدر (میان دو قوم ایشان لامیه لر در) (جنگها ها ادات جمع
 انگیخته شد قو پدی دیمکدر (خونها جنگها کبی) (ریخته گشت
 دو کلدی دیمکدر) خیمه توطن بیانیه (برکنند فعل ماضی جمع غائب
 فالدر دیلر دیمکدر) (بار اقامت مجازا بیانیه) (بار یوک دیمکدر) (با حرف
 صله) (افکنند فعل ماضی جمع غائب) (براق دیلر دیمکدر) (شداید فراق
 بیانیه) (شداید شدتک جمعی فراق ایرولق) (متمادی شد اوزادی
 دواعی اشتیاق بیانیه) (دواعی داعیه نک جمیدر اشتیاق استکری
 دیمکدر) (متقاضی طالب دیمکدر) (روزی با حرف وحدت با حرف صله
 دوستان خود بیانیه) (که حرف بیان (توانی فعل مضارع مفرد
 مخاطب قادر مبین دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (بیایی باء تأکید ایله

فعل مضارع مفرد مخاطب کله سین دیمکدر (مرارا حرف صله بکا
 دیمکدر (در حرف ظرف (زیارت جیدا لامیه (مدد کاری باحرف
 مصدر کار ادا ت فاعل مددجیلک دیمکدر (نمائی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کو ستره سین دیمکدر (جان من وارزوی من لامیه لرذر (بلب
 رسیده دوداغه ایرشمش (روز من ومغارت اوده لامیه لرذر (انجامیده
 نهایت بولش دیمکدر (محصول ترکیب) عاقبت انلرک رازی فاش
 اولدی وانلرک سری خفا اوتراغندن ظهور جعیله کلدی وانلرک
 ایکی قومنک اراسنده جنکرقو پدی وقانلر دو کلدی جیدانک
 قبیله سی توطن خیمه سنی اول دیاردن قالدردیلر حاصلی ترک دیار
 ایلدیلر واقامت یوکنی غیری دیاره بر اقدیلر یعنی دیار آخر ده توطن
 ایلدیلر چونکه ایریلق شدتلیریمند اولدی واشئیاق استکلی طاب
 اولدی برکون اشترکنندی دوستلرندن برینه دیدی هیچ قادرمبین که
 بنم ایله کله سین و بکا جیدای زیارته مددجیلک یعنی یاردم ایده سین که
 بنم جاتم اتی ارزوده دوداغیمه ایرشمش یعنی هلاکم قریب اولدی و بنم
 کوندزم انک مغارقتنده کیجه په نهایت بولشدر خلاصه مغارقته
 نحمل قالدی * کفت سمعا وطاعة هرچه میگوی بنده ام وهرچه
 فرمائی با آن شتا بنده هر دو برخاستند ورا حلها پیار استند یک روز
 ویک شب ویک روز دیگر تاشب راه بریدند تاشب با آن دیار رسیدند
 درشب کوهی نزدیک با آن قوم فرود آمدند ورا حله بخوابانیدند
 اشتران دوسترا کفت بزخیر واین شتر کم شده راسراغ کان باین قبیله
 بکذر و با هیچ نام من مبر مکر کنیر کی فلانه نام که راعی کوسفندان
 و محرم رازهای پنهان و بست سلام من با و برسان وازوی خبر جیدا
 بپرس و موضع فرود آمدن ما اورا نشان ده * سمعا وطاعة مفعول
 مطلق لرذر (میگوی فعل مضارع مفرد مخاطب سوبلر سین دیمکدر
 (فرمائی پیورر سین دیمکدر (با آن باحرف صله (شتا بنده اسم فاعل
 ییلی دیمکدر (برخاستند فعل ماضی جمع غائب قانقدیلر دیمکدر
 (را حلها ها ادا ت جمع راحله زاد راه و بنک دیمکدر (پیار استند
 بآء تا کبد ایله فعل ماضی جمع غائب حاضر ایلر دیمکدر (یک روز
 ویک شب برکون و برکیجه (ویک روز دیگر تاشب بر کون دخی

اخشامه دك (بريدند فعل ماضی جمع غائب قطع ايلديلر ديمكدر
 (تاحرف تعليل) با آن با حرف صله (رسيدند فعل ماضی جمع غائب
 ايرشدیلر ديمكدر) شعب طاعك صحن بوللرينه ديرلر (كوهی با حرف
 وحدت) با آن با حرف صله (فروود آمدند فعل ماضی جمع غائب
 نزول ايلديلر) بخوابانيدند فعل ماضی متعدی جمع غائب باتورتدیلر
 ديمكدر) دوسترا اادات صله (برخير فعل امر حاضر مفرد) شتر كم شده
 پسانيه كم شده ضايع اولمش ديمكدر (سراغ سبك ضميمه بونده
 مطلوب معناسنه در) كان صفت مشبهه مطلوب ايده رك ديمك
 اولور (با آن با حرف صله) بكذار اوغره ديمك معناسنه امر حاضر در
 (با حرف صله) نام من لاميه (مير فعل نهی حاضر ايلتمه ديمكدر
 (نام من مبركيسه به آدیمی سويله ديمكدر كياه در) مكر اادات استنفا
 (كنيزكي با حرف وحدت) فلانه الفاظ كياه دندر (كه حرف بيان
 (راعی چوبان ديمكدر) كوسفندانه اضافت لاميه (محرم رازهای
 پنهان وی لاميه و پاييه و لاميه لردر جيدانك كيرلي سرلرينك محرمی
 ديمكدر) سلام من لاميه (باو با حرف صله او كنيز كه راجعدر) برسان
 باء تا كبد ايله فعل امر متعدی ايرشدر ديمكدر (وی بنه كنيز كه
 عائددر) خبر جيد لاميه (پيرس باء تا كبد ايله امر حاضر مفرد صور
 ديمكدر) (وموضع فروود آمدن ما بزم قوندیغمز موضعی) (اورا كنيز كه
 نشانده علامت وير) (محصول تركيب) اول دوست دیدی ممعا و طاعده
 هر نه سويلر سن بنده يم و هر نه يوررسن بليجي يم هر ايکبسي قالفديلر
 ويول از يفتی ويوكنی حاضر لدیلر بر کون و پر کيسه و پر کون دخی
 اخشامه دك يول قطع ايلديلر تا کيم کيسه اول دياره ايرشدیلر
 بر طاعك صحن بولنده اول قومه يقين ايلديلر و راحله لری باتور ديلر
 اشتر اول دوسته دیدی قانق و اول ضايع اولمش دوه بی طلب ايدرك
 بوقيله يه اوغره عربده دوه مقبول اولديغسدن سوديكي شيلرينی
 دوه يه تشبيه ايدر لر و بنم اسمی کيسه يه سويله الا شول پر كنيز كه
 سويله كه فلانه ادلی كه جيدانك قبوللرينك چوبانی و كيرلي سرلرينك
 محرمی در بنم سلامی اكا ايرشدر و اندن جيدانك خير بی صور و بزم
 ايند يکمز موضعی نشان و ير * آن دوست کويد من برخاستم و با آن قبيله

در آمدن اول کسی که سر ایدش آمد آن کنیزك بود سلام اشتر رسانیدم
و حال چید با پرسیدم گفت شو هر وی پروی تنك گرفته است و در
مخافطت وی آنچه ممکن است بجای آرد اما موعده شما آن درختانست که
در عقب فلان پشته است باید که وقت نماز خفتن انجا باشید من زود
برگشتم و آن خبر را باشتر رسانیدم هر دو برخاستیم و آهسته راحلها
می کسیدیم تا وقت موعود بموعده معهود رسیدیم * پشته دپه دیمکدر
نماز خفتن بنسو نمازی معناسنه در (باشید فعل مضارع جمع مخاطب
اوله سکن دیمکدر (محصول ترکیب) اول دوست دیر یعنی نقل ایدر
بن قالفقدم و اول قیله به کلدن اول کیمسه که بنم قتمیه کلدی اول
کنیزك ایدی اشترك سلامنی ایرشدردم و جیدانك حالنی صوردم
دیدنی جیدانك قوجه سی جیدایه طار طومشدر وانی مخافطه ده
اول شی که ممکندر بر بنه کنور حاصلی کالبه حفظ و حراست ایدر
اما سرک موعید بکز اول انخل در که فلان دپه نك عقبنده در کر کدر که
بنسو وقتنه اول برده اوله سکن بن تیز دوندم و اول خبری اشتره
ایرشدردم هرا یکیز قالفقدق و یواش یواش یوکلری چکدک تا وعد
اولنان وقتنه دك وعد اولنان معهود پره ایرشدرك (رباعی) بودیم
در انتظار با کرینه وآه * بنشسته براه یار کز ره ناکاه * بودیم فعل ماضی
متکلم مع الغیر (در حرف ظرف) با حرف مصاحبت (کرینه اغله
(بنشسته با حرف تأکید (ها اادات ترتب) براه با حرف ظرف) که
حرف بیان (زره ناکاه بیت ثانیه مروهندر (ناگاه انسزین دیمکدر
(محصول بیت) یاربولنده اوتوروب کرینه وآه ایله انتظارده اولدق که
یولدن انسزین * آواز حلی و بانك خلخال آمد * یعنی خبرید که
آمدن چارده ماه * آواز حلی لامیه حلی حانك ضمیمه سیم وزردن
مصنوع زینت نسایه دیر (بانك خلخالده لامیه بانك سس دیمکدر
(خلخال قریلرك ایاقلر بنه طاقدقلری شیرد (خبرید فعل مضارع
جمع غائب قالفکنز دیمکدر (که حرف تعلیل (چارده ماه آبك اون
دردی دیمکدر بدر معناسنه (محصول بیت) یولدن انسزین حلی
صداسی و خلخال سسی کلدی یعنی قالفکنز که اول آبك اون دردنی
کلدی حاصلی آواز حلی و خلخال لسان حاله بوکلایمی سویلر

(عروض) بور باعی شجره اُخر اوزانندندر که صدر وابتدا اُخر
 حشو اولر مقبوض ثانیله سالم عروض و ضرب ازل که مقابعلن دن
 میم و سبب خفیفک بری و سبب اُخرک ساکنی حذف و متحرکی اسکان
 فاع قاور بویه اولجیه بر مصراعی مفعول مقابعلن مقابعلن فاع
 اولور بیت ثانیثک مصراع ثانیثنده زحاف اُخر له معلا در تدر
 * اشتر از جای یجست و استقبال کرد و سلام گفت و دست پوسید
 من روی ارایسان بر تاقم و بجانب دیگر شتافتم مرا آواز دادند که
 بازای که هیچ ناشایستی در میان نیست و جز گفت و کوئی بر سر زبان
 فی من باز آدم و هر دو بنشستند و با هم سخنان از گذشته و آینده
 در پیوستند * یجست باء تا کید ابله و جبک فخیله فعل ماضی مفرد
 غائب صجرادی دیمکدر (بوسیده فعل ماضی مفرد غائب اویدی
 دیمکدر (تاقم فعل ماضی متکلم وحده چو بردم دیمکدر (شتاقم ده
 بویه سکرندم قاجدم دیمکدر (مرا را ادات مفعول (آواز دادند
 چاغردیلر دیمکدر (که حرف بیان (بازای دون دیمکدر (ناشایستی
 ناحرف نفی یا حرف نسبت لایقلی اولیان دیمکدر (سرزبان دل اوجی
 دیمکدر (فی یوق دیمکدر (باز آدم دوندم (بنشستند فعل ماضی
 جمع غائب اوتوردیلر دیمکدر (گذشته ماضیدن قسمدر یکممش دیمکدر
 (آینده اسم فاعل کلیجی دیمکدر (کریوستند فعل ماضی جمع غائب
 اولاشدر دیلر دیمکدر (محصول ترکیب) اشتر برندن صجرادی و استقبال
 ایلدی و سلام سویلدی وال اویدی بن یوزیمی انلر دن چو بردم
 و خبری جانب قاجدم بنی چاغردیلر دون که هیچ لایقلی اولیان اورتده
 یوقدر و دل اوجی ابله گفت و کودن غیری یوق حاصلی بیتزده فعل
 شنبع یوقدر کیمته دیدیلر بن دوندم و هرایکبسی اوتوردیلر و بر بویه
 سوزلری یکم شدن و کله کدن اولاشدر دیلر * در آخر اشتر گفت که
 امشب چشم آن دارم که با من باشی و چهره امید مرا بناخن
 مفارقت نخر اشی جید گفت لا والله این بهیج کونه مبسر نیست و کاری
 بر من ازین دشوار تر نمی خواهی باز آن واقعه های پیشین پیش آید
 کردش ایام بتازکی ابواب شداید و آلام بر من بکشداید اشتر گفت
 والله که ترا نمی گذارم و دست از دامنتم نمی دارم (مصراع) هر چه آید

کو یا و هر چه خواهد کو بشو * در آخر کفت و کونک آخرنده یعنی
 نهایت کلامده دیمکدر (چشم بونده امید معناسنه در چشم آن دارم که
 اتی امید ایدرم که دیمکدر (بامن با حرف مصاحبت بنله دیمکدر
 (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر (چهره امید
 مجازا بیانه امید (مرالایه (بناخن با حرف مصاحبت (ناخن
 طرنق دیمکدر (مفارقه اضافه بیانه (نخراشی فعل نفی مستقبل
 مفرد مخاطب طرمله میه سین دیمکدر (بهیج کونه با حرف مصاحبت
 هیچ برنوعله دیمکدر (کاری با حرف وحدت برایش دیمکدر (دشوار
 مشکل دیمکدر (نی یوق دیمکدر (میخواهی فعل مضارع مفرد
 مخاطب استفهامی متضمن استر مبین دیمکدر (بازینه دیمکدر (واقعهای
 پیشین بیانه پیشین یاه نسبه ونون تا کیدایله اسکی دیمکدر (پیش آمد
 فتنیزه کله (کردش کافک کسر یله اسم مصدر در (ایامه اضافه
 لامیه ایامک دونوشی (بتازکی با حرف مصدر (با حرف مصاحبت
 تازلک ایله حاصلی یکیدن دیمکدر (ابواب شاید مجازا بیاید شدت لر
 قبولی (برمن بکا) بکشاید باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب
 آچه دیمکدر (نمی گذارم براقم دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد
 غائب کلورسه دیمکدر (کویسا کلسون (خواهد استر سه (کوبشو
 اولسون شبنک فتحیله (محصول ترکیب) نهایت کلامده اشتزدیدی
 بوکیچه اتی امید ایدرمکه بنله اوله سین و بنم امید چهره می ابریاق
 طرناغیله طرمله میه سین جیدا دیدی لا والله بو هیچ برنوعله میسر
 دکلدر و بکا بوندن مشکارک برایش یوقدر استر مبین اول اسکی
 واقعل فتنیزه کله و ایامک دونوشی یکیدن شدت و مشقت قبولی
 آچه اشتزدیدی لا والله سنی براقم وسنک انککدن الیمی چکیم
 هر نه کلورسه کلسون و هر نه استر سه اولسون (عروض) بومصراع
 رملنددر که بالکز عروضی محذوفدر * کفت این دوست ترا طافت
 آن دارد که اهرچه من بگویم بجای آرد من برخاستم و کفت هر چه
 نوکوبی جنان کتم و هزار منت بر جان خود نهم و اگر چه جان من
 در سر آن رود و جامهای خود را بیرون کرد و کفت این را بیوش
 و جامهای خود را بمن ده * سر بونده اوج معناسنه در (در سر آن

انك اوجنده ديمك اولود (محصول تركيب) جيدا ديدى بوسنك دوستك
 اكا طافنى وارميدر كه هرنه كيم بن سويليم يرينه كنوره بن قاقدم
 وديدم هرنه سن سويلرسن انجلين ايليم وكنندوجام اوزده هزار منت
 قويم واكرچه بنم جانم انك اوجنده كيدر سه ده جيدا كندى
 جامه ليني چيغردى وديدى بوزى كى وكندى جامه لى يكي بكا و بر
 * پس گفت برخيز و بخرجه من دراي ودر پس پرده بنشين شوهر من
 خواهد آمد و قدحى شير خواهد آورد و خواهد گفت اين آشام نيت
 بستان و تودر گرفتن تعجيل مكن و انك تعالى پيش كبر آرا بدست
 نو خواهد داد يارزمين خواهد نهاد و پرود تا بامداد ديگر نخواهد آمد
 هر چه گفت جانان كردم * پس صكره ديمكدر (برخير فعل امر قالى
 ديمكدر (بخرجه من لاميه با حرف صله بنم چادر بيه) دراي فعل امر
 مفرد كبر ديمكدر (در پس پرده پرده اردنده) (بنشين باء تا كيد ايله
 فعل امر در اوتور ديمكدر (شوهر من لاميه بنم قوجام ديمكدر
 (خواهد آمد كلسه كر كدر (قدحى با حرف وحدت) شير سوت ديمكدر
 (مخو خواهد آورد كنور سه كر كدر (خواهد گفت ديسه كر كدر (آشام
 نيت لاميه سنك ايجه جك كدر ديمكدر (بستان باء تا كيد ايله فعل
 امر آل ديمكدر و كلام شوهر دندر (گرفتن مصدر در بونده المق
 معانسه) تعجيل مكن عجله ايله (انك از اجق ديمكدر (تعالى با حرف
 وحدت تعلق بونده ناز و استغنا معناسنه در (پيش كبر شروع ايله
 ديمكدر (آترا را ادات مفعول) بدست تو لاميه با حرف صله سنك اليكه
 (خواهد داد و ير سه كر كدر) با حرف ترديد (بر حرف صله) خواهد نهاد
 قوسه كر كدر (پرود باء تا كيد ايله فعل مضارع مفرد غائب كيد
 ديمكدر (تا حرف انتها) بامداد ديگر ايرتمى صباح ديمكدر (خواهد آمد
 كلسه كر كدر (محصول تركيب) بوندن صكره جيدا ديدى قالى و بنم
 چادر بيه كبر و پرده اردنده اوتور بنم قوجام كلسه كر كدر و پرود ح
 سوت كنور سه كر كدر و بوسنك ايجه جك كدر آل ديسه كر كدر
 سن انى آلمه عجله ايله و از اجق ناز و استغنايه شروع ايله اول قدحى
 سنك اليكه و ير سه كر كدر يا خود بيره قوسه كر كدر و قوجام كيدر
 تا ايره سى صباحه دك كلسه كر كدر هرنه ديديسه اويله ايلدم * چون

شوهروی قدح شیر آورد من ناز دراز پیش کرشم وی خواست که
 بر زمین نهد و من خواستم که از دست وی بستانم دست بر قدح آمد
 و سرنگون شد و شیر همه بر یخت در غضب شد و گفت این بامن
 ستیزه میکند دست دراز کرد و از آن خانه تازیانه از جرم کوزن از پس
 کردن تابشت دم بریده و بنبروی سر پنجه شدت و جلادت
 بر هم پیچیده * چون حرف تعلیل (شوهروی لامیه) (قدح شیر
 ظرفك مظهر و فاضلتیدر (اورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی
 دیمکدر) (بر قدح بر حرف صله قدحه دیمکدر) (سرنگون شد باش
 اشاعی اولدی) (بر یخت باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب دو کلدی
 (در غضب شد غضبده اولدی دیمکدر اما استعمالده غضبه کلدی
 دیمکدر) (بامن با حرف مصاحبت) (ستیزه عناد معناسنه در) (دراز کرد
 اوزاتندی) (تازیانه یا حرف وحدت همزه حرف توسل برقیچی دیمکدر
 (چرم جیم عجمك فتحجه کون دیمکدر) (کوزن كافك فتحجه وواوك
 سکونله کیک دید کلری جانورد در) (از پس کردن کردنی اردندن یعنی
 اوموز باشندن دیمکدر) (تا حرف انتها) (پشت دم قو بروغی ارقه سنه دك
 (بریده ماضی بدن قسمدر کسملش دیمکدر) (بنبروی با حرف مصاحبت
 (نبروی سر پنجه شدت بیانیه لدر نبر و قوت و زور معناسنه در
 سر پنجه ال معناسنه در) (شدت الینك قوتیه دیمکدر) (جلادت شده
 عطف تفسیر یدر) (بر هم بری برینه دیمکدر) (پیچیده اسم مفعول بوکلمش
 دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه جیدانك قوجه سی کلدی قدح
 شیری کتوردی بن ناز دراز شروع ایلام اول دیلدیکه بیر قویه
 و بن دیلد مکه انك الندن الام الم قدحه کلدی و باش اشاعی اولدی
 و سوت بتون دو کولدی غضبه کلدی ویدی بو تله عناد ایدر
 الین اوزاتندی و اول خانه دن کیک کونشدن برقیچی که کیکك اوموز
 باشندن تا قو برق صوفته دك کسملش حاصلی طولنی بیساندر و شدت
 و جلادت الی قوتیه بری بریله بوکلمش (قطعه) (در سطربری نمونه فعی *
 در درازی قرینه ثعبان * در حرف ظرف (سطبری یا حرف مصدر
 سطربری سبنك کسری و طانك فتحجه له بوغون دیمکدر تا ایله ستر دخی
 دبرل) (نمونه افعی لامیه نمونه اوزنك دیمکدر) (افعی سیاه قازیلاتنه دبرل

(در درازی در سطربری کی اوزونلقده دیمکدر (قرینه ثعبان لامیه
 قرینه بونده شبهه معناسنه در (ثعبان اژدر) (محصول بیت) تازیانه پی
 وصف ابدوب دیر که یوغنلقده ییلانک اورنکی یعنی قاز ییلانی قانلقنده
 اوزونلقده اژدرک شبیهی حاصلی غایت قالدین واوزون * بود تصویر مار
 صنعت او * لوح تصویر اوتن عربان * بود ادات ماضی ابدی
 دیمکدر (تصویر مار مصدرک مفعولنه در ییلان تصویر ابدی
 دیمکدر) صنعت او لامیه اوزمیری تازیانه به راجعدر (لوح تصویر او
 پیانه ولامیه (تن عربان پیانه (محصول بیت) اول تازیانه نک صنعتی
 ییلان تصویر یا بمق ابدی انک تصویر نخسته سی جیلاق وجود
 یعنی هر ضربات یسله وجود انسیانده افاعی تصاویری ظاهر اولوردی
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفندندر اولاجوز و قلیمشدر و صدر و ابتدا
 سالم حشور مخبون عروض و ضرب اصل صلم فاعلاتن دن سبب آخر
 حذف ووند قطع اولوب فاعل قالور فعلن لفظنه تبدیل اولنور
 فاعلاتن مفاعلتن فعلن اولور * پردلشت و پشت مرا چون شکم طبل
 برهنه ساخت و چون طبلال روز جنگ بضربات متعاقب و نقرات
 متوالی بنواخت نه مرا از هره فریاد که می رسیدم که آواز مرا بداند
 و نه طاق صبر که می اندیشم که پوست برتن من بداند بر آن شدم که
 برخیزم و بنخیز خیمه اورا ببرم و خون اورا برزم باز کستم فتنه
 بیای خواهد شد که نشانندن آن از دست هیچ کس نیاید صبر کردم
 تا مادر و خواهر وی آگاه شدند آمدند و مرا از دست او کشیدند
 و ورا بیرون بردند * برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی یعنی
 الدی (پشت مرا لامیه بنم ارقه می دیمکدر (چون ادات تشبیه
 (شکم طبل لامیه طبلک قرنی کی دیمکدر) (برهنه بانک خمیه جلاق
 دیمکدر) (ساخت فعل ماضی مفرد غائب دوزدی یعنی ایلدی دیمکدر
 (چون پنه ادات تشبیه) (طبال روز جنگ لامیه و پیانه جنگ کونک
 طارطیسی کی دیمکدر) (بضربات متعاقب پیانه با حرف مصاحبت
 ضربات ضربه نک جمعدر متعاقب تفاعل باندن اسم فاعلدر
 تعاقب ایدی معناسنه (نقرات نونک فخمیه نقره نک جمعدر نقره
 باش پر مخی اورته پارمغه اورمدن حاصل اولان صوته دیرل بونده

نجرید اولنوب ضربه کی اور مق معناسنه در (متوالی وزن ومعناده
 متعاقب کیدر) (نواخت نونک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب اوخشادی
 یعنی آوردی دیمکدر) (زهره فریاد فریاده حدم دیمکدر کرچه زهره
 اصل افتده اود دیمکدر) (که حرف تعلیل) (می ترسیدم می اداات حکایه
 ترسیدم فعل مضارع متکلم وحده قورقرا ایدم دیمکدر) (که حرف
 بیان) (بداند فعل مضارع مفرد غائب بیله دیمکدر) (می آندیشیدم
 می ترسیدم کی دوشونوردم دیمکدر) (پوست دری منه اضافت لامیه
 (بدراند بیه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب بیرته دیمکدر) (بر
 حرف استعلا) (شدم ماضی متکلم وحده اولدم دیمکدر) (برخیزم
 فعل مضارع متکلم وحده قالقم دیمکدر) (بخنجر باحرف مصاحبت
 خنجر معروف) (خنجره او لامیه خنجره هاء رسمیه بوغاز دیمکدر
 (بیرم بیه تا کید ایله فعل مضارع متکلم وحده کسم دیمکدر) (خون او
 لامیه انک فانی دیمکدر) (بریزم بیرم کی دوکم دیمکدر) (بارینه دیمکدر
 (بیای باحرف ظرفی) (خواهد شد اولق استر فتنه ایاقلنور دیمکدر
 کایدرد) (که حرف رابط) (نشاندن آن اضافت مفعولنه در آئی او تورتمق
 (از دست کس لامیه هیچ کیمسه نک اندن) (نیاید کلز معناسنه فعل
 نفی مستقبل) (ناحرف انتها) (مادر انا) (خواهر قیز قرنداش دیمکدر
 (آگاه شدند طویدیلر) (آمدند کلدیلر) (کشیدند چکدیلر) (بیرون
 آوردند چیقردیلر) (محصول ترکیب) (طودی یعنی قچی بی الدی و بنم
 ارفه می طاول قرنی کی جلیق ایلدی و جنک کونینک طاوولجسی کی
 بربری اردنجه ضربه لله و متوالی اورمه لله آوردی حقیقتده مهتر
 پیننده جنک حربی دیرلر اراصولدر چابک چابک ضرب ایدرلر و فقرات
 فن موسیقیه تنه ننی بیله لالی بوالفاظلر دن کایه در و بوکا مناسب
 نواخت نغمه ایله ساز چالمغه دخی دیرلر حاصلی بویله جنک حربی
 چالار کی دو کرایدی نه بنم فریاده حدم وارزیرا قورقرا ایدم که
 سیمی بیله ونه صبره طاقم وارزیرا دوشونوردم که دریمی بیر ترانک
 اوزرینه اولدم که یعنی مراد ایلدم که خنجر ایله انک بوغازنی کسم وانک
 فانی دوکم بنه دیدم فتنه ایاقلنور که انی او تورتمق هیچ کیمسه نک اندن
 کلز صبر ایلدم تا کیم اناسی و قیز قرنداشی دویدیلر کلدیلر و بی انک

الندن چکدیلر وانی جفاردیلر * ساعتی برنیامد که مادر جیدا در آمد
برکان آنکه من جیدایم من بکریه در آمدم و ناله برداشتم و جامه
درس کشیدم و پشت پروی کردم گفت ای دختر از خدای بتس و کاری که
خلاف طبع شوهر ست پیش مکبر که یک مواز شوهر تو خوشتر از هزار
اشتراخ خود کبست که نواز برای وی محفت کشی و این شربت جشی
برخاست و گفت خواهر ترا خواهم فرستاد تا امشب دمساز و همراه
نوباشد ویرفت * ساعتی با حرف وحدت (برنیامد فعل ننی ماضی
مفرد کیدی دیمکدر) (که حرف بیان) (مادر جیدا لامیه) (در آمد فعل
ماضی مفرد غائب کیدی دیمکدر) (برکان آنکه اول ظن ایله که) (جیدایم
یم ضمیر متکلم) (بکریه با حرف صله) (در آمدم فعل ماضی متکلم و حده
کلم دیمکدر) (برداشتم ده بویه قالدردم دیمکدر) (کشیدم ده بویه
چکدم دیمکدر) (در حرف صله) (در سر باشم دیمکدر) (بروی اکا
دیمکدر) (بتس باء تأکید ایله امر حاضر مفرد قورق دیمکدر) (کاری
با حرف وحدت) (که حرف رابط) (خلاف طبع شوهر لامیه لر در
قوجا کلک طبیعتک مخالفیدر) (پیش مکبر شروع ایله) (که حرف
تعلیل) (شوهر تو لامیه) (خود تأکید) (کبست کیمدر دیمکدر) (که
حرف بیان) (از برای وی انک ایچون) (کشی فعل مضارع مفرد
مخاطب چکر سین دیمکدر) (جشی ده بویه طازرسین دیمکدر) (برخاست
فعل ماضی مفرد قالدیدی دیمکدر) (خواهر ترا لامیه را ادات مفعول
سنک قیر قزنداشک) (خواهم فرستاد بوللاسم کرک) (تا حرف
تعلیل) (دمساز موافق معناسته) (همراه سر داش دیمکسیر) (تویه
اضافه لامیه) (محصول ترکیب) (بر ساعت کچمدی که جیدانک اناسی
کیدی اول ظن ایله که بن جیدایم بن کر بهیه کلم و ناله و افغان قالدردم
واوایم باشم چکدم و ارقه می اکا ایلدم دیدی ای قیر اللهدن قورق
و برایش که قوجا کلک طبیعتک مخالفیدر شروع ایله زیرا سنک
قوجا کدن بر قیل خوشتر کدر هزارا شتر دین اشتراخ خود کپدر که سن
انک ایچون محبت چکه سین و بوشتر تی طایه سین قالدیدی و دیدی سنک
قیر قزنداشکی بوللاسم کرک تا کیم بویکجه سیکا موافقت و سر داش
اوله و مادر جیدا کندی * و بعد از ساعتی خواهر جیدا آمد و کر به

برگرفت و برزننده من دعاء بد کرد باوی مخن نکتم در پهلوی من بخفت
چون قرار گرفت دست دراز کردم و دهان و برامخت برگرفتم و کتم که
خواهر تو با شترست و من بجای وی این همه محنت کشیدم این را پوشیده
دارا کر نه هم شما فضیحت می شوید و هم من اول و خشت تمام بروی
راه یافت و آخران و خشت بموانست بدل شد تا صبح آن قصه را می گفت
وی خندید * بعد از ساعتی با حرف وحدت پرساعتند فصره (خواهر
جیدالامیه) برگرفت فعل ماضی مفرد پونده اثباتدن عبارتند (گریه
گرفت اغلادی دیمکدر) (برحرف صله) (زننده اسم فاعلدر اورچی
دیمکدر) (منه اضافت مفعولند در بکا اورانه دیمکدر) (دعاء بد معروف
(باوی با حرف صله) (پهلویان دیمکدر) (منه اضافت لامیه) (بخفت
با نأ کیدایله یاندی دیمکدر) (چون حرف تعلیل) (قرار گفت ساکن
اولدی) (دست دراز کردم الچی اوزاندم) (دهان وی لامیه) (را ادات
مفعول انک اغرنی) (مخت برگرفتم بك طوندیم) (که حرف بیان
(خواهر تو لامیه با حرف مصاحبت) (بجای وی لامیه) (با حرف صله
انک برینه دیمکدر) (کشیدم فعل ماضی متکلم و حده چکدم دیمکدر
(این را را ادات مفعول پونی یعنی بوسری) (پوشیده اسم مفعول
اورتلمش دیمکدر) (دارا حاضر مفرد طوت دیمکدر) (پوشیده دار
کیرله دیمک اولور) (اگر نه اگر پوشیده نداری تقدیرنده دوا کر
کزلمز ایسک) (هم شما هم سز) (فضیحت رسوای دیمکدر) (می شود فعلی
مضارع جمع مخاطب) (اورسکز دیمکدر) (و خشت اورکک معناسنه در
(راه یافت بولدی) (و آخر عاقبت) (بموانست با حرف صله بموانست
مفاعله بایندن مصدر در انست لشمک) (بدل شد بدل اولدی
(تا حرف انتها) (را ادات مفعول) (می را ادات حکایه) (گفت و خندید
ماضی مفرد غایب در سوبلردی و کولردی دیمکدر) (موصول ترکیب)
پرساعتند فصره جیدالامیه) (انک قیر قزنداشی کلدی اغلادی و بکا اورانه
بد دعا ایلدی اکا سوزسویلمدم بنم یاننده یاندی چونکه ساکن اولدی
ال اوزاندم وانک اغرنی بك و محکم طوته مودیدم که سنک قیر قزنداشک
اشترایله در و بن انک برینه بوجیع محنتی چکدم بوسری کیرله اگر
کیرله من سنک هم سز رسوای اولورسکز و هم بن ابتدا و خشت تمام بول

بولدی وعاقبت اول وحشت انسته مبدل اولدی صباحه دله اول قصه بی
 سولردی و کوردی * چون صبح بد میدجداد را آمد چون مارا بدید
 نرسید و گفت و یحک این کبست در پهلوی تو کتم خواهر تو و این نیک
 خواهر بست مرا پس گفت که وی ایجا چون افتاد کتم این را ازوی
 پس که فرصت تنک است جامه خود بر کر کتم و یا شتر پیوستم و هر دو
 سوار شدیم و در راه در آمدیم در اثنای راه این قصه را باوی بگفتم
 پشت مرا بکشد و جراحتهای تازیانه را بدید و عذرخواهی بسیار کرد
 و گفت حکما گفته اند یار از برای روز محنت باید و اگر نه روز راحت باز کم
 نیست * چون ادات تعلیل بد مید بآئ کیده ایله فعل ماضی مفرد غائب
 ظاهر اولدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (مارا بزی دیمکدر (بدید
 بآئ کیده ایله فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (نرسیده بویله
 قورقدی دیمکدر (و یحک بر کله تر جدر عذایده دخی استعمال اولنور
 خلاف مأمول برایشک ظهورنده تعجب محذره استعمال اولنور تنه کیم
 ر کیده الله جزا و یسون دید کوری کبی و یحک ده عینی ایله بویله در
 ترجمه ده و عذابه ده احتمالی وار شارح شرح ایده ممش (این کبست
 بو کیدر (پهلوی تو لامیه (خواهر توده بویله در (نیک خواهر بست
 ابو قیر قرن داشدر (مرا ادات صله مرا سکا دیمکدر (چون نیجه
 دیمکدر روم ضمیمه (این را را ادات مفعول بونی دیمکدر (ازوی خواهر دن
 (پس منور (که حرف تعلیل (شکست طاردر (جامه خود لامیه
 (بر کر کتم بونده الدم دیمکدر (یا شتر با حرف صله (پیوستم فعل ماضی
 متکلم وحده او اشدیم دیمکدر (شدیم متکلم مع الفیر اولدی دیمکدر
 (درده در حرف صله (در آمدیم ماضی متکلم مع الفیر کیدر دیمکدر
 (اثنای راه بیانه بول او اشدیم (را ادات مفعول (با حرف صله (وی
 اشته را جعدر (پشت مرا ادات مفعول اضااف لامیه بنم ارقی دیمکدر
 (بکشد بآئ کیده ایله فعل ماضی مفرد آجدی دیمکدر (جراحتهای
 تازیانه بیانه ها ادات جمع فحقی یاره لر یخی (بدید کوردی (عذرخواه
 و صف ترکیبی یا حرف مصدر (بسیاره اضااف بیانه حقوق عذر
 دلیلیک دیمکدر (کم نیاید اکسک اولماز دیمکدر (محصول ترکیب)
 چونکه صباح ظاهر اولدی جیدا کلدی چونکه بزی کوردی قورقدی

و دیدی الله جزا و برسون بو کیمدر سنک یانکده دیدم سنک قیر قیر نداشتک
 و بو سکا بی قیر قیر نداشتدر پس دیدیکه اول بو محله نیجه دو شدی
 دیدم بونی اندن صور ز را فرصت طاردر اتوایم الدم واشتره اولشدم
 و هر ایکیز سوار اولدق و بوله کیردک ایشای راعده بوقصه بی اکا
 سو یلدم بنم ارقه می آجیدی و قچی یاره لینی کوردی و جوق عسدر
 دیلیجیلک ایلدی و دیدی حکما دیملردر دوست محنت کونی ایچوندر
 بوخسه راحت کوننده یار اکسک دکل (قطعه) دلا کربادت روزی
 غمی پیش * چو یاری باشدت غمخوار غم نیست * دلا الف حرف ندا
 ای کوکل دیمکدر (آبدت سکا کلورسه) روزی یا حرف وحدت برکون
 دیمکدر (غمی یا حرف وحدت نوصیه) پیش قیت دیمکدر (چو
 ادات تعلیل) باری یا حرف وحدت بر دوست دیمکدر (باشدت سکا
 اولورسه) غمخوار یارک صفتی و وصف ترکیبدر قاییریچی یعنی اعانت
 ایدیچی واجی بیچی دیمکدر (محصول یت) ای کوکل اگر برکون سنک
 قنکه برغم کلورسه چونکه بر دوست غمخوارک اوله غم یوقدر * برای
 روز محنت یار باید * و کرنه روز راحت یار کم نیست * روز محنت پیانیه
 باید فصل مضارع مفرد غائب کر ~~کر~~ در دیمکدر (و کرنه بوخسه
 دیمکدر) روز راحت پیانیه (کم نیست اکسک دکلدر) (محصول یت)
 محنت کونی ایچون کر کدر دوست بوخسه راحت کوننده دوست
 اکسک دکل (عروض) بو قطعه بحر هزج مسددر که بالکثر عروض
 و ضربی محذوف مقاعبلن مقاعبلن فعوان اولور (حکایت) وقتی
 رشید بکوفه رسید وز بروی بنحاس در آمد غلامی بروی عرض کردند
 چون آهنگ غنا کردی مرغ از هوادر آوردی خبر اورا برشیدر سانب
 بفرمود تا اورا بخریدند چون از کوفه غمزم رحلت کردند شنیدند که
 در روز اول می کر بست و حدی کان می گفت * وقتی یا حرف وحدت
 رشیددن مراد هارون رشیددر (بکوفه یا حرف صله) (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) وز بروی لامیه (بنحاس یا حرف صله بنحاس
 اسیر بازاری دیمکدر) (غلامی یا حرف وحدت) (بر حرف صله) (که
 حرف رابط) (چون حرف تعلیل) (آهنگ غنا پیانیه آهنگ قصد و شروع
 دیمکدر) (کردی یا حرف حکایه ایلدی دیمکدر) (مرغ را را ادات

مفعول (در آوردی یا حرف حکایه ایند زردی دیمکدر) (خبر او لامبه
 او خبری غلامه راجعدر) (را ادات مفعول) (بر شد با حرف صله) (رسانید
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب فاعلی وزیره راجعدر) (بر شد زردی دیمکدر
 (بفرمود فاعلی رشید) (تا حرف تعلیل) (او را غلامی) (بخزیدند فعل
 ماضی جمع غائب آیدیلر) (چون ادات تعلیل) (عزم رحلت مصدرک
 مفعولنددر) (کوچکه نیت دیمکدر) (در حرف ظرف) (روز اول بیابانه
 می حرف حکایه) (کر بست فعل ماضی مفرد اغلردی) (وحدی کتان
 وصف ترکیبدر) (نغمه ایله دوه سوره رک دیمکدر) (بونده نجرید اولنوب
 نفی ابده رک دیمک اولور) (می گفت دیر ایدی) (محصول ترکیب)
 بروقت رشید کوفه به ابر شدی یعنی کلدی وزیر اسیر بازار به کیردی
 بر غلام اکا عرض ایلدیلر چونکه غنایه شروع وقصد ایله ایدی
 فوشی هوادان ایند زردی غلامک خبری وزیر رشیده ابر شدردی
 رشید پیوردی تا کیم انی الدیلر چونکه کوفه دن کوچکه نیت ایلدیلر
 اشدیلر که اولکی کونده اغلردی و نفی ایدرک دیر ایدی (قطعه)
 آنکه ریزد بی کنه خوغم بتیغ هجر یار * به که از خون چومن شوریده
 حالی بگذرد * آنکه انکس که تقدیرنده در (ریزد فعل مضارع مفرد
 فائب دوکر دیمکدر) (کنه نگاهدن محفف) (خوغم بنم قائمی دیمکدر
 (بتیغ هجر یار) (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن اضافت بیابانه و لامبه
 بارک هجری قلیچی ایله دیمکدر) (به ایو) (که حرف بیان) (خون چومن
 شوریده حانی) (با حرف وحدت شوریده حال وصف ترکیبدر) (قریشق
 حاللی دیمکدر) (چو ادات تشبیه بنم کبی بر قریشق حاللی نک قانندن
 ابودر که دیمک اولور) (بگذرد باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 بجه دیمکدر) (محصول بیت) (اول کیمسه که بی کنه بنم قائمی هجر یار
 قلیچی ایله دو کر اعلا در که بنم کبی بر شوریده حالک قانندن بجه
 * من که از یک روزه هجران اینچنین رقم زدست * وای جان من اگر
 ماهی و سالی بگذرد * (که حرف بیان) (یک روزه هاء رسمی حرف
 مقدار بر کو نلک دیمکدر) (اینچنین بونجیلین دیمکدر) (رقم فعل ماضی
 منکلم وحده کتدم دیمکدر) (جان من لامبه) (ماهی و سالی یازی
 وحدت) (محصول بیت) (بن که بر کو نلک هجران بونجیلین الدن کتدم

وای بنم جانم اگر برای و بریل کچر سه (عروض بوقطعه رمل مثنوی که
 بالکز عروض و ضربی مثنوی قدر که بر مصرعی فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلاتن اولور * این خبر برشید رسید ویرا احضار فرمود
 و از حال وی استفسار نمود دانست که در کوفه بعشق کسی گرفتارست
 ترجم کرد ویرا آزاد ساخت و وزیر گفت حیف باشد که چنین خوش
 آوازی آزاد کند رشید گفت دریغ باشد چنین بلند پر واز پرابنده گیرند
 (محصول ترکیب) بو خبر یعنی غلامک آه و فغانی رشیده ایر شدی غلامی
 احضار پیور دی واک حالتدن استفسار کوستر دی یعنی صورتی
 بیلدی که کوفه ده بر کیمسه نك عشقه گرفتار در ترجم بیلدی اتی آزاد
 بیلدی وزیر دیدی حیف اولور که یعنی یاز قدر که بو بیلدین خوش
 آوازی آزادیده لر رشید دیدی دریغ یعنی یاز قدر که بو بیلدین بلند
 پروازی بنده طونه ل (رباعی) ای آنکه ترادولت شاهي هوسست
 و آزادی بندگان ترادست درست * آنکه ینه انکس که تقدیرنده در
 ترا (احرف تخصیص سنک دیمکدر) دولت شاهي یا حرف مصدر
 اضافت بیانیه (آزادی یا حرف مصدر بندگانه اضافت بیانیه) ترا
 سابق کی (دست رس وصف ترکیب در قدرت معناسنه) (محصول بیت
 ای اول کیمسه که سنک شاهلی دواتی هوسک وارد یعنی پادشاهلقده
 دوام سلطنت آرزو و هو سک وارد در دخی قوللار ادا یتکه قدر نك
 وار در * آزاد کن آرا که بود بنده عشق * کان دلشده را بندی
 عشق بست * آزار ادا ت مفعول (که حرف رابط) (بود فعل مضارع
 مفعول اوله دیمکدر) (بنده عشق لامیه) (که ادا ت تعادل) (دلشده وصف
 ترکیب در کوکلی کتمش معناسنه عاشقه استعمال اولور) (ادا ت صله
 بندی عشق لامیه یا حرف مصدر کاف هاه رسمیه دن مبدل) (بست
 کافیدر) (محصول بیت) آزاد ایله اول بنده بی که عشق قول اوله
 زیر اول دلشده عشق بنده لکی کافیدر (عروض) بور باعی هزج
 آخر بندر که صدر و ابتدای خرب حشول جمله مکفوف عروض و ضرب
 اتم بر مصرعی مفعول مفا عیل مفا عیل فاعول اولور * حکایت
 خوب روی که هزار دانا از سودای او شیدا بود و هر لحظه بر سر کوبش
 از آمد شد سودایان هزار غوغا نو بت خوبی سر آمد و نکبت زشتی از بام

و در ذر آمد عاشقان بساط انبساط باز چیدند و پای اختلاط در کشیدند *
 خوب روی (یا حرف و حدث خوب و محبوب معنای وصف ترکیب در
 که) حرف رابط (دانا عاقل و عالم معنای در) سودای اولامیه الیک
 سودا سندی دیمکدر (شیدا دلی دیمکدر) بود ادات ماضی (هر لحظه
 هر آن دیمکدر) بر مهر گویش شین صبر خو بر و به راجع در (بر حرف
 صله الیک محله سی اوخته) آمد شد کلوب کتمه دیمکدر (سودای سانه
 اضافت لامیه سودا بیان الف نون ادات جمع یاء ثانی حرف نسبت
 سودا الی دیمکدر) نوبت خوبی بیانه یا حرف مصدر (سر آمد نهایت
 بولدی دیمکدر) نکبت زشتی نوبت خوبی کی نکبت ادتار معنای در
 (بام طام) در قیو دیمکدر (در آمد کردی دیمکدر) بساط انبساط مجازا
 لامیه انبساط رغبت معنای در (باز حرف تأکید) چیدند فعل ماضی
 جمع غائب دوشیر دیر (پای اختلاط ده مجازا لامیه اختلاط نسبت
 معنای در) در کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکیدن دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر محبوب که یک دانا انک سودا سندی دلی ایدی و هر
 لحظه انک محله سته سودا الیک کلوب کتمه سندی هر از غوغا و او ردی
 کوزلک نوبتی نهایت بولدی و چیز کتک ادباری طامدن و قیو دن
 کردی عاشق را رغبت بساطینی دوشیر دیر و اختلاط و نسبت اباعنی
 چکیدن * بابکی از ایشان گفتیم این همان یارست که باز بود همان چشم
 و ابروی بیجا ست و همان لب و دهان برقرار قامت ازان بلند ترست و تن
 ازان نیرومند تر این چه وقاحت و بی شرمیست و بی وفایی و بی آذری
 که دامن صحبت ازودر چیدی و پای ارادت ازودر کشیدی * یا حرف
 صله (یکی از ایشان انک درن بریسته) همان هم ایله آدن مرگد برینه اول
 دیمکدر (یارست دوستدر) که حرف رابط (باز باء محمله یلدر
 دیمکدر کچن سته معنای در) همان سابق کی (بیجا ست یا حرف ظرف
 برنده در دیمکدر) همان بینه سابق کی (برقرار ثابت معنای در) قامت
 بوی معنای در (ازان اولکی دن) بلند بونده بویلو دیمکدر (نیرو قوت
 معنای در) مند ادات نسبت قوتی دیمکدر (وقاحت ادب سزلک
 معنای در) بی شرمی یا حرف مصدر شرم او تائقی بی شرمی بیجا ست
 وقاحت عطف تفسیر پدر (بی وفایی یا حرف مصدر و فاسزلق) بی آذری

یا حرف مصدر (آزرم الف ممدوده و زانك فمجهله حرمت و ادب
معنا سه در بی آرمی حرمین لانه دیمکدر) (که حرف تعلیل (در جیدی
فعل ماضی مفرد مخاطب دیوشیریک دیمکدر) (بای ارادت بخازایانیه
(در کشیدی چکدک دیمکدر) (محصول ترکیب) اول رو گردان لولان
افتاده لردن برینه دیدم بوبنه اول دوستدر که کچن سنه ایندی یعنی
پیلدر اولان محبو بکدر رینه اول کوز و قاش برنده در وینه اول دوداق
واغز ثابتدر بوی اولکیدن بویور کدر و وجود اولکیدن فونلور کدر
یوه ادب سزل کدر و حیا سزل کدر و وفاسر لقدر و حره سزل کدر که انک
صحنیدن انک دیوشیریک یعنی رو گردان اولوب اجتناب ایندک و ارادت
ایاغنی اندن چکدیک * گفت هیها تچه میگوی که آنچه دل من می برد
و هوش من می ر بود روحی بود در قالب تناسب اعضا و نعومت بدن
و لطافت جلد و ملائمت آواز دمیده چون آن روح ازین قالب مفارقت
کرد با قالب مرده چه عشق بازم و بر کل پڑ مرده چه نغمه آغازم *
(میگویی فعل مضارع مفرد مخاطب سولرسین دیمکدر) (که حرف
بیان آنچه اول تنسه که (دل من لامیه) (می حرف حکایه) (رد فعل ماضی
مفرد (دل من می برد بنم کوکلی الوردی دیمکدر) (هوش من ده لامیه
(می ادات حکایه) (ر بود فعل ماضی مفرد غائب) (هوش من می ر بود
بنم عقلی قاپاردی) (روحی یا حرف وحدت) (بود ادات ماضی قالب
الامک فمجهله در) (تناسب اعضا مصدرک فاعلنه در اعضا انک او بنونلغی
دیمکدر نعومت بدنه بویله بدنک یومشغلغی) (لطافت جلدده بویله
چکد دری دیمکدر) (ملائمت آوازده بویله) (دمیده ظاهر اولمش معنا سه
ماضیدن قسمدر) (در قالب تناسب اعضا الی آخره یو وصف لردمیده نک
مشمول فیمیدر) (چون ادات تعلیل) (مفارقت کرد آپرلدی) (با قالب یا حرف
بعضا حبت) (قالب مرده بیانیه) (عشق بلزم عشق او بنادم دیمکدر
(کل پڑ مرده بیانیه پڑ مرده صولمش دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول کیمه
ددیدی هیها ت نه سولرسین اول نسته که بنم کوکلی الوردی و بنم عقلی
قاپاردی تناسب اعضا و نعومت بدن و لطافت جلد و ملائمت آواز
قالبیده ظاهر اولمش بر روح ایدی چونکه اول روح بو قالب بدن مفارقت
ایلدی اولمش قالب ایله نه عشق او بنادم و صولمش کل اوزره نه نرم

و تنفی ایدم (ر باعی) کل رفت ز باغ خار و خس را چه کنم * شه نیست
 بشهر در عسس را چه کنم * رفت فعل ماضی مفرد غائب کنندی
 دیمکدر (خار و خس جور خوب دیمکدر را اذات مفعول) (چه کنم
 نیلیم دیمکدر (بشهر باحرف طرف) (در ظرفیتی تأکید در) (عسس
 کچه یکجی سینه دیرلو (را اذات مفعول) (محصول بیت) (باغدق
 کل کنندی جور جوی نیلیم شهرده پادشاه یوقدر عسسی نیلیم
 * خوبان قفسند و حسن و خوبی طوطی * طوطی جو بیرید قفس را
 چه کنم * خوبان الف نون اذات جمع و مبتدا (قفسند خبری
 (خوبی باحرف مضمر کوزللك دیمکدر) (حسن خوبی عطف
 قفسریدر و مبتدا (طوطی خبری) (بعضی نسخه ده حسن خوبان
 واقع اولمشدر اضافله مصراع ثانیه اولان طوطی مبتدا (بیرید
 خبری جوادات تعلیل (بیرید بآء تأکید اباه قبل ماضی مفرد
 او جدی دیمکدر (را اذات مفعول) (بعضی نسخه ده جویرید من قفس را
 واقع اولمشدر (محصول بیت) (محبوبان رفقه سینه در و حسن خوبی
 طوطی در با محبو بالرك حسنی طوطیدن طوطی چونکه او جدی قفسی
 نیلیم باطوطی چونکه او جدی بن قفسی نیلیم (عروض) (بور باعی
 بشهره آذرب اوزانندن در که صدر و ابتد آذرب خسوا و لمر مقبوض
 ثلثا سلام عروض و ضرب محبوب و مصرعی مفعول مفاعله مفاعله
 فعل اولور (حکایت) (دلارای که رونق جهالش رفت بود و ظلمت
 ریش صفحه رویش گرفته طابا از لمر مصلحت خود مصوری دید
 و عاشقازا از مواصلا خود نفوز دانست که حجاب ایشان موی
 چندست که بر عارض و زخندان دهنده و ازان دام بی ادم مرغ
 دل ایشان رنیدم * دلارای باحرف وحدت دلارام وصف ترکیبدر
 کوکل اکلندیر بی معنایه محبوبه اطلاق اولتور (که حرف رابط) (رونق
 جهالش لامیه شین ضمیر دلارامه راجع بدر (جهال کوزللك رونق فر
 دیمکدر (رفت ماضی بدین قسمد رکنش دیمکدر) (بود اذات ماضی
 (ظلمت ریش لامیه) (ریش کسره صریحله صقل دیمکدر لحیه
 معنایه (صفحه رویش لامیه شین دلارامه راجعدر) (صفحه صحیفه
 معنایه (گرفته ماضی بدین قسمد طومش دیمکدر) (طابا را اذات

مفعول (مصاصبت خود لامیه) صبور مبالغه وزنی اوزره اسم فاعل در
 صبر ایدی معناسنه (می ادات حکایه) دید فعل ماضی مفرد غائب
 کورن ایدی دیمکدر (عاشقنرا طالبانرا کی) مواصلت خود لامیه
 (نفور و تنمخون ابله مبالغه اوزانندن در نفرت ایدی معناسنه) دانست
 فعل ماضی مفرد غلب یلیدی دیمکدر (که حرف بیان) حجاب ایشان
 لامیه حجاب مانع ایشان صبر جمع طالبان وعاشقانه راجعدر (موی
 چند ست بر قاج قلیدر) که حرف رابط (عارض عریذدر یکاق دیمکدر
 عجم فتح راه ابله اوقوزدر) زانندان چکید دیمکدر (دیده ماضیدن
 قسمبر ظاهر اولش معناسنه) دام بی اندام موصوفک صفتیه اضافتدر
 دام طوزاقی بی اندام قیاسنر دیمکدر (مرغ دل ایشان بیایه
 ولامیه) رمیده ماضیدن قسمدر اورکش معناسنه (محصول ترکیب)
 برکول اکندر پی محبوب که کوز للکی نک روننی کش ایدی وصل
 ظلمتی صحیفه روننی طومش ایدی طالبلری مکندی مصاحبتدر
 صبر ایدی کوردی وعاشقنری مکندی مواصلتدر نفرت ایدی
 کوردی یلیدی که انلرک مانعی بر قاج قلیدر که یکاق وچکه اوزره
 ظاهر اولوب تمشدر واول اندامسز طوزاقدن انلرک کولکی قوشی
 اورکسدر * حجامی را طلب کرد و گفته که از پی یاری بجان آمده ام
 واز پی خریداری بفقان بیا واین حجاب را بردار واین دام را از هم
 بردر حجام مردی ظریف بود و طبعی لطیف داشت پاکی میراند واین
 قطعه میخواند * حجامی یا حرف وحدت حجام بر روه مستعملدر (را
 ادات مفعول) طلب کرد چاغردی دیمکدر (که حرف بیان) پی یاری
 یا حرف مصدر دوست سر لعدن دیمکدر (بجان آمده ام با حرف
 صله جان کلمه دیمکدر اما بواکلام مشقت چکدم و مضطرب اولدم
 دیچک مجله استعمال اولتور (تکمیم ترکیبه جائمه کار ایلیدی وجام
 جعیدی بیلر) (بی ادات سلب) خریداری احرافه مصدر خریدار
 وصف ترکیبدر مشتری معناسنه مشتری سر لکدن دیمکدر (بفقان
 یا حرف صله فقانه کلمه دیمکدر) (آمده ام تقدیر اولتور قاعده جمع
 اوزره) حجاب را ادات مفعول حجاب مانع دیمکدر (از پیش او کدن
 یعنی اره دن) بردار فعل امر حاضر قالددر دیمکدر (دام را را ادات

مفعول (از هم بری بزدن) بر در امر حاضر مفرد آید و بیعت دیمکدر
 (مردی یا حرف و حدث ظریف صفتی) بود ادا ت ماضی (طبعی
 یا حرف و حدث (لطیف صفتی) دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بویه بر زده اثبات معناسین افاده ایدر (پاکی یا اصلیه ایله استره
 دیمکدر) می ادا ت حکایه (راند فعل ماضی مفرد سورایدی دیمکدر
 (می خواند ده بویه او فور دی دیمکدر (محصول ترکیب) بر بری طلب
 ایلدی ویدی دوسنسر لقدن جانم جقدی و مشتریمز لکدن
 فغاله کلشم کل و بومانی ارادن فالدر و بو طوزاغی بری بزدن آیدر
 بیعت یعنی پاره پاره ایدوب طاعت بر بر ظریف آدم ایدی و بر اطف
 طبعی و ارایدی اوستره بی سورردی و بو قطعہ بی او فور دی (قطعہ)
 * نوبت خوبی امر دچوسر آمدان به * که بی عشوه بنا کوش و ذفن
 متراشد * نوبت خوبی لامیه نوبت یونده وقت معناسنه در یا حرف
 مصدر (آمده اضافتی لامیه امر دهمزه تک فتحی و میک سکونیه
 مودن عاری اولان تازه (جو ادا ت تعلیل (سر آمد نهایت یولدی
 دیمکدر مستعملدر (آن به مضارع ثانیه فر هوند ر) که حرف بیان
 (بی ادا ت تعلیل) بی عشوه عشوه ایچون دیمکدر) بنا کوش قواق دبی
 (ذفن چکه معناسنه هر ییدر) متراشد فعل نهی حاضر تراش ایلسون
 دیمکدر فعل مضارع مثبت یا زان تراش ایدممش (محصول یتک) خوبک
 وقتی چونکه نهایت یولدی اول بودر که عشوه و ناز ایچون بنا کوش
 و ذفی تراش ایلسون یعنی تراش ایلمیه احلا و رعنا اولور * لوح عارض
 چوشد از موی تراشیده داشت * چوبسایست که جز صفحه دل
 نخر اشد * لوح یونده صحیفه معناسنه در (عارضه اضیافت بیانیه
 (جو ادا ت تعلیل) موی تراشیده بیانیه تراشیده اسم مفعولدر تراش
 اولمش دیمکدر (درشت قتی دیمکدر) شد مک مفعول (جو بسایست
 وصف ترکیبدر و در پی معناسنه باه ثانی و حدث سین و نا ادا ت خیر
 (که حرف رابط صفت) صفحه دل بیانیه (نخر اشد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب طرمله مز دیمکدر (محصول یتک) یکا قی صحیفه سی چونکه
 تراش اولمش قبل شدن یعنی او قبل سبیله قتی اوله برد و در پی در که کوکل
 صحیفه سنک غیری طرمله مز بویه اولمش تراش ایچون ایچا مسی

اولاد (عروض) بوقطعه رمل مخبون نمند که صدر و ابتدادن
 ماعدایه خبن طاری اولمش وعروض و ضربنه خبن دن ماعدایه حذف
 دخی کلدیر بر مصرای فاعلاتن فعلاتن فعلان اولور (حکایت)
 عاشقی که از دهشت حبیب دلنک بود و از وحشت رقیب پای در سنک
 آرزوی برد که کی باشد که آن ساده روی ریش بر آورده باشد
 و پندار حسن از سر بیرون کرده تابی نحاشی در خدمت او توأم بود
 و بی تکلف از صحبت او توأم آسود * عاشقی با حرف وحدت (که حرف
 رابط (دهشت حبیب لامیه دهشت جبروت مهنا سینه در حبیب محبوب
 دیمکدر) دلنک وصف ترکیبدر کوکلی طار دیمکدر ثقلت ده مستعملدر
 (بود ادات ماضی) وحشت رقیب ده لامیه وحشت خاء مهمله نک
 سکونیه تنها قالمق معناسنه در لازمیله مصطلح اولوب قور قی
 معناسنه مستعملدر خاء مجرأ اولور سه رزالت معناسنه در (پای در سنک
 اضطرابده مستعملدر (می برد ایلتز یعنی ایلر ایدی) (که حرف رابط
 (بی جن دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر) (که حرف
 بیان) ساده روی وصف ترکیبدر امر د معناسنه (ریش بر آورده باشد
 صقلی گلش اوله) پندار باء محکم کسیر یله ظن دیمکدر (حسنه اضافتی
 بیانیه) (از سر باشند) بیرون کرده جفارش اوله (تا حرف تعلیل
 (بی نحاشی قور قوسوز) خدمت اولامیه (توأم بود اولغه قادر اولم
 (بی تکلف زجنسز) صحبت اولامیه (توأم آسود راحت ایتمکه
 قادر اولم) (محصول ترکیب) بر عاشقی که محبوبک حیرتندن ثقلنده ایدی
 و رقیبک قور قوسوزندن یا خود رقیبک رزالتندن مضطرب ایدی
 ارزو ایلر ایدیکه جن اولور که اول محبوب ساده روی صقلاننه و کوزلنک
 ظنی باشندن جبقه حاصلی بو سودادن فارغ اوله تا کیم قور قوسوز
 لک خد متده اولغه قادر اولم و زجنسز لک صحبتندن آسوده
 و راحت اولم * شنیدم که چون آرزوی او بر آمد و تازگی جمال آن
 پسر بپیر درآمد او نیز چون دیگران از راه تمنای او بنشست و دیده
 از قماشای او در بست باوی گفتند این خلاف آنست که می گفتی
 گفت من چه دانستم که این صید بخوبی بخواد کریخت و این قید
 بخوبی بخواد کسینخت * شنیدم فعل ماضی متکلم وحده اشتدم

دیمکدر (که حرف پستان) چون ادانت تعلیل (ارزوی او لامیه) برآمد
 حاصل اولدی (تازی با حرف مصدر کافی هاء رسمیدن مبدل جـاله
 اضافی فاعله در جـانک کوزلکی دیمکدر) آن پسره اضافی لامیه
 (پسر در آمد یا حرف صله نهائیه ایردی دیمکدر) (اونیز اودخی
 دیمکدر) چون ادانت تشبیه (دیگران الف نون ادانت جمع غیر بلری کی
 دیمکدر) راه تمنای او بیانیه و لامیه آنک ارزوسی یولندن دیمکدر
 بـزیرا تمناستک معناسنه در (بنشست یله تأکید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب اوتوردی دیمکدر) تمنای او مصدرک مفعولنه در اتی سیر
 ایتمکدن (در بست قبادی دیمک معناسنه فعل ماضی مفرد غائب
 (باوی با حرف صله وی عاشقه راجعدر) گفتند فصل ماضی جمع
 غائب دیدیلر دیمکدر) (خلاف آن لامیه) (که حرف پستان) (بی کفتی
 سویلر ایدک) (چه دانستم نه یلیم دیمکدر) (که حرف پستان) (صید
 آو دیمکدر) (بحوی با حرف مصاحبت یا حرف وحدت) (حوی
 حاء مهمله و هاء هوز ایله هوی دخی دینلور که اورکتک مجملده دیرلر
 (پخواهد کر بخت قاجسه کرک) (قید یاغ دیمکدر بند معناسنه
 (بحوی با حرف مصاحبت) (یا حرف وحدت موی قبل دیمکدر
 (پخواهد کسبخت اوزولسه لکر کردر) (محبصول ترکیب) ایستدم که
 چونکه آنک لیزوسی حاصل اولدی یعنی محبوبک بیاندنه مانع و مزاحم
 قالدی و اول پسرک جـانک تازه لکی نهائیه ایردی اودخی یعنی
 اول عاشق دخی غیر بلری کی آنک ارزوسی یولندن اوتوردی و کوزینی
 اتی سیر ایتمکدن قبادی حاصلی اوده سائر عشاق کی روگردان
 اولدی اکا دیدیلر بوانک خلافتدر که سویلردک یعنی بی تمحاشی
 الفت ایدم دیر ایدک شعری اعراض ایدر سین دیدی بن نه یلیم که
 یو صید پر حوی ایله قاجسه کرک یعنی پر اورکنسی ایله یو صید داک
 قاجا جفتی نه یلیم و یوقیدر قبل ایله اوزولسه کرک یعنی بند داک
 قبل قدر چیزی شی ایله لور زله جگنی نه یلیم (قطعه) در لغت خوانده
 ام که ریش پرست * پیش دلشور لغت پرداز * خوانده ام ملای متکلم
 و حله دن قشمدر او قومشم دیمکدر بعضی نسخده دیده ام واقعدر
 کورشم دیمکدر) (که حرف بیان) (ریش متقل دیمکدر و مبتدا

(پست خبری پر یا عجمك قبحله قنات معناسنه در) پیش دانش در
 لغت پرداز لایه و بیانی (پیش قبت معناسنه در) دانش اسم مصدر در
 ورا ادات نسبت دانشی دیمکدر عالم معناسنه (لغت پرداز وصف
 ترکیب در لغت زینت و ریچی دیمکدر (محصول بیت) افتاده و قومشم
 با کوزشم که صقال قنات در لغت بز بیچی عالم قناتده یعنی دانشور
 لغت قناتده صقال قنات در دیو کوردم و او قومدم * لیکن آن پرگز و
 بو کر عدم * مکنده مرغ نیکوی پر راز * لیکن ادات استدر لک
 (آن پر اول قنات (کز و که از او دن مخففدر) که حرف رابط (از حرف
 صله اول قنات ایله دیمکدر) بو کر با حرف صله و کر و اول قبحله بووه
 دیمکدر آشیان معناسنه (عدمه اضافت بیانیه (مرغ نیکوی بیانیه
 یا حرف مصدر (پر راز میکنده مصرف میکند پر و از او چار دیمکدر
 (محصول بیت) صقال قناتدر لیکن اول قناتدر که انک ایله ابولک
 و کوزلک قوشی عدم بووه سنه او چار حاصلی مرغ حسن دیار عدمه
 طسیران ابتدر (عروض) بو قطعنه بحر خفیفدر که بر مصرعی
 فاعلاتن مقاعیلن فعلن درازا حنی مکرر ایان اولندی (قطعنه) دیگر
 * رونق حسن تور قنست ای بسر * از نهال خشک سر سبزی بجوی *
 (رونق حسن تولامیه لر در سنک حسنک فری (رقنست کمتشدر) نهال
 خشک بیانیه قوری فدان دیمکدر (سر سبزی با حرف مصدر با شرف
 تازه لوب یشتلک معناسنه در (بجوی نمی حاضر مفرد استمه دیمکدر
 (محصول بیت) سنک حسنک رونق و فری کمتشدر ای اوغل قوری
 فدانن تازه لنگ طلب ایله حاصلی شعدن صکره جوانلق مأبولنده
 اولوب استغنا ایله * خط سبزت با سیاهی میرند * حرف پندار جمال
 از دل بشوی * خط سبزت بیانیه و لامیه سنک تازه صقالک دیمکدر
 (با سیاهی با حرف صله با حرف مصدر سیاهلغه دیمکدر (میرند فعل
 مضارع مفرد غائب آورد دیمکدر سیاهلغه و رمق چو غلهدن کلاه در
 (حرف پندار جمال لامیه و بیانیه کوزلک طنک حرفی) (بشوی
 باه نا کید ایله فعل امر حاضر مفرد یقه دیمکدر (محصول بیت) سنک
 تازه صقالک چو غالور کوزلک طنک حرفی کوک کدن یقه محتوا ایله حاصلی
 محبو بلک و تازه لک خاطر یککه دخی خطورایدوب کلسون * یک دو

موبت کز نخندان سرزده * کرده یکسانت به پیران دوموی * يك دو
 را یکی دیکدر ناصیم خطاب (زنخندان معروف) (کز که ازدن مخفف
 (سرزده) با حرف زرب اوج اودوب یعنی اوج کوسر و به دیکدر (کرده
 اصایدن قعدر (یکسانت لامیه یکسان برابر دیکدر) (با حرف
 اصاحت) (پیران دوموی یسانیه دوموی قرغلی دیکدر قیر صفالی
 اصاحت) (محصول دیت) (را یکی قبل سنک زنخندانکدن اوج کوسر و به
 سنی قیر صفالی برابر ابرایش) (عروضی) بوقطعه بحر و دل مسددر
 بالکر عرض و وضری مخدوف بر مصرای فاعلاتی فاعلاتی فاعلن
 اولود (حکایت) درویشی به شوق جفا کشی گرفتار شد بمر راهی
 امید وید واشکی میر بخت و از وی بچشم مرحمت هرگز نکاهی نمی
 دید با و گفتند معشوق تو همواره همخانه مستافت و هم خواب می
 پرستان بادن و پشان باز نیست و با مقتدان جز بر سر ننگار فی طلب او
 همچو او می باید و مصاحب او همچو او می شاید هیچ از آن بهی نیست
 که دامن از و در چنین وی کار خود نشینی درویش چون این نصیحت
 بشنید بخندید و گفت * درویشی با حرف وحدت (بمعنی جفا کشی
 با حرف صله با حرف وحدت اضافه لامیه جفا کشی وصف ترکیدر
 جفا مذهبی دیکدر زیرا کش مذهب درل (گرفتار شد طوئندی
 دیکدر) (بمر راهی با حرف طرف با حرف تنکیر بول پاشنده دیکدر
 (حرف حکایه در (دوبه نالک قهقهه فعل ماضی مفرد غائب
 یلردی دیکدر) (اشکی یانه حرف تنکیر (بمعنی بخت ده می دوید کی
 دو کردی دیکدر) (از وی ضمیر جفا کشی را جعدر) (بچشم مرحمت یانیه
 با حرف مصاحت) (هرگز بر و نشد دیکدر) (نکاهی با حرف وحدت
 ز نمی دید کورم زایدی دیکدر) (بلو با حرف صله او در و پیشه و انج
 (گفتند دیدار (معشوق تو لامیه) (همواره دائمی دیکدر) (همخانه
 مستان لامیه همخانه اودش و هم برم دیکدر) (هم خواب می پرستان لامیه
 هم خوابه یتاق دش دیکدر کال استندن هلاوت می پرست وصف
 ترکیدر شراب طبعی سرخوش و زنده معانسه (بالر و پشان با حرف
 مصاحت) (با مقتدان با حرف صله معتقد اغفال باندن اسم مفعول
 اعتقاد اولتش معانسه اهل الله دیکدر) (باز معانسه (سرانکار

انکار سودا سندن (نی ادات سلب یوق دیمکدر) طالب اولامیه (همچواو
 اوده بویه) (هم بنه دیمکدر) (چو ادات تشبیه) (باید کرکدر) (مصاحب
 اوده لامیه) (همچواو سابق کبی) (می شاید می باید کبی) (بهتر اعلارک
 دیمکدر) (که حرف بیان) (در حرف تأکید) (چینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب دوشیره سین دیمکدر) (نی ادات تعلیل صله دخی اولور) (کار خود
 بیانیه بنشینی باه تأکید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اوتوره سین
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (بشنید باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 اشتدی دیمکدر) (بخندید ده گفت ده بویه در لر کولدی و دیدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (ردرویش بر جفا مذهبی محبوبه طوتلدی بول باشند
 یلردی و کوز یاشی دو کردی و محبوبدن مرحمت کوز یله بروقت نگاه
 و التفات کورمزدی اول عاشقه دیدیلر سنک معشوقک دائما مستان ایله
 هم برم القدر و رندو سر خوشلر ایله انسبت کشدر درویشلر ایله دوست
 دکلدر و اهل الله انکار سودا سندن غیری یوق قدر انک طالبی بنه انک کبی
 کرکدر و انک مصاحبی بنه انک کبی لایقدر هیچ اندن اعلارک یوقدر که
 اندن انک دوشیروب اعراض ایده سین و کندو کارک ایچون پاکندو
 کاره که اونوروب ایشکه مشغول اوله سین درویش چونکه بو نصیحتی
 ایستدی کولدی و دیدی (قطعه) (درد عشق ست مر ابره ز جانان نخورم
 غصه کرزود کری حسن تجمل پند * درد عشق بیانیه مر ارا ادات
 صله بهره نصب معناسنه در) (نخورم فعل نفی مستقبل یم دیمکدر) (کر
 ادات شرط) (زو از اودن مخفف اندن دیمکدر) (دیگری یا حرف وحدت
 بر غیر بسی دیمکدر) (تجمل تفعیل باندن مصدر در و حب سنه عطف
 تفسیر یدر) (پند فعل مضارع مفرغائب کورسه دیمکدر) (محصول یت)
 درد عشق در سا جانانندن نصب غصه یم یعنی مساوت چکم دکر اندن
 بر غیر بسی حسن و تجمل کورسه یعنی کوزلک کورسه حاصلی التفات
 و انعامنه مصدر اولور سه غم یم زیرا بوده بر در لودرد عشق در
 * اوکلستان جالست عجب نیست کزو * خارکش خار برد طالب کل کل
 چمند * او محبوبه راجعدر) (اوکلستان جال بیانیه) (کزو که از اودن
 مخففدر) (که حرف رابط از او و کلستاندن دیمکدر) (خارکش وصف
 ترکیبدر او نیجی ده مستعملدر لکن بنه بونده خار کندو معنای حقیق پسند

کش استمه معناسنه اولنجه دیکن استیان دیمکدر (خار برد دیکن ایلتر
 طالب کل اسم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر) چیند فعل مضارع مفرد
 غائب دوشیردیمکدر (محصول بیت) اول محبوب کوزلاک کلسانیدر عجب
 دکلدر که اندن دیکن استیان دیکن آکور کل طالپی کل دوشیرر حاصلی
 کل اناء بزشیح بماقیه (عروض) بوقطعه بمر رمل مثنی محبوبدر صدر
 وابتدادن ماعداسنه خبن طاری اولمشدر عروض وضرینه حذف
 دخی کلوب فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن اولمشدر * خوب رو ویرا
 کند ارادت بحلقه درویشان کشید وچون نقطه مرکز در دایره
 صوفیان آرا مید * خو پرویی یا حرف وحدت (را ادات مفعول
 (خو پرو وصف ترکیبدر کوزلی یوزلی دیمکدر) کند ارادت مجازا
 بیانه (یا حرف صله) حلقه درویشان لامیه) کشید فعل ماضی مفرد
 غائب چکدی دیمکدر (چون ادات تشبیه) نقطه مرکز بیانه مرکز
 پرکارک ثابت اولدیغی یاغک پرینه دیرلر بونده اوزنه دن عبارتیدر) دایره
 صوفیان لامیه (آرا مید فعل ماضی مفرد غائب قرار ایلدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) پر خو پرویی ارادت کندی درویشان حلقه سنه
 چکدی یعنی انرا یله محبت و انسبت ایلادی و مرکز نقطه سی کی
 صوفیلر دایره سنده قرار ایلدی (قطعه) شدرخش قبله خدا چویان *
 از خدا روی خود درو کردند * قبله خدا چویان لامیه خدا جو
 وصف ترکیبدر طالب خدا معناسنه الف نون ادات جمع (روی خود
 بیانه) در او در حرف صله او محبوبه راجعدر) کردند فعل ماضی
 جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (محصول بیت) انک یکاغی طالب خدا
 اولان درویشلرک قبله بی یعنی مجمل توجهی اولدی اللهدن
 صکند و یوزینی اکا ایلدیلر یعنی طالب خدا ابکن راغب وصل
 بار اولدیلر * فوط پوشان بران شکر گفتار * چون مکس بر شکر
 غلو کردند * فوط پوش وصف ترکیبدر فوطه کیچی معناسنه
 درو بشدن کایتدر (شکر گفتار طلی سوزلی دیمکدر) چون ادات تشبیه
 (مکس سیک (محصول بیت) درویشلر اول شکر گفتار اوزرینه
 شکره سیک غلو ایدر کی غلو ایلدیلر (عروض) بوقطعه بحر
 خفیفندر که بر مصراع فاعلاتن مفاعله فعلن اولور (از احب معالوم

* هر کس او را خاصه خود میخواست و خود را در نظر قبول اومی
آرامت تا حاجت بدین کشاکش میان ایشان خلاق افتاد و نزاع
خاصه * او را اولت مفعول اتی دیمکدر (خاصه خود کندینه
مخصوصی) می آید ان حکایه (خواست فصل ماضی مفرد غائب
استمری دیمکدر) خود را کندونی دیمکدر (را آید مفعول) در
حرف صله (نظر قبول او چنانچه و لامیه انک قبولی نظرند دیمکدر
(می آید می خواست گبی بزایدی دیمکدر) تا حرف انتها) عاقبت
انی تا یکید ایدر (کشاکش غوغاده مستعملدر) میان ایشان لامیه
(خلاف افتاد مخالفت واقع اولدی) خاصه ثالثی یعنی ظاهر اولدی
دیمکدر (مفعول ترکیب) درویشلردن هر کس کندینه مخصوص
استمری یعنی هر کس بنم اولسون دیرایدی و کندینی انک قبولی نظرند
بزیدی تا یکیم عاقبت یو غوغاده انلرک ییتند مخالفت واقع اولدی
و نزاع ظاهر اولدی (قطعه) نیست دور از عشق بازان کوفتن
بریکدکر * چون دم از عشق یکی معشوق نیکوروزند * نیست دور
بعید دکلدر دیمکدر (عشق بازان الف تون ادات جمع عشقباز
محبوب دوست معانسه وصف ترکیبدر) گفتن قافق واورمق
معانسه مصدر در در (بر حرف صله) یکدکر بری برینه دیمکدر (چون
ادات تعلیل) از عشق یکی معشوق نیکور و ابو یوزلی بر معشوق
عشقتدن دیمکدر (زند فعل مضارع جمع غائب او ره دیمکدر
(موصولیت) بعید دکلدر محبوب دوستلردن بری برینه قافق واورمق
چونکه ابو یوزلی بر معشوق عشقتدن دم او ره ل یعنی بر محبوبه
علاقه ایدن عاشق پریشده غوغا و نزاع اولسه بعید دکلدر * طاشان
کبه را چون شوق سنازد تیر کام * جای آن دارد اگر بایکدکر پہلو
زیند * طاشان کبه اسم فاعل مفعول اضافه ایستدر (را ادات صله
(چون ادات تعلیل) سنازد فعل مضارع مفرد غائب دیمکدر
بونده کنوده دیمک اولور (تیر کام اصل لغتده چاپغین حیوانه دیر ل
بونده مطلق سر عثله یور یکدکر ریزا طاشان کبه به هروله ستدر که
تیر تیر یوزلر بر قیافت مخصوص اوزره بونده مراد اولان اولدر
(جای آن دارد انک بر پدر یعنی اولسه جائزد دیمک محمله استعمال

اولنور (اگر ادا ت شرط) با حرف مصاحبت (یکدیگر بری بریله
 دیمکدر) (پهلویان دیمکدر) (زرتند فعل مضارع جمع غائب اوردر
 دیمکدر) (محصول یت) کعبه بی طواف ابدی بجایزه چونکه هروله
 شوق ویره اگر بری برینه یان اوردرسه جا زدر (عروض) بوقطعه
 رمل منتهی که بالکز عروض و صر بنه حذف طاری اولمشدر بر مصرعی
 فاعلان فاعلان فاعلان اولور * پیرخانقاه که اونیز ازان
 تمد کلاهی داشت و دران دعوی هر دم بخود که واهی آن پسر را
 طلبید و زبان نصیحت کشیده که ای فرزندان چند و جوان دلنبد
 باهر کس چون شیر و شکر میامیز و بر یسمان فریب هر نا کس در میاویز
 تو آینه خدائمانی دریغ باشد که باهر بی سرو پا چهره کشایی *
 پیرخانقاه لامیه پیر بونده شیخ دیمکدر خانقاه تکیه دیمکدر (که حرف
 بیان) اونیز اودخی دیمکدر (تمد کچه دیمکدر که کلاه بیارل) (کلاهی
 با حرف وحدت) (هر دم هر وقت دیمکدر) (بخود با حرف صله
 (کواهی با حرف مصدر شهادت معناسنه) (پسر را را ادا ت
 مفعول) (طلبید فعل ماضی مفرد غائبه استندی دیمکدر) (زبان
 نصیحت بیانیه) (کشید فعل ماضی مفرد چکدی دیمکدر اما بونده
 جمع ایچون کشاد معناسنه کلشدر) (که حرف بیان) (فرزند
 ارجند موصوفک صفت اضافتیدر) (جوان دلنبدده بویله فرزند
 اوغول دیمکدر) (ارجند ارج قیمت معناسنه منه ادا ت نسبت قیملو
 دیمکدر) (جوان تازه) (دلیند وصف ترکیبدر کوکل باغلیجی دیمکدر
 (با حرف مصاحبت) (چون ادا ت تشبیه) (شیر سوت دیمکدر) (میامیز
 نمی حاضر مفرد قرشمه دیمکدر) (بر یسمان فریب هر نا کس بیانیه
 و لامیه با حرف صله ر یسمان ایب دیمکدر) (فریب الدامق و منکر
 و غده معناسنددر) (نا کس دنی و الحق دیمکدر) (میاویز فعل نمی
 حاضر مفرد اصله دیمکدر) (آینه خدائمانی با حرف خطاب اضافت
 بیانیه خدا اما وصف ترکیبدر خدا کو سترجی دیمکدر) (ونده حذف
 مضاف تقدیر اولور آینه صغیر خدائمانی دیمکدر) (دریغ حیف دیمکدر
 (که حرف بیان باهر با حرف صله) (بی منرو با ادا ت معناسنه نور تکیه
 ایند من دید گلری کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب آخه سین دیمکدر)

(محصول ترکیب) نکیه نك شیخی اودخی اوکیسه دن کلاه طوناردی
یعنی اوده بوسودایه مبتلایدی واول دعواده هر وقت ~~کند~~ ویه
شهادت ایدردی (یعنی اسلوب وروشنیدن اودخی عشقبازا ولدینی
اگنوردی پسری طلب ایلدی و نصیحت دینلی اجدی و دیدی
ای قیتملی اولان اوغول وکوکل پند ایدینی جوان هرکس ايله شیر
وشکرکی قرشمه یعنی انسهت و مخالطت اتمه وهر دن نك مکر و خدعه
ایله آصلمه یعنی الدائم سن جناب حقک صنع و قدری آینه سی سین
بازقی واور که هرادانی وازاله چهره اچه سین حاصلی کشف راز
ایدوب یوز و بره سین (رباعی) هر لحظه عنان یچنک اغیارمده *
در خلوت خاص عامه را بارمده * هر لحظه هر وقت دیمکدر (عنان
دیزکین معناسنه در) در یچنک اغیار لامیه باحرف صله (خلوت خاص
بیانه) را ادات صله (بار اجازت معناسنه) (محصول بیت) هر وقت
اغیارک انیه دیزکین و برمه (یعنی رخصت و برمه خلوت خاصکه
عامه به اجازت و برمه حاصلی هرکس سیر نهمک و سیراب آب کرمک
اولسون * رخسار تومی آت صفات زده است * مرآت صیقل را
پر نکار مده * رخسار تولا میه سنک یکاغک دیمکدر (مرآت عریض
آینه معناسنه) (مرآت صیقل را را ادات مفعول صیقل بونده
مصیقل معناسنه در صیقل لشمش آینه کی دیمک اولور) پر نکار باحرف
صله پر نکار برمانی بویه در که اکاجنکار دیرلر (مده بونده مقابل ايله
معناسنه در) (محصول بیت) سنک رخسارک صاف و مصفا آینه در
آینه مصیقلکی ر نکاره مقابل ايله ز پرا عکس ایدوب رشتت نمایان
اولور یا خود جنکاره بویامه که ملوث اولور یا خود ر نکار پاس معناسنه
اولوب پاسلند رمه دیمک دخی اولور (عروض) بور باعی شجره اخب
اوزانندن در که صدر و ابتد اخب حشوا و لرم مقبوض ثانیله مکثوف
عروض و ضرب محبوب بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور
* چون آن شیرین پسراین نصیحت شنید پروی تلخ آمدوروی ترش
کرده برخاست و بیهانه از خاتناه بیرون رفت و چند روز نپامد
بیر و مریدان از غم مفارقت او بیجان آمدند و ازالم مهاجرت او بفغان
بالاس مره کوهر عجز واضطرار سفستند و لسان افتقار و زبان

اعتذار گفتند * چون ادات تعلیل (شیرین طاسلی دیمکدر (شنید
 فعل ماضی مفرد غائب اشتندی دیمکدر (بروی بر حرف صله وی
 جوانه راجعدر (تلخ آبی دیمکدر (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلدی
 دیمکدر (ترش آکشی دیمکدر (کرده هاء ترتب ایله ایلوب دیمکدر
 (برخاست فعل ماضی مفرد فاعلذی دیمکدر (بیهانه باحرف مصاحبت
 (یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بیرون رفت چقدی دیمکدر
 (چند روز برقاج کون (نیامد فعل ننی مستقبل مفرد غائب کلدی
 دیمکدر (غم مفارقت او لامیه لردر (بجان آمدند جانه کلدیلر یعنی
 تحمل ایده مدیلر (الم مهاجرت او ده لامیه لردر (بفغان باحرف صله
 قاعده مجع اوزره آمدند مقدردر (بالماس مره باحرف مصاحبت
 اضافت مجازا لامیه مره کرپک (کوهر عجز ده بویله (سفتند فعل ماضی
 جمع غائب دلایلر دیمکدر (بلسان افتقار باحرف مصاحبت (افتقار
 احتیاج معنایه در اضافت بیانیه (زبان اعتذارده بویله اعتذار عذر
 دیمک (محصول ترکیب) چونکه اول شیرین بسر بو نصیحتی اشتندی
 اکاجی کلدی بوزنی آکشدوب فاعلذی و بر بهانه ایله تکیه دن طشره
 چقدی و برقاج کون کلدی انک پیری و مریدی ابر و لوق غمندن
 مضطرب اولدیلر و مهاجرت المندن فغانه کلدیلر مره الماسیله عجز
 واضطرار کوهرینی دلایلر حاصلی اغلدیلر و احتیاج و تذال لسانیله
 و اعتذار زبانیله دیدیلر (یت (باز آ که بر تو هیچکس حکمی ندارد
 ای بسر * باهر که خواهی می نشین و زهر که خواهی می کند * باز
 کیر و دیمکدر (آهمزه ممدوده ایله امر حاضر مفرد کل دیمکدر (که
 حرف بیان (بر حرف صله (هیچکس هیچ کیسه دیمکدر (حکمی
 یا حرف تنکیر (ندارد بونده یوقدر دیمکدر (باهر که باحرف مصاحبت
 هر ککله دیمکدر (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
 (می نشین امر حاضر مفرد اوتور دیمکدر (می کند مره بویله کج دیمکدر
 (محصول یت) کیر و کل که سکا هیچ کیسه نک حکمی یوقدر هر ککله
 استرسن اوتور و هر کچدن استرسن کج یعنی استمد بیک ایله کور و
 استمد بیکله کور شه (عروض) بو یت رجز مثنی سالم در که بره صراعی
 درت کره مستغفلن اولور (رباعی) هر چند فریب عقل و خصم دینی *

باز که دل شکست را تسکینی * هر چند هر قدر دیمکدر (فرب عقل
 بیایسه عقلی الدایمی دیمکدر) خصم دینی ده بویه یا حرف خطاب
 دینک خصمی اسک (بازا که نه کل که دیمکدر) دل شکسته بیایه (یا
 اادات مفعول قیرق کوکله دیمکدر) تسکینی یا حرف خطاب تسکین
 تسکین یا بندن حصد و ساکن قلیق معناسنه (محصول یت) هر قدر که
 عقلی الدایمی ودینک خصمی اسکده ینه کل که قیرق کوکله تسکینه
 و راحت رسین * این بس که بلا و محبت مایینی * یا ما بطفیل دیگران
 پیشنی * این بس که یو نیز که دیمکدر محبت مالا میه بینی فعل مضارع
 مخاطب کور رسین (یا ما با حرف مصاحبت یم ایله دیمکدر) بطفیل
 یا حرف مصاحبت مایه ینه اضافی لامیه (پیشنی یا ما تا کید ایله
 فعل مضارع مفرد غائب او تور رسین دیمکدر) (محصول یت) یو نیز که
 یم بلا و مختصری کور رسین یم ایله غیر یلرک طفیل ایله او تور رسین یعنی
 یوه بودرد نیز که بلا و مختصری کور رسین یم ایله او تور مقی مراد ایلین
 غیر یلرک طفیلی ایله حاصلی و ساطنیه او تور رسین (عروض یور باجه
 شجره اخرپ اولداتندرد که صدر و ایتد اخرپ حشو والو مقوض
 ثانیلر سالم عروض و ضرب ابتر مصرعی مفعول مقاعطن مقاعطن
 ضع اولور * آن جوان اعتذار درو پشازا استماع فرمود از شیوه
 تند خوبی گذشت و بصحبت آن تنها ماندگان مهجور و فراق دیدگان
 رنجور باز گشت * اعتذار درو و یشان لامیه درو و یشان عذر دلینی
 دیمکدر (استماع اشمک دیمکدر) اما بونده قبول معناسنه در (استماع
 فرمود قبول پیوردی) (شیوه تند خوبی بیایه ند خو وصفه کیدرد
 سرد خوبی دیمکدر یا حرف مصدر) کنشت فعل ماضی مفرد یکدی
 دیمکدر (بصحبت آن تنها ماندگان لامیه با حرف صله تنها مانده
 یاکنز قانش معناسنه وصف ترکیبی در الف تون اادات جمع) (مهجور
 اضافی موصوفه در) (مهجور آرایش بعد ارایش معناسنه در) (فراق
 دیدگان وصف ترکیبی فراق کور مشلرد دیمکدر) (رنجورده اضافی
 موصوفه در رنجور خسته دیمکدر) (باز گشت رجوع ایلیدی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) اول جوان درو و یشان اعتذار بینی قبول
 پیوردی سرد خوبی لقی شیوه سندن یکدی اول مهجور اولان یاکنز

قالشرك ورنجور اولان آبرولق گور مشرك صحبته رجوع ايلدى
 (قطعه) بعد از چهار چيز ز جانان چهار چيز * خوشتر بود
 ز راحت و رجعت پس از عذاب (محصول بيت) جانان در دلت
 نسته د نسكره دلت نسته ز ياده خوشرك اولور عذاب د نسكره راحت
 رجعتن يعنى عذاب عقبنده اولان راحت و رجعتن خوشرك و اهلدار
 جانان طرفندن كلن دلت نسته د نسكره دلت نسته كه بومذ كورتدر
 * وصلى پس از فراق و وفاي پس از خلاف * صلى پس از نزاع
 و رضاي پس از عتاب * يار تنگير ايجوندر (محصول بيت) فراقدن
 صكره وصل و مخالفته نسكره وفاق يعنى اويغونلق و غوغا و نزاعدن
 صكره بارشلق و عتاب و غصه د نسكره خوشدل اولق (عروض)
 بو قطعه بحر مضارعنددر اصلنده مقاعيلن فاعلاتن مقاعيلن
 فاعلاتن در اولصدر و ابتداسته خرب على طاري اولوب مفعول اولمش
 حشور مكفوف اولوب فاعلات مقاعيل اولمش (عروض) و ضربنه
 قصر كلوب فاعلات اولمش كه بر مضراعى مفعول فاعلات مقاعيل
 فاعلات اولوب مضارع ا خرب مكفوف مقصور اولور * روضه ششم
 در وزیدن نساي ملاطفات و رواج مطايبات كه غنجه اهارا بخنداند
 و شكوفه دلهارا بشكفاند از حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم آرند كه
 غرموده است كه مؤمن مزاح كن و شير سخن باشد و منافق ترش رو كه
 برابر * ششم الشبي ديمكدر (در حرف طرف مده خولى مقدر در تقديرى
 در بيان وزیدن الخ (وزیدن اسمك ديمكدر هوبه معناسنه) (نسانه
 اضافى لامبه نساي نساي جميدرو روزگار ديمكدر يل معناسنه
 (ملاطفات اضافى بيانه ملاطفات ملاطفه لك جميدرو لطيفه لشك
 معناسنه) (رواج مطايبات نساي ملاطفات كبي لفظا و معنى) كه حرف
 رابط (غنجه لب بيانه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول دود قار
 غنجه سى ديمكدر) (بخنداند بيه تا كيدايه فعل مضارع متعدى مفرد غائب
 كولدرد ديمكدر) (شكوفه دلها ده بيانه) (ها ادات جمع) (را ادات مفعول
 كوكلر چيكي ديمكدر) (بشكفاند بيه تا كيدايه فعل مضارع متعدى
 مفرد غائب آچار ديمكدر) (حضرت رسالت روضه اسبقده تفصيل
 اولئدى حضرت محمد صلى الله عليه وسلم در) (آرند فعل مضارع مفرد

غائب کنوررل یعنی نقل ایدرل دیمکدر (که حرف بیان فرموده است
 بیرونه شددر) (که حرف بیان مؤمن معروف (مزاح کن وصف ترکیبدر
 لطیفه ایدیمی دیمکدر) شیرین سخن ده بویه، طنلی سوزلی دیمکدر
 (منافق معروف) (ترش رو وصف ترکیبی اکشی یوزلی دیمکدر) (کره
 دوکم) (برابر و قاش اوزره کره برابر و غضوب وتند خوی دیمکدرن کایندر
 (محصول ترکیب) (التبی روضه لطیفه لشک روز کارینک و مطالبات
 ر و اینک اسمی بیاننده در که دودقلر عجمه سنی کولدر و کولالر
 چیچکنی آچار حاصلی طرز ملاطفه و طور مطایبه بی یلدر حضرت
 رسالت صلی الله تعالی علیه و سلمدن نقل ایدرل که بیرونه شددر مؤمن
 لطیفه ایدیمی و طنلی سوزلی اولور منافق اکشی یوزلی وتند خوی
 اولور * و امیرالمؤمنین علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه گفته است
 که هیچ باک نیست اگر کسی چندان مزاح کند که از حد بد خوئی
 و دائرة ترش روی بیرون آید و رسول صلی الله علیه و سلم مرعوض را
 گفت که عجاوزه به بهشت درنیابند این عجوژه بکر به در آمد فرمود که
 خدای تعالی ایشانرا جوان گرداند و خوبتر از آنچه بودند برانکیزد آنکه
 به بهشت برسد * باک نیست قورقور قورقور دیمکدر (اگر ادات شرط) کسی
 با حرف وحدت (چندان اولقدر دیمکدر) (مزاح مبلک کسر به لطیفه
 دیمکدر) (که حرف رابط) (حد بد خوئی لامیه بد خوبلق غایتندن
 دیمکدر) (دائرة ترش روی ده بویه اکشی یوزلیک دائرة سندن) (بیرون
 آید طشره کله یعنی جیفه دیمکدر) (مرادات صله رابی نا کیددر
 (عجوژه قوجه قاری دیمکدر) (که حرف بیان) (عجاوزه عجوژک جه بدر
 (با حرف صله) (بهشت جنت دیمکدر) (درنیابند فعل مضارع جمع غائب
 کبر مرار دیمکدر) (بکر به با حرف صله) (درآمد کلدی دیمکدر) (فرمود بیوردی
 دیمکدر) (ایشانرا ادات مفعول) (گرداند فعل ماضی مفرد غائب ایلردیمکدر
 نحو بل مضانسه) (برانکیزد فعل مضارع مفرد غائب حشر ایدر دیمکدر
 آنکه) اول وقت دیمکدر (با حرف صله) (بهشت معروف) (برد فعل
 مضارع مفرد غائب ایلرور دیمکدر) (محصول ترکیب) (و امیرالمؤمنین
 علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه دیمکدر خوف یوقدر یعنی ضرر
 و برمز اگر بر کیمسه اولقدر لطیفه ایده که بد خوبلق حدندن و ترش

رو بلیق داتره سندن جب قارنجه یعنی بدخویلق داتره سندن جب قار مق
 اچون لطیفه ایدر سه ضرر و پر مزور سول صلی الله علیه وسلم
 بر عجزه به دیدیکه عجزه لر جسته کیرمز لر بو عجزه کر به به کلدی یعنی
 اغلدی سعادته پیور دیلرکه الله تعالی انلری جوان ایلمر و دنیا ده
 اولدقلرندن کوزلرک حشر ایدر اول وقت جسته ایلنور اداخل ایدر
 حاصلی جناب فخر عالم بو کونه لطیفه پیور دقلری ثابتدر * و مرزنی را
 از انصار گفت بشوهر خود پرس که در چشم وی سفیدی واقعست
 آن زن بسرعت واضطراب تمام پیش شوهر خود رفت شوهر از وی
 سبب اضطراب پرسید آنچه حضرت فرموده بودند باز گفت گفت راست
 فرمود در چشم من سفیدی هست و سیاهی هست اما نه پیدی * (مر
 ادات صله) (نقی با حرف وحدت) (را ادات صله مری تأکیددر) (انصار
 فخر کاشان مدینه به تشریف افرنده اتباع ایدوب اعانت ایدنلره دیر لر
 بشوهر) (با حرف صله شوهر زوج معناسنه در) (خوده اضافت لامیه
 پرس) (امر حاضر مفرد سوال ایله دیمکدر) (چشم وی لامیه) (سفیدی
 با حرف مصدر یا ضلوق دیمکدر) (واقعست واقعدر) (بسرعت
 با حرف مصاحبت) (پیش شوهر زوجی فتنه دیمکدر) (سفیدی) (سیاهی
 یالری مصدریه لردر) (نه حرف نفی) (پیدی با حرف مصاحبت با حرف
 مصدر) (محصول ترکیب) (انصار ددن بر نه حضرت فخر عالم
 صلی الله تعالی علیه وسلم دیدی کندی زوجکه صور که انک کورنده
 اقی واقعدر بو بر کلامدر که طرفینی مشتمل یعنی کورنده اقی اولمی
 بر کوزلر کندی آغی اول خاتون علت معناسنه ظن ایدوب سرعت
 واضطراب تمام ایله زوجی فتنه کندی زوجی اندن اضطرابک سببی
 سوال ایلدی اول کلامی که حضرت پیور مش ایدیلر سویلیدی زوجی
 دیدی طوغری سویلشدر بنم کورنده بیاضلقده وار سیاهلقده
 واردر اما کو تو لکله دکل یعنی عجا به مؤدی اولان بیاضلق دکل بلکه
 کورده موجود اولان بیاضلقدر (قطعه) (کر مقبلی مزاج کند
 عیب او مکن * شغلست آن بقاعده عقل و دین مباح * کر حرف
 شرط) (مقبلی با حرف وحدت مقبل صاحب اقبال دیمکدر) (عیب او
 اتی تعیب) (مکن نهی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (شغلی با حرف وحدت

شغل بونده اکلجه دیمکدر (آن مزاحه اشارتدر) بقا عده عقل با
 حرف طرف اضافت بیانه (مباح معروف) محصول بیت) اگر بر مقل
 لطیفه ایدرسه تعیب ایله اول لطیفه برا کلجه در کیم عقل و دین
 قاعده سنده بمآحد * دل آینه است کلفت جدر نک آینه * آن
 رنک راجه صیقل افکان بجز مزاح * دل میتدا (آینه است خبری
 کلفت) کافک ضمیمه مشقت معناسنه مصدر در (جده اضافتی
 فاعله در جد لطیفه مقابلی کر جک دیمکدر (رنک پاس دیمکدر
) آینه به اضافت لامیه (را ادات مفعول) صیقل معروف (امکانه اضافت
 بیانه) بجز مزاح لطیفه نک خبری دیمکدر بعض نسخده چه ممکن
 صیقل واقعدر لکن وزن ایچون مضاف اوقوعلی حقیقده مضاف
 د کلددر بنه معنی بر در (محصول بیت) کو کل آینه در جدر مشقتی
 آینه نک پاسیدر اول پاسه نه امکان صیقلی لطیفه نک خبری یعنی
 لطیفه نک خبریله اول رنکی اچق قابل امکان د کلددر (عروض) بوقطعه
 بجز مضارعندر عینله انفا ذکر اولان کیددر (حکایت) روزی اصمعی
 بر مآده هارون حاضر بود ذکر پالوده کردند اصمعی گفت بسیاری
 از اعرابی باشند که هر کر پالوده ندیده باشند و نشنیده هارون گفت بدین
 دعوی که کردی کواهی بکر زان واکر نه در وغست * روزی یا حرف
 وحدت بر کون دیمکدر (بر مآده هارون بر حرف صله اضافت لامیه مآده
 طعام دیمکدر) حاضر بود حاضر ایدی (ذکر پالوده مصدرک مفعولنه در
 کردند) فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر دیمکدر (بسیاری چونی دیمکدر
 باشند) فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر (که حرف رابط صفت
 هرگز) بر وقت دیمکدر (ندیده ماضی منفیدن قسمدر) ندیده باشند
 کور ممشلدر (نام او لامیه پالوده به راجعدر) نشنیده ایشتمشلدر
 بدین) یا حرف صله دال همزه دن منقلب (که حرف رابط صفت) کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر (کواهی یا حرف وحدت
 بر شاهد دیمکدر) بکر زان بآه تا کینا یله امر حاضر مفرد ادا یله دیمکدر
 کواهی بکر زان شاهد کتور یعنی یننه اقامه ایله دیمک اولور (واکر نه
 یوخسه دیمکدر) دروغ بلان دیمکدر (محصول ترکیب) بر کون اصمعی
 هارونک مآده سنده حاضر ایدی یعنی یله طعام ایدر لدی پالوده ذکر نی

ابلرل دی یعنی پالوده کینتن سویلرل دی اصمعی دیدی اعراییدن
 چونوی اولور یعنی چوق **کیمسه** واردر که بروقت اصلا پالوده
 کورمشلردر وایشتمشلردر هارون دیدی بودعوایه که ایلدک برشاهد
 اقامه ابله یوخسه یلاندر * اتفاق روزی هارون بشکار بیرون رفت
 و اصمعی باوی بوددیدند که اعرابی حالی از بانیه می رسید هارون باصمعی
 گفت که ویرایش ما آراصمعی پیش وی رفت که امیر المؤمنین ترا می
 خواند اجابت کن گفت مؤمنانرا امیری می باشد اصمعی گفت آری
 اعرابی گفت من بوی ایمان ندارم اصمعی ویراد شنام داد و گفت یا ابن
 الزبیه اعرابی در غضب شد و کریان اصمعی را بگرفت و هر سومی کشید
 و دشنام می داد هارون میخندید * روزی باحرف وحدت (بشکار
 باحرف صله (بیرون رفت چقدی دیمکدر (باوی باحرف مصاحبت
 وی ضمیر هارونه راجعدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کور دیلر
 دیمکدر (که حرف بیان (حالی باحرف نسبت در که کندی حائنده
 دیمکدر شارح بوحاله واقف اوله ممش (بادیه معروف (می رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیمکدر (باصمعی باحرف صله (که
 حرف بیان (ویرا را ادات مفعول وی ضمیر اعرابه راجعدر (پیش ما
 لامیه بزم فیتنه دیمکدر (آر امر حاضر مفرد کنور دیمکدر (پیش وی
 لامیه اعراینک قته دیمکدر (رفت کندی دیمکدر (که حرف بیان
 ترا را ادات مفعول (می خواند فعل مضارع مفرد غائب چاغرا ستر
 دیمکدر (اجابت کن قبول ابله دیمکدر (مؤمنانرا را ادات تخصیص
 امیری (یا حرف تنکیر (می باشد اولور می (آری اوت دیمکدر (بوی
 باحرف صله (وی امیره راجعدر (ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده
 نقیدن عبارت (ویرا را ادات صله (وی اصمعی به راجعدر (دشنام داد
 سوکدی دیمکدر یا ابن الزبیه ای ولد زنا یعنی اورسی اوغلی دیمکدر
 (در غضب شد غضب ده اولدی یعنی دارلدی (کریان بغه دیمکدر
 اصمعی به اضافت لامیه را ادات مفعول (بگرفت باء تا کید ابله
 فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر (هر سوه راجبه دیمکدر (می کشید
 ادات حال ابله چکرودی معناسنه فعل ماضی مفرد غائب (دشنام
 می داد سوکردی معناسنه در (می خندیده بویه کولودی دیمکدر

(محصل ترکیب) اتفاقاً بر کون هارون شکاره چقدی و اصمعی هارون ایله
ایدی یعنی برابر ای دیلر کوردیلر که بر اعرابی کسند و حالنده باده دن ایرشدی
هارون اصمعی به دیدی آنی بزم فیتزه کنور اصمعی اعرابی قتنه کندی که
امیر المؤمنین سنی استر جاهر دعوت ایدراجابت ایله دیوا اعرابی دیدی
مر منلک امیری اولوری اصمعی دیدی اوت اولور اعرابی دیدی بن اکا
ایمان ایلم اصمعی اکا سوکدی و دیدی ای ولد زنا اعرابی غضبه کلدی
و اصمعی نک یقه سین طو تندی و هر جانیه چکر دی و سو کردی هارون
کوردی (بعد از آن پیش هارون آمد و گفت ای امیر المؤمنین چنانچه
این مرد کان می برد داد من از وی بستان که مرا دشنام داده است
هارون گفت دودرم بوی ده اعرابی گفت سبحان الله مرا دشنام
داده است و مرا دودرم دیگر بوی می باید داد هارون گفت آری
حکم من چنین است روی باصمعی کرد و گفت یا ابن الزنا نیتین
روان باش و بحکم امیر المؤمنین چهار درم بمن ده هارون از خنده
بیش افتاد * پیش هارون لامبه هارونک قتنه دیمکدر (چنانچه انک
کپی که دیمکدر (کان ظن فعنا سنه در (داد من بنم عدل می یعنی حقیقی
(بستان باه تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد آل دیمکدر (که ادا
تعلیل (مرا ادا ادا صله بکا دیمکدر (دشنام داده است سوکشد
(دودرم ایکی درهم (بوی با حرف صله وی اصمعی به راجعدر (ده
دالک کسر بله و هاء اصلیه ایله امر حاضر مفرد ویر دیمکدر (مرا (را
ادان صله (دیگر دخی دیمکدر (بوی با حرف صله وی اصمعی به
راجعدر (می باید داد و یرمک کرک دیمکدر ز برا ماضی مضارع معارند
(اری اوت دیمکدر (حکم من لامبه (چنین است بونجیلین در (باصمعی
با حرف صله (یا ابن الزنا نیتین اصمعیك سوبلدی کی کلامک تشبه سیدرو هم
تغلب قیلندند ز را زاده کثرت نسا طرفدن اولد یغندن مذکر مؤنثه
محمول اولور الزانیه و الزانی آیت کریمه سنده تقدیمک وجهی کی شارح
کلامی لغودر (روان باش کیت دیمکدر بحکم امیر المؤمنین با حرف استعلا
اضافه لامبه چهار درم درت درهم بمن با حرف صله (یده باه تا کید ایله
فعل امر در ویر دیمکدر (خنده کولمک فعنا سنه (بیش با حرف استعلا
ارقه سی اوزره دیمکدر افتاد دوشدی دیمکدر فعل ماضی مفرد غائب

(محصل ترکیب) بوند نصکره یعنی سوکشوب چکشد کد نصکره اعرابی
 هارونك فتنه كلدی ویدی بونك ظن ابتدکی کبی ای امیر المؤمنین
 یعنی بنی سلم لکن بوا میر المؤمنین دیور بونك ظنی کبی ای مؤمنك امیری
 بنم حقیقی اندن آل که بکا سوکشدر هارون دیدی ا کا ایکی درهم ویر
 اعرابی دیدی سبحان الله بکا سوکشدر و بکا ایکی درهم دخی ا کا ویرمك
 کرکدر یعنی هم بکا سوکشون هم بن ایکی درهم ویر بم بونه حکمدر
 دیدی هارون دیدی اوت بنم حکم بونجیلین در بوزخی اصمعی به ایلدی
 ویدی ای ایکی زانینك اوعلی ییقل کیت و امیر المؤمنینك حکمی اوزره
 بکا درت درهم ویر هارون کولمکدن آرقه سی اوزره دوشدی * پس
 ویراهمه برندن چون بقصر هارون در آمد و آن عظمت وشوکت
 بدید و مجلس هارونرا مشاهده کرد و در چشم وی بسیار بزرگ نمود
 پیش آمد و گفت السلام عليك یا الله هارون گفت خاموش باش چه
 میگوئی گفت السلام عليك یا بنی الله گفتند و یحک چه میگوئی وی
 امیر المؤمنین است گفت السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون گفت
 و عليك السلام * و برار اذات مفعول وی اعرابه راجعدر (همراه
 بیله برندن فعل ماضی جمع غائب ایلندیلر یعنی کنوردیلر دیمکدر) چون
 اذات تعلیل (بقصر هارون باجر ف صله اضافت لامیه) (مجلس
 هارونرا اذات مفعول اضافت لامیه) (در حرف صله) (چشم وی
 لامیه) (بسیار چوق دیمکدر) (بزرگ اولو دیمکدر) (پیش آمد ایلرو
 کلدی دیمکدر) (و یحک بالاده تفصیل اولندیغی کبی الله جزا ویرسون
 دیمکدر) (چه میگوئی نه سویلرسك دیمکدر) (محصل ترکیب) بوند نصکره
 یعنی اصمعی به شتند نصکره اعرابی بی بیله کنوردیلر چونکه هارونك
 قصرینه کوردی اول عظمت وشوکتی کوردی و هارونك مجلسنی مشاهده
 ایلدی و اعراینك کوزینه چوق اولو کوردی ایلرو کلدی ویدی
 السلام عليك یا الله هارون دیدی سکوت ایله نه سویلرسین دیدی
 السلام عليك یا بنی الله دیدیلر الله جزا ویرسون نه سویلرسین اول
 امیر المؤمنین در دیدی السلام عليك یا امیر المؤمنین هارون دیدی و عليك
 السلام (پس ویرایشاندند و مائده کشیدند و از هر چیزی بخوردند در آخر
 پالوده آوردند اصمعی گفت امید میدارم که وی نداند که پالوده چیست

هارون گفت اگر چنین باشد ترا یک بدره بدهم پس اعرابی دست دراز کرد
 بالوده را خوردن گرفت بوجهی که بان می مانست که هرگز نخورده است
 هارون از وی پرسید که این چه چیز است که می خوری * برار اادات مفعول
 وی اعراب را جعفر (بنشانند بآه تا کید ایله فعل ماضی متعدی جمع غائب
 او تورندیلر دیمکدر) کشیدند فعل ماضی جمع غائب چکیدیلر دیمکدر
 (چیزی یا حرف وحدت) بخوردند بآه تا کید ایله فعل ماضی جمع غائب
 ییدیلر دیمکدر (آوردند بویله کتور دیلر دیمکدر) میدارم متکلم
 وحده اثباتدن عبارتند (امید میدارم امید ایلم دیمک اولور وی
 اعرابیه را جعفر (ندانند فعلی نفی مستقبل مفرد غائب ییلز دیمکدر
 (که حرف بیان) بدره اون یک التونه دیرلر (بدهم بآه تا کید ایله فعل
 مضارع متکلم وحده ویره یم دیمکدر) دست دراز کرد ال اوزاندی
 دیمکدر (بالوده را اادات مفعول) خوردن گرفت یکمک باشلدی
 دیمکدر (بوجهی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت) (که حرف
 رابط) بان یا حرف صله (می اادات حکایه (مانست فعل ماضی مفرد
 غائب بکزد ایلی دیمکدر) (که حرف بیان) نخورده ماضی منفیدن
 قسمد بیه مش دیمکدر (از وی اعرابیدن) (پرسید سؤال ایلیدی) (که
 حرف بیان) (می خوری فعل حال مفرد مخاطب بیرسین دیمکدر
 (بمحصول ترکیب) بوندن صکره یعنی اعرابینک سلامنی الدقندن صکره
 او تورندیلر و طعام چکیدیلر و هر برنوع شیدن ییدیلر آخرد بالوده
 کتور دیلر اصمعی دیدی امید ایلم یم که اعرابی ییلز که بالوده نند
 هارون دیدی اگر بویله اولور سه سکا بریدره ویره یم بوندن صکره
 اعرابی ال اوزاندی بالوده بی یکمک باشلدی پر وجهه که اکا بکزو
 ایدیکه اصلا بیه مشدر هارون آندن سؤال ایلدیکه بونه شیدر که
 بیرسین * گفت سوکنند بان خدای که ترا بخلافت مکرم کرده
 است که من نمی دایم که چه چیز است اما خدای تعالی در قرآن می گوید
 وفا که و نخل و رمان نخل زدیک ما هست بآن می برم که این رمانست
 اصمعی گفت ای امیر المؤمنین اکنون دوبدره بر تو واجب شد زیرا که
 وی همچنانکه بالوده را نمی داند ما را نیز نمی داند هارون بفرمود
 نا اصمعی را دوبدره دادند و اعرابی را چندانکه غنی شد * سوکنند آند

معاشنه بمن دیمکدر) بآن با حرف صله (که حرف رابط (ترا را ادات
مفعول (بخلاف با حرف مصاحبت (کرده است ایلشدر) (که حرف
پیان (نمی دانم بلم دیمکدر) (که حرف بیان (چه چیز ست نه شیدر
فاکله یش معاشنه در (نخل خرما) (رمان و آنک ضعی میک تشدیدله
انار دیمکدر) (زد بک ما لامیه برنم فتمیزده دیمکدر) هست و اردر دیمکدر
(کآن می برن ظن ایدرم دیمکدر) (که حرف بیان (اکنون الا آن
دیمکدر) (محصول ترکیب) اعرابی دیدی اول خدای تعالی به
اند ایجرم که سنی خلافت ایله مکرم ایلشدر که بن بلم که نه شیدر
اما خدای تعالی قرآنده پیورر) وفا کله و نخل و رمان) نخل که خرما در
برن فتمیزده و اردر ظن ایدرم که یوانارد اصمعی دیدی ای امیر المؤمنین
الا آن سنک اوزر بکه ایکی بدیه واجب اولدی زیرا که اعرابی پالوده بی
بلدیکی کی رمانی دخی بلز هلاون بیوردی تا کیم اصمعی به یکر می
درت بیک التون و بر دیلر و اعرابی به اولقدر که غنی اولدی (قطعه)
کبست دانی کریم آنکه زبند * نسبت آ که خزانه درمش * کبست
کبدر دیمکدر مقدم خیر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب یلور مبسین
دیمکدر) (کریم مبتدا) آنکه آنکس که تقدیرنده در اول کیمه در که
دیمکدر (بند باغ) (خزانه درمش لامیه در) (محصول یت) (کریم کبدر
یلور مبسین اول کیمه در که بندوق یعنی مهر و مفتاح دن آگاه دکلدر
آنک اجه خزانه سی یعنی مهور و مسدود بکل * هر چه آید بروجه
جد چه هرل * همه کردد بهانه کرمش * (محصول یت) آکا
هرنه کلورسه جد اولسون هرل اولسون مجموعه ای کرنه بهمانه ایلر
(عروض) بوقبله بحر خفیفنددر که اصلی فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن
مستفعلن در اول بحر و قیلوب بر جزوی حذف اولمشدر صدر و ابتدا
سالم خوشینه خبن کلوب ایکیجی ساکن که سبندر دوشوب مستفعلن
قالوب مفاعیلن لفظنه تبدیل اولنور عروض و ضربی خبن دن صکره
حذف دخی کلوب فاعلی اولمشدر بر مصرع فاعلاتن مفاعیلن
فعلن اولور (حکایت) خلیفه روزی چاشت میخور دبر بران پیش
وی نهاده بودند اعرابی از بلدیہ در رسید و برایش خواند اعرابی بنیست
و بشمره تمام در خوردن ایستاد خلیفه گفت چه می شدی که چنین

این بره را از هم می دری و بر غبت می خوری که کوپا پدر اوترا بسر و زده است اعرابی گفت این خود نیست اما تو بچشم شفقت چنان دروی می نگری و از دریدن و خوردن بد می بری که **کوپا مادر** اوترا شیر داده است * روزی یا حرف و حدث (چاشت قوشاق طعمای دیمکدر (می ادات حکایه (خورد فعل ماضی مفرد غائب برایدی دیمکدر (بره بریان بریان بر قوزی دیمکدر ز براره قوزی دیمکدر بانک وراثک فتحلریله وهاء رسمیه (پیش وی لامیه انک اوکینه دیمکدر (نهاده بودند قومش ایدیلر (وی را را ادات مفعول آنی دیمکدر (پیش خواند قشقه چاغردی (بشست باه تا کیدایله فعل ماضی مفرد غائب اوتوردی دیمکدر (بشیره با حرف مصاحبت شیره شین میجه نك که سری وهاء اصلیه الله حرص دیمکدر (تمامه اضافتی لامیه (بعض نسخه بره را تمام واقع اولمشدر لکن بعضدان مناسب دگلددر (در حرف صله (خوردن مصدر در یک معناسنه (ایستاد فعل ماضی مفرد غائب اوتوردی دیمکدر (می ادات حال ماضی (شدی فعل ماضی مفرد مخاطب (چه می شدی نه اولیورسین دیمکدر (که حرف تعلیل (بره را ادات مفعول (می ادات حال (دری فعل مضارع مفرد مخاطب بیرترسین دیمکدر (می خوری ده بویله بیرترسین دیمکدر (که حرف رابط (کوپا ادات تشبیه (پدر اولامیه انک پدری دیمکدر (زارا ادات صله سکا دیمکدر (با حرف مصاحبت (نسر و سینک ضعی الله بونیوز دیمکدر (بسر و زده است سوسه شددر و طوس اورمشدر دیمکد اولور (بچشم شفقت (با حرف مصاحبت اضافت لامیه شفقت مصدر در محبت معناسنه (می نگری سابق افعال کپی بقه یورسین دیمکدر (دریدن مصدر در بیرتمق معناسنه (خوردن ده بویله یک معناسنه (می بری ده سابق کپی ایلتورسین دیمکدر (بدی بری کوکو کور یورسین دیمکد محمله در (شیر داده است سوت و پر مشدر (مخصول ترکیب) خلیفه بر کون قوشلق طعمای بیردی بر بریان قوزی اوکونه قودیلر اعرابی بادیه دن ابرشدی کلدی آنی خلیفه قشقه دعوت ایلدی اعرابی اوتوردی و تمام حرص ایله بیکلکه دور دی یعنی باشلدی خلیفه دیدی نه اولیورسین که انجلین بو قوزی بی بر بندن آ بیر

پیرزین و رغبت الیه پیرسین که کویا انک پدري سکا طوس اور وب
 سوسشیدر اعرابی دیدی بود کلد را اما سن محبت کوزیله انجلین
 قوزویه بقرسین وانی پرتوب بیه بی ~~ککونو~~ کورر سین که کویا انک
 آنه سی سکا سوت و پرمشدر (قطعه) خواجه برمال خود آن کونه
 رحیم است و شفیع * که بچشم شفقت می نکرد در همه چیز * بر حرف
 استعمال (مال خود لامیه) آن کونه اول طرزه دیمکدر (نکر دفعل مضارع
 مفرد غائب بقر دیمکدر (محصول بیت) صاحب مال کند می مالی
 اوزره اولی طرزه رحیم و شفیع در که محبت کوزیله بقر جمع شیده
 حاصلی مالت اولان حرضی بیاند ر شارح غالباً کونه لفظی که اونه دن
 مخفف ظن ایدوب معنای خواجه کندی حالی اوزره اولقدر شفیع
 و رحیم دیکدر و مالی حال یازمش بیک معنای چشم شفقت الیه نظر
 ایدوب بقرممش * گرفتد در بره و پیش وی اندک خطری * بخداشان
 بدهد مادر و فرزندان عزیز * که حرف شرط (فعل مضارع
 مفرد غائب دوشرسیم دیمکدر (در حرف صله (بره معروف) پیش
 قبون دیمکدر وی به اضافه لامیه (اندک از دیمکدر (خطری یا حرف
 وحدت برضر (دیمکدر) یا حرف صله (شان ضمیر جمع بره و پیشه
 را جعدر (بدهد با تا کید الیه فعل مضارع مفرد غائب و بر دیمکدر
 (محصول بیت) خواجه انک مالت اولان شفقتی بیان ایدوب در که
 اگر انک قویونیه قوزیسته برضر واقع اولورسه انره فدایه و بر
 آنه سنی و عزیز اولادنی (عروض) بوقطعه رمل بخوند که سیدر
 و ابتدادن غیری به خبن کلشدن عروض و ضربنه حریف دخی کلوب
 فاعلاتن فعلاتن فعلن اولشدن (قطعه آخر) فی المثل که خواجه
 نان و بره بریان نهد * پیش تو برخوان اگر روزی شوی مهمان او *
 (فی المثل مثیلاً دیمکدر (که حرف شرط (نهد فعل مضارع
 مفرد غائب قویه دیمکدر (پیش تو برخوان مصراع اولک تنایدن
 پیش تو لامیه (خوان سفره دیمکدر (روزی یا حرف وحدت (شوی
 فعل مضارع مفرد مخاطب اولورسن دیمکدر (مهمان او لامیه مهمان
 مسافر دیمکدر (محصول بیت) مثلاً اگر صاحب مال وجاه سنک او ککه
 سفره اوزرینه اتمک و قوزی بریانی قویه اگر برکون اکامهمان

اولورسك يعنى مهمان اولديغك كون سكا طعام چيقاررسه * كركنى
 صدرخنه در دندانش از سنك ستم * به كه از دندانت افتدر خنه در
 دندان او * كرك حرف شرط (كنى فعل مضارع يلسين ديمكدر) (رخنه
 كلك ضرر معسنه) (در حرف صله) (دندان ديش ديمكدر) (شين ضمير
 خوانجه به را جعدر) (سك ستم بيانيه ستم بونده جور و اذيت
 معناسه در) (كه حرف بيان) (رخنه) (يا حرف وحدت همزه حرف
 توسل) (در يته حرف صله) (نان اولاميه) (محصل ييت) ييت سابقه
 مر بو طدر كه اكر پركون مسافر اولديغك وقتده اكر جور و اذاطاشدن
 خواهه نك ديسنه يوز ضرر ابد رسك ايوز كدر كه سنك ديشكدن
 انك اتمكنه بر ضرر واقع اوله حاصل اتمكنه ديش اورمه دن ديشنى
 يوز كره قيرمى اولى و احرا در * و ر خورد از دست قومد زخم بر پهلوى
 و پشت * به كه پارساى نهيكاه خود از بريان او * و روا كردن مخفقد
 (خورد فعل مضارع مفرد غائب بيرسه ديمكدر) (دست تولا ميه
) (پهلويان ديمكدر) (پشت ارقه ديمكدر) (كه حرف بيان) (پارساى
 طولده و ره سين ديمكدر) (نهيكاه تانك كسر بله بوش بوكر معناسنه
 بونده قارن ديمكدر) (خوده اضافت لاميه) (بريان او ده لاميه
) (محصل ييت) (واكر سنك الكدن ارقه مى ويانى او زره يوز زخم بيرسه
 انك بر ياتندن كندى قارتى طو يورمه دن يكدر) (عروضى) (بوقطعه
 بحر مملد ند عروض و ضربنه قصر طارى اولوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن اولمشدر) (مطاييه) (پهلولى را كفتند ديوانكان
 بصره را بشمار كفت از ناحيت شمار بير ونست اكر كوييد عاقلان را
 بشمارم كه معدودنى چند نيش نيست * را ادات صله) (ديوانكان
 الف نون ادات جمع) (كاف هله رسميه دن منقلب) (بصره به اضافى
 لاميه) (را ادات مفعول) (بشمار بله تا) (كيدايه فعل امر حاضر مفرد
 صاى ديمكدر) (ناحيه اطراف ديمكدر) (بعض نسيخده حيز واقدر
 مكان معناسنه) (و بعض نسيخده حد واقدر جله سى مجازا نهايت
 معناسنه در) (شماره اضافت بيانيه) (كوييد فعل مضارع مخاطب) (بشمارم
 صايه رم ديمكدر) (كه حرف تعليل) (معدودى يا حرف وحدت) (چند
 قاچ ديمكدر) (معدودى) (چند از قاچ معدود ديمك اولور) (دش باه

عریله زیاده دیمکدر ((محصول ترکیب)) جهلوله دیدیلر بصره نك
دیوانه لرینی صای دیدی صایب نهاییشدن طشره در یعنی لایعد
ولایحصی در صایبلز اگر دیرسکنز عاقلاری صایه رم زیرا بر قایع معدوددر
زیاده دکلدر دیک استرکه سزله دیوانه عدایتد وگکز عاقل عاقل عبد
ایند وگکز دیوانه در (قطعه) هرکه عاقل بینی اورا بهره ایست *

نقد وقت از مایه دیوانگی * هرکه هرکس که نقد برنده در (بینی
فعل مضارع مفرد مخاطب کورر سین دیمکدر (اورا را حرف
تخصیص اولك دیمکدر (بهره ایست سین وناذات خبر یا حرف وحدت
همزه حرف توسل (بهره نهیب وخصه معنا سنده در (نقد وقت
لامیه وقتك نقدی دیمکدر نقد پشین دیمکدر ویره سی مقابله سی
حال حیاتی دیمکدن عبارتدر (مایه اصل معنا سنده در (دیوانگی یا حرف
مصدر کاف هاء رسمیدن مبیدل (محصول یت) هرکیمی که عاقل
کورر سین انك حصه سی وارد در حال حیاتنده دیوانه لك سرمایه سندن
یعنی عاقل عدایتد يك لبته دیوانه لکدن بر سرمایه سی وارد عقل
معاندنه * می زید از آفتاب حادثات * شادمان در سایه دیوانگی * می زید
می اذات حال زید زانك کسری ویا نك فحمله فعل مضارع مفرد غائب
دریلور کچوردیمکدر (آفتاب حادثات لامیه آفتاب بونده حرارتدن عبارتدر
حادثات ظهورات بومیه در (شادمان مسرور دیمکدر (سایه دیوانگی
بحازا لامیه دیوانه لك سایه سنده دیمکدر (محصول یت) البتده
هر عاقلك دیوانه لك سرمایه سنده حصه سی وارد در زیر حادثات
آفتاب حرارتدن دیوانه لك سایه سنده مسرور کچور مع هذا
عاقل احوال عالمی مشاهده ابتدکجه نیجه واله وحیران اولز (عروض)
بوقطعه رمل مسد سندر یا نکر عروض وضرینه حذف کلسدر که
فاعلاتن فاعلاتن فاعلن اولشدر (عطایه) فاضلی نیکی ازدوستان
صاحب راز خود نامه نوشت شخصی در پهلوی او نشسته بود بکوشه
چشم نوشته و برای خواند بروی دشوار آمد بنوشت که اسکرنه
در پهلوی من دردی زن بزدی نقشته بودی و نوشته مرا نمی
خواندی همه امراز خود بنوشتی آن شخص گفت والله که ای هولانا
من نامه ترا عطا نه نکردم و بخواندم گفت ای نادان پس این را که

می گوئی از یکجائی کوئی * فاضلی یا حرف وحدت (یکی یا حرف
صله برینه دیمکدر) دوستان صاحب راز موصوفک صفت اضافه
(راز سر دیمکدر صاحب راز سر دش دیمکدر) (خود اضافه بیان
نامه یا حرف وحدت همزه حرف توسل نامه مکتوب و نه کرم
معنا سنده در) نوشت فعل ماضی مفرد غائب یازدی (شخصی یا حرف
وحدت) (پهلوی او لامیه) نشسته ماضی بن فاعل او تورمش دیمکدر
(بکوشه چشم یا حرف مصاحبت اضافه بیانیه کوز او جمله دیمکدر
نوشته و پر را ادا ت مفعول اضافه لامیه انک یازدیغی دیمکدر
می ادا ت حکایه) خواند و او رسیده فعل ماضی مفرد غائب او فوردی
دیمکدر (روی پر ادا ت صله وی ضمیر فاضله را چه در) (دشوار آمد
کوچ کلدی) (نوشت بیه تا کید ابله فعل ماضی مفرد غائب یازدی
دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر ادا ت شرط) (نه حرف نفی) (پهلوی من
لامیه) (زدی یا حرف وحدت دزد خرسز دیمکدر) (زن بمزد پوزونک
دیمکدر) (نشسته ماضی منفیدن فاعل) (بود ادا ت ماضی یا حرف
حکایه او تورمش اولیدی) (نوشت مرا لامیه) (را ادا ت مفعول بنم
یازدیغی) (نمی خواندی یا حرف حکایه او قومیه ایدی دیمکدر
همه مجموعی معنا سنده در) (اسرار خود لامیه) (نوشتی یا حرف تا کید
یا حرف حکایه) (نوشت فعل ماضی متکلم وحده یا زار ایدم دیمکدر
نامه ترا لامیه را ادا ت مفعول) (مطالعه معروف) (نکردم فعل ماضی
منفی متکلم وحده) (نخواندمه بویه) (یس بویه ایسه دیمکدر) (این را
را ادا ت مفعول بونی دیمکدر) (از یکجا قنندن) (میکوئی سوبلر سین
دیمکدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب) (بر فاضل کندی سر دایارندن
برینه مکتوب یازاردی بر شخص انک یا بنده او تورمش ایدی کوز او جمله
انک یازدیغی او فوردی اول فاضله کوچ کلدی یعنی انفعال ایدی
یازدی که اسرار یا بنده خرسز پر پوزونک او تورمش اولیدی و بنم
یازدیغی او قومیه ایدی مجموعی کنندی اسرار می یازار ایدم اول
شخص دیدی والله که ای مولانا بن سنک نامه کنی مطالعه ایدم
او قومدم فاضل دیدی ای جاعل بویه ایسه بونی که سوبلر سین
قنندن سوبلر سین یعنی مطالعه ایدر دیو یازدیغی ندن یلدکده

سوبلدك (قطعہ) هر آنكس كه دزدیده بر سر مرد * شود مطلع
 شایدش خواند دزد * كه حرف رابط (دزدیده او غرلین دیمکدر
 (سر مرد لایبہ) شایدش اکا لایقدر دیمکدر (خواندہ بوندہ مصدر
 مضاسنہ در شایدہ مقارن اولد یغیچون (دزد خواندك مفعولی
 (محصول بیت) هراول کیمسہ کہ او غرلین آدمک سرینہ مطلع اولہ
 اکا خرسز دیمک لایق وشاباند * برآن کار اگر مرد دارد طلب *
 همین پس کہ نامش نمی زن بمزد * برآن کار بر حرف صلہ اول ایشہ
 دیمکدر (مزد مچیک ضمیمہ کرا معناسنہ اجرت دیمکدر) (دارد
 فصل مضارع مفرد غائب بوندہ اثباتدن عبارتندر (بس باء عربیہ
 یز دیمکدر (شین ضمیر ~~ککسہ~~ راجعدر) (نہی فعل مضارع
 مفرد مخاطب قویہ سین دیمکدر (محصول بیت) اول ایشہ اجرت
 استرسہ یعنی استمرارہ مطلع اولفہ اجرت طلب ایدرسہ انجق
 بویز کہ آنک آدینہ زن بمزد قویہ سین یعنی زن بمزد دیمک اکا اجرت
 کافیدر (عروض) بوقطعہ بحر نقار بدنذر کہ بالکر عروض وضربہ
 فصر ~~کک~~ لوب فعولان فعولان فعول اولشددر (حکایت)
 مستی ازخانہ بیرون آمد و در میانراہ پیفتاد و فی کرد و لب و دہان خود
 ببالود سکی بیامد و از لبسیدن گرفت پنداشت کہ آدمی است کہ آنرا
 یاک می کند دعای کرد کہ خدای تعالی فرزندان ترا خد متکار تو
 گرداند بعد زان سک پای برداشت و پردوی بول کرد گفت بارک الله ای
 سیدی آب کرم آوردی تاروی مرا بشوی * مستی یا حرف وحدت
 (بیرون آمد چغدی دیمکدر) میان راہ پانیہ بول آورنہ سی دیمکدر
 (پیفتاد باء تأکید ایلہ و ہمرہ دن منقلب یا ایلہ ماضی مفرد غائب
 دوشدی دیمکدر (فی کرد قوصدی دیمکدر) (لب و دہان خود لایبہ
 کندی اغزنی و دوداغنی دیمکدر) (ببالود باء تأکید ایلہ و ہمرہ دن
 منقلب یا ایلہ فعل ماضی مفرد غائب بولاشدردی دیمکدر) (سکی یا حرف
 وحدت) (بیامد کلدی) (لبسیدن مصدر در یا لامق معناسنہ) (لبسیدن
 گرفت مر کبدر بالاغہ باشلدی دیمک او اور) (پنداشت فعل ماضی
 مفرد غائب ظل ایلدی دیمکدر) (کہ حرف بیان ز آدمی یا حرف
 نسبت کہ حرف رابط) (آن مستہ اشارتندر) (می کرد ایلردی دیمکدر

(که حرف بیان) فرزندان ترا لامیه را ادات مفعول سنك اولاد ریکی
 دیمکدر (خدمتکار توده لامیه سکا خد فحی) (کرداندا بلیه) (پای برداشت
 ایاق قلدردی) (بر حرف صله) (روی وی لامیه انك یوزینه) (بول
 معروف) (سیدی یا حرف منکلم عریدر) (کرم کلف عجمك فنجله
 صیحاقي دیمکدر) (اب کرم صیحاقي صو دیمك اولور) (آوردی فعل ماضی
 مفرد مخاطب صحت توردك دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (روی مرا لامیه
 را ادات مفعول بنم یوزیمی دیمکدر) (بشوی باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد مخاطب ییقر سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر مست سرخوش
 اوندن چیقیدی و یول اوزنه سنده دوشدی و قوصدی واغزینی و دوداغینی
 بولاشدیدی پرکلب کلدی وانی بالامغه باشلدی سرخوش ظن ایشدیکه
 آدمیزاتی ناک ایدر دعا ایلر دیکه الله تعالی سنك اولاد ریکی سکا
 خدمتکار ایلسون یعنی مطیع و منقاد اولسونلر و سکا بغشلاسون
 اندن صکره کلب یا اغینی قلدردی و انك یوزینه ایشدیدی سرخوش دیدی
 بارك الله ای شیم اقدیم صیحاقي صو کتوردك بنم یوزیمی ییغمه مق ایچون
 (قطعه) (شراب خورده جو برخو بشتن روادارد) * که سبلت ازنی ناپاک
 می بیالاید * خورده ها حرف ترتب شراب ایچوب دیمکدر (جو
 ادات تعلیل) (بر حرف صله) (خو بشتن واور سمبله کندی دیمکدر
 روا جائز معناسنه در) (دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر
) (که حرف رابط) (سبلت بقی معاسنه در) (فی ناپاک موصوفك صفته
 اضافتیدر ناپاک مرردار دیمکدر) (میه اضافتی لامیه می شراب دیمکدر
) (بیالاید باء تأکید ایله و باء منقلبه ایله فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیره
 دیمکدر) (محصول بیت) (شراب ایچوب چونکه کشدینه جائز کوره که
 میک ناپاک اولان قیئندن یغنی بولاشدیره) * سک ازمانه که ابریق آب
 کرم آرد * که غسل سبلت ناپاک اوکند شاید * (مثانه سدك فاووغی
 دیمکدر) (ابریق آب کرم بیانه لرد صیحاقي صو ابریغی دیمکدر) (آرد
 فعل مضارع مفرد غائب) (که حرف تعلیل) (غسل غین مجهمك
 قحبله ییغمه مق معناسنه عریدر) (سبلیته اضافتی مفعولته در) (سبلك
 ناپاک که موصوفك صفته ناپاکك) (اویه لامیه) (شاید لایقتر دیمکدر
) (محصول بیت) (کندویه بو حالت ناپسندیده بی لایقی کورن کیمسه

کلب اگر مثانه سندن صیحا ق صواب یغی کنور سه انک مردار یغی
 یقه مق ایچون لایقدر (عروض) بوقطعه بحر مجتث مخبوندند
 مکر را تفصیل اولندی مفاعلن فعلا تن مفاعلن فعلن اولمشدر
 (مطایبه) قاضی بغداد بعزیمت مسجد آذینه پیاده بیرون آمد
 مستی پیش وی رسید وی را بشناخت گفت اعزک الله ایها القاضی
 روانیاشد که تو پیاده روی انکه بطلاق سوکند خور ده که قاضی را
 برگردن خود سوار کند قاضی گفت پیش آی ای ملعون چون برگردن
 او سوار شد روی باز پس کرد که بتک تیر روم یا آهسته گفت میان این
 و آن اما باید که رم نکنی و نلغزی و بیای دیوار زدیک روی ناز مزاحمت
 و دندان ما مون باشیم * قاضی بغداد پیانیه بغداد قاضی سی دیمکدر
 بعزیمت (با حرف صله عزیمت قصد معاسنه در) (مسجده اضافه
 مفعولنه در) (مسجده آذینه به پیانیه آذینه همزه مدوده ایله جمعه
 دیمکدر) پیاده بیا (بیرون آمد جغدی) (مستی با حرف وحدت) (پیش وی
 لامیه انک فتنه) (رسید ایشدی) (وی قاضی به راجعدر) (را ادات سفعول
 بشناخت) باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب کلمدی دیمکدر (اعزک
 فعل ماضی مفرد بونده دعا موقعی اولد یقندن امر معاسنه در
 عزیز ایلسون دیمکدر) (کاف خطاب مفعولی) (الله فاعلی) (ایها نفظی
 مفصلا کتب فحوبه لوده ذکر اولمشدر) (نداء تعظیمدر) (القاضی
 منادی ای قاضی دیمکدر) (روانیاشد جائز اولمز) (که حرف بیان روی
 رانک فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر) (آنکه اول
 وقت) (بطلاق با حرف صله طلاق معروف) (سوکننداند دیمکدر
 سوکند خورده که) (اند ایچدی که) (قاضی را را ادات مفعول) (کردن خود
 لامیه) (سوار کند بندیره دیمکدر) (آی فعل امر حاضر مفرد کل دیمکدر
 پیش آی) (قیمه کل دیمک اولور) (چون ادات تعلیل) (کردن اوده
 لامیه) (روی باز پس کرد آردینه یاقدی دیمکده مستعملدر) (که حرف
 بیان) (بتک با حرف مصاحبت) (تک چند بیان اصطلاحده ناقل
 دید کلری بور دیمکدر) (تیر معروف) (روم فعل مضارع متکلم وحده
 یا) (حرف تردید) (آهسته یواش دیمکدر) (میان این و آن بونکده انک
 اور همسی این آهسته به اشارتدر آن تکه اشارتدر) (باید که کرکدر که

انرا لامیه را ادات مفعولند اولور
 لامیه سکا حد فغی (گردانایله اولور)
 صله (روی وی لامیه انک بیره)
 منکم عریسدر (کرم کل غنم)
 صیحا ق صو دیمک اولور (آوردی غلام
 دیمکدر) (تأخرق تعلیل روی مر
 دیمکدر) (بشوی باء تأکید
 دیمکدر) (محصول ترکیب
 صند و و شدی و فوصدی و اغری و
 اتی بالامیه با غلدهی سرخوش
 لور دیمکه الله تعالی سنک اولور
 طبع و منفاد اولسونر و سکا
 ردی و انک بوزینه ایشدی سرخوش
 ق صو کنوردک نیم بوزیمی
 و برخویشتن روادارد * که
 حرف ترتیب شراب ایچوب دیمکدر
 (خوبیشتن و اور سجه کندی
 بد فعل مضارع مفرد غائب
 ق معاسنه در) (فی نایاک موصوفه
 کدر) (میه اضافتی لامیه می شراب
 فلیه ایله فعل مضارع مفرد غائب
 راب ایچوب

بی بولار
 نایاک اوکند شاید * (مثله
 به لور صیحا ق صو اربغی دیمکدر
 (که حرف تعلیل) (غسل غنم
 بیدر) (سبیلته اضافتی مفعولند
 کلک) (اویه لامیه) (شاید لافند
 و حالت ناپستیدیهی لایق کردی

رم نکی) اور کیه سین (نلفری قائمه سین) (پای با حرف ظرف پای
 دیب معناسنه در پای دیوار لامیه) (هاادات جمع) (زدیک یقین دیمکدر
 روی) فعل مضارع مفرد مخاطب کیده سین دیمکدر (تا حرف تعلیل
 مزاجت) غلبه معناسنه در (روندگاه) اضافت لامیه رونده اسم فاعل
 کید یچی دیمکدر کاف هاء رسمیدن مبدل الف نون اادات جمع (مامون
 باشم) امین اوله لم دیمکدر (محصول ترکیب) بغداد قاضی سی جمه
 مسجدینه عنینته پیاده چقدی بر سرخوش قتنه ایز شدی قاضی بی
 پیلدی دیدی الله سنی عزیز ایلسون ای قاضی لایق دکلدر که سن پیاده
 کیده سین اول وقت یعنی عقبنده طلاقه اند ایچدی یعنی شرط
 ایندیکه قاضی بی کردنی اوزره بندیره قاضی دیدی قتیبه کل ای ملعون
 چونکه کردنی اوزره سوار اولدی سرخوش بوزنی دوندی و باقدیکه
 ناقل ابله تیرمی کیدم یوخسه آهسته می دیدی بونکله امک اوزره سنده
 اما کرکدر که اور کیه سین وسور چوب قائمه سین و دیوار دیننه
 یقین کیده سین تا کیم کید یچیلرک غلبه سندن امین اوله لم * کف
 بارک الله ایها القاضی تو خود قاعده سواری نیکو می دانسته چون
 قاضی بمجدر ساند فرمود تا ویرادر زندان محبوس کنند گفت
 اسلمک الله ایها القاضی این سرای کمی است ترا از منزلت پیاده کی
 برهاند و بر کو بی تو تن درد دهد و بعزت سواری بمجدرت رساند قاضی
 بخندید و ویرا بگذاشت * خود اادات تا کید (قاعده سواری پیایه
 یا حرف مصدر) نیکو ابومی حرف تا کید (دانسته یا حرف خطاب
 همزه حرف توسل دانسته اسم فاعلدر بیلیچی سین دیمکدر) (جون
 اادات تعلیل) قاضی را (را اادات مفعول) بمجدر با حرف صله (رساند
 فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایز شدردی دیمکدر) (تا حرف تعلیل
 وی) مسنه راجعدر (را اادات مفعول) (سرای کسی لامیه) (یا حرف
 تنکیر شول کیمسه نک لایقیدر دیمکدر استفهام معنی منضمین
 ترا) را اادات مفعول (مذلت پیاده کی صفتک موصوفه اضافتیدر
 یا حرف مصدر کاف هادن مبدل) (برهاند باء تا کید ایله فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب قور ناردی دیمکدر) (بر کو بی تو لامیه یا حرف صله
 یا حرف مصدر سنک بشکلکه دیمکدر) (ن در دهد یدل وجود ابله

بعزت سواری) با حرف مصاحبت عزت سواری مذلت پیاده کی کبی
 بمسجدت) با حرف صله تا حرف خطاب (محول ترکیب) مست دیدی
 بارک الله ای قاضی یعنی ما شاء الله سن آتی لق قاعده سنی اعلا بلیجی سین
 چونکه قاضی بی مسجد ابرشدردی پیوردی تا کیم سرخوشی زندانده
 محبوس ایله لر دیدیکه الله سنی اصلاح ایلسون ای قاضی بوشول
 کیمسه نک لایق و جز اسپیدر که سنی پیاده لک مذلتدن قورناردی و سکا
 بنککه بذل وجود ایلدی و سوار لق عزتیه سنی مسجد ابرشدردی
 حاصلی سکا بو نجلین اعزاز ایده نک سراسی بومیدر قاضی کو لدی
 وائی ترک ایلدی (قطعه) مستی بقصد عربده چون راه کیردت *
 باو برفق کارکن ای کاردان حکیم * مستی یا حرف وحدت (بقصد
 عربده با حرف مصاحبت اضافه بیانیه چون ادات تعلیل) راه کیردت
 راحت کیردت تقدیرنده سنک بولکی طوتار دیمکدر (باو با حرف
 مصاحبت او مسته راجعدر) برفق با حرف مصاحبت رفق رانک
 کسریله بوشلق دیمکدر ملایمت معناسنه (کارکن ایش ایله (کاردان
 ایش بلیجی معناسنه وصف ترکیبدر (محول بیت) بر سر خوش
 عربده قصدیه چونکه سنک بولکی طوته انک ایله ملایمت واطف ایله
 ایش ایله ای ایش بلیجی حکیم و عاقل یعنی دانا کو کلنجه کیت مخالفت
 ایله * مویست عرض خردمند خرده دان * میسندش از کشاکش
 ناخردان دونیم * (مویی با حرف وحدت بر قیلدر دیمکدر) عرض
 عینک کسریله ناموس معناسنه (خرده مزده اضافتی لامیه خرد مندک
 خرده دانه موصوفک صفت خردمند عاقل دیمکدر خرده دان وصف
 ترکیبدر خرده بلیجی دیمکدر یعنی اینجا فکری معناسنه (میسند
 نهی حاضر مفرد بکنه دیمکدر یعنی روا کورمه دیمکدر مستملدر
 شین ضمیر عرضیه راجعدر) کشاکش ناخردان لامیه کشاکش غوغا
 ناخرف ننی بخرد عاقل الف نون ادات جمع عقلس لر دیمک او لور
 دونیم ایکی پارچم دیمکدر (محول بیت) خرده دان اولان عاقلک
 عرضی بر قیلدر اول قیل کبی اولان عرضی جاهلارک کشاکشندن
 ایکی پارچه ایله یعنی جاهلارله غوغا و نزاع ایدوب عرض و وقار کی
 شکست ایله (عروض بو قطعه بجز مضار عیندر که اصلی مفاعیلن

فاعلاتن، فاعلین فاعلاتن در صدر و ابتدایه خرب طاری اولوب
اولندن ميم آخرندن نون ساقط اولوب فاعیل قالوب مفعول لغتته
تبدیل اولمشدر حشور مکفوف اولوب فاعلاتن فاعیل اولمشدر
عروض و ضرب مقصور اولوب فاعلاتن اولمشدر * مطایبه چولاهی
در خانه دانشمندی و دبعتی نهاد چون يك چندر وزیر آمد بان محتاج
شد پیش وی رفت دید که بر در سرای خود بر مسند تدریس نشست
و جعی از شاگردان پیش او صف بست گفت ای استاد بان و دبعت
احتیاج دارم گفت ساعتی بنشین تا از درس فارغ شوم چوله بنشست
مدت درس او دیر کشید و وی مستعجل بود و عادت آن دانشمند آن بود
که در وقت درس کفتن سر خود می جنباید چولاها را تصور
این شد که درس کفتن همان سر جنبایدن است گفت ای استاد
بر خیز و مرا تا آمدن نائب خود کردن تا من بجای توسری جنبانم
و و دبعت مرا بیرون آور که من بخیل دارم دانشمند چون بنشید
و بخندید و گفت * چولاهی یا حرف وحدت بر بطوقیجی دیمکدر
(خانه دانشمندی یا یته حرف وحدت اضافت لامیه دانشمند عالم
دیمکدر) و دبعتی یا حرف وحدت و دبعت امانت دیمکدر (نهاد
فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (يك چندر وزیر فرج کون
برآمد یکدی دیمکدر) (بان یا حرف صله آن و دیمته اشارتند
پیش وی لامیه وی دانشمندی راجعدر) (رفت فعل ماضی مفرد
غائب کنیدی دیمکدر) (دیده بوله کوردی دیمکدر) (که حرف
پیشان) (بر حرف ظرف) (در حرف تأکید) (سرای خود بیانیه بر حرف
استعلا) (مسند تدریس بیانیه مسند محل اعلا دیمکدر) (تدریس
درس اوقتمق) (نشسته ماضیدن قسم اوتور مش معاضنه) (جعی یا
حرف وحدت) (پیش او لامیه اوضعه دانشمندی راجعدر) (بست
ماضیدن قسمدر بغامش دیمکدر) (بان یا حرف صله) (ساعتی یا
حرف وحدت ساعت مدتدن عبارتند) (بنشین یا تأکید) (الیه فعل امر
حاضر مفرد اوتور دیمکدر) (تا حرف انتها) (شوم فعل مضارع متکلم
وحده اولم دیمکدر) (بنشست یا تأکید) (الیه فعل ماضی مفرد غائب
اوتوردی دیمکدر) (مدت درس او لامیه زدر) (دیر کشید اوزاق چکدی

یعنی اوزادی (مستجیل استفعال یابندن اسم فاعلدر استجیل یابدی
 دیمکدر) عادت آن لامیه (که حرف بیان) وقت درس یابیه (سر خود
 لامیه کندی باشی دیمکدر) (بی حرف حکایه) (جنباید فعل ماضی
 مفرد غائب اوینادردی دیمکدر) (چولاهرا را اذات جمله) (تصور
 فکر معناسنه) (تصور این شد که بو فکر اولدی که یعنی بویله ظن
 ایلدی که) (درس گفتن درس اوقوتقی دیمکدر) (همان انجق معناسنه
 (جنباینیدن مصدر در اوینامقی دیمکدر) (رخیز فعل امر حاضر
 مفرد خالق دیمکدر) (مرا را اذات مفعول) (تا حرف انتها) (تا آمدن
 کلنجه قدر دیمک اولور) (نائب خود اسم فاعلک مفعولنه اضفیدر
 کنذینه نائب یعنی وکیل) (کردان فعل امر حاضر حقز دایله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) (بجای تو لامیه با حرف صله سنک پر بیکه) (بی جنبایم
 فعل مضارع متکلم وحده اوینادم دیمکدر) (ودبعث مرا لامیه
 را اذات مفعول) (بیرون آور چقار دیمکدر) (که حرف تعلیل
 (محصول ترکیب) (بر چولاه بر عالمک خایه سنده بر امانت قودی چونیکه
 بر قاج کون یکدی اول امانته محتاج اولدی دانشمند هتته کتشدی
 کوردی که کندی اوته درس اوقوتقی مشندیده اوتورمیش و شاگردلردن
 بر جمع ائک اوکنده صف باغلمش چولاه دیدی ای استاد اولد امانته
 احتیاج واردر دانشمند دیدی بر ساعت قدر حیرتیه تا کیم درسدن
 فارغ اولم چولاه اوتوردی ائک درسی مدتی اوزادی و چولاه مستجیل
 ایدی و اول دانشمندک عادی اول ایدی که درس اوقوتقه وقتینه
 اکتدی باشی اوینادردی چولاه اول تصور اولدی که درس اوقوتقی
 انجق یاش اویناقدر دیدی ای استاد خالق و بی سن کلنجه کندیکه
 نائب ایله تا کیم بن سنک یرکده باش اوینادم و بنم امانتی چقار که
 بن تعجیل ایندم چونیکه عالم ایشندی کولدی و دیدی (قطعه)
 فقیه شهر زند لاف آن مجلس عام* که آشکار و نهان علوم می داند*
 فقیه شهر لامیه فقیه عالم فقه دیمکدر لکن بونده قیاصوفی جاهل
 معناسنه در ترکیجه کوی فقبسی دیمک (زند فعل مضارع مفرد غائب
 اورر دیمکدر) (لاف آن لامیه آن مصراع ثانی مضمونه اشارتدر
 مجلس عام لامیه یا حرف ظرف عام عولم دیمکدر جهلادن عبارتدر

(که حرف بیان (داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر
 (محصول یت) شهرک فقهی جهلا مجلسنده اول لافی اوردر که
 علوم آشکار و نهانی، یلور یعنی بیادیکم علم یوقدر دیولاف و کذا فایدر
 * جواب هرچه از پرسشی آن بود که بدست * اشارتی بکنند باسری
 بچیناند * پرسشی فعل مضارع مفرد مخاطب سؤال ایدرسین دیمکدر
 (بدست باحرف مصاحبت) اشارتی یا حرف تنکیر (سری ده بویله
 (محصول یت) هر نسه نك جوابی که اندن سؤال ایدرسین یعنی
 اندن سؤال اولسان هر شیء جواب اول اولور که ال ایله اشارت ایله
 یا باش اوینساده حاصلی علم دیدکاری شی بو ایکی شی ایله اولور
 تنن ایدر (عروض) بوقطعه بحر محشندیر که مفاعله مفاعله
 فعلات اولور (مطایفه) ناینبانی در شب تار یک چراغی در دست و سبوی
 بردوش در راهی می رفت فضولی بوی رسید و گفت ای نادان
 روز و شب پیش تو یکسا نیست و روشنی و تاریکی در چشم تو برابر
 این چراغ را فائده چیست ناینبان بخندید و گفت این چراغ نه از
 بهر خود است از برای چون تو که ورد لان بخرد است تا بمن بپلور
 ترزند و سبوی مرا نشکند * ناینبانی یا حرف وحدت ناینبان کور
 دیمکدر (شب تار یک یلایه تار یک فراتلق دیمکدر (چراغی یا حرف
 وحدت بر چراغ دیمکدر (سبوی ده بویله بردستی دیمکدر (بر حرف
 ظرف (دوش اوموز دیمکدر (راهی یا حرف وحدت بر یولده (می
 اداان حکایه (رفت فعل ماضی مفرد غائب کیدر ایدی دیمکدر (فضول
 یا بنه حرف وحدت بر فضول دیمکدر (فضول دیواوز رینه لازم
 اولمیحقی شبه قار یلایه دیرلر (بوی یا حرف صله وی ضمیری ناینبان
 راجعدر (نادان جاهل دیمکدر (پیش تولایه سنک فتکده (یکسانست
 برابردر (روشنی یا حرف مصدر ایدنلق دیمکدر (تاریکی ده بویله
 قره کولوق دیمکدر (چراغ را را حرف تخصیص یو چراغک دیمکدر
 (از بهر اداان تعلیل (کور دل وصفه ترکیبدر کولکی کور جاهل
 معناینددر (بخرد عقلسن دیمکدر (تا حرف تعلیل (یعنی یا حرف صله
 (ترزند فعل نفی مستقبل اور میله دیمکدر (نشدن ده بویله قبر میله
 دیمکدر (محصول ترکیب) بر کور قره کولوق کیمده النده بر چراغ

و او مرزده بردستی یواده کیدر ایدتی بر فضول اکا ابرشدی و دیدی ای
 جاهل کیمجه کوندز سنک قنکدر پردر و آیدنلق و قره کولق برابر در
 بو چراغک فائده سی ندر کور کولدی و دیدی بو چراغ کندم ایچون
 دکلدر سنک کبی عقلمنز قلی کورل ایچوندر تاکه بکا یان اورمه لر
 یعنی خاتمه لر و بنم دستی قیرمه لر (قطعه) حال نادانرا به از نادان
 غمی داند کسی * کرچه در دانش فزون از بو علی سبنا بود * حال
 نادان لامیه را ادات مفعول جاهلک حالی دیمکدر (غمی داند فصل
 فی حال مفرد غائب بیلز دیمکدر) کسی با حرف وحدت بر کیمسه دیمکدر
 (دانش اسم مصدر علم معنی استه) (فزون زیاده دیمکدر) (بو بودن
 مخففیدر ابو علی سبنا حکمدان بر کیمسه نک اسمیدر حکمتده شفا نامنده
 اولان کاکا بک مؤافیدر اهل حکمت پیشنده شیخ دیمکله معروفدر
 (محصول بیت) جاهلک حالی جاهلدن ابو کیمسه بیلز اگرچه علمده
 ابو علی سبنا دن زیاده اولورسه یعنی ابو علی سبنا دن زیاده علم ورشدی
 اولورسه ده جاهلک حالی بیلز الاینه کندی کبی جاهل ییلور * طعن
 ناینارمن ای دم زینسانی زده * زانکه ناینایا بکار خویشتن ینابود *
 (طعن ناینایا مصدرک مفعولنه در کوره طعن دیمکدر) (مزن نمی حاضر
 مفرد اورمه دیمکدر) (ای حرف ندا منادی محذوف ای کس که دیمکدر
 (دم نفس) ینابی با حرف مصدر کور ییجیلکدن دیمکدر (زده
 ماضیدن قسمیدر اورمهش دیمکدر) (دم زدن دعوا ایتمکده مستعملیدر
 (زانکه اول اجلدنکه دیمکدر) (بکار خویشتن لامیه با حرف ظرف
 کندی ایستنده دیمکدر (محصول بیت) کوره طعن اورمه یعنی ایله
 ای کور ییجیلکدن دم اوران کیمسه اول اجلدنکه کور کندی ایستنده
 کور ییجیلدر یعنی کور هر امورنده بصیرت اوزره در لکن بصیرت
 ایدر کن افعالننده بصیرت اوزره اولمز سین (عروض) بو قطعه بحر
 رمل ممتدر که یانکر عروض و ضربنه حذف کلوب فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلاتن فاعلن اولمشدر (مطایبه) عمرو لیت یکی از لشکریان خود را
 دید که بر اسب لاغر نشسته * عمرو لیت قاعده انجام اوزره عمرو بن
 لیت دیمکدر که ملوک ماضیه دن برینک اسمیدر (یکی برینی دیمکدر
 (لشکریان خود لامیه کندو عسکر لیدن دیمکدر) (دید فعل ماضی

مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان) اسب لاغریانیه لاغر
 آریق دیمکدر (نشست ماضیدن قسمدر اوتورمش معناسنه بونده
 بنمش دیمکدر (محصول ترکیب) عمروین لیش کندی عسکرلندن بریغ
 کوردیکه برآریق ضعیفانه بنمش (قطعه) زین لاغراسبکی که همانا
 نیافته است * جزاز عظام جوهر ترکیب و انظام * زین بونده انجلیف
 دیمکدر (اسبکی اسب آن کاف حرف نصغیر یا حرف وحت) (که حرف
 رابط صفت) همانا بکزر که دیمکدر (نیافته ماضی منفیدن قسمدر
 بولمش دیمکدر (عظام عظمک جعیدر ککدر دیمکدر) (جوهر ترکیب او
 لامیه در جوهر بونده اصل دیمکدر (محصول بیت) انجلین برضعیفه
 آریق آن جوهر که بکزد که انک زکینک اصلی ککدردن غیر نظام
 بولمشدر یعنی نشأ تنده ککدن غیر وجودنده ترکیب حاصل اولمش
 بورتیه ضعیف آن ایدی * همچو خر عزیر عظام آمده بهم * لیکن
 هنوز کوشت زویده از عظام * هم حرف تاکید (چون ادات تشبیه
 (خر عزیر یانیه) آمده ماضیدن قسمدر کلش دیمکدر (هم بریره
 دیمکدر) لیکن ادات استدراک (کوشت ادات دیمکدر لم معناسنه (زویده
 ماضی منفیدن قسمدر بنمش دیمکدر (محصول بیت) حضرت
 عزیرک اشکی کی ککدر بریره کلش یعنی مجتمع اولش لکن اللان دخی
 ککدردن آن بنمش قصه عزیر معلوم (عروض) بوقطعه بحر
 مضارعندند که مفعول فاعلات مغاعیل فاعلات اولشدر (قطعه)
 آخر * لاغراسبی که کر بجوی * از کوشت درونشان نیابی * اسبی
 یا حرف وحدت نوعیه (که حرف رابط صفت) (که حرف شرط
 (بجوی باونا کیدایله فعل مضارع مفرد مخاطب استرسن دیمکدر
 یعنی ازارسن دیمکدر (نیابی فعل نقی مستقبل مفرد مخاطب بوله مزسین
 دیمکدر (محصول بیت) برآریق آن که اگر ازارسن انکند انده نشانه
 و علامت بوله مزسین * از سر تا سم کرش بکاری * جز پوست
 راستخوان نیابی * تا حرف اتها (سم سینک ضمیمه طریق دیمکدر (کر
 اکردن مخفف حرف شرط (شین ضمیر اسبه راجعدر) (یکگوی یاه
 تا کیدایله قول مضارع مفرد مخاطب صویه سین دیمکدر (پوست
 دری دیمکدر (محصول بیت) باشندن طرناغنه دک اگر آنی صوبارسن

مکتب اوزرنده در بدن غیری بوله مرسین (عروض) بوقطعه بحر هزج
 اخرب مقبوض محذوف قدر که مفعول مفاعله فعلی فاعول اولمشدر لکن
 بیت اولک مصراع اولنبیده قاعده شعر اوزره سکنه واردر * گفت
 لغت پر لشکر یان من باد که هر دینار و دزم که با ایشان دادم فروج
 زنان خود را فربه ساختند و مرا کوبانده خود را از کرسی بکنداختند
 آن شخص بشنید و گفت والله ای امیر که نظر است بهار بر فرج زن من
 کاری از آن سرین اسب من لاغر تر شماری عمر ویش از این سخن
 بخندید و او را چیری انعام کرده و گفت برو هر دو مرا کوب خود را
 فربه کن * بر حرف صله (لشکر یان من لایبده) باد امر غائب بفرود
 اولسون دیمکدر (که حرف تعلیل) که حرف رابط (با ایشان یا حرف
 صله ایشان ضمیر جمع لشکر یان) وادم فعل ماضی متکلم و خود
 و دزم دیمکدر (فروج فیرجک جمعید ز) زنانه اضافتی لایبده) خود ده
 بویه (وادات مفعول) (فربه سقر دیمکدر) ساختند فعل ماضی جمع
 غائب دوزد یلر دیمکدر (فربه ساختند سمرند) اولدیمک اولور (مرا کوبان
 خود را لایبده) (ادات مفعول کنندنی بتکلیبی دیمکدر) (کرستی
 یا حرف صله کاف رها ر سینه بدل کر سینه کاف عجمک صمیه آج
 دیمکدر آجلقین دیمک اولور) بکنداختند به تا کید به فعل ماضی
 جمع غائب اولدیمکدر (نظر است بهار بیایبده) انصار استفعال
 بایدنر مقصد در در دقتن حیات بر (فرج زن من لایبده) در (کاری
 کاف عجمک صمیه فعل مضارع مفرد مخاطب حواله ایدرسین دیمکدر
 (از اادات مفعول آتی دیمکدر) سرین سبنک صمیه او یلوق معنایسته در
 (اسبه اضافتی لایبده) (منده بویه) (لاغر تر از یقرک دیمکدر) (شماری
 مفرد مخاطب عدا ایدرسین دیمکدر) (محصول ترکیب) عمر و بن لبث
 آتی بویه و رنجه دیدی رحمتن ابد اولوق بنم عسکر یلریمک
 اوزرنه اولسون ریر هر اقه و اتون که انله ویرد کندی قریلریمک
 فرج لری سمرند یلر بتکلیبی آجلقین از کیمیلر اول شخص استندی
 و دیدی والله ای امیر اگر دقت نظر بینی بنم قریلریمک فرج نه حواله
 یلرسن بنم آتیمک او باوغند آرق زک عدا ایدرسین حاصلی او بودند
 ضمیر مفرد عمر و بن لبث بوسختدن کولدی واکار مقدار شای انعام اولدی

و دیدی کیت و هرابکی بنکی سمرت یعنی هم آنیکی و هم فرج زنی
تاواندر (قطعه) مرکوب تودوداد خدا بار خویش را * گاهی
ازان برین نه و گاهی ازین بران * مرکوب تومفعولک تا بنه اضافتیدر سکا
بنک دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و بردی دیمکدر مرکوب دادک
مفعول (خدا فاعلی) بار خویش لامیه کنندی بوکی دیمکدر (را
ادات مفعول) گاهی یا حرف تنکیر بعض وقت دیمکدر (ازان
آن مرکوبک برینه اشارتد که مراد فرج زنذر) برین این مرکوب آخره
اشارتد که مراد اسبدر (نه تونک کسری وهای اصلیه الله فعل امر
حاضر مفرد قودیمکدر (محصول یت) سکا الله عظیم الشان ابکی
بنک و بردی کتد بوکی یعنی وجودیکی بعض وقت فرج زدن اسبه قو
و بعض وقت اسبدن فرج زنه قو حاصلی بعضا آکابین و بعضا
بوکابین * زان باری شب کن وزین بار کیر روز * این را بریزین کش
و آن را بریزان * (آن فرج زنه اشارتد زاه مفرده تا کید ایچوند
بارکی شب) پیانه کیچه آتی دیمکدر بارکی ابو آت معانسه (زین
از این دن مخفف زاه مفرده بنه تا کید ایچوند (این اسبه اشارتد
بار کیر روز) پیانه بار کیر معروف کوندز بار کیری دیمکدر (این را
را ادات مفعول (بریزین یا حرف صله اضافت پیانه (زیرالت
دیمکدر (زین زانک فتحیه اگر معانسه در اگرالته دیمکدر (کش
فعل امر مفرد چک دیمکدر (آز این را کی) بریزان بریزین کی دان
اولی دیمکدر (محصول یت) فرج زنی کیچه آتی الله یعنی کیچه بین
آتی کوندز بار کیری الله یعنی کوندز بین بونی یعنی آتی اگرالته چک وانی
یعنی فرج زنی اولوق الله (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرج
مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولمشدد
(مطایبه) علوی در بغداد زنی را بخود خواند زن از وی دینار و درم
خواست علوی گفت بان راضی نیستی که جزوی از اهل خانه دان نبوت
و خانواده ولایت در تو فرو داید زن گفت این فسانه را با حقان فر
و کاشان کوی و از حقان بغداد این آرز و جزیدرم و دینار مجوی
علوی (باء اول حرف نسب ثانی حرف وحدت حضرت علی به
منسوب اولانه دیر لکرک طریقه کرک نسبا اما انجام تخصیص ادب

اولاد علی بن اولان اشرفه دیرل (زنی با حرف وحدث) (را اوات
مفعول) بخود با حرف صله کندویه دیمکدر (خواند چاغردی
ازوی) علویه بن (دینار التون) (درم الحقه) (خواست واورسمبله
فعل ماضی مفرد غائب طلب ایلدی دیمکدر) (بان با حرف صله
بنسبی) با حرف خطاب استفهامی متضمن دکلیمین دیمکدر (که
حرف بیان) (جزوی با حرف وحدث پر بارچه) (خانه دان نبوت لامبه
خانه دان اهل بیت معناسنه در) (خانواده ولایت لامبه خانواده او
خانه دان دیمکدر) (در تو در حرف صله سکا دیمکدر) (فرود آید
فعل مضارع مفرد غائب اینده دیمکدر تنزل ایلیمه دیمک دخی اولور
فسانه) مثل معناسنه در (را اوات مفعول) (با حیکان قم لامبه با حرف صله
خجه اورسی دیمکدر کاف هادرسمیه دن مبدل الف نون اوات جمع قم
وکاشان پر محکم اسم لری بدر که فاحشه لری غایت بی ادب اولور دمش
کوی) کاف عجمبله فعل امر حاضر مفرد سوبله دیمکدر (حیکان بغداد
لامبه) مجوی نمی حاضر مفرد استقم دیمکدر (بدرم با حرف مصاحبت
(محصول ترکیب) بر علوی بغدادده بر زنی کندویه چاغردی یعنی
و علمت طلب ایلدی زنی اندین اتون واجه استندی علوی دیدی
سن اکاراضی دکلیمین که خانه دان نبوت اهللندن و خانواده ولایتدن
پر جز که مراد نطفه در سکا اینده جاصیلی قهر عالم ارلادندن و حضرت
علی سلسله سندن پر جز سکا اینده یا انلردن بری سکا تنزل ایلیمه زنی
دیدی بومثلی قم وکاشان روسی لرینم سوبله بغداد خجه لرندن درهم
و دینارک ضیرله طلب ایلیمه (قطعه) بسفله تاند هی ضعف آن کز
خواهی * طمع مدار کز و کام دل بدست آرد * (بسفله با حرف صله
الحقه دیمکدر) (نا حرف انتها) (ندهی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
و بر میه سین دیمکدر) (ضعف ضادک کسرله ایکی قات دیمکدر) (آنه
اضافت لامبه) (کز و که از اودن مخففدر) (که حرف رابط اوضمیر
سفله به راجعدر) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استرسین دیمکدر
مدار) نمی حاضر (طمع مدار طمع ایلیمه دیمکدر) (کز و سابق کی
کام دل) بیانید (بدست آید با حرف صله له کله دیمکدر) (محصول بیت)
الحقه یعنی بد اصله و ندادنه اندین سنک استندیکک شیک ایکی فانی

وز نهیجه طبع ایله که اندن کوکل مراد اله کله حاصل اوله * کره کسای
 رکبسه که خبه بند ازار * بدوستی خدا و رسول نکشاید * کره دوکم
 دیمکدر باغ مراد در کشایک مفعولی (کشای فعل امر حاضر مفرد
 آج دیمکدر (که حرف تعلیل) بند ازار لامیه ازار اصل لغته ایچه
 کیلن توبه دیرل بونده طون دیمکدر بند ازار اوچقور دیمک اولور
 بدوستی (یا حرف صله یا حرف مصدر دوستلغنه دیمکدر (خدایه
 اضافتی لامیه (نکشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب آچیز دیمکدر
 (محصول یت) کبسه دن باغی آج یعنی ایچه و برز را خبه اوچقوری
 خدا و رسول دوستلغنه آچیز (عروض) بوقطعه بحر تحت مجنوندر که
 مفاعیلن فعلاتن مفاعیلن فعلات اولمشیدر * مطایبه منظومه *
 گفت مملوکه بمالک خویش * کز قفا بش گرفت راه فساد * (مملوکه
 اسم مفعول مفرد مؤنث در جایه معناسنه (و گفتک فاعلی با حرف
 وحدت همزه حرف توسل (بمالک خویش لامیه یا حرف صله مالک
 صاحب معناسنه در (کز که اژدن مخففدر که حرف رابط (قفا که
 دیمکدر بونده دیر مراد در شین ضمیر مملوکه به راجعدر (گرفت
 فعل ماضی مفرد طو تندی دیمکدر (راه فساد پیانیه فساد یوایی
 دیمکدر مراد مباشر تدر (محصول یت) بر جای به کند و مولی سینه
 دیدی که اگه سندن فساد یوایی طو تندی یعنی دیرندن مباشرت
 مراد ایدن افتد پیسته دیدی کلامی یت آیدر * ترک این فعل کن که
 جائز نیست * پیش دین پیشکان شرع نهاد * (ترک این فعل مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر (که حرف تعلیل) پیش دین پیشکان لامیه دین
 پدشه و صفت رکبیدر دین مستغنی متی دیمکدر (دین طاعت معناسنه در
 کاف هاء و سیدن بدل الف نون ادا ش جمع (شرع نهاد و صفت ترکیبی
 یعنی طریق حق اوزره کیدیمی دیمکدر یا خود یومد کور فردن مراد
 ائمه دین اوله (محصول یت) مملوکه دیدی بوفعلی ترک ایله زیر اجاز
 دکله طریق حق اوزره سیدن متقارک یا خود ائمه ترین فتنه
 * گفت خاموش که شیخ دین مالک * یچنین عیش رخصت ماداد *
 گفتک فاعلی مالکه راجعدر (خاموش فعل امر حاضر مفرد صوص
 دیمکدر (که حرف تعلیل) (شیخ دین لامیه) مالکدن مراد امام

مانکدر (بچنین عیش با حرف صله بونجلین ذوق دیمکدر) رخصت
 مصدر در اذن معناسنه (ما متکلمه اضافت مفعولنه در بره اذن
 دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر (محصول یت)
 مالک دیدی صوص که دینک شیخی امام مالک بونجلین ذوقه بره رخصت
 و یردی فی الحقیقه مذهب مالکیه نک براز غلاتی مالک رضی الله عنهم
 افترا یدر و بوایت کریمه بی تعمیم ایدوب استدلال ایدر (نساز کم
 حرث لکم فاً توار حرثکم اتی شتم) بهتان صریح و کذب فضیح در
 زیر اول محل محل حرث دکدر * گفت مسکین ز زیر او که خدات *
 در زد و گیر مالک اندازاد * گفتک فاعلی مملو که در (زیر اولامبه
 انت التندن دیمکدر) که حرف بیان (خدات خداترا تقدیرنده در
 خدا سنی دیمک اولور (در حرف صله (زد و گیر کاف عجمله مصدر
 مرکب انوا عندنر که معنای لغویسی اور و ب طومنه استعمالده حکم
 معناسنه در (مالک جهنمه موکل اولان ملکک اسمیدر) اندازاد
 فعل امر غائب آنسون دیمکدر (محصول یت) مسکین جاریه انک
 التندن دیدیکه الله سنی مالکک حکمنه آنسون یعنی جهنمه الفنا
 ایلسون شارحک و یردیک معنایی و یره مدم وهم مالک اول صاحب
 تانی امام مالک ثالث خازن جهنم اولمستده صنعت تجنیس وار در
 (عروض) بوایسات بحر خفیفه ندر که فاعلاتن مفاعلتن فعللاب
 اولمشدر * فاضلی که صورت قبیح و هیئات کریمه داشت بفرزدق
 رسید و یرادید که روی وی بجهت مرضی زرد شده بود گفت
 تراجه بوده است که رنگ تو چنین زرد شده است گفت چون ترا دیدم
 گاهان خود اندیشیدم رنگ من زرد برآمد گفت در وقت دیدن
 چرا از گاهان یاد کردی گفت ترسیدم که خدای تعالی مرا عقوبت
 دهد و همچو تو مسخ گرداند * فاضلی یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت (قیح صفت مشبهه در چرکین دیمکدر (صورت قبیح
 موصوفک صفت اضافه تندر (هبات کریمه ده بویه عطف تفسیریدر
 داشت و ارایدی دیمکدر (بفرزدق یا حرف صله (فرزدق شعری
 عریدن برینک اسمیدر (رسید فعل ماضی مفرد ایشدی دیمکدر (و یرا
 را ادات مفعول (وی فرزدقه راجعدر (دید فعل ماضی مفرد غائب

مراد که حاصل این کلام
 بی خدا و رسول نکند که
 مفعول (کسانی فعل امر مفرد
 (بند از اولامبه از اولامبه
 نکدر بند از اولامبه و نکدر
 مصدر دوستانه و نکدر
 مستقبل مفرد غائب
 آج یعنی آنچه و یرز از اولامبه
 و ض (بوقطعه بحر مخم
 و لمشدر * مطابق
 قفایش گرفت راه فساد
 معناسنه (و گفت فاعلی
 خویش لایم با حرف صله
 مخففدر که حرف راه اف
 ضمیر مملو که به راجع
 در (راه فساد بیان فساد
 لیت) بر جابه کند و مملو
 یعنی طو ندی یعنی در نند
 می یت آیدر * ترک این فعل
 مع نهاد * ترک این فعل
 دیمکدر (در طاعت
 ات جمع و صریح
 یکدر یا خود بود کور
 دیدی بوفعلی ترک الله زرد
 ن متغیر ترک یا خود اندیشید
 * بچنین عیش رخصت
 ش فعل امر حاضر مفرد
 خ دین لایم (ما نکند

کوردی دیمکدر (که حرف بیان روی وی لامیه انک بوزی دیمکدر
) بجهت مرضی باحرف مصاحبت اضافت پیانیه باحرف وحدت
 جهت بونده سبب معناسنه در (زرد شده بود صرارش ایدی دیمکدر
) تراذات صله سکا دیمکدر (چه بوده استینه اولمشیدر دیمکدر) (که
 حرف تعلیل) رنک تو لایه سنک رنک (زرد شده است صرارشیدر
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) ترا ادات مفعول سنی دیمکدر (دیدم
 کوردم دیمکدر) (کاهان خود لامیه کند یمک کاهارمن اندیشیدم
 فعل ماضی متکلم وحده دوشوندم دیمکدر) (رنک من لامیه بنم رنگم
 دیمکدر) (زرد بر آمد صراردی دیمکدر) (وقت دیدن من پیانیه
 ومصدرک مفعولنه اضافتیدر) چرا نیچون دیمکدر (باد خاطر دیمکدر
) (کردی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر یاد کردی خاطرینه
 کتوردک دیمک اولور) (ترسیدم فورقدم دیمکدر) (که حرف بیان) مرا
 بکا دیمکدر (عقوبت عذاب معناسنه در) (همچونو سنک کی دیمکدر
 مسخ تبدیل صورت دیمکدر) (محصول ترکیب) بر فاضل که چرکین
 بوزی و کریمه های فی و زایدی فرزدقه ایشیدی یعنی ملاقی اولدی
 فاضل فرزدقی کوردیکه بر مرض سببیه انک بوزی صرارش ایدی
 دیدی سکا اولمشیدر که سنک رنک بونجیلین صرارشیدر فرزدق
 دیدی چونکه سنی کوردم کنیدی کاهارمن دوشوندم یعنی خوف
 ایلدم بنم رنگم بونجیلین صراردی فاضل دیدی بی کوردیکک وقت
 نیچون کنیدی کاهارکدن خاطریکه کتوردک دیدی فورقدم که
 الله تعالی بکا عقوبت ایلدک و سنک کی تبدیل صورت ایلدک یعنی کاهاریمه
 عذاب بویله کریمه صورته تبدیل ایلدک ایلدک سنکدن خوف ایدرم (قطعه)
 * چون رخ زشت نویند دل من * عدا صرار کنه فسخ کند *
 (چون ادات تعلیل رخ زشت موصوفک صفتنه اضافتیدر رخ بونده
 یوز معناسنه در) زشت چرکین دیمکدر (تویه اضافت لامیه سنک چرکین
 بوز یکی دیمکدر) (بینه فعل مضارع مفرد غائب کور دیمکدر) (دل من
 لامیه بنم کوکلم دیمکدر) (عدا صرار پیانیه عقد در کم دیمکدر صرار
 مصدر در صراولتی معناسنه) (کنه اضافتی مفعولنه در) (فسخ
 بوز مق معناسنه مصدر در) (محصول یت) چونکه سنک چرکین

بوزیکی کوره بنم کو کلم ~~کنانه~~ مصر اولی دوکی بوز یعنی ارتکاب
 معاصیدن بعد اولور * زانکه ترسم که زشوی گاه * قهر ایزد چو
 توام مسح کند * زانکه اول سیدنکه دیمکدر (ترسم فعل مضارع
 متکلم وحده فورقم دیمکدر) که حرف بیان (شوی یا حرف مصدر
 شوم نامبارک دیمکدر) کنانه اضافت لامیه (قهر ایزد لامیه) (چو
 ادات تشبیه) (جو توام بن سنک کی دیمکدر) (محصول یدت) ~~کنانه~~
 عقیدینی بوزارم اول سیدنکه فورقم کنانه نامبارک کنندن الله تعالینک
 قهری بنی سنک کی مسح ایلیه (عروض) بوقطعه رمل مخبوندند ر که
 فاعلاتن فاعلاتن فعلاتن اولشد ر (مطایبه) وهم این فاضل گوید که
 بادوستی در راه ایستاده بودم سخن میگویم زنی آمد در برابر من ایستاد
 و در روی من نظری کرد چون نظر کردن وی از حد در گذشت غلام را
 کفتم پیش آن زن رو و پیرس که چه میجوید و غلام باز آمد که گوید
 چشم من گاه عظیم کرده بود میخواستم که ویرا عفوئی کنم هیچ عفوئی
 زیادت ازان نیافتم که با این زشت رو نظر کنم * هم بنه دیمکدر
 (این بوم مناسنه در) (گوید فصل مضارع مفرد غائب دیر دیمکدر
 (که حرف بیان) (بادوستی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت بردوست
 ایلیه دیمکدر) (ایستاده ماضیدن قسمدر دورمش) (بودم ایدم دیمکدر
 (می کفتم سو بیلر ایدم) (زنی یا حرف وحدت) (برابر من لامیه بنم برارنده
 دیمکدر ایستاد ماضی مفرد غائب دوردی دیمکدر) (در روی من) (در
 حرف صله اضافت لامیه بنم بوزیمه) (می کرد حرف حکایه ایلیه ایلردی
 دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (نظر کردن وی انک نظر ایلکلکی) (از حد
 حددن دیمکدر) (گذشت یکدی) (غلام را را ادات صله غلامه دیمکدر
 (پیش آن لامیه انک قته دیمکدر) (رو فعل امر حاضر مفرد کبت
 دیمکدر) (پیرس ده بویله باء تأکید ایلیه) (صور دیمکدر) (چه می جوید
 نه استر دیمکدر) (باز آمد دوندی دیمکدر) (که حرف بیان) (می گوید
 سو بیلر دیمکدر) (چشم من لامیه بنم کوزم دیمکدر) (کرده بود ایلش
 ابدی دیمکدر) (می خواستم فعل ماضی متکلم وحده دیله دم دیمکدر
 (که حرف رابط و برار ادات مفعول ضمیر چشمه راجعدر) (عفوئی
 یا حرف وحدت) (نیافتم فعل نفی ماضی متکلم وحده بوله مذم دیمکدر

(که حرف بیان من معنای با حرف صله (زشت رو وصف ترکیب در
 چرکین یوزلی دیمکدر (محصول ترکیب) وینه بو فاضل دیر که بدوستم
 ایله بولده دورمش ایدم و سوز سوز یلرایدم برقری بنم بر بریده دوردی
 و بنم یوزیمه نظر ایلردی چونکه انک نظر ایلکلکی حیددن یکجی
 علامه دیدم اول قرینک قتنه کیت وصور که نه استر علام دوندی که
 دیر یعنی قری سوزلر که بنم کوزم عظیم برگاه اشلمش ایدی دیدم که
 اکا بر عقوبت ایلیم بوندن زیاده عقوبت بوله مدم که بو چرکین
 یوزلی یه نظر ایلیم یعنی بونک یوزینه باقدن زیاده کوزیمه عقوبت
 بوله مدم حاصلی کوزیمه عقوبت ایچون بوکا نظر ایلردم دیوزن جواب
 و پردی (قطعه) نامه مردم چشم زکته شسته نشد * کرچه از کر به
 دوسد یار رایش کردم * نامه مردم چشم مجاز لامید مردم چشم کوز
 یکی دیمکدر نامه زمد عمل دیمکدر (شسته اسم فعولدر) (شسته نشد
 یقه ی دیمکدر) (دوسد یار ایکوز کره دیمکدر) (شین ضمیر مردم
 چشمه راجعدر) (کردم فعل ماضی متکلم وحده ایلدم دیمکدر
 (محصول یت) کوزم یکینک نامه اعیالی کنه دن یقه یی اگرچه
 غلبدن ایکوز کره آتی پراب ایلدم حاصلی یقه کره شک چشم اله
 یقه دم پات اولدی * تارهدن آتش فردای قیامت امروز * بنظر در
 رخ زشت تو عذابش کردم * تا حرف تعلیل (رهد فعل مضارع مفرد
 غائب رهدندن قورتله دیمکدر) (آتش فردای قیامت لامینه لرد
 قیامت ارته سنک آتشدن دیمکدر) (امروز بوکون دیمکدر و میندا
 بنظر با حرف صاحب سببی متضمن (در حرف صله) (رخ زشت تو
 بیانه و لامینه سنک چرکین یوزیکه دیمکدر) (شین ضمیر چشمه راجعدر
 (کردم فعل مضارع متکلم وحده ایلیم دیمکدر) (محصول یت)
 قیامت ارته سنک آتشدن قور تویسون ایچون بوکون سنک چرکین
 یوزینه نظر سببیه اکا عذاب ایلیم (عروض) بو قطعه دخی رمل
 مخبون مثنوی فاعلاتن فعلاتن فعلن اولمشدر (مطایبه)
 جاحظ کویله هر کین خود را چنان نجهل ندیدم که روزی مرانی
 بگرفت و بدکاران استادر پنجه کربد که همچنین من متخیر شدم که آن چه
 بود از آن استادر رسیدم گفت مرا فرموده بود که شمالی بر صورت شیطان

برای من بساز من کتم نمی داتم که برچه شکل می باید ساخت ترا آورد که بدین
 شکل * جا حظ فصیحای هر بدن برینک لقبیدر (که حرف بیان هرگز اصلا
 دیمکدر) خود را اادات مفعول کنندیمی دیمکدر (بجمل صفت مشبهه در
 اوانفن دیمکدر ندیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده کورمدم دیمکدر که حرف
 بیان (روزی یا حرف وحدت (مرارا اادات مفعول بنی دیمکدر (زی
 یا حرف وحدت (بگرفت فعل ماضی مفرد طوتدی دیمکدر
 (بدکان استاد لامیه (یا حرف صله (زینخنه کردوکه جی دیمکدر که
 نصابور کونا کون دوزر (برد فعل ماضی مفرد غائب ایلندی یعنی
 کتوردی دیمکدر (که حرف بیان (همچنین بونجیلین دیمکدر
 (آنچه بود بونه اوله دیمکدر (مرارا اادات صله (فرموده ماضیدن
 قسمدر (فرموده بود که بیورمش ایدی که دیمکدر (تمثال صورت
 معناسنده در (یا حرف وحدت (صورت شیطان یسانیه (برای من
 بنم ایچون دیمکدر (بساز بام تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد دوز
 یعنی باب دیمکدر (نمی داتم فعل نفی حال متکلم وحده بیلیم دیمکدر
 (که حرف بیان (برچه شکل نه شکل اوزره دیمکدر (می باید ساخت
 دوزنک کرک دیمکدر (ترا را اادات مفعول سنی دیمکدر (آورد فعل
 ماضی مفرد کتوردی دیمکدر (که حرف بیان (بدین شکل بوشکل
 اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) جا حظ دیو که اصلا کنندیمی انجیلین
 نجل کورمدم که برکون بنی برقری طوتدی واستند دوکه جی دکانه
 کتوردی که بونجیلین بکا اشته بویه باب دیدی بن متعبر اولدم که
 بونه اوله اوله استاددن صوردم دیدی بکا بیورمش ایدی که بنم ایچون
 شیطان صورتی اوزره بر صورت دوز بن دیدیم بیلیم که نه شکل اوزره
 دوزنک کرک سنی کتوردی که بوشکل اوزره یعنی سنی بکا نمونه طریقله
 کتوردی (قطعه) بوالعجب روی وکونه داری * کس بدین روی
 وکونه نتوان کرد * بوالعجب بو ابودن محققه بدر عرب ابوکله سنی
 برشیک کثرتده استعمال ایدر) کونه یا حرف وحدت (همزه حرف
 نوسل (کونه رنگ ولون معناسنده در (داری فعل مضارع مفرد مخاطب
 سنک وارد دیمکدر (یا حرف ظرف (دال همزه دن منقلب بو یوزده
 دیمکدر (توان کرد اولیسر در دیمکدر (محصول یت) عجب لردن

عجب بوزك ورنكك واردر كيمسه بو يوزده و بورنكده اوليمسردر
 يعنى كيمسه ده بويه صورت مستعجسه و بويه رنك مستكرهه بوقدر
 كردك شد معنا سنه اولديفين بيلين بوالجب معناه تصدى ايلش
 * بهر تصوير صورت شيطان * جز رخت را نمونه نتوان كرد *
 بهر ادات تعليل (تصوير صورت مصدر ك مفعولنه اضافتيدر) صورت
 شيطان بيانيه شيطان صورتني تصوير ايچون ديمكدر (رخت را
 را حرف تخصيص) نمونه اورنك ديمكدر (محصل بيت) شيطان
 صورتني تصوير ايچون سنك رحكك غيري اورنك اوليمسردر (عروض)
 بوقطعه بحر خفيف مجنوندر كه فاعلان مفاعلت اولمشدر
 (مطاييه) شخصي زشت رويي زانيد كه از گاهان استغفار كرد
 و نجات از آتش دوزخ ميطلبيد گفت اي دوست بدین رويي چر
 بدوزخ بخلي مي كني و آرا از آتش دريغ مي داري * شخصي با حرف
 وحدت (زشت رويي ده با حرف وحدت) (زشت رو وصفه تركيبدر
 چركين بوزلي ديمكدر) (را ادات مفعول) (ديد فعل ماضی مفرد ثائب
 كوردی ديمكدر) (كه حرف بيان) (مي حرف حكايه) (ميكردي ايلردی
 ديمكدر) (نجات خلاص معنائه در) (آتش دوزخ بيانيه دوزخ
 جهنم ديمكدر) (مي ادات حكايه) (طلبيد فعل ماضی مفرد ثائب
 استردي ديمكدر كفتك فاعلي شخصه راجعدر) (بدین با حرف
 قصه حاجت دال همزدن متقلب) (رويي با حرف تنكير بوز ايله
 ديمكدر) (بدوزخ با حرف صله جهنم ديمكدر) (بخلي با حرف مصدر
 بخيلك ديمكدر) (ميكني فعل مضارع مفرد مخاطب ايلرسين ديمكدر
 (آرا ادات مفعول آن رويه اشارتدر) (دريغ خفيف ديمكدر) (مي
 ادات تأكيد) (داري فعل مضارع مفرد مخاطب طوئارسين يعنى
 ايلرسين ديمكدر) (محصل تركيب) (بر شخص بر چركين بوزلي بي
 كوردی كه گاهلرندن بار لغتني طلب ايلردی و جهنم آتشندن
 خلاص استرايدی اول شخص بدی ای دوست بوز ايله جهنم
 نيچون بخيلك ايلرسين و اول بوزی آتشندن دريغ ايلرسين (قطعه)
 چون نه بيني توروي خود زان رو * بر كسلن ناخوشست و نفي رغو *
 (چون) ادات تعليل (نه بيني فعل نفي مستقبل مفرد مخاطب كورمز سين

دیمکدر (روی خود لامیه سنک بوز یکی دیمکدر) (زانرو اول وجه دن
 دیمکدر) (پرکان پر حرف صله خلقه دیمکدر) (ناخوش بونده چرکیت
 دیمکدر) (نی حرف نی) (پرسنه حرف صله) (محصول بیت) (چونکه
 سن کور مزین کند یکی اول سیدین خلقه چرکیندر سکا دکل یعنی
 کندک کور مدیکک ایچون ابو و خوش کلور * (کر بدین رودر آشت
 فکشد * حیف بر آشت نی پرتو * (که حرف شرط) (بدین
 با حرف مصاحبت) (بدین رو بو یوز ایله دیمکدر) (در حرف صله
 آشت) (تا حرف خطاب سنی آشه دیمکدر) (فکشد فعل مضارع
 جمع غائب براغور لسه دیمکدر) (حیف یازق دیمکدر) (بر حرف صله
 (محصول بیت) (اگر بو یوز ایله سنی آشه براغور لسه یعنی جهته
 قور لسه حیف آشه درسکا دکل (عروض) بوقطعه بحر خفیفنددر که
 فاعلاتن مقاعین فعلن اولشیدر) (مطایه) زشت روی پیش طیب
 رفت که بر زشت ترین جایی دملی بر آورده ام طیب تیز در روی وی
 نکر ست گفت دروغ میگوید اینک روی ترا می بینم بروی هیچ دنبلی
 نیست * زشت رویی) (یا حرف وحدت پرچر کین یوزلی دیمکدر) (پیش
 طیب لامیه طیب قنیه دیمکدر) (زشت ترین ترادات تفصیل
 یا حرف نسبت نون حرف تأکید) (جایی یا حرف وحدت) (دمل تشدید
 مبع ایله بحر یفاندندر که اصلی دنبلدرد مالدده دبرل دمل ده دبرل جبان
 دیمکدر) (یا حرف وحدت) (بر آورده ام فعل ماضی متکلم و حده
 جبقار مشم دیمکدر) (در حرف صله) (روی وی لامیه) (نکر ست نونک
 کسریله فعل ماضی مفرد غائب باقدی دیمکدر) (دروغ یلان دیمکدر
 کذب معنا سنه) (می گوئی سویلر سین دیمکدر) (اینک آشته دیمکدر
 روی ترا) (لامیه) (ترادات مفعول سنک بوز یکی دیمکدر) (می بینم فعل حالی
 متکلم وحده کور یرم دیمکدر) (دنبل جبان) (یا حرف وحدت) (محصول
 ترکیب) (پرچر کین کیسه طیب قنیه کیتدی که چرکین رله بر محله
 بر جبان چقاردم مرادی عورت پریدر طیب تیرانک بوزینه باقدی
 دبدی یلان سویلر سین آشته سنک بوز یکی کور یرم اوزرنده هیچ
 جبان یوقدر زشته محلی وجهی اولدیفین اشعار در) (قطعه)
 ز زشتیست که سلطان شرع نپسندد * که عضو هاء فرود از مکر

برهنه کنی * زشتی با حرف مصدر (که حرف بیان (سلطان شرع
 مجازا بیانیه مراد کتاب الله یا رسل عظامدر (نپسندد فعل نفي مستقبل
 مفرد غائب بگمزن یعنی اذن و برمز دیمکدر (که حرف بیان (عضو هاء
 فرود موصوفك ضمه در (عضو معروف هاء اذات جمع فرود اشاغی
 دیمکدر (مکر بل دیمکدر (برهنه بانك ضمه چلاق دیمکدر (کنی
 فعل مضارع مفرد مخاطب ایلبه سین دیمکدر (محصول یت) چرکین
 لکنند ناشی در که سلطان شرع اذن و برمز که یلدن اشاغی اولان
 عضوری چلاق ایلبه سین یعنی اول اعضایی کشفه اذن و رخصت
 اولد یعنی چرکین لکنند ناشیدر * چور ویت از همه جازشت تروود
 چه عجب * که رو پوشی و جای دکر برهنه کنی * (چو اذات تعلیل
 رویت) سنك یوزك دیمکدر (همه جادن مراد عضولدر (زشت ز
 چرکیزك (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (چه عجب
 نه عجب استفهام معنایی وارد در یعنی عجب دکل (که حرف بیان
 پوشی) یاه تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اورنه سین یعنی ستر
 ایده سین دیمکدر (رو معولی (جای دیگر رویه معطوف غیری
 برینی دیمکدر (برهنه کنی چلاق ایلبه سین (محصول یت) چونکه
 سنك یوزك جیع عضولدر چرکیز کدر عجب دکلدر که یوزیکی
 اورنه سین و غیری بریکی آنچه سین یعنی اعضای مستوره نك ستری
 مشروع اولد یعنی چرکین لکنند ناشی ایسه سنك یوزك زیاده
 چرکیندر لایق اولان یوزیکی ستر ایدوب سترینی آچار ایسك محل
 تعجب دکلدر (عروض) بو قطعه بحر محنت مجنوندر که مفاعیلن
 فعلاتن مفاعیلن فعلن اولشددر (مطایبه) شخصی بزرگ یینی زنی را
 خواستکاری می کرد و در تعریف خودی گفت که من مردی ام از
 خفت و سبکباری دور و بر احتمال مکاره صبور زن گفت اگر تو بر احتمال
 مکاره صبور نبودی این یینی را چهل سال نتوانستی کشید * شخصی
 با حرف وحدت (بزرگ ییوک دیمکدر (یینی یله اصلیه ایله یورون
 دیمکدر بزرگ یینی یورنی ییوک دیمك اولور (زنی با حرف وحدت
 را اذات صله (خواستکاری می کرد خواسته ایله آردن هله رسمی
 کافه تبدیل اولنوب خواستکار اولشددر استه کتور یی دیمکدر

طالب معناسنه در خواستارده بوه معناسه در (یا حرف مصدر) می کرد
ایرایی دیمکدر (تعریف خود مصدرک مفعولنه در ~~کنندنی~~
تعریفده (میگفت شویرایی دیمکدر) که حرف بیان (مردی
یا حرف وحدت) همزه حرف توسل (منیم ضمیر متکلم بر آدم دیمکدر
(خفت مصدر در خفیف لك معناسنه) سبکبار وصف ترکیبدر
خفیف بولکی دیمکدر خفیف معناسنه هستمکدر (یا حرف مصدر
خفته عطف تفسیری واقع اولشددر) خفت وسبکباری هر شیشه متفعل
اولوب و کور دیکنه میل ایدن هوا وهوسنه تابع شخصه دیرلر ترکیجه
بینی صوق خفیف العقل دیمکدر ((دور بعید معناسنه) احتمال مکاره
مصدرک مفعولنه در احتمال افتعال بایندن مصدر در بولکلک معناسنه
مکاره مکروهک چهیدر مکروه کولکل قبول ایتدیکی شیشه دیرلر
(صبور میالته وز نرندتدر زیاده صبرایی دیمکدر) نبودنی فعل نفی
عاضی مفرد مخاطب اولیه ایدک دیمکدر (بینی را را اادات مفعول
یورنی دیمکدر) جهل سال قرق سته دیمکدر (توانستی فعل نفی
عاضی مفرد مخاطب قادر اولمز ایدک دیمکدر) کشید فعل مضی مفرد
یوتده مصدر معناسنه در (توانستی ده یوی مضارعت اولدیفندن
چکمکه قادر اوله مز ایدک دیمکدر) (موصول ترکیب) بریوک یوروتلی
شخص بر خاتونه طالیلاک ایلدی یعنی نکاحله الملق مراد ایلدی
بوکندنی تعریفده دیرایی که بن بر آدم که خفت وسبکبار لغدن
دور و مکروهاری بولکلکمه صبور یعنی اولور اولمز شیشه انفعال ایلیم
وفاریم کنش زن دیدی اگر سن مکروهاره صبور اولیه ایدک یوروتلی
قرق ییل چکمکه قادر اوله مز ایدک یعنی یواذیه تحمل ایدن هر شیشه
تحمل ایدر (قطعه) از بین بزرگ تو بار بست بر همه * ناک بهرزه
دوی سوی این وآن نهی * بین بزرگ تو موصوفک صفته ولایه سنک
یوک بورنکدن دیمکدر (بار بست سین و اادات خبر) (یا حرف وحدت
(بار یوک دیمکدر) بر همه تقدیری بر همه خلددر (یا حرف انتها) کی
جن دیمکدر (بهرزه با حرف مصاحبت) هرزه باطل و عبث دیمکدر
(سوی این وآن لامیه سوی جانب معناسنه در) نهی فعل مضارع
مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر (موصول بیت) سنک یوک بورنکدن

مجموع خلق اوزره يوك يعنى ثقلت واردر نيجه به دك باطل ايله يعنى
عبث ييره اوك يوك جانسه يوز قويه سين يعنى توجه ايده سين
حاصلى سنك انك منقوبه عالم ايكن نيجه برخلفيه توجه ايدوب ثقلت
ويرسين * هر لحظه سجده تونه از بهر طاعتست * باركران ينى
خود بر زمين نهى * هر لحظه هر وقت ديمكدر (سجده نولاميه
سنك سجده ديمكدر) نه حرف نفي (بهرادات تعليل) طاعت عبادت
مغناسته در (باركران ينى خود لاميه باركران آغريوك ديمكدر
(محصول يبت) هر وقت سنك سجده عبادتدن ايچون ديمكدر
كندى بورنوكل آغريوك ييره قومق ايچوندر (عرض) بوقطعه
بهر مضارعند ركه مفعول فاعلات مغايب تعليل اولور (ظريفي)
شخصى را ديد كه موى بستياري روى اودميده بود گفت اين موى هارا
بكن پيش از انكه روى توسر كردي * ظريفي وشخصى يالرى وحيت
ايچوندر (را اادات مفعول) كه حرف بيان (موى بسيار چوق قبل
ديمكدر (روى اولاميه دميه ماضيدن قسمدر ظاهر اولمش اوليمش
ديمكدر) بود اادات ماضى ايدى ديمكدر (مويها را اادات مفعول ها
ادات جمع قبللرى ديمكدر) (بكن بام تا كيد ايله وقح كاف عريله
فعل امر حاضر مفرد قوپار ديمكدر) (پيش از انكه اندن مقدمه
(روى نولاميه كرد فعل مضارع مفرد غائب اوله ديمكدر
(محصول تركيب) برظريف برشخصى كورديكسه يوزى اوزره چوق
قبل ظاهر اولمش ايدى يعنى يوزنده قيل جو غلش ايدى ديدى
بوقيللرى قوپار اندن مقدم قوپار (قطعه) خواجه هر روز اكر بموجينه
* از رخ خود نه موى بر كريد * بموجينه (با حرف مصاحب
موجينه جنبسته ديمكدر نه حرف نفي) (بركرد فعل مضارع مفرد
غائب قوپره ديمكدر حرف نفي بوكامضروف اولديقتدن قوپرميه
ديمكدر (محصول يبت) خواجه هر كون اكر جنبسته الله يكاغندن
قبلى قوپاروب بوليه * چند روزى جو بگذرد بروى * رويش
از روى حكم سر كيرد * چند روزى با حرف وحدت بر قاج كون
ديمكدر (چو اادات تعليل) (بگذرد بام تا كيد ايله فعل مضارع مفرد

غائب دیکدر (بروی ائک اوزرینه دیمکدر (دویش شین ضمیر
خواجه به راجعدر (حکم سترینا نیه ناش حکمی (کرد فعل مضارع
مفرد قائب طوزر دیکدر (مخصوصولیت) بر قاج کون چونکه ائک
اوزرینه کچر سه یعنی قیلار بی خوناروب یولر سه یوزی قیلدن باش
حکمی طونار یعنی باشی کی اولور (عروض) بوقطعه شعر خفیعنددر
که فاعلان مفاعیلن فعلن لولور * مطایه معنا ویه وعقیل بن
ابی طالب باهم نشسته بودند معنا ویه گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید
قول الله تعالی اینجا که می گوید (ثبت بدایه ابی ایهب و تبیه) گفتند آری گفت
لای ایهب هم عقیل است عقیل گفت ای اهل شام هیچ شنیده اید قول الله
تعالی اینجا که می گوید (وامر ائه جال الله الخطب) گفتند آری جال الله الخطب
عمه معلومه است * باهم برابر نشسته بودند اوتورمش ایلدیر شنده اید
بجم ماضیدن قسمدر ایستمش مبرکدر دیمکدر (قول الله لامیه
الله زمالیئک قولنی دیمکدر (انجا که اول محله که (میگوید پیورد
(ثبت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه هلاک اولدی دیمکدر (بدایه ک
غنیه سیدر اصلی بدانیدی ابی به اضافه نون ساقط اولوب یذنا
قالور طالت رفعدر القایله تذک فاعلی ایکی الی دیمکدر ایکی الدن
میراد داتیدر (ولاتلغوا بایدیکم الی التهلکة) ده اولدی تو کجی بدادن
میراد بعضیلر حقیقه خول ایلدیر (وقتا که رسول الله علیه السلامه
(وانذر عشیرتک الاخرین) نازل اولدیسه اقرارنی جمع وانذار
ایلدی ابولهب دیدی تبالک الیهذا دعوتنا یعنی حاشا ثم حاشا خمسمر لن
سکا اولسون یوئک ایچونمی بزی دعوت ایلدک و برطاش الدیکه له
یوسوره نازل اولدی وایکی الله طلش الدیغیچون للاری هلاک اولدی
یاخود بدادن میراد دنیا و آخرتدر (ابی ایهب عبدالمطلبک اوغلیدر
اذا ی رسول علیه السلامه خصدا یدردی کنیه سیله ذکر اولمشدر
شهرتشدن ایچون یاخود اسمی عبد العزی اولدیغندن استکراها
کنیه سیله ذکر اولندی تب اخبار بعد اخباردر یاخود تب کسبندن اخباردر
تب مذکر اولهرق کسبندن اخباردر (گفتند فعل ماضی جمع قائب
دیدیلر دیمکدر (آری ادات تصدیق اوت دیمکدر (عیم عقیل لامیه
(وامر ائه امر ائه قاری دیمکدر اسمی لم جیسه در حربک قزیدر

ابوسفیاتك همشیره سی اولور سیصلی نك فاعلی اوزرینه معطوفدر.
 ضمیر ابی لهبده راجعدر (حاله مبالغه ایله اسم فاعل مفرد مؤنث
 یوکنشی دیمکدر (الحطب اودون دیمکدر حطب جهنم مراددر
 زیرا ابولهیب فارسی رسول الله مغیلان دیدیکلری دیکنی دوکر
 ایدی مبارک قدم شریفلرینه باتوب اذا اولسون ایچون اول سیدن
 جزا من جنس العمل اوله رق مجازاتیه اخبار اولندی وحقیقده
 ابی لهبی دخی عام بدرده سیاع یاره لمشددر تفصیلی سیرلده وارد
 مراد اید نلر نظر ایلسونلر (عمه معاویه لامیه عم یابانک ارکک
 قزنداشنه عمه قیز قزنداشنه دیرلر (محصول ترکیب) معاویه وعقل
 ابی ابی طالب برابر اوتورمش ابدیلر معاویه دیدی ای اهل شام
 هیچ ایستمش می سکر الله تعالینک قولنی اول محمله که بیورر (تث یاما
 ابی لهب و سب) یعنی ابی لهبک کندی یاخود ابکی الی هلاک اولدی
 یاخود دنیا و آخرتی تلف و خسران اولدی دیدیلر اوت یسلورز
 دیدی ابی لهب عقیلک عمی سیدر عقیل دیدی ای اهل شام هیچ
 ایستمش می سکر الله تعالینک قولنی که بیورر (وامر أنه حاله الحطب)
 یعنی ابولهیب امرأه سی یقینده جهنم اودونی حاله لکنه ایر شور
 دیدیلر اوت یسلورز دیدی حاله الحطب معاویه نك عمه سیدر (قطعه)
 چون نیست در تو منقصتی عیب دیگری * کردن با آن نه قاعده مرد
 باهشت * چون ادات تشبیه (چون نیست بوق کی دیمکدر (منقصت
 نقصان و قصور معنایسته در یا حرف وحدت (عیب دیگری غیر
 تعیب دیمکدر (کردن ایلک معنایسته در (با آن یا حرف مصاحبت
 آن منقصته اشارتدر (نه حرف نفی) قاعده مرد لامیه (مرد باهش
 هوشدن مخففدر عقل دیمکدر باهش عقلی دیمکدر (محصول بیت)
 سنده بر نقصان بوق کی غیرک عیبی اول نقصان ایله ایلک عاقل آدمک
 قاعده سی دکلدر حاصلی سنده اولان عیب ایله غیر بی تعیب ایلکک
 کار عاقل دکلدر (شارح چون تشبیه اولدیغنی بکرده مدیکندن
 جمیع نسخه ره مخالف هست یازمش عفی الله عنه * او خامشت
 از تو و از عیب تو چرا * کو یا کنی بعیب خود آترا که خامشت *
 او دیگره راجعدر (خامش خاموشدن مخفف ساکت دیمکدر (عجب تو

لامیه (چرا نمیکنی دیمکندر) (گو یا صفت مشبهه سو یلیچی دیمکندر
 (کی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلیه سین دیمکندر) (گو یا کنی
 سو یلدر سین دیمکن او اور (بعیب خود لامیه) (با حرف صله) (آرا
 را ادات مفعول) (که حرف رابط) (محصول بیت) (اول کیمسه سندن
 و سنک عیبکنن خاموشدر نیچون کندی عیبکه اول کیمسه بی خاموشدر
 سو یلدر سین (عروض) (بوقطعه بحر مضارع ندر که مفعول
 فاعلاته مقابیل فاعلات اولور (مطایبه) علوی باشخصی در اثنای
 خصومت گفت مرا چون دشمن میداری و حال آنکه تو مأموری
 بآنکه در هر نماز بر من صلوات فرستی و بگوئی اللهم صلی علی محمد
 و علی آل محمد گفت من الطیبین العذاهرین نیز میگویم تو از آن بیرونی *
 علوی یاه اول نسبت ثنی و جدت (باشخصی با حرف مصاحبت
 با حرف و جدت) (اثنای خصومت پسانیه) (خصومت خصم لقی یعنی
 غوغا و مجادله ایلک دیمکندر) (مرا را ادات مفعول بی دیمکندر) (چون
 روم ضمیمه نیچه دیمکندر) (میداری طو تارسین دیمکندر) (آنکه اوله که
 دیمکندر) (مأموری با حرف خطاب مأمور سین دیمکندر) (بآنکه با
 حرف صله اکا دیمکندر) (بر من بنم اوزدیمه) (فرستی فعلی مضارع
 مفرد مخاطب فائک کسریله ارسال ایلیمه سین دیمکندر) (و بگوئی
 بویه دیه سین دیمکندر) (اللهم یم مشدده ندا مقامنده در یا الله دعک
 او اور) (صل فعل امر حاضر مفرد مخاطب من صلوات انزل ایلله
 دیمکندر) (علی محمد حضرت محمد اوزده) (و علی آل محمد دخی محمد صلی
 الله تعالی علیه و سلمک آل و اولادی اوزدیمه صلاه و رحمت انزال ایلله
 آل لفظی براق معناده مستعملدر بونده فائک مرادی اولاد معناسنه
 اولدیمیدر) (گفت فاعلی شخصه راجعدر) (من حرف تبعیض) (الطیبین
 طیبک جمعیدر کوزلر یعنی اخلاق ذمیه دن بالکلیه پاکر) (الطهرین
 طاهرلر جمعیدر محو ناندن پاکر دیمکندر) (نیز دخی دیمکندر) (میگویم
 سو یلرم دیمکندر) (از آن اندن دیمکندر) (بیرونی با حرف خطاب طشره سین
 یعنی خارجین دیمکندر) (محصول ترکیب) (بر علوی بر شخص ایلله
 غوغا و مجادله ارا سنده دیدی بی نیچه دشمن طو تارسین و حال بو که
 سن مأمور سین اکا که هر نمازده بنم اوزدیمه صلوات ارسال ایلیمه سین

ویدیه سین اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد یعنی یا الله سسن محمد
 و محمدک آلی اوزره صلوة ازال ایلہ دیو صلوة ارسال ایدر سسن خصمی
 دیدی من الطیبین الطاهرین دخی دیرم سن اندن خارج سسن یعنی
 بن آل محمدک طیبین و طاهرین مراد ایندم سن خارج قالور سسن دیدی
 (قطعه) ای که زال نجی می شمری خویش را * هست کواہت بران
 پائی ذات وصفات * (ای که ای کس که تقدیر نہ در) آل نجی لامبہ
 می (ادات حال) شمری شبنک و میمک ضمیلہ فعل مضارع مفرد مخاطب
 صایر سسن دیمکدر (خویش را را اادات مفعول کنیدیکی دیمکدر
 هست) اادات خبر ذات وصفاتہ مقید در (کواہت تا حرف خطاب
 کواہ شاهد دیمکدر سکا شاهد دیمک اولور (بران انک اوزر نہ دیمکدر
 (پائی ذات لامبہ یا حرف مصدر ذاتک پاکلی دیمکدر (محصول بیت)
 ای کیسہ کہ کنیدیکی اولاد نجی دن صایر سسن انک اوزر نہ یعنی
 بود عواہ سکا شاهد ذات وصفاتک پاککبر یعنی ذات وصفاتک پاک
 اولمسلہ شرافتی اثبات ایدر سسن والا اثبات ایدہ مز سسن * چون نودم
 از طیبین می ننی و ز طیبیات * کو صفت طیبین با صحت طیبیات * (چون
 اادات تعلیل (دم نفس دم اور مقی اد عادن کواہ در) می حرف حال
 زنی (فعل حال مفرد مخاطب اورر سسن دیمکدر) (کوفتی دیمکدر
 صفت طیبین) بیانہ یا حرف تردید (سمت اسلوب عجم اوزرہ تا طویل
 باز یلور) سمت سینک کسر بلہ علامت معناستہ در (طیبیہ اضافت بیانہ
 (محصول بیت) چونکہ سن طیبیات و طیبین دن دم اورر سسن فنی طیبین
 صفتی با خود طیبیات علامتی (عروض) بوقطعہ بحر منسرحندندر کہ
 اصلی مستفعلن مفعولات مستفعلن مفعولات ایدی صدر وابتدایہ
 و حشو ثانیہ محلی طاری اولمشدر طی در دخی دہ واقع اولان ساکنی
 حذفہ دیرل مستفعلن دن فاساقط اولوب مستفعلن قالور مستفعلن لفظنہ
 تبدیل اولنور حشو اولبلہ عروض و ضرب نہ طیدن صکرہ کسف دخی
 کلمہ در کسف مفعولاتن تانک حذفہ دیرل مفعولا قالور طی ایلہ
 در نجی ساکن کہ واو در دوشر مفعلا قالور فاعلن لفظنہ تبدیل اولنوب
 بر مصرعی متعلل فاعلن متعلل فاعلن اولور کہ منسرح مطوی
 مکسوف اولور (بو وزن بحر رجز دن اولقی احتمالی وار در رجز کہ

مستفعلن در درت کره طی ابله مفتعلن او اور رفع ابله فاعلن اولور
 رفع ایکی سبب خفیف متعاقب جمع اولان جرده ربینی حذفه دیرلر
 فعلن فالور فاعلن لفظنه تبدیل اولنور رجز مطوی مرفوع دیرلر
 (مطایبه) مدعی خود را بصورت علویان آراسته بدعوی آن نسب
 عالی برخاسته * (مدعی اکثر یا دعوی کذب ایده نه دیرلر) خود را
 را اذات مفعول کنندینی دیمکدر (بصورت علویان بیسانیه باحرف
 مصاحبت یا حرف نسبت الف نون اذات جمع علویلر صورتیه دیمکدر
 آراسته) ماضیدن قسمدر بزه مش معنا سینه (بدعوی آن نسب عالی
 بیانه و موصوفک صفتیه اضافتیدر با حرف صله) برخاسته قاتلش
 دیمکدر (محصول ترکیب) بر مدعی کنندینی علویلر صورتیه بزه مش
 یعنی اولدبارده شرفا علامتی نه آپسیه اکاکیر مش و اول عالی اولان
 نسب بدعواسته قاتلش (یت) در دعوی وی عیان نه از صدق فروغ *
 پردوش ز کسوان کواهان دروغ * (در دعوی وی انک دعواسته نه
 دیمکدر) عیان آشکاره دیمکدر (نه حرف ننی یوق دیمکدر) اصدق
 مصدر در دو غریق فضا سینه (فروغ پارلقی معنا سینه در) پردوش
 اوموزی اوزره دیمکدر (کسوان الف نون اذات جمع کسبو
 صاج بولکی که یو حوالیده مشایخ طریفته نمایاندر انجماده علامت
 سیادت ایش یوراده ده ستار خضر اولدینی کی) کواهان شاهد لری
 دیمکدر (دروغیه اختلاف بیسانیه یلان شاهد لری دیمکدر
 (محصول یت) انک دعوا سینه عیان و آشکار صدقدن فروغ یعنی
 علامت یوق حاصلی سوزی صادق اولدینی دهوا سنده ظاهر
 اوموزی اوزره صاج بولکری یلان شاهد لری (عروض) بوییت
 بحر هنر چندر که صدر و ابتدا اخرب جشوا و لری مقبوض ثانلر
 مکثوف عروض و ضرب محذوف بر مصراعی فعلن مفاعلن مفاعیل
 فعولن اولور * بر صاحب دنی برآمد از جای بیست و ویرا صدر نشانند
 و خود در صف نعلان نیست هر چه طلب داشت زیادت ازان
 عطا کرده در وقت خروجش ادب مشایخه بجای آورد اصحاب گفتند
 ما این شخص را می شناسیم نسبت وی ازین نسب دور است و دعوی
 وی ربینی صورت کذب و زور است نه پردوش را ازین خاندان بویست

و نه مادرش را درین خانواده رویی * بر حرف صله (صاحب دل
 اهل الله معناسند در) با حرف وحدت (بر حرف تأکید) آمد
 فعل ماضی مفرد غائب گلدی دیمکدر (بحسب پادشاه کبدایله فعل ماضی
 مفرد غائب صیغره ای دیمکدر) ویرا را اذات مفعول آتی دیمکدر (بر
 حرف صله) صدر گوشه دیمکدر (فشانند فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب او توردی دیمکدر) خود گندی دیمکدر (صف صیره دیمکدر
) تعال فعلک جمیدر پاپوشلق دیمکدر (نشست فعل ماضی مفرد غائب
 او توردی دیمکدر) طلب داشت استدی دیمکدر (زیادت تا اسلوب
 عجم اوزره طویل باز شد) عطا کرد ووردی دیمکدر (وقت خروج
 پیایه شین ضمیر مدعیه راجعدر) ادب مشایعه پیایه مشایعه مفاعله
 بایندن مصدر در مسافری برابر جیقمعه دیور (بجای آورد برینه
 کنوردی دیمکدر) این شخص را را اذات مفعول پوشخصی دیمکدر
 (محمد اذات حال) شناسیم فعل مضارع متکلم مع الغیر یلور دیمکدر
 (نمیب وی لایه) دعوای وی ده بویله (صکذب وزور عطف
 تفسیر پدر) نه حرف نفی (پدرش را را اذات تخصیص انک باباسنک
) این خاندان بو خاندان رسولدن (بویی با حرف وحدت بر قوفی دیمکدر
) مادرش را پدرش را کیدر انک اناسنک دیمکدر (خانواده نسب عالی
 دیمکدر) رویی با حرف وحدت بر یوز دیمکدر (محصول ترکیب) اول
 مدعی بر صاحب دله گلدی صاحب دل برندن صیغره ای و آتی گوشه به
 او توردی و کندیمی پاپوشلقده او توردی یعنی اشاعی او توردی هرنه
 استدی ایسه استدی بکندن زیاده ووردی انک چی قاجاق و قنده یعنی
 کیدر کن ادب مشایعه می برینه کنوردی اصحاب دیدیلر بز پوشخصی
 یلور دیمکدر انک نسبی علوی انک نسبندن اوزا قدر و بوصورده انک دعواسی
 یلاندر نه انک باباسنک بو خاندان بر قوفوسی وارد یعنی زره مقداری
 مناسبی یوقدر و نه اناسنک بو نسب طالبه بوزی وارد یعنی وجه ما
 تعلقی یوقدر (قطعه) مادرش شهر کرد خانه کد است * پدرش
 دیمکدر بند و دولت تراش * مادرش ضمیر مدعیه راجعدر انک اناسی
 دیمکدر (شهر کرد وصف ترکیب در شهر دولانی یعنی جزار دیمکدر
 کرد کاف عجمک فتحیله در) خانه کداده بویله اودیله جیسی دیمکدر

پدرش مادرش کی باباسی دیمکدر (دیک بند وصف تر کیمیدر
 چومکچی دیمکدر) دوك نراش ده بویه ايك یونچی یعنی ایکچی
 دیمکدر (محصول یت) انک اناسی شهر دولانچی جرار واوره ملنجیسی
 باباسی چومکچی وایکچیدر غالباً ینلرنده بواسطه ارزل ناسدن
 اولق محکمدر یاخود شرفا ار باب حرف اولق قانونلرندن دکلدر
 * آن یکی از قبیلۀ ارزال * وبن دکر از طویله او باش * آن یکی
 اولر بسی دیمدر که مادره اشارتدر (قبیلۀ ارزال لامیه) (ارزال
 رزیک جعیدر رز یلار یعنی دنی وید اصللر قبیلۀ سندن) (این ذکر
 بودخی دیمکدر که پدرو اشارتدر) (طویله او باش لامیه طویله ترکیده
 تحریف ایدوب طاوله دیرل) (او باش فتح همزه ایله ایلسزدبو تعبیر
 ابتدکاری طاقه در) (محصول یت) اول بریسی یعنی مادری رز یلار
 قیلۀ سندنر و بودخی یعنی باباسی ایلسزل طاوله سسندندر حاصلی
 ایکچی دخی صوبسزدر دیوشیخه اعلام ایلدیلم (عروض) بوقطه
 بحر خمبنددر فاعلاتن مفاعلتن فعلات اولمشدر * صاحب دل گفت
 آنچه ما کردیم نه لایق مہادقان خانوادہ است بلکه فراخور مدعیان
 از راه افتادہ است * آنچه اول نسنہ کہ دیمکدر (ما ضمیر متکلم مع
 الغیر بز دیمکدر) کردیم فصل ماضی متکلم مع الغیر ایلدک دیمکدر (نه
 حرف نفی) (لایق صادقان این خانوادہ لامیہ لدر) (بلکه ادات اضراب
) (فراخور مدعیان لامیہ فراخور در خور کی لایق معناسنددر) (از راه
 افتادہ مدعیانک صفی) (از راه افتادہ یولدن دوشمش دیمکدر غریب
 معناسند) (محصول ترکیب) صاحب دل دیدی اول نسنہ کہ بز ایلدک
 بوخاندانک صادقارینک لایق دکلدر یعنی حقیقتندہ بونسب عالی بہ
 منسوب اولنلرہ اکرام بویله اولماز وانلرہ اکرام حدیمردن دکل بلکه
 بو اکرام یولدن دوشمش غریبلرک لایقیدر (قطعہ) هر کس زخاندان
 نبوت نصیب یافت * تعظیم او وظیفہ هر بی نصیب نیست * هر کس
 کس بونده اهل الله وسعادتلوردیمکدر گلستانده (نا کس بتزیت نشود
 ای حکیم کس) (ده اولد یغی کی نتہ کیم ترکیده آدم اولمزدید کلری کی کی
 او کلامده بومعناہ در تفکر تیل علی ما هو المقصود) (خاندان نبوت
 یانیہ) (نصیب حصہ دیمکدر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب) (تعظیم او

مصدر ك مفعولته در اكا تعظیم دیمكدر (وظیفه هر بی نصب لامیه
 وظیفه بونده مراد معناسنه در تنه کیم ترکیده ده شایعدر که نه وظیفه
 دیرل (بی نصب بی نو او سعادتمسز دیمكدر (محصول بیت) هر سعادتلو
 نبوت خاندانندن نصب و حصه بولدی حاصلی آل رسوله اکرام
 ایله فیضیاب اولدیلر اكا تعظیم هر سعادتمسزك وظیفه سی دكلدر
 وظیفه مقدر معناسنه ده اولور رزقك لازمیدر اول وقت معنا خاندان
 نبوتن سعادتلیر فیضیاب اولور ل اكا تعظیم سعادتمسزك مقدری
 دكلدر زیرا تعظیم اینسه سعادتی اولمش اولور * هست او غریب
 دهر براه محبش * کر مال و ملک و جاه بیازی غریب نیست * هست
 ادات خبر دهره مقید در دهر دنیا دیمكدر (غریب دهر لایه
) براه محبش با حرف طرف شین ضمیر آل رسوله راجعدر (جاه منصب
 دیمكدر (بیازی باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب او بناده سین
 دیمكدر غریب بونده عجیب معناسنه در (محصول بیت) آل رسول بو عالمك
 غریبدر انك محبتی بولنده اگر مال و ملک و جاه او بناده سین عج
 دكلدر (عرض) بوقطعه بحر مضارعنددر که مفعول فاعلان
 مقاعیل فاعلات اولور (مطایبه) خلیفه با اعرابی از بادیه طعیام
 میخورد در آن اشنا نظرش بر لقمه وی افتاد مویی بچشم وی درآمد گفت
 ای اعرابی آن موی را از لقمه خود دور کن اعرابی گفت بر مانده کسی که
 چند آن در لقمه خورنده نکرد که مویی را بیند طعیام توان خورده
 دست باز کشید و سو کند خورد که دیگر بر مانده وی طعیام بخورد *
 با اعرابی با حرف مصاحبت (بادیه چول دیمكدر (می ادات حکایه
) خورد فعل ماضی مفرد یرایدی دیمكدر (در آن اشنا اول اشناده
) نظرش شین ضمیری خلیفه به راجعدر (بر حرف صله (لقمه وی لامیه
 انك لقمه سینه (افتاد دوشدی دیمكدر (مویی با حرف وحدت رقیل
 دیمكدر (بچشم وی با حرف صله اضافت لامیه (وی ضمیری خلیفه به
 راجعدر (درآمد کیدی دیمكدر (موی را را ادات مفعول (لقمه خود
 لامیه (دور کن بعید ایله یعنی فو پار دیمكدر (در حرف طرف (مانده کسی
 لامیه با حرف تنکیر مانده طعیام سفره سی دیمكدر (که حرف رابط
 صفت (چندان اولقدر دیمكدر (در حرف صله (لقمه خورنده لامیه

خوردند بیبخی دیمکدر (نکرد نونك كسری و كافك فتحیه فعل مضارع
مفرد غائب بقه دیمکدر) (که حرف بیان (مویی با حرف وحدت
(را اادات مفعول (پند فعل مضارع مفرد غائب ~~مکوره~~ دیمکدر
(توان خورد یمک کرک دیمکدر) خورد مضامیدر لکن مضارعه مقارن
اولی حبیله مصدر معناسنه کلمشدر (باز کشید کبر و چکلدی دیمکدر
(سوگند اند معناسنه در) خورد فعل ماضی اند ایچدی دیمکدر (که حرف
بیان (دیگر بردخی دیمکدر) (برمانده وی پر حرف استعلا اضافت لامیه
الک سفره سی اوزره دیمکدر (نخورم فعل نفی مستقبل متکلم وحده یمیم
دیمکدر) (محصول ترکیب) خلیفه بادیه دن اعرابی ایله طعام بیرایدی
اول ائشاده خلیفه نك نظری الک لقمه سنه دوشدی برقیل کوزینه کبردی
یعنی ایلشدی دیدی، ای اعرابی اول قبلی کندی لقمه کن قو پار آیر
اعرابی دبدی شول کیمسه نك سفره سنه طعام یمک کرک که اولقدر
یلیمی نك لقمه سنه بقه که برقیلی کوره یعنی لقمه ده برقیلی کوره جک قدر
لقمه بقان کیمسه نك سفره سنه طعام یمک کرک دبدی والینی
کبر و چکلدی و اند ایچدی که بردخی الک سفره سی اوزره طعام یمیم
(نظمه) چومیزبان بنهد خوان مکرمت آن به * که از ملاحظه میهمان
نکار کند * (چو اادات قطیل) (میزبان صاحب مسافر دیمکدر) (بنهد
پا تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قورسه دیمکدر) (آن به اول
اعلادر) (که حرف بیان) (ملاحظه خاطره کلن شی دیمکدر) (میهمانه
اضافه لامیه) (نکار ~~مکند~~ بیان چاوه یعنی اول سمتلوه او غرامیه
(محصول یت) چونکه اوصاحبی اکرام سفره سنی قویه اول اعلادر که
مسافرنک خاطرینه کله جک شیدن بیان چیزه * نه انکه برسر خوان لقمه
لقمه اورا * بزیر چشم یند بدل شمار کند * (نه حرف نفی) (آنکه اول
دکاکه دیمکدر) (برسر خوان سفره باشنده دیمکدر) (لقمه لقمه اورا
الک هر لقمه سنی دیمکدر) (بزیر چشم با حرف مصاحبت کوز آلتیه
یعنی کوز اوجیله دیمکدر) (پند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر
(بدل با حرف مصاحبت کو کلی ایله) (شمار کند سایه دیمکدر
(محصول یت) صاحب خانه مسافر مغیر اوله جق ایشی ایلمه دن
احزازه اوله دکاکه سفره باشنده الک هر لقمه سنی کوز اوجیله کوره

کوکلی ابله صایه یعنی قاج لقمه یا بدبختی تعداد ابله (عروض) بوقطعه
 بحر مجتهد بختوندر که مفاعیلن فاعیلن فاعیلن اولشدر
 (مطایبه) جمعی نشسته بودند و سخن کمال و نقصان رجال در پیوسته
 یکی از آن میان گفت هر که دو چشم بینا ندارد دینم مردست و هر که
 در خانه عروس زیبا ندارد دینم مردست و هر که وقوف بر ساحت در با
 ندارد دینم مردست نایبانی در مجلس حاضر بود که زن نداشت
 و سباحت نمی دانست بانگ بروی زد که ای عزیز عجب مقدمه آوردی
 و مرا از دایره مردی چنان دور انداختی که هنوز نیم مردی درمی باید
 تا نام هیچ مردی بر من شاید * جمعی با حرف وحدت (نشسته
 ماضیدن سمندر او تورهش دیمکدر) بودند ادات ماضی جمع غائب
 ایدیلر دیمکدر (سخن کمال بیسایه) (نقصان رجال لامیه رجال پونده
 ناسدن عبارتند یعنی خلک کالی و نقصانی سوزینی) در پیوسته
 اولشدر مش دیمکدر (قاعدۀ سجع اوزره بودند مقدر در) (یکی بری
 دیمکدر) (از آن میان اوله اوره دن یعنی ایچلرندن بری دیمکدر
 (هر که لر هر کس که تقدیرنده در) (بينا صفت مشبهه در کور بی دیمکدر
 ندارد لر) (نی دن شبارتدر اولیه دیمکدر) (نیم یارم دیمکدر) (نیم
 مر دانسته) (یارم آدمدر) (در خانه اوده دیمکدر) (عروس زیبا موصوفک
 صفتنه در) (عروس پونده کلین دیمکدر زیبا اقسقلی دیمکدر) (وقرف
 خبر معناسته در) (بر حرف صله) (سباحت در یا مظر وفک نظر فاضا فیدر
 سباحت بوزمک) (نایبانی با حرف وحدت) (نایبنا کورد دیمکدر) (در مجلس
 مجلسده) (حاضر بود حاضر ایدی) (که حرف بیسان) (ندانت کذلک
 نفی دن عبارتند بوق ایدی دیمکدر) (نمی دانست انون حرف نفی
 می ادات حکایه) (دانست فعل ماضی مفرد غائب یلر ایدی دیمکدر
 بانگ) (چاغرمق) (بروی اگادیمکدر) (زد فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) (بانگ زد یک چاغردی دیمک اولور) (که حرف بیان) (مقدمه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (مقدمه کلام مدله در لر
 آوردی) (فعل مضارع مفرد مخاطب کتور دک دیمکدر) (مرانی
 دیمکدر) (دایره مردی بیسایه) (یا حرف مصدر آد لاک دایره سندن دیمکدر
 (چنان ایچلین دیمکدر) (انداختی فعل مضارع مفرد مخاطب آندک دیمکدر

(که حرف رابط (هنوز الان دیمکدر) در حرف تا کید (می باید فعل)
 حال مفرد غائب کر کدر دیمکدر (تا حرف تعلیل) (نام هیچ مردی بیایه
 یا حرف مصدر هیچ مردک نامی (برمن بکا دیمکدر) (شاید فعل
 مضارع مفرد غائب لایق اوله دیمکدر (محصول ترکیب) بر جمع یعنی
 برای کیسه او تور مش ایدیلر و خلک نقصان و کالی سوزینی
 اولشدر مش ایدیلر ارا لرندن پری دیدی هر کیسه که ایکی کورر
 کوزی اولیه یارم آدمدر و هر کیسه که اونده یقشغلی کلنی اولیه یارم
 آدمدر و هر کیسه که دریاده یوزمکه و قوفی اولیه یارم آدمدر بر کور
 مجلسده حاضر ایدی که قار بسی بوق ایدی و یوزمکه بتلر ایدی
 اکابینی یو کلامی سویلینه پک چاغردی که ای غریب بر کلام مدلل
 کنوردک و بنی آدملاک دانه سندن انجیلین اوزاق ایتدک که الان
 یارم آدملاک کر کدر تا کیم بکا هیچ مردک نامی لایق اوله یعنی یارم
 آدملاک اولیدی نامم آدم اولمق زمره سنه داخل اولوردی (قطعه)
 چنان ز پایه مردی قناد خواجه برون * ز بس فسردکی و خام ریشی
 و سردی * چنان انجیلین دیمکدر (ز پایه مردی بیایه یا حرف مصدر
 (پایه مرتبه معناسنه در مردک مرتبه سندن دیمک اولود) (قناد فعل
 ماضی مفرد غائب دوشندی دیمکدر افساددن محققه (برون طشره
 دیمکدر (بس چوق دیمکدر) (فسردی یا حرف مصدر کافی هاء
 رسمیدن مبدل) (فسرده فالتک و سبتک ضمعه لیه حسب اللغه طوکش
 دیمکدر استعماللرنده جاهل دیمکدر) خام ریشی وصفه ترکیبدر یا
 حرف مصدر (حسب اللغه یاره سی اوکلدی یا خود تازه صقاللی
 دیمکدر) اما استعماللرنده بی تدبیر دیمکدر (سردی یا حرف مصدر
 سرد صوق دیمکدر) (محصول یت) انجیلین آدملاک مرتبه سندن
 خواجه طشره پوشدی چوق جاهلاککندن و بی تدبیر لکنندن
 و صوق لغندن یعنی بوبله اخلاق ذمیه دن ناشی خواجه آدملاک
 مرتبه سندن انجیلین یعنی اول مرتبه خارج فالدی * که کر هزار
 فضیلت رسد ز مردانش * قدم برون ننهد از حدود نامردی *
 که حرف رابط (کر حرف شرط) (فضیلت آرتقاق معناسنه در
 (رسد فعل مضارع مفرد غائب ایریشورسه دیمکدر) (مردان بونده

اهل الله معناسنه در (نشهد فعل مضارع منفی مفرد غائب قویه من
 دیمکدر) (حدود صنور دیمکدر) (حدود نامردی بیانیه یا حرف مصدر
 (محصول بیت) خواجه آدمک رتبه سندن بر مرتبه خارج قالدی که
 اگر اهل لاهوت یک فضیلت ابریشورسه یعنی انلوك نظر کیا اثرلینه
 مظہر اولورسه ده قدمی طشره قویه من نامردک حدودندن حاصلی
 بهره مند و برخوردار اوله من زیراکندوده نامردک یک دکل نیجه
 یک در (عروض) بودخی قطعه سابق کبی بحر مجتشدندر که مفاععلن
 فملائن مفاععلن فملائن اولور (مطایبه) بهلول بهارون رشید در آمدیکی
 از وزرا گفت بشارت باد مرزا ای بهلول که امیرالمؤمنین ترا برسرقرده
 و خناز بر سردار گردانید بهلول گفت کوش بمن دار و فرمان من بجای
 آ که از جلہ رعایای منی * بهلول مجاذیب خدا دن بر ذات پاکک
 اسمبدر (بهارون باحرف صله) (در حرف تأکید) آمد فعل ماضی
 کلدی دیمکدر (بشارت مرده معناسنه) (باد امرغائب مفرد اولسون
 دیمکدر) (مراد ادا صله) (مرزا سکا دیمکدر) (که حرف بیان) (ترا ادا
 مفعول) (سر بونده مفہم در) (قرده اسم جنس در میونلر دیمکدر
 (خناز پر خنزیرک جمیدر) (برسرقرده و خناز بر میون و خنزیرلر اوزره
 دیمکدر) (سردار رئیس دیمکدر) (بمن باحرف صله بکا دیمکدر) (دار
 امر حاضر مفرد طوت دیمکدر) (فرمان من لامیه بنم فرمانمی) (بجای
 یا حرف صله) (آر فعل امر حاضر مفرد کتور دیمکدر) (که حرف تعلیل
 جلہ رعایای منی لامیه ملرد) (یا حرف خطاب سن بنم رعایایک
 جلہ سندن بعضی سین دیمکدر) (محصول ترکیب) بهلول هارون
 رشیده کلدی وزیرلر دن بری دیدی مرده اولسون سکا ای بهلول که
 امیرالمؤمنین سنی قرده و خناز بر اوزره سردار و امیر نصیب ایلدی بهلول
 دیدی قولایکی بکا طوت و بنم فرمانمی بر شہ کنور یعنی اطاعت ایلہ
 بنم رعیتلر یک جلہ سندن بری سین (قطعه) بشہریار کا و خرم
 دمی مرده * رعیتی که بود خاص شہریار نوی * بشہریار کا و پیاتہ
 کا و اوکوز دیمکدر یا حرف مصدر) (شہریار پادشاه دیمکدر) (یا حرف
 مصاحبت) (خراشک دیمکدر میم ضمیر متکلم وحده) (دهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب و بررسین دیمکدر) (مرده مفعول به صریحی) (رعیتی

یا حرف وحدت نوعیه (خاص شهر بار لامیه و رعیتی نك صفتیدر
 (تویی یا حرف خطاب سن سین دیمکدر) (محصل بیت) بکا اوکور
 واشك پاد شاهلغی ایله مژده ویررسین شول بر رعیت که پادشاهه
 مخصوص اوله سن سین یعنی بنی انلره پادشاه اولدك دیو نبشیرایدرسین
 پادشاهك خاص رعیتی سن سین * شمار لشکر یاتم زخوك و خرس کنی *
 * نخست کس که درآید درین شمار تویی * شمار صابی دیمکدر (لشکر بانه
 اضافت لامیه (یا حرف نسبت الف نون ادات جمع ميم ضمير متکلم
 بنم عسکر لر يمک صایسنی دیمکدر (خوك خنزیر خرس ابودیمکدر
 (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلر ايسك دیمکدر) (نخست اولنکی
 دیمکدر) (که حرف رابط) (درآید فعل مضارع مفرد غائب کله
 دیمکدر) (درین شمار بوصابی ده دیمکدر) (تویی سابق صکبی
 (محصل بیت) بنم عسکر لر يمک صایسنی خنزیردن و آبودن ایلرسین
 یعنی سردار اولدیفك لشکر بونلردرد پرسین صابی ده اولکلن کیمسه
 سن سین یعنی رئیس لری و سر اوچه لری سن سین بونده برغبیری لطافت
 دخی وار که مصراع اولده خوك و خرس دیو تعداد اولمشدر اولکلن
 چوکدر طکوز سین ديمک اولور (عروض) بوقطعه سباق لر کی
 مجتهد در معلوم (مطایبه) توانکری در عهد یکی از ظالمان بمرد
 وزیران ظالم پسرو را طلب کرد و پرسید که پدر تو چه گذاشت
 گفت از مال و منال چنین چنین و از وارثان وزیر کبر ایده الله سبحانه
 و این فقیر و حقیر را وزیر بخندید و فرمود که میراث و پرا بد و نیم
 کردند بنی را بوی گذاشت و بنی را برای پادشاه برداشت * توانکری
 یا حرف حدث (توانکر قدرتی مضاسنه در غنی ديمک (عهد وقت
 دیمکدر) (عهد یکی برينک وقت شده دیمکدر) (ظالمان الف نون ادات
 جمع) (بمرد باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر
 (وزیران ظالم اول نظامك وزیری دیمکدر) (پسروی لامیه) (را ادات
 مفعول) (طلب کرد استبدی) (و پرسید سؤال ایلدی) (که حرف بیان
 (پدر تو لامیه سنك باباك دیمکدر) (چه گذاشت نه ترك ایلشد
 (مال و منال اتباع مزدوجه الفانلدند) (با خود منال مانال دن مخفدر
 هر صورتده معنا بردر) (چنین چنین شو بو ديمک محلنده تعداد دن

عبارتند حقیر الحق دیمکدر (را ادات مفعول) بخندید یاه تا کید ایه
 فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر (فرموده بویه پیور دی
 دیمکدر) که حرف بیان (میراث وی لامیه) (را ادات مفعول) بدونیم
 کردند (با حرف ضمه ایکی به بولدیلر دیمکدر) (یتی یا حرف تنکیر
 (را ادات مفعول) یار یسنی دیمکدر (بوی با حرف ضله صمیر پسر
 راجه در ا گذاشت فعل ماضی مفرد غائب براقدی دیمکدر (برای
 ادات تعلیل) برداشت فعل ماضی مفرد قالدردی دیمکدر (محصول
 ترکیب) برغنی نالمردن پرینک وقتنده وفات ایلدی اول ظالمک وزیر
 غنی ک اوغنی استدی و صوردیکه سنک بیاک نه ترک ایلشدردیدی
 مال و منالدن یا خود مالدن و نائل اولدیغی شیدن شو بو یعنی فلان
 فلان و وارثاردن وزیر ~~که~~ بر الله سبحانه و تعالی اتی ناید ایلسون
 و بن فقیر و حقیری براقدی وزیر کولدی و پیوردیکه انک میرا حق
 ایکی به بولدیلر یار یعنی اوغلسه براقدی و یار یسنی پادشاه ایچوت
 قالدردی ~~زعیمجه~~ احسان ایلدی (قطعه) ظلم یشه وزیر نشناسد*
 جز حق پادشاه مال ینیم* ظلم یشه و صفت زکیندر ظلم صنعلی دیمکدر
 (نشناسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اگلز دیمکدر) (حق پادشاه لامیه
 پادشاهک حق دیمکدر) (حال ینیم ده بویه رتیک مالی دیمکدر) (محصول
 بیت) ظلم صنعلی اولان وزیر پادشاهک حقیقک خیری بیلن مال یتیمی
 یعنی سؤال ایلسه لی پادشاهک حقیدر دیر خیری اگلز و بیلن
 * عدل داند اگر یردیتنام* فضل داند اگر کند بدونیم* عدل
 داندک مفعول صریحی عدل بیلور یعنی زعم فاسدنده عدلدر
 (اگر حرف شرط) (رد فعل مضارع مفرد غائب ایلور سه یعنی
 ایلور سه) (تمام تمامیه دیمکدر) (فضل ارتق دیمکدر) (کند بدونیم ایکی به
 بولور سه دیمکدر) (محصول بیت) عدل زعم ایدر اگر تمامیه ایلور سه
 یعنی زعمنجه عدالت ایلدم مبری به خدمت ایلدم دیر اگر ایکی به
 بولور سه فضل بیلور یعنی زعمنجه کرم ایلدم اطفا و عنایه و ترجا
 مالک نصفتی و یردم دیر (عروض) بو قطعه بحر خفیفه ندر که
 فاعلان معنای فعلن اولور (مطایبه) ترکی را گفتند کدام دوست
 داری غارت امر و زیبا بهشت فردا گفت آنکه امر و ز دوست بغارت

کشایم و هر چه یام بر یام و فردا یا فرعون یا آتش در آیم * ترکی یا حرف
 وحدت ترك تا تار دیمکدر (را اادات صله) (کدام فغنی دیمکدر
 غارت امر و ز لامیه یو کونکی بقما دیمکدر) یا حرف تردید (بهشت فردا
 یارنکی جنت دیمکدر) فردا یا وین ویک لولور (آنکه انی که دیمکدر
 امر و ز یو کون دیمکدر) بغارت یا حرف صله (کشایم فعل مضارع
 متکلم وحده آچام دیمکدر) یا یم ده بویه بولم دیمکدر (برایم ده
 بام تا کیندایله بویه قاپام دیمکدر) یا فرعون یا حرف مصاحبت
 (با آتش یا حرف صله) در آیم فعل مضارع متکلم و خنده کیرم دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر ترک دیدیلر فغنی بی دوست دو بر سین یعنی
 سور سین یو کونکی بقمای بی یا خود یارنکی جنتی ترك دیدیلر انی که
 یعنی انی سورم که یو کون بقمایه ال آچم و هر نه یو لو یسم قاپام و یارین
 فرعون ایله آدش کیرم یعنی یو کون دویه دویه بقمایده یارین
 جه غنده قانریم یا نه یم مانع دکل دیو جواب لیلدی (قطعه)
 آن شنید سنی که ترکی و وصف جنت چون شنید * گفت با واعظ که
 انجا غارت و تاراج بهشت * آن شنید سنی یا خطاب ایله استغهای
 منضم اوله رفی انی اشدکی دیمکدر (که حرف بیان) ترکی یا حرف
 وحدت (و وصف جنت لامیه) چون اادات تعلیل (شنید فعل ماضی
 مفرد اشتدی دیمکدر) با واعظ یا حرف صله (که حرف رابط) انجا
 اول محله یعنی جنته (غارت و تاراج عطف تفسیر یار بقما معنایه
 بهشت استغهای منضم وار میسر دیمکدر) (محصول بیت) آن
 اشدکی که بر ترک و وصف جنتی چونکه اشدی واعظه دیدی که اول
 محله غارت و تاراج وار میسر یعنی جاپول اولوری * گفت فی گفتا
 بر بلشد ز دوزخ آن بهشت * کاندیر و کونه بود لیز غارت و تاراج
 دست * گفت فاعلی واعظه زاجمدو (فی اادات سلب یوق دیمکدر
 (بر بتزدن مخفدر کوتورک دیمکدر) (که حرف رابط) اندراوانیه
 دیمکدر (کونه کوتاهدن مخفدر) (محصول بیت) جنته بقما وار میسر
 دیمجه واعظه دیدی یوق ترك دیدی جهنمدن کوتورک لولور اول
 جنت که اند غارت و تاراجدن ال قصه اوله یعنی جنته تاراج اولمجه
 جهنمدن بر ایش (عموض) یوق طعه بحر مل شمن مقصود در که

طاعلانی فاعلانی فاعلانی فاعلانی اولور (مطابقه) کدایی بر دسرای
 چیزی خواست که بخندای خانه از درون آواز داد که معذور دار که
 خانگیست اینجا نیستند کدا گفت من باره خان میخواهم نه مباشرت
 با خانگیست * کدایی یا حرفی وحیدت کدا دینچی دیمکدر (در سران
 لامیه یا حرفی و حدث سهوا از دیمکدر) در قیو را اول قیوسنده دیمکدر
 (چیزی یا حرفی و حدث بر نسته دیمکدر) خواست و اور سمبله فعل
 ماضی مفرد استبدی دیمکدر (که بخندای خانه لامیه گفت دا صاحب
 مهناسته در اول صبحی دیمک اولور) (از درون ایچرودن) (آواز داد
 سفن و بریدی دیمکدر) (که حرف بیان) (معذور دار معذور طوط دیمکدر
 (که حرفی و ملیل) (خانگیان الف نون ادات جمع خانگی یا حرف نسبت
 کاف بهاء بر سجدن میل اهل بیت مراد در نته کیم ترکیده او او شافری
 دید کلری کبی) (اینجا بونده دیمکدر) (نستند یوقدرل) (باره نان بیانه اتمک
 باره سی) (میخواهم فصل حال متکلم و حدم استرم دیمکدر) (نه حرفی
 مباشرت بونده فعل شبنیدن یعنی قربانند ن کایه در) (با خانگیان
 یا حرف مصاحبت) (محصول ترکیب) (بر دینچی بر اول قیوسنده بر نسته
 استندی یعنی شبنلله دیدی حاصلی دینچی او صاحبی ایچرودن
 سیس و پرید بکه معذور طوط که او او شافری بونده یوقدر غایب
 ازادی بولوله که سکا بر نسته چک و پرید م لکن قاب جاق بری
 اتمک دیمک ایله دفع ایله چک ایتمش دینچی دیدی بن بر بارچه اتمک
 اضرم سنک او او شافری که مباشرت او محامض استرم (قطعه) چون
 کدا بر دسرات رسد * هر چه داری بده بهانه مکن * چون ادات
 تعلیل (بر حرف صله) (در سران لامیه زرد ناضیر خطاب سنک سرائک
 قیوسنده دیمکدر) (رسد او یسه دیمکدر) (داری فعل مضارع مفرد
 مخاطب اثباتدن عبارتدن و ارایسه دیمکدر) (بده بام تا کدایله امر حاضر
 مفرد و بر دیمکدر) (مکن نمی حاضر ایلمه دیمکدر) (محصول بیت)
 چونکه دینچی سنک اول قیوسنده از یسه هرنه و ارایسه و بر بهانه ایله
 یعنی نه و بر چک ایسک و بر بهانه سابق کبی نا محاطعل ایله * نا نیاید
 بخاطرش چیزی * پیش او ذکرا اهل خانه مکن * تا حرف تعلیل (نیاید
 فعل ننی مستقبل مفرد غائب کلیه دیمکدر) (بخاطرش) (یا حرف صله

شین کدلیه را جملدر (پیش او لامیه اتمک قشده دیمکدر) (ذکر اهل خانه
 مصدرک مفعول و یانیه خانه اهلنی ذکر دیمکدر (محصول بیت) هر نه
 و پر داسک و پر بهانه ایله ناکیم خاطرینه برنسته کلبه اتمک قشده اهل
 خانه بی ذکر ایله یعنی اهل خانه بی ذکر ایدرسن خاطرینه شیء آخر کلور
 (عروض) بوقطعه بحر خفیفند رفاعلاتن مفاعیلن فعلن اولور (رباعی)
 کس در حرم سغله ناپاک سیر * چون نان نبود نهفته از چشم بشر *
 کس کاف عربک ضعیله فرج زن دیمکدر (حرم سغله لامیه سغله ناپاک سیر
 موصوفک صفت (ناپاک سیر وصف ترکیب در مر دار طبیعتی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) (نیود فعل ننی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر
 (نهفته کز لو دیمکدر (چشم بشر لامیه) (بشر آدم دیمکدر آدمک
 کوزندن دیمک اولور (محصول بیت) مر دار طبیعتی اولان الحفک
 حرمشده فرج اتمک کبی ناسک کوزندن کرئی و مستور اولمز یعنی اتمک
 فرجندن دخی زناده مستور و مخفیدر * از خانه او توقع نان بتراست *
 * کز خانکیان توقع چیز ذکر * خانه اولامیه اتمک خانه سندن دیمکدر
 (توقع فعل بایندن مصدر در امید مضارع (انه اضافت مفعولیه در
 (که حرف بیان (توقع چیز توقع نان کبی) (چیز ذکر بونده فرج دین
 کتابه در (محصول بیت) اتمک خانه سندن اتمک امید میترسد که اهل
 پیشند فرج امیدی ایتمدن یعنی امید فرج قابل امید نان قابل دکل
 (عروض) یور باغی شجره اخرجیدند که صدر و ابند اخرج حبو
 اولور مقبوض ثانیله مکفوف عروض و ضرب محبوب جب آخرد
 اولان ایکی سبب خفیی بردن اسقاطه دیرل مفاعیلوب فعل لفظنه نیدیل
 اولور بر مصرعی مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور (بومحمله اوزان
 رباعی بی تعدد ادایده لم ناکیم طالین کوردکده قطعه ایله رباعی بی
 خرقة قدرتی اوله (اولا شجره اخرج و زلزلی اون ایکیدر (اولکی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرج
 ۴ اتمک (ایکینجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اخرج ۲ سالم
 ۳ اخرج ۴ محبوب (اوچنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعولن ۴ فع در
 ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرم ۴ ابتر (دردنچی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفعولن
 ۴ فاع در ۱ اخرج ۲ سالم ۳ اخرم ۴ ازل (بشینی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن

۳ مضاعفین ۴ فاع در ۱ اُخرب ۲ مقبوض ۳ سالم ۴ ازل (التجی)
 ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فع در ۱ اُخرب ۲ مقبوض ۳ سالم
 ۴ ابتر (بدنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فعل در ۱ اُخرب
 ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن
 ۴ فاعول در ۱ اُخرب ۲ مقبوض ۳ مکفوف ۴ اهتم (طوقزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فعل در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ محبوب
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فاعول در ۱ اُخرب
 ۲ مکفوف ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن
 ۴ فع در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فاع در ۱ اُخرب ۲ مکفوف ۳ سالم ۴ ازل
 (ثانیاً) شجره اُخرم دخی اون ایکسدر (اولکی) ۱ مفعول ۲ مفعول
 ۳ مفعول ۴ فعل در ۱ اُخرم ۲ اُخرم ۳ اُخرب ۴ محبوب (ایکنجی)
 ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول ۴ فاعول در ۱ اُخرم ۲ اُخرم ۳ اُخرب
 ۴ اهتم (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول ۴ فع در ۱ اُخرم
 ۲ اُخرم ۳ اُخرم ۴ ابتر (در دنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول
 ۴ فاع در ۱ اُخرم ۲ اُخرم ۳ اُخرم ۴ ازل (بشجی) ۱ مفعول
 ۲ فاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فع در ۱ اُخرم ۲ اشتر ۳ سالم ۴ ابتر (التجی)
 ۱ مفعول ۲ فاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فاع در ۱ اُخرم ۲ اشتر ۳ سالم
 ۴ ازل (بدنجی) ۱ مفعول ۲ فاعیلن ۳ مفاعیلن ۴ فعل در ۱ اُخرم
 ۲ اشتر ۳ مکفوف ۴ محبوب (سکنجی) ۱ مفعول ۲ فاعیلن ۳ مفاعیلن
 ۴ فاعول در ۱ اُخرم ۲ اشتر ۳ مکفوف ۴ اهتم (طوقزنجی) ۱ مفعول
 ۲ مفعول ۳ مفاعیلن ۴ فعل در ۱ اُخرم ۲ اُخرب ۳ مکفوف ۴ اهتم
 (اوتنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفعول ۴ فاعول در ۱ اُخرم ۲ اُخرب
 ۳ مکفوف ۴ اهتم (اون برنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول ۳ مفاعیلن ۴ فع در
 ۱ اُخرم ۲ اُخرب ۳ سالم ۴ ابتر (اون ایکنجی) ۱ مفعول ۲ مفعول
 ۳ مفاعیلن ۴ فاع در ۱ اُخرم ۲ اُخرب ۳ سالم ۴ ازل مجوعی یکری درند
 بواوزادن ماحداوقیدر (مطایبه) معلی راپسر پیارشد ومشرف یرمون
 کشت گفت غسل پیارید تا ورا بشوید گفتند هنوز نمرده است گفت
 بای نیست آن زمان که از غسل وی فارغ شود بخواد مرده* معلی

یا حرف وحدت معلم بونده مکتب خو چه سی دیمکدر (را ادات
 مخصوص) پسر چو جوق دیمکدر (پار شد حسنه اولدی) (مشرف
 میمک ضعی وسینک سیکوبله ناطر معناسنه در بونده قریب معناسنه در
 بر حرف صله) (کت کاف بحکم فتحه اولدی دیمکدر) (غسل مباحه
 وزنی اوزرینه اولو یقه میچی دیمکدر) (پارید باه تا کیدایله فعل
 امر حاضر جمع مخاطب کنورک دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (وی ضمیر
 پسره راجعدر) (را ادات مفعول) (بنوید فعل مضارع مفرد غائب
 شو بدن دند یا شستن دین زیر مصدر تائیک ماقبلنده بخسفت ن
 سین معمله نك ماقلی مضوم اولسه سین حذف اولنوب ماقبلنك
 حرکه سی اشباع اولند قدغه و او حاصل اولور شود اولور یقه به دیمکدر
 (نمرده اولمیشدر) (با کی نیست خوف یوقدر) (که حرف زابط) (غسل
 غین میجه نك فتحه یقه مق معناسند مصدر در) (ونه اضافت لامیه
 شود بد فعل مضارع جمع مخاطب اولور سکن دیمکدر) (بخواهد مرد
 اولسه کرکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) بر معمله پسر ی خسته اولدی
 و حوته قریب اولدی معمله دی اولویقه میچی کنورک تا کم آنی یقه به
 دیدیلر هنوز اولمیشدر دیدی قورقو یوقدر اول زما که یقه مقدر
 فارغ اولور سکن اولسه کرکدر حصه کمال جهلنی بیاند که جنازه
 نه کونه غسل اولنور وینه غسل اولنور خیر و آگاهی اولدیغن تلمیحدر
 (قطعده) هر که در کار خویش پیش از وقت * بنماید بحکم طبع شتاب *
 (هر که هر کس که تقد برنده در) کار خویش بیانیه کند ی آیشنده
 دیمکدر (پیش از وقت وقتندن اول دیمکدر) (بنماید فعل حال مفرد
 غائب کوسره دیمکدر) (بحکم طبع لامیه) (با حرف صاحب اشتاب
 عجله معناسنه در) (محصول بیت) (هر کیم که کند ی آیشنده وقتندن
 اول طبعنك حکمیه عجله کوسره * میخورد روزه ناسیده بشب *
 * میکشد موزه ناسیده بآب * میخورد روزه فعل حال مفرد غائب
 بر دیمکدر روزه اورج دیمکدر صوم معناسنه (نا حرف نفی) (رسیده
 هاء رسمی ترتب در یشمیوب دیمکدر یعنی آیشدن) (بشربا حرف صله
 می کشدی خورد کی چکر دیمکدر) (موزه جزمه دیمکدر) (بآب
 با حرف صله محصول بیت) (وقت سزایش کورن کیم نه نك حالی

کجاست به ابرشیدن اورج بر وضو به ابرشیدن چزمه چکر یعنی
 احوالی بویله در حاملی جمیع کاری فاستد در (عروض) بوقطعه
 بحر خفیفند ترک فاعلان مضارعین فعلین در * مطایبه بصر معلی را
 گفتند چه بلا احق گفت اگر من احق نبودم ولد زنا بودم *
 (بصر معلی لامیه یا حرف وحدت را اداست صله بر مکتب خواجده سنک
 اوغلنه دیمکدر (چنه نه معناسنه در (بلا بونده زیاده (لکده مستعمر
 ترکیده اولدیغی کبی احق یا حرف خطاب احق سین دیمکدر (تبودی
 یا حرف حکایه ماضی نبودم فعل نفی ماضی مکلم وحده اولیه ایدم
 دیمکدر (ولد زنا بیایه زنا اولادی دیمکدر (بودی نبود می مک
 اولور ایدم دیمکدر (محصول ترکیب) بر مکتب خواجده سی اوغلنه
 دیدلر نه بلا احق سین جوانده دیدی اگر بن احق اولیه ایدم ولد زنا
 اولور ایدم یعنی الولد مرا ایله در بابام احق لولد یغندن مری بنده
 ظاهر اولشدر (قطعه) عیب مادر بود او فرزند * خلق و خویش
 نه بوق پدرست * عیب مادر مصدرک معنونه در انابه عیب دیمکدر
 (لوحرف شرط) فرزند * یا حرف وحدت ترا وغل (خلق خا، مجهل مک
 ضمی ولامک سکونیه طبیعت معناسنه در (خوی عطف قسمیردر
 (نه حرف نفی سین ونا نفیه مصر ودر (بوق پدر لامیه یا حرف
 طرف وفق او یقون دیمکدر اسلوب معناسنه (محصول یت) انابه
 عیب اولور اگر ترا وغل خلق و خویده بابا مک او یقولنفسده دنگدر
 یعنی بابایه اولاد موافق اولر نه انابه عیبیر * گوش استر که درازست
 کواست * کش نه اجاست پدر بلکه خرسست * گوش استر لامیه
 فاطرک قولای دیمکدر (که حرف بیان) درازست او زوندر (کواست
 سین ونا اداست خبر کوا کواهندن مخفف شاهد در دیمکدر (کش
 که اش دن مخففدر (که حرف بیان شین صغیر استر راجعسدر پدر
 مفیددر پدرش تقدیرنده (نه حرف نفی) اجاست آندر (محصول یت)
 فاطرک قولای او زوندر شاهددر که انک بابایی آت دکل بلکه اشکدر
 یعنی بابایی آت اولدیغنه قولاغنک او زونلغی شهادت ایدر (عروض)
 بوقطعه بحر رمل مسدس مجنوندر که فاعلان فعلین اولور
 (مطایبه) از معلی پرسیدند که تو زکتری یا برادر تو گفت من بزکتر

اما چون یکسان دیگر روی بگذرد یا من برابر خواهد شد * از معنی
یا بنه حرف وحدت بر معنی دیمکدر (پرسیدند فعل ماضی جمع غائب
صوردیلر دیمکدر) بزرگتری بزرگ اولو ترادات تفضیل یا حرف خطاب
استغهای منضمین سنی یوکسین دیمکدر (یا حرف نزدیک (برادر تو
لامیه سنک قرن داشت دیمکدر (چون ادات تعلیل (یکسال بر من
دیمکدر (بگذرد یا تا کید ابله فعل مضارع مفرد غائب کچه دیمکدر
(یا من یا حرف مصاحبت (برابر مساوی معنایند در) خواهد شد اولسه
کر کدر (محصول ترکیب) بر معنی صوردیلر که سنی یوکسین
برادر کی دیدی بن بزرگترم اما چونکه بریل دخی کچرسه بنم ایله برابر
اولسه کر کدر بودخی جلی هینق ایش (قطعه) چو هیچ چیز نند
حاصلت چه پرسی * که روزگار فلان درجه چیز میکدر * چو ادات
تعلیل (هیچ چیز هیچ نسه دیمکدر) نشد فعل نفی ماضی مفرد غائب
اولدی دیمکدر (حاصلت تا ضمیر خطاب سنک حاصلک یعنی فائدک
دیمکدر) چه می پرسی نه سؤال ایدر سین (که حرف بیان (روزگار فلان
لامیه روزگار بوند عمر معنایند در (در حرف ظرف) چه چیز نه شده
(میکدر دیگر دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه هیچ نسبت فائدک
اولدی نه سؤال ایدر سین که فلان عمری نه شیده کچمشدر یعنی
نه مقدار می رود ایلشدر * شمار عمر کسان لامیه لدر الف نون ادات جمع
عمر تو نیز نمی کنند * شمار عمر کسان لامیه لدر الف نون ادات جمع
خلق عمرینک صابی سنی دیمکدر (میکنی ایلرسین دیمکدر) نمی دانی
فعل نفی حال مفرد مخاطب بیلرسین دیمکدر (که حرف بیان (در
حرف ظرف) عمر تو لامیه سنک همرك دیمکدر (نیز دخی دیمکدر
(محصول پیت) خلقت عمرینک صابی سنی ایلرسین بیلرسین که مقابله ده
سنک همرك دخی کچر حاصلی اول سؤال استذیکک وقتی محل آخره
صرف ایله (عروض) بوقطعه بجز مجتهدند مفاعلی فملائ مفاعلی
فعلن اولور (مطایبه) بیماری بر موت مشرف بود شخصی که از دهانش
بوی ناخوش می آمد بر بالین وی نشسته بود سر نزدیک وی می برد
و تلقین شهادت می کرد و در روی وی نفس می زد هر چند که بیمار
روی خود را می ناف و ای الجاح پیشتر می کرد و سر نزدیک تروی می برد

چون کار بر بیمار تنك آمد گفت ای عزیز می گذاری که من خوش و پاکیزه
 بچرم یا می خواهی که مرگ مرا بهر چه آوان ناپاك تر نیست یا لای
 بیماری یا حرف وحدت (بر حرف صله (موت اولوم) مشرف میك صبی
 و شین مجیدك سکوئله و تحفیه بونده قریب معنایسته در (شخصی
 یا حرف وحدت بر شخص دیمکدر (که حرف رابط صفت) دهانش
 شین ضمیری شخصه راجعدر دهان آخر دیمکدر (بوی ناخوش
 چرکین قوقو (می ادات حکایه) آمد فعل ماضی مفرد غائب کلور
 ایدی دیمکدر (بر حرف استعلا) بالین یصدیق دیمکدر بونده باشی
 اوجی دیمکدر (وی ضمیر پاره راجعدر) نشسته ماضیدن قسمدر
 اوتورمش دیمکدر (بود ادات ماضی مفرد ایدی دیمکدر (تزدیک یقین
 وی) پاره راجعدر (می ادات حکایه) پرد فعل ماضی مفرد غائب
 ایلتوردی دیمکدر (تلقین شهادت مصدرك مفعولنه در شهادتی تلقین
 دیمکدر (می کرد سابق کی ایلر ایدی دیمکدر (در حرف صله) روی وی
 لامیه بیمارك بوزینه (می زد اورر ایدی دیمکدر (هر چند هر نفسدر
 دیمکدر (که حرف بیان (روی خود لامیه) را ادات مفعول (می ناف
 سابقلر کی جویر ایدی دیمکدر (وی ضمیر شخصه راجعدر) الحج
 ابرام معنایسته در زور دیمکدر (می کرد ده سابقلر کی ایلر ایدی دیمکدر
 تزدیک تو) یقین رك دیمکدر (چون ادات تعلیل (بر حرف صله
 تنك آمد) طارکادی (می حرف حان) گذاری فعل مضارع مفرد
 مخاطب استغهای متضمن رك ایدر مبین دیمکدر (که حرف بیان
 پاکیزه) پاك دیمکدر (بچرم باه تا کید ایله فعل مضارع متکلم وحده اولم
 دیمکدر (می خواهی می گذاری کیدر استر مبین دیمکدر (مرک مرا
 لامیه را ذات مفعول بنم اولوم دیمکدر بهر به با حرف مصاحبت
 هر نسته ایله دیمکدر (ناپاك نیست مردار بوقدر دیمکدر) پس لای
 باه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب لازمه مته می پیشده مشتر کدر
 بونده متعدیدر بولا شدره سین دیمکدر (محصول ترکیب) برخسته
 مونه قریب ایدی بر شخص که آغزندن قبح قوقو کلور دی یعنی اغزی
 قوقاردی خستهك باشی وجهه اوتورمش ایدی باشی بیمارك یانسه
 ایلتوردی و شهادتی تلقین ایدردی و بوزینه نفس اورر ایدی یعنی

اوقود و افلا ایدی هر تقدیر که بیمار یوزنی چو بر ایدی اول شخص
 ابرام ایدردی و باشین یقین برك كتور ایدی چو نكه ایش بیمار طار
 کلدی یعنی ثقلت یا صدی دیدی ای عزیز ترك ایدر مبین که بن خوش
 و پاکیزه فوت اولام یا خود استر مبین که بنم اولوم هر نسنه ایله که
 اندن مردار بو قدر بولاشدیره سین یعنی بنی مردار لدن مردار
 بولاشدیره رق می اولدی بکمی استر سین (قطعه) در جهان اهل فضل
 نایبند * کوش بر هر فضول نتوان کرد * (در حرف ظرف جهانده
 دیمکدر) (اهل فضل فضیلت صاحبی) (نایاب بولمز نادر دیمکدر
 (نون دال ادات جمع خبر نادرل دیمکدر) (بر حرف صله) (فضول
 مبالغه وزنی اوزره هر شبهه قاریشان کچسه به دیرلر) (نتوان کرد ایلمک
 كرك دیمکدر (محصول یت) (جهانده فضیلت صاحبی نادرل
 هر فضوله قولاق طوتمق كرك * هر که بوی ریادم دلش * نفسش را
 قبول نتوان کرد * هر که هر کس تقدیرنده در (بوی ریابجاز یسانیه
 دمد) (فعل مضارع مفرد غائب دیمیدن ظاهر اولور دیمکدر
 (را ادات مقول (محصول یت) هر کچسه که ریابوقو سی دوداغندن
 ظاهر اوله یعنی مرابی اوله ائک نفسنی قبول ایلمک كرك (عروض
 بوقطعه بحر خفیفه دندر که فاعلاتن مفاعلهن فعلن در (مطایبه مردی
 بشخصی رسیده و آغاز کله کرد که روا باشد که مرانی شناسی و رعایت حق
 من نمی کنی آن شخص میران ماند و گفت ازینها که تومی کو بی من خبر
 ندارم گفت پدرم مادر من را خواستکاری کرده بوده است اگر ویرا
 میخواست من و تو برادر می بودیم آن شخص گفت این خوبیشی
 است که سبب آن می شود که من از تو میراث می برم و تو از من میراث
 می بری * مردی و شخصی یازی وحدت با حرف مصاحبت آغاز اسم
 مصدر در باشلق معناسنه کله به اضافت مقولنه در کله کاف بحجمه مک
 کسریله شکایت دیمکدر (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 (که حرف بیان (روا جائز دیمکدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب
 استفهامی متضمن اولوری دیمکدر) (که حرف بیان (مر را ادات
 مفعول بنی دیمکدر (نمی شناسی فعل بنی حال مفرد مخاطب بتلید سین
 دیمکدر) (رعایت حق مصدرک مفعولند در (حق من لامیه (نمی کنی

نمی شناسی کبیدو ایلده سین دیمکدر (ماند فعل ماضی مفرد غائب قالدی
 دیمکدر ازینها هادات جمع یونلردن دیمکدر) (که حرف بیان (میکوی
 سویلر سین دیمکدر) خبرند ارم خبرم یوقدر (مادر ترا لامیه و اادات
 مفعول) خواستکار مقدا بیان اولندیخی اوزره طالب معناسنه در
 یا حرف مصدر طالبک دیمک اولور (کرده ماضیدن قسمدر ایش
 معناسنه) (بوده اادات ماضیدن قسمدر ایش معناسنه طالبک ایش
 ایش دیمکدر) وی را اادات مفعول وی مادره راجعدر می اادات حکایه
 (خواست فعل ماضی مفرد غائب آله جق ایدی دیمکدر) (من و تو بن
 و سن می اادات حکایه) (بودیم اادات ماضی متکلم مع الغیر اولور ایدک
 دیمکدر) (خویشی یا حرف مصدر خویش و اور سیمیه خصم دیمکدر
 (که حرف رابط بسبب ان یا حرف مصاحبت (می حرف تأکید (شود
 فعل مضارع مفرد اولور دیمکدر یرم فعل مضارع متکلم وحده ایش
 یعنی آلم دیمکدر (بری فعل مضارع مفرد مخاطب آله سین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر آدم بر شخصه ابرشدی یعنی ملافی اولدی و شکایه
 آغاز ایلدیکه جائز اولور می که بنی بتلیه سین رعایت ایلده سین و بنم
 حقه رعایت ایلده سین اول شخص حیران قالدی و دیدی یونلردنکه
 سن سویلر سین یعنی سنک سویلدیکک سوزلردن خبرم یوقدر اول
 آدم دیدی بنم پدرم سنک والده که طالبک ایش ایش یعنی نکاح
 ایله آلمق مراد ایش ایش اگر والده کی آلایدی بن و سن برادر
 اولوردی اول شخص دیدی بو بر خصم قدر که اول شیشه سبب اولور که
 بن سندن میراث آلورم و سن بندن میراث آلور سن یعنی بو خصم لک
 ایچوندر (قطعده) کان خام طبع آن بود که بر همه خلق * فریضه
 است که باوی شوند احسان سنج * کان خام طبع لامیه خام طبع ترکیب
 مزجیدر یهوده مأمول ایدن کیسبه اطلاق اولور کان کافی عجم
 ضمیمه ظن دیمکدر خام طبعک ظنی دیمکدر آن بود که اول اولور که دیمکدر
 (بر حرف استعلا (خلق مخالف معناسنه در (فریضه فرض و لازم
 معناسنه در) (که حرف بیان) (باوی یا حرف صله وی خام طبعه
 راجعدر) (شوند فعل مضارع جمع غائب اولور دیمکدر) (احسان سنج
 و سف ترکیبدر حسب لغه احسان طلی دیمکدر یحدر کمال احساندن
 کاتیدر (محصول یت) خام طبعک ظنی اول اولور که مجموع

مخلوق لوزر ته غرضدر که اکا احسان ابدی اوله زعجنه
 کندینه احسان چله خلقك واجبه ذنبدر (چوخای طبع او پختگی
 نرسد * قندز تنك دل در مضیق محنت ورنج * چو ادات تعلیل (خای
 طبع لامیه خام چيك دیمکدر با حرف مصدر طبعك خامنی (پختگی
 یا حرف صله بخته پشمش دیمکدر کاف هاء رسیدن مبدل با حرف
 مصدر پیشکینکه دیمکدر (نرسد فعل نی مستقبل مفرد غائب ایشیه
 دیمکدر) قند فعل مضارع مفرد غائب افتدود مخفف دوشر دیمکدر
 (تنك دل وصف ترکیبدر طارکوکلی دیمکدر ثقلدن عبارتدر) یا
 حرف مصدر (مضیق مصدر می طارلق دیمکدر) محنته اضافت
 مفعولنده در (رنج محنته عطف نفسیریدر) (موصول بیت) چونکه
 انك طبعك خامنی پیشمشلکه ایشیه یعنی بوفکر فاسدود روگردان
 اولیوب اصلاح اولیه کوکل ثقلدن ناشی محنت ورنج طارلقنه دوشر
 حاصلی بود عوای پیهوده بی کرم وسر دفلکی چکدرك ترك انترسه
 عمری اولدیقه محنتدن خلاص اولماز (عروض بوقطعه بحر
 مجتهددر که مفاعیلن فعلا تن مفاعیلن فعلات اولور * مطایبه کوز پششی
 را گفتدی خواهی که خدای تعالی پشت ترا چون دیگران راست کرداند
 ما آنکه پشت دیگران چون تو کوز کرداند گفت آنکه همه را چون من
 کوز کرداند ما با آن چشمی که ایشان در من نگر بسته اند من نیز بهمان
 چشم در ایشان ننگرم * پششی یا حرف وحدت کوز پشت قنبور دیمکدر
 (را ادات صله (می خواهی فعل ماضی مفرد مخاطب استغهای متضمن
 استر مبین دیمکدر) (که حرف بیان پشت ترا لامیه را ادات مفعول
 خنك آرقمکی دیمکدر) (چون ادات تشبیه (دیگر عبری دیمکدر) الف
 نور ادات جمع غیر یلرکی دیمکدر) راست طوغری معانسه در (کرداند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلیه دیمکدر) یا حرف تربید (آنکه اتی مبهکه
 دیمکدر) پشت دیگران لامیه غیر یلرک آرقه سنی دیمکدر) چون ادات
 تشبیه (چون تو سنك کی دیمکدر) (کوز کاف عجله اکری دیمکدر بونده
 قنبور معانسه در) (نا حرف تعلیل) (با آن یا حرف مصاحبت) (چشمی
 یا حرف تشکیر) (که حرف رابط ایشان انلر دیمکدر) (در حرف صله
 ننگر بسته ماضیدن قسمدر با تمش دیمکدر اند ادات جمع (من نیز

بندخی (همان چشم باحرف مصاحبت اول کوز دیمکدر (در حرف
صله) (نکرم فعل مضارع منکلم وحده بقایم دیمدر (محصول ترکیب)
بر خیزد دیدلر اعترافین که الله تعالی سنک آرقه کی غیر یلر کی
طوغری ایلده یاخود آئینی استرین که غیر یلرک آرقه سی سنک کی
قنور ایلده دیدی انی استرینکه جله بی بی کی قنور ایلده تا کیم شول
کوز ایلده که انلر بکا یا قشدر در بندخی همان اول کوز ایلده انلر بقیم یعنی
بکا ناس چشم حقارت واستهزا ایلده نظر اندرلر بنده اولده نظر ایدیم
(قطعه) خوش آنکه خصم یعنی که طعنه توزند * برغم وی زچدن
عیب رسته بنشین * اسکده اولکه دیمکدر (خوش آنکه خوشدر اولکه
دیمکدر) (خصم زندک فاعلی) (یعنی مقعول صریحی باحرف
مصاحبت) (باحرف وحدت) (طعنه مقعول صریحی) (زد فعل مضارع
مفرد غائب او در دیمکدر برغم وی لامیه باحرف مصاحبت خصمک رخنه
(از چنان عیب انجیلین عیددن دیمکدر) (رسته رانک فعی وهاء ترت ایلده
فور تولوب دیمکدر) (بنشین یا تاکید ایلده فعل مضارع مفرد مخاطب
اوتوره سینی دیمکدر) (محصول یت) خوشدر اولکه خصم سکا بر عیب
ایلده طعنه اوره انک رخنه انجیلین عیددن فور تیلوب اوتوره سین یعنی
خصم منی ظمن ابتدایی عیددن خلاص اولق خوشدر * وز بی
نشستن بی عیب خوشتر آن باشد * که مبتلا شد اورا بعیب خود بی
* وز بی نشستن بی عیب بو عینسن اوتوره قدن دیمکدر (خوشتر
خوشترک) (باشد فعل مضارع مفرد غائب او در دیمکدر) (که حرف
بیان) (مبتلا شده مبتلا اولمش دیمکدر) (بی فعل مضارع مفرد
مخاطب کور سین دیمکدر) (بعیب خود لامیه باحرف صله) (اورا را
دات مقعول انی دیمکدر) (محصول یت) بو عینسن اوتوره قدن
اخوشترک اول اولور که انی کندی عینکه مبتلا اولمش کوره سین یعنی
عیددن خلاص اولق اعلادر اما سنی تعیب ایدنی اول عیب مبتلا
اولمش کورمک دخی اعلادر (عرض) ساقلر کی مجتدر * مطایبه
شخصی نماز کنلر دو بعد از نماز بدعا آغاز کرد و در دعای خود در
بهشت در آمدن و خلاص از آتش دوزخ خواست پیر زنی در قفای
او ایستاده بود و از ای شایده می گفت خداوند امر ادر آنجده می خواهد

شريك گردان چون آن شخص از ايشان گفت خداوند مرا برادر
 ركش و بزخم تاز بانه بمران پيرزن گفت خداوند مرا بيا مرز واز
 آنچه مي طلبيد نگاه دار آن شخص روي باز پس كرد كه اين عجب ناراست
 حكيمست و ناپسندیده قسمتي كه در راحت و آسودگي بامن انباز و در
 فرسودگي از من ممتاز * شخصي يا حرف وحدت (كزارد زاء هوز
 ايله وراه مهمله نك سكونيله فعل ماضی مفرد غائب ادا ايلدي ديمكدر
) بعد از نماز نماز دنيصكره (يد ط يا حرف صله دعا به) آغاز كرد
 يا شلدي ديمكدر (در دعای خود لاميه كندى دعا سنده ديمكدر
) در حرف صله (در آمدن كيرمك) آتش دوزخ لاميه جهنمك
 آتشدن ديمكدر (خواست و اور سميله فعل ماضی مفرد غائب استدى
 ديمكدر) ييرزنى يا حرف وحدت بر فوجه قرى ديمكدر (قفاى اولاميه
 ايتك آردنده ديمكدر) استغاثه ماضيدن قسم در دور مش ديمكدر
 بود) ادات ماضى ايدى ديمكدر (آن را را ادات مفعول آتى ديمكدر
 مي شنيد) ادات حكايه ايله ديكردى ديمكدر (مي گفت ده بويله
 سويلردى ديمكدر) خداوند الف حرف ندا بالله ديمكدر (مرا يا
 ادات مفعول ني ديمكدر) در آنچه اول نسنده (مي خواهد و اور سميله
 و ادات حال ايله فعل حال مفرد غائب استرد ديمكدر) شريك اور تاق
 ديمكدر (كردان فعل امر مفرد مخاطبه ايله ديمكدر) چون ادات تعليل
 انرا) را ادات مفعول (بشنيد بام تا كيد ايله فعل ماضی مفرد غائب
 ايشندى ديمكدر) برادر بر حرف صله (دار صلب همچون يا پلان
 اخشابه مستعملدر) ركش امر حاضر مفرد چك ديمكدر (بزخم
 تاز بانه) بيانيه يا حرف مصاحبت قسمي ياره سميله ديمكدر (بمران
 بام تا كيد ايله فعل امر حاضر متعدي مفرد اولدر ديمكدر) بيا مرز
 بام تا كيد ايله فويل امر حاضر مفرد صقله و پار لغه ديمكدر (ميطلبيد
 فعل حال مفرد غائب استرد ديمكدر) نگاه دار حفظ ايله ديمكدر
 روي باز پس كرد) يوزني اردينه چوپردى ديمكدر (كه حرف پسان
) تا حرف توصيف نفي (راست طوغرى ديمكدر ناراست يا كلش ديمك
 اولور) حكمي يا حرف تنكير (ناپسندیده نامقبول ديمكدر) قسمتي
 يا حرف تنكير (كه حرف تعليل) آسودگي يا حرف مصدر در

راحت) عطف تفسیر بدر (با من یا حرف مصاحبت بنم ایله دیمکدر
 انباز) اورناق معنانه در (یا حرف خطاب) (فر سودگی یا حرف
 مصدر بونده تحت معنانه در) ممتاز ابرو دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر شخص نماز ادا ایلدی و نماز دن ضحکه دمایه باشلدی و غاشند
 جنة کبرک وجهنم آتشدن خلاص استدی بر قوجه قری اتم اردنده
 دورمش ایدی و اول دعای دگر دی و ذیرایدی بالله بنی الیک استدیگی
 شیده شریک ایله چونکه اول شخص قریک دیدیگی کلاهی اشتدی
 دیدی بالله بنی دایز اغا جنة چک و قبی یاره سبیل اولندر قوجه قری
 دیدی بالله بنی یولغه واستدیگی شیدن بنی حفظ ایله اول شخص
 یوز بنی اردینه جویردی که بونه عجب یا کلس چکدر و نه نامقبول
 مستدر که راحت و آسوده لکده اورناق و مختده آبرو و ممتاز سین
 (قطعه) نه منصف باشد آن طامع که کاهی * چو یابی از خد انباز کردد *
 نه حرف بنی (باشد مصر و فدر) منصف افعال بایندن اسم فاعلدر
 انصاف ایدیی دیمکدر (طامع طمع ایدیی دیمکدر) که حرف رابط
 صفت (کاهی یا حرف وحدت کلم مراد دیمکدر) (چو اادات تعلیل
 یابی) فعل مضارع مفرد مخاطب بوله سین دیمکدر (انباز اورناق
 دیمکدر) (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (محصول یت)
 منصف اولمز اول طمع کار که چونکه الله تعالیدن بر مراد بوله سین
 اورناق اولور * و کرد راه ناکاهی نهی کام * هم از کام نخستین باز کردد *
 (کر حرف شرط) (در حرف صه) (راه ناکاهی پیانیه ناکام مراد سر
 نامراد دیمکدر) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویه سین دیمکدر
 هم) بونده دخی دیمکدر (بو کاملر آدیم معنانه در) (نخستین لفظنه
 اضافت پیانیه نخستین اولکی دیمکدر) (باز کردد رجوع ایدر دوز
 دیمکدر) (محصول یت) و اگر نامرادلوق بولینه آدیم قویه سین یعنی
 ایداره توجه ایدیه سین دخی اولکی آدیمدن دوز حاصلی وقت اقباله
 شریک اولوب زمان ایداره انیس لولین طمع کار منصف دکلدر
 اگر چه طمع جبلت افسانده مرکوز در لکن انصافانه حرکت اولدی در
 (عرض) بوقطعه بحر هزج مسدستدر که بالکزه عرض و ضربی
 محذوفدر که مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولشدر * زنی از شوهر خود

شکایت پیش قاضی برد که مرا يك لحظه فارغ نمی گذارد نه در خلا
 و نه در ملا نه در وقت خیر کردن و نه در وقت نان پختن و نه در وقت روز
 دارم و نه در وقت نماز می گذارم شوهرش گفت ترا برای این خواسته ام
 زن گفت ایها القاضي حسبه الله تعین کن که در شبان و روزان چند
 بار با من نزدیکی کند تا من بدایم و خود را با آن راست گیرم قاضی گفت
 ده بار زن گفت طاقت این ندارم گفت نه بار ~~کفت~~ طاقت این
 نیر ندارم همچنین می گفت تا بیج بار رسانید زن گفت طاقت این نیز
 ندارم * زنی با حرف وحدت (شوهر خود لامبه) پیش قاضی قاضی قتیبه
 دیمکدر (برد فعل ماضی مفرد غائب ابتدای دیمکدر) که حرف بیان
 (مرا را ادات مفعول يك لحظه بر آن دیمکدر) فارغ بونده راحت
 دیمکدر (نمی گذارد فعل نفي مستقبل مفرد غائب قومی دیمکدر) (نه لر
 مجموعی حرف نفي) خلا بوش دیمکدر (ملا طلوع دیمکدر) (خیر کردن
 خور ايلك یعنی یوغورمق دیمکدر) (نان پختن اتمك بشورمك) (وقتی
 با حرف وحدت) (روژه اورج دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم
 وحده طوتارم دیمکدر) (کزارم ده بویه ادا ایدرم) (ترا را ادات مفعول
 برای این بونك همچون دیمکدر) (خواسته ام المشم دیمکدر) (ایها ای
 حرف ندا با حرف تنبيه) (حسبه لله الله رضا سیچون دیمکدر مستعملدر
) (تعین کن تعین ايله دیمکدر) (که حرف بیان) (شبان روزی یا حرف
 وحدت برکون بر کیمه ده دیمکدر) (چند بار قاچ کره دیمکدر) (با من
 با حرف صله بکا دیمکدر) (نزدیکی با حرف مصدر یقیناتی دیمکدر
) (کند ایلیه دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بدایم بآه تأکید ایلیه فعل مضارع
 متکلم وحده ییل دیمکدر) (خود را را ادات مفعول کنسدیمی دیمکدر
) (با آن با حرف صله) (راست گیرم طوغری طوتایم دیمکدر) (ده دالک قهی
 و یا اصلیه ایلیه اون دیمکدر) (بار کره معناسنه اون کره دیمک اولور
) (طاقت این مصدرک مفعولنه در بوکا طاقت دیمکدر) (ندارم نفي
 متکلمدن عبارتدر) (نه بار طغوز کره دیمکدر) (طاقت این نیز بوکا دخی
 طاقت دیمکدر) (همچنین بونجملین دیمکدر) (تا حرف انتها) (سیج بار
 با حرف صله بش کره به دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب ایرشدردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقاری کنندی قوجاسندن

حضور قاضیده شکایت ایلدی که بنی برخطه راحت قوم نه بوشده
 نه طلوده نه خور بوغورمق وقتیه نه اتمک بشورمک وقتیه ونه
 بوقت اورج طونارم ونه بوقت نماز ادا ایلده یلورم زونجی دیندی
 بن سنی بوتک ایچون المشم زن دیندی ای قاضی الله ایچون کیسه
 وکوندز بکا قاج کره یقینلک ایلده جک تعین ایله تا کیم بن یلم وکشیدی
 اکا طوغری طونام یعنی اکاکوره حاضرلیم قاضی دیندی اون کره
 زن دیندی بوکا طاقم بوقدر قاضی دیندی طغوز کره زن دیندی
 بوکا دخی طاقم بوقدر بونجیلین سو بیلدی یحیی سکرزی ویدی بی
 والی بی تکلیف ایلدی اولدی تا کیم بش کره یه ایشدردی زن دیندی
 بوکا دخی طاقم بوقدر * قاضی گفت وای بر تو متی خواهی که این
 مسکین راهیج بهر باشد زن گفت راضی شدم مرد گفت ای قاضی
 بهر می تا کسی را قبل خود کند زن گفت اینک قاضی مسلمانان قبل
 منست قاضی گفت ای زانیه میخواهی که از وی بگری و مرا در دست
 وی اندازی تا آنچه با تو کند با من کند برخیز و بیرون رو که لغت
 خدای بر تو باد * وای ادات ندیه (بر حرف ضله) نمی خواهی فعل
 نفی حال مفرد مخاطب استغهای متضمن استزمبسن دیمکدر (که
 بحرف بیان) را ادات تخصیص (بهره نصیب معناسند در) باشد فعل
 مضارع مفرد اوله دیمکدر (شدم فعل ماضی مثکلم وحده اولدم
 دیمکدر) بقرمای باء تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب ایله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) کسی را یا بحرف وحدت را ادات مفعول (قبل خود
 فاعلک مفعولانه در) کند فعل مضارع مفرد غائب ایله دیمکدر
 (اینک استه دیمکدر) قاضی مسلمانان لامیه مسلمانلرک قاضی سی دیمکدر
 (کفیل من ده بویه بنم کفیل دیمکدر) میخواهی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استغهای متضمن استزمبسن دیمکدر (بگری
 باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب فیه سین دیمکدر) مرا
 بنی دیمکدر (در حرف ضله) دست وی لامیه (اندازی فعل
 مضارع مفرد مخاطب آتاسین دیمکدر) تا حرف تعلیل (آنچه
 اول نسته بی که دیمکدر) (باو با حرف ضله سکا دیمکدر) با من ده
 بویه بگا دیمکدر (برخیز فعل امر مفرد مخاطب خالق دیمکدر) (روا

بویله تکلف دیمکدر (که حرف بینان) باز فعل امر غائب مفرد اول اسون
 دیمکدر (محصول ترکیب) زن بش کره دن دخی نکول ایدنجه قاضی
 دیدی وایلسکا استمری سین کل بویستکینک هیچ نصیبی اوله زن دیدی
 واضی اولدم جزا دیدی ای تاجانی اغریله تا کیم بر کیمسه بی کیمه ویه
 کفیل ایلیمه زن دیدی ایشیه مسلمانلرک قاضیبی بکا کفیلدر قاضی
 دیدی ای زایه استمر سین که انق بفا سن و بی انک الیه اتاسین
 تا کیم اول سننه که سکا یلرادی بکا ایلیمه قالق و طش کیت که
 الله تعالی نک لغتی سنل اوغزو بکه اولسون (قطعه) در وایلهای نفس
 کفیل کسی مشو * رسم که با هزار عزیزی شوی ذلیل * در حرف طرف
 (وام بورج دیمکدر دین معاشنه) ها اداک جع (نفسه اضیافت لامیه
 بعض نسخه ده وایه های نفس واقعه روایه لذت معشاشنه) کفیل
 کسی فاعلک مفعولنه در یا حرف وحدت (مشو نهی حاضر مفرد اوله
 دیمکدر) (رسم فعل به مضارع متکلم وحده قور قورم دیمکدر) (که حرف
 بیان) یا حرف مصاحبت (عزیزی یا حرف مصدر (شوی فعل مضارع
 مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (محصول یت) نفس بورج چلورنده
 یا خود لدا بد نفس خصوصنده بر کیمسه به کفیل اوله قور قورم که هزار
 عزیز لکه یعنی بوقدر عزتک واریکن ذلیل و حقیر و رسوای اوله سین
 * ن در دهد بجه کی آید چو وقت کار * هر پاک دامنی که شود خبه را
 کفیل * ن در دهد بذل وجود ایلر دیمکدر لکن رضا و برر دیمکده
 مستمیلدر (بجه کی) یا حرف صله یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 میل خبه لکه دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد مخاطب کیمسه دیمکدر
 (جوادات تعلیل) وقت کار ایش وقتی دیمکدر ایشیدن مراد کفالتدر
 (پاک دامنی یا حرف تنکیر پاک دامن صالح معشاشنه در) (که حرف رابط
 صفت) (جوادات صله) (محصول یت) خبه لکه رضا و برر چونکه وقت
 کله هر پاک دامن که خبه به کفیل اوله حاصلی خبه به کفیل اولان صالح
 کفالت وقتی کلدیکی وقت خبه لکه رضا و برر (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع اخرب در که مفعول فاعلات مضاعیل فاعلات اولور
 (مطایبه) پیری که کام جوانی رانده بود وار قوت کمرانی مانند
 کنیر کی صاحب جال خربد یو وقت فرصش در کار کشید هر چمن

بر هر چه بود اما آنش مساعدت نمود یا صغیر لك گفت لطنی بنای
 و دست عنایت بگشای و باندك مالش این خفته را برخیران و این
 مرده را برانگیران * نیز یی با حرف و حدیث (كه حرف رابط صفت
 كام مراد میكند ما بعدینه اضافه لامیه رانده ماضیدن فمیدر
 سور مش میكند (بود ادات ماضی) قوت كامرانی ده لامیه با حرف
 مصدر كامران وصف ترکیب در مراد سور یی میكند (مانده ماضیدن
 فمیدر قالمش معنای قاعده جمع اوزره ینه بر بود مقدر در) کنیز کی
 با حرف وحدت بر جابه میكند (خرید فعل ماضی مفرد غائب آلدی
 میكند) بوقت فرصتش با حرف ظرفیاتی فرصت و قنده میكند
 (در حرف صله) کار قوجانی میكند (کشید فعل ماضی مفرد غائب
 چكدی میكند) هر چند هر قدر میكند (حر بهی فعیل معنی
 فاعله و خر بهی لیدیجی میكند) (بود ادات ماضی) آالش لك الی
 یعنی ذکری (مساعدت تا اسلوب عجم اوزره طویل یا زلش سدر) نمود
 فعل فنی مستقبل مفرد غائب کو ستر مدی میكند (با کنیزك با حرف صله
 لطنی با حرف وحدت) بنای باء تا کید الیه فعل امر مفرد مخاطب
 کو ستر میكند (دست عنایت پیانه) بگشای بنای کی آج میكند
 (باندك با حرف مساعدت) مالش اسم مصدر در با حرف وحدت
 براومق یعنی صیغه مقی میكند (خفته ماضیدن فمیدر یا تمش میكند
 (را ادات مفعول) برخیران فعل امر بعدی مفرد مخاطب قالدز میكند
 (مرده اولمش میكند) را ینه ادات مفعول (برانگیران برخیران کی
 بونده معنای لازمی ایله در احیایله معنایسته در (محمصول ترکیب)
 بر پیر که جوانلق مرادی سور مش ایدی و مراد سور یجیلک قوتیدن
 قالمش ایدی حاصلی اولدن اشوب پورتوب پیر اولمش ایدی بر صاحب
 جمال جابه آلدی آنی فرصت و قنده آغوشنه چكدی هر قدر پیر
 حر بهی ایدی اما آلی مساعدت کو ستر مدی یعنی حرکت ابتدی جابه به
 دیدی بر اطف صک و ستر یعنی اطف ایله و عنایت آینی آج و از اجق
 صیفا مق ایله بو یا تمشی قالدز و بو اولوی احیایله (قطعه) چور شسته
 آلت من صفت سمنست * مالش یاری ده ای نکوزن * چو ادات
 تشبیه (رشدن املك میكند) آلت من لامیه (سخت فنی میكند) (سست

کوشک دیمکدر سین تا اذان خبر فنی کوشکدر دیمک اولور (بمالش
 با حرف مصاحبت صیغه مقله دیمکدر) (یار بی یاه ثانی حرف وحدت
 اول حرف مصدر بر یاردم دیمکدر) (ده دالمک کسری ویای اصلیه ایله
 فعل اخر مفرد مخاطب ویردیمکدر بونده ایله معناسنه در) (نیکو اعلا
 دیمکدر) (محصول بیت) ابلک کی بنم آتم فنی کوشکدر صیغه مقل ایله
 بر یاردم ایله ای اعلا زنی یعنی بر حقیق ایله صیغه * ثانی تاسر رشته
 بانکشت * بنیاد وقت در سو فار سوزن * ثانی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب اوویه سین دیمکدر (نا حرف تعلیل) (سر رشته لامیه سر بونده
 اوج معناسنه در) ابلک اوجنی دیمکدر (بانکشت با حرف مصاحبت
 بانکشت یارم فنی دیمکدر) (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر لولر
 دیمکدر) (وقت بونده مصدر معناسنه در) بر امضار عه معارن در (در
 حرف صله) (سوفار سوزن لامیه سوفار ایکنه تک کوزیدر سوزن ایکنه
 دیمکدر) (محصول بیت) ابلک اوجنی یارمقله او و منجه ایکنه تک
 کوزینه حکمه کانه قادر اوله مز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس
 مخوف در که معاعبلن معاعبلن و هوان اولور * کنیر تک هر چند دست
 جنباید یحای نرسید و هر چند مالش دادکاری نکشاد شنیدند که این
 ایان می گفت ولیکن ازان پیری نهفت * هر چند هر قدر دیمکدر
 (جنباید فعل ماضی مفرد غائب او بناندی دیمکدر) (یحای با حرف صله
 یا حرف وحدت بر پیره دیمکدر) (نرسید فعل نفی ماضی مفرد غائب
 او بناندی دیمکدر) (مالش جلا معناسنه دخی مستعملدر) (داد فعل ماضی
 مفرد غائب ویردی دیمکدر) (کاری یا حرف وحدت برایش دیمکدر
 (نکشاد فعل نفی ماضی مفرد غائب آچه مدی دیمکدر) (شنیدند فعل
 ماضی جمع غائب اشتدیلر دیمکدر) (که حرف بیان) (ایان ینک جمعیدر
 (می اذان حکایه) (می گفت سو یلر ایدی) (می نهفت کیر لرایدی دیمکدر
 (محصول ترکیب) (جاریه هر قدر که ال او بناندی بر پیره ایشمدی یعنی
 ایش با اشاره مدی و هر قدر که صغه دی یا خود جلا ویردی برایش
 فتح ایده مدی اشتدیلر که بویتلری سو یلر دی لکن پیردن کیر لردی
 (قطعه) (بمزل نارسیده آلت پیر * بسان لاشه لاغر بنجسد * بمزل
 یا حرف صله) (نا حرف نفی) (رسیده هاسی ترتب ایچوندرا بر شعیوب دیمکدر

(الکسیر) و لایحه (بشأن ادایه تشدید) یا بعدینه اضافی بیانه (لاشده لاغریه)
 بیانه مضاعف ملش دیکندر (مخصوصاً) یا تا که دایله فعل مضارع مفرد
 ثابت باتور دیکندر (مخصوصاً) یا تا که دایله فعل مضارع مفرد
 مقصودینه اولیوب آریق اش کی باتور * بروردنسته چون خبراتی
 از جملی * چوداری دهنسته از و دیگر شخصید * بروردنسته لایحه
 با حرف مصاحبت الذ و زیله دیکندر (چون روم پنجمه ادات
 استفهام پنجه دیکندر) (خبراتی فعل مضارع مفرد مخاطب قلدر رسین
 دیکندر) (چو ادات تعلیل) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب بونده
 چکه سین دیکندر) (دست مفعول به صریح) (دیگر بنده دیکندر)
 (مخصوصاً) (مال زور زیله پنجه برندن قالد بر سین چونکه المنی اندین
 چکر سین بنه باتور یعنی کنند و کند و به دور میه قادر دکل (عروض)
 بوقطعه بحر هزج مسدس مخدوفه که مقابله مقابله فعلی در
 (مطلایه) شخصی بر جوی ده درم دهوی کرد قاضی پرسید که گواه
 واری گفت نی گفت سوکنش دهم گفت سوکنده و راجه اعتبار *
 (شخصی یا حرف وحدت) (بر حرف استعلاء) (جوئی علم جنسدر غایت
 ایله اعتبار اولان شخصه دیرلر) (ده دالک قحی و هاء اصلی ایله اون
 دیکندر) (گواه واری شاهدک واری دیکندر) (نی ادات نفی بوق
 دیکندر) (سوکنش سین ضمیر جوئی به راجعدر) (ا کا آند دیکندر
 (دهم فعل مضارع متکلم وحده و بر برم دیکندر) (سوکنده و را
 لایحه) (را ادات صله وی بنه جوئی به راجعدر) (جه ادات استفهام
 (مخصوصاً) (بر شخص بر حمله کار آدم اوزر بنه اون دزم
 دعوی ایلدی قاضی سؤال ایلدیکه شاهدک واری دیدی بوق
 قاضی دیدی ا کا سین و بر برم دیدی الیک بیسته نه اعتبار یعنی
 اعتبار بوقدر (قطعه) هر لحظه خور دهرار سوکنده دروغ *
 زان کونه که اعراب در بادیه دوع * دوع آبران دیکندر (مخصوصاً) (یت
 هر لحظه یک بلان اند ایجر یعنی بلان بره هر آنده یک سین ایدر
 الیک کی که چولده اعراب ازان ایجر یعنی اعراب آبرانه مبتلا اولوب
 هر بار ایحدیکی کی بوده یعنی چوق ایدر (عروض) بویست ربانی
 او زانندندر که صدز و اشد الخرب حشو اولر مقبوض ثانیلر الخرب

بحر و ضرب افعیم که مفعول مفاعلتی مفعول فاعول اولور * جوسی
 گفت ای قاضی مسلمانان در محله ما اما می هست پرهیز کار و راست
 گفتار نیکو کرد اروی را بطلب و بجای من سوگندده تا خاطر این
 امر قرار گیرد * مسجد محله ما لامیه بزم محله مریک مسجدنده دیمکدر
 (اما می یا حرف وحدت بر املم دیمکدر) پرهیز کار راست گفتار نیکو
 کردار و صفی ترکیب در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی دیمکدر
 وی امامه را چمدن (بطلب یا تا یکید ایله فعل امر استه دیمکدر
 (بجای من لامیه یا حرف صله بنم بریمه دیمکدر) (سوگند عین دیمکدر
 (ده دالک کسری و هام اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطب و بر دیمکدر
 (تا حرف تعلیل) (خاطر این مرد لامیه یو آدمک خاطری دیمکدر
 (محصول ترکیب) جوسی دبدی ای مسلمانان قاضی بنی بزم محله مریک
 مسجدنده بر امام وارد در متنی و طوغری سوزنی و ابو عملی صالح
 اتی طلب ایله و بنم بریمه عین و بر تا کیم یو آدمک خاطری قرار طوئه
 (مطایبه) اهرایی شتری کم کرده سوگند خورد که چون بیاید یک درم
 بفروشد چون شتر را یافت از سوگند خود پشیمان شد که بد در کردن
 شتر آویخت و بانک زد که که می خرد شتر یک دالک و کر به بصد درم
 اما بی یکدیگر غنی فروشم شخصی آنجا رسید و گفت چه ارزان بودی
 این شتر اگر این فلان در کردن نداشتی * اهرایی یا حرف وحدت
 (شتری ده بوله شتر دوه دیمکدر) (کم کرد ضایع ایله دی یعنی غیب
 ایله دی دیمکدر) (که حرف بیان) (چون ادات تعلیل) (بیاید یا تا یکید
 ایله فعل مضارع مفرد غائب بوله دیمکدر بیایدنن یا باهیندن ز برا
 مصدر تا بنک ماقبلنده فا اولسه مضارعده بایه قلب اولنور و فتحه
 ایله تحریک اولنور) (یک درم یا حرف مقابله بر در هم مقابله سنه دیمکدر
 (فروشد فعل مضارع مفرد غائب فروشدنن یا فروختدن علی
 غیر قیاس) (چون ادات تعلیل) (شتر را ادا مفعول) (یافت فعل
 ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (کر به یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل) (در حرف صله) (کردن بیرون دیمکدر) (آویخت فعل
 ماضی مفرد غائب لازمه متعدی یشنده مشرق کدر بونده لازم معنایستودر
 آصدی دیمکدر) (بانک زد چاغردی دیمکدر) (که حرف بیان) (که

اسعد کیم دیمکدر (بی ادب ناکید) (خرز قفل مضارع مفرد حاکم)
 خریندن آلور دیمکدر (بیک دالت با حرف مقابله دالت دنگ دیمکدر)
 بحر دالت معناسنه (بعض فسخه و بیک درهم واقعدر و مقامه استبد
 (بعضه درم با بیه مقابله یوز درهم مقابلنه دیمکدر (بی بیکدنگر بری
 برنسر یعنی بشقه بشقه دیمکدر (نمی فروشم فعل مضارع منکلم و خنده
 صانم دیمکدر (شخصی با حرف وحدت اینجا اول محله دیمکدر
 (از زان اوچوز دیمکدر) بودی با حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
 (قلاده آنلرک بویته بفلدقلری شبنه درلر) (کاشی فغل فی ماضی
 مفرد) (با حرف حکایه اولیه ایدی دیمکدر) (مخضول ترکیب) بر اعراب
 بر دوه ضایع ایدی و آندایچدیکه چونکه بوله یعنی بولدیتی کی بر درهم
 مقابله سته صانه چونکه دوه بی بولدی کندی بجهتدن پشیمان اولدی
 برکدی بی دوه ناک کردانه آصدی و چاغردیکه کیم الوز دوه بردنکه
 یا بر درهم و کدی یوز درهم اما بری برنسر بشقه بشقه صانم بر
 شخص اول محله ایرشدی و بدیدی نه اوچوز اولور ایدی بوقوم
 اگر بوقلاده کردانده اولیه ایدی) اول و قدیر و عرب یشته ضرب
 مثل فالمشدر که لولا الملعونه فی عنتها دیرلر بوقصه به منبدر (مقطعه)
 * لیم اگر بستر بخت عطا مستان * که این زینادت اهل کرم برون
 باشد * لیم الحق و دنی دیمکدر (اگر ادات شرط) (بستر با حرف صاحبته
 بخشد فعل مضارع مفرد غائب بشکرسه دیمکدر) (ناصیم خطای
 مفعول صریحی) (عطا احسان معناسنه در) (مستان نمی حاضر مفرد
 آله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (این عطایه اشارتدن) (عادت اهل کرم
 لایسه و یانبه کرم از بایک عادتدن دیمکدر) (برون باشد خارخ
 اولور دیمکدر) (محصول یت) بداضل و خنس اگر دوه ایله سکا
 احسان بفسد لایسه یعنی بر دوه احسان ایدر سده اله زیرا بو احسان
 یعنی لیمک احسانی کرم از بایک عادتدن خارخ اولور یعنی کرم
 آهنبایه بکره مز * قلاده که زینت بکردش بندد * هزار بارز بارشتر
 فرون باشد * قلاده یا حرف وحدت همزه حرف توسل (که حرف
 رابط) (بکردش با حرف صله شین ضمیر شتره راجعدر) (بندد فعل
 مضارع مفرد غائب باغلر دیمکدر) (هزار بار یک کره دیمکدر) (بارشتر

بیانیه دوه یوکی دیمکدر (فزون ارتق دیمکدر) محصول پنت (برقلاده که
مندن انک کر دشه باغلر یک کره دوه یوکنسیدن زباده اولور یعنی
لغی اچسانی شول اسلوب اوزره در که وردیکی احسانک اوزر نیم
مئلر قور که یعنی تکلف یا لایط اقلر ایدر که یک دوه او منی چکه مر
(عروض) یو قطعه بحر میخندنیر که معانی فعلاتی معانی فعلی
اولور (مطایبه) اعرابی شتری کم کرد بانک زد که هر که شتر مر این آرد
مرا اوز است دوشتر خروار یاوی گفتند هیهات این چه کار است که
دوشتر یاوی به ازد و خروار است گفت لذت یافت و جلالت و جلاله یازار
میخندید آید معذورید * اعرابی یا حرف وحدت شتری ده یو یله (کم کرد
سابق کی کافک ضمیمه (بانک زد فقره سابقه کند کی) که حرف بیان
(هر که هر کس که تقدیرنده در (شتر مر) لامیم را ادات مفعول نیم
دوه می دیمکدر (یعنی یا حرف صله یکا دیمکدر (آرد فعل مضارع
مفرد آری بدن دن کنوره دیمکدر (مرا ادات تحقیق (اورا یا حرف
مضارع صحن انک اوزون دیمکدر (دوشتر خروار یکی دوه یوکی دیمکدر
مضارع صحن انک اوزون دیمکدر (دوشتر خروار یکی دوه یوکی دیمکدر
ضمیر اعرابی به را جعدر (هیهات اسماء افعال بدن یغید اولدی دیمکدر
(این چه کار است یونه اشدیر دیمکدر (دوشتر یاوی یا حرف نسبت یوک
دوه سیدر (به ایو دیمکدر (ادات خبر یونده معذورید واستغهای
تخصیص اوزون دیمک اولور (لذت یافت لامیم یافت یونده مصدر
معنا سندر (جلالت وجدان یو یله جلالت طالی اقی دیمکدر وجدان
بولق معنا سندر (را ادات مفعول میخندید آید قسم ما ضیدن جعدر
طائمش سکر دیمک اولور (معذورید معذور سکر دیمک اولور
(محصول ترکیب) را اعراب بر دوه ضمایع ایلدی خاغر دی که هر کس
نیم دوه می یکا کره تحقیق یکی دوه یوکی بانک ایچو مکر اکا دیدیلر
هیهات یونه اشدین به عجب کار در که یوک دوه سی یوکدن ایومیدر
دیددی بولم انک لذت و جلالتی طائمش سکر معذور سکر (قطعه
کم شده کر چه حقیر است مگوی * که عناق از طلیش تا فیه به * کم شده
ما ضیدن معذور ضایع اوزان دیمکدر (کر چه دیمکدر
حقیر است ایلدیر ایش به (مگوی نمی حاضر مفرد دیمکدر)

(که حرف بیان یافته بود که معنائی در (محصول بیت) ضایع اولان
 اگر چه الحقیق است که همه که آنی اراعه در دین کنی بود که اعلال در
 یعنی ضایع اولان محقق در اراعه دیمه * هفت در قاعده خرده شناس *
 لذت یافتن از یافته به * هفت اذات خبر مضارع غایب شده به لفظ
 معین در (در حرفی ظرف) قاعده خرده شناس بیایه خرده شناس
 وصف ترکیب در خرده بینی و یکدر مدقق معنائی (لذت یافتن
 لامیه بولفلک لذتی و یکدر (یافته اسم مفعول بر بولش و یکدر
 (محصول بیت) مدقق و محقق قاعده سنده بولفلک لذتی بولش در
 یکدر یعنی یک بولدن لذتی شئی اولی هر نفس در محقق اولور سه
 اولسون (هر وض) بولش قاعده ژمن مستندین بخون محقق و قدر که
 فاعلاتن فعلان اولور (مطابقه) طبعی را دیدند که هرگاه
 بکوردستان رسیدی و درادر سر رسیدی از سبب آتش سوال
 کردند گفت از هر دکان این کوردستان شرم نمی دارم بر هر که
 نمی گذرم ضربت من خورده است و در هر که می گزم از شربت من مرده
 است * طبعی یا حرفی وحدت (را اذات مفعول) آیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلر و یکدر (که حرف بیان) هرگاه هر وقت و یکدر
 (بکوردستان یا حرفی جمله کوردیلر و یکدر اذات کوردیلر
 مراراً و یک اولور (رسیدی فعل ماضی مقرر غائب یا حرفی جمله
 از پیشه آیدی و یکدر (ردا اوسته کیلین شیشه دیرلش و خرده کی
 (در حرفی جمله) گشیدی یا حرفی جمله چکر آیدی و یکدر (سبب آن
 لامیه) شین ضمیر طبعیه را جعفر (کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
 و یکدر (هر دکان الف نون اذات جمع کاف هاء رسیده بدین مثل
 اولش و یکدر (بعد از اضافه اضافت لامیه) شرم میدارم او تا نورم و یکدر
 (بر حرفی جمله) هر که هر کسی که تقدیرند (می گذرم فعل حال متکلم
 وحده تکرم و یکدر (ضربت من مصدر) فاعله اضافتیدر نیم
 ضربی و یکدر (خورده ماضی بدین قسم سده خورده است و یکدر
 و یکدر (در هر که بر هر که کی) می گزم فعل حال متکلم وحده بقه رم
 و یکدر (شربت من لامیه نیم شربت بدین مرده است اولش در
 (محصول ترکیب) بوطبعی کوردیلر که هر وقت که هزاراغه از پیشه

ابدی و دایمی باشد نه بچکرده ای. اگالتک سینه بدن سوزان ابله یار دیدی
 بوم از اهلک موت از بدن اوتانور حجاب ایفردم هر کیمه که او غرامم یعنی
 قنق مراری کور و دم نیمه صریحی پیشدر و هر کیمه که بقاوم بنم
 شیر بدن اولمعه یعنی جوله منه بنم معالجه م سبب موت اولمشدر
 (رباعی ای) رأی تودو علاج بیمار علیل * برآمدن مرگ قدوم تودلیل *
 (ای حرف ندا محسادی محذوف ای کس که دیمکدر (رأی تدبیر
 معانسه در) توبه اضافت لامیه سنک تدبیرک دیمکدر (در علاج بیمار
 لامیه بیمار) علاج معنده دیمکدر (علیل فعلیل یعنی مفعول در علتلی
 معانسه در) برآمدن مرگ ماضی فاعله در (بر حرف تأکید اولومک
 کلمه دیمکدر) قدوم مصدر در کلک معانسه (توبه اضافت فاعله در
 (دلیل معروق) (محصول بیت) ای کیمه که سنک تدبیرک خسته سنک
 علاجنده علتلی در یعنی ناقص در اولومک کلک کلمه سنک کلک کلک
 دلیلبر یعنی قدیمکن موت فهم اولنور * در کشور ماهوت جان سندن *
 * برداشته ذکر دان هرز رایتل * در حرف طرُق (کشور اقلیم معانسه در
 (ماه اضافت لامیه) (موت زجوت معانسه در) (طایفه اضافت بیایه
 (سندن مصدر در الحقی معانسه) (برداشته ماضیدن قسمدر قالد رمش
 معانسه با حرف خطاب همزه حرف توسل) (کردن هرز رایتل لامیه
 (محصول بیت) بوم اقلیمزده جان المعلق زجوتی هرز رایتل کردندن
 قالد رمش سین یعنی عزرائیه جان الملقده زجوت ویرز سین
 (عروض) پور باعی شجره آخر بدندر که صدر و ابتد الخرب خشو اولر
 مقبوض تایلر مکفوف عروض و ضرب اهنم که بر مصرای مفعول
 مفاعیل مفاعیل فعل اولور (رباعی دیگر) ای صنعت طب شکسته
 بازار از تو * هر چند بود رنج بیمار از تو * ای حرف ندا منادی محذوف
 ای کس که دیمکدر (صنعت طب بیایه طب علم ابدانه دیر) (شکسته
 بازار وصف ترکیبدر حسب اللغة بازاری فرق دیمکدر اما استعمالده
 کساد معانسه در (از نوسندن دیمکدر) (هر چند هر قدر دیمکدر
 (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور سه دیمکدر) (رنج با حرف طرف
 (محصول بیت) ای کیمه که طب صنعتی سندن کسادده در هر قدر
 برخسته سندن رنج و مشقده دخی اولور سه * المنه لله که عجب

خوشنودند * غسال و صکفن فروش و حطار از تو * المنة مبدا (که
ظرف مستقر خبری منت بودند و شکر مضایقه در) که حرف بیان
(خوشنود را ضی مضایقه در) (نون دال ادات جمع خبر خوشنود و غیر
دیگدر) (غسال و صکفه صنفه سیله اولو یو بیجی دیگدر) (کفن فروش
و صنف ترکیدن کفن صانیجی دیگدر) (حطار ده میلوفه و نونیه مزارعی
دیگدر) (محصول بیت) بیت سیبانه جز بو طدر هر نقد و خجند
سند ز جسته ایسمده اللهه شکر کا اولو یو بیجی و کفن صانیجی
و مزارعی سند عجب خوشنود و نونیه و نیکو لونه و رواج و بریده و
صلی اگر بو طانه ناله اولو ابیدی سند کجسته و نانی اولو ابیدی
شکر ابه که بو نیکو خوشنود در (عرضی) بو و با عینک صدر و با نیکو
اخر و حیو اولو مقبوض و نیکو سالم هر وض و وض و نیکو و نیکو
معا علی و معا علی و اولو (مطالبه) یکی از حکما گفت طیب ناقص
و یاسف طری عامه را * یکی بری دیگدر (طریب ناقص سیانه) (بو
طاعون دیگدر) (من ادات سیله رانی ناکسیدر) (محصول ترکیه
حکما دین بری دیدی ناقص طیب یعنی فن طیده و نیکو و نیکو
اولین طیب طلعوندر عامه به بلا مهل هلاک انچه (قطعه) ای
هستی و طیب ناقص خویش * عامه خلق را بجای و با * ای کای کای
نقد رنده در (هستی ادات خطا بدر) (طیب ناقص خویش سیانه و نیکو
کنندینک ناقص اولان طیندن و دیگدر) (عامه خلق را لامیه و نیکو
صله) (بجای و با سیانه با حرف صله و ادات خطاب بو کما مقدر
(محصول بیت) ای کجسته که ناقص طیندن نانی عامه خلق طاعون
بر نه سین یعنی مهلاک سین * چه عجب کر کنند نفرینت * هسف
نفرین تو دعای و با * چه عجب نه عجب دیگدر (کر حرف شکر
(کنید فعل و ضارح جمع بنائیب ایلر سیدی دیگدر) (نفرینت را ضعیف
خطاب نفرین ادات دیگدر) (هست ادات خیر) (نفرین تو سکا لغت
دیگدر دعای و با طاعونه دعا دیگدر و ادات خبر بو کما مقدر
(محصول بیت) نه عجب اگر سکا لغت ایدر سه یعنی محمل تعبیر
دیگدر سکا لغت طاعونه دعا در (عرضی) بحر خفیه و نیکو (مطالبه)
روزی در فصل چهارم با جی از دوستان مروانی کشت و عشا ی

صحر او دشت بیرون رفتیم چون دره وضعی حرم منزل ساختیم و سفره
 انداختیم نزد دو سکی آوردند زود خود را با اینجا رسانید یکی از خاطران
 بازه سنک برداشت و چنانکه تان پیش سنک انداخته پیش وی انداخت
 بان بوی کرد و بی توقف باز گشت هر چند آواز دادند التفات نکرد
 اصحاب از آن متعجب شدند یکی از آن میان گفت میدانی که این سنک
 چه گفت گفت که این بد چنان از تخیلی و کرسکی سنک مجبورند از
 عنوان ایشان چه توقع توان داشت و از سفره ایشان چه تمتع توان
 داشت * روزی با حرف وصفت (در حرف طارف) چهاران بهارک
 امراد قدر که ربیع معناسنه (یا جمعی با حرف مصاحبت اضافت
 بیایه) هوا سودا معناسنه در (گشت اسم مصدر در کرمک معناسنه
 (تماشای صحرا ده بیایه تماشای صبر معناسنه صحرا معروف (دشت اووه
 معناسنه در (بیرون طشیره دیمکدر) رفتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر
 (چون ادا ت فعلیل (موضعی یا حرف وحدت) ساختیم فعل ماضی
 متکلم مع الغیر یونده لیلیدک دیمکدر (انداختیم ده بویه آندق دیمکدر
 یعنی دوشه دک (سکی یا حرف وحدت) (آزار ادا ت مفعول) (دید فعل
 ماضی منفرد غائب کوردی دیمکدر) (زود تیر یعنی چاک) (بانجا با حرف
 صله اول محمله دیمکدر) (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب
 آید شد روی دیمکدر) (بازه سنک بیایه) (برداشت فعل ماضی مفرد
 غائب روی دیمکدر) (چنانکه) (انجیلین که دیمکدر) (پیش سنک بیایه
 کو پکاک او کینه دیمکدر) (اندازند فعل مضارع جمع غائب اثار
 دیمکدر) (پیش وی لامیه وی ضمیری کلیه را جمدر) (انداخت فعل
 ماضی مفرد غائب آندی دیمکدر) (بعضی نسخه ده چنانکه نان یرینه
 استخوان صفت واقعد) (آزار ادا ت مفعول اتی دیمکدر) (بوی کرد
 فوقلدی دیمکدر) (بی توقف اکلمکسر بن دیمکدر) (باز گشت رجوع
 ایلدی دوندی دیمکدر) (هر چند هر نفسد دیمکدر) (آواز دادند
 جاغردیلر) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (شدند
 فعل ماضی جمع غائب اولدیلر دیمکدر) (یکی بری دیمکدر) (ازان میان
 اول اووه دن یعنی ایچارندن دیمکدر) (میدانید فعل مضارع جمع مخاطب
 استفهامی متضمن یلوز مبسکر دیمکدر) (که حرف بیان) (چه گفت

نه دیدی (بدبختان الف نون ادات جمع) بخیلی کر سکی بالری وجدن
 کاف هاء ر سیدن عبدلدر (عی ادات تا کید) خوردن فعل مضارع جمع
 غائب یرلر دیمکدر (خوان ایشان لامیه انلرک سفره سی دیمکدر) توقع امید
 معاشنو در (توان ایشان طوعمق کرک دیمکدر) تمتع فائده معنسته در
 (محصول ترکیب) برکون بهار فصلنده دوستاندن بر جمع ابله کرک مک
 سود اسبله و صحراود شیت نما شاسی ابله طشتره کندنک چونکه برخرم
 بر وضعد منزلی ایللیک و سفره دوشه دیک اراقدن برکلب آتی کوردی
 بر ویاپک کندی بیا اولره ایرشددی حاضرلردن بری برطاش پارچه سی
 قالدردی وکلب اوکنه اتمک اتارکی یاخود کک کی اتمک اوکنه اتدی
 کلب اتی قو قلا دی واکتمک سیرین دوندی هر نقدر که چاغر دیلر
 التفات ایلدی اصحاب اندن متعجب اولدیلر ایچلردن بری دیدی
 ییلور میسکر که بو کلب ته دیدی دیدیکه بو بد بختلر بخیللکرندن
 و آچاقلردن طاش برلر بونلرک سفره سندن نه امید طوعمق کرک وانلرک
 سفره سندن نه فائده طوعمق کرک (قطعه) خواجه چون افکند
 خوان نزدیک و دور * حظ و بهره برده زانچای درنک * چون ادان
 تعلیل (افکند فعل ماضی مفرد غائب برافدی دیمکدر) خوان
 سفره دیمکدر (تزدیک یقین دیمکدر) دور اراق (حظ و بهره)
 معنسته در (بهره عطف تفسیر یلر) برده ماضیدن قسم ایلتمش
 دیمکدر (زانچا اول محلدن دیمکدر) (بی درنک توقف ستر دیمکدر
 (محصول یت) خواجه چونکه سفره برافدی یعنی سفره فور دینی
 وقت یقین و اراق حظ و نصیب الماش اول محلدن یعنی یقینده اولانکه
 حصه سی و اراقده اولانکه نصیبی وار * حظ مسکین کره اتردیک
 چوب * بهره بیچاره سک از دور سک * (حظ مسکین لامیه) چوب
 دکنک (محصول یت) یت اولی پساندر لوزاغک و یقینک خواجه دکنک
 سفره سندن حصه سی واردر مسکین کدیتک حصه سی یقیندن دکنک
 بیچاره کلبک نصیبی اراقدن طاش یعنی کدی یقینده بولندیغی سبب ابله
 دکنک بیرکلب اراقده بولندیغی جهته طاش بیر بویکی نوعدن قیری
 خواجه دکنک سفره سندن کیمسه متفع اوله مر (عروض) بوقطعه بحر
 رمل مسدس محذوفنر که فاعلاتی فاعلاتی فاعلان اولور (طایفه)

بسر برآرسند که میخواهی که پدر تو بمرد تا میراث وی بگیری گفت
 فی امامی خواهم که او را بکشند تا چنانکه میراث وی بکرم خون بهای
 وی نریسم * (بسر برآ ادا لیت صلا) یا حرف وحدت بر سر
 دیمکدر (رسیدند فعل ماضی جمع غائب صور دیلر دیمکدر) که حرف
 بیان (می ادا ت) تا کید (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهای
 متضمنی استر مبین دیمکدر) که حرف رابط (پدر تو لامیه) بمرد
 باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب اوله یعنی فوت اوله دیمکدر
 (تا حرف تعلیل (میراث وی لامیه وی پدره را جعدد) (بگیری
 باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب طونه سین یعنی اله سین دیمکدر
 (فی ادا ت نفی) اما ادا ت استبداک (می حرف تأکید) خواهم
 فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (که حرف رابط) (اورا
 را ادا ت مفعول انی دیمکدر) بکشند باء تا کید ایله و کافی عریک ضمی ایله
 فعل مضارع جمع غائب اوله و رمل یعنی قتل ایده لر دیمکدر (تا حرف
 تعلیل) چنانکه بونده مطلق ادا ت تشبیهی (خون بهای وی انک
 قانی بهاسی دیمکدر) نیز دخی مضامنه در (بستنا تم باء تا کید ایله
 فعل مضارع متکلم وحده الم دیمکدر) (محصول ترکیب) بر سر
 سوال ابلدیله که استر مبین که سنک باباک فوت اوله تا کیم انک میراثی
 اله سین دیدی یوقی استم اما استرم که انی قتل ایده لر تا کیم میراثی الدیغم کی
 قان یواسنی یعنی دخی الم (قطعه) فرزنده که خواهد زنی مال
 پدر را * خواهد که نماند پدر و مال نماند * (فرزند او غل دیمکدر
 و میندا) که حرف رابط صفت (خواهد فعل مضارع مفرد غائب
 استر دیمکدر) فرزنده صفتی (زنی مال خواهد که مفعول غیر صریحی
 (بی ادا ت تعلیل مالدن ایچون دیمکدر) پدر را یا ادا ت مفعول
 خواهد) خبر در (نماید فعل نفی مستقبل مفرد غائب قلبه دیمکدر
 پدر) فاعلی (نماید باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب فاعله دیمکدر
 مال) فاعلی (محصول یت) او غل که مالدن ایچون پدر بی استه به
 یعنی پدر بی مال ایچون استن سون او غل استر که پدر قلم مال فاعله
 حاصلی پدر نیک فوت اولوب مال فاعله سنی خواهد سکره * خوش نیست
 برای پدر و یون میراث * خواهد که کشندش که صحت هم بمیناید *

خوش نیست) خوش دکلدر دیمکدر (بمرك پدر با حرف مصاحبت
 اضافت لامیه (بدن میراث مصدرک مفعولته در میراث المی دیمکدر
 (که حرف رابط) کشند کافک ضمیمه فعل مضارع جمع قائب
 اولذیره لر دیمکدر (شین ضمیر مفعول بتدر مزاجعدر) (که حرف
 تعلیل) دیت معروف (هم دخی دیمکدر) (بستاند بآ تا کید ایله فعل
 مضارع مفرد غائب اله دیمکدر (محصول یت) پدرک اولوی ایله
 ومیراث المی ایله خوش دکلدر یعنی بونکله ده قانع اولمز استر که اتی
 اولدوزه لر که دیت دخی اله (عروض) بو خطعه بحر هر جندید که
 صندر وایتدا اذرب خشو اولر و تانلر مکغوف عروض و ضرب
 محذوف که مفعول مقاعیل مقاعیل فعون اولور رباعی اوزاتسدن
 دکلدر (مطایبه) کنیز کی صاحب جال میکذشت شخصی در عقب
 وی ایستاد کنیزک باوی گفت آنچه خواجه من بامن میکند بخواهی
 گفت بلی گفت بشین که اینک خواجه من از عقب میرسد تا بتوان
 کند که بامن کند* کنیز کی با حرف وحدت (می اداث حکایه
 گذشت) فعل ماضی مفرد غائب کجری ایدی دیمکدر (شخصی یا حرف
 وحدت) (عقب وی لامیه) (ایستاد فعل ماضی مفرد غائب دوردی
 دیمکدر) (باوی با حرف صله) (وی ضمیر شخصه راجعدر) (آنچه
 اول نسنه که دیمکدر) (خواجه من لامیه بتم افندم دیمکدر) (بامن
) (با حرف صله بکا دیمکدر) (می حرف تا کید) (کند فعل مضارع
 مفرد غائب ابیلر دیمکدر) (می خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب
 استقهای منضمین استر مبسین دیمکدر) (بلی اداث تصدیق) (بشین
 بآ تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب اوتور دیمکدر) (که حرف بیان
 اینک) (اشته دیمکدر) (خواجه من لامیه) (می اداث تا کید) (رسد
 فعل مضارع مفرد غائب ایریشور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بالو
 با حرف صله سکا دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (بامن با حرف صله
 بکا دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر صاحب جال جازه کجری ایدی
 بر شخص اینک عقبنده دوردی یعنی آردینه طاقلدی جاره اکا دیدی
 اوله نسنه که بنه افندم بکا ابیلر استر مبسین یعنی صاحبک بکا اشلدیک
 ایشی استر مبسین جاره بک بونکلا منده ایهام وار که مرادی بکا ایشدیکنی

سکاده اینسونمی یعنی بفرماید سونمی دیمک اول شخصیک اکلده سی مولامک
 بکایتدیکنی ایدر مپسین دیمک ظن ایدوب بلی دبدی چاره دبدی
 اوتوراسته مولام ارفه دن ایشور تا کیم سکا بکایتدیکنی ایلر حاصلی
 بکله شمعی کلور سنی استدوکلک کی ایلر (مطابقه منظومه)
 کودی را پدر آمدن سفر * هر که کردش ز در خانه گذر * کودکی
 یا حرف وحدت (کودک کافک ضمیمه چو جق دیمکدر) را اادات
 تخصیص (پدر آمدن فاعلی) هر که هر کس که تقدیرنده در (کردش
 شین ضمیر کودک را جاعدر خانه به مقید) کرد فعل ماضی مفرد غائب
 ایله دیمکدر (زدر خانه مفعول به غیر صریحی) (گذر صریحی
 (محصول بیت) رچو جفک پدری سفر دن کلیدی هر کیمکه خانه سی
 قیوسندن گذر ایلدیه یعنی یکدی ایسه * گفت کای خواجه بدم
 سیم وزرم * مردگانی قدوم پدرم * گفتک فاعلی کودک را جاعدر
 کای) که ای دن مخفقد (که حرف بیان) بده باء تا بکیده فعل امر
 مفرد مخاطب ویر دیمکدر (سیم وزر مفعول صریحی) (میم متکلم مرا
 تقدیرنده غیر صریحی) (مردگانی قدوم پدرم لامیه در مردگانی
 یا حرف مصدر الف نون اادات جمع کاف هاء زمیندن میدک بابامک
 کلک کلکنک مرده سنه دیمکدر (محصول بیت) بیت سابقه مربوطدر
 هر کیمکه خانه سی قیوسندن بکیده دیدیکه ای خواجه بکای بابامک
 قدومی مرده سنه سیم وزر ویر حاصلی هر کلندن مرده قدوم استزدی
 * زیری گفت بدو کای فرزند * مقدم او همه را نیست پسند *
 (زیرکی یا حرف وحدت زیرک فاعل دیمکدر بر عاقل دیمک اولور
 (بدو باودن مبدل با حرف صله اکا دیمکدر) (که حرف ترابط) (مقدم او
 لامیه مقدم مصدر میمدر کلک معنائنه) (همه را را اادات صله جمله به
 دیمکدر) (بسنه مقبول معنائنه در) (محصول بیت) (او غلا بقی هر
 کور دیکلندن مرده استترکی بر عاقل اکلدیدیکه ای اوغل بابامک
 کله سی جمله مقبول دیکدر * مادرش را از غفر آمده شوی * مردگانی
 ز کس مادر جوی * مادرش را از حرف تخصیص سنک مادر بک
 دیمکدر (آمده ماضی دن قسمندر کلش دیمکدر) (شوی فاعلی نوج
 معنائنه) (کس مادر لامیه) (جوی امر حاضر مفرد استنه دیمکدر

(مجهول بیت) سنك اناك قوجه سي سفردن گلش مرگه بی اناك
آمدن استه (عروض) بومشوی بحر مد مستد سندر حسن علی
طاری اولشدر فاعلاتن فعلاتن فعلات اولشدر (مطایبه) شخصی
برشاعری بینی خواند که قافیه در يك مصرع راه مهمله مضوم آورده
بود و در دیگری زاء عجمه مکسوره شاعر گفت این قافیه راست نیست
زیرا که یکی حرفی راست بی نقطه و یکی حرف راست با نقطه آن
شخص گفت این را نقطه وزن شاعر گفت بکجا قافیه مضوم است
و بکجا مکسور گفت بنکرید این چه نادانست من میگویم نقطه
مرتن وی اعراب ~~ص~~ کند * شخصی با حرف وحدت بر حرف صله
(شاعری با حرف وحدت برشاعره دیمکدر) (بینی ده با حرف وحدت
(خواند و اور سمبله فعل ماضی مفرد غائب از قودی دیمکدر) (که حرف
بیان) قافیه حرف روی دیمکدر که یتك آخریده اول تکرار بدن
حرف در آنکه انواعی واردر اجالا بوحمله بیان ایده لم (اولا قافیه
دید کلری حرف روی در که شعرك آخریده اولان کلمه یتك آخریده اوله
بودخی برقیج وصف ایله وصف اولنور مجرد و مقید و مردف زیرا
قافیه به سکن حرف دخی تابع اولور دردی رویدن اول دردی
صکره اول کلن الفه تأسیس و دخیل و قید ردف صکره کلن وصل
و خروج و مزید و نازه بعضی طرفای عجم مجموعی برقطعه ده جمع
ایتمشدر (قطعه) قافیه در اصل يك حرفست و هشت آرایج (چار
پیش و چار پس آن نقطه اینها دازه (حرف تأسیس و دخیل و ردف
و قید آنکه روی (بعد زان وصل و خروجست و مزید و نازه) بوظفوز
حرف التي حرفه دخی داخل اولور رس و اشباع و حدود و توجه
و بحری و نفاذ بودخی بریتده مندر جذر (بیت) قافیه راشش بود
حرکت بقول استاد (رس و اشباع و حدود و توجه و بحری و نفاذ)
امدی اگر رویتك ما قبلند حرف علی و نون اولمازسه بالکزر روی
بولنورسه اگر قافیه مجرد دیرل و ما قبلند کی حرفك حر که سنه توجه
دیرل (مثلا بیت لمرجه) سلسین اول سیرتا پیا پیغمبرله تاج سر (جمله
فرماتیک انس و فلا تک بحر ویر) بونده سر و بر رازی روی سبتک
و باتک فتحه لوی توجه لکر بری صمبه و یا کسره اولسه قافیه عد

اول نماز و اگر رویدن اول حرف علت اولورسه اکا قافیه مردف
 دیرل که اوج درلودرالف اولورسه مردف بالف واو اولورسه مردف
 بو او یا اولورسه مردف بیا دیرل بونلرده ایکی حرف بولنور که بری
 روی و بری حرف رد قدر و برحر که بولنور که رد فک ما قبلنسه ی
 حر که در اکا حدود دیرل مثلاً قافیه مردف بالف (بیت مترجه)
 نه بنده قالدی تحمل نه ذلده صبره مجال) اوشاه حسنه ایسه عز محال
 امر محال (بونده لاملر روی الفلر مردف جیک و حاتک قنعدلی حدود
 و مثلاً قافیه مردف بو او (بیت مترجه) ایله ای خامه عجز اثر اثبات
 وجود دم ارباب هنر در که دکلین بی سود (بونده دالار روی و اولر
 ردف جیک و سینک ضمه لری حدود و مثلاً قافیه مردف بیا (بیت
 مترجه الحقیق) کلدی قریان اولدیغیم شمدی مبارک وقت عبید (دیده
 یدذن اوله نومناه رخسارک بعید) بونده دالار روی یال ردف عینرک
 کسر لری حدود و اگر رویدن اول نون سلاکن او اورسه اکا
 قافیه مقید دیرل (مثلاً بیت مترجه العاجز) زلفک هر برتلی
 اولمش کند (ایلر افتاده لری انکله بند) بونده دالار روی نونلر
 قید میمک و بانک قنعه لری حدود و اگر روینک ما قبلنک ما قبلنسه
 الف بولنورسه و التزام اولنورسه اکا الف تأسیس دیرل ما بعدنسه کی
 حرف که روینک ما قبلی در دخیل دیرل و الف تأسیسک ما قبلنک
 حر که سی رس و ما بعدی که دخیلدر انک حر که سی اشباع مثلاً (بیت
 مترجه الاثیم) شها لطف ایله کل قلله نجاهل (عجب واری قو لکده
 بر نکاسیل) بونده لاملر روی هاوسین دخیل حر که سی اشباع الف
 تأسیس ما قبلنک حر که سی رس لکن بو قافیه مؤسسی عرب التزام
 ایدر عرب و ترک التزام ایتمه معاییدن دکلدر بوند نصکره روینک
 ما بعدنیه متصل اولان حرفه وصل دیرل و اول وقت روی متحرک
 اولور و اول حر که یه بحر ی دیرل (مثلاً قافیه مجرد یا وصل (بیت
 مترجه) انی حبیب کبریا و عالمینک رحمنی (شبهه سز ذانکه بولدی
 کون و امکانات رفعتی) بونده تالار روی یال وصل میم و عینک حر که لری
 توجه روینک حر که سی بحر ی و بیت قافیه مردف بالف با وصل مثلاً
 (بیت مترجه) سنبل می ندر بلسم او کسوی سیاهی) بر شمه ده اکدردی

دل ز هده کلاهی (بونده هالر روی الف رد ف یار وصل یا تک
ولامک حرکه لری حدود هارک کم رویدر حرکه لری مجری مرد ف
بو او و مرد ف بیای ده وصل ایله یو کافیا س ایله و مثلاً قافیه مقید
یا وصل (یت مترجه) برمهوشی کورد مکه ایدر ناز ایله خنده) لعل
شکر آمیز ینسه جان اولدی فکنده) بونده دالهر روی نونلر قید هال
وصل جاتک و کافک حرکه لری حدود رویتک حرکه سی مجری واکر
وصلدن صکره بر حرف دخی کلور سه اکا خروج دیرل بر حرف دخی
کلور سه مزید دیرل بر حرف دخی کلور سه ناره دیرل لکن یونلرک
بجوه عسیده روی متحرک اولور واکر رویدن صکره یاخود رویه
لاحق اولان حرفلردن صکره پر یا یکی یا اوچ یا دخی زیاده کله تکرر
ایدر سه اکا ردیف دیرل (مثلا یت) حال دل قشاده چاه ذفن ییلور
(نوک مزه یله سیننه دردی دلن یه اور) بونده قافیه مجرد دن صکره
ییلور لفظلری تکرار اولمش که ردیفدر امدی بر طالبک بو قدر معلومی
اوانسه کفایت ایدر کرچه بوندن ماعدا قافیه تک انواعی واردر (دریک
مصراع بر مصراعده دیمکدر مهمله نقطه سز دیمکدر (راء مهمله
مضموم موصوفک صفتلرنه در) آورده ماضیدن قسمدر کنور مش
دیمکدر (بود ادا ت ماضی) ودر دیکری بر غیر یسنده دیمکدر (زاء مهمله
مکسور سابق کی مهمله نقطه لی دیمکدر) راست صحیح معناسنه در
(زیرا که ادا ت تعلیل) یکجا بر محله دیمکدر (حرف را یانید) سین ونا
ادا ت خبر (زاست راست کی) یا نقطه با حرف مصاحبت (ابن را
را ادا ت صله یو کادیمکدر (مزن نهی حاضر مفرد اورمه دیمکدر
(بنکرید باه تا کیند ایله فعل امر جمع مخاطب یقینکدر) نادان
جاهل معناسنه در (میکویم فعل حال متکلم وحده سو یلرم دیمکدر
(میکند فعل حال مفرد غائب ایلر دیمکدر (محصول ترکیب) بر شخص
پرشاعه بر بیت اوقودی که بر مصراعده قافیه راء مهمله مضموم
کنور مش ایدی و بر غیر یسنده یعنی مصراع آخرده زاء مهمله مکسور
شاعر دیدی بو قافیه صحیح دکلدر زیرا که بر پرده نقطه ستر حرفدار
و بر پرده نقطه لی زادر اول شخص دیدی یو کا یعنی زاولان حرفه
نقطه اورمه یعنی نقطه سنی فالدر اوقومه شاعر دیدی بر پرده قافیه

مضمومه و پرورده مکسوزه در دیدی باقیگز بونه جاهل در بن دیرم
نقطه اورده اول اعراب ایدز بونده مذوقبات اشکلکی کند و به و برمیوب
جاهل بتنی تقویت و برمکدر (زبانی) آن سفل که مدح راز ذم نشناسد *
* فتح از کسر و کسر ز ضم نشناسد * که حرف رابط صفت (مدح را
را اذات مفعول) نشناسد فعل ننی مستقبل و فرد غائب اکثر دیمکدر
(محصول بیت) اول سفل که مدحی ذم دن فرق ایلز قحی کسردن
کسری ضم دن فرق ایلز حاصلی مدحی ذم دن قحی کسردن کسری
ضم دن فرق و غیر ایلز جاهل و نادان * زود ز عجم که چون دم
از شعر زتند * کوشع و شعر و از هم نشناسد * ذو از اودن مخفف
اوسفل به راجعدر (در عجم عجمه یم دیمکدر) که حرف بیان (چون
اذات استفهام نیجه دیمکدر) دم بویه بیرزده دعوا ده مستعملدر (زند
فعل مضارع مفرد غائب اورر دیمکدر) (کو که اودن مخففدر) شعر
معالموم) شعر اربه دیمکدر (از هم بری برندن دیمکدر) (محصول بیت)
دخی مدح دن ذمی فمحن کسری و کسردن ضمی فرق ایلز
جاهل دن عجمه یم که نیجه شعر دن دم اورر که اول سفل شعری
شعیردن فرق ایلز (عروض) نوربانی شجره اخر بدندر که صدر
و ابتدا اعراب حشو اوللر مقبوض ثانیلر سالم عروض و ضرب ایتدر که
مفعول مغاعطن مغاعطن فع اولور (مطلبیه) دوشاعر برک مانده
جمع آمدند بالوده بر آوردند که بغایت گرم یکی از ایشان هر دیگر برا
گفت این بالوده گرم ترست از عجم و غساق که فردا در جهنم خواهی
آشامید دیگری گفت در جواب یکی بیت از اشعار خود بخوان و برانجا
دم تاهم نوییاسای وهم دیگران * بر حرف طرف (مانده سفره دیمکدر
(جمع آمدند جمع اولدیلر بالوده) با حرف وحشت همزه حرف توسل
(بر آوردند فعل ماضی جمع غائب کنوردیلر دیمکدر) (که حرف رابط
صفت بغایت با حرف مصاحبت یا خود ظرف) (گرم کاف عجمک
فتحه صیحا دیمکدر) (یکی بری دیمکدر) (مراد اذات صله رای تا کید در
(عجم قیثار صومعنا سنه در) (غساق اریک معنا سنه در) (فردا یارین
دیمکدر) (در حرف ظرف) (خواهی آشامید ایچسکر کر کدر) (اشعار خود
لا بیه) (بخوان با تا کید ایله فعل امر حاضر مفرد او قو دیمکدر) (بر

حرف صله (آنجا اول برده دیمکدر) دم دالک فتحیه فعل امر حاضر
مفرد اوفور دیمکدر (تا حرف تعلیل) هم نو هم سن دیمکدر (پاسایی
باه تا کید ابله فعل مضارع مفرد مخاطب راحت ایده سین دیمکدر
(وهم دیکران وهم غیر یلر دیمکدر) (محصول ترکیب) ایکی شاه
بر سفرده جمع اولدیلر بر بالوده ک نور دیلر که غایت ابله یا غایتسه
صیحاق ایدی انلردن بری اول برینه دیدی بو بالوده صیحاق کدر جیم
وغساقندیکه یار بن جهنده ایچسکمز کر کدر اول بری جوانده دیدی
بریت کندی شعرل کدن اوقو واکا یعنی جهنده اوفور تا کیم هم سن
راحت بوله سین وهم غیر یلر مستریخ اوله ل (قطعه) از خنک شعر خویش
یک مصراع * کرکنی نقش بر در دوزخ * خنک ثقیل معنایسه در
ثقیل شعر یکن دیمکدر استهزاء (خویشه اضافت لامیه) (ک حرف
شرط) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلرسین دیمکدر (بر حرف
استعلا) در دوزخ لامیه جهنم قیوسی اوزره دیمکدر (محصول ینت)
کندی ثقیل شعر کدن بر مصراع اگر جهنم قیوسی اوزره نقش ایلرسین
* از جهنم بر حرارت نار * در جیم آورد بروت یخ * (محصول ینت)
جهنم دن آتش حرارتی کنور یعنی دفع ایدر جهنم قینار صوبه
بوز صوفلخی کنور (عروض) بوقطعه بحر خفیفندیر که فاعلان
مفاعیلن فعلن اولور (مطایبه) شاعری پیش صاحب عباد قصیده
آورد هر بیت از دیوانی و هر معنی زاده طبع یک سخن دانی صاحب عباد
گفت از برای ما بچ قطار شتر آورده که اگر کسی مهارشان بکشاید
هر یک بکله دیگر کراید * شاعری یا حرف وحدت (پیش صاحب عباد
لامیه صاحب عباد که فته دیمکدر صاحب استعمالرنده وز بر دیمکدر
صاحب عباد قدر دان بروز یک اسمیدر که (قصیده یا حرف وحدت
همزه حرف توسل) آورد فعل ماضی مفرد غائب کنوردی دیمکدر
(دیوانی یا حرف وحدت) زاده طبع یک سخن دانی یسانیه و لامیه زاده
ماضیدن قسیدر طوغش معنایسه اولاد دیمکدر (زاده طبع حسب
اللفه طبیعت اولادی دیمکدر اما استعمالده شمرده مستعملدر) (سخندان
وصف ترکیبدر سوز بیلیمی معنایسه بوده شاعره مستعملدر) (یا حرف
وحدت) از برای ما یزم ایچون دیمکدر (قطار شتر بیانیه دوه قطاری

دیمکدر (آورده ماضی بدن قسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل
 کتورمش سین دیمکدر) که حرف رابط صفت (کسی یا حرف وحدت
) مہار بولار دیمکدر (شان ضمیر جمع انلک بولارینی دیمکدر) (بکشاید
 باء تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب آچہ دیمکدر) (بکله یا حرف صله
 کله کافک قحی ولامک تحمیلہ سوری دیمکدر) (دیگرہ اضافت لامیہ
) (کراید فعل مضارع مفرد غائب مہل ایدر دیمکدر (محصول ترکیب)
 برشاعر صاحب عبادک قنہ برقصیدہ کتوردی ہریت بر دیواندن
 وهر معنی بر شاعرک شعری حاصلی اطرافدن جمع ایلمش صاحب عباد
 دیدی بز ایچون عجب دوه قطاری کتورمش سین کہ اگر بر کبسه انلک
 بولارینی اچراپسه ہریری بر غیرک سور بسینہ میل ایدر کیدر حاصلی
 ہر سور بدن پردہ کتورمش کپسین (قطعہ) ہی کفتی بد عوی
 دی کہ باشد * بہ پیش شعر عذیم انکین ہیج * ہی اداات حکایہ
) (کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیر ایدک دیمکدر) (بد عوی یا حرف
 مصاحبت) (دی دون دیمکدر) (کہ حرف بیان) (باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (هیج لفظنہ مقیدر) (بہ پیش شعر یا حرف
 ظرف اضافت لامیہ) (شعر عذب موصوفک صفتہ اضافتیدر ملتی
 دیمکدر ملتی اولان شعر بمک قنندہ دیمک اولور) (انکین بان معناسنہ در
) (محصول بیت) (دون دعوا ایلہ دیر ایدک کہ بنم ملتی اولان شعر بمک
 قنندہ بال ہیج اولور یعنی لندنسزدر * زہرجا جمع کردی چندبیتی *
 بد بوانت نہ بنم غیر ازین ہیج * (زہرجا ہر محلدن دیمکدر) (کردی
 فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) (بیتی یا حرف وحدت) (چندبیتی
 بر قج بیت دیمکدر) (بد بوانت یا حرف ظرف سنک دیوانکدہ دیمکدر
) (نہ بنم فعل فی مستقبل متکلم وحدہ کورہ مم دیمکدر) (محصول بیت)
 ہر محلدن بر قج بیت جمع ایلدک سنک دیوانکدہ بوندن غیری ہیج
 کورہ مم یعنی شعرانک دیوانندن سرقہ ایتدیمک بیتلردن غیری
 دیوانکدہ برشی بوقدر * اگر ہرک بجای خود بدود باز * بیجز کاغد
 خاند بر زمین ہیج * بجای خود کندی پرینہ دیمکدر) (رود فعل
 مضارع مفرد غائب کیدرسہ دیمکدر) (باز کیر و دیمکدر) (بیجز یا حرف
 زائد) (خاند فعل فی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر) (محصول بیت)

اگر هر بری کنندی برینه کبرو کیدرسه کاغددن غیری زمین اوزره
 برنی قالمز (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدسنددر که یا لکز عروض
 و ضربی مقصور که بر مصرای مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن اولور
 (مطایبه) فرزدق ملک بصره را که خالد نام داشت مدح کرد و صله
 مدح خود چنانکه میخواست نیافت باین دو پیش هجو کرد * ملک
 بصره لامیه ملک پادشاه دیمکدر (را ادات مفعول) (که حرف بیان
) داشت فعل ماضی مفرد غائب اثراندن عبارتدر و معنی حکایه بی منضمی
 (صله مدح خود لامیه از در صله پیونده احسان معنسانه) چنانکه
 انجیلین که دیمکدر (می ادات حکایه) خواست و او رسمیه فعل ماضی
 مفرد غائب استزاید دیمکدر (نیافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی
 دیمکدر) بیان با حرف مصاحبت شین ضمیر خالده راجعدر (هجو
 ذم معنسانه در) (محمول ترکیب) فرزدق بصره ملکینی که نامی خالده ایدی
 مدح ایلدی و کنندینک مدحینک احسانتی استدیکی کی بولدی بو
 ایکی بیت ایه هجو ایلدی یعنی دلخواهی قدر احسان کور منجه هجو
 ایلدی (شعر) لقد غرتنی من خالد باب داره * ولم ان اللوم حشو
 اهايه * لقد لام حرف ابتدا (قد حرف تحقیق) غرت فعل ماضی مفرد
 غائب نصر باینک مضاعفندن (نون حرف وقایه یا حرف متکلم
 مفعول به صریحی) من خالد غیر صریحی (باب بدل) دار باینک مضاف
 الیهی (ضمیر خالده راجعدر و دارک مضاف الیهی) (واو حالیه) (لم ادر
 بجد مطلق نفس متکلم و حده فاعلی تحتده جمله سی حالیه ناقص
 یأیدن بن بیلسم دیمکدر) (ان حرف مشبهه بالفعل) (ال حرف تریف
) (لوم لامک ضمیه شغل و زننده مصدر در الحق دیمکدر لفظاً منصوب
 انک اسمیدر) حشو ایچ دیمکدر ظرفیت اوزره منصوب ظرف مستقر
 جمله سی محلی مرفوع انک خبری اسم و خبر جمله سی تأویل مصدرده
 محلاً منصوب لم ادرنک مفعول صریحی (اهاب دری دیمکدر پوست
 معنسانه حشوک مضاف الیهی) (ضمیرده اهابک مضاف الیهی) و خالده
 راجعه در (محصول بیت) تحقیق بی خالدک اوی قبوسی خالددن
 مفرور قیلدی یعنی قبوسنک غلبه سی و احشام خانه سی بی مفرور
 قیلدی حال بو که بن بیلسم تحقیق الحلق خالدک در بسی اینجند

اولیچیدر حاصلی احشامیدن مغرور اولدم دنائت پوست ایچنده
اولدیغنی بیلدم * ولست وان اخطأت فی مدح خالد * باول انسیان
خرا فی ثیابه * (لیست فعلدر افعال ناقصه دن تاضمیر متکلم اسمی بن
اولدم دیمکدر) (واو اعراضیه) (ان حرف وصل) (اخطأت فعل ماضی
متکلم وحده افعال باندن هر نه قدر خطاده ایلدم ایسه دیمکدر) (فی
اخطأت به متعلق مدح مفعول فیهی خالده مضاف) (باول ظرفی مستقر
لیست نک خبری یازاند د کل) (اول انسیان مضاف) (خرا فعل ماضی مفرد
فائب قبح بانیك مهموز اللامندن فاعلی تحتیده انسیانہ راجع جله سی
انسیانک صفتی بسته ایدی دیمکدر) (فی با معنایسته خرایه متعلق) (ثیاب
ثوبك جمیدر ضمیر انسیانہ راجع مضاف الیه) (محصول بیت) (خالدك
مدخند هر نقدر خطا ایتدم ایسه ده ثیابه یتسهلین انسیانك ارلده
واقع اولیچیبسی اولدم یعنی پو فعل شنیعنی ابتداء بن ایتدم بندن
ارل بونك وصف من خرقله چوق کیسه انوائی تلویث ایلشدر
(عروض) بوقیطه بحر طوبلدندر که فعولن مفاعیلان فعولن مفاعیلن در
صدر و ابتداء حشور سیالم عروض و ضرب مقبوضدر که فعولن مفاعیلن
فعولن مفاعیلن اولشدر (رباعی) اراسته بیرون سرای دیدم *
در مدح خداوند سرایچیدم * (اراسته بیرون ترکیب مزجی انواغندندر
طیشره سی مزین دیمکدر) (سرای با حرف وحدت) (دیدم فعل ماضی
متکلم وحده کورد دیمکدر) (در حرف ظرف) (مدح خداوند سرا
لامیه و بیانیه اوصاحینك مدخنده دیمکدر) (یچیدم فعل ماضی متکلم
وجده طولاشدم دیمکدر) (محصول بیت) (طیشره سی مزین بر سرای
کورد سرای صاحینك مدخنده طولاشدم یعنی مدح ایتك مراد
ایتدم و مدح ایتدم * آلود شعار شعر پاکیزه من * از لوث حدث چو
مدحش اندیشیدم * (آلود فعل ماضی مفرد غائب بولاشدی دیمکدر
(شعار شعر پاکیزه من لامیه و موصوفك صفتیه در بنم پاکیزه اولان
شعریمك شعاری دیمکدر شعار ثوب معنایسته علامت معنایسته شهرت
معنایسته کلور) (پاکیزه پاك دیمکدر) (لوث حدث لامیه لوث می دارلق
حدث نجس معنایسته) (چو ادا بت تعلیل) (مدحش شین ضمیر خداوند
سرایه راجعدر) (اندیشیدم فعل ماضی متکلم وحده دوشوندم دیمکدر

(محصول بیت) صاحب خانه مدخنه مباشرت ایستدم اما بنم پاك
اولان شهر يك جامه معانسی باشهت وشانی حدث مردار لغندن یعنی
انك مردار اوصافك مردار لغندن بولاشدی چونكه مدخنه دوشوندم
حاصلی مدحنی تفكر سبيله شعر م ملوث اولدی (عروض) بور باعی
شجره اخرب ندر صدر و ابتدا اخرب حشو اوللر مكفوف ثانیلر
سالم عروض و ضرب ابتر كه مفعول مفاعیل مفاعیلن فع اولور
* چون این دو بیت بخالدیر سید هزار درم بوی فرستادو پیغام داد كه
باین درمها معنی را كه از باطن خود نموده و ظاهر خود را بان آلوده
بشوی * چون ادات تعلیل (بخالد باحرف صله) (رسید فعل ماضی
مفرد غائب ایشدی دیمكدر) (بوی با حرف صله وی فرزدقه را جعفر
فرستاد) فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمكدر) پیغام خبر
مهناسنه در (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمكدر) كه حرف بیان
باین درمها) باحرف مصاحبت ها ادات جمع بودر ملایله دیمكدر
معنی) یا حرف تنكیر (را ادات مفعول) كه حرف رابط صفت شول
معنی بی دیمكدر كه مراد حدثر (باطن خود لامیه) نموده ماضیدن
قسمدر یا حرف خطاب همزه حرف توسل كور مش سین دیمكدر
ظاهر خود) باطن خود کی (آلوده نموده کی بولاشدر مش سین دیمكدر
بشوی) باه تا كیدایله امر حاضر مفرد ییقه دیمكدر (محصول بیت)
چونكه بوا یکی بیت خاند ایشدی بیک در هم فرزدقه ارسال ایلدی
و خبر و یردیکه بودر هم ملایله شول معنی بی كه باطنكدر كور مش سین
و ظاهر یکی انكاه بولاشدر مش سین ییقه یعنی باطنكدر مشاهده
ایتد بیک حدث كه انكاه ظاهر ك ملوث اولمش بواجبه را ایله ییقه
(قطعه) عجب مدارز ممدوح اگر كند احسان * بجای مادح خود كرجه
نیک و بد كوبد * (عجب مدارز عجب ایله دیمكدر) بجای مادح خود
لامبدر (باحرف صله) جای مقسم (كرجه اصكر چه دیمكدر
(محصول بیت) ممدوح دن نجب ایله اگر كندی مدح ایدیجسته
احسان ایدرسه اگر چه نيك و بدده سو یلرسه یعنی كرك اعلا كرك بد
سو یلسون ممدوحك مادحه احسانی محل نجب دكدر * ز بحر جود
كند رشحه روان كه بدان * ز لوح خاطر و حرف ذم خود شوبد *

بحر جود بیانیہ رشتہ صبرنتی معناسنه (یا حرف وحدت همزه حرف
 توسل) روان آقبحی معناسنه و (بدان بان دیمکدر یا حرف مصاحبت
) لوح خاطر مجازا بیانیہ (اوپه اضافت لامیه اوصمیر مادحه راجعدر
 حرف ندم خود بیانیہ و لامیه) شوید فعل مضارع مفرد غائب شوییدن دن
 یا شستن دن مقدم بیان اولندی یقر دیمکدر (محصولیت) جود و محضا
 بحرندن بر صبرنتی روان اولور که انک ایله مادحک خاطری کو خسندن
 کندنی ذمی یقر یعنی مادحه احساندن تعجب ایله زیرا احسان
 صوبی ایله قلبنده مضمر اولان ذمی تطهیر ابلی (عرض) بوقطعه
 بحر مجتث مجبوندن مغاعلن فعلاتن مغاعلن فعلات اولور (مطایعه)
 شاعری فاضلی شعری خواند چون با تمام رسانید گفت این را در
 خلا جای گفته ام فرمود که والله راست می گوی ازین بوی آن می آید*
 شاعری فاضلی شعری بازی وحدت بر حرف صله (خواند و اور سمیله
 فعل ماضی مفرد غائب او قودی دیمکدر چون ادات تعلیل) با تمام یا حرف
 صله اتمامه دیمکدر (رسانید فعل ماضی متعدی مفرد غائب ایرشدردی
 دیمکدر) این را ادات مفعول این شعره اشارتدر (در حرف ظرف
) خلا جای کنیف دیمکدر (گفته ماضیدن قسمدر همزه حرف توسل میم
 ضمیر متکلم) فرمود فعل ماضی مفرد غائب پیوودی دیمکدر (که حرف
 بیان راست صحیح دیمکدر) می گوی سویلرسین دیمکدر (بوی آن لامیه
 انک قوقوسی دیمکدر) می آید کلور (محصول ترکیب) بر شاعر فاضله
 بر شعر او قودی چونکه اتمامه ایرشدردی یعنی تمام ایلدی دیدی بونی
 کتیفته سویلشم فاضل پیور دیکه والله صحیح سویلرسن بوشمردن
 اول کنیف قوقوسی کلور (قطعه) سخنور مکو کو که اشعار او*
 ز بحر کدر یا صفا آمد ست* سخنور وصف ترکیبی در شاعر معناسنه
 مکنونی حاضر مفرد دیمه دیمکدر (کو که اودن مخفف) که حرف بیان
 او ما بعدندی کی که به راجعدر (که کیم معناسنه اسمدر) اشعار اودن
 مقدم بر کوید مقدر در اشعار اولامیه اوصمیری شاعر آخره راجعدر
) بحر کدر مجازا بیانیہ استفهامی متضمن یا حرف تردید (صفا کدره
 معطوف آمدست کلشدر دیمکدر) (محصولیت) شاعر دیمه اول
 کیمسه به که دیه انک شعری بحر کدر دیمد ریا خود بحر صفا دیمد ر

حاصلی فلانک شعری عجب اصفا آوری یو خسه کدر آمرزی دیوسو ژال
 ایدن شاعر شاهر دیمه بونده بحر لفظنده تور به وار بحر دریا معنا سنه
 اولدینی صورتده کترده مستعمل اولور کدری چوق صفاسی چوق
 دیمکدر ویریلان معنا کی یاخود بحر ذبو اوزانه دیرلر بویه اولجه
 بحر صفا سلبس معنی سنه بحر کدر ناموزون معنا سنه کلور که شعری
 موزونی یو خسه ناموزونی دیمک اولور * زند صاحب ذوق را بر مشام
 * نسبی که آن از بکا آمد ست * زند فعل مضارع مفرد غائب اوره
 دیمکدر (صاحب ذوق پیانیه) (را ادات تخصیص) (بحرف صله
 (مشام ککر دیمکدر) (نسبی یا حرف وحدت بریل دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (آن نسبه اشارتدر از بکا قندن دیمکدر) (محصول پت)
 صاحب ذوق مشامنه بر روزگار اورر که اول قندن کلشدر یعنی
 نه محال دین یعنی بحر صفا دمی بحر کدر دمی کلشدر بیلور (عرض)
 بوقطعه بحر متعارف بندر که بالکر عرض و ضربی مضرب مقصور در که
 فعلان فعلان فعلان فعل اولور (مطابنه) شاعری پیش طیب
 رفت و کفت چیزی در دل من کره شده است وقت میرا ناخوش
 میدارد و از آنجا فسرده کی همه اعضای من میرسد و موی بر اندام بر میخیزد
 طیب میردی ظریف بود کفت بنیاز کی هیچ شعری کفته که هنوز
 بر کسی نخوانده باشی کفت آری کفت بخوان بخواند باز کفت بخوان
 بخواند کفت بر خیز که نجات یافتی این شعر بود که در دل تو کره شده بود
 و خوشی آن بیرون سرایت میکرد چون ز دل خود بیرون دادی خلاص
 یافتی * شاعری یا حرف وحدت (پیش طیب لامیه طیب فتنه دیمکدر
 (رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (چیزی یا حرف وحدت
 بر فتنه دیمکدر) (در حرف ظرف) (دل من لامیه) (کره دوکم دیمکدر) (شده
 ماضی بدین قسم در اولش معناسنه) (وقت میرا لامیه را ادات مفعول
 (ناخوش فنا معناسنه در) (میدارد فعل حال مفرد غائب بطور دیمکدر
 (از آنجا اول محال دین دیمکدر که میرا دلبر) (فسرده کی یا حرف مصدر
 کاف هاء رسم بدین مبدل فسرده طو کش دیمکدر برودت معناسنه
 (یا حرف صله) (اعضای من لامیه مجموع اعضا دیمکدر) (بر حرف
 استملار اندام وجود دیمکدر) (میخیزد فعل حال مفرد غائب قافزار

دیمکدر (مهدی یا حرف وحدت (ظریف صفتی) (بود ادات ماضی
 ایدی دیمکدر (بتازی یا حرف صله یا حرف مصدر کاف همان مبدل
 یکیمه دیمکدر (شعری یا حرف وحدت (گفته یا حرف مخاطب همزه
 حرف توسل گفته ماضیدن قسمدر سو بولدکی دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (هنوز الان دیمکدر (بر حرف صله (کسی یا حرف وحدت
 (نخوانده باشی او قومش اوله سین دیمکدر (آری ادلت نصدبق اوت
 دیمکدر (پخوان بیه تا کیدایله فعل امر مفرد مخاطب او قو دیمکدر
 (نخوانده بیه تا کیدایله فعل مضارع مفرد ثانی او قودی دیمکدر (برخیز
 فعل امر مفرد مخاطب قالیق دیمکدر (که حرف تعلیل (نجات خلاص
 دیمکدر (یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب بولدک دیمکدر (که حرف بیان
 (در حرف ظرف (دل تولا میسه (شده بود اولمش ایدی دیمکدر
 (خشکی آن لایمه خشکی یاه مصدر به ایله قورولق بیوست معناسنه
 (آن شعره اشارند) بیرون طشره دیمکدر (سرایت یکمک معناسنه
 مصدر در (بگردی ادات حکایه ایله ایدی دیمکدر (دل خود لایمه
 بیرون دادی چیقرک دیمکدر (یافتی مابق کیدر (محصول ترکیب)
 بر شاعر طیب قتنه کندی ویدی بر سنه بنم کوکلده عتده اولمشدر
 یعنی قلبده برشی دور و بنم و قنمی ناخوش طونار یعنی را حنسر ایدر
 و اول محلدن یعنی قلبدن برودت یعنی صوفلق بنم مجموع اعضا سه
 ایر بشور و قلم وجودم اوزره قالفار یعنی تو یلرم اولر بر دیکه طیب
 بر ظریف آدم ایدی دیدی یکیمه هیچ بر شعر سو بولدکی که آنی هنوز
 او قومش اوله سین یعنی بر شعر سو بولدکده کیمه به او قومدکی شاعر
 دیدی اوت یعنی سو بولدیم و او قومدم طیب دیدی او قو او قودی بنه
 دیدی او قو او قودی بنه دیدی او قو او قودی دیدی قالیق زیراتجالت
 بولدک بوشعرایدی که سنک کوکلکده عتده اولمش ایدی و انک بیوستی
 طشره سرایت ایلردی چونکه کوکلکدن چیقرک خلاص بولدک
 (قطعه) چه شعرست این که چون نامش ز دانا * برسی برز بانس
 هرزه آید * که حرف رابط صفت (چون ادات تعلیل (نامش شین
 ضمیری شعره را جعدر شعرك اسمی دیمکدر (دانا صفت مشبهه علیم
 معناسنه (برسی نك مقدم مقول به غیر صریحی (برسی فعل مضارع

مفرد مخاطب سؤال ایلسن دیمکدر (بحرف استعلا) از یانش شین ضمیر
 دانا به راجعدر (هرزه خلط و مزخرف دیمکدر) (آید فعل مضارع
 مفرد غائب کله دیمکدر (محصول یت) شعر دکلد ر بو که چونکه
 انک اسمی عالمدن سؤال ایده سین عالمک زبانی اوزره هرزه کله یعنی
 مزخرف در دیه حاصلی از بابی اکامزخرف دیدیکی شعر شعر دکلد
 * وکر بر شربت بیمار خوانی * تب محرق رود تب لرزه آید *
 (کر حرف شرط) (بحرف صله) شربت بیمار لامبه شربت بونده
 علاج معنسانه در یا خود مطلقا صودیمکدر که طیب روحانیر صوبه
 او فورر (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطب واور سمیه او قویه سین
 دیمکدر) تب محرق طیب لرفتنده جای محرقه دید کاری خسته لکدر
 (رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر یعنی زائل اولور) تب لرزه
 ستمه دید کاری خسته لکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب کلور
 دیمکدر) (محصول یت) اگر خسته نک علاجنه یا خود صوبه اول
 شعری او قویه سین جای محرقه کیدر دفع اولور ستمه کلور (شارح
 ستمه کوریمش (عروض) بوقطعه بحر هنر چندر که مسدس الاجزاء
 بالکن عروض و ضربی محذوف مفاعیلن مفاعیلن فعولن اولور
 (مطایبه) واعظی بر بالای منبر شعری از هر چه ~~کو~~ و بی می مره تر
 می خواند و بترویج آرا گفت والله این را در اثنای نماز گفته ام شنیدم
 که یکی از مجلسیان می گفت شعری که در نماز گفته شده است چنین
 بی مره است نمازی را که در وی این شعر گفته شده باشد چه مره بوده
 باشد * واعظی با حرف وحدت (بحرف استعلا) (باللفظی ناکید ایدر
 بالابوی معنسانه در اما بویله برلده استعلا معنسانه در) منبر معروف
 بونده کرسی دیمکدر (شعری با حرف تنکسیر) (کویی با حرف حکایه
 سوبلر ایدی دیمکدر) بی مره طنسنز دیمکدر (ترادات نفع نیل می
 ادات حکایه) (خواند فعل ماضی مفرد غائب او قوردی دیمکدر
 (بترویج با حرف ظرف ترویج تفعیل بایندن مصدر در رواج و بر مک
 معنسانه) (آرا را ادات مفعول آن شعره اشارتدر) (این را را ادات
 مفعول) (در اثنای نماز را سنده دیمکدر) (گفته ام سوبلشم دیمکدر
 (شنیدم فعل ماضی متکلم وحده) (ایشندم دیمکدر) (که حرف بیان

(یکی بری دیمکدر) از مجلسیان الف نون ادات جمع یا حرف نسبت
 مجلسیایردن دیمکدر (شعری یا حرف وحدت) که حرف رابط صفت
 (گفته شده اسم مفعول سو یلمشدر دیمکدر) (جنبی بونجیلین دیمکدر
 (نمازی یا حرف وحدت) (را ادات تخصیص) (در حرف ظرف) وی
 نمازه راجعدر) گفته شده باشد سو یلمش اوله دیمکدر (چه مزه
 نه لذت) باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر واعظ منبر اوزره هر نشنه دنکه شعر سو یلرایدی طائسز او قوردی
 یعنی هر قنفی کونه او قورسه لذتسز او قوردی وانی ترویجده دیدی
 والله بونی نماز اشناسنده سو یلمشدر ایشندم که مجلسیایردن بری
 دیدی بوشعر که نمازده سو یلمشدر و بونجیلین طائسز در بر نماز که
 انده بوشعر سو یلمش اوله نه لذتی ونه حلاوتی اولور (قطعه)
 کفتی که دوش گفته ام اندر نماز شب * شعری که قدر جمله اشعار
 از وشکست * کفتی فعل ماضی مفرد مخاطب دیدک دیمکدر (که
 حرف بیان) (دوش دون کیچه دیمکدر) گفته ام سو یلمش دیمکدر
 (اندر ادات ظرف) (نماز شب اخشام نمازی دیمکدر یا نهجد دیمکدر
 ویرا اخشام نمازینه نماز شام یئسو نمازینه نماز خفتن صبح نمازینده
 نماز بامداد اوله نمازینه نماز پیشین ایکنده نمازینه نماز دیگر دیرل
 (شعری یا حرف وحدت توعینه) (که حرف رابط صفت) (قدر جمله
 اشعار لامیه در قدر مقدار و مرتبه معناسنده در) (زواراودن مخففدر
 (او ضمیری سو یلدیکی شعره راجعدر) (شکست قریب دیمکدر
 (محصول ترکیب) دیدک که دون کیچه اخشام نمازی ایچنده بر شعر
 سو یلمشکه جمله شعرل قدری اندن شکست اولدی یعنی جمله
 شاعرل شعری انکاه نقصان بولدی * آن شعر اگر زمنفذ سفل
 آمدی فرود * زان یافتی نماز تو همچون وضو شکست * منفذ اسم
 مکاندر چیه جق بر دیمکدر دلکده مستعملدر (سفله اضافت بیانیه
 الحق دلکدن دیمکدر که دیردن نکشدر) (آمدی یا حرف حکا به
 (آمدی فرود چیه ایدی دیمکدر) (یافتی یا حرف حکا به بولور ایدی
 دیمکدر) (نماز تو لامیه) (همچون ادات تشبیه) (وضو واو) ضمیه
 ایدست دیمکدر فحیه ایدست صوبی معناسنه در بونده اولکی

مرادند (محمصول بیت) اول شعر یعنی جمله اشعاره تقدم ابتدا در بیک
 شعر اگر در بدن جیفه ایدی نمازک کی اول شعر دن ایدستک دخی
 بوژولور دی حاصلی اغز کدن جیفه بی ایچون نمازک بورادی
 اشاعیدن جیفه ایدی ایدستک دخی بورولور دی (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع انحراب مکفوفند که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات
 اولور (منظومه) شاعری خواند پرخلل غزلی * کین بحذف الف
 بود موصوف * شاعری یا حرف وحدت (خواند واور سمبله فعل ماضی
 مفرد غائب او قودی دیمکدر (پرکرتدن عبارتندر (خلل نقصان
 معناسنه (غزلی یا حرف وحدت (که حرف بیان (این غزله اشارتدر
 (بحذف الف بیانیه یا حرف مصاحبت (بود فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر بونده مجرد خبر معناسنه در (موصوف وصف
 اولمش دیمکدر (محمصول بیت) بز شاعر پرخلل پرغزل او قودی که
 بو حذف الف ایله موصوف قدر دیو یعنی بو غزلده اصلا الف بوقدر
 دییه پرغزل پرخلل و بز نقصان او قودی * کفتمش نیست صنعتی به
 از آن * که کنی حذف از آن تمام حروف * کفتم فعل ماضی متکلم وحده
 (شین ضمیر شاعره را جعیدز اکا دیدیم دیمکدر (نیست بوقدر دیمکدر
 (صنعتی یا حرف وحدت (آن مصراع ثانی مفهومته اشارتدر (که
 حرف رابط (کنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلله سین دیمکدر
 (حذف مفعولی (آن غزله اشارتدر (محمصول بیت) اول شاعر دیدیم
 اندن اعلا صنعت اولاز که اول غزلدن تمام حروفی حذف ایلله سین
 یعنی بالکلیه غزلی حذف ایلکلاک اول در (عروض) بوقطعه بحر
 رمل مخبوند که فاعلاتن فعلاتن فعلات اولور (منظومه) دی همی
 خواندی بدعوی مطلعی * کین نه مطلع بلکه بحر کوهرست * دی
 دون دیمکدر (همی ادات حکایه (خواندی یا حرف خطاب او قور
 ایدک دیمکدر (بدعوی یا حرف مصاحبت (مطلعی یا حرف وحدت
 مطلع اصطلاحات شعر دند که ابتدا کلن ایکی مصراعه درل
 (که حرف بیان (این مطلع اشارتدر (نه حرف نفی (بلکه ادان
 اضراب (بحر کوهر بیانیه (محمصول بیت) دون دعوی ایلله بر مطلع
 او قور ایدک که بو مطلع مطلع دکل بلکه کوهر بحر بدر یعنی جوهر

کی بر مطلع در دیو بر مطلع او قودک ابدی * کی سزدیک بحر تنها
 خواندش * زانکه هر مصراع بحری دیگرست * کی چن دیمکدر
 ادات استفهام (سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق اولور دیمکدر
 تنها بالکزدیمکدر) خواند بونده مصدر معناسنه در زیر سزد که
 مضارع در اکامقارندر دیمک معناسنه (شین ضمیر مطاعه راجعدر
 زانکه اول سبب نکه دیمکدر) بحری یا حرف وحدت (محصول بیت) چن
 لایق اولور اکا بالکزدیمکدر یعنی لایق دکلدر زیر اول سبب نکه
 هر مصراعی بر غمیری بگردندر خاصیلی بر بگردن دنگز بلکه هر
 مصراعی بر بگردن دنیلور مراد ناموز و نغین پیاندر (عروض) بو
 قطعه بحر رمل مسدس مقصور در که فاعلان فاعلان فاعلات
 اولور (منظومه) کرنیاری خواند و نتوانی نوشتن یاز وزن * زاده
 طبع بر وزن یافتد که نظمیش آوری * کر حرف شرط (نیاری فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب قادر اوله مزین) خواند بونده مصدر
 معناسنه در او قومه دیمکدر زیر مضارع مقارندر (نتوانی ده نیاری
 کیدر لفظا و معنی) نوشتن مصدر در یازمق معناسنه (یا حرف تزیید
 وزن بونده وزن شعر که افاعل فاعیل مراد در) زاده طبع لامیه
 طبع اولادی دیمکدر شعر معناسنه (تا طبع مخاطب) برون طشره
 دیمکدر (افتد فعل مضارع دوشر دیمکدر) که حرف بیان (نظمیش
 شین ضمیر زاده طبعه راجعدر) آوری فعل مضارع مفرد مخاطب
 کتوره سین دیمکدر (محصول بیت) اگر او قومه قادر اوله مزین ایسک
 و یازمقه قادر اوله مزین ایسک یا خود زاده طبعه خارج دوشر سه که
 اتی نظمه کتوره سین حاصلی او قومه یازمقه زاده طبعه موزون
 کلامه قادر دکل ایسه شعر سو بلکه قدرتک یوغسه * زین سه
 خصلت کی توان در شاعری عیب تو کرد * چون نیامد زان خلل در
 منصب پیغمبری * زین سه خصلت بو اوج خصلتین دیمکدر
 (کی چن توان نمکندر دیمکدر) در حرف طرف (شاعری یا حرف
 مصدر) عیب توسنی تعیب دیمکدر (کره بونده مصدر معناسنه در
 ابلك دیمکدر) چون ادات تعلیل (نیامد فعل نفی ماضی مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) آن خصلته اشارتدر (خلل نقصان معناسنه) در حرف

ضله (منعوب پیغمبری بیانیه با حرف مصدر (محصول بیت) بواج
 خصلتدن یعنی لوقومده دن و نازمه دن و شمر بطلمه دن نیجه نمکندر سنی
 شاعر اکرده منعوب ایملک چونکه بواج خصلتدن پیغمبرک منصفینه خلل
 کمدی زیر پیغمبر بمزی حق سیحله غرآن عظیم الشانه الی الامی دیو
 توصیف محل آخرده و ما غلناه للشعر دیو شاعر بی ذاتندن نفی ایلمسند
 جای بو کلامده استمرأ مراد ایدر زیر ایملک خصایص نیدند
 وانک حقنده مدحدر سائره دمدر شمرده عتبله بوبله در (عروض)
 یو قطعه بحر رمل منقدر که فاعلان فاعلان فاعلان فاعلات
 اولور * روضه هقم در دستان مرغان قافیه سنج سرایستان
 سخنوری و طوطیان غزل سرای شکرستان نظم کسری * هقم بدیخی
 دیمکدر (در حرق طرف) (دستان حکایه دیمکدر) (مرغانه اضافت
 لامیه مرغان الف تون اادات جمع مرغ میم خمیله قوش دیمکدر
 ما بعدینه اضافت موضوعک صفتددر (قافیه سنج وصف ترکیبدر
 حسب اللغة قافیه طاریخی دیمکدر استعمالده قافیه لی کلام سوبلیخی
 دیمکدر مسجع معناسنه (سرایستانه اضافت لامیه سرایستان ترکیب
 مزجیدر بستان سراده دیرل بستان اوی دیمکدر ما بعدینه اضافت
 لامیه (سخنوری وصف ترکیبدر شاعر معناسنه (با حرق مصدر
 (واو عاطفه) (طوطیان الف تون اادات جمع طوطی معروف غزل سرایه
 اضافت صفتددر غزل سرا وصف ترکیبدر غزل ایرلیخی معناسنه
 ما بعدینه اضافت لامیه (شکرستان ستان اادات کتریدر شکرک دیمکدر
 ما بعدینه اضافت بیانیه (نظم کسریده وصف ترکیبدر نظم دوشیخی
 یا حرف مصدر ترتیب نظم ایلیجیلک دیمکدر خلاصه شاعرده
 مستملدر (محصول ترکیب) بدیخی روضه شاعرک سرایستانک
 مسجع قوشلرینک حکایه سی و ترتیب نظم ایلیجیلک شکر لکبک
 غزل ایرلیخی طوطیلرینک حکایه سی بیانددر * شعر در عرق قد مای
 حکما کلامست مؤلف از مقدمات مجله یعنی از شان آن باشد که در
 خیال سامع اندازد معانی را که موجب اقبال باشد رچیزی با اعراض
 از چیزی خواه فی نفسه صادق باشد و خواه نفی و خواه سامع اعتقاد
 صدق داشته باشد یا بی چنانکه گویند خیر لطلبست مذاق یا باقوتیست

سیال با عسل چیز است تلخ یا شور قی کرده زنبور * حرف بونده
 اصطلاح معناسنه در (قدمایه اضافت لامیه قدما قدیمک جمعیدر
 اسکی دیمکدر) حکمایه اضافت لامیه (صکلامی یا حرف وحدت
 (مؤلف اسم مفعولدر مرکب معناسنه (مقدمات مقدممک جمعیدر
 مقدمه یرمقم ایله تالی به درز (مخیله اسم مفعولدر تخیل اولنمش
 معناسنه (شان آن لامیه آن شمیره اشارتدر (باشد فعل مضارع مفرد
 غائب اولور دیمکدر) که حرف بیان (خیال حواسر خسته یا طنه دندر که
 مقدم دماغک یطن مؤخرنده در حس مشترک خزینه دالیدر
 (ساده اضافت لامیه) اندازد فعل مضارع مفرد غائب آه دیمکدر
 (معانی معنائک جمعیدر) را اذات مفعول (موجب اقبال مفعولنده در
 اقباله سبب دیمکدر) (بر حرف صله (چیزی یا حرف وحدت
 (یا اعراض یا اذات تردید اعراض اقبالک ضدیکه نفرت معناسنه
 (خواه استرسه دیمکدر) (فی نفسه ضمیری کلامه را جمعیدر او کلام نفستنه
 دیمکدر) (فی اذات سلب (داشته باشد طومش اولسون دیمکدر
 (یا حرف تردید) (چنانکه انجلین که دیمکدر) (کویند فعل مضارع
 جمع غائب درز دیمکدر) (چر میندا شراب دیمکدر) (علیست خبری
 نعل یرقرمزی طاشدر جواهر اتواغندن (یا حرف وحدت) (مذاب
 اسم مفعولدر افعال یابندن از نمش دیمکدر لعلک صفی (یا حرف
 تردید) (یا قوتی علی اوزره معطوف یا قوت دخی جواهر نوعستنددر
 یرقرمزی طاشدر از بابی فرقی ایدری صفی یری طونفسد یا حرف
 وحدت) (سیال مبالغه وزی اوزره افیمی دیمکدر بوابیکی مثال موجب
 اقبال سلمعدریری نوع مصادق یری کاذب (یا حرف تردید) (عسل
 یال دیمکدر) (چیزی یا حرف وحدت) (تلخ اچی دیمکدر) (شور
 یولانق) (قی کرده زنبور لامیه قی کرده قوصمق دیمکدر) (زنبور آری
 دیمکدر بوابیکی مثال دخی موجب نفرت سلمعدریری کاذب یری صدقه
 قریب تدبر لفظ صلات فی المنطق (محصول ترکیب) (شهر حرف
 قدمای حکماده مقدمات مخیله دن مرکب یرکلامدر یعنی بر شنبه
 موجب اقبال یا خود بر شیدن موجب نفرت اولان معانی بی سامعک
 خیالنه الفاظک شانندن اوله استرسه او کلام نفستنه صادق اولسون

نامتوسه اولسون واسترسه سامع دوعری اعتقاد طومش اولسون
 یعنی اینانسون استرسه اینانسون انجلین که دیرلر خیر اریتمش
 اعلدر یاخود خیر آفیمچی یاقوتدر بوضورتده طبیعت شرابه میل
 ایدر اقبال ایدر نفسنده صادق اولوق لازم دکل وبال آجی برنسنه
 در یاخود بولانق آری قوصموغیدر بوضورتلرده نفس بالدن نفرت
 ایدر اشته حکمای متقدمینه کوره شعر بودر * و متأخرین حکما
 بآن وزن وقافیه را اعتبار کرده اند فامادر عرف جمهور جز
 وزن وقافیه در آن معتبر نیست پس شعر کلامی باشد موزون
 ومقنی وتخیل وعدم تخیل وصدق وعدم صدق را در آن اعتباری
 ولله ذرالشعر ما اعظم شانه وما ارفع مکانه ولبت شعری ایه
 فضیلة اجل من الشعر وای سحر اجزل من هذا السحر *
 متأخرین حکما لامیه حکمائک متأخری دیمکدر (بآن با حرف
 مصاحبت آن مقدمات مجله به اشارتدر (وزن معروف افاحیل
 تفاہیل دیمکدر) قافیه بی اجالا سابقده بیان ایلدک (را ادات سفعول
) کرده اند ایلشدر (فاما ادات استدرک (عرف جمهور لامیه) آن
 کلامه اشارتدر (معتبر افتعال باندن اسم مفعولدر اعتبار اولتمش
 دیمکدر (نیست دکلدر معناسنه) پس ادات تفریع (کلامی یا حرف
 وحدت (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (را ادات
 تخصیص (در حرف ظرفی) آن کلامه اشارتدر (نی یوق دیمکدر (الله
 جار مع المجرور ظرف مستقر مقدم خبر (در دالک فحی وراه مشده ایه
 جزا معناسنه در (شعره اضافت لامیه یعنی شعرك جزاسی وعوضی
 الله مخصوصدر مقام مدحده مستعملدر) ما اعظم قول تعجب نه عجب
 عظیم اولدی دیمکدر (شان لغظا مرفوع فاعلی (ضمیر شعره راجعدر
 (ما ارفع ما اعظم کی نه عجب رفیع اولدی دیمکدر (مکان فاعلی (ضمیر
 یتة شعره راجعدر) لبت حرفه تمنی مأمول اولمیان شی طلبیده مستعملدر
 (شعری یاه متکلم ایه تقدیرا مرفوع اسمی شعر بونده علم معناسنه در
 خبری محذوف حاصلدر یعنی نه اولیدی بنم علم حاصل اولیدی
 یعنی کاشکی شعری ییلیدم (ایه ای تک مؤثی ادات استفهام ومنتدا
 (فضیلت مضاف الیهی) اجل اعظم معناسنه خبری (من اجله متعلق

(الشعر مفعول غیر صریخی (ای سابق اید کی) (شعر مضاف الیهی
 (اجزل خبری بوده اعظام معنا سنده در (من هذا مفعول غیر صریخی
 (الشعر هذا نك مضاف الیهی (محصول ترکیب) حکما نك متأخری
 مقدمات مخبیه ایله وزن و قافیه بی اعتبار ایلشدر در فاما عرف جه و رده
 وزن و قافیه نك غیری اول کلامیه معتبر دکلدر بویه اولنجیه شعر
 بر کلام اولور که موزون و مقفی اوله تخیل عدم تخیل و صدق عدم صدق
 انده معتبر دکلدر بوندن صکره درجه سی عالی اولدیفین یسان ایدوب
 پیورر که شعرك جزا و عوضی اللهه مخصوص صدر نه عجب شعرك شانی
 عظیم اولدی ونه عجب مکان و مرتبه سی رفیع اولدی نه اولیدی
 بنم شعرم اولیدی قننی فضیلت شعر دن اعظم در یعنی بیوکدر وقتی
 شعر بوسخردن اجزلدر ز را شعره شعر حلال اطلاق اولنور حاصلی
 نه برفضیلت شعر دن افضلدر ونه بر شعر شعر دن اجزلدر (مثنوی)
 هیچ شاهد چوسخن موزون نیست * سرخوبی ز خطش بیرون
 نیست * شاهد محبوب دیمکدر (چو ادات تشبیه) (سرخوبی لایبیه
 یا حرف مصدر) (سر رانك تشبیه در علامت معنا سنده کوزلاک
 علامتی دیمکدر (شین ضمیری سخنه راجعدر (محصول بیت) هیچ
 سخن کی موزون محبوب یوقدر کوزلاک سیری خطنیدن طشره
 دکلدر * صبر ازو صعب و تسلی مشکل * خاصه وقتی که بی بردن دل *
 ازو از اودن مخففدر اوضمیر سخنه راجعدر (صعب کوج دیمکدر
 (تسلی اکلمک معنا سنده در (مشکل معروف) (خاصه علی الخصوص
 دیمکدر (وقتی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت (بی ادات
 تعلیل (بردن مصدر در الملق معنا سنده (محصول بیت) سخن بر محبوبدر که
 اندن صبر کوج و تسلی مشکل علی الخصوص بروقت که صکوک
 الملق ایچون یعنی عاشقانه کوکل الملق ایچون اوقنه هیچ تحمل اولنور
 * کند از وزن بیر خلافت ناز * کند از قافیه دامانش طراز * کند
 فعل مضارع مفرد غائب ایلر دیمکدر (بیر لفظنه مر بوطدر بیر
 کند کبر دیمکدر لبس معنا سنده (بیر با حرف صله) (خلافت ناز
 بیانیه (دامانش شین ضمیر سخنه راجعدر (طراز علم معنا سنده که
 بعض دیبا واطلسدن اوموزلرینه و سائر لرینه زینت یا علامت

اینجا چون دیکد کلمی شیر بود داما مناسبتیله شاطر انکی
 دیکد کلمی شیر (محصول بیت) وزن دین ناز خلعنی کیر یعنی معنی بر
 محبوب بی بدلد که ورتی ناز مشا به سنده قافیه دن سهندک
 انکی طراز ایلر یعنی انکی مزین اولور * یا بخلخال ردیف آراید *
 * برجین خال خیال افزاید * پایاق دیمکدر (بخلخال ردیف بیانیه
 یا حرف مصاحبت) خالخال عرب و عجم خانو نلری ایاقلرینه طاقد کلمی
 حلیدر ردیف مقدماتی اولندی ردیف خالخال ایلد دیمکدر (آراید
 فعل مضارع مفرد غائب بزه به دیمکدر (بر حرف استعلا) جین آکین
 دیمکدر ناصیه معنایه (خال خیال مجازا بیانیه خال بک دیمکدر
 خیال بوده معانی دقیقدن عبارتد ر (افزاید فعل مضارع مفرد غائب
 آرتیرد دیمکدر بوقعلرک فاعل کلمی سهندک راجعدر (محصول بیت)
 ایاغنی ردیف خالخال ایلد بزه به ناصیه سی اوزره خیال کبی اولان خالنی
 آرتیرد یعنی معنی محبوبی ردیف خالخال ایلد قدم مزین ایلد
 و خیال خالنی زیاده ایلد بویله رضا اوله * رخ ز تشبیه دهد جلوه
 چوماه * ببرد عقل صد افتاده راه * رخ میندا یکاق دیمکدر (تشبیه
 بکزنمک دیمکدر اصطلاحاتی مخصوصا برفه در (دهد فعل مضارع
 ویرد دیمکدر (چو ادات تشبیه) ماه آی دیمکدر قر معنایه اشسته
 تشبیه چوماه کیدر درون عاشقه ضیا و فرح ویرمه محبوبی ماهه
 تشبیه ایش (ببرد پاه تا کید ایلد فعل مضارع مفرد غائب آلور دیمکدر
 (عقل صد افتاده لامیه افتاده دوشمش دیمکدر (زراه مفعول به غیر
 صریحی (محصول بیت) یکاق تشبیه جلوه ویرمه کبی یعنی معنی
 روی تشبیهات و استعاراتدن ناشی آی کبی جلوه ایلد بوز قدر بواندن
 دوشمشک عقلنی آلور حاصلی عشاقک عقلنی پراکند و پریشان
 وی شعور ایلر * مونجهنپس زهم یشکافد * خالی از فرق دو کسو
 یافد * موقیل دیمکدر (بجنپس یا حرف مصاحبت بجنپس تفصیل
 پابندن مصدر در اصطلاح شعرده جمیع حروفی یا اکثر حروفی مطابق
 اولان کلماته دیرلر بوده برفاق نوعدر نام و ناقص وزان و مرکب و مکرر
 و مطرف و خط مثلا خاشام معنایه اولان شام ایلد ولایت علی اولان
 شام و دال مضمومه ایلد در دالیه دال مفتوحه ایلد درد و خامه ایلد خام

و غمخوار ایلله غم خوار و آزار ایلله زار و خاری ایلله داری و بشر ایلله پسر
 کبی (زهم بری برندن دیمکدر) بشکافد باه تا کید ایلله فعل مضارع مفرد
 غائب بار بار یعنی آیرد دیمکدر (خالی بوش معناسنه) فرق معلوم (کبسو
 صاج بولکی دیمکدر) بافند فعل مضارع مفرد غائب اورددیمکدر
 (محصول بیت) نجینس ایلله قبلی بری برندن آیرر فرقن خالی ایکی
 بولک صاج اورر حاصلی قبلی فرق دکل بیک برار فرق و تمیز اولماز
 ایکی بولک صاج اورر که خیال کبی * لب ز ترصیع کهر ریز کند *
 * زلف مشکین کهر آویز کند * ترصیع اصطلاح شمراده مصرعینک
 کلمه لری بر رینه وزن و مقفله دارده معادل اولقدرد (کهر ریز وصف
 ترکیبدر کهر دو کیچی دیمکدر) کند ارلور دیمکدر (زلف مشکین
 موصوفک صفتنددر) بعضی نسخهدده جمع مشکین واقعده معنی بر در
 مشکین یا حرف نسبت نون حرف تا کید مشکلی دیمکدر (کهر آویز
 وصف ترکیبدر کهر آصیچی دیمکدر (محصول بیت) لب ترصیعدن
 جوهر دو کیچی یعنی صاچیچی اولور زلف مشکین ده کوهر آصیچی
 اولور حاصلی لبدن کوهر اردو کر زانسه جوهر تعلیق ایلر * چشم
 از ابهام کند چشمک زن * فتنه در انجمن وهم فکن * ابهام ایکی معنایه
 محتمل اولان لفظه با کلامه درلر (چشمک کوزلک معناسنه در) (چشمک
 زن وصف ترکیبی در کوزلک اور یچی دیمکدر) فتنه فکنک مفعول
 صریحی (انجمن جمعیت معناسنه در) وهم فکن مؤخر دماغک بطن
 اولنده در مقدمات باطله ترکیب ایلر (وهم فکن وصف ترکیبدر
 فتنه بر اچیچی دیمکدر (محصول بیت) صنعت ابهامدن وهم جمعینه
 فتنه بر اچیچی اولان چشم سخنه کوزلک ایلر یعنی پیار * بر سر چهره
 نهد زلف مجاز * شود از پرده حقیقت پرداز * بر حرف استعلا (سر
 بونده تا کید در) نهد فعل مضارع مفرد غائب قور دیمکدر
 (زلف مجاز بیانیسه مجاز حقیقتدن عدویه درلر که رسالات استعارانده
 مصر حددر) شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (پرده
 معروف (حقیقت ده معروف (حقیقت پرداز وصف ترکیبی در
 حقیقه صورت و زینت و بر یچی دیمکدر (محصول بیت) جهره سخن
 اوزده مجاز زلفنی قویه یعنی مجازات ایلله حقیقت وجهنی ستر ایلله

و پرده دن حقیقه صورت و ریجی اوله یعنی پرده مجازدن پنه حقیقت
 نمایان اوله بومثنوی مؤلف مرحومک سبحة الابرار نام صکتاب
 منظومنده درکه هر بر بیت دلقرینده صنایعات غریب و بدیع مالا
 مللدراولا شعری استعاره مصرحه طریقله بر محبوب بی همتاب تشبیه
 ایدوب یسه مشبه اولان شعری مراد ایش و مشبه به ملائم اولان
 حالاتی مشبهده اولان احواله تشبیه ایش اولا محبو بلرده اولان
 نازی خلعت تشبیه ایش دائمی ناز وادادن منفک اولدقلمچـ و ن
 شرک و زنی دخی اول خلعت نازه مانند قتلش محبو بلردامان ثوبی
 مزین اینکبله طراوت بخش اولدقلمی کی شرک قافیه منی اکا بکرتمش
 كذلك خلیخال ایله مزین اولدقلمی سالی شرک ردیقلری اولانته مشابه
 قتلش وینه جینده نقطه موهومه کی اولان خالی شرک خیالات
 دقیقسه سنه بکرتمش صنایع بدیعه شره اولان تشبیه محبو بک
 رخنه تشبیه ایش آی کی اولده کلام بخشی قلی یاره یاره جزه لایعجزی
 مرتبه سنه کنوروب اتی خیال کی ایکی صماج اورمه تشبیه ایش
 ترصیع حقیقه ملائم اولان دوکک واصلنی ذکر ایله سله مکنیه
 اجرا ایش ایهام طرفینه شادل اولدیفندن کوزلکه مماثل قتلش
 زلف محبو بلرک اکثر وجهنی اورتمده چهره بی حقیقه زلفی مجازه
 مشابه ایش وینه حقیقت مراد اولسق ایله کاپه بی مراد ایش
 تدبر ان کننت من اولی الابصار والا تکون من اهل الادبار * وانکه
 حضرت حق سبحانه وتعالی کلام معجز طراز قرآنا بماء نئی و ماهو بقول
 شاعر از آرایش تهمت شعر مطهر ساخته و علم بلاغت موردش را
 از حوض ندامت بل هو شاعر با وج تقدس و اعلمانه الشعر و مابقی له
 افراخته نهائیات این معنی راست که شعر فی حد ذاته امری مذموم
 است و شاعر بسبب ایراد کلام منظوم معائب و ملوم بلکه بنابر آنست
 که قاصر ان نظم قرآنا مستند بسطیقه شعر ندارند و معاندان متصدی
 تعمی باز اصلی الله علیه وسلم از زمیره شعر انشمارند و این واضح ترین
 دلیلست بر رفعت مقام شعر شعرا و علو منزلت معجز آفرینان شعرا را *
 (وانکه آندن صکره دیمکدر) (کلام معجز طراز قرآنا) را ادات مفعول
 اضافت موصوفک صفتیه و لامیه معجز طراز وصف ترکیبی در فرآنگ

مجره ابه معنوی اولان کلامی دیمکدر (بمانی باحرف مصاحبت
اضافت بیانه نغز مابعدنده کی آینه اضافتی لامیه (وما هو بقول شاعر)
آینک نی ایچون اولان ماسیله دیمکدر ما حرف نی هو میتد قرآنه راجع
بقول شاعر خبری قرآن شاعر قولیدر اولمدی دیمکدر (الایش بولاشق
معناسنه اسم مصدر در (تمتہ اضافت فاعله در تمتمک شعره
مفعولہ در) مطهر اسم مفعولدر پاک معناسنه (ساخته ماضیدن قسمدر
دوزمش معناسنه بونده ایلمش دیمکدر (علم بلاغت بیانه علم عینک
ولامک فقهه بله صحیحاق معناسنه وعلامت معناسنه در (بلاغت تبلیغ
معناسنه در) فصاحت کلامده تفنن معناسنه در (بلاغت مورد ترکیب
مرجیدر مورد اسم مکان ورود محلی دیمکدر (شین ضمیر قرآنه راجعدر
را ادات مفعول قرآنک مورد بلاغت اولان صحیحاغنی یا عیلاتنی یعنی
فصاحت و بلاغت محلی اولان علمنی یا تبلیغ احکامک محل ورودی
اولان علمنی که مراد حضرت رسولدر زیر علم الهیدی و علم الایمان
و علم البقین دیو حضرت رسول الله اطلاق ایدر که علمدن مراد
افندیز اولمش اولور (حضیض الحلق دیمکدر) اصل حضیض دیو
شمسک فلکی که سماه رابعدرانده اولان کندی فلکینک فلک شمسک
سطحنه مماس اولیان جز نه درلر مثلاً
ایچنده اولان دائرة که منطقه سی منطقه سنه مطابق دهل شمسک
انبه اولوب دوران ابتدکی فلکدر که بر طرفی مماس بر طرفی غیر مماس
مماسنه اوج غیر مماس سنه حضیض دیو که شمس آلتی آی مماس
طرفنده بولنغله حرارت غالب اولور علی العکس برودت بونده حضیض
اسفیلدن عبارت اولور (تدنیسه اضافت لامیه تدنس تفعل بایندن
مصدردر کیر لکم معناسنه) بل هو شاعر قولنه اضافتی لامیه (بل ادات
اضراب هو مبتدائی امی به راجعدر شاعر خبری کفارک نی دکل بلکه
او محمد شاعردر دیو افتراری دنسی الحفاظندن دیمکدر (یا و ج تقدیس
باحرف صله اضافت بیانه اوج بالاده تفصیل اولندیغی اوزره
حضیضک مقابل محل اعلادیمکدر تقدس پاکلک (وما علمناه الشعر
وما ینغنی له) قولنه اضافتی لامیه (ما حرف نی) علماً تفعل بایندن
فعل ماضی متکلم مع الفیر بونده نون جمع تعظیم ایچوندن بر عظیم الشان

تعلیم الیحدک دیمکدر ضمیر مفعول صریحی حضرت محمد را جعفر
الشعر مفعول ثانیه (ماینه خرف نی) (یعنی فعل مضارع مفرد متکسر
مخاطب فاعلی محمد شعر مضاف جعفر) (ما یبقی به متعلق ضمیر حضرت
محمد را جعفر و محمد ایچون شعر لایق اولمز دیمکدر محاضری بن عظیم
الشان اکاشعر تعلیم الیحدم و شعر اکا لایق دکلدر یوز مسبله باکک
او یخنه دیمکدر) (افراخته ماضیدن قیحد و لازمه متعدی پیشنده
مشتز کدر پونده متعدی در یوجملش دیمکدر) (نه خرف نی) (اثبات
این معنی) مصدرک مفعولند اضافتی در (را ادات تطیل (مین و نا
ادات خبر بو معنی بی اثبات ایچون کدر معنی دن مراد کلام آیدر
(که خرف رابط (فی حد ذاته گشندی بعد ذائنده دیمکدر بعد
ماهیندن عبارتدر) (اصری باحرف وحدث) (مذموم صفی) (بسیب ایراد
کلام منظوم) (لامیه و بیاتیه و موضوعک صفت اضافتدر
باحرف مصاحبت منظوم اولان کلامی ایراد ایدوب گنور مک سبیله
مخاطب) (مفاعله باندن اسم مفعولدر خطاب اولمغه مستحق دیمکدر
ملومده) اسم مفعولدر لوم اولمغه مستحق دیمکدر (بلکه ادات اضراب
بنار انست) (اکامینی در که دیمکدر) (ظلم قرآن لامیه) (را ادات مفعول
مستند) افعال باندن اسم فاعلدر اصل لغته طیانچی دیمکدر اما
اصطلاحده برشی معنی غایبه اثبات اتمکه دیرلر (بسیلغه شعر
باحرف صله اضافت پلایه) (بسیلغه طبعیت دیمکدر طبعیت شریه به
ماضیات ایدی دیمکدر) (نداند فعل نی مستقبل جمع غائب طومیدر
دیمکدر) (مضامدان الفنون ادات جمع عناد ایدیچیلر دیمکدر ماضیده
اضافت مستند در) (مضدی ایلرو تکلیفی یعنی اقدام ایدینی دیمکدر
تحدیدی) (فعل باندن مضید در محیطه متعدی بیلدر مک ایچون
مفعوله دیرلر) (بلر ادات فاعلدر بی معناسته تحدی ایدی دیمکدر که
حراد جناب اشرف موجودات وسید مخلوقا تدر) (را ادات مفعول
زمره شمر) (پایه زمره بلوک و طائفه معناسته در) (نشاندر فعل نی
مستقبل جمع غائب صایمیه لر دیمکدر) (این بومذ کور کلامه اشارتدر
واضح) (اشکاره معناسته مصدر در) (را ادات تفضیل با ادات نسبت
نون حرف تأکید) (دلیلی باحرف تشکیر مین و نا ادات خبر) (بحرف صله

رفت) بوجه لك معنایه مصدر در (مقامه اضافت فاعله در مقامك) شعره لامیه (شعر شاعرك چه عیدر) هلو مصدر در حاليك معنایه (مترانه اضافت فاعله در متر لك) (محر آفرینانه لامیه شعر آفرینان الف نون ادات جمع شعر آفرین وصف تركید در وشاعر ممتاز از دین چهار تندر) شعر لایه اضافت معنایه در شعر آراده وصف تركیبی در شعره زینت و برپایی دیمكدر (محصول تركید) اندن مسكره حق سبحانه و تعالی قرآنك معجزه ایله معنون اولان كلاصی و ماهو بقول شاعر كلام معجز اثر یتك نفی ماسبله یعنی قرآن شاعر سوزی دكدر دیمكدر شعر جمعی بولاشغندن پاك ایلاشدر و قرآنك تبلیغی محلی اولان بافصاحت و بلاغتك مورد و كافی اولان صیحاغی یا علامتی كه حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم كفارك بل هو شاعر عید كزری و فهو ملك تدنسی خصیضندن یعنی بلکه شاعر در دیواك و اقیر از رندن حاشائیم حاشا نوع غبار تدنس مشاهده اولمقلق ایضاغندن (وما اعلمناه الشعر و ما ینغی له) نظم دلاراسی پاكلكی مرتبه عالیه یو چلتمشدر یعنی بظیم الشان حییمه شعر تعلیم ابدوم و شعر اكالیق دكدر دیو یور مسیله اوج تقدسه یو چلتمشدر حاصلی افك كفاری تریف و اباطان ایلاشدر معنای آتی بی اثبات ایچون دكدر یعنی حق جل و علاك و ماهو بقول شاعر (وما اعلمناه الشعر و ما ینغی له) قول شعر نقاری بونی اثبات ایچون دكدر كه شعر احد ذاتنده مذموم و شاعر كلام منظوم ایرادی سیمبیه معاتب و ملوم اوله بویله دكدر بلکه بولام شعر نقار اكامینی در كه عقلی قاصر اولنر نظم قرآنی طبیعت شعره مستند طوبیلا یعنی شعر ظن ایتملر و مقدم اولان نهاد چیلر خصمی از اهد و چون ایدی قمر عالمی شعر از مره سبندن تعداد ایتملر و بولام زیاده آشكاره دلیدر شعر انك شعر ینك مقای حالیکه شعر تزیین ایدیچی شعر آفرینلر متر لك و قدر ینك رقمته و بوجه لكته (خطه) * پایه شعر بین كه چون زنجی * نفی تعجبی كردند * (پایه شعر لامیه شعر ك پایه سی دیمكدر پایه مرتبه معنایه) (بین امر حاضر مفرد كور دیمكدر) كه حریف بیسان (چون ادات تعلیلی) نفی نعمت مصدر لك مفعولنه (نعت پیبری لامیه با حرف نسبت پیبرده و جوه از بعد جائز در

پیغامبر پیغمبر پیامبر رسول معناسنه در (کردند فعل ماضی جمع غائب
ایلدیلر دیمکدر (محصول بیت) شعرک هر تیه سنی کور که چونکه نی
صلی الله علیه وسلم اون پیغمبر لک نمئی کافر لائی ایلدیلر حاصلی پیغمبر
دکلسین دیدیلر * بهر نصیح نسبت قرآن * نعت او بشاعری کردند *
بهر (ادب تعلیل) نصیح نسبت قرآن مصدرک مفعولنه و لامیه نصیح
نفعیل باندن مصدر در نصیح قیلای معناسنه قرآنک نسبتی نصیح ایچون
دیمکدر (نعت او مصدرک مفعولنه در او ضمیری نبی صلی الله علیه
وسلمه راجعتر) بشاعری یا حرفه مصاحبت یا حرف مصدر
(محصول بیت) قرآن نسبتی نصیح ایچون اتی شاعر لک ابه نعت
ایلدیلر قرآنی تشبیه اندن اقرب شی بولد قلرندن ناشی (عروض)
بوقطعه بحر خفیفه تدر که فاعلان مفاعیلن فعلات در (شعر بر چند
قسمت چون قصیده و غزل و مثنوی و قطعه و رباعی و شعر اور بمارست
اینها متفاوت بعضی متغیین اند که بر جمع این اقسام شعر گفته اند
و بعضی از ان قبیل اند که میل ایشان ببعضی از این اقسام بیشتر بوده
است چون متقدمان که اهتمام ایشان بقصاید بوده است در مدایح
و مواعظ و غیران و اهتمام بعضی بمثنوی * بر حرف استعلا (چند قسم است
بر قاج قسم در دیمکدر) چون ادب تشبیه (قصیده) اون ایکی بنی
نچاوز ایلیوب مناجات باری بی مشتمل یا نعت رسولی مشعربار کلاک
وصفی حاوی اولان ایانه دیولر (غزل بش و بشدن زیاده اولوب
می و محبوبه متعلق صک لای جامع اولان مضمونه دیولر (مثنوی) یشده
عدد و اوصاف شرط اولیه برق هر نه کونه او اور سیه اولسون اما هر
ایکی مصرع می مفتی او اوب هر بیتک قافیه سی آخر اولان اسلوبه دیولر
(قطعه) بشدن ناقص اولانه دیولر (رباعی) بالاده تفصیل اولان
وزن مخصوص اوزره اولان ایکی یشده دیولر (بمارست مفاعله باندن
مصدر در مهارت معناسنه) متفاوت تفاعل باندن اسم فاعلدر بری
برندن فرقی معناسنه (متغیین فعل باندن اسم فاعلدر هر نوعی
و هر فنی بیلچی دیمکدر) اندادات جمع خبر (که حرف و بیان بر حرف
ظرف (جمع این اقسام) لامیه بوسفملرک ججه سیسته دیمکدر
گفته اند) سولشدر در (قبیل نوع معناسنه) میل ایشان لامیه

بعضی ازین اقسام) بوقسم کردن بعضی سینه (یا شعر زیاد رک) بوده است
 اولشدر (چون ادات بشبه (متقد مان سلف دیمکدر) (که حرف
 تعلیل (اهتمام ایشان لامیه) اهتمام اقتضال بایندن مصدر در صرف
 همت معنائش انلک صرف همتاری (بقصاید باحرف صله قصاید
 قصیده نك جمعیدر) (بوده است اولشدر دیمکدر) (در حرف ظرف
 مدایج مدیحه نك جمعیدر) (مواعظ موعظه نك جمعی بمثنوی با
 حرف صله (محول ترکیب) شعر برقاج قسمیدر قصیده وغزل و مثنوی
 و قطعه و رباعی کبی و شاعران بونلک یعنی بوقسم کردن مهارت شده
 بری برندن فرقلری وارد بعضی متغین ر در که بوقسم کردن جمع بسته
 شعر سوزانلر در و بعضی می اول قبیلند که انلک میلی بوقسم کردن
 بعضی سینه زیاده واقع اولشدر متقد مان کبی که انلک اهتمامی قصیده را
 اولشدر مدایج و مواعظ و انک غیری مناجات کبی شیلر سوزانلر در
 و بعضی سنک اهتمامی مثنوی به اولشدر * بخلاف متأخران که
 ایشان اکثر بر طریق غزل واقع شده است و عدد این طائفه از حد
 و حصر بیرونست و ذکر تفصیل شان از قاعده احاطه متجاوز لاجرم
 بر ذکر چندی از مشاهیر ایشان اقتضای کرده می شود * بخلاف
 متأخران لامیه باحرف صله متأخرانک خلافت دیمکدر) (که حرف
 تعلیل (ایشان ضمیر جمع غائب انلر دیمکدر) (بر حرف استعمال
 (طریق غزل بیایه) (شده ماضیدن قسمیدر اولش معنائش) (مصدق این
 طائفه لامیه بوطائفه نك عددی دیمکدر) (حد نهایت) (حصر
 فلان قدر دیمکدر) (ذکر تفصیل شان مصدر نك معنونه و لامیه
 تفصیل تفصیلک جمعیدر شان ضمیر جمع شعرا به راجعه در شعرا نك
 تفصیلاری ذکر دیمکدر) (قاعده احاطه بیایه احاطه قایلامق معنائش
 (متجاوز تفاعل بایندن اسم فاعلدر یکجی معنائش) (لاجرم بالضرورة
 دیمکدر) (بر ذکر چندی برقاجنی ذکر اوزره دیمکدر) (مشاهیر ایشان
 لامیه مشاهیر مشهور نك جمعیدر انلک مشهور لایندن دیمکدر) (اقتضای
 افتخار بایندن مصدر در قصائتق معنائش) (کرده می شود آیلش
 اولور دیمکدر) (محول ترکیب) شعرا نك بعضی متغین و متقد مان
 اکثری قصاید ماهر و بعضی مثنویده متمساز اما متأخرین بوکا

تحت القدر که انزل که اکثری غزل طریقی اوزره واقع اولشد و بوشعرا
 طائفه سئل که همدی حد و حصر دن بیرونند و انزل که تفصیل لاری
 ذکر قاعده اساطره دن متجاوزدر لاجرم انزل که مشهور لاندن بر قاجنی
 ذکر اوزره اتصال اولش اولون * رودی رجه الله از ماوراء النهرست
 و از مادر تلپتا زاده است اما چنان ذکی و تیز فهم بوده است که
 در هشت سالگی قرآن را جمیع حفظ کرد و قرائت بیاموخت و شعر
 گفتن گرفت و بواسطه حسن صوت در مطربان افتاد و عود بیاموخت
 و در آن ماهر شد و نصرا بن احمد سامانی او را تربیت کرد گویند
 او را ده و بیست غلام بود و چهار صد شتر در زیر بخت و باری رفت
 و بعد از وی هیچ شاعر را این مکنث نبوده و اشعار وی العهده
 علی از وی صدید فخر بر آمده است و در شرح عینی مذکور است که
 اشعار وی هزار هزار و سه صد بیت بوده است و از مخفیان و بیست
 در صفت شراب * رودی با حرف نسبت کاف هاء رسمیدن مبدل
 روده بفر صمدن مصنوع اولان ساز کر بشته دیرل شاعر عود
 دیدگری سنزی چالیدین رودی تلفیق اولمشدر بود معنی جمع
 لغزله رود لفظیه و ردگری معنایه کوره در اما لغت غریبه دند که
 رود اوغل معنایه در کاف حرف تصغیر با حرف نسبت او غلجی
 دیمکدر صغر سنده شعر سو بلدیکندن ره دی دینلشدر (ماوراءالنهر)
 بخارا و خراسان جیحون سیحونی محیط بر اقلجک آیدر (مادر انا دیمکدر
 والده معنایه) ناینا کور دیمکدر اعمی معنایه (زاده ماضی بین
 قسیدر طوغمش معنایه) چنان تجلین دیمکدر (ذکی عاقل معنایه در
 تیز فهم عطف تفسیری شکلیدر و وصف ترکییدر کسکین
 یا خود چاک اکلجی معنایه) (بوده ماضیدن قسیدر اولش دیمکدر
) که حرف تعلیل (هشت سالگی با حرف مصدر کاف هاء
 رسمیدن مبدل و هاء رسمی ادات مقدار (هشت سکن دیمکدر در
 سکن یا شنده دیمک اولوز) قرآن را ادات مفعول (تمام با حرف مصاحبت
 تمامیه) کرد فعل ماضی مفرد ایلدی دیمکدر (قرائت اصطلاحات
 قراده عشره و سده تقریدیه اوقومعه دیرل) بیاموخت باء تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب او کرندی دیمکدر ((گفتن گرفت ماضی مرکبدر

سويلکه باشلدی ديمکدر (بو واسطه حسن صوت لاميه و مصدرک
 فاعله اضافتيدر) (با حرف مصاحبت سببتي متضمن (در حرف صله
 (مطربى يا حرف مصدر مطرب چالغى چالانه ديرل مطرب بلغه ديمکدر
 (افزاده فعل ماضى مفرد عائب دوشدى يعنى ميل ايلدى ديمکدر
 (عود عجمانى بر سازدر که طنزوره مشابه لکن تکنه سي کير اولور
 بود بارلرده مژوکر (پياموخت سابق کي) (در حرف ظرف) (آن عوده
 اشارتدر) (ماهر استاد ديمکدر) (شد فعل ماضى مفرد غائب اولدى
 ديمکدر) (نصير بن احمد بر ياد شاهک اسميسدر) (سامانى يا حرف نسبت
 سامان پردولتک اسميدر که طغوز نفر در يوز ييلدن مجاوز سلطنتلری
 واردر محمود سبکتکين بونلره غالب اولمشدر اولرى علدلىر بونصر
 آنک اوغليسدر ماوراءالنهرده ايدىلر) (اوخمير رود کي به راجعدر) (را
 ادات مفعول) (ترپت بسيلک معناسنه در) (ترپت کرد بسلدی ديمکدر
 (کوشيد فعل مضارع جمع غائب نعل ايدلر ديمکدر) (اورود کي به
 راجعدر) (را ادات تخصيص آنک ديمکدر) (دويست ايکيوز ديمکدر
 (غلام کوله معناسنه) (بود ادات ماضى وازايدی ديمکدر) (چهارصده
 در يوز ديمکدر) (شتر دوه ديمکدر) (در حرف ظرف) (زير رخت بيانچه
 رخت التيمده ديمکدر) (رخت مشاع ديمکدر) (بار رخته معطوف بوله
 التيمده ديمکدر) (اويه اضافت لاميه) (می ادات حکايه) (رفت فعل ماضى
 مفرد قائب کيدرايدی ديمکدر) (بعيد ازوى رود کي دن صيکره
 ديمکدر) (شاعر پرا را ادات تخصيص يا خود حرف صله بر شاعرک
 يا بر شاعره ديمکدر) (مکنش قدرت معناسنه در) (نيودنى ادات ماضى
 بوق ايدی ديمکدر) (اشعاروى لاميه) (رود کينک شعرلری ديمکدر
 (العهد اعتماد ديمکدر مبتدا) (على الراوى ظرف مستقر خبر اما العهد
 على الراوى قولنى مابعد بده اولان کلامک صدق ملزم اولنديغى
 حينده استعمال ايدلر) (صد يوز ديمکدر) (دقتر کتاب معناسنه در
 (برآمده است بونده قريب اولمشدر ديمکدر) (در شرح يميني لاميه يمينيک
 شرحنده ديمکدر يميني فن تاريخده برکتک اسميدر که ابى النصر محمد
 بن عبد الجبار شاعرک عين الدوله المحمود السبکتکين ده تأليف ايلمشدر
 اولى الحمد لله الظاهر باياته در) (سلطان محمود سبکتکينک سيرتده

و وفایات خوارزمی ده تصنیف ایلشدر و حقوق اطایف و غرایب درج
ایلشدر و بر قاج کیمسه اتی شرح ایلشدر از جمله شیخ مجد الدین کرمانی
و صدر الافاضل قاسم بن الحسین الخوارزمی و تاج الدین عبسی بن
محفوظ و حید الدین ابو عبدالله شرح ایلشدر شرح بمینی دیدیکی
بو نلرک بریدر لکن بوشر حطره ظفر بو اوب و آقف اوله مدق
(هذ کوزست ذکر اوانشدر دیمکدر) که حرف پسان (اشعاروی
لامیه نیمه رودکی به راجعدر) (هزار هزار و سیصد بیت) بیک کره
بیک اوجوز دیمکدر (بیده است اوانشدر) (این بیت آتی به اشارتدر
(سخن وی لامیه انک سوز لندندر دیمکدر) صفت و صف معناسه در
(شراب اضافت مفعولته در) (کفته ماضیدن قسمدر سوباش معناسه
(محصول ترکیب کردیکی رخه الله ماوراء الزهر دندر و اناسندن اعمی
طوغشدر اما تجلین عاقل و تیر فہم ایبیکه سکر باشدند قرآنی غما
حفظ ایلدی و قرائت او کردند و شعر سوبلکه باشلدی و کوزله
صوت واسطه سی سبیلہ مطربلقه هوس ایلدی و عود جالغی
لو کردند و عود جالغده ماهر و استاد اولدی و آل سامان ملوکندن
غصبر بن احمد سامانی آتی بسطدی نقل ایدر که رودکی انک ایکیوز کوه سی
واریدی در تیوز دوه انک رختی و یوی التسله کیدر ایدی اندنصره
هیچ بر شاعر انبار شاعر بوقدر قدرت اولدی العہدہ علی الراوی انک
شعر لری یوز کتابه چقمشدر یعنی بالغ اولشدر شرح بمینی مدکوردر که
انک شعر لری بیک کره بیک اوجوز بیت اولشدر بوده یوز کتابه
قریبدر دیدیکی تأیید ایدر و بویستلر انک سوز لندندر که شراب
وصفند سوبلشدر قطعہ) آن عقیقی میبی که هر که بدید * از عقیقی
کداخته نشناخت * عقیقی یا حرف نسبت عقیقی بر قرمز طاشدر
یعنی دیلرک معبر دکدر (میبی یا حرف تنکیر) که حرف رابط صفت
(هر که هر کس که تقدیر نه در) (بدید فعل ماضی مفرد غائب گوردی
دیمکدر) (عقیقی کداخته موصوفک صفتہ اضافتدر) (کداخته اسم
مفعولدر ارنش دیمکدر) (نشناخت فعل نفی ماضی مفرد غائب انکدی
دیمکدر یعنی فرقی ایتدی) (محصول بیت) اول عقیقی کی اولان شرابی که
هر کی که گوردی ارنش عقیقندن فرق و تمیز ایدہ مدی * هر دو بیک

جوهرند ليك بطبع * اين يفسردو آن دگر بکداخت * هردو
 هرايکسي ديمکدر (يك برعناسته در) جوهر اصل ديمکدر (نون
 دال ادات جمع خبر بر اصل ديولر) (ليک ادات استدر اک) (بطبع يا حرف
 ظرف) (اين عقيقه اشارتدر) يفسرد با حرف تا کيد با همزه دن
 منقلب (افسرد فعل ماضی مفرد غائب طوکدی ديمکدر) (آن شرابه
 اشارتدر) (بکداخت بآء تا کيد ايله فعل ماضی مفرد غائب اريدي
 ديمکدر) (محصول يئت) هرايکسي يعني شراب وعقيق بر اصلدندر
 يعني پردر لکن طبيعته عقيق طوکدی مبعده اولدی و شراب اريدي
 صافی اولدی * نابسوده دو دست رنگين کرد * ناچشیده بتارک
 اندر تاخت * نابسوده نا حرف نني ها حرف ترتب سور نمندن يعني
 ياشمقسن رنگين ديمکدر (دو ايکي ديمکدر) (رنگين يا حرف نسبت نون
 حرف تا کيد رنگلي ديمکدر) (ناچشیده نابسوده کيدر طائمه سزين
 ديمکدر) (بتارک يا حرف صله تارک ديه ديمکدر) (اندر باي تا کيد در
 تاخت فعل ماضی مفرد غائب چايدی ديمکدر) (محصول يئت)
 ياشمندن ايکي الی رنگلي ايلدی يعني عکسي بويادی طائمه سزين
 ديه به چايدی يعني فوقوسي باشه اوروب مست ايلدی (عروض)
 بوقطعه بحر خفيفدندر که فاعلاتن مفاعلاتن فعلات اولشددر
 * و در نصيحت کويد * دخی نصيحتده سويلر (قطعه) زمانه پندی
 ازاده دار داد مرا * زمانه را چونکو بنکری همه پندست * زمانه
 عالم ديمکدر پندی يا حرف وحدت (آزاده دار وصف ترکيبدر
 ازاده طونيحي يعني خزنندن خلاص ايدی ديمکدر) (داد فعل ماضی
 مفرد غائب و يردی ديمکدر) (مرا را ادات صله بکا ديمکدر) (زمانه را
 را ادات صله چو ادات تعليل) (نکو ايو ديمکدر) (بنکری بآء تا کيد ايله
 فعل مضارع مفرد مخاطب بقمه سين ديمکدر) (همه جمله ديمکدر آزاده
 دار برينه آزاده وار واو ايله و يردی مصادن واريخي معلوم اولور
 (محصول يئت) زمانه بکا خزنندن خلاص ايدی بر نصيحت و يردی
 زمانه به چونکيم ايو بقمه سين جمله نصيحتدر يعني اطوار وادوار عالم
 عاقله سراپا نصيحت و پندر * بروزيك کسان آرزو مبرزنهار *
 بسا کسا که بروزنو آرزو مندست * بروزيك کسان يا حرف صله

اضافت یائیه ولامیه (روز کون دیمکدر) (نیک ایومعناسته کسان
 الف نون ادات جمع کس خلق معناسته صاحب ثروت دیمکده اولور
 اماروز نیکدن او معنی منفهم اولدیغندن حاجت یوقدر خلقک
 ایوکونته یعنی غنا وجاه وشفاسنه دیمکدر) (آرزو استک معناسته در
) مبرقعل نهی حاضر مقرد ایلمه یعنی ایلمه دیمکدر (زفهار ادات
 تنبیه صقین دیمکدر) (بساچوق معناسته) (کسا الف حرف مبالغه
 بسائی تا کیداید) (که حرف بیان) (بروز تو لامیه باحرف صله سنک
 کونکه دیمکدر) (آرزومند مند ادات نسبت استکلی دیمکدر بونده ده
 شارح کسا الفی ندا معناسی و پریش محلی دکل (محصول یت) (خلقک
 ایوکونته یعنی منصب و رزقنه صقین آرزو ایلمه یعنی محزون اوله
 نیچه چوق کیمسه دل سنک حالکه استکلیدر (عروض) بوقطعه بحر
 محبت نمجوندر که مفاعیلن فعلان مفاعیلن فعلات اولور * ودر بعضی
 تواریح چنان مذکورست که نصر بن اجد از بخارا بمرشاه جهان
 نزول فرموده بود و مدت مکث وی اینجا متمادی شده ارکان دوات را
 خاطر بخارا و قصور و بساتین آن میکشید از رودکی چیزی بسیار
 تقبل کردند تا بیتی چند مشوق و مرغوب وی بخارا بگوید ودر محلی
 مناسب برآهنگ عود بر آن زم کنند در شهری که پادشاه صوبی کرده
 بود این ایسات را برآهنگ عود ساز کرد و بخواند * در حرف ظرف
 (بعضی باحرف تنکیر) (تواریح تاریمک جمیدر) (چنان انجیلین دیمکدر
) (که حرف بیان) (بمرشاه جهان باحرف صله مروشاه جهان برشهرک
 اسمیدر) (نزول مصدر در ایتمک معناسته) (فرموده ماضیدن قسمیدر
 پیورمش دیمکدر) (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (مدت مکث وی
 مدت زمان معناسته در وی ضمیر نصر بن اجد را جعدر مکث الکتمک
 معناسته امک الکتمک زمانی دیمکدر) (انجا اول محله) (متمادی اوزون
 دیمکدر) (ارکان دوات لامیه) (را ادات تخصیص) (خاطر بونده مبل
 معناسته در) (بخارا باحرف صله) (قصور قصرک جمیدر کوشکر
 دیمکدر) (بساتین بساتمک جمیدر) (آه اضافت لامیه آن بخارایه
 اشارتدر می ادات حکایه) (کشید فعل ماضی مقرد غائب چکر ایدی
 دیمکدر) (چیزی باحرف تنکیر) (بسیار چوق دیمکدر) (تقبل تفعل

یابندن مصدر در قبول ایستدرهك معناسنه (كردند فعل ماضی جمع
 غائب ایلدیلر دیمكدر) (تا حرف تعلیل) (یتی چند بر قاج یت دیمكدر
 (مشوق تعلیل یابندن اسم فاعلدر شوق ویریچی دیمكدر و تشویق
 اییدیچی دیمكدر) (مرغبه بویه ترغیب اییدیچی معناسنه) (ویه اضافت
 مفعولنددر) (نصر بن احمد راجعدر) (بخارا با حرف صله) (بگوید
 به تأسف ایله فعل مضارع منفرد غائب سویلیسه دیمكدر) (در
 حرف ظرف) (محلی با حرف وحدت) (آهنگ عود میانه آهنگ او یغون
 معناسنه در) (آن نصره اشارتدر) (ترنم معروف) (در حرف ظرف
 (سهری با حرف وحدت بر صبح دیمكدر) (که حرف رابط صفت
 (صبوحی با حرف نسبت صبح صباح وقتی ایچیلین شیرابه دیرلر
 (کرده بود ایلمش ایدی دیمكدر) (این ایاترا را اداات مفعول) (ماز کرد
 او یدردی دیمكدر) (بخواند اوقو دی) (محصول ترکیب) (و بعضی
 توار بخنده مذکوردر که نصر بن احمد بخارادن میر و شاه جهانیه نزول
 یوموش ایدی و انك مدت مكشی متمادی اولمش ایدی ارکان دولتك
 میلی بخارایه و انك قصور و بسایینه چكردی رودی دن چوق تنسه
 تقیل ایلدیلر یعنی چوق شی قبول ایستدریلر تا کیم بخارایه تشویق
 و ترغیب اییدیچی بر قاج یت سویلیسه و بر مناسب مجلده عود آهنگی اوزده
 نصره ترنم ایلیه بر سهرده که پادشاه صبح ایلمش ایدی بو بیتلری
 عود آهنگی اوزده او یدردی و اوقودی (غزل) یاد جوی مولیان
 آیدهمی * بوی یار مهر بان آیدهمی * یاد جوی مولیان لامیه زرد
 یاد روزگار معناسنه جوی ایرمق دیمكدر مولیان بر مملكتك اسمیدر
 مولیان ایرماغلك روزگاری دیمكدر (آید فعل مضارع منفرد غائب
 کلور دیمكدر) (همی ر مجموعی اداات تأکید) (بوی یار مهر بان لامیه
 و موصوفك صفتنه در) (بوی قوقو دیمكدر مهر) (بان مشفق معناسنه
 مشفق اولان یارك قوقوسی دیمكدر) (محصول یت) (مولیان ایرماغلك
 روزگاری کلیور مشفق اولان یارك قوقوسی کلیور * ريك آمو
 و در شبهای او * زیر پا چون بریان آیدهمی * آمو الف مسموده ایله
 چیمون کارنده بر شهرك اسمیدر) (ريك قوم دیمكدر ريك آمو لامیه
 در شبها ها اداات جمع در شبی با حرف مصدر در شب قتی دیمكدر) (او به

اضافت لامیه ریکه راجع صدر آموک قوملر ینک غلطی دیمکدر
 (زربا ابق التثنيه دیمکدر) چون اادات تشبیه (پرنیان باه عجمک
 قصبه منفش فالیه در) (محصول یت) آمو شهر ینک قومی وانک
 غلطی ابق التثنيه فالیه کی کلپور یعنی بخارایه کمال اشتیاقدن
 بوللزده اولان شداید آسان کلپور * آب جیحون وشکرفهای او *
 خنک مارا تامیان آیدهمی * آب جیحون لامیه (شکرفها ها اادات جمع
 باحرف مصدر شکرف درین دیمکدر) اوبه اضافت لامیه آب جیحونه
 راجع صدر انک درینلکی دیمکدر (خنک خاء مجبه نک کسر یله بوز آه
 دیر) (ملیه اضافت لامیه) (را اادات تخصیص) (تاحرف انتها) (میان
 بل دیمکدر) (محصول یت) جیحونک صوری وانک درینلکی بزم آتیرک
 بلیه کلپور ینه سابق کی کمال اشتیاقدن مشقاتک سهولتی بیسان
 ایتک اولور * ای بخارا شاد باش و دیزلی * شاه زردت میهمان آیدهمی *
 شاد مسرور دیمکدر) (باش امر حاضر مفرد اول دیمکدر) (دیر کج معنای
 زلی) وانک کسر یله امر حاضر مفرد در دیزلی جوق یشا دیمکدر
 هبارندر (زردت سنک فتنه دیمکدر) (میهمان مسافر معنای
 (محصول یت) ای بخارا مسرور اول و جوق یشا شاه جهان سنک
 فتنه مسافر کلپور * شاه باعست و بخارا آسمان * ماه سوی
 آسمان آیدهمی (محصول یت) شاه ماعد و بخارا آسماندر ماه آسمان
 جانبته کلپور * شاه سرهست و بخارا بوستان * سرو سوی بوستان
 آیدهمی (محصول یت) شاه سرود و بخارا بوستاندر سرو بوستان
 جانبته کلپور (عروض) بوغزل بحر دمل سدس محذوفدر که فاعلان
 فاعلان فاعلین در * چنان در نفس وی تأثیر کرد که باشه خاص
 و کفش سوار شد و یک منزل برقت و در بعضی تواریخ این حکایت را
 سلطان سنجر و امیر معزی نسبت کرده اند والله اعلم * چنان انجلین
 دیمکدر) (نفس وی پیانیه کندی نفسنده دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (باشه باحرف مصاحبت شفه کیجه لک اثوابده مصطلحدر
 (کفش بابوچ دیمکدر) (سوار شد یندی دیمکدر) (وقت باه تأکید یله
 فعل ماضی مفرد فاعل کندی دیمکدر) (حکایت را اادات
 فاعول) (سنجر بر پادشاهک اسمیدر) (امیر معزی بر شاعرک لقی در

(محصول ترکیب) بویست از انجلین انک نفسنده تأثیر ایلدیکه کیجه لک
 اتوایی و یا بوج ایله یئندی و بر منزل کندی و بعضی توار بنجده
 یو حکایه بی سلطان سنجر و امیر معزی به نسبت ایلشیر و الله اعلم
 * دقیق رجه الله از جمله شعرای ماقدمست و ابتدای شاهنامه
 وی کرده است و بیست هزار بیت کایش گفته و فردوسی آرا با تمام
 رسانیده و از جمله سخنان و بیست این دو بیت * شعرا شاعران جمعی
 را ماقدمه اضافت یابیه ماقدم (ما اسم موصول تقیم فعل ماضی
 شول شی که بخدی یعنی اسکی دیمکدر قدیم معناسنه) ابتدای شاهنامه
 لایه (وی دقیق به راجه دیر) کرده است ایلدیر دیمکدر (و بیست هزار
 یکریمی بیک دیمکدر) (مکایش کم بیله پیش دن می کیدرم کاف عربک
 خجیله اکسک دیمکدر) (پیش با عربک کسریله زیاده دیمکدر الف
 حرف توسل ترکیب در ارتقا اکسک دیمک اولور) گفته سويلش معناسنه
 (فردوسی نظم شاهنامه اولان فردوسی طوسی در یقینده ذکر ی
 کلور) (آرا اادات مفعول آن شاهنامه به ایلشیر دیر) (با تمام یا حرف
 حمله اتمامه دیمکدر) (رسانیده ماضی دیر قسم دیر ایشدرش معناسنه
 (جمله سخنان وی لایه انک سوزل بنک جمله سنندیر) (این دو بیت
 یوایی بیت (محصول ترکیب) دقیق رجه الله شعرای ماقدمه دندیر
 و شاهنامه لک ابتدائی اول نظم ایلشیر و یکریمی بیک یئندن ارتقا
 اکسک سويلشدر و فردوسی انی اتمامه ایشدر مشدیر و دقیق ناک
 سوزل بنک جمله سنندیر یوایی بیت (قطعه) یاری کزیدم لزه به
 می دم پری نژاد * زان شد ز پیش چشم من امروز چون پری * یاری
 یا حرف وحدت پردوست دیمکدر) (کزیدم کاف عجمک ضمیمه فصل
 ماضی متکلم وحده بکنندم اختیار ایلدم دیمکدر) (از من تبعیضه
 معناسنه) (همه می دم جمله خلق دیمکدر) (پری نژاد وصف ترکیب
 پری اصلی دیمکدر) (پری دیو جنگ مطیعارینه دیو) (نژاد نو ناک
 کسری یوزا عجمه اصل دیمکدر) (زان اول سیدن دیمکدر) (شد
 فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (پیش چشم من لایه لر در
 یم کوزمک او کندن دیمکدر) (چون اادات تشبیه (محصول بیت)
 مجموعی خلفک ایچندن بر بار اختیار ایلدم پری اصلی اول سیدن

بنم کوزنك او كندن پری كی بوكون كندی * لشكر رفت وآن بت
 لشكر شكی رفت * هرگز مباد كمن كه دهد دل بـلشكری * لشكر
 عسکر دیمكدر (رفت یاه تا كید لیه فعل ماضی مفرد غائب كندی
 دیمكدر) بت صنم مقاسنه در محبوبه اطلاق اولور (لشكر شكی
 وصف تركیبیدر عسکر قرچی دیمكدر بهادر معانسه (هرگز اصلا
 دیمكدر) مباد نمی حاضر مفرد اولسون دیمكدر) كه حرف بیان (دهد
 فعل مضارع مضارع غائب ویره دیمكدر) دل مفعولی (بلشكری باحرف
 صله یا نسبت عسکر یهدیمكدر) (محصول بیت) عسکر كندی واوله
 عسکر شكی اولان محبوب مدخی كندی اصلا كیمسه عسکر به كوكل
 ویر و اولسون (عروض) بوقطعه بحر مضارع عدد كه مفعول
 فاعلات مقاعیل فاعلات اولور * واین قطعه هم * بوقطعه مدخی
 دقینك نشاوری جمله سنددر * من ایضا دبر ماندم خوار كنم *
 عزیز از ماندن دایم شود خوار * ایضا بو محله دیمكدر (دبر كج
 مضارع در) ماندم فعل ماضی متكلم وحده ظلدم دیمكدر (خوار و او
 رسمیه ذلیل مقاسنه) كنتم فعل ماضی متكلم وحده اولدم دیمكدر
 (عزیز ذلیل مقابلی) ماندن مصدر در قالمق مقاسنه (دایمه اضافی
 صفت در) شود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمكدر (محصول بیت)
 بن بو محله كج قالدیم خوار اولدم عزیز دایم قالمق قلدن خوار و ذلیل
 اولور یعنی بوملكتمده چوق اكلندیم خوار و ذلیل اولدم * جواب
 اتدر شمر بسا و مانند * عفونت كیرد از آرام بسیار * چو ادان نعلیل
 اندر ادات ظرف (شمر شینك و میاك فتمسه لریله حوض مقاسنه
 صور یكن بره دیر) مانند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمكدر
 (عفونت مصدر در رایحه كریه به دیر) (كرد فعل مضارع مفرد
 غائب طو تار دیمكدر) آرام اكلتمك توقف مقاسنه در (بسیاره اضاف
 بیانه) (محصول بیت) چونكه صوحوصده چوق قاله چوق اكلتمه سدن
 ناشی عفونت حاصل ایدر حاصل كلام شاعر وقت و حال ندن شكابت
 ایدر (عروض) بوقطعه بحر هزج محدوددر كه مفاعیلن مفاعیلن
 فاعول اولور * غار و رجه الله وی نیز از متقدمما نست و در زمان
 دولت سامانیان بوده است و طبعی خوش و شهری دلگش داشته است

و از جمله سخنان ویست این دو بیت * وی ضمیر عماره راجع در (نیر
 دخی دیمکدر) متقدمان الف نون ادات جمع متقدم تفعیل باندن اسم
 فاعل در تقدم ایدیی دیمکدر (ایام یومک جمع در زمان معناسنه) (دولت
 اضافت بیانیه دولتک مابعد ینه لامیه) (بوده است اولشدر دیمکدر
 (طبی) با حرف تنکیر (شعری ده بویه) (دلکش وصف ترکیب در
 کوکل حکیمی معناسنه) (داشته ماضیدن قسم در اثباتدن عبرتندر
 (جمله سخنان وی لامیه لردر انک سوزری جمله سندن دیمکدر
 (محصول ترکیب) عمار رجه الله اول دخی متقدمیندر و سلام بیانک
 ایام دولنده اولشدر و خوش طبیعتی و دلکش شعری واردر و انک
 سوزری جمله سندنر بویکی بیت (قطعه) جهان ز برفی اگر چند
 گاه سیمین بود * زمرد آمد و بگرفت جای توده سیم * برف قار
 دیمکدر (اگر ادات شرط) (چند گاه قاج وقت دیمکدر) (سیمین یا ادات
 نسبت نون حرف تأکید کومشلی دیمکدر) (زمرد معروف) (آمد
 کلدی دیمکدر) (بگرفت باه تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوئدی
 دیمکدر) (جای توده سیم لامیه و بیانیه توده برفین دیمکدر سیم کومش
 معناسندر) (محصول بیت) جهان خادین اگر چه قاج وقتدر کومشلی
 ایدی یعنی ایام ستاده روی ارض کومشتمش کی ایدی زمرد کلدی
 و کومش یغینک بری طوئدی حاصلی بهارک حلول سبیله زمرد
 مشابه اولان نباتات سبزانی مضاعف و بر باد و خراب ایلدی * نکار
 خانه کشمیریان بوقت بهار * باغ کرد همه نقش خویشتن تسلیم *
 (نکار خانه کشمیریان لامیه نکار خانه شول نقش او پیشه دیرلر که انده
 نساو بر کونا کون مندر جدر) (کشمیر بر ملکتنک اسمیدر با حرف نسبت الف
 نون ادات جمع کشمیر لیلرک نکار خانه سی دیمکدر) (وقت بهار بیانیه با حرف
 ظرف) (باغ با حرف ضمه) (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر
 نقش خویشتن بیانیه کنندی نقشی دیمکدر) (محصول بیت) (کشمیر لیلرک
 نکار خانه سی وقت بهارده مجموعی کنندی نقشی پاسته تسلیم ایلدی
 یعنی کنندنه تقدیر نقوش و نساو پروا رایشه باغ و پردی حاصلی انواع
 شکوفه و ریاحین ایله باغ نکار خانه به دوئدی (عروض) (بوقطعه
 بحر محشدر که مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن خفلات اولور * و این قطعه هم

بوقطعه دخی عمار کدر * غره مشو بانکه جهانت عزیز کرد * ای بس
 عزیز را که جهان کرد زود خوار * غره مغرور معناسنه (مشو
 نهی حاضر مفرد اوله دیمکدر) (بانکه با حرف صله) (که حرف رابط
 صفت) (جهانت تا حرف خطاب) (ای حرف ندا تنیده معناسنه) (بس
 بچوقی دیمکدر) (عزیز را را دات مفعول) (که حرف پیمان) (زود نیز
 دیمکدر) (محصول بیت) مغرور اوله اکا که جهان سنی عزیز ایلدی
 یعنی جهانک اقبال ایله سنی عزیز ایله سنه مغرور اوله آکا اول که چون
 عزیزی جهان نیز خوار و ذایل ایلر * مارست این جهان و جهان
 جوی مارگیر * و زمار گیر مار برارد کهی دمار * ماریلان دیمکدر
 حبه معناسنه در (جهان جوی وصف ترکیبی در جهان استیجی یعنی
 طالب دنیا دیمکدر) (مارگیرده وصف ترکیبی در بیلان طونجی دیمکدر
 (برآرد فعل مضارع مفرد غائب جیقرر دیمکدر) (کهی بعض کره
 دیمکدر) (دمار دالک کسریله انتقام معناسنه در) (محصول بیت)
 بوجهان بیلاندر و طالب دنیا بیلان طونجی در بیلان طونجی دن
 بعضی کره بیلان انتقامن جیقرر یعنی جهان دائما خلقی زهر غم ایله
 دلخسته ایلده بیلان کبیدر و انک طالبی مارگیردر هزار واقع اولور که
 مارگیردن مار انتقامن الدیغی کی عالم دخی طالبی غم و اندوه ایله هلاک
 ایلر (عروض) بوقطعه بحر مضارع ندز که مفعول فاعلات مفاعیل
 فاعلات در * و در مقامات سلطان الطریقه شیخ مذکور دست
 که روزی سلطان الطریقه ابوسعید قدس سره قوالی در پیش ایشان
 این بیت بخواند * قوالی با حرف وحدت قوال مبالغه اوزاننددر
 سوبلیجی خواننده معناسنه (محصول ترکیب) سلطان الطریقه
 شیخ مقامات مذکور در که برکون سلطان الطریقه ابوسعید که
 روضه اولده تفصیل اولندی قدس سره نک بر قوال حضور زنده
 بوینی اوقودی (بیت) اندر غزل خویش نهان خواهم کشت * تا بر لب نو
 بوسه زنم چون تو بخوانی * اندر حرف ظرف (غزل خویش لامیه
 کندی غزلده دیمکدر) (نهان کیزی دیمکدر) (خواهم کشت اولمق
 استرم دیمکدر) (ادات تعلیل) (بر حرف صله) (لب تولا یه سنک طودا غکه
 دیمکدر) (بوسه زنم او په یم دیمکدر) (چون اادات تعلیل) (چون تو برینه

(بعض نسخه ده چوئش واقع در اول وقت شین غزله راجع اولور)
 (بخوانی اوقویه سین دیمکدر (محصول بیت) کندی غزلده کبرلی
 اولوق استرم یعنی کبر لئک استرم تا کیم سنک طوداعکی او په یم چونکه انی
 اوقویه سین حاصلی سن اوقودینک وقت طوداعکی او پک ایچون
 کندی غزلده مستور اولوق مراد ایده رم * شیخ را وقت خوش شد
 پرسید که این شعر کبست گفتند ازان عماره فرمود برخیزید تا زیارت وی
 رویم باجم مریدان زیارت رفتند * شیخ را اادات تخصیص شیخ
 (وقت خوش شد صفایاب اولدی دیمکدر (کاتبندر) پرسید فعل مضارع
 مفرد غائب سؤال ابلدی دیمکدر (که حرف بیان) این ینسه اشارتدر
 (شمر کبست لامیه کچک شعر یدردیمکدر (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دیدیلر دیمکدر) ازان عماره عماره دن منقولدر دیمکدر (فرمود فعل
 ماضی مفرد غائب پیوردی دیمکدر (که حرف بیان) برخیزید فعل
 امر جمع مخاطب فاعلک دیمکدر (تا حرف تعلیل) زیارت وی لامیه
 با حرف مصاحبت (جمع مریدان هر یدر جچی ايله دیمکدر (زیارت
 با حرف صله) رفتند فعل ماضی جمع غائب کتدیلر دیمکدر (محصول
 ترکیب) شیخ خوشنه کلدی یعنی صفایاب اولدی سؤال ابلدیکه
 بو کچک شعر یدر دیدیلر عماره دن منقولدر پیور دیکه فاعلک تا کیم
 انک زیارتنه کیده لم و مر یدر جعبله زیارتنه کتدیلر * عنصری
 رحمه الله مقدم شعراء عصر خود بوده است و وی را عین الدوله
 محمود سبکتکین نظر قبول ملاحظت فرمود و از سخنان و بیست
 این دو بیت در مدح او * مقدم شعراء عصر خود لامیه در کندی
 عصرینک شاعر لئک مقدیمی دیمکدر یعنی وقتبنده جمله به تقدیم
 اولنوردی (وی عنصری به راجعدر) را اادات مفعول (عین الدوله
 عین یمنین فاعیل بمعنى فاعل مفعولنه مضاف دولته معینت و برچی
 یا فاعیل بمعنى مفعول فاعلنه مضاف دولت کندیلر معینت لئش یا خود
 عین یسار مقابل صاع دیمکدر دولتک صاع جانی که صاع هر خصوصده
 اشرف اولدیغدن یا خود عین آند معنای دولت کندویه عین ایدر
 یعنی پادشاه باشی ایچون دیرل خلاصه سلطان محمودک لقی در
 (نظر با حرف مصاحبت) قبوله اضافت بیانیه قبول رد مقابل در

(ملاحظات ملاحظه نك جعبد سلا حظه بونده التفات معناسه
 (فرموده ماضیدن قسمدر پور مشدر دیمکدر) (مختان وی لامیه
 (مدح اوده لامیه او سلطان محمود راجعدر (محصول ترکیب)
 عنصری رخه الله کندنی زمانك شاعرلینك مقدم واعلامی
 اولمشدر وائی بین الدوله محمود سبکتکین قبول نظریله التفات
 پورمشدر وائك سوززنددر بوایکی بیت سلطان محمودی مدعه
 توان شاهی که اندر شرق و در غرب جهود و کبر و ترسا و مسلمان*
 آن اسم اشارندر (شاهی با حرف و خدت نوعیه) (که حرف رابط
 صفت (اندر حرف ظرف) (محصول بیت) سن اول پرشاهسین که
 شرق و غربده خلاصه بچع عالمده یهودی و نصرانی و بت پرست
 و مسلمان* همی گویند در وسیع و تهلیل* که یارب عاقبت محمود
 کردن* همی ادات نا کید (گویند فعل مضارع جمع غائب دیرل
 دیمکدر) (در حرف ظرف) (تسبیح سبحان الله دیمکدر) (تهلیل لاله لاله
 دیمکدر مراد عبادات و طاعاتدر) (که حرف بیان) (کردان فعل امر
 مفرد مخاطب ایله دیمکدر) (محصول بیت) بیت اوله مرهوند شرق
 و غربده یهود و کبر و ترسا و مسلمان دعا رنده دیرل که یارب عاقبت
 محمود ایله بونده توریه واردر تدبر (عروض) (بقطعه بحر هزجنددر که
 معاعیلن معاعیلن معاعیلن در (و این رباعی هم) (رباعی دخی
 ائك آثار معشنددر) (رباعی) (بگرفت سر زلف تورتك ازل تو*
 زدود وفا و مهر توك ازل تو* (بگرفت باه نا کید ایله فعل ماضی مفرد
 غائب طوسی دیمکدر) (سر زلف فاعلی) (توك مقول صریحی) (مر
 بونده اوج معناسه در زلفه اضافت لامیه) (نویوده بویه رنگ لون
 معناسه در) (دل نوده لامیه) (زدود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 پاسدن اچدی دیمکدر) (وفا فاعلی) (مهر و قایه معطوفدر) (توك
 مقول) (محصول بیت) زلفك اوجی سـنك كوكلكدن رنگ طوندي
 یعنی قلیك قاره لغندن زلفك سیاهه بویاندی وفا و محبت سـنك
 كوكلكدن پاس اچدی حاصلی بی رچلمکنی بیاندی* تا کم نزل
 کبر پلنك ازل تو* موم ازل من بزند و سنك ازل تو* (الحرف
 توقیت) (کم كافك ضمیمه ضایع معناسه در) (نشود فعل نفی مشرک)

مفرد غائب اولیه دیمکدر (کبر پلنک قیلان کبری دیمکدر) (برند فعل)
 مضارع جمع غائب ایلتور دیمکدر (محصول بیت) مادامکه سنک
 کوکا کدن قیلان کبری ضمایع وغائب اولیه بنم کوکا کدن موم الورد
 یعنی نوبت و رفق و خرق بنم کوکا کدن الورد که آتش غمدن مومه
 دو شمدر و طاشی سنک کوکا کدن الورد یعنی بی شفقت و بی انصاف لغی
 سکا اسناد ایدر حاصلی بوکبر و نخوق ترک ایتمجه سکا بی رحم
 بکا محزون دیرل (عروض) بور باهی شجره اخرج اوزانسدندر که
 مفعول مقاعیل مقاعیل فعل در * و کویند و برا مشویات بسیار
 بوده لست متوشیح بمدح سلطان مذکور و یکی ازان جمله موسومست
 بواق و عذرا اما ازانها عین و اثر پیدانست * و برای عنصیری به
 راجعدر (را ادات تخصیص انک دیمکدر) (متوشیح تفعل بایدن اسم
 مفعولدر عزین معناسنه) (مدح سلطان لامیه یا حرف مصاحبت
 (مذکوره اضافت صفتدر) (موسوم اسم مفعول اسم التمش معناسنه
 (وامق برعاشق اسمدر) (عذرا بر محبویه تک اسمدر بر برینه عاشق
 و معشوق قلدر) (آن مشویانه اشارتدر) (ها ادات جمع) (عین پوند
 نسخه سندن عبارتدر) (اثر عطف تفسیریدر) (پیدا ظاهر دیمکدر
 (محصول ترکیب) و دیرل که انک بحوق مشویتری وارد سلطان
 مذکور که مدحی الیه مزین یعنی انک حقنه بحوق شیری سوبلشد
 و اول جمله دن بری وامق و عذرا الیه موسومدر اما انلردن عین و اثر
 ظاهر دکدر حاصلی وامق و عذرا قصه سنی نظم ایلشدر لیکن
 نسخه سی یوقدر * عیجیدی رحمه الله وی از مروت و از جمله
 مادحان باین الدوله بود و در تهتیت فتحوی مرهند و ستار قصیده دلد که
 مطلعش اینست * وی عیجیدی به راجعدر (مرو بر شهرک آیدر
 (جمله مادحان باین الدوله لامیه لردر باین الدوله نک مادحانینک
 جمله سندن دیمکدر) (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر) (تهتیت تبرک
 معناسنه در قعجه اضافت مفعولنه) (ووی به لامیهوی باین الدوله به راجعدر
 (مرادات تأکید) (را ادات مفعول) (قصیده یا حرف وحتیت) (همره
 حرف توسل) (دارد فعل مضارع مفرد غائب اثبات معناسنه و اردر
 دیمکدر) (که حرف بیان) (مطلعش شین ضمیر قصیده به راجعدر

(اینست بودر دیمکدر (محصول ترکیب) عجمدی رجه الله اول
 مرودندر و بین الدوله که سلطان محمود در آنک ماد حاری جله سندن در
 حاصلی الیک شعر استندن ایلدی هند و شتانی سلطان محمود ک فیتی
 نهینه سنده برقصبده سی وازدر که مطلق بودر (یت) ناشاه خرده
 بین سفر سومات کرد * کردار خویش را علم مجربات کرد * تا حرف
 توقیت (شاه خرده بین موصوفک صفتیه اضافتیدر خرده بین وصف
 ترکیبی در مدق معناسنه (سفر سومات بیانه سومات هندده بر شهر در که
 آتش پرستک موبد موبدانلری آنده در بوت پرستک ریم پیاسی کی
 (کرد فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر (کردار کافک قحبه
 وصف ترکیبی در عمل معناسنه (خودشه اضافت لامبه (را ادان صله
 (علم مجربات مجازا بیانه علم سنجاق دیمکدر کردک مفعول محذوف
 نصب کرد دیمکدر (محصول یت) مدقق اولان پادشاه سومات
 سفر فی ایلدیکی وقت کندی عملنه مجربات سنجاقی نصب ایلدی
 یعنی مجربات محمدیه دن استمداد ایلدی (عروض) بوییت بحر
 مضارعه ندر که مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات در * ودر وصفه
 خرزیه گوید * وفارن و صفنده سویلر (قطعه) آن ز بر جد رنگ
 و مشکین بوی و طعمش غم شهید * رنگ دیبا دارد او کوئی و بوی
 عود خام * ز بر جد رنگ وصف ترکیبی در ز بر جد رنگی دیمکدر
 ز بر جد بریشل زمرده مشابه طاشدر (مشکین بوی ده وصف ترکیبی
 مسک فوقولی دیمکدر (طعم لذت معناسنه (شین ضمیری ز بر جد رنگه
 راجعدر (طعم شهید بیانه بال لذتی دیمکدر (رنگ دیبا بیانه دیبا
 رنگی دیمکدر (دارد واردر دیمکدر (او ضمیرینه ز بر جد رنگه راجعدر
 (کوئی ادات تشبیه (و بوی عود خام بیانه خام عودا ناجی قوفوسی
 دیمکدر (محصول یت) اول ز بر جد رنگی و مسک قوقولا لذتی بال
 لذتی کی اولان شبده کوبا دیبا رنگی و خام عودا ناجی قوفوسی واردر
 * چون بیریدی شود هر یک از آن ده ماه نو * و نبری باشد اندر زان
 خود ماه تمام * چون ادات تعلیل (بیریدی باء تأکید ایلده فعل مضارع
 مفرد مخاطب کسه سین دیمکدر (شود فعل مضارع مفرغ غایب
 اولور دیمکدر (هر یک هر پری دیمکدر (آر خرزیه اشکال رنگی

اون ديمكدر دلك فتي وهاه اصلبه ايله (ماه نويكي آي ديمكدر) (ور
 وا كردن مخيف) (نبري فعل نفى مستقبل مفرد مخاطب كسيه سك
 ديمكدر) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور ديمكدر) (اندرادات
 ظرف) (ذات خود پيائيه) (ماه تمام بتون آي ديمكدر) (محصول پيت)
 چونكه بو اوصف ايله موصوف اولان فارونى كسه سين آندن هر يري
 اون ايكي آي اولور و اگر كسيز ايسك كندى ذاتسده بتون آيدر
 (عروض) بو قطعه بحر رمل مثمدر كه فاعلان فاعلان فاعلان
 فاعلات اولور * فرخى رجه الله وى نيز در ايلم بين الدوله بودواز
 فواضل انعامات وى مال حطير بدست آورد عزيمت تماشاى سمرقند
 كرد چون نزديك آن خط رسيد قطاع طريق هر چه داشت ببرند
 سمرقند درآمد و خود را ظاهر نكرد روزى چند انجا بود اين قطعه
 را بكفت و باز كشت * وى نيز اول دخی ديمكدر (در حرف ظرف
 ايام بين الدوله لاميه بين الدوله ك زمانده) (بودايدى ديمكدر
 (فواضل فاضلك جعيدر آرتق معناسنه) (انعاماته اضافت لاميه
 انعاملرينك ارقعيزدن يعنى كفاف نفس و عيالدين ماعدا ارتقيدن
 ديمكدر) (ويه اضافت لاميه وى بين الدوله به راجعدر) (مال حطير
 پيائيه حطير حاء مهمله ايله وافر معناسنه) (بدست با حرف صله الله
 ديمكدر) (آود فعل ماضى مفرد غائب كتوردى ديمكدر) (عزيمت تماشا
 مصدر ك مفعولنه در عزيمت قصد معناسنه تماشا سمر ديمكدر) (سمرقند
 اضافت پيائيه سمرقند برشرك اسعيدر) (صكرد فعل ماضى مفرد
 غائب ايلدى ديمكدر) (چون اادات قطبيل) (نزديك يقين ديمكدر
 (قطاع طريق بول كسي) (هر چه هرنه ديمكدر) (داشت فعل ماضى
 مفرد غائب حكايه بنى منضمين طوئاردى ديمكدر) (برردند فعل ماضى
 جمع غائب الديلر ديمكدر) (سمرقند با حرف صله) (درآمد كيردى
 (خود را را اادات مفعول) (ظاهر نكرد ظاهر ايلدى) (روزي چند
 بر فاج كون ديمكدر) (انجا اول محمله) (بودايدى ديمكدر) (اين قطعه را
 را اادات مفعول) (بكفت سوبلدى) (باز كشت رجوع ايلدى
 (محصول تركيب) فرخى رجه الله اول دخی بين الدوله سلطان
 محمود ك زمانده ايدى و انك انعاملرى ارتقيلردن وافر مال الله

کتور مش ایدی سمرقند سیر برینه قصه ایلدی چونکه اول صنوره
 بقین ابرشدی قطاخ طریقی هرنه سی واریسه الدیلر سمرقندله کیردی
 وکنیدی آشکار ایلدی پرتاج کون اول محله اولدی بوقطعه بی
 (سوی ایلدی ورجوع ایلدی دوندی) (قطعه) همه نهم سمرقندسر بسر
 دیدم * نظاره کردم و در باغ و راغ و وادی و دشت * همه مجموعی دیمکدر
 (نهم سمرقند لامیه مجموعی سمرقندک نعمتی دیمکدر) (سر بسر باشند
 باشد دیمکدر) دیدم فعل ماضی متکلم و خده کورم دیمکدر (نظاره کردم
 سیر ایلدم دیمکدر) (در حرف صله) (باغ معروف) (راغ طاع نکنده اولان
 چیز ناره در بر اتباع و مزاجه دندخی اولور) وادی دره دیمکدر (دشت
 اووه بعضی نسخه ده مصراع ثانی) (نظاره جو بیکردم بیباغ وادی
 و دشت واقعدر بته معنی بر در) (محصول بیت) مجموع نهم سمرقندی
 باشند باشد کور دم باغ و راغ و وادی و دشته نظر ایلدم حاصلی
 جمله سنه یاددم و نعمت ری کوردم * جو بود کبسه و جیب من از
 درم خالی * دلم ز صحن امل فرش حریم بنوشت * جوادات تطلیل بود
 امانت ماضی ایدی دیمکدر) کبسه معروف (جیب کنگل) (منه اضافت
 لامیه) (درم پاره دیمکدر) خالی بوش معناسنه در (صحن امل مجازا پیانه
 صحن اوره معناسنه در) (امل ماملول معناسنه در) (فرش حریم مجازا
 پیانه یا حرف مصدر فرش دوشک دیمکدر) (حرم میسرور معناسنه در
 (بنوشت یا حرف تأکید) (نوشت نوک صحنی و واک فنجیله فعل ماضی مفرد
 غائب دوردی دیمکدر یعنی طی ایلدی بوکدی) (محصول بیت)
 چونکه بنم کبسه و جیب درمین خالی ایدی یعنی پارم بوق ایدی
 کوکلم امل صحنیدن میسرور لاق فرشنی دوردی بوکدی حاصل کلام
 کام آور اوله مدی نمی دستلکی حسبیله * بسی ز اهل هزارها
 بر شهری * شنیده بودم کور یکبست جنت هشت * بسی جوق
 دیمکدر (اهل هزار پیانیه) (بارها نیچه کره دیمکدر) (بر شهری با
 حرف ظرف) (یا حرف وحدت هر بر شهرده دیمکدر) (شنیده بودم
 اشتهش ایدم دیمکدر) (کوثر جنتده حضرت رسول صلی الله علیه
 علیه وسلم حوض شریفک اسمیدر یا خود مطلقاً آفرم صحنه
 (یکبست بر در دیمکدر) (جنت جناب حق مؤمنله و عباد کرام)

بیوردی بی مقام عالیہ نک اسمبدر یاخورد مطلقا باغچه دیبکدر (هشت
سکر معانسته در (محصول بیت) هر برشهرده اولان اهل هیزدن یعنی
علامدان ایستدم که کوثر بر جنت سکر بوصورنده بهر شهری اهل هنرک
صفنی اولور یاخورد اهل هیزدن نیجه کره اشندم که هر برشهرده بر کوثر
کبی صو و سکر حنت کبی باغچه وارد بر بوصورنده کوثرک صفنی اولمش
اولور نفطن تنل * هر ار جنت دیدم هزار کوثریش * ولی چه سود که
اب تشنه باز خواهم کشت * چه سود نه فائده دیبکدر (که حرف
تعلیل) اب تشنه وصف ترکیبدر غایت حرارتدن کلیندر (باز خواهم
کشت کیرود و نسیم کرک دیبکدر (محصول بیت) بوشهرده بیک جنت
ویک کوثردن زیاده کوردم لکن نه فائده که حرارتی دونسم کرک یعنی
دفع عطش مقدر اولدی * چو دیده نعمت یزند بکف درم نبود *
سزری بریده بود در میان زرین طشت * (چو اوقات تعلیل دیده
کوز دیبکدر) یزند فعل مضارع مقدر غائب کوره دیبکدر (نعمت
مفعولی) بکف یا حرف ظرف کف الدن هسارندر (نبود فعل نفی
مستقبل مقدر غائب اولیه دیبکدر) سزری یا حرف تنکیر بریده
کسک دیبکدر بود (فعل مضارع مقدر غائب اولور دیبکدر) در حرف
ظرف (میان زرین طشت لامیه زرین اتون لکن (محصول بیت)
چونکه کوز یعنی کوره الده درم اولیه شول کسک باش کبی اولور که
التون لکن اورا سنده اوله یعنی باش کسلد کد نصکره التون لکن ایچنده
اولسبله ملند اولمدیغی کبی بی درمه نعمتک دخی فائده می اولماز (عروض)
بوقطعه بحر مجتث بخوندند که مفاعیلن مفاعیلن اولور
* فردوسی رحه الله وی از طوسیت و فضل و کمال او ظاهر کسی را
که چو شاهنامه نظمی بود چه حاجت بمدح و تعریف دیگران
می گویند که وی بد هفت مشغول بود بروی نهدی رفت بقصد نظم
روی بغزنین نهاد که تختگاه سلطان محمود بود چون بانجا رسید
و بر باغستان آن می گذشت دید که کسی نشسته آید و معاشرت اشتغال
تمام دارند انصفت که ملازمان سلطانند یاخورد گفت پیش ایشان روم واز
ایشان کیفیت حال معلوم کنم * هوس برشهرک اسمبدر (کمال اولادیه
انک کالی دیبکدر) کسی را رادات تخصیص یا حرف وحدت بر کبسه نک

فند برورنه قصه ابلدی چو کله
طریق هره می واریه ابلدی
ی بر فاج کون اول محله ابلدی
بی دوندی (قطعه) احمد نهم حرم
رباع ذراع وادی و دشت *
وی معر فندک نعمتی دیبکدر (سر
ماضی منکم و خده کوردم
ف صله (باغ معروف ذراع فائده
دجه دندخی اولور (اولی دره
سراع نانی (نظاره چو کوردم
رید (محصول بیت) مجموع
ع وراغ و وادی و دشت
بی کوزدم * چو بود کبسه
ل فرش حرمی بنوشت * چو اوقات
کبسه معروف (جیب کنگ
خال بوش معانسته در (فروش
امل مامل معانسته در (فروش
دوشک دیبکدر (حرم سرور
شت نوک حتمی واول فقهه
یعنی طی ابلدی بوکدی احمد

م کور کبسه
(بارها نیجه کره دیبکدر
حدث هر برشهرده دیبکدر
ر جنت حضرت رسول صلی
فندک اسمبدر یاخورد مطلقا
صفت جناب حلق میبند

دیمکدر (که حرف رابط (چون ادات تشبیه (نظمی باحرف
 وحدت (بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر (چه حاجت
 نه لازم دیمکدر (بمذبح باحرف صله تعریف دیگران لامیه غیر ملوک
 تعریفنه دیمکدر (می گویند که نقل ایندلی که (وی ضمیر فردوسی به
 راجعدر (بد هفت باحرف مصاحبت (دهفت اکنجیلک دیمکدر
 (مشغول بود مشغول ایدی دیمکدر (بر حرف صله (وی فردوسی به
 راجعدر (تعدی ظلم معانسه در (رفت واقع اولدی دیمکدر (بقصد
 ظلم پیانیه باحرف مصاحبت (انظلم شکایت معانسه در (بغزنین با
 حرف صله غزنین پرشهرک اسمیدر (نهاد فعل ماضی مفرد غائب
 قودی دیمکدر (روی نهاد توجه ایلدی دیمک اولور (که حرف
 رابط (تختگاه سلطان محمود لامیه تخت معروف کاه ادات مکان
 تخت مکانی دیمکدر که پادشاهک توطن ایندیکی شهره دیر (بود ادان
 ماضی ایدی دیمکدر (چون ادات تعلیل (بانجا باحرف صله (رسید
 فعل ماضی مفرد غائب ایشدی دیمکدر (بر باغستان آن لامیه بر ادان
 صله آن سلطان محموده اشارتدر (می ادات تأکید (گذشت فعل ماضی
 مفرد یکدی دیمکدر (دیدده بویله کوردی دیمکدر (که حرف بیان
 (سه کس اوج کیمه دیمکدر (نشسته اندا و نور مشا دیمکدر (معاشرت
 باحرف صله معاشرت مقاعله یا بشدن مصدر در بونده ذوق معانسه در
 (اشتغال افعال یا بشدن مصدر در مشغول اولیق معانسه در (دارند یا بشدن
 عبارتدر (دانست فعل ماضی مفرد غائب یلیدی دیمکدر (ملازمان سلطان
 لامیه (ملازم مقسوب و خدمه معانسه در (با خود با حرف صله
 (پیش ایشان لامیه انلرک قتنه دیمکدر (روم فعل مضارع مکلم و خده
 یکدم دیمکدر (محسول ترکیب (فردوسی رجه الله اول طوسیدند
 بولک فضل و کالی ظاهر در بر گیره سه نک که شاهنامه کی بر نظمی اوله
 غیر ملوک مدح و تعریفنه نه حاجت نقل ایندلی که اکنجیلک مشغول
 ایدی ا کاظم واقع اولدی یعنی برتن ظلم کوردی شکایت حال فردوسی
 غزنینه توجه ایلدی که سلطان محمودک تختگاهیدر چونکه اول میله
 ایشدی و انک باغستانی اوزره یکدی کوردیکه اوج کیمه اوزرین
 و تمام عیش و عشرته اشتغالری وار یلیدی که سلطانتک خدمت از ایند

کند و کند و به دیدی انلرك قته كیده یم و انلردن کیفیت حالی معلوم
 ایده یم یعنی پادشاهه عرضحالک طریقی ندر و پادشاهك بنم دادیمی
 آلفه اعای اولورمی نقشب ایده یم * چون نزدیک ایشان رسید ازوی
 متوحش شدند و گفتند مجلس مارا منقص خواهد ساخت هیچ به ازان
 نیست که چون پیاید بگویم ماشاعران پادشاهیم و باغیر شاعران
 صحبت نمی داریم و سه مصراع بگویم رابع نداشته باشد پس گویم
 هر کس که مصراع رابع بگوید باوی صحبت میداریم و کر نه مارا
 معذوردار * چون ادات تعلیل (نزدیک یقین دیمکدر (نزدیک ایشان
 انلرك یقینه دیمکدر (رسیدند فعل ماضی مفرد غائب ابر شدی دیمکدر
 (وی ضمیر فردوسی به راجعدر (متوحش بقول بانندن امم فاعلدر
 توحش ایدیمی دیمکدر (توحشك معنای لازم میسی قلیك اور که سی
 (شدند فعل ماضی جمع غائب اولدیله دیمکدر (گفتند ده بویه دیده یله
 دیمکدر (مجلس مارا ادات مفعول اضافه لامیه بزم مجلس سزای دیمکدر
 (منقص مکدر دیمکدر (خواهد ساخت ایلیسررد (به ازان اندن
 اعلای دیمکدر (نیست یوقدر دیمکدر (که حرف بیان (چون ادات تعلیل
 (پیاید یا تأکید و یا منقلب ایله فعل مضارع مفرد غائب کله
 دیمکدر (بگویم یا تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر دیه لم دیمکدر
 (ما یز دیمکدر (شاعران پادشاهیم لامیه الف نون ادات جمع یا و میم
 ادات متکلم مع الغیر پادشاهك شاعر لری یز دیمکدر (باغیر شاعران
 لامیه (با حرف مصاحبت شاعر لرك غیری ایله دیمکدر (و مصاحبت
 صحبت ایلک معنای (نمی داریم فعل نفی مستقبل متکلم مع الغیر طو میز
 و معنی ایلیم دیمکدر (سه مصراع اوج مصراع دیمکدر (بگویم
 یا تأکید ایله فعل مضارع متکلم مع الغیر سو یلیه لم دیمکدر (نداشته
 ماضی منفیدن قسمدر و نفیدن عبارتد (نداشته باشد اولمش اوله
 دیمکدر پس صبره دیمکدر (هر کس که هر کیمسه که دیمکدر (بگوید
 یا تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب سو یلیه دیمکدر (باوی با حرف
 مصاحبت وی کسه راجعدر (و کر نه یوخسه دیمکدر (دار امر حاضر
 مفرد ملوت دیمکدر ((محصول ترکیب) چونکه فردوسی انلرك بانته
 ابر شدی یعنی یقین کلدی اندن اور کدیله و دیدیله بزم مجلس سزای مکدر

ایلیسردر هیچ اندن اعلا بوقدر که چونکه کله دیدم که بزباد شاهک
شاعر یوز وشاعرک غیر ی ایله مصاحبت الیوز و اوج مصراع
سویله لم که دردنجیسی اولمش اوله اندن صکره دیسه لم هرکس
دردنجی مصراحی سویله انکه صحبت الیز یوخسته بزی معدور
طلوت دیو یواسلوبه اوزره دفعنه رأی ایلیسیر * چون بابشان رسید
آنچه باخود مخیر ساخته بودند باوی بگفتند گفت آن مصراعها که
گفته اید بخوانید عنصری گفت * چون ادات تعلیل بابشان
با حرف صله انله دیمکدر (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر (باخود
با حرف مصاحبت کندی ایله دیمکدر (مخیر تفعلیل باندن اسم مفعولدر
حسب اللفظه یوغرلش دیمکدر ترتیب رأیدن عبارتندر (مخیر ساخته
بودند ترتیب رأی ایلش ایدیلر دیمکدر (باوی با حرف صله فردوسی به
راجعدر (ها ادات جمع) که حرف رابط (گفته اید فعل ماضی
جمع مخاطب سویلش اید بکر دیمکدر (بخوانید باء تأکید ایله
فعل امر جمع مخاطب او قومین دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه
فردوسی انله ایرشدی اول نسنه بی که کندی ایدیلر نده رابطه ویرشدر
ایدی سویله لر فردوسی دیدی اول مصراعهر که سویلش سکر او قومین
اول شاعرلر دن بری عنصری ایدی دیدی (مصراع) چون عارض نوماه
نباشد روشن * چون ادات تشبیه (عارض بکاف عجم فتح را ایله اوقولر
(تویه اضافت لامیه (ماه نباشدک فاعلی روشن مفعول به صریحی
نباشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر (محصول مصراع)
سنگ بکاغک کچی ای روشن اولمز یعنی قرک حساباسی سنگ بکاغک
نورندن دونددر (فرخی گفت) ول شاعرک بزی دخی فرخی ایدی دیدی
(مصراع) هرنگ رخت کل نبود در کلشن * هرنگ رخت لایسه
هرنگ رنگدش دیمکدر (ناضمیر خطاب سنگ رخک رنگدشی
یعنی رخک بکر دیمکدر (کل نبودک فاعلی (در کلشن مفعول فیهی)
(نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولمز دیمکدر (محصول مصراع)
سنگ رخک بکر کلشنده کل اولمز یعنی سنگ بکاغک رنگدش
برکل بوقدر (عسجدی گفت) بری دخی عسجدی
(مصراع) مرکانت همی کدر کند از جوشن * مرکانت

زبان کر پک دیمکدر (ه)
 بیکدر (جوشن زده معنا
 شک کر پک جوش شدن
 مای اولز * چون فردوسی
 جیدات تعطیل (محصول
 ش بداهه یعنی علی الغفر
 ریخت پشن * مانده
 شان مزراق دیمکدر (ه)
 لمبدر (در حرف ظر و
 سیر بوتلک محاربه سیر
 بین شاهنامه به مراجه
 پروط عنک کهر پکلات
 مکی کی * ایشان از آزار
 آنچه را مشروح باز که
 طری شد و وی را کشت
 ایمنی خلاص کرد * ایشان
 مندر (قصه کیو لایمه
 ش مضامنه (غودند فصل
 از آن قصه به اشارت در اداره
 فصل مضامنه در (باز ادات تأ
 منه (اقتاد فعل ماضی مفرد غائب
 لیلدر وی فردوسی به راجع در (ه)
 بیکدر (فردوسی یا حرف
 ماضی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده
 صفت دال همزدن منقلب (محصول
 می سولینجه شاعر رتجیب اولدی
 بنال الیدیلر اول قصه بی مفصلا
 مخطبه فردوسی یعنی داخل مجلس شاه
 سیر و کاکلی حاصل نظر کرد

مژگان کر يك ديمكدر (همی ادا تانگيد) گذر کند بگر تاثير ايلر
 ديمكدر (جوشن زره معناسنه كه چوقال دخی ديلر (محصول مصراع)
 سنك كر پكك جوش سندن پكر يعنی اويله سرتيزد كه زره جوشن
 حائل اولمز * چون فرموسی این سه مصراع بشليد بدييه گفت *
 چون ادا تانگيل (محصول تركيب) چونكه فردوسی بواج مصراع
 اشدي بدهه يعنی علی الفور سويلدی (مصراع) مانند سنان كيو
 درجك پشن * مانده سنان كيو بيانيه ولايه (مانند ادا تانگيه
 سنان مزارق ديمكدر (كيو كاف عربك كسريه بوجا در پهلوانك
 اسميدو (در حرف ظرف) جنك پشن لاييه پشن ده بر پهلوانك
 اسميدو بونلك محاربه سی مشهور در ذكري تفصيلة محتاج مفا
 ايدين شاهنامه به مراجعت اينسون (محصول مصراع) مصراع اوله
 مربوط سنك كمر پكك زره دن گذر ايلر پشن جنك شده كيو
 سكوسي كی * ايشان ازان متجب شدند واز قصه كيو و پشن استفسار
 نمودند آرا مشروح باز گفت بعد ازان بمجلس سلطان افتاد و مقبول
 نظری شد وی را گفت مجلس ما فردوسی ساختی و بدان سبب
 فردوسی تخلص کرد * ايشان ضمير جمع شرايه راجعدر (آن بوم مصراع
 اشارت در (قصه كيو لاييه) استفسار استعجال باینده مصدر در
 سؤال معناسنه (نمودند فعل ماضی جمع غائب بونده ايلدیلر ديمكدر
 (آرا آن قصه به اشارت در ادا تانگيل (مشروح انهم مقبول بونده
 مفصل معناسنه در (باز ادا تانگيد) بمجلس سلطان لاييه باحرف
 صله (افتاد فعل ماضی مفرد غائب دوشدی ديمكدر (مقبول نظری
 لاييه در وی فردوسی به راجعدر (را ادا تانگيل) بمجلس ما لاييه
 بزم مجلسمزی ديمكدر (فردوسی باحرف نسبت فردوس جفت ديمكدر
 (ساختی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده ايلدك ديمكدر) بدان باحرف
 مصاحبت دال همزدن منقلب (محصول تركيب) فردوسی بومصراع
 رابعی سويلنجه شاعر متجب اولدیلر و كيو و پشن قصه سندن
 سؤال ايلدیلر اول قصه بی مفصلا سويلدی اندن صكره مجلس
 سلطانه دوشدی يعنی داخل مجلس خاص اولدی و سلطانك نظريك
 مقبولی اولدی حاصلی نظر صكره پادشاه اولدی و فردوسی به

سلطان محمود دبدی بزم مجلسی جسته منسوب ابلدك اول سبب ابله
 فردوسی تخلص ابلدی یعنی فردوسی تخلص ایتسنه سلطان محمودك
 بوكلامی سبب اولدی* و چون چند گاه برآمد بنظم شاهنامه مأمور
 شد و هزار بیت بگفت و پیش سلطان آورد و تحسینهای فراوان
 یافت و هزار دینار زرسرخش انعام فرمود پس در مدت سی سال
 شاهنامه را تمام ساخت و پیش سلطان آورد و بدستور آنچه پیشتر واقع
 شده بود در مقابل هر بدیتی یکدینار زرسرخش توقع میداشت* چون
 ادات تعلیل (چند گاه بر قاج زمان دیمکدر گاه ادات زمان) برآمد بونده
 یکدی دیمکدر (بنظم شاهنامه لامیه با حرف صله) (پیش سلطان
 لامیه سلطانك حضور ینه دیمکدر) (آورد فعل ماضی مفرد غائب
 کنوردی دیمکدر) (تحسینهای فراوان موصوفك صفت) (ها ادات جمع
 با اضافه توسل فراوان بول دیمکدر کثرتدن عبارتندر جوق جوق
 تحسینلر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر) (زرسرخش
 بیانه شین ضمیر فردوسی به راجعدر اكا خالص التون دیمکدر) (پس
 صکره دیمکدر) (سی او توز معناینددر) (را ادات مفعول) (ساخت فعل
 ماضی ابلدی دیمکدر) (بدستور آنچه بیانه با حرف مصاحبت) (دستور
 دالك ضمیله قاعده دیمکدر اول قاعده به بناء که دیمکدر) (پیشتر
 مقدم دیمکدر) (واقع شده بود واقع اولمش ابدی) (در حرف ظرف
 (مقابله هر بدیتی لامیه یا حرف وحدت هر یدك مقابله سنده دیمکدر
 (توقع امید معناینددر) (می ادات حکایه) (داشت فعل ماضی مفرد
 غائب طوناردی دیمکدر) (محصل ترکیب) چونکه بر قاج زمان یکدی
 شهنامه نظمی ابله مأمور اولدی و بیک بیت سوبلیدی و حضور
 سلطانه کنوردی جوق جوق تحسین وافر بنلر بولدی و خالص التون
 اوله رقیك التون انعام پیوردی صکره او توز یل مننده شاهنامه بی
 تمام ابلدی و حضور سلطانه کنوردی و اول قاعده اوزره که مقدم
 واقع اولمش ابدی هر یدك مقابله سنده خالص التون اوله رقی بر
 التون امید ایدر ابدی* حاسدان خوض کردند و گفتند شاعر بر اچه
 قدر آنکه ویرا بدین قدر عطا سرافراز کردند و صله و برابر شصت
 هزار درم قرار دادند فردوسی ازان برنجید میگوید در آن وقت که آن

درمها را آوردند وی در حجام بود چون از حجام بیرون آمد پیست
 هزار درم بجمای داد و پیست هزار درم بفقاعی که فقاعی چند
 آورده بودند و پیست هزار بان کسان که آنرا آورده بودند و سلطان را
 بچهل بیت کما پیش مذمت کرد که ازان جمله احت این چند بیت *
 حاسدن الف نون ادات جمع حسدایدی دیمکدر (خوض مصدر در
 الفا معناسنه یونده غرضنه مبنی اولان کلامه دیرلر (شاعری یا حرف
 وحدت (را ادات تخصیصی (قدر دلك سکونیه یونده مرتبه و حیثیت
 معناسنه در (که حرف بیان پر باشد مصدر در (بدین باحرف مصاحبت
 دال همزه دین منقلب (قدر دلك فتحیه مقدار معناسنه در (سرافراز
 عالی دیمکدر (کرداند فعل ماضی جمع غائب ایلله لم دیمکدر (صله
 جازه معناسنه در (ویه اضافت لامیه (را ادات مفعول (بحرف صله
 (شصت هزار التثنیك دیمکدر (درم آق افه معناسنه در (دادند
 فعل ماضی جمع غائب و یردیلم دیمکدر (پر بخند بلاء تا کید ایلله فعل ماضی
 مفرد غائب ایچندی دیمکدر (می ادات تأکید (گویند فعل مضارع
 جمع غائب دیرلر دیمکدر (دران وقت اول وقتیه (درمها را ادات
 مفعول ها ادات جمع (آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر
 دیمکدر (وی فردوسی به راجعدر (در حرف طرف (حجام معروف
 (بود ادات ماضی ایدی دیمکدر (بیرون آمد چقدی دیمکدر (پیست
 هزار یکری یک دیمکدر (بجمای با حرف صله یا حرف نسبت
 جاجمی به دیمکدر (داد فعل ماضی مفرد غائب و یردی دیمکدر
 (بفقاعی با حرف صله یا حرف نسبت فقاع فاك فتحی و فاك تشدیدیه
 کنندنه نسنه ایچیلن قابه دیرلر مشربه کی بعضیلر بوغازی طار اولدی
 لازم دیمشلم صراخی کی یا حرف نسبت یونده شریعی دیمک اولور
 (که حرف تعلیل (فقاعی یا حرف وحدت (فقاعی چند بر قاج سراخی
 دیمکدر (آورده یودند کتورمش ایدیلر (بان کسان با حرف صله
 اول کی سله دیمکدر (آن درمه اشارتدر (را ادات مفعول (سلطان را
 را ادات مفعول (بچهل بیت باحرف مصاحبت چهل قرق دیمکدر قرق
 بیت دیمک اولور (مذمت هجو معناسنه (که حرف بیان (موصول ترکیب)
 حاسدر غرضنه مبنی بو کلانی الفا ایلدیلم و یردیلم شاعرک نه حیثیتی

اولور که بوقدر عطا الله ممتاز و عالی ایلدی. و انک جائز منی التمش بیک
 اجه به قرار و یردیلر فردوسی بوندن اینجندی دیرلر که اول وقتده که
 اول درملری کتور دیلر فردوسی جامده ایدی چونکه جامدن چیقندی
 بکرمی بیک درهم خجایی به و یردی و بکرمی بیک شربنجی به زیرا
 بر قاج سترخی کتور مش ایلدی یعنی کتور نلره و یردی حاصلی جامدن جقمندن
 اول التمش بیک تکمیل صرف ایلدی و سلطانی فرق بیت ارتق
 اکتک هجو ایلدی اول هجو جله سندندر بو بر قاج بیت (مثنوی)
 اگر شاهرا شاه بودی پدر * (بسر بر نهادی مرآتاج زر * اگر
 ادات شرط (شاهرا را حرف تخصیص شاهک دیمکدر (شاه تائی
 بودی تگ مقعولی (پدر فاعلی بود ادات ماضی (یا حرف حکایه اوله
 ایدی دیمکدر (بسر یا حرف صله بسرم تقدیرنده (بر حرف تأکید
 (نهادی یا حرف حکایه قور ایدی دیمکدر (تاج ز بیانیه (محصول بیت)
 اگر شاهک پدری شاه اولیدی بنم باشمه التون تاج قور ایدی یعنی
 اگر افاده مبالغه ایدردی فهم اولندی که ولد زنا ایش دیمک استر زیرا
 صاحب نسب و حسب اهل هنر قدرین بیلور پست ایلر دیمک استر
 * چواندر تبارش بزرگی نبود * نیارست که نام بزرگان شنود * جو
 ادات تعلیل (اندر ادات ظرف (تبار قوم و قبیل و نسل معنی استه
 (شین ضمیر شاهه راجعندر (بزرگی یا حرف مصدر اولوق دیمکدر
 (نبود ادات نفی ماضی یوق ایدی دیمکدر (نیارست قادر اولدی
 فریمکدر (که حرف بیان (نام شان و شهرت معنی استه در (بزرگانه اضافت
 لامیه اولور که نام و شای (شنود فعل ماضی مفرد بونده مصدر
 معنای استه در اشتیمکه دیمکدر (محصول بیت) چونکه انک نسلنده اولوق
 یوق ایدی اولور نام و شای استیمکه قادر اولدی یعنی نسلنده اولوق
 اولمظه اولوق رسم و قانونی دکلوب عمل ایتدی * درختی که تلخت
 اورا سرشت * کرش در نشانی بیاغ بهشت * درختی که یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت تلخ آجی دیمکدر (اودرخته راجعندر
 (را ادات تخصیص (سرشت طبیعت دیمکدر (کر ادات شرط (شین
 ضمیر درخته راجعندر (در حرف تأکید (نشانی فعل مضارع مفرد

مخاطب دیگر ایسک دیمکدر (باغ بهشت بیانیه) با حرف صله بهشت
 جنت دیمکدر (محصول یت) بر آغاج که ائک طبیعتی آجیدر یعنی
 حاصلاتی تلخ در اکرانی جنت باغنه دیگر ایسک * و رازجوی خلدش
 بهنکام آب * بیخ انکین ریزی و شیر ناب * و روا کردن مخفقد
 (جوی خلد لامبه جوی ابرق دیمکدر خلد جنت معناسنه (شین ضمیر
 درخته راجعدر) بهنکام آب بیانیه با حرف ظرف هنکام وقت معناسنه
 صو و فتنده یعنی صولایمخنی و فتنده دیمکدر (بیخ با حرف صله) (بیخ
 کوك دیمکدر) (انکین بال دیمکدر) (ریزی فعل مضارع مفرد مخاطب
 دو که سین دیمکدر) (شیر ناب بیانیه شیر سود دیمکدر ناب خالص معناسنه
 (محصول یت) و اکر اول آغاجه جنت ایر ماغدن صولامق و فتنده
 کوکنه بال و خالص سوت دو که سین یعنی صورینه جنت بالندن
 و جنت سودندن صولایه سین * سر انجام کوهر بکار آورد * همان
 میوه تلخ بار آورد * سر انجام عاقبت دیمکدر (کوهر اصل و جبلت
 معناسنه در آوردك مفعول صریحی بکار غیر صریحی) (با حرف صله
 کارایش دیمکدر) (آورد فعل مضارع مفرد غائب کتورر دیمکدر) (همان
 انجق دیمکدر) (میوه تلخ موصوفك صفتکه اضافتیدر) (بار بمش دیمکدر
 (محصول یت) یت اوله می بو طدر اول آغاجی جنت ایره قلیله تربیه
 ایلسک عاقبت اصلنی فعله چقار رانجق آجی بمش کتورر یعنی و پر حاصلی
 جلی اولان طبیعت می کوزه تأدیب و تربیه ایله چقمز * پس ازان مخنی
 شد هر چند و پرا طلب کردند نیافتند بعد از چند گاه خواجه حسن
 میبندی که مرتبه وزارت داشت در شکار گاهی بینی چند از شاهنامه
 بتقریبی که واقع شده بود بخواند سلطانرا بسیار خوش آمد پرسید که این
 شعر کبست گفت شعر فردوسی سلطان از کرده خود بشیمان شد و فرمان
 داد تا شصت هزار دینار زیر سرخ با خلعهای خاص نامزد فردوسی
 کند و بطوس برند * پس ازان آید نصکره دیمکدر (مخنی افعال باندن
 اسم فاعلدر) (مخنی شد کیر لندی دیمکدر) (هر چند هر نقدر دیمکدر
 (نیافتند فعل نفی ماضی جمع غائب بوله مدبلر دیمکدر) (بعد از چند
 گاهی با حرف وحدت گاه ادات زمان بر قاج زماند نصکره دیمکدر
 (خواجه حسن میبندی سلطان محمودك و زراسندندر) (که حرف رابط)

صفت (مرتبه وزارت بیانیه) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی
 دیمکدر (در حرف نظر) (شکارگاه شکار محلی دیمکدر) (بنی با حرف
 وحدت) (بنی چند بر قاج پیت دیمکدر) (تقریبی با حرف مصاحبت
 با حرف وحدت) (تقریب بونده مناسبت دیمکدر) (واقع شده بود واقع
 اولش ایدی دیمکدر) (بخواند باء تأکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 او قودی دیمکدر) (سلطانرا را اادات صله) (بسیار چوق دیمکدر
 (پرسید که سؤال ایلدیکه دیمکدر) (شعر کیست لامیه کیمک شعر یدر
 دیمکدر) (شعر فردوسی لامیه) (کرده خود ده لامیه صکنندیشک
 ایلد یکندن دیمکدر) (پشیمان شد نادم اولدی دیمکدر) (شصت هزار
 التمش یسک دیمکدر) (با خلعهای خاص با حرف مصاحبت
 اضافت موصوفک صفت) (هادات جمع یا اضافه توسل) (نامزد
 بر کیمسه به پیچبر اینکن نصیم اولنسان شیشه دیرل) (محصول ترکیب)
 اند نصیره یعنی بوهجوی انشاد ایلد کندن نصیره کیرلندی هر قدر
 انی ارادیلر بوله مدیلر بر قاج زماندن نصیره خواجه حسن مجیدی که
 وزارت رتبه سی طوئدی بر شکدر کاهده شاهنامه دن بر قاج پیت
 بر مناسبت ایله که واقع اولش ایدی او قودی سلطان چوق خوش
 کلدی سؤال ایلدیکه بوی کیمک شعر یدر خواجه حسن دیدی
 فردوسی نک شعر یدر سلطان ایتد یکندن پشیمان اولدی و فرمان
 ایلدی تالتمش یسک خالص التون خاص خلعتلر ایله فردوسی به
 نامزد ایلدیلر وطوسه کوندوره لر * اما طالع مساعدت نکرد چون
 آن عطیه را بیک دروازه طوس در آوردند تبوت فردوسی را دیگر
 دروازه بیرون بردند و از وی وارث یک دختر مانده بود آزا بوی عرض
 کردند همت ورزید و قبول نکرد و گفت می چندان مال و نعمت که
 کفای معیشت باشد موجود است احتیاج با آن ندارم کاشکان آزا
 بهمارت رباطی در آن نواحی صرف کردند * طالع بویله بیولده
 بخت معنانه در (مساعدت تا اسلوب انجام اوزره طویل یازلسدر
 (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (چون اداد تقابل
 (عطیه را را اادات مفعول اول عطیه بی دیمکدر) (یک دروازه طوس
 لامیه با حرف صله دروازه قلعه قیوسی دیمکدر طوسک قلعه قیوسک

برینه دیمکدر (در آوردند فعل ماضی جمع غائب کتوردیلر دیمکدر
 (تابوت فردوسی لامیه (را ادات مفعول (دیگر دروازه غیری قبول
 دیمکدر (بیرون بردند چقردیلر) وی فردوسی به راجعدر (وارث
 معروف (دختر قیز دیمکدر) مانده ماضیدن قسمدر قالمش معناسنه
 (بودادات ماضی) آتارا ادات مفعول آن عطیه به راجعدر (وی
 باحرف صله وی دختره راجعدر (همت ورزیدلک مفعول صریحی
 (ورزید فعل ماضی مفرد غائب اوزندی دیمکدر) مرا را ادات صله
 بکا دیمکدر (چندان مال بوقدر مال دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (کفاف معیشت مصدرلک مفعولنه کفاف معایتک معناسنه در (ارزوی
 نفسی منع دیمکه مستعملدر که یتیم چک دیمکدر) معیشت کچمک معناسنه
 کچمکه بشجک دیمکدر (باشد فعل مضارع (بان باحرف صله
 (آن عطیه به اشارتدر) ندارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده نفیدن
 عبارتدر بوقدر دیمکدر (کاشکان الف نون ادات جمع کافی هابرمیدن
 مبدل کاشته ضم کافی عجمله پادشاه طرفندن کیدن کیسه به دیرلر
 بودیارلرده مباشر دید کلری (سلطانیه اضافت لامیه (آتارا ادات
 مفعول (آن عطیه به اشارتدر) (بمارت رباطی لامیه) (باحرف صله
 عمارت تعمیر معناسنه در (رباط کسر را ایله بولچی قونه جق محله دیرلر
 باحرف وحدت (نواحی اطراف معناسنه در (محصول ترکیب) بوقدر
 مبلغی سلطان محمود ارسال ایلدی اما طالع مساعدده ایلدی چونکه
 اول عطیه بی طوسک برقلعه قبول سینه کتوردیلر فردو سینگ تابوتی
 آخر قبولن چیقاردیلر فردوسیدن وارث برقز قالمش ایدی اول عطیه بی
 اکاعرض ایلدیلر همنه اوزندی یعنی عالی همتی لک حاصلی کوزی
 طوقلق ایلدی و قبول ایلدی ویدی نیم اول قدر مال و نعمت که
 کفاف معیشت اولور مرتبه موجود در اول عطیه به احتیاجم بوقدر
 سلطانک مباشرلری اول مبلغی اول نواحیده بر رباطی تعمیره صرف
 ایلدیلر (قطعه) خوشست قدر شناسی که چون خجیده سپهر * سهام
 حادثه را کرد عاقبت قوسی * خوشست مقدم خبر (قدر شناسی مؤخر
 حیندا قدر شناس و صف ترکیبدر باحرف مصدر قدر بلیجک دیمکدر
 بومبتدا خبر مایه ایدی حله بوئک تعلیلدر (که ادات تعلیل (خجیده

اگر دیبکدر (سپهر فلک معناسنه در) سهام سهمک جمیدر
 حادثه به اضافت بیانیه (را-ات صله حادثه اوقلرینه دیبکدر) قوسی
 یا حرف مصدر قوس یای دیبکدر (محصول یت) قدر بلجک
 خوشدر زیرا چونکه اگری فلک حادثه اوقلرینه یا بلق ایلمه یعنی حادثه
 اوقلرینی آنه * رفت شوکت محمود در زمانه نماند * جزاین فسانه که
 نشاخت قدر فردوسی * رفت باه ناکید ایله فعل ماضی مفرد غائب
 کندی دیبکدر (شوکت فاعلی) محموده اضافت لامیه (در حرف ظرف
) نماند فعل ننی ماضی مفرد غائب فالمدی دیبکدر (فسانه مثل وقصه
 معناسنه) (که حرف رابط) نشاخت فعل ننی ماضی مفرد غائب الکدی
 بیلدی دیبکدر فاعلی تحتند سلطان محموده راجعدر (قدر فردوسی
 لامیه) (محصول یت) فلک قوسلک ایدوب سهام حادثه بی آندینی کی
 شوکت محمود کندی وزمانه ده بو مثلشدن غیری فالمدی که سلطان
 محمود فردوسی تک قدرینی بیلدی یعنی فردوسی تک قدرینی بیلدی دیو
 عالمده ضرب مثل اولدی حاصلی اگر قدر شناس اولیدی بو گونه
 یاد اولمزدی بلکه ایلاک ایله یاد اولوردی (عروض) بوقطعه بحر
 یخشدندر که مفاعیلن فعلاً تن مفاعیلن فعلن اولمشدر * ناصر خسرو
 انصاری در صناعت شعر ماهر بود و در فنون حکمت کامل اما بسوء
 اعتقاد و میل بزندقه و الحاد متهم شده بود و او را سفرنامه ایست
 در اکثر معمره سفر کرده و محاوراتی که با فاضل کرده بنظم آورده و این
 آیات که عین القضاة در کتاب زیده الحقایق ایراد کرده از جمله منظومات
 اوست * ناصر خسرو انصاری عظیمین یدنده این حذف اولمشدر
 صناعت شعر بیانیه (ماهر بود استاد ایدی دیبکدر) فنون حکمت بیانیه
 فنون فنک جمیدر حکمت فلرنده دیبکدر (کامل دن صکره) برود
 مقدردر (امادات استدراک) بسوء اعتقاد بیانیه با حرف مصاحب
 سوء کوتودیبکدر (بزندقه با حرف صله) (زندقه) (الحاد بر مذهب
 باطلدر که بری فروغانی انکار ایدر بری حشر و نشری انکار و قدم عالمه
 زاهددر تفصیلی کتب کلامیه ده مصرحدر (متهم افتعال) اندن
 اسم فاعلدر تمهتلی (شده بود اولمش ایدی) (اورا) حرف تخصیص
 (سفرنامه مؤلفاتندن برنک اسمیدر همزه حرف توسل با حرف و جدن

(سین و تا ادات خبر بر سفر نامه سی وارد دیمکدر (در حرف ظرف
 (اکثر معبوره لامیه معبوره وجه ار شده آدم ساکن اولان برله دیرل
 (محاوراتی با حرف تکبیر محاورات محاوره تک جمعیدر که کلامده مجادله
 و محاصمه معناسنه در (با فاضل با حرف مصاحبت افاضل افضلک
 جمعیدر علمالایله دیمکدر (کرده ل ماضیدن قسملردر (بنظم
 (با حرف صله (آورده ماضیدن قسمدر کنورمش دیمکدر (ایسات
 یتک جمعیدر (که حرف بیان (عین الفضاة بر ذاتک لقبیدر
 کبار اهل الله هدین همدانی دیمکله شهرت شعاردر عین کوز بیکی دیمکدر
 قضاة فاضلک جمعیدر فاضلک کوز یتک بیکی دیمک اولور (در کتاب
 زیده الحقایق زیده الحقایق نامنده اولان کابنده دیمکدر (ایراد کنورمک
 معناسنه (محصول ترکیب) ناصر بن خمر و انصاری صناعت شعده
 ماهر و حکمت فلرنده کامل ایدی اما سوء اعتقاد ایله و زندقه و الحاده
 میل ایله متهم اولمش ایدی و انک بر سفر نامه سی وارد که اکثر معبوره ده
 سفر ایلمشدر و شول محاوره ل که علما ایله ایلمشدر اول کابنده نظم ایله
 کنورمشدر و بو بیتلر که عین القضاة همدانی زیده الحقایق نام
 کابنده ایراد ایلمشدر انک منظوماتی جله سندندر (قطعه) همه جور
 من از بلغار یانست * که مادام همی باید کشیدن * همه جله دیمکدر
 (جور من مصدرک مفعولته در بکا اولان جور دیمکدر (بلغار یان الف
 فون ادات جمع با حرف نسبت بلغار بر طاقه تک اسمیدر (که حرف
 رابط (ما مصدریه (دام فعل ماضی (میم قاعده انجاء اوزره ضمیر
 متکلم بن اولدیم مدته یعنی حیسانده اولدجه دیمکدر (همی ادات
 تأکید (باید کشیدن جکمک کرک دیمکدر (محصول یت) جله بکا
 اولان جور بلغار ایلمشدر که حیسانده اولدجه جکمک کرک * کنه بلغار
 یازانیز هم نیست * بکویم کرون بتوانی شنیدن * بلغار یازارا ادات
 تخصیص (نیز دخی دیمکدر (هم تأکیددر (بکویم بآء تأکید ایله فعل
 مضارع متکلم وحده سویلیم دیمکدر (که حرف شرط (بتوانی بآء
 تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب قادر ایسک دیمکدر (شنیدن
 مصدر ایشتک معناسنه (محصول یت) کنه بلغار ایلمشدر دخی دکلور
 سویلیم اگر سن ایشتکده قادر ایسک یعنی قابل خط سب اولوب آکلیه

بیاد رسن گاه کیمکدر سوبلیم * خدا یلاین بلا و فتنه ازتست * ولکن
 کس نمی یارد پچیدن * خدا یا الف حرف ندا یا الله دیمکدر (ازتست
 سندتدر دیمکدر) نمی یارت فعل ننی حال مفرد غائب قادر اوماز دیمکدر
 چخیدن جیم بجمیتک فقی و خاء مجمله ایله مصدر در دور شک معنایسته در
 (مخصول بیت) یارب بو بلا و فتنه سندتدر لکن کیمسه دور شک قادر
 اوله مز یعنی کیمسه سنگلم مجادله و محاوره ایله مز * همی آرند ترکانرا
 ز بلغار * ز بهر پرده فر دم دریدن * همی ادات تا کید (آرند فعل
 مضارع جمع غائب کنوزر لر دیمکدر) ترکان الف نون ادات جمع
 ترک محبوب دیمکدر (را ادات مفعول (ز بهر ادات تعلیل (پرده مردم
 لامیه پرده بونده عرض و وفار معنایسته در (دریدن مصدر در بزمقی
 معنایسته (مخصول بیت) محبوب بلری بلغاردن کنوزر لر یعنی استبراک
 طریقیله بلغاردن کنوزر لر خلقک عرض و وفار ننی بزمقی ایچون یعنی
 خلقی عشق و سودایه گرفتار ایتمک ایچون * لب و دندان آن خوبان
 چون ماه * بدین خوبی نیایست آفریدن * لب دوداق (دندان دیش
 (آن خوبان اضافه لامیه (چون ادات تشبیه بدین بایندن مغلب
 با حرف مصاحبت (خوبی با حرف مصدر (نیایست فعل ننی ماضی
 مفرد غائب حکایه بی متضمن کرکز ایدی دیمکدر (آفریدن مصدر
 براتقی معنایسته (مخصول بیت) و آئی کی اولان محبوب بلرک دوداغی
 و دیشی بو کوزلک ایله براتقی کرکز ایدی بو کوزلک ملرده بوی زنده
 استشمام اولنور که لخطابی حق جل و علا حاضرته در * که از عشق
 لب و دندان ایشان * بدندان لب همی باید کرزیدن * (که حرف
 تعلیل (عشق لب لامیه (ایشان بلغاریاته راجع در (بدندان با حرف
 مصاحبت (لب کرزیدن مفعول صریحی (باید فعل مضارع مفرد
 غائب کرکز دیمکدر (کرزیدن کافک فحیه مصدر در اصرمق معنایسته
 (مخصول بیت) بویه کوزل براتقی لایق دکل ایدی ز برانترک لب
 و دنداننک عشقندن دیش ایله دوداغی اصرمق کرک بونده توریه وار
 بری بو که تعجبیدن عبارتند که بویه حسن و جمال اولور می دیو
 دوداغی اصرمق بری بو لبک دوداغی اصرمق (عرض)
 بو قطعه بحر هر جذر که مفاعیلن مفاعیلن فعلون اولور و بو که

قطع. دیدن کمر بر او زون به تختن پارچه اولاد بیچوندر * ازرق
 هر وی رجه الله در قواعد شعر و فصل ماهر بود و در قوانین علم
 حکمت کامل ممدوح اورا عارضه حادث شد که قوت مباشرت
 ساقط گشت اطبا از معالجت آن عاجز آمدند ازرقی کتاب الفیه
 و شلفیه را بنظم آورد و تصویر کرد و غلامی را از خواص پادشاه
 با کنیزك عقد بست ایشانرا در حرم پادشاه که میان ایشان و پادشاه
 شبکه پدش حائل نبود منزل داد و آن کتابرا پدش ایشان نهاد و فرمود که
 با آن صورتهای مختلف که در آن کتاب تصویر کرده بودند بمباشرت
 و مباشرت مشغول شوند * ازرقی کوک رنگه دیرل (یا حرف نسبت
 غالباً کوک رنگه مائل اولدیغدن ازرقی دینلدی) هر وی یا حرف
 نسبت هرا و هرا بر شهرك اسمیدر (در قواعد شعر بیانیه بالامیه
 در حرف طرف قواعد قاعد منک جمیدر شعر قاعده رنده (فضل
 قواعد اوزره معطوف (قوانین علم لامیه یا بیانیه قوانین قانونک
 جمیدر) حکمت معروف (ممدوح اولامیه او ازرقی به راجعدر
 ممدوحدن مرادی سلاطین هرا تدن بریدر (را ادات صله (عارضه
 یا حرف وحدت همزه حرف توسل عارضه بونده علت معناسنه در
 (حادث شد ظهور لیلدی دیمکدر) که حرف رابط صفت (قوت
 مباشرت مصدرک مفعولنه مباشرت مجامعت معناسنه در) (گشت
 فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر (اطبا طبیک جمیدر) (معالجت آن
 مصدرک مفعولنه در) (آمدند بونده اولدیلر دیمکدر) (را ادات مفعول
 (بنظم یا حرف صله) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر
 (غلامی یا حرف وحدت (را ادات مفعول (خواص پادشاه لامیه
 (با کنیزك یا حرف مصاحبت (عقد بست نکاح ایلدی) (ایشان
 غلام و کنیزک راجعدر (را ادات مفعول (در حرم پادشاه لامیه
 در حرف طرف پادشاهک حرمسنده دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (میان ایشان لامیه انلرک یینی دیمکدر) (و پادشاه و اومع معناسنه در
 پادشاه ایلر انلرک یینده دیمکدر) (شکه بانک فقیله اورولی اولان
 شیشه دیرل و اوریللی دیمکدر و غریبدر حتی شبکه رسول دیرلر قفص ده
 اولسه اولور (یا حرف وحدت همزه حرف توسل) (پدش باه غریبه

زیاده دیمکدر (حائل اسم فاعلدر معروف) نبود ادات ماضی منفی
 (داد فعل ماضی مفرد غائب و پردی دیمکدر) (کاپرا را ادات مفعول
 پیش ایشان انلرک اوکنه دیمکدر) (نهاد فعل ماضی) (که حرف بیان
 (بان صورتهای مختلف موصوفک صفتیه اضافتیدر) (ها ادات جمع
 مختلف بونده کونا کون دیمکدر) (با حرف مصاحبت دورلو دورلو
 اولان صورتلرایله دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (کرده بودند
 ایلش ایدیلر دیمکدر) (بمعاشرت با حرف صله) (شوند فعل مضارع
 جمع غائب اولهلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (ازرق هروی رجه الله
 شیر قاعده لرنده و فضله ماهر ایدی و علم حکمت قانونارنده کامل
 ایدی انک ممدوحنه بر علت ظاهر اولدی بحامته قوی ساقط اولدی
 طیبیلر کا معالجه دن عاجز اولدیلر ازرق کاب الغیه و شلقیه بی
 نظمه کنوردی و تصویر ایلدی یعنی باهه دایره اولان صورتلری
 تصویر ایلدی و بر غلامی خواص پادشاهدن بر کنیرک ایله نکاح
 ایلدی وانلری حرم پادشاهده که انلرایله پادشاه بیننده بر شبکه دن
 زیاده حائل یوق ایدی منزل و پردی و اول کابی انلرک اوکنه قودی
 و پیوردی که اول مختلف صورتلر که بوکابده تصویر ایلنلردن یعنی
 بوکابده تصویر اولسان کونا کون صورتلرایله معاشرت و مباشرت
 مشغول اولهلر * و پادشاهرا فرمود که از قفای شبکه بی و قرف ایشان
 احوال ایشانرا مشاهده کند چون این مشاهده مکرر شد حرارت
 غریزی قوت گرفت و آن ماده را که مانع قیام آلت بود منقطع کردانید
 و بر مثال پسر منجمد از منقذ احلیل بیرون آمد و مقصود حاصل شد
 و از مخضن و یست در وصف شراب * پادشاهرا را ادات صله
 (که حرف بیان) قفای شبکه لامیه قفا اکسه دیمکدر) (بی وقوف ایشان
 انلردن خبرسز دیمکدر) (احوال ایشان لامیه) (را ادات مفعول) (حرارت
 غریزی موصوفک صفتیه یا حرف نسبت جلی و طبعی معناسنه در
 علم طبیده تفصیلی وارد) (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوئدی دیمکدر
 را ادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (مانع قیام فاعلک مفعولنه
 قیام آلت) (مصدرک فاعلنه در آلت ذکر کردن کلایتیدر) (کردانید
 فعل ماضی مفرد غائب ایلدی دیمکدر) (منقطع انفعال بایندن اسم

فاعلدر منقطع ایلدی یعنی قویار دی دیمکدر (مثال پتیر پیسانه
 پتیر کی دیمکدر پتیر معروف (مایه فنجمد موصوفک صفتدر (فنجمد
 طوکن دیمکدر (منفذ احلیل لامیه منفذ دلك احلیل ذات ذکر دن
 عبارتدر (بیرون آمد جبهه دی دیمکدر (محصول ترکیب (غلام ایله
 کنیزك بوصورتله امر بیور دقده پادشاهه بیور دیکه انلردن خبر ستر
 شبکهك اکیسه سندن انلرك حاللرینی مشاهده ایله چونکه مشاهده
 مکرر اولدی یعنی برابری کره صور مختلفه ایله مجامعترینی کور یجک
 طبیعی اولان حرارت قوت طوندی واول ماده بی که التک قیامنه
 مانع ایلدی منقطع ایلدی قویار دی و پتیر کی طوکن مایه ذکرک
 دلکندن چقدی و مقصود حاصل اولدی واول ازرقینک سوز لرنددر
 شراب وصفنده (قطع) * ساقی یار لعل می کز فروغ آن *
 اندیشه لاله زار شود دیده کلستان * ساقی منادی حرف ندا محذوف
 ای ساقی دیمکدر (پیار بانه کید ایله امر حاضر مفرد کتور دیمکدر
 لعل می) صفتک موصوفه اضافتیدر یا حرف تنکیر (کز که از دن
 محققدر (که حرف رابط صفت (فروغ شعله دیمکدر (آن میه اشارتدر
 اضافت لامیه (اندیشه فکر معناسنده در (لاله زار لاله لك دیمکدر
 شود) فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (دیده کوز دیمکدر
 کلستان) کوللک معناسنده در (محصول بیت) ای ساقی شول بر اعل می
 کتور که انک شعله سندن فکر لاله زار اولور یعنی فکری پر صفا و رونق
 قنار و کوزی کلستان ایله حاصلی ظاهرا و باطنا شوق و یزن لعل کی
 می صون * کر بکزد بری بشب اندر شعاع او * از چشم آدمی نتواند
 شدن نهان * (کراتات شرط) بکزد دباه تا کید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب کچر ایسه دیمکدر بری فاعلی (بشب با حرف ظرف) اندری
 تا کیددر (شعاع او لامیه شعاع ایدنلق دیمکدر (اوصمیر میه راجعدر
 چشم آدمی) لامیه) نتواند فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله مز
 دیمکدر (شدن مصدر در اولق معناسنه) نهان کیر لی دیمکدر
 (محصول بیت) اگر بری اول میک ایدیلغنده کیمه کچر سه آدمینک
 کوزندن کیر لی اولغنه قادر اوله مز یعنی میک شعاعی اول قدر
 روشنادر که بری دخی کیر لیمکه قادر اوله مز (شدن رفتن معناسنه

دخی اولور پری کجه که قادر اوله مز دیمک اولور * خوش بوی تراز عطر
 ورنکین تراز عقیق * روشن تراز ستاره و صافی تراز روان * (خوش بوی
 وصف ترکیبی در کوزل فوقولی دیمکدر) (ترادات تفضیل) (عبر معروف
 رنکین) (با حرف نسبت نون حرف تا کبدر نکلی دیمکدر) (عقیق
 مقدمایسان اولندی) (روشن پارتلق دیمکدر) (ستاره یلدز دیمکدر
 صافی) (بونده اظیف معناسه در) (روان روح دیمکدر) (محول پین)
 عنبردن زیاده کوزل فوقولی و عقیقدن زنکلی و یلدزدن زیاده پارتلق
 و روحدن الطف حاصلی شراب بواوصاف ایله موصوفدر) (عروض)
 بوقطعه بحر مضارع اخرب مکفوف مقصور در که مفعول فاعلات
 مفاعیل فاعلات اولور * امیر معزی رحمه الله وی در زمان دولت
 معزالدیناوالدین سنجر بن ملک شاه بود و از مداحان اوست و معزی
 نسبت باوست و آنچه اورا در زمان وی علوشان و رفعت درجه مبسر
 شد کم شاعر برامبسر نشسته * وی معزی به راجعدر) (در حرف طرف
 زمان دولت معزالدینا یا نیمولامبه) (معزالدیناوالدین سنجر بن لقی در
 مداحان او) (لامیه انک مداحلر ننددر دیمکدر) (باوی باحرف صله
 وی معزالدیناوالدین راجعدر) (انچه اول نسته که دیمکدر) (اورا
 را اادات صله او معزی به راجعدر) (در حرف طرف) (زمان وی لامیه
 معزالدینا به راجعدر) (علوشان مصدرک فاعلند) (رفعت درجه
 یوبله شانک عالی لکی و درجه نیک رفعتی دیمکدر) (کم انکسک دیمکدر
 اما یوبله برلده عددن عبارتندر) (شاعری با حرف وحدت
 در اادات صله) (شد فعل ننی ماضی مقدر غائب اولدی دیمکدر
 (محول ترکیب) (امیر معزی رحمه الله اول معزالدیناوالدین سنجر
 این ملک شاه زمان دولتشده ایدی و انک مداحلر ننددر و معزی ده
 اولان یاه نسبی اگانسیتندر و اول نسته که اگاسلطان سنجرک زماننده
 شانک عالی لکی و رفعت درجه مبسر اولدی بر شاعره مبسر اولمشدر
 * و گویند سه کس از شعرا در سه دولت اقباله ایدند و قبولها
 یافتند که کس نیافت رود کی در عهد سامانیان و هصری در عهد
 محمودیان و معزی در دولت سنجریان و سبب وفات وی ان بود روزی
 سلطان از درون خرگاه تبری انداخت و او بیرون خرگاه ایستاده بود

ناگاه نبر خطاشد و بروی آمد بقتاد و در حال جان بداد و از جمله
 مخنسان و یست این چند بیت * گویند نقل ایدر در دیمکدر (سه کس
 اوج کیمسه دیمکدر) (در حرف طرف) (سه دولت اوج دولت دیمکدر
 (اقبالها اادات جمع اقبال یعنی اعتبار در دیمکدر) (دیدند فعل ماضی
 جمع غائب کوردیلر دیمکدر) (قبولها اادات جمع قبوللر دیمکدر یعنی
 و غیر) (بافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (کس کیمسه دیمکدر) (نیافت فعل نفی ماضی مفرد غائب
 بولدی دیمکدر) (در حرف طرف) (عهد سامانیان پیانیه عهد زمان
 دیمکدر الف نون اادات جمع سامانیلر زماننده دیمکدر) (در عهد
 محمودیانده بویه) (دوات سنجریان کذلک) (سبب وفات وی لامیه لرد
 (وی معزی به راجعدر) (معزینک وفاتنک سببی دیمکدر) (آن بود اول ایدی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (روزی با حرف وحدت برکون دیمکدر
 (درون خرگاه لامیه درون ایچ دیمکدر) (خرگاه او به دیمکدر چادر
 نوغسدن) (ی اادات حکایه) (انداخت فعل ماضی مفرد غائب آتاز
 ایدی دیمکدر) (او معزی به راجعدر) (بیرون خرگاه لامیه بیرون طشره
 دیمکدر خرگاهک طشره سنده دیمک اولور) (ایستاده ماضیدن قیصد
 دورمش دیمکدر) (بود اادات ماضی) (خطا بکلش دیمکدر) (شد فعل
 ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر) (بر حرف صله) (وی معزی به راجعدر
 (آمد فعل ماضی مفرد غائب کلسندی دیمکدر) (محصول ترکیب) (ونقل
 ایدر که اوج کیمسه اوج دولتنده اعتبار کوردیلر و رغبتلر بوایدیلر
 حاصلی معز زومکرم اولدیلر که کیمسه بولدی بودنکی سلامیلر عهدنده
 عنصیری محمودیلر زماننده معزی سنجیر لردولتنده و معزینک وفاتنده
 سبب اول ایدی که برکون سلطان خرگاه ایچندن اوق آتازی و معزی
 خرگاهک طشره سنده طورهش ایدی ناگاه اوق یا کلاش کندی
 و معزی به کلدی و دوشدی و در حال جان و پردی وانک سوزلرنددر
 بوبرقاج بیت (قطعه) (ناکار من زسنبل برسمن بر چین نهاد * داغ
 حسرت یزدل صورنکاران چین نهاد * نا حرف انتها) (نکار من لامیه
 نکار محبوب معناسنه) (سنبل معروف بونده تشبیه طریقیه زلف دیمکدر
 بر حرف استعلا) (سمن بر ریاض چیچکدر با سمن دخی دیرلر کذلک طریق

سابق اوزره يکاق ديمکدر (پر بونده ججع معناسنی مقید در) چين
 بوکلم و قیورم معناسنه در (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی ديمکدر
 داغ حسرت مجازا بیانیته داغ وجودی آتشله یا قغه دیرلر عربده کی
 ترکیده نال و باقی دیرلر داغ آتش حسرت تقدیرده (برادات صله
 دل صورتگران چين لامیه لدر صورتگری کاف عربک فحیه ادا
 فاعل در صورتی یعنی مصور معناسنه (چين بر شهرک اسمیدر
 (محصول یت) بنم محبوب سنبل کبی اولان زلفدن منی آسا اولان
 یکاغی اوزره بوکلم قیور یلر قویه لیدن برو چين تصور رجیلرینک کوکلنه
 داغ حسرت قودی یعنی یوبله رعنا صورتی تصور دن عاجز
 اولد قلر دن کند و له داغ درون اولدی بویننده نجیسن تام واردر
 چين ايله چين * هر دلی کز سرکشی نهاده سر رهج خط * ز بر زلف
 اوکنون سر بر خط مشکین نهاد * دلی یا حرف وحدت (کز که ازدن
 مخفف) که حرف رابط (سرکشی یا حرف مصدر سرکش وصف
 ترکیبدر معاند و متکبر معناسنه در) نهاد فعل ثنی ماضی مفرد غائب قودی
 ديمکدر (خط بونده فرمان معناسنه باش قومنی اطاعت سر اگدن کایتدر
 (ز بر زلف او بیانیته و لامیه) خط مشکین موضوعک صفت اضافه
 خطدن مراد رخسارده ظاهر اولان مولدر (نهاد فعل ماضی مفرد
 غائب قودی ديمکدر (محصول یت) هر بر دلکه سرکشکندن ناشی
 هر بر فرمانه اطاعت ایلمدی یعنی مطیع اولمین کوکلر تک زلفی التده
 الان خط مشکینه باش قودی یعنی اکا مطیع اولدی حاصلی قلکه
 کلک سیرغه سنک دیمیلر سکا یک جان ايله تشده فرمان اولدی
 * من غلام آن خط مشکین که کو بی موزجه * پای مشک آلوده بر برک
 کل بصرین نهاد * من بن ديمکدر و مبتدا (غلام آن خط مشکین
 لامیه و خبر اول خط مشکینک غلامیم ديمکدر) که حرف رابط
 صفت (کو بی اذات تشبیه کو یا ديمکدر) موزجه بجه ادا تصغیر
 فرجه جق ديمکدر (پای مشک آلود موضوعک صفت اضافه
 مشک آلود وصف ترکیبدر مشک بولاشتمی ديمکدر) بر حرف استعلا
 (برک کل نسرين بیانیته لدر کل نسرين بر بیاض کلدر) (محصول یت)
 بن اول مشکین خطک غلامیم که کو یا فرجه جق مشک بولاشتمش

ایاغی نضر بن کلی اوزره قودی بونده تشبیه بلیغ واردر که روی
محبوبه اولان خط نوی قریحه ایاعیله مشک بولشمش کل نسرینه
تشبیه ایلدی نسریندن وجه محبوبی مراد ایلدی (عروض) بوقطعه
بخرمل مقصوددر که فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان اولور
* واین چند بیت دیگر از صیده که براسلوب شعرای تازی زبان گفته
است * دیگر دخی دیمکدر (قصیده یا حرف وحدت) همزه حرف
توصل (که حرف رابط صفت) بر حرف استعلا (اسلوب شعرای
تازی زبان لایمه و یانبه اسلوب قاعده معنایه در) (تازی زبان ترکیب
مزجیدر تازی عرب دیمکدر زبان لغت معنایه در لغت عرب شعر استنک
قاعده نی اوزره دیمکدر (محصول ترکیب) و بوبرقاج بیت دخی شول
برقاصیده دندر که لغت عرب شعرا سی قاعده واسلوبی اوزره نظم
ایدوب سوبلشدر (عزل) ای ساریان منزل مکن جز در دیار یارمن
* نایک زمان زاری کنیم بر ریع واطلال و دمن * ساریان دوه بی
(مکن نمی حاضر مفرد ایله دیمکدر) در حرف ظرف (یارمن لایمه
تا حرف تعلیل (زاری فریاد معنایه در) کنیم فعل مضارع مشکلم وحده
ایلم دیمکدر (بر حرف استعلا) ریع رانک قبی و نایک سکونیه دار معنایه
خانه دیمکدر (اطلال فتح همزه ایله طلال جدید اثر بنا اولان محله
دیور ویران معنایه در) دمن دالک کسریله و میل قحجیله مزبیه
معنایه در (محصول بیت) امیر معزی معشوق شعر کرد مسی فراقه
عدم تحملندن ناشی ذرای دوجی بنم یاریمک دیارینک غریبه منزل
ایله ناکیم بر زمان ریع واطلال و دمن اوزره فریاد و فغان ایلم یعنی
جاناک قالدیقی منزله و ویرانه زده و مزبیه ده آه و افغان و فریاد ایلم
* ریع از دلم پر خون کنیم اطلال را چگون کنیم * خاک دمن کلکون کنیم
از آب چشم خویشن * از دلم کوکلدر دیمکدر (پر خون طلوهان
دیمکدر (اطلال را اادات مفعول) خاک دمن لایمه (کلکون کلی رنگلی
دیمکدر (آب چشم یانبه کوز باشی دیمکدر) خویشنه اضافت لایمه
(محصول بیت) منزل جانانی کوکلدر پر خون ایلم یعنی درد و غروم ایله
حسالم ایلم و ویرانه بی بچون کمی نهر ایلم مزبیه طبر اغنی کلکون ایلم
شکستی کوزم بلشدن حاصلی اول محله زری آه و فریاد و گریه و افغان

و خون دل ایله طولدر ووب مالا مال ایلم * اذر وی یار خر کهی ایوان
 همی ینیم نهی * وز قد آن سرو سهی خالی همی ینیم جن * روی
 یار خر کهی لایمه و صفتک موصوفه در (خر که خر کا هدن مخفف او به
 دیمکدر یا حرف نسبت خر کهی کو چر اولی دیمکدر) ایوان فتح همز
 ایله فارسیدر کوشک معناسنه (ینیم فعل مضارع متکلم وحده کور ورم
 دیمکدر) نهی بوش و معناسنه در (قد آن سرو سهی لایمه لردر) سهی
 موزون دیمکدر (خالی بوش دیمکدر) همی ادا ت تا کید (موصول یت)
 اول خر کهه منسوب اولان یادیه نشین یارک یوزندن ایوانی بوش
 کور ورم و اول سرو سهینک قدندن چینی خالی کور ورم حاصلی
 محبو بدن بوش کور ورم * جایی کد بود آن دلستان باد وستان دو بوستان *
 شد کرک و رویه را مکان شد کوف و کرکس را وطن * جایی یا حرف
 وحدت بر پرده دیمکدر (که حرف رابط) بود ادا ت ماضی (دلستان
 وصف ترکیبدر کوکل الیجی دیمکدر محبوس معناسنه (باد وستان با
 حرف مصاحبت) در حرف طرف) شد فعل ماضی مفرد غائب اولدی
 دیمکدر (کرک قورد دیمکدر) رویه هاء اصلیه ایله دلکو دیمکدر
 (را ادا ت صله) کوف اوکی قوشی که کیچه زده اوز تخریف ایدوب
 پوهو دیرل (کرکس اق یا ایله مشابه بر بیوک قوشدر) (موصول یت)
 بر پرده که اول محبوس دوستانر ایله بوستانده ایدی قورد و دایکوبه مکان
 اولدی و پوهو واق یا ایله وطن اولدی حاصلی اولی دستان شتک
 اولان مجل جانانک کتبی سیبیه اسسز اولوب قوردلر و قوشلر وطن
 ایلدی (بوقطعه ده مسقط صنعتی وارد که هر یلی درت بخشدر
 اوج بخشی بر قافیه ده بر بخشی قافیه اصلی اوزره) (عروض)
 بوقطعه بحر جز سالمدر که مستعلن مستعلن مستعلن مستعلن در
 * عبید الواسع جلی رجه الله وی فاضل و کامل و شاعر ما هر بود
 بهر دوزبان نازی و فارسی سخن گفته و اتفاقست که هیچ کس از عهده
 جواب قصیده مشهور که مطلعش اینست * بود ادا ت ماضی مفرد
 ایدی دیمکدر (بهر دوزبان یا حرف طرف هر ایکی دلله دیمکدر
 (نازی عربی) دیمکدر) عهده جواب قصیده مشهور بیانه و لایمه
 و موصوفک صفت (که حرف رابط صفت) مطلعش شین قصیده به

در اجمدر (محمول ترکیب) عبد الواسع جبلی رجه الله اول
 فاضل و کامل و شاعر ماهر ابدی مربی و فارسی هر ایکی دلدۀ شعر
 سوباش ابدی و اتفاق واردر که مشهور اولان قصیده سنک جوابی
 عهده سندن که مطالعی بودر هیچ کیسه چقه همدرد یعنی نظیر
 اولم همدرد (پشت) که دارد چون تو معشوق نکار چابک و دلبر *
 بنفشه زلف و زکس چشم و لاله روی و سرین بر * که کیم دیمکدر
 (دارد فعل آییات واردر دیمکدر) چون ادات تشبیه (معشوق یا
 حرف وحدت) نکار محبوب دیمکدر (چابک تیر معناسنه یعنی کوکل
 المده تیر) (دلبر و صف ترکیب) در کوکل الیچی دیمکدر (بنفشه زلف
 ترکیب مزجید بنفشه زلفی دیمکدر یعنی رنگنده بنفشه به مشابیه
 اولان زلف دیمکدر) (زکس چشم ده بو یله) (لاله روی کذلک) (سرین بر
 حمله زکس کوزلی لاله یوزلی سرین کوکلی دیمکدر) (محمول پشت)
 تکیم واردر سنک کی بنفشه زلفی زکس کوزلی لاله یوزلی سرین
 کوکلی بر نکار و چابک و دلبر معشوق حاصلی کیسه نک یوقدر
 انجیق بو اوصاف ایله موصوف سنسین (عروض) بو بیت هزج
 سالمند که درت کره مقاغیلن در * چنانکه میناید بیرون نیامده است
 بودر مفتوح بعض قصید گفته * (محمول ترکیب) اینک حاققند اولان
 از عهده جواب قصیده مشهوره می بو طدر مطاحی که دارد چون تو
 معشوق اولان قصیده مشهوره سنک جوابینک عهده سندن لایق
 لواد یعنی مرتبه کیسه چقه همدرد و بعضی قصیده لری نک ابتدا سنده
 دیمکدر (قطعه) در دهر نیست ارتو دلفروز تر نکار * در شهر نیست
 ارتو جکر سوز تر سر * در حرف طرف (دهر جام دیمکدر) (دلفروز
 و صف ترکیب) در قلبه شوق و شعله و بریچی دیمکدر (زادات تفضیل
 (جکر سوزنده و صف ترکیب) در جکر یا فیچی دیمکدر (محمول پشت)
 عالمده سندن دلفروز تر محبوب یوقدر شهرده سندن جکر سوزنک
 سر یوقدر بو بیتده صنعت تر شیخ واردر دهر ایله شهر دلفروز
 جکر سوز مقابل واقع اولمش در * ناکرده ام بلالۀ سیراب تونکاه *
 ناکرده ام بنزکس پر خواب تونظر * ناکر حرف انتها (کرده ام ایلمش در
 دیمکدر) (ناکرده ام ایلام بکندن بر و دیمکدر) (بلالۀ سیراب تو

موصوفك صفته ولاميه (با حرف صله) سرباب فاعلش ديمكدر لاله
 سربابن مراد رخ جاناندر نگاه نظر معناسنه در (بزكس پر خواب نو
 لاله سرباب نو كي زكس دن مراد چشم دلارادر (محصول بيت)
 منك لاله سرباب كي اولان رخنكه نظر ايلد بكم كوندن بروسنك
 پر خواب و محجور اولان تركس كي چشمنكه دفت ايله ببدن بوي
 * كاهي جولاله ام زو صالت شكفته بوي * كاهي جو تركسم زفراقت
 فكنده سر * كاهي احرف تنكبر كاهيجه ديمكدر (جوادات تشبيه ميم
 ضمير منكلم همزه حرف توسل و صالت تا حرف خطاب) شكفته بوي
 تركيب اضافيدر بوزي اجق ديمكدر خندان معناسنه شكفته شينك
 صميه در آجلش معناسنه در (چويته اذات تشبيه) تركسم ميم
 ضمير منكلم (فراقت تا ضمير خطاب) فكنده سر تركيب اضافي باشي
 برايش يون اكش معناسنه كال حيرتدن كلن اضطر ايله مستعملدر
 (محصول بيت) كاهيجه لاله كي سـنـك و سالكدن خنداغم كاهيجه
 تركس كي فرا فكندن مضطرب و حـپـرا غم يعني سكا مقنون اولوب لاله
 روينه نظردن ناشي فكر و صله خندان و تركس چشمنكه دفت حسيله
 تركس كي بوييم بو كوب حيرانم (عروض) بوقطعه بحر مضارع اخرب
 مكفوف محذوفدر كه مفعول فاعلات مفاعل فاعلن اولور * اديب صابر
 رجه الله وي شاعر فصيح و فاضل لبيب بود و اشعار وي را لطافتی كامل
 و ملاحتی تمام حاصلست و افاضل بتقدم وي معترفند چنانكه انوري
 و پراپرخود ترجيح کرده انجا كه در قطعه تعداد كالات خود ميكنند
 و در آخر ان ميگويد * فصيح معروف (البيب فعول بمعنى فاعلندر
 عاقل معناسنه) اشعار وي لاميه وي ضميري صابره راجعدر (را اذات
 تخصيص) لطافتی ملاحتی بازي حرف تنكبر (بتقدم وي مصدر ك
 فاعلنه در يا حرف صله انك تقدمنه ديمكدر) معترفندون دال اذات جمع
 معترفدر يعني مقرر در ديمكدر (چنانكه انجولين كه ديمكدر) وي را
 وي ضمير صابره راجعدر را اذات مفعول (بحرف استعمال) ترجيح
 تقدم ديمكدر (كرده ماضيدن قسمدر ايلش ديمكدر) انجا كه اول
 محله كه ديمكدر (قطعه يا حرف وحدت همزه حرف توسل بر قطعه ده
 ديمكدر) تعداد كالات مصدر ك مفعولنه در (خوده لاميه كندينك

کالاتی صایقهده دیمکدر (می ادات تا کید) کند فعل مضارع
مفرد غائب ایلردیمکدر (آخر آن لامیه (می ادات تا کید) کوید
فعل مضارع مفرد غائب سوزلردیمکدر (محصول ترکیب) ادیب صابر
رحه الله اول شاعر فصیح و فاضل و عاقل ایندی و انک شعرلرینک
لطافتی کامل و ملاحظی تمام حاصلدر و افاضل انک نقد منه معترف
و مقرر در یعنی جمله سی سرفرو و ایدر لر انجلین که انوری انی کندی
اوزرینه ترجیح ایلشدر اول محله که کندی کالاتی تعداد ایدر
یعنی کالاتی صایقهده یزک آخرنده دیر * بیت این همه بکذار باشعر
بمجرد آمدم * چون سنایی هستم آخر کر نه همچون صابرم * (این همه
بومجموعی دیمکدر) بکذار باد تا کید ایله امر حاضر مفرد کج دیمکدر
باشعر مجرد) پیانه یا حرف مصاحبت مجرد شعر ایله دیمکدر (آیدم
کلام معنایه فعل ماضی متکلم وحده (چون ادات تشبیه (سنایی
برشاعرک اسمیدر (هستم ادات اثبات در سنایی کبی یم دیمکدر (آخر
بر اداتدر که لولسمده دکل اسمیده لفظلریده اولانده لفظی افاده ایدر
(که حرف شرط نه حرف نفی میم متکلمه مقیددر (نقدیری همچون
صابرینسم در (هم ادات تا کید (چون ادات تشبیه (محصول بیت)
بومجموعی کج یعنی علم و فضل و فضا ئیم شویله دور سون مجرد شعر ایله
کلام یعنی بالکن شاعر فرض ایله سنایی کبی یم صابر کبی دکل اسمیده
حاصلی سارفضا ئیم شویله دور سون شعرده دخی صابر قدر دکل اسمیده
سنایی قدر قدریم و ایدر بو کلام ایله صابری انوری کندی اوزرینه
ترجیح ایلشدر * و از جمله سخنان و پست این چند بیت * بو بر قاج
بیت انک سوزلری جمله سندندر (غرل) ای عارض تو خلد و لب تو جو
سلسبیل * برخلد و سلسبیل تو جان و دلم سبیل * ای حرف ندا اندازی
مخذوف ای جانان دیمکدر (عارض یکاق معنایه (تویه اضافت لامیه
خلد) بونده خنت دیمکدر ادات تشبیه مخذوف چو خلد دیمکدر
اب تو (ده لامیه (چو ادات تشبیه (سلسبیل جتنده برار مانمک اسمیدر
مصراع ثانیده اولان خلد و سلسبیلدن مراد اول قرینه سیله یکاق
و دودا قدر (تویه اضافت لامیه (سبیل بونده فدا معنایه در
(محصول بیت) ای جانان سنک یکاخنک جنت کبی و دوداخنک سلسبیل کبی

سنگ خلد و سلسبیلک که یکاغک و یکدر ا. کاجان و دلم فدا در بعض
نسخه ده بوییت دخی وارد در لکن قافیه سنده تکرار اولدی بندن ی
یوخسه عدم و قوفندنی شارح یازممش و اکثر مترده ده یوقدر لکن یز
شرح ایلدک * در طاعت هوای تو آمد دلم از آنک * از طاعت یافتن
خلد و سلسبیل (محصول بیت) کوکلم سنگ محبتک طاعتده در اول
سبیدن که خلد و سلسبیل بولاق یعنی انلری بولعلفک اسبابنه سعی
عبادتدر * ناهید پیش طلعت تو کی دهد فروغ * خورشید نزد خدمت
تو کی بود جیل * (ناهید زهره یلدر ینه در لر) پیش طلعت تولا ینه در لر
طلعت یوز معناسند وجه دیمکدر سنگ طلعتک قنده دیمک اولور
ی) ادات استغهام لجن دیمکدر (دهد فعل مضارع مفرد غائب
ویرر دیمکدر) (فروغ شعله دیمکدر) (خورشید کونش معناسنه در
نزد خدمت تو) لامیه درز سنگ خدمتک قنده دیمکدر (بود فعل
مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (جیل کوزل معناسنه در
(محصول بیت) زهره سنگ طلعتک قنده لجن شعله ویرر یعنی زهره سنگ
شعله سی و چمک نور ندرن دوندور خورشید سنگ خدمتک یاننده لجن
کوزل اولور حاصلی اولممن * بغداد حسن و مصر جالی و چشم من *
بغداد اچود دجله بود مصر را چو نیل * بغداد حسن یسانیه حسن
بغدادی سین (و مصر جالی یا حرف خطاب اضافت یسانیه (چشم من
لامیه) (بغداد را از ادلت صه) (چو ادات تشبیه) (دجله بغداد اوکندن
اقان نهره در لر) (مصر را از ادات صله) (نیل مصر دن باقان نهره در لر
(محصول بیت) حسن بغدادی و کوزلک مصری سین یعنی بلاد
حسنک اعظم و اشرفی سین حاصلی مجموعی کوزلک سنده در ونم
کوزم بغداده دجله کی و مصره نیل کی اولور حاصلی سین بغداد
چشم ایسک بتم سبیل اشکم دجله در سن مصر ملاحت ایسک چشم
آب یلدر * از بار زج هجر تو قدیم شده چو کاله * و زخم عشق
تو خیم شده چو نیل * (بار زج هجر تولا ینه در لر سنگ هجر یکک مشقی
یو کندن دیمکدر) (قد بوی معناسنه در) (میم ضمیر متکلم بتم بوی یعنی
وجودم دیمکدر) (سند ما ضیدن قسمدر اولمش معناسنه) (چو ادات تشبیه
نال) (قلم و قلمک ایچنده اولان اینجه تل ره در لر کال ضمعدن کلندر

زخم عشق نو (لامبه در در سنك عشق باره سندن دیمكدر) خدخاه
 مجمه ايله يكاك دیمكدر (میم ضمیر متكلم بنم یكاغم دیمكدر) نیل چوید
 دیدكاری كوك رنكدر (محصول بیت) سنك هجر ك مشقی یو كندن
 قدم نال كی اولش یعنی بار هجری چكیمكدر كال مرتبه ضعیف اولدم
 وسنك عشق زخندن یكاغم چوید كی اولش یعنی كال اضطرابدن
 كوك اولدم یونده تور په طریقله نیله ارماق معناسی ویرمكه
 قابلدی معنی سنك عشق زخندن اغلقدن رخسارم نیل ارماغنه
 دوغشدر (عروض) بوغزل بحر مضارع اذرب مكعوف و مقصور در كه
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * وازجله اشعار و بیست ای
 قطعه * و بوقطعه انك جله اشعار نندیر (قطعه) دوات ای پسر
 آلت دوات است * بدودوات نندیرا رام كن * (دوات تركیده نحریف
 ایدوب دویب دیرل (ای حرف نداز پسر منادی) آلت : دوات مجازا
 بیانیه دوات آلتی در (بدو باحرف مصاحبت دال همزه دن منقلب او
 دواته را جعدیر انك ايله دیمكدر) دولت نند بیانیه (تند سرکش معناسه در
 را) ادات مفعول (رام مطیع معناسه در) كن امر حاضر ايله دیمكدر
 (محصول بیت) شاعر فن خطه نحر یص و تشویق ضمننده خطاب
 عام طریقله در دوات ای اوغل دوات آلتی در یعنی دواتی جلیه آتیدر
 اول دوات ايله سرکش دولتی مطیع ايله * چو خواهی كه دولت كنی
 از دوات * الف را زینوند تالام كن * چو ادات تعلیل (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب استرایسك دیمكدر) كه حرف بیان
 (دولت كنی لك مفعول صریحی كنی فعل مضارع مفرد مخاطب ایلایه سین
 دیمكدر) الف را ادات مفعول (پیوند اسم مصدر در اولش در مق
 معناسه ایصال دیمكدر) تابه ایضافت مفعولنه در تالفظ دواته اولان
 نادر (محصول بیت) چونكه استرین كه دواتدن دولت ایلده سین
 یعنی دواتی دولت باعنی مراد ایدر سنن الی تابه ایصالدن لام ايله
 یعنی الف تابه متصل اولدیغی كی اولور حاصلی دواتدن دولته
 وصلت ادنی ایصال ايله در (عروض) بوقطعه بحر متعارب
 محذوفدر كه فاعولن فاعولن فاعولن فعل در (انوری رحمه الله حكیمی
 و كامل و فصیح و فاضل بود حسن شعر و لطف نظم شمه ایست

از علو حال او و خالیت از جمال و کمال او و مخفیان او مشهور است
 و دیوان او مسطور از لطایف اشعار وی یک قطعه که مشعر است
 بنصیحت شعر نوشته می شود * بخمبی یا بحرف وحدت (بودادان
 ماضی) حسن شعر مصدرک فاعلنه (اعطف نظم ده بویه شعر بنک
 کوزللیک و نظمیک لطافتی دیمکدر) شمه بحسب اللغة فوقو دیمکدر
 اما استعمالده جزو معناسنه دو (یا بحرف وحدت همزه بحرف توحلی
 سین و تادات خبر) علو حال مصدرک فاعلنه او به لامیه حال ایله
 علم و فضلی مراددر (او انوری به زاجعدر) خالی یا بحرف وحدت
 (خال یک دیمکدر) جمال کمال او لامیه در انک کالینک کوزلنگندن
 دیمکدر (مخفیان او لامیه) دیوان اوده بویه (لطایف اشعار اوده بویه
 انک شعر لربنک لطیفانندن دیمکدر) مشعر اسم فاعلدر اشعار
 ایدی معناسنه یعنی بیلدر برچی اینصیحت شعر یا بحرف تا که اضافت
 لامیه (نوشته می شود مبنی للمفعولدر یاز یلور دیمکدر) محصول ترکیب
 انوری رحمه الله بر حکیم کامل و فصیح فاضل ایدی شعر بنک کوزللیک
 و نظمیک لطافتی انک علو حالندن یعنی علم و فضلندن بر جزو در
 وانک کالی جانندن بر بکدر یعنی علمی یاننده شعری لاشی در انک
 سوزاری مشهوردر و دیوانی مسطور در انک شعر لربنک لطیفانندن
 و قطعه نصیحت شعر این مشعر در یاز یلور (قطعه) دی مر اشاعری
 گفت غزل میگوید * کتم از مدح و هجاء دست پیفشاندم هم * دی
 دالک کسریله دون دیمکدر (مر را بحرف صله بکا دیمکدر) شاعری
 یا بحرف وحدت کاف حرف تصغیر بر شاعر جک دیمکدر (می ادا
 حال) کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب سوبلر بسین دیمکدر
 استنهای مشمن (هجا هجو دیمکدر) پیفشاندم یا حرف تا که
 یا همزه دن، منقلب افشاندم فعل ماضی متکلم و خده سلکدم دیمکدر
 (دست پیفشاندم اعراض ایلدم دیمکده مستعملدر) هم دخی دیمکدر
 (محصول پند) دون بکا بر شاعر جک دیدی غزل سوبلر بسین
 دیدم مدح و هجو دخی اعراض ایلدم یعنی ترک ایلدم * گفت چون
 گفتش از حالت کراهی بود * حالت رفته دکر باز نیاید زعدم *
 چون روم ضمیمه یچون دیمکدر (کتم فعل ماضی متکلم و خده دیدم

دیمکدر (غین ضمیر شاعره راجعده) آن غزل و مدح و همجایه اشارت در
 علی لانفراد یا خود سخن اعتباریله (حالت کراهی یا خرف مصدر
 کراه کافی عجمک ضمیمه ازغون دیمکدر) (بود ادات ماضی) (حالت
 نازی اسلوب عجم اوزره طویل یازیلور) (رفته به اضافت بیانه کتمش
 حالت دیمکدر) (دگر غیری دیمکدر) (باز گبرو دیمکدر) (نباید فعل نفی
 مستقبل کلز دیمکدر) (عدم یوقلق دیمکدر) (محصول بیت) اول
 شاعر جک دیدی نیچون اعراض ایدرسین ا کا دیدم شعر سو یلک
 ازغونلق حالنی ایدی کتمش حالت غیری عدمدن کلز حاصلی شعر
 سو یلک کراهلق حالیدراتی بن ترک ایلدم صودت اینددرمک لایق
 دکلدر آنکچون فراغت کلام * غزل و مدح و همجایه هر سه از آن
 میکنتم * که مرا حرص و غضب بود پان شهوت ضم (محصول بیت)
 غزل و مدح و همجو هر او چندن سو یلدم زیرا بنم حرص و غضب
 و اریدی و کا شهوت ضم ایدی یعنی بنده حرص مال اولمق حسبیه
 مدح سو یلرایدم بلکه عمد و خدن برشی بخرایدم دیو و غضب اولمق
 حسبیه همجو سو یلرایدم که انفعالی تسکین ایچون و شهوت نفسانیه
 اولقلغه محایبی وصف ایدوب غزل سو یلرایدم لف و نشر مشوش
 مرعیدر * آن یکی شب همه شب در غم اندیشه آن * که کند
 وصف لب چون شکر و زلف یخیم * آن یکی اول بری دیمکدر که مراد
 غزل کودر (شب کیچه) (همه شب مجموعی کیچه) (اندیشه آن لایمه
) (که حرف بیانه) (کند فعل مضارع مفرد غائب ایلیمه دیمکدر
) (وصف لب مصدر لک مفعولنه در) (چون شکر صفت لب چون
 ادات تشبیه) (یخیم با حرف مصاحبت خم بوکلم دیمکدر) (محصول بیت)
 غزل سو یلین کیچه رتو کیچه اول فکرک نمده در که شکر کبی دوداغی
 و بوکلی اولان زلفی وصف ایلیمه یعنی لب و زلف جانی وصف
 اندیشه سبیه تابش خولب و راحق ترک ایلر که شهوتدن ناشی در
 * و آن دگر روز همه روز دران محنت ورنج * که کجا وز که و چون
 کسب کند پنج درم * و آن دگر اول بریسی که مراد مدح کودر (روز
 کون دیمکدر) (همه روز رتو کون) (در حرف ظرف) (که حرف
 بیان) (کجا افتدن دیمکدر) (وز وازدن مخففدر) (که کیم دیمکدر) (چون

نیکم دیمکدر کسب کند قزانه دیمکدر (بش دیمکدر) (محصول بیت)
 مدح ایما بر سوبیلین کونندز بتون کون اول محنت و مشقته در که قندن
 و کیمدن و نیجه بش درم قزانورم یعنی بش پاره زهدن قزانورم دیو
 بتون کون اخشامه نك مشقت چکر * وان سه دیگر جوسك خسته
 تسلیش بدان * که ز بونی بکف آید که از و باشد کم * وان سه دیگر
 اول اوججینک دیمکدر مراد هجو کودر (چوادات تشبیه (سك خسته
 یتانیه خسته کو پک دیمکدر (تسلی معروف (شین ضمیری سکه راجعدر
 (بدان با حرف مصاحبت (که حرف بیان (ز بونی یا حرف وحدت
 (بکف با حرف صله الله دیمکدر (آید فعل مضارع مفرد غائب
 کله دیمکدر که حرف رابط صفت (کم بونده ادنی دیمکدر) (محصول بیت)
 واول هجو کو اولان خسته کلب کی تسلیشی انک ایله که برز بون الینه
 کیره که اندن دون اوله یعنی دائما فکری کنندن ضعیفی بولوب
 روز ایله جرایدن کلبه بکرز که زیر اطاله اسانندن خوف ایدوب
 بر مقدار شی و پر بوا یسه اثار غضبدر * چون خدا این سه سک
 کر سته راحاشا کم * باز کرد از سر من بنده عاجز بکرم * چون ادات
 تعلیل (سك کر سته یتانیه آج کلب دیمکدر (را ادات مفعول (حاشا
 کله تنزیه در (کم استفهامی متضمن بویله برلده نفیدن عبارتدر
 (باز کرده مقید باز کرد رجوع معناسنه (از سر من لایمه بنم باشمدن
 دیمکدر (بنده عاجز یتانیه (بکرم یا حرف مصاحبت (محصول بیت)
 چونکه خدا کر میله حاشا بواو ج آج کلپی بن عاجز بنده نك باشندن
 رجوع ابتدر میسه یعنی دوندربه حاصلی الله رجوع عنی کو ستر میه
 * غزل و مدح و هجا کفتم و یارب زینهار * بس که با عقل جفا کردم
 و بانفس ستم * زینهار حیف معناسنه در (بس چوق دیمکدر بآه عریله
 با عقل با حرف صله (بانفس ده بویله (محصول بیت) غزل و مدح و هجو
 سو یلدم یارب حیف ایواه عقله چوق جفا و اذیت و نفسه ظلم ایلدم
 معاصلی تضییع اوقات سببیه ظالمیندن اولدم * انوری لاف زدن
 شیوه مردان نبود * چون زدی باری بمر دانه نکهدار قدم * انوری
 منادی حرف ندا محذوف ای انوری دیمکدر (لاف زدك مفعولی
 (زدن مصدر در آورم معناسنه (شیوه مردان لایمه شیوه خوش

طور معناسنه در الف نون اادات جمع هر دترك خوش طوری ديمكدر
 (نبود فعل نفي مستقبل مفرد غائب اولر ديمكدر) (چون اادات تعليل
 زدی فعل مضارع مفرد مخاطب اور رسين ديمكدر) (بمردانه باحرف
 صله ها اادات لياقت تشبيه) (نكهدار حفظ ايله ديمكدر) (محصول ييت)
 ای انوری لاف اور مقی یعنی دعوا ايلك شيوه مردان اولر چونكه
 اور دل یعنی دعوا ايلك باری مردانه لكه قدمكي حفظ ايله یعنی
 سوزكده ثبت قدم اول * كوشه كبر و سرواه نجاتی بطلب * كه نه
 بس دير سر آید بتو این يك دوسه دم * كوشه یا حرف وحدت همزه
 حرف توسل (كبر امر حاضر مفرد طوت ديمكدر) (سر بونده اوج
 معناسنه) (راهه اضافت لامیه) (راهك نجاته بیانیه یا حرف نسبت
 نجاته منسوب اولان بولوك اوجنی) (بطلب یا تأکید ايله فعل امر
 مفرد مخاطب استه ديمكدر) (كه حرف تعلیل) (نه حرف نفي) (سر آید
 مصروف) (بس باده عربيله جوق ديمكدر) (دير كج معناسنه در
 (سر آید نهایت بولور ديمكدر) (بتو باحرف ظرف زدم نفس ديمكدر
 (محصول ييت) (بركوشه طوت یعنی عزات ايله ونجات بوليك اوجنی
 استه یعنی خلاص اوله جق بر طریق آره زبرا جوق كج نهایت بولور
 دكلدر یعنی تبر دو كنور سنده بو برایی اوج نفس حاصلی حياتك
 سریع از والد حق بر طریق آره * كوشه بسمع ملك غور
 رسانیدند كه انوری ترا هجا گفته است ملك هرات نوشت وانور برا
 طلب كرد و نسبت بوی اظهار توند و تملطف نمود مقصودش
 انقسام بود ملك هرات ازا بفر است دریافت اما ازا بصريح نمی
 توانست نوشت در مكنتوی كه از برای مطالبه انوری می نوشت این
 پنهان درج كرد * بسمع ملك غور لامیه و بیانیه یا حرف صله
 ملك لامك كسر بيله پادشاه ديمكدر (غور بر قومك اسمیدر
 تانارستانده اولور كه محملرینه غورستان دیرلر) (رسانیدند فعل ماضی
 متعدی جمع غائب ایشردیلر ديمكدر) (كه حرف بیان ترا اادات صله
 سكا ديمكدر) (ملك هرات بیانیه یا حرف صله هرات هاتك كسر بيله
 بر شهرك اسمیدر و خراسانك تختكاهیدر هری دخی دیرلر) (نوشت
 فعل ماضی مفرد غائب بازدی ديمكدر) (انوری را اادات مقعول) (بوی

با حرف صله (وی انوری به راجعدر) اظهار تودر مصدرک مفعولنه
 اضافه تیدر (تودر تفعّل با بنیدن مصدر در محبت معناسنه) تلطف ده
 بویه (نمود لازمه متعدی بنسبه مشترکدر کوستردی دیمکدر
 (مقصودش شین ضمیر ملک غوره راجعدر) بفرست با حرف مصاحبت
 (در یافت فعل ماضی مفرد غائب اکدی دیمکدر) آنرا را اادات مفعول
 بصریح با حرف مصاحبت (صریح آشکاره معناسنه در) نمی توانست
 نوشت یا زمغه قادر اومدی (مکتوبی با حرف وحدت) که حرف رابط
 (برای اادات تعلیل) مطالبه انوری مصدرک مفعولنه در (می اادات تأکید
 نوشت بازدی دیمکدر (محصول ترکیب) دیرل ملک غورک قولاغنه
 ایرشدر دیرلکه انوری سکا هوسویشدر ملک هراته بازدی
 وانوری بی طلب ایلدی وانوری به نسبت محبت واطف اظهاری
 کوستردی ملک غورک مقصودی انتقام ایدی ملک هراته اتی فرست
 یله بیلدی اکدی اما اتی آشکاره یا زمغه قادر اومدی شول بر مکتوبده
 انوری بی مطالبه ایچون یازدی یعنی ملک هراتک انوری بی دعوت
 ایچون یازدی مکتوبده بویتهلری درج ایلدی (شعر) هی الدنیا
 تقول بملأ قبهها * حذار حذار من بطشی وفتکی * هی ضمیر بارز مفرد
 مؤنث وضمیر قصه در اضممار قبل الذکر طریقه دنیاه راجعدر (الدنیا
 مبتدا) تقول تحتده دنیله راجع فاعلیله خبری بملأ با تقول به متعلق
 ملاء حیمک کسر یله طلوعیمکدر (پر معناسنه) فی به مضافی فی امله
 سته معتله مضافه دن در جری یا ایلله اخر مضافه در (هاضمیر مؤنث
 مضاف الیهی دنیاه راجعدر مفعول قول مصراع ثانی وثالث ورا بعد
 (حذار اسماء افعال دندر احذر معناسنه سن قورق دیمکدر ثانی تأکید
 وفتیه در) من بطشی حذاره متعلق بطش مصدر در شدت
 معناسنه یا ضمیر متکلم (فتک علی الفقله با صمغه دیرل) بام متکلم به
 مضاف الیهی (محصول بیت) بودنیا اغزی طلوسی اله در قورق
 قورق بنم شد تمدن وغفلته با صمدن حاصلی شدت وفتکدن قورق
 دیونسیه ایدر * فلا یفرکم طول ایتسامی * فقوی مضحک والفعل
 مبکی * فاذا که (لا حرف نهی) یفرر فعل مضارع نهی غائب لا و نهی
 ابله مجزوم (کم ضمیر جمع خطاب مفعول میباشد) یاع ابله او قنور سزی

مغرور فلسون دیمکدر (طول لفظا مرفوع فاعلی) ابیسمام مضاف
 الیهی و افعال بایندن مصدر در کولدر مک معناسنه (یا متکلم مضاف
 فا حرف تنقیب) قول مصدر در سوز معناسنه و مبتدا (یا ضمیر متکلم
 مضحک افعال بایندن اسم فاعل در کولدر یچی دیمکدر لفظا مرفوع
 خبر مبتدا (فعل ایش دیمکدر و مبتدا) مبکی مضحک کی اغلد یچی
 دیمکدر خبری (محصول ینته) امدی سزی مغرور فلسون بنم اوزون
 کولدر مکلم یعنی سزه میدان و یروب راز مدت صفایاب اولد یکنز
 سزی مغرور فلسون بنم قولم کولدر یچی و فعل اغلد یچی در یعنی دنیا
 اغزی طلوسی دیر که سزی بنم بویله جاه و مال و حیات و عبش ایله
 کولدر دیمک یا خود ابیسمام لازم معناسنه سزه بویله فریب کونا کونا ایله
 یوز بیکره کولدر یکم مغرور فلسون زیر بنم سوزیم که مراد ظاهر مدر آرایش
 و شعله ایله کولدر یچی در هر کس بکامیل ایدر و فعل که باطندر بکامیتلا
 اولنلری الام و عن کونا کونا ایله آغلدر عرض بوقطعه بحر وافر دندر که
 اصلی مفاعلتن در الی کره یت اولک صدری معصوب عصب بشی
 متحرکی ساکن قلغه دیر که لامدر ساکن اولجه مفاعلتن اولوب مفاعیلن
 لفظنه تبدیل اولنور حشوی سالم عروض وضر بلر جله مقطوف
 قطف فاصله صغرادن بر متحر که بر ساکن حذف و بر متحرکی اسکانه
 دیر لرن دوشر و لام ساکن اولوب مفاعل قانور فعلون لفظنه تبدیل
 اولنور یت اولک ابتداسی سالم حشوی معصوب یت نایندک صدر
 و ابتداسی و حشوری ده معصوب (تقطیعی) هی الدنیا مفاعیلن
 تقول بل مفاعلتن و فیها فعلون حذار حذار مفاعلتن رمن بطشی مفاعیلن
 و فتکی فعلون فلا یفر مفاعیلن کو طوب مفاعیلن نسامی فعلون
 فقول مض مفاعیلن حک و الفع مفاعیلن ل مبکی فعلون اولور که وافر
 معصوب و مقطوفدر * انوری ازا بحسن فراست در یافت و و سبلها
 انکیخت و ملک هرا ترا ازان مطالبه در گذرانید دیکر بار ملک غور ویرا
 طلب کرد و ملک هرا ترا در مقابله او هرا کو سفند و عده کرد ملک هرات
 کسی موکل انوری کرد که ناچار باید شد بغور که مراد در مقابله توهزار
 کو سفند میدهند انوری گفت ای پادشاه مر ذی را که اورا بهر ار
 کو سفند می ارزد ترا ایکان نمی ارزد مرا بگذار تا باقی عمر در سلک

ملازمان تو باشم و جواهر مدایج در پای تو باشم ملك هزارا ابن سخن
 خوش آمد اورا نگاه داشت * انرا را ادات مفعول (بحسن فراست
 مصدر ك فاعلنه اضافتيد (با حرف مصاحبت (در یافت فعل ماضی
 مفرد غائب اكلدی ديمكدر (وسيله سبب و واسطه ديمكدر (ها ادات
 جمع ز انكيجت حسب اللغه قو پار دی ديمكدر بونده پيدا معناسنه در
 ملك هرات را) را ادات مفعول در حرف تا كيد (گذرايد فعل ماضی
 متعدی مفرد غائب كچر دی ديمكدر (ديكر بار برگره دخی ديمكدر
 ويرا) را ادات مفعول وی انوری به راجعدر (ملك هزارا را ادات صله
 (در حرف ظرف (مقابله وی لاميه وی انوری به راجعدر (مقابله
 فار شيلق ديمكدر (هزار يک (کو سفند قیون معناسنه در (کسی را
 را ادات مفعول (موکل تفعیل بابندن اسم فاعلدر بونده مباشر معناسنه
 مستعملدر (انوری به اضافت مفعولنده در (ناچار چاره سز ديمكدر
 یعنی استراسته من (بايد شد كتمك کر کرد ديمكدر (بغور با حرف صله
 (که حرف تعلیل (هر را ادات صله (در حرف ظرف (مقابله تو لاميه
 میدهند) می ادات حال دهند فعل مضارع جمع غائب ویرلر ديمكدر
 می دی) (با حرف وحدت (که حرف رابطه صفت (اورا را ادات صله
 او ملك غوره راجعدر (ارزد فعل مضارع مفرد غائب دکر ديمكدر
 ترا) را ادات صله (رایگان مفت ديمكدر (نمی ارزد فعل نفي حال
 مفرد غائب استفهامی متضمن دکر می ديمكدر (هر را ادات مفعول
 بگذار) بآء تا كيد ايله فعل امر حاضر مفرد ترك ايله صالیه ديمكدر
 (تا حرف تعلیل (سلك ملازمان تو لاميه لر در سلك دیزی ديمكدر ملازم
 خدمه معناسنه الف نون ادات جمع سنك خدا ملر يكك دیزی سنده
 باشم) فعل مضارع متكلم وحده بآء عریله اولم ديمكدر (جواهر مدایج
 بیانه جواهر جوهر ك جمعدر مدایج مدحك جمعی (در حرف ظرف
 پای تو) لاميه باشم فعل مضارع متكلم وحده بآء عجمله صاجم ديمكدر
 ملك هزارا) را ادات صله (اورا را ادات مفعول و انوری به راجعدر
 نگاه داشت) رعایت و حفظ ایلدی ديمكدر (محصول ترکیب (انوری
 انی یعنی ملك غورك کند و به سوه قصدی اولدی فنی ملك هرات مکتوبی
 مفهومندن فراست کوز للکيله ییلدی سبب و واسطه لر پيدا

ایلدی و ملک هراتی اول مطالبه دن کچردی برکزه دخی ملک غور
 انوری بی طلب ایلدی و ملک هراته انوری مقابله سنده بیک قویون
 و عبدالیلدی ملک هرات برآدی انوری به موکل ایلدی که ناچار غوره
 کتمک کرک ز پرابکاسنک مقابلکده بیک قیون و پررل انوری دیدی
 ای پادشاه برآدم که ملک غوره بیک قویون ده که یعنی لازم اوله
 سکامفت و مجانا دکز می بی صالیور تا کیم باقی عمر سنک خدمت کرک
 سلکندده اولام و مدایج جوهر لر بی سنک ایانکه صاحب ملک هراته
 بوسوز خوش کلدی وانی حفظ و رعایت ایلدی * رشیدالدین و طواط
 وی از شعرای ماوراءالنهر ست در وقت خود اسناد شعر او پیشوای
 آن طبقه بود و کتاب حدائق السحر در صنایع شهرتصنیف اوست
 و در مخاطبه بعضی از وزراء می گوید * و طواط پراشه دیمکدر وضعیف
 آدمه دبر لر غالباً شاعر مزبور غایت ضعیف وجود اولدیندن و طواط
 تلقیب اولمشدر (شعراء ماوراءالنهر لامیه) وقت خودده بویه (استاد
 شعرا کذلک) پیشوای آن وقس (پیشوا مقتدا معناسنه در) (کتاب
 حدائق السحر بیانیه) صنایع شعرد بویه (تصنیف اولامیه
 (محصول ترکیب) رشیدالدین و طواط اول شعرای ماوراءالنهر دندر که
 کندی وقتنده شعرائک استادی و اول طبقه نک مقتداسی ایدی
 و حدائق السحر کتابی شعر صنعت لر بی پیسانده ائک تصنیفیدر و بعض
 وزرای مخاطبه ده در (قطعه) نو و زری و مدح کوی تو من * دست من
 بی عطارد اینی * وزری یا حرف خطاب (مدح کوی تو لامیه مدح
 کوی وصف ترکیب در مدح معناسنه) دست من لامیه رواج از
 دیمکدر (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب استغهای متضمن کورر مبین
 دیمکدر (محصول بیت) سن و زرسین و سنک مذاحک بنم بنم الی
 عطاسر جاز کورر مبین * تو وزارت بمن کذار و مرا * مدحی
 کوی تا عطایینی * بن یا حرف صله (کذار ترک ایله دیمکدر) مرا را
 ادات صله (مدحی یا حرف وجدت) کوی امر حاضر مفرد سو بیه
 دیمکدر (تا حرف تعلیل) بینی فعل مضارع مفرد مخاطب کوره سین
 دیمکدر (محصول بیت) سن و زاری بکا ویر و بکا برمدحت سو بیه
 تا کیم عطای کوره سین (مروض) بوقطعه بحر خفیفندر که فاعلاتن

مفاعیلن فعلن اولور * واین دور باعی اززاده طبع اوست * و بویکی
 رباعی انک ولد طبع لطمه نمیدر که ذکر اولور * بریادرخ تواین جهان
 گذران * بگذاشتم ای ماه و تواز بخیزان * بر خرف مصاحبت
 (یادرخ تولا میبرد در سنک یکاغک ذکر ایله دیمکدر (جهان گذران
 موصوفک صفتیه اضافتیدر گذران صفت مشبهه کجی دیمکدر بونده
 فانی معناسنه در (بگذاشتم باه تا کید ایله فعل ماضی متکلم وحده ترک
 ایلدم دیمکدر) ماه بونده جاتاندن عبارتدر (بخیزان الف نون ادات جمع
 (محصول بیت) سنک رخک ذکر ایله یوفانی جهانی ترک ایلدم
 ای جاتان و سن بی خبر لزدن سین یعنی بوعالمدن بخیر و آگاه و کلین
 * دست از همه شستم و نشستم بکران * چون باتو گذشت بگذرد
 یاد کران * شستم شینک ضمیه فعل ماضی متکلم وحده یقه دم دیمکدر
 (نشستم ده بویه او توردم دیمکدر (بکران باحرف ظرف کران کاف
 عربک فحیه کار دیمکدر (چون ادات استفهام شرطی متضمن نیجه
 دیمکدر (باتو باحرف مصاحبت) گذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی
 ایدسه دیمکدر (بگذرد بیه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب یکر
 دیمکدر (یاد کران باحرف مصاحبت الف نون ادات جمع غیر یلایله
 دیمکدر (محصول بیت) جمله دن الیمی یقه دم و برکارده او توردم
 حاسلی جهانی ترک ایلدم بوعالم سنک ایله یکدیسه غیر یلایله یکر
 یعنی سکا اولان غیر یلزه دخی اولور (عروض) بور باعی شجره اخر بندر
 کران ایله علی التفصیل والاجال بیان اولتندی مفعول مفاعیلن
 مفاعیلن فاعول اولور (رباعی دیگر) چشمی دارم همه پراز صورت
 دوست * بادیده مزاخو شست چون دوست دوست * چشمی
 یا حرف وحدت برکوز دیمکدر (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن
 عبارتدر بنم واردر دیمک اولور (پرطلو دیمکدر (صورت دوست لامیه
 (بادیده باحرف مصاحبت کوزایله) دیمکدر (مرا را ادات تخصیص بنم
 دیمکدر (خوشی باحرف مصدر) سین و تا ادات خبر خوشلق واردر
 یعنی راضیم دیمکدر (چو ادات تعلیل) در حرف ظرف (او ضمیر چشمه
 راجعدر (محصول بیت) برکوزم واردر که مجموعی یارک صورته طلو
 کوزم ایله بنم دوستلغم و خوشلغم واردر چونکه دوست انده در یعنی

دوستانده اولد بجه کوزمندن راضی و خوشنودم * از دیده و دوست
 فرق کردن نه نکوست * یا اوست بجای دیده یادیده هم اوست *
 (محمصول بیت) کوزدن دوستی فرق ایلک ایودکلدر یا کوزیمک
 یرنجه اودر یا خود کوز اودر یعنی ~~کوزم~~ دوستد یا خود دوست
 کوزمید حاصلی هیچ فرقی یوقدر (عروض) بور باعی ده سابق کییدر
 لیکن بیت اولک مصراع اولی آخر مد تدر * عجبی رجه الله وی
 از شعرای ماوراء النهرست و استاد شعرای وقت خود بود و این چند
 بیت که در مفتاح یکی از قصاید گفته بغایت بدیع و لطیف واقع شده
 است * (محمصول ترکیب) عجبی رجه الله اول دخی ماوراء النهر
 شاعر زندند و کندو وقتک شاعر لبتک استادی ایدبی و بور قاج
 بیت که قصیده لرندن بر یسنگ اوائلنده سويلشدر غایت ابله غریب
 و لطیف واقع اولمشدر (قطعه) اگر موری سخن گوید و کرموی روان
 دارد * من آن مور سخن گویم من آن موم که جان دارد * موری یا حرف
 وحدت بر قرنجه دیمکدر (گوید فعل مضارع مفرد غائب سويلرسه
 دیمکدر (موی یا حرف وحدت بر قبل دیمکدر (روان جان معناسنه در
 (دارد فعل مضارع بونده وار ایسه دیمکدر (مور سخن ~~کوی~~
 موصوفک صفتنه در سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سويلیچی دیمکدر
 (میم ضمیر متکلم وحده که حرف رابط صفت (محمصول بیت) اگر
 بر قرنجه سوز سويلرسه و اگر بر قیلک جانی وارسه بن اول سوز سويلیچی
 قرنجه بن اول قیل که جانی واردر یعنی مشکلم و ناطق قرنجه اولورسه
 بن اول قرنجه بن جانی قیل اولورسه بن اول قیل حاصلی کال ضعف
 و هزالی یاندر * تم چون سایه مویست و دل چون دیده سوزن
 زهجر غایبه موی که چون موران میان دارد * تم میم ضمیر متکلم تن
 وجود معناسنه در (چون ادات تشبیه (سایه موی لامیه یا حرف
 نسبت (چون ینه ادات تشبیه (دیده موران لامیه) هجر غایبه موی
 لامیه هجر فراق معناسنه در (غایبه موصوف ترکیبدر مشک صاجلی
 دیمکدر (یا حرف وحدت (که حرف بیان (چون ادات تشبیه
 (محمصول بیت) تنم یعنی وجودم قیلک کولکه سی کییدر و کولک
 قرنجه کوزی کی بر مشک صاجلیک فراقتدن که قرنجه لرکی ملی واردر

یعنی قرنبه کبی میان نازی اولان برغالبه مونک هجرندن وجودم قیصل
 کولکه سی کبی وکولکم کالی ایله تنک لکدن قرنبه کوزی کبیدر * اگر
 بامور و باموی شباروزی شوم همره * نه مور ازمن خبر یابد نه موی
 ازمن نشان دارن * بامور باحرف مصاحبت (یا حرف تردید) (موی
 یا حرف وحدت) شباروزی یا حرف تنکیر کیجه کوندز دیمکدر (شوم
 فعل مضارع متکلم وحده اولسم دیمکدر) همره یولداس معناسنه در
 (نه حرف نفی) (بابد فعل مضارع مفرد غائب طوتار دیمکدر) (محصول یت)
 اگر برقرنبه یا خود برقیل ایله کیجه کوندز یولداس اولسم نه قرنبه نک
 بندن خبری اولورنه قیل بندن اثر و آثار طوتار * بچشم مورد ر کبیم بس
 از زاری و بس سستی * اگر خواهد مرا موری بچشم اندر نهان دارد *
 بچشم مور لامیه با حرف صله (در حرف تأکید) (کبیم فصل مضارع
 متکلم وحده صیغارم دیمکدر) (بس جوق و زیاده معناسنه) (زاری
 یا حرف مصدر ضعیف نک دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر کوشکلک
 دیمکدر) (اكرادات شرط) (خواهد فعل مضارع مفرد غائب استرسه
 دیمکدر) (مرا اادات مفعول) (موری یا حرف وحدت) (بچشم یا حرف
 ظرف) (اندر یابی تأکید ایدر) (نهان کبرلی دیمکدر) (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب) (نهان دارد کبرل دیمکدر) (محصول یت) (قرنبه نک کوزینه
 صیغارم غایت ضعیف کمیدن و غایت کوشکل کمیدن یعنی زیاده ضعف
 و فتور ممدن ناشی قرنبه کوزینه صیغارم اگر بنی برقرنبه مرا اادرسه
 کرزنده صغیر یعنی ستر و اخفا ایله * من آن مورم که از زاری مرا موی
 بیوشاند * من آن مویم که از سستی کم از موی توان دارد * مورم میم ضمیر
 متکلم (که حرف رابط صفت) (زاری یا حرف مصدر) (مرا اادات
 مفعول) (موی یا حرف وحدت) (بیوشاند باء تأکید ایله فعل مضارع
 مفرد غائب اورتر دیمکدر) (مویم میم ضمیر متکلم) (که حرف رابط
 صفت) (سستی یا حرف مصدر کوشکلکدن دیمکدر) (کم از دیمکدر
 یوقدن نگاه در) (موی یا حرف وحدت توان قوت دیمکدر) (محصول یت)
 بن اول قرنبه میم که ضعفندن بنی برقیصل اورتر ستر ایله بن اول قیل که
 کوشکلکدن برقیلندن از قوم وارد یعنی قیل قدر قوم یوقدر (عرض)
 یوقطه بحر هرح مثنی سالمدر * سوزنی رحه الله وی از نسف بوده است

بتحصیل بخارا آمد و بر شاگرد سوزنکری عاشق شد و بشا کردی استاد
 وی رفت و در آن مهارتی تمام حاصل کرد و هزل بر طبیعت وی غالب بود
 و بشا بر آن هذیانات بسیار گفته است و این دو بیت از قصیده است
 که در اعتذار آنها می گوید * نصف نوک و سبک قفسه لریله
 بر شهرک اسمیدر (بتحصیل با حرف زده لیل بتحصیل بونده کسب علم
 معناسنه در) بخارا با حرف صله (آمد فعل ماضی مفرد غائب
 کلدی دیمکدر) بر حرف صله (شاگرد سوزنکری لایه یا حرف و حذت
 سوزنکر بر اصفاد که قصیده بر او سفته نقش اش لر نقشه سوزنی
 نقاشته سوزنکر در) بر حرف صله (بشا کردی با حرف صله) با حرف مصدر
 (استاده اضافت مفعولنه در) استاد وی لایه (وی شاگرد سوزنکره
 راجعدر) رفت فعل ماضی مفرد غائب کندی دیمکدر (در آن
 در حرف ظرف آن صنعته اشارتدر) مهارتی با حرف مصدر کمال
 دیمکدر (هزل استهزا مضاسنه در) بر حرف استعلا (طبیعت وی
 لایه) بتباران اکا بناء دیمکدر (هذیان مہمل یعنی عیب دیمکدر
 الف و تاهلا مت جعدر) بسیار چوق (اعتذار آنها مصدرک
 مفعولنه در) اعتذار عذر دیمک (آن هذیان اشارتدر) ها ادات جمع
 (محصول ترکیب) سوزنی رجه الله اول نسفدن اولمشدر یعنی
 مبدئی نسفدر بتحصیل علم و کمال ایچون بخارایه کلدی و بر سوزنکرک
 شاگردینه عاشق اولدی و اول شاگردک استادنیک شاگردلکنه
 کندی و اول سوزنکرلکده تمام مهارت حاصل ایلدی و هزل و استهزا
 طبیعت غالب ایدی اکا بناء چوق هذیانات سونمشدر و بو ایکی
 بیت شول بر قصیده دندر که اول هذیاناتی اعتذارده سویلر (قطعه)
 ناک ز کردش فلک ابیکینه رنگ * بر آبیکینه خانه طاعت ز نیم سنک *
 تا حرف انتها (کی چن دیمکدر) کردش کافک قفسه ماقبل
 مکسور شین ایله دونش و دور معناسنه اسم مصدر در (فلکه اضافت
 فاعلنه در فلکک مابعدینه موصوفک صفتنه در) ابیکینه رنگ ترکیب
 توصیفدر سرچه رنگی دیمکدر (ابیکینه خانه ده بویله شبشه او
 دیمکدر قلب مراددر) طاعتنه اضافت لایه (ز نیم فعل مضارع
 منکلم مع الغیر آورده دیمکدر) محصول بیت (چنه دک ابیکینه رنگ

اولان فلکک دورندن عبادت و طاعت شیشه خانه سنه یعنی قلبه
 طاش اووه لم حاصلی دور فلک دن نیجه بر شکایت ایله مجروح قلب
 و محزون اوله لم * برابکینه سنک زدن کارماوما * نهمت نهم بر فلک
 ابکینه رنک * زدن مصدر در اوردق معناسنه (کارما لامیه) نهمت
 مصدر در اسناد قباحث ایتکه دیرل (نهمت فعل مضارع متکلم مع الغیر
 قورز دیمکدر (محصول یت) صرجه به طاش اوردق بزم کار بزم در
 و بز ابکینه رنک اولان فلکه اسناد قباحث ایلرز یعنی صرجه به
 مشابه اولان قلوب عبادی هزار سخر به سنکبله شکست ایدوب بنه
 فلکه اسناد قباحث ایلرز (عروض) بوقطعه بحر مضارعند که
 مفعول فاعلات مفاعیل فاعلات اولور * و این چند یت از قصیده
 دیگرست هم در آن معنی * و بوبرقاج یت بر غیری قصیده ستند
 بنه اول معنی واسلو بده (قطعه) زهر بدی که تودانی هزار چنداتم *
 مرانداند ازین گونه کس من داتم * بدی با حرف مصدر (که حرف رابط
 صفت) دانی فعل مضارع مفرد مخاطب یلورسین دیمکدر (چنداتم
 اولقدرم دیمکدر (مرارا ادات مفعول بی دیمکدر (نداند فعل فنی
 مستقبل بتلر دیمکدر (ازین گونه بونک کی دیمکدر (که حرف
 رابط صفت) داتم فعل مضارع متکلم وحده یلورم دیمکدر
 (محصول یت) هر برامز لقند که سن یلورسین یتک اولقدر یعنی
 بنده اولان برامز لقی سنک ییلدیکدن یتک اولقدر زیاده و زک
 بونک کی کیمسه بتلر که بن یلورم یعنی بن بی ییلدیکم قدر کیمه بتلر
 * باشکار بدم درنهان زبد بدتر * خدای داند ومن اشکار پنهام *
 باشکار با حرف ظرف ظاهرده دیمکدر (بدم نیم ضمیر متکلم برامز
 دیمکدر) درنهان کبر لوده دیمکدر (بدتر ترادات تفضیل بدک دیمکدر
 (داند فعل مضارع مفرد غائب یلور دیمکدر فاعل خدادر (من خدا
 اوزره معطوف (محصول یت) ظاهرده برامزم و باطنده برامزدن برامز
 زیر اکیم الله یلور و بن یلور آشکار و پنهانی یعنی کبر لومی و آشکار می
 بر بن و بر الله یلور که برامز لردن برامز و بد لردن بدو عاصی بنم * یتک
 صغیره مرار همنای شیطان بود * بصد کیره کنون رهنمای شیطانم *
 یتک صغیره با حرف صله صغیره کوچک کاه دیمکدر (مرارا ادات صله

(رهمای و وصف ترکیبی در دلیل معنایسته) (بودامات ماضی) (بصد کبره)
 با حرف صله کبره بنویس که معنایسته در کنون کافک ضمیمه الان دیمکدر
 (رهمای شیطان لامیه) (محصول بیت) برکو چک کاهه شیطان بکا
 دلیل اولدی یعنی اشلیمکه سبب اولدی بوز بیک کاهه شمیدی شیطانک
 دلیلی بم یعنی شمیدی شیطان اضلاله قدرم واردن (عروض) بوقطعه
 پهر بخت بخوندر که مفاعیلن مفاعیلن فعلی اولور * و در قصیده *
 دیگرنه ازین اسلوب میگوید * و برغیری قصیده دخی بوا سلوب اوزره
 اولیه رفی یعنی اعتذار طریق اولیه رفی دیر (قطعه) چونتر غزه بنان
 و کرسم اندازی * نشانه ازدل مسکین من کن ای غازی * چو ادا
 تشبیه (بر غزه) بیانیسه (بناز با حرف مضاجبت) (ناز معروف) (کرشمه)
 شبهه دیمکدر (نازه عطف تفسیر در) (اندازی فعل مضارع مفرد
 مخاطب آنه سین دیمکدر) (دل مسکین من موصوفک صفت و لامیه
 (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر) (محصول بیت) چونکه غزه اوقتی
 ناز و شبهه ایله آتار سین یعنی آنمق مراد ایدرسین نشانه بی یعنی هدی
 بنم کو کلدن ایله ای غازی * نخست باتو بدلی بازی اندر آمده ام *
 * چو دل نماند تن در دهم بیجانیازی * نخست اول دیمکدر (باتو
 با حرف مضاجبت) (بدل بازی با حرف صله یا حرف مصدر) (دل باز
 وصف ترکیبی در کوکل اوینادیچی دیمکدر) (اند ر تا کید در) (آمده
 میاضیدن قسمیدر) (همزه حرف توسل) (میم ضمیر متکلم کلیم دیمکدر
 (چو ادا تعلیل) (نماند فعل نفی مستقبل مفرد خائب قالیسه دیمکدر
 (تن در دهم راضی اولورم دیمکدر) (بیجانیازی با حرف صله) (جان باز
 وصف ترکیبی دو جان اوینادیچی دیمکدر با حرف مصدر) (محصول بیت)
 اول سخنک ایله کوکل اویناد بجلغه گلش ایدم یعنی کوکل و برمه کدم
 چونکه کوکل قالیسه جان اویناد بجلغه راضی اولورم یعنی کوکلی فدا
 ایدم یکم کی جانی دخی فدایه راضیم * چو هیچ زخم نوای دوست
 بی نوازش نیست * مرا بغمره زن تا بوسه بنوازی * چو ادا تعلیل
 (زخم تو لامیه سنک زخمک دیمکدر) (نوازش اسم مصدر در او خشایش
 معنایسته) (مرا را ادا مفعول) (بغمره با حرف مضاجبت) (زن
 به تا کید ایله امر حاضر مفرد اور دیمکدر) (تا حرف تعلیل) (بوسه

با حرف مضاربت (بنواری) باء تا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوخشا به سین دیمکدر (محصول یت) چونکه ای دوست سنک
 زنج نوازش سزمه کلدرد یعنی دل عاشقه یازه آجد قد نوازش ایلر سین
 یی غمزه ایلله اور تا صکیم بوسه ایلله اوخشا به سین و توازش ایلده سین
 * هزار عاشق داری و من هزار بکم * بمن نیایی که تازان همه
 نپردازی * هزار عاشق داری تک مفعول صریحی (داری فعل مضارع
 مفرد مخاطب) نباید نه هبارتدر وارد دیمکدر (هزار بک یکده بر
 دیمکدر و او عطف سزمیم ضمیر متکلم یا خود و او عطف ایلله هزار
 و بیکه یکا فک ضمه لامه ایداد آخر لده اولان لوات فاعل اولوب یک
 برنجی دیمک اولور (بمن یا حرف ضله) نیایی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب کلز سین دیمکدر (که حرف بیان) تا حرف انتها (زان همه
 انلرک مجموعه بدن دیمکدر) نپردازی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 ایشه صورت و برمد یکده دیمکدر (محصول یت) یک عاشق وارد
 وین بیکده برمد یا خود یک برنجی یم بکا کلز سین تا که انلرک مجموعه بدن
 ایشه صورت و برمد یکده یعنی انلرک ایشی تکمیل ایلدیکه بکا کلز سین
 (مروضه) یوقطجه دخی سابق کیندر * و در خدح حیدالدین مستوفی
 جوهری که از فضلاء ماوراء النهر بوده است و قسیده گفته است
 موقوف میگویند که آن شترخ طبع و نیست و مطلعش اینست * مدح
 حیدالدین لامیه حیدالدین اسمی (مستوفی لقبی) که حرف بیان
 (قسیده) یا حرف وحدت هرزه حرفی توسل (موقوف بوده
 بر صنعتک آمده بندر که آخر مصراعده بر لغظک نصیحتی وقف ایدر
 نصف آخرینی مصراع آخره ایند اقلرلر هر بری معنی دار اوله رق
 صنایعدن اولور معنی دار اولیه رق اشعار عریضه لایعد در (می ایدان
 تا کید) کویند فعل مضارع جمع غائب دیرلر دیمکدر (که حرف رابط
 صفت) مخترع اسم جفع و ایدر افتعال بایدن اختراع اولمش معنا سمدرد
 (طبعه اضافت فاعلنه در طبعک و به لامیه وی سوزنی بهر اجدرد) مطلعش
 شین ضمیر قسیده به را جعدرد (محصول ترکیب) و حیدالدین مستوفی
 جوهری یک مدحند که ماوراء النهر فضلاستدن اولشدر بر قسیده
 سوزنشد که موقوف دیرلر که اول سوزنیک طبعک ایجادیدر و مطلعی

بود (یت) زندگانی مجلس مستوی * فی دولت جید دین الجو *
 زندگانی مجلس مستوی (لامیه لر در زندگانی یا حرف مصدر در ملت
 دیمکدر ذوق و عیش معاشه در مستوی دولت مصدر مک مفعولته در
 مستوی قبض ایدچی دیمکدر (الجو مایعنده کی یتک اول هری اولی
 الفاظ براسه معنیه اولی مراد اولسه (مستوی افعال بایندن اسم
 مفعولدر قرارلشمش دیمکدر (فی فائده معناسنه در دولتک فائده سی
 دیمک اولور (الجو دولت جنکریانندن برشاهک اسمیدر (محصول یت)
 دولتی قبض ایدچی جید الدین الجو هر یتک مجلسنک عیشی و ذوق
 موقوفه کوره معنی دولتک فائده سی جید الدینک مستقر و ثابت اولان
 عیشی دیمک اولور هر و رض بحر خفیدر * و پوشیده نمائند که اگر و برین
 الفاظ که ازان در هر مصرع جزوی نی افتد چنین رعایت کنند که
 بعضی آن اجزای فی نفسه معنی مستعمل باشد مناسب مقصود از لطافتی
 خالی نیست چنانکه درین قطعه * پوشیده اورنول دیمکدر (نمائند
 فعل نی مستقبل مفرد غائب قالمیه دیمکدر) (که حرف بیان) (اگر
 ادات شرط) (درین الفاظ بولفظ آورده) (که حرف بیان) (آن الفاظ
 را جمعدر) (جزوی یا حرف وحدت) (بی ادات تأکید) (افتد فعل مضارع
 مفرد غائب دو شردیمکدر) (چنین بونجیلین دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (اجزای جز و لک جمعیدر) (را ادات تخصیص) (فی نفسه نفسنده
 (محصول ترکیب) (وختی اولیه که اگر بولفظ آورده که اندن هر مصرعه
 بر جز و دوشد بونجیلین رعایت ایدر لکه اول جز و لک بعضی سنک
 نفسنده مقصوده مناسب معنای مستعملی اوله لطافتدن خالی دکلدر
 انجیلین که بوقطعه ده (قطعه) دی فرستاد قطعه سوی من *
 نکته دانی زمره فضلا * (دی دالک کسر یله دون دیمکدر) (فرستاد
 فعل ماضی مفرد غائب ارسال ایلدی دیمکدر) (قطعه یا حرف وحدت
 هرزه حرف توسل بوقطعه دیمکدر) (سوی من لامیه بنم جانجه دیمکدر
 نکته دانی) (یا حرف وحدت نکته دان وصف ترکیبدر نکته بلچی
 یعنی دقایق شناس) (زمره فضلا بیانیه فاضلار زمره سندن دیمکدر
 (محصول یت) (دون بنم جانجه فضلا زمره سندن بر نکته دان بوقطعه
 ارسال ایلدی * کرده لفظی سه چهار ازان بدو نیم * ناکند عاجز

از جواب مرا * (کرده ماضیدن قسمدر ایلش معناسنه) لفظی
 با حرف تنکر (سه اوج دیمکدر) چار درت اوج درت لفظی دیمکدر
 (آن) قطعه به راجعدر (بنوئیم با حرف صله ایکی پارچه دیمکدر
 (تا حرف تغلیل) کند فعل مضارع مفرد غائب ایلیم دیمکدر (مرا
 را ادا مفعول (محصول بیت) اوج درت لفظی اول قطعه دن ایکی
 پارچه ایلش تا کیم بی جوابدن عاجز ایلیم یعنی بی بحسب ایلک ایچون
 موقوف صنعتن اجرا ایلش * صکتتم اندر جواب آن کای مف *
 خر خلق خدا وقاضی ها * (جواب آن لامیه) که حرف بیان (مغفر
 وصلی صورتند افتخار ایدیجی دیمکدر خلقه اضافی فاعله در وفق
 صورتند خر خلق لامیه خراشک (مف ینه مغفر دیمکدر زخم طریقه
 خلقک خدا به لامیه) قاضی حاجت بیت ثانیه وصل صورتند فاعلک
 مفعولند در وفق صورتند ده بویه (حازجر معناسنه در (محصول بیت)
 اتک جوآنند دید مکه مخلوق خدا تک مغفیری و حاجت اصحابی قضا
 ایدیجی بو صورتند مدح اولور یا خود جوآنند دید مکه ای مخلوق
 خدا تک اشکی و زجر قاضی سی بو صورتند ذم اولور * جت اصحاب
 متصف بفضی * لث بسیار خواست بدعا * (جت ینه حاجت دیمکدر
 متصف) اسم فاعلدر وصف لثیش دیمکدر (بفضیلت بسیار وصل
 صورتند با حرف مصاحبت فضیلت ار معلق معناسنه اضافی یانه
 چوق فضیلت ایلیم دیمکدر وقف صورتند (فضی کشف سر دیمکدر
 لث) سه معناسنه در (خواست تا حرف خطاب خواهم فعل مضارع
 متکلم وحده سکا استرم دیمکدر یا خود سکا ایلرم دیمکدر با نا کید یا خود
 ظرف (محصول بیت) ای مغفر خلق خدا چوق فضیلتله متصف اولان
 اصحاب و ارا تک حاجتی قضا ایدیجی یعنی فضلا تک مرادن حاصل ایدیجی
 سکا دعا ایلرم مدخی مشعر در یا خود کشف راز ایلیم متصف اولان اصحاب
 زجر قاضی سی دعا مده سکا چوق سه استرم همجوی مشعر در (عروض
 بو قطعه بحی خفیه ندر فاعلان مضاعف فعلی اولور (و درین
 رباعی دیگر * بو برغیری رباعی ده ده بو صنعتی مشعلدر * رباعی
 * ای شادی عید بکام دل اع * دائم شده محبوس درین نمکده مع *
 (ای حرف ندا عنادی محذوف ای کس که دیمکدر (شادی عید بیانه

شادی با حرف مصدر سرور معاشنه (بکام دل اعدایم بیایه و لامیه
 با حرف مصاحبت کلام مراد دیمکدر بنم اعدامک کوکلی مراد نتیجه
 دیمکدر وصلی صورتشده وقفنده (اع به اعدادن مرخدر نصف آخر
 مساعده خطایله (دائم او قنور (شده ماضیدن قسمدر (محبوس
 مفعول (در بن مفعول فیهمی (نمکده کده ادان مکا ندر غم مکانی
 دیمکدر (معذور معلوم وصلی صورتی وقفنده (مع یله دیمکدر
 (محصول یت) ای مدوح و محبوب بیرام سروری بنم اعدامک کوکلی
 مراد نتیجه بو نمکده ده محبوس اولمشدر یعنی ذوقی و صفای عید دشمنانک
 ناستدیک و جدا وزر غمخانه عالمده اسیر قید و بنددر معذورم الخ
 یا خودای محبوب بیرام سروری دشمنی مراد نتیجه دائم بو عالمده کوکل ایله
 ییله محبوس واسیر بند اولمشدر * ذورم براهل دل که آزای مح *
 بومعیت برسم عید از تو طمع * (ذورم صورتینده ییله یت اولده
 وقف اولتان مع ایله ییله در که معذورم دیمکدر (براهل دل رانک کسر ییله
 لامیه اهل دل قننده دیمکدر (که حرف تعلیل (آزادی محبوسی مصدرک
 خاعلنده در آزادی یاسی مصدر به محبوسی یاسی وحدت وصلی صورتینده
 وقتی صورتینده (مح دیرینه معاشنه در (بوسی یا حرف مصدر
 و تا ادان خبر رسم عید بیایه با حرف صله (بیرام عادتجه (میم متکلم
 (طمع لفظنه مقیددر (محصول یت) اهل دل قننده معذورم زیرا
 بیرام عادتجه بر محبوسک آزادلفیدرسندن طمع یعنی بوا میدمه اهل
 دل بی تعیب ایلمر (یا خود اهل دل قننده معذورم که اسکی آزادک
 بیرام عادتجه امید او نمکدر (عروض) رباعی اوزانی معلوم
 * افضل الدین خاقانی شروانی ویرا بسبب کالی که در صناعت
 شمر داشته حسان العجم لقب کرده اند از همه شعرا در اسلوب سخن
 ممتازست و در آن شیوه غریب بی ابتاز در مواعظ و حکم طریقه حکیم
 سنایی سپرده است و در آن معنی مگوی سبقت از اقران خود برده
 و در قطعه که بوجه مفاخرت میگوید * خاقانی مخلفی (شروان
 بر شهرک اسمعیدر یا حرف نسبت) و برار احرف صله ا کا دیمکدر (بسبب
 یا حرف مصاحبت (کاله اضافت لامیه (با حرف تنکیر (که حرف رابط
 صفت (در حرف ظرف (صناعت شمر بیایه صناعت صادق کسر ییله

ن فمکدر ایلمر
 بار درن اوج درن لغز
 با حرف صله ایلمر
 زع مفرد غالب ایلمر
 ج درن لفظی ایلمر
 ایلمر یعنی ایلمر
 که مضمون ایلمر
 آن لامیه (که در
 در خلفه ایلمر
 به مفعول دیمکدر
 ن تاییه وصل ییله
 از جرم معاشنه که
 مفعولی و حاجت
 خواننده بد که
 نده ذم اولور
 ما * (جن بنامان
 دیمکدر (مفضل
 معلق معاشنه
 (فقی کف
 خطاب خواص
 ایلمر دیمکدر
 ذوق فضیلت
 لایک مراد
 ییله نصف
 محبوس معذور
 لایک فطن اولور
 معنی متکلم
 محبوس در بنمک
 دیمکدر (شادی

فن دیمکدر (داشته حاضرین قسمدار و ارادی دیمکدر) (حسان العجم
 یعنی مداح رسول اولان حسان بن ثابت رضی الله عنه حاضر تلبینه تمثیل
 ایدوب) لقب کرده اند تلقیب ایلشلدردر (اسلوب سخن لامیه سوز
 قاعده سنه دیمکدر) (ممتاز اسم مفعولدر افتعال بابتدن اعلام مناسبه
 (آن شعره اشارتدر) (شیوه غریب بیانیه) (بی انبازه اضافت صفته در
 انباز اورتق دیمکدر) (شریک مناسبه) (مواعظ موعظه تک جمعدر
 (حکم حکمتک جمعدر) (طریقه حکیم سنائی لامیه طریقه اسلوب
 مناسبه در) (سپرده است سالک اولمشدر دیمکدر سبک کسرله) (آن
 معنی طریقه حکیم سناییدن عبارتدر) (کوی سبقت پیانیه سبقت تقدم
 معناسنه در) (اقران خود پیانیه) (برده بونده) (قائمش مناسبه در
 (قطعه) یا حرف و حدت همزه حرف توسل) (بر وجه مفاخرت
 افتخار طریقه دیمکدر) (میکوید در) (محصول ترکیب) (افضل الدین
 خانقائی شروانی رجه الله اکا شول بر کمال سبیلله که منابع
 شعرده و ارادی یعنی شعر فتنده اولان کمال سبیلله اکا حسان
 العجم لقب ایلشلدردر جمع شعرا دن سوز قاعده سنه ممتازدر
 و اول شعر طریقه بنده شریک سز سبوه غریبی وارد حاصلی نظیری
 یوقدر موعظه لر سوبلکده و حکمتلر سوبلده حکیم سنائی یوانه
 سالک اولمشدر و اول معنی ده سبقت و تقدم ملو پی کندی افراندن
 قائمشدر و بر قطعه ده افتخار طریقه دیر (قطعه) شاعر مدح نم خوان
 معانی مراست * ریزه خور خوان من عنصری ورود کی * مدح
 افعال بابتدن اسم فاعلدر ایجاد ایدی دیمکدر (منم نم دیمکدر) (خوان
 معانی بیانیه خوان سفره مناسبه در معانی معانک جمعدر اما بونده معانی
 فن مخصوصک اسمیدر استعارات و مرایای الفاظ و منابع قاعده می
 انده میندر (مرارادات تخصیصی بندر دیمکدر) (ریزه خور وصف
 ترکیبی در ریزه اووق دیمکدر) (اووق بیجی یعنی قرتی لرینی دیو شریجی
 دیمکدر مابعدینه اضافت لامیه) (خوان من ده بوبله بنم سفره مک
 اووقلرینی بیجی دیمکدر) (عنصری ورود کی سابقه ذکر لری مرور
 ایلدی) (محصول بیت) (ایجاد و اختراع ایدیجی یعنی نوزمین و نو مضمون
 انشاد ایدیجی شاعر بنم معانی سفره سی بندر عنصری ورود کی بنم

سفره ملك لوقطر بنی یحیی در بهی انلر بنم آرنیغمدن بجیتی بی دیرل
 شارچك حالى سیرایله که ریزه خود دیمش دال ایله و آتی ایشات ایچون
 یواز مالایینی زارا باقل سوبلش * زنده چو نفس حکیم نام من از
 تازی * کشته چو مال کریم حرص من ازاده کی * زنده زانک کسیرایله
 دیری دیمکدر (چو اادات تعالیل) (نفس حکیم لامیه نفسدن مراد نفس
 ناطقه مجرده در) (نام منی ده لامیه) (تازی یا حرف معبدز کاف هادن
 حیدل تازه لکدن دیمکدر) (کشته ماضیدن فسمدر اولمش مضاسنه
 (چو مال کریم) (چو نفس حکیم حکمی) (حرص اخلاق باطنیه دن
 یزدیم) (نک اسمیدن) (منه اضافتی لامیه اندکی یا حرف مصلد کاف هادن
 میندل) (اندک آرن دیمکدر) (آزادن دیمک اولور) (محصول یدت) (بنم
 بنام نفس حکیم کی زنده در تازه واطرقتدن ناشی یعنی علماک نفس
 ناطقه سی کالاتی تکمیلدن ناشی سلاک مجرده انده اعلای علین ده
 صفایلب اولدیغی کی بنم نام وشام دخی الی یوم القیمه لطافت شعرمدن
 ناشی مذکور و زنده در بنم حرص مال کریم کی اولمش در آرنقندن ناشی
 یعنی اهل کرم ماله حرص و رغبتی اولدیغی اجلدن بخشش و انعام ایله
 بکسه تپی اولدیغی کی بنده حرص دن اثر و علامت یوقدر
 (عروض) یوقطعه بحی منسیر حدندر که اصلی مستغفلن مفعولات
 مستغفلن مفعولات در جمع اجرا سنه طی کمشد که دردیجی ساکن لر
 حذف اولنوب و مفعولات جز و لرینه کشف دخی کلوب مستغفلن لر
 طای حذف ایله مستغفلن اولوب مفعولن لفظنه تبدیل اولنوب مفعولات لر دن
 کشف ایله تاو طی ایله و اوسا قظ اولوب مفعلا اولوب فاعلن لفظنه
 تبدیل اولنور (بو بحری در جردن دخی فرض جائز در که صدد و ایندا
 و حشو تالییری سلبی کی مطوی و حشو اولر و عروض و ضرب مرفوع
 تا اولور دفع سبب اولی حذفه در لر تفعیلن لولوب فاعلن لفظنه تبدیل
 لولنور حاصل کلام هر صورتده مفعولن فاعلن مفعولن فاعلن اولور
 * ورشید و طواط در مدح بوی گفته است * رشید و طواط که سایقا
 بیان اولندی خاقانی بی مدح ده دیمشدر (قطعه) ای سپهر قدر را
 خورشید و ماه * وی سیر بر فضل را دستور و شاه * ای حرف ندا
 منادی محذوف ای کس که دیمکدر (سپهر قدر پیانیه سپهر فلک دیمکدر

قدر مرتبه معناسنه (و اداست تخصیصی) (و عروای دن مخفف سابق کی
 (سر بر فضل بیایه سر بر آخاندن مصنوع بر شیک با سمیدر هریده
 تخت لفظی دخی اکاعم ایشلردر ترکیده کرویت دیرلر صدرین و پادشاه
 مستندندن عبارتند (فضل فضیلت معناسنه در (را حرف تخصیص
 (دستور دالک محمله بودند وزیر دیمکدر (شاه معروف) (محصول پیت)
 ای قدر و منزله ک خورشید و ماهی اولان کیمسه وای فضیلت مستند
 وزیر و شاه ای اولان کیمسه * افضل الدین بو الفضائل بحر فضل *
 * فیلسوف دین قرای کفرگاه * افضل الدین دینک افضل دیمکدر
 (بو ابو دن مخففیدر بویه بیرلده اصل و منبع دیمکدر (فضائل
 فضلك چیمیدر (بحر بویه بیرلده کزیدن عبارتند (فیلسوف
 بالاده مفصلاً ذکر اولندی (محب حکمت و عالم معناسنه در مابعدینه
 اضافی صفتیه در (دین قرأ وصف ترکیبیدر دینی ارتیریجی یعنی
 دینه رونق و فزونی دیمکدر (کفرگاهده بویه کفری اکسایدیجی
 یعنی کفری نقصان ایدیی دیمکدر (محصول پیت) دینک افضل
 فضیلتلر باباسی یعنی منبع و موردی و فضل در بایسی دینه رونق و یروپ
 ارتیریجی و کفری اکسایدیجی عالم دیو رشید و طواط خاقلای بی
 مدح ایشلردر * و از مقطعات و یست این دو بیت * و خاقانینک
 قطعه لرند بر بویکی بیت (قطعه) بس کن از سودای خوبان
 داشتن خاقانیا * کن سر سوداخر در سر آید خیرکی * بس بر
 دیمکدر (کن امر حاضر مفرد ایله دیمکدر اس کن یتر ایله یعنی فراغت ایله
 دیمکدر (سودای خوبان لامیه) داشتن لفظنک مفعولیدر (خاقانیا
 الف حرف ندا ای خاقلای دیمکدر (کن که از دن مخففیدر (که حرف
 تعلیل (سر سودا سودا هوسی دیمکدر (خرد را ادا ان مفعول
 عقلاک دیمکدر (در حرف صله) (سر باش دیمکدر (آید فعل مضارع
 مفرد فاعل کلمه دیمکدر (خیرکی یا حرف مصدر کاف هاء رسمیدن
 مبدل خیره یوش دیمکدر رسم معناسنه (محصول پیت) ای خاقلای
 محبوبلرک سودا سنی طومقدن فراغت ایله یعنی انزله میلدن و از کل
 زیرا سودا هوسندن یعنی سودا سبیلله عقلاک باشنه سر عقلاک کلور
 و حیران و مست اولور * صورت خوبان یعنی چون بینی آینه است *

کز برون سوروشنی دارد درون سوتیرگی * صورت خوبان لامیه
 (یعنی با حرف ظرف) (چون ادات تعلیل (بینی) بانه تأکید ایله فعل
 مضارع مفرد مخاطب کوره سین دیمکدر (که حرف تعلیل (برون
 طشره دیمکدر (سو جانب معناسنه در طشره جانبندن دیمکدر
 (روشنی یا حرف مصدر آیدنلق دیمکدر (درون سو ایچ جانی دیمکدر
 (تیری یا حرف مصدر کاف هادن مبدل تیره بولانلق دیمکدر کدرت
 معناسنه (محصول یت) محبو بلرک صورتی چونکه کوردر سین آینه در
 زیر طشره جانی ظاهری مجلا و روشن و ایچ جانی مغیر و مکدر در
 * و ویرا مشو یست تحفه العراقین نام و این چند یت از مفتوح آنست *
 ویرا ادات تخصیص وی خاقانی به را جعدر (مثنوی بیان اولندی
 یاه نائی حرف وحدت) تحفه هدیه معناسنه (عراقین عراقک نشیه سی
 بری عراق عرب که بغداد در و بری عراق عجم که اصفهاندر اول ممالک
 وصفنده و حال و شاقی حقنده نظم ایلمشدر بود یارده نائی مرحومک
 تحفه الحرمینی کی (محصول ترکیب) و خاقانینک بر مشو یسی واردر
 تحفه العراقین نامنده و بو پر قاج یت انک اوائلندمدر (مثنوی)
 مایم نظار کان غمناک * زین حقه سبز و مهره خالک * ما ضمیر متکلم
 مع الغیر (یم ادات خبر متکلم مع الغیر بز دیمکدر) (نظار کان غمناک
 موصوفک صفتیه اضافتدر نظاره سیر و تماشا معناسنه در کاف
 هاء رسمیدن منقلب الف نون ادات جمع سیر جیلر دیمکدر (غم معروف
 انالک ادات نسبتدر غلی دیمکدر (ازین ازین دن محفندر (حقه سبز
 موصوفک صفتیه (حقه دیو حقه بازک شکل مخروطی آلت مخصوصه سنه
 دیرلر مراد خیمت مناسبتیه فلکدر (سبز یشل دیمکدر (مهره خالک
 حقه سبز کی (مهره میمک ضمیمه کاغدی شفاف و قلم کیر ایتمک ایچون
 پیلوردن و سارندن مصنوع آلتدر و الا زنه دخی دیرلر اما بونده حقه باز
 بوارلخی معناسنه در که زمیندر (محصول یت) بویشل حقه کی اولان
 سموات و طیارق مهره کی اولان ارضندن غلی سیر جیلر یعنی افلاک
 وزمینک حالات عجیبه سندن مغموم اولان سیر جی بز حاصلی حقه بازک
 حقه و مهره سنی شیردن هر کس صفا یاب اولور بز دهرک لعب
 و شعبده سین تماشا ایله مغموم و مغموم و پر غم و غصه و مکدرز * کین

حقه و مهره تایجابند * سرکبسه عمر میکنایند * کین که این دن مخففند
 (که حرف تعلیل (تا حرف وقت (بجای با حرف طرف (تون دال ادات
 جمع خبر برنده درلر دیمکدر (سرکبسه عمر بیانبه عمر سرکبسه سنی یعنی
 اغزنجی دیمکدر (گشایند فعل مضارع جمع غائب آچارلر دیمکدر
 (محصول یت) یت اولک تعلیلدر بو حقه باز دهره نظاره دن
 غنا کم زیرا بو حقه و مهره برنده اولدیغی مدته یعنی ثابت اولدجه
 عمر سرکبسه سنی آچارلر افنای عمر ایندرلر * وین طرفه که در بساط
 فرمان * مهره زمیست و حقه کردان * طرفه طانک خیمه عجیب
 دیمکدر (که حرف بیان (بساط فرمان یتابه بساط دوشمه دیمکدر
 فرماندن مراد فرمان الهیدر فرمان الهی دوشمه سنده یعنی حق جل
 و علائک امر یله دوشمش وجه ارضه دیمکدر (مهره یوارلق دیمکدر
 (زمن زانک قتی و عیج کسر یله کنورم دیمکدر معقد مقاسنه
 (کردان صفت مشبهه دونه کن دیمکدر (محصول یت) و بو عیجدر که
 فرمان الهی بساطنده مهره که مراد وجه ارضه مقعددر یعنی
 حرکتی یوقدر و حقه یعنی آسمان دونه کن یعنی مضر کسر مع هذا که
 امر بالعکس اوللی ابدیکه حقه باز لؤک اکتری یوارلقی مضر کدر
 * خود بوالعجبان مضر کارند * که قائم و کاه قندز آزند * خود ادات
 تأکید (بوالعجبان مضر کار موصوفک صفته اضافتیدر الف نون
 ادات جمع بوالعجب مقدمایان اولندی مضر کار ترکیب توصیفیدر
 مضر ایستلی یعنی ساحر دیمکدر (تون دال ادات جمع خبر (که فتح کاف
 جوهه اصلیه الیه کاهدن مخفف (قائم معروف بر بیاض حیواندر در بی
 مقبول کور کدر (قندز قافک و دالک ضمدر یله یرسیاه حیواندر که اکثر
 صوده کز صوموری درلر (آزند فعل مضارع جمع غائب کنوردر
 دیمکدر (محصول یت) خود بوالعجب ساحر در که کاهی قائم و کاهی
 سمور کنوردر یعنی حقه باز طغارجفندن درلودزلو عجایبات سیر
 ایتدر دیکه کی حقه باز عالم کاه قائم و کاه قندز جباردر مراد اجتماع
 حدین ایدر که کاه کیجه کاه کوندر کاه صفا و کاه کدر و کاه سرور و کاه غم
 و کاه ذوق و کاه ماتم و کاه وصل و کاه هجر و کاه نوش و کاه نیش و کاه
 بوس و کاه عسر * وقتست وقت در سر آید سیلاب عدم بسر دزاید *

وقتست وقتدر دیمکدر (که حرف بیان (درسراید تمام اولمقدن
 کایتدر (سیلاب سبل صوبی دیمکدر (عدمه اضافت بیانیه (بسر
 یا حرف صله (درآید کله دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که وقت تمام
 اوله عدم سیلابی باشه کله حاصلی وقت عمرک تکمیلی زمانیدر عدمک
 ظهوریدر * وقتست این چهار حال * بنهند محفه مه وسال *
 چهار حال عناصردن کایتدر (بنهند باء تأکید ایله فعل مضارع
 جمع غائب قویه ل دیمکدر (محفه معلوم (مه وساله اضافت بیانیه
 (محصول بیت) وقتیدر بو عناصرار بعه حالی مه وسال محفه سنی
 قویه ل یعنی براغدر یعنی وجود انسان که عناصرار بعهدن مرکبدر
 وقتیدر که حامل اولدبغی روحی براغوب آیلری وکونلری ترک ابتدیره
 دار آخرته کتمک ورك حل ثقیل دنیا اتمک وقت وزمانیدر * وقتست
 که هر کبان انجم * هم نعل بیفکنند وهم سم * مرکبان انجم بیانیه
 یلدز مرکبلی دیمکدر زیرا انجمومک هر بری بر شکله اولدیغندن
 مرکبه نشیبیه ایلدی یاخود اضافت لامیه یلدزک مرکبلی دیمکدر
 زیرا بر صورتده وافر یلدز مرکوزدر اول یلدزک ترتیبی تصور ایله
 صورت حاصل اولور مرکب اول صورتلر اولش اولور یاخود مرکبدن
 مراد بروج اثنی عشردر که نجوم سبعة اولدیر وجه بزر (هم ادات
 تأکید (نعل معروف (بیفکنند باء تأکید ایله ویا، منقلبه ایله فعلی
 مضارع جمع غائب براغور ل دیمکدر (هم ادات عطیف (سم طرناق
 دیمکدر (محصول بیت) وقتیدر که انجم مرکبلی هم نعلنی هم طرناغنی
 براغدر یعنی دوکه ل (عروض) بو مشنوی بحر هزج مسدسنددر که
 صدر وابتدا اخرب حشور مقبوض عروض وضرر محذوف مفعول
 مفاعیلن فحولن اولور * فخر جرجانی رحمه الله از امائل وافاضلی
 روز کارست میزان کمال وفضل ودفق شعر وی کتاب و بس ورامین
 است وآن در بن روز کار مهجور وناياب واین چند بیت از مواضع
 متعدد ازان کتابست * امائل امثلک جمعی خیرلور دیمکدر
 (افاضل افضلاک جمعی (روز کاره اضافت لامیه (میزان ترازو
 دیمکدر کاله اضافت لامیه (فضلی کاله معطوف (دفق شعر
 مصدرک مفعولنه در (شعرک ویه لامیه میزان مبتدا (کتاب و بس

(ورامین خبری ویس بر عاشق اسمیدر رامین محبوبه نک علی (آن
 کتابه اشارتدر (مهجور و نایاب عطف تفسیریدر (محصول ترکیب)
 فخر جرجانی رجه الله زمانه نک خبر اولوزنددر واقضه لایزندن در کال
 فضلک و شعره دقتک میرانی یعنی دلیل و نمونه سی کتاب ویس
 ورامین در واول کتاب بوزمانه ده مهجور و نایابدر و بوجاق بیت اول
 کتابک مواضع متعدده سه دنددر (منوی) خوشست این نکته از کیتی
 شناسان * که باشد جنک بر نظاره آسان * خوشست خوشدر دیمکدر
 (کیتی شناس و صف ترکیبدر عالمی بیلیچی یعنی احوال عالمه واقف
 دیمکدر (الف نون ادات جمع (که حرف بیسان) باشد فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر (جنک فاعلی) (بر حرف صله) (نظاره
 سیرچی دیمکدر (محصول بیت) احوال عالمه واقف اولوزندن بونکته
 خوشدر که جنک سیرچی به قولای اولور یعنی جنک سیرچی به آسان
 کلور دیدکلی نکته غایت ایله خوشدر * مرا آن طشت زرین بست
 درخور * که شمن خون من یسد بدودر * مرا را ادات صله بگا
 دیمکدر (طشت زرین لامیه طشت لکن دیمکدر (زرین با حرف
 نسبت نون حرف تأکید التون لکن دیمکدر (درخور لایق معنانه در
 (که حرف رابط صفت) خون من لامیه بنم قائمی دیمکدر (بند
 فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر (بدو با حرف ظرف مابعد
 اولان در بونی تا کسدر دال همزه دن منقلب و طشته راجعدر
 (محصول بیت) بگا اول التون لکن لایق و لازم دکل که دشمنی بنم قائمی
 انده کوره درخور فتح خایله اولد یقی بلین مصراع ثانیه در و پردیش
 عجب لایقسن خور آدم ایش * نیاند مار را بچه یجز مار * نیاند
 شاخ بد جز تخم بد بار * نیاند فعل نفی مستقبل مفرد غائب اولوز
 دیمکدر (مار را ادات تخصیص (بچه یاوری (بجز با حرف تا کد جز
 غیری دیمکدر (نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قادر اوله مز دیمکدر
 (شاخ بد بیانیه برامز شاخ دیمکدر (تخم بدده یوله برامز تخم دیمکدر
 (یار حاصل و میوه معنانه در (محصول بیت) مارک هاردن غیری
 یاور بسی اولوز برامز شاخ برامز تخمدن غیری میوه و محصوله قادر
 دکلدر * نیاند خوش سفر در سندرستی * نکرتا چون بود در رخ

و سستی * تن درست صحیح دیمکدر (با حرف مصدر) (نکر فعل امر مفرد
 مخاطب باقی دیمکدر) (نا دات قلیل) (چون نیجه دیمکدر) (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) (سستی یا حرف مصدر) (محصول بیت)
 تندرستلکده سیرایله باقی نیجه مشقت ورنجه اولور یا خود کنشکلکده
 نیجه اولور یعنی سخت وجودده سفر شاق ایکن حالت ضعه فده اشق
 اولادین ادرالک ایله * کل زکس نکو باشد بدیدن * ولیکن تل باشد
 در چشیدن * کل زکس پیانیه زکس چیچی دیمکدر (نکو ایود دیمکدر
) (باشد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) (بدیدن یا حرف ظرف
 عدیدن مصدر در کورمک معناسنه کور مکملکده دیمک اولور) (لکن
 ادا ت لستدرالک) (تلخ آجی دیمکدر) (در حرف ظرف) (چشیدن مصدر در
 طلاق معناسنه) (محصول بیت) زکس چیچی یا قمنقه کوزل اولور
 یعنی کور و نشده کوزلدر ولیکن طاقمنقه آجی اولور یعنی طعمی
 تا خوش حاصلی هر ظاهری کوزل اولان باطنی دخی خوش دکلدر
 * کاه بوده بر مردم نهفتن * بسی نیکو تر از نابوده گفتن * کاه بوده
 پیانیه اولمش کنناهی دیمکدر (بر حرف صله) (مردم خلقی دیمکدر
) (نهفتن مصدر در کبر لک معناسنه) (در بسی چوق دیمکدر) (نیکو تر
 اعلالک دیمکدر) (نابوده اولمش دیمکدر معدوم معناسنه) (گفتن مصدر
 سوو لک معناسنه) (محصول بیت) اولمش کنناهی یعنی اشلوب فله
 اکثر دیکلک کاهمی خلقه کبر لک معدوم اولان شیئی سوو لکدن چوق
 اعلالدر حاصلی خلقه پتان ایلمکدن کندو کاهمی سرو اخفا لک اولدر
 مثال پادشه چون آتش آمد * بطمع آتش همیشه سرکش آمد *
 مثال پادشه لامیه (چون ا دات تشبیه) (آمدلر ادا ت خبر معناسنه درلر
) (بطمع یا حرف ظرف) (همیشه دائمی دیمکدر) (سرکش علوی دیمکدر
) (محصول بیت) (پادشاهک شالی آتش کیدر آتش طبیعده علویدر
 پادشاهلرک علوی و غضوب اولمقلقلری لازم کلور * اگر بازور پیل
 بطمع شیر * مکن با آتش سوزان دلیری * اگر ادا ت شرط) (با حرف
 ظرف) (زور قوت دیمکدر) (پیل یا خطاب مقدر در) (شیری یا حرف
 خطاب) (مکن نمی حاضر مفرد ایله دیمکدر) (با آتش یا حرف صله سوزان
 صفت مشبهه یا فحی دیمکدر) (دلیری یا حرف مصدر دلیر بهاندیر

دیمکدر (محصول بیت) اگر زورده فیل ایسک و طبیعتده ارسال
 ایسک ده باقیچی آتسه بهادرلق ایله حاصلی پادشاهلره ییکتنلک اولمز
 (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس مخدوفدر که مفاعیلن مفاعیلن
 فعولان اولور * ظهیرالدین فاریابی وی ازمشاهیر جهانست وافاضل
 دوران تمام دیوان او مطبوع و مقبولست بلطافت و سلاست سخن
 او هیچ کس نیست دیوان وی مشهورست و اشعار وی بر زبانها
 مذکور در دولت اتابک ابو بکر تریتها یافت شی در مجلس وی این رباعی
 بگفت * مشاهیر مشهورک جمیدر (جهانه اضافت لامیه) (افاضل
 دورانده بویه دیوان اوده بویه) (مطبوع طبیعتده موافق دیمکدر
 (بلطافت باحرف ظرف) (سلاست سخن اولامیه لر در) (دیوان وی ده
 بویه اشعار وی کذلک ضمیرلر مجموعی ظهیره راجعدر) (بحرف ظرف
 (زبانها ها ادات جمع دلرده دیمکدر) (دولت اتابک لامیه ابو بکر
 سعدینک ممدوحی اولان سعدنک باباسی ابو بکر این سعد بن زنگیدر
 اتابک بو صنفک اسمیدر که جله سنه اتابکان دیرلر آل عثمان دیدکلری
 کنی (تریتها ها ادات جمع تریدر دیمکدر) (یافت فعل ماضی مفرد
 غائب بولدی دیمکدر) (شی یا حرف وحدت مجلس وی لامیه
 (محصول ترکیب) ظهیرالدین فاریابی رحمه الله اول جهانک
 مشهورلر ننددر و دورانک فاضلر ننددر انک دیوانی تمام طبیعتده موافق
 و مقبولدر انک سوزینک لطافت و سلاستنده هیچ کیسه یوقدر انک
 دیوانی مشهور و شعرلری دلرده مذکوردر اتابک ابو بکرک دولتمنده
 تریدر بولدی بر کیمجه انک مجلسنده بور باعی بی سولدی (رباعی)
 ای ورد ملائکه دعای سرتو * سرنیست زمانه را ییحای سرتو *
 ای حرف ندا منادی مخدوف ای شاه دیمکدر (ورد ملائکه لامیه
 ورد واولک کسریله دوام ذکر دیمکدر) (دعای سرتو لامیه لر در سر
 بونده وجود و ذات معنایه در باش اشرف اعضا اولد یغندن جله
 وجود کبیدر) (سر بونده سودا دیمکدر) (زمانه را را ادات تخصیص
 زمانه نک دیمکدر) (یحای سرتو یحای بونده مصاحبت معناسین افاده
 ایدر سنک باشک ایله دیمکدر (محصول بیت) ای پادشاه سنک وجودک
 ملائکه نک وردیدر یعنی سنک وجودیکه ملائکه دعا ایدرلر زمانه نک

سنك باشك ايله سوداسی یوقدر یعنی ضرر و زیانه وسوء قصده حد
 وزهره سی یوقدر * بادشمن تو نیام شم شیر تو گفت * سردل من باد
 قضای سرتو * با حرف صله (دشمن تو لامیه) نیام شم شیر توده بویه
 نیام نونك كسریله قین دیمكدر غلاف معناسنه (سردل من ده لامیه لر در
 بمن كوكلك سری دیمكدر که مراد شم شیر در دروننده اولان سراودر
 سر بونده سبنك كسری وراه مشده ايله در (باد امر غائب اولسون
 دیمكدر) قضای سرتوده لامیه لر در سنك باشكك قضای دیمكدر
 (محول یت) سنك دشمنكه قلیچكك قینی دیر نیم كوكلك سری یعنی
 دروننده پنهان اولان شم شیر سنك باشكك قضای اولسون (عروض)
 یور باعینك صدر وایتداری اخرج حشو اولر قیوض ثابیلر مکفوف
 عروض و ضرب یجوب مفعول مفاعیلن مفاعیل فعل اولور * بفرمود
 تا هزار دینار زر سرخ هم در مجلس نثار او کردند بر این رباعی
 دیکر گفت * اثر کسر همزه ايله عقب معناسنه در (محول ترکیب)
 ثانیك ابو بکر یوردی تا کیم یسك قزل التون یت اول مجلسده
 اکا صاحبو ایلدیلر انك عقیبده بر رباعی دخی سویلدی (رباعی)
 شاهها ز تو کار ملک و دین یانسفت * وز عدل تو جان ظلم و فتنه
 بر مقست * شاهها الف حرف ندا (کار ملک لامیه) (بالسقی یا حرف
 مصاحبت نسق نونك و سبنك فتحه لر یله مساوی دیمكدر) (عدل تو
 لامیه) (جان ظلمده بویه در (رمق قحچنه له یقیه روحه دیرل یونده
 غلام اوله دن کاتدر (محول یت) ای پادشاه سندن ملک و دینك
 ایشی مساوی و موزوندر یعنی امور دین و امور مملکت سنك عدل کدن
 انتظام بولمشدر دخی سنك عدل کدن ظلم و فتنه نك جانی رעה در
 یعنی جان چکشور حاصلی ظلم و فتنه دیار عدمه کتمشدر * در عهد تو
 در افضی و سنی باعم * کردند موافقت بو بکر حقست * عهد تو لامیه
 (رافضی اخاذ نا الله حاشا شین افندیلر عزمه سب ایدنلر در
 خذلهم الله (سنی رسول الله و اصحاب کزین اثرینده اقتضا ایدنلر
 دیرلر) (باعم یله دیمكدر) (کردند فعل ماضی جمع غائب ایلدیلر
 دیمكدر) (موافقت مصدر در او یغونلق معناسنه) (که حرف رابط
 صفت) (بو بکر توریه طریقیله یا حضرت ابو بکر رضی الله عنه اوله

یا پادشاه ابو بکر بن سعدی اوله (محصول بیت) سنک زمانکده
 رافضی و سنی بیه موافقت ایلدیلر که ابو بکر حق قدر دیو یعنی روافضک
 حالی مذکور کی ایکن سنک بیم تیغ کندن سنی به موافقت ایلدیلر
 و حقیقکی اقرار ایلدیلر یا خود ایکسی دخی سنی پادشاهلغه قبول
 ایلدیلر (عروض) بور باعی دخی عینله سابق کیدر * و از لطایفه
 و بست این چند بیت بر اسلوب مثنوی * و ظهیرک لطایفات
 و مطایبات ندر بور قاج بیت اسلوب مثنوی اوزره (مثنوی)
 عالمی برقرار منبر کفت * که چوپیدا شود سرای نهفت * عالمی
 یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) فراز بالا دیمکدر (منبره اضافت
 لامیه) که حرف بیان (جوادات تعلیل) پیدا ظاهر دیمکدر
 (سرای نهفت بیانیه کیرلو سرای دیمک که مراد آخرتدر یا خود
 مکاننی کور دینی وقت که حالت نزعدر) بومعنی درد و کینی مضاسنه
 ملایمدر (محصول بیت) بر عالم منبر بالاسی اوزره دیدی که چونکه
 آخرت ظاهر اوله یعنی حشر و نشر اوله یا خود حال غرغره واقع
 اولوب محلی کنندویه ظاهر اوله یعنی شقاوت و سعادت یلنه
 * ریشهای سفید راز کاه * بخشد ایزد ریشهای سیاه * ریشهای
 سفید موصوفک صفتیه اضافتیدر هاداد جمع ریش صقال دیمکدر
 سفید اق معناسنه در (را ادات مفعول) بخشد فعل مضارع مفرد
 فائب بغشدر دیمکدر (ایزد اسماء الله دندر) بر ریشهای سیاه سابق کی
 با حرف صله (محصول بیت) نگاهدن اق صقلی لری یعنی کاه ایچنده
 صقال اغاردنلری حق سبحانه و تعالی قره صقلی لری اغشدر یعنی کج
 اولان صله یاه بغشدر یا خود حالت نزعه اطراف و اکافنده اولان
 اولاد و افر با سنک آه و فر یاد و دعالی سبیلله عفو و مغفرت ایدر
 * باز ریش سیاه روز امید * باشد اندر پناه ریش سفید * بازینه
 دیمکدر (روز امید بیانیه قیامنده دیوان الهیدن عبارتدر) (محصول بیت)
 ینه سیاه صقال قیامنده اق صقالین جایه سنده اولور حاصلی حق جل
 و علا قیامنده بعض اق صقال قره صقاله و بعض قره صقالی
 اق صقاله کمال رأفت و رجحتدن بغشله کر کرد دیو برو اعظم منبرده
 سوبلر دی * فردی سرخ ریش حاضر بود * دست در ریش

زد چو این بشنود * مردکی یا حرف وحدت کاف حرف تصغیر
 برآمد جکر دیمکدر (سرخ ریش صفتی قوم رال صفاللی دیمکدر
) بشنود فعل ماضی مفرد غائب باء تأکید الیه ایستدی دیمکدر
 (محصول بیت) بر قوم رال صفاللی آدم جکر حاضر ایدی البنی صفالینه
 آوردی چونکه بوکلایم ایستدی یعنی بوکلایم ایستدی یکی کی البنی
 صفالینه تا سغانه آوردی * گفت ما خود درین شمار نیم * در دو کیتی
 بهیج کار نیم * ماضی منکلم مع الغیر بز دیمکدر (خود ادات تأکید در
 حرف ظرف) شمار صابی دیمکدر (نیم دکرز دیمکدر) کیتی عالم معناسنه
 بهیج کار یا حرف ظرف (محصول بیت) سرخ ریش دیدی بز بوصابی
 دکرز ایکی عالمده بهیج پرایشده دکرز یعنی سفید ریش دکرز که دعای
 ریش سیاه الیه دنیادن آخرته مغفورا رحلت ایده لم سیاه ریش دکرز که
 آخرتده حساب خدای متعال بزی آق صفاللی ره بغشایوب انلرک
 حایه سنده خلاص اوله لم خلاصه ایکی عالمده ده پرایشه پرامرز
 (عروض) بومشوی بحر خفیفه ندرکه فاعلاتن مفاعلاتن فاعلان اولور
 * و کمال وی در شعر بمثابة ایست که شعرای متقدم بمیان وی و انوری
 و ترجیح یکی بردیکری اختلاف داشته اند چنان که بعضی برسبل
 استفسار از بعضی گفته اند * کمال وی لامیه (بمثابه یا حرف وحدت
 همزه حرف توسل یا حرف ظرف) مثابه بونده مرتبه دیمکدر (که
 حرف بیان (شعرای متقدم بیانیه اسکی شاعر لر دیمکدر) بمیان وی
 یا حرف ظرف اضافت لامیه وی ظهیر را جعبد و ظهیرک بینی الیه
 (و انوری انور ینسک بینی دیمکدر) ترجیح یکی مصدرک مفعولیه
 اضافتیدر برینی ترجیح و تقدیمه دیمکدر (بردیگری یا حرف تکبیر
 آخرک اوزر ینه دیمکدر) داشته اند ایلمشورد دیمکدر (بعضی یا حرف
 تکبیر) برسبل استفسار بیانیه سؤال طریق اوزره دیمکدر (محصول
 ترکیب) و ظهیرک شعرد کمالی بر مرتبه در که اسکی شاعر لر ظهیر الیه
 انور ینک یشده و برینی آخره ترجیح ده اختلاف ایلمشورد انجیلین که
 بعضی سی بعضی سندن استفسار طریق اوزره دیمشورد (قطعه)
 * ای آن زمین و قار که بر آسمان فضل * ماه نجسته بیکر و خورشید
 منظری * ای حرف ندا (آن مرسل الیه اولان کسه اشارتدر) زمین و قار

بیانیه تمکین بری دیمکدر (که حرف رابط (آسمان فضل بیانیه
 فضل کوئی دیمکدر (ماه نجسته پیکر بیانیه نجسته پیکر مبارک صورتلی
 دیمکدر (خورشید متظارده بوزله کنش منظرلی دیمکدر منظر بونده
 چهره دن عباژتدر (یا حرف خطاب (محصول بیت) ای اول زمین
 وقار اولان کیمسه که خضیلت کوئی اوزره مبارک صورتلی ماه وکونش
 بوزلی سین بوصفت ایله متصف اولان * قومی زناقدان سخن گفته
 ظهیر * ترجیح میکشد براخسار انوری * قومی یا حرف وحدت
 (ناقدان سخن بیانیه (ناقد صراف دیمکدر سوز صرافلردن دیمک
 اولور یعنی سوزک اعلا و دونی فرق و تمیزه قدرتی اولنر (گفته ظهیر
 لامیه (محصول بیت) سوز صرافلردن بر قوم ظهیرک گفته سنی
 انورنیک اشعاری اوزره ترجیح و تقدیم ایلدیلر * قومی دگر برین سخن
 انکار میکشد * فی الجمله در محل نزاعند داوری * فی الجمله حاصل کلام
 دیمکدر (محل نزاع بیانیه (نون دال ادات جمع خبر (داوری (یا حرف
 نسبت یا خود متصدیه اول وقت برکن مقصد اولور داوره مقسوم
 یعنی دهوی دیمکدر (یا خود حاکمک ایله دیمکدر (محصول بیت)
 قوم آخر بوسوره یعنی ظهیری ترجمه انکار ایلرل حاصل کلام دهوی
 محل نزاعده در یا خود محل نزاعده درل سمن حکم ایله حاکم اول
 * ترجیح یک طرف توبه ایشان نما که هست * زیرنکین حکم نومک
 مخنوری * ترجیح یک طرف مصدرک مفعولنه در بر طرفی ترجیح دیمکدر
 (بدیشان با حرف صله (دال همزه دن متقلب ایشان ضمیری ظهیر
 وانوری به راجعدر (نما امر حاضر مفرد کوستر دیمکدر (که حرف
 تحلیل (هست ادات خبر حکم توبه مقید (زیرنکین حکم توبه لایه لدر
 سنک حکمک نکینک التند دیمکدر (نکین بوزک قاشی کال حکمه
 مستعملدر (ملک مخنوری بیانیه مخنور و ادات نسبت یا حرف
 مصدر شاعرک دیمکدر (محصول بیت) سن اظه یعنی اظه حقنده
 بر طرفی ترجیح کوستر زیر اشاعریک لک مل یعنی اقلیم مخنوران سنک
 حکمک نکینی التنددر * و امام هر وی در جواب وی گفته است * و امام
 هر وی انک جواینده دیمکدر (قطعه) ای سالک مسالک فکرت درین
 سؤال * معذور نیستی بحقیقت چو بنکری * مسالک مسالک جمهر

(سالك مسالك فاعلك مفعولنه اضافتيد ر (مسالك فكرت بيانیه ای
فكرت مسلكر ينك سالكي (بحقیقت باحرف مصاحبت چوادات تعذیل
(بنكری باء تا كبد ایلہ فعل مضارع مفرد مخاطب نظر ایلہ سین دیمكدر
(محصول بیت) ای فكرت مسلكر نه سلوك ایدیچی بوسؤالده معذور
دكلسین چونكه حقیقت ایلہ نظر ایلہ سین یعنی حقیقت حاله نظر
اولندیغی کی عذرله مقبول دیمكدر * تمیز راز بعد تناسب درین
دو طور * هیچ احتیاج نیست درین شرح کستری * (تمیز تفعیل بایندن
مصدر درایر مق و فرق آیتك معناسنه (بعد تناسب مصدرله فاعلنه در
بعد بانك ضمیله اوزا فلق معناسنه در تناسب مناسبت معناسنه در
شرح کستر) و صفت زکید در شرح بسط ایدیچی دیمكدر (باحرف
مصدر (محصول بیت) یوانکی طور ده اولان بعد مناسبت دن ناشی
فرق آیتك شرح کستر لکه حاجت یوقدر حاصلی فرقی بیاندن
مستغنیدر زیرایتلرنده اصلا و قطعاً مناسبت یوقدر * کین مجز است
وآن سحر این نور وآن چراغ * این ماه وآن ستاره واین حور وآن پری *
این لر (انوری به (آن لظہیرہ اشارتدر (محصول بیت) شرحه حاجت
دکل که یوانور ينك شعری مجزہ در وظہیرك سخنی سحر در و یوانور
اول چراغدر بوماه اول بلد زدر و بوحوری اول بریدر حاصلی تفاوت
کلی ظاهر در * و دیگری گفته است در جواب همان * (قطعه)
بر غیر بسی دخی پنه اوسؤال عنمننده اولان قطعه نك جوابنده دیمشدر
(قطعه) * هر مبتدی که بیهده ترجیح می نهد * شعر ظہیر بر سخن پاك
انوری * (مبتدی بر فقه یکی با شلین کیمیه به دیرلر (که حرف بیان
بیهده) عبث دیمكدر (می نهد فعل حال مفرد غائب قور یعنی ایلر دیمكدر
شعر ظہیر) لامیه (سخن پاك انوری موصوفك صفتہ ولامیه انور ينك
پاك اولان سوزی اوزره دیمكدر (محصول بیت) هر مبتدی که عبث
ترجیح ایلر ظہیرك شعریخ انور ينك پاك شعری اوزره * ماند بدان
کروه که نشناختند باز * اعجاز موسوی را از شعر سامری * (ماند
فعل مضارع مفرد غائب بکر در دیمكدر (بدان باحرف صله دال
همزه دن منقلب (کروه طائفه معناسنه در (که حرف رابط صفت
نشناختند) فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلر دیمكدر (بازادات تا کید

اعجاز موسوی (لامبه با حرف نسبت را اناثه مقول حضرت موسی به
 مذنوب اولان معجزه لری دیمکدر (سحر سامری لامبه سامریک
 سحرندن دیمکدر قصه سی معلوم (محصولیت) ظهیری انوری اوزره
 ترجیح ایلینار شول گروهه بکرز که موسی به منسوب اولان اعجازی
 سامریک سحرندن فرق ایده مد یلری یعنی سحر سامری ایله معجزه موسی
 علیه السلامی فرق و تمیز ایده میناره بکرز و ظهیری انوری به ترجیح
 ایدنار (عروض) بوقطعات سوال و جواب بحر مضارع آخر یدنار که
 مقول فاعلات مفاعیل فاعلن اولور * نظامی رجه الله وی از کجه است
 و فضائل و کالات وی روشن احتیاج بشرح ندارد آن قدر لطایف
 و دقائق که در کتاب پنج کج درج کرده است کس را بمشربست بلکه
 مقدور نوع بشر نیست و بیرون از آن کتاب از وی شعر کم روایت کرده اند
 و این غزل از سخنان ویست * کجه کاف محکم فحمله بر شهرت
 استمیدر که جد حضرت عالم پناه ظل الله سلطان سلیم ظل جاه جنت
 مکان سلطان احمد خان حضرت لری ایادی سرخ سزاندن استخلاص
 ایلشدر (کالات وی لامبه) روشن ظاهر معنائنه در (بشرح با حرف
 صله) (ندارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده مجرد نفیدن عبارت
 بوقدر دیمکدر) قدر قافک و دالک قفحه لریله مقدار معنائنه در
 (که حرف رابط صفت) پنج کج دیدوی بوحوالی ده نجسه نظامی
 دیوشهرت یادر (کسی را با حرف صله) (مقدور قدرت معنائنه در
 بیرون) خارج دیمکدر (محصول ترکیب) نظامی رجه الله اول کجه دندر
 و انک فضا یلتری و کالات لری ظاهر در شرح احتیاجی بوقدر اول قدر
 لطایف و دقائق که پنج کجینده درج ایلشدر کیمسه به جبر دگلدر بلکه
 مقدور نوع بشر دگلدر و اول کایدن خارج اندن شعر زیروایت
 ایلشدر و بوقدر غزل انک سوزلرندندار (غزل) جوینجو محنت من زان
 رخ کندم کونست * که همه شب رخ چون گاهم زان پرخونست *
 (جو) اریه دیمکدر قبح جیم ایله جوینجو بونده دانه دانه دیمکدر که
 را ناکدن کایدن (محنت من لامبه) رخ کندم کون موصوفک صفت
 باضافتیدر (کندم کون ترکیب توصیفی در بغدادی رنگلی اسم
 دیمکدر) (که ادات تعلیل) (رخ چون گاهم) موصوفک صفتدر

(چون ادا ت تشبیه) گاه تکاف عربیله صمان دیمکدر (میم ضمیر متکلم
 خون قان دیمکدر) (محصول یت) دانه دانه آبر و آبیم محتم اول
 بغدادای رنگلی یعنی اسمر یوز نندر زیرا یتون کیچه صمان کی صاری
 اولان یکاغم اول سیدن پر خوندر (جو کندم گاه مداعات نظر پیردر
 * دانه * کندم اوستیل تر دارد بار * مکررین خوشه اوستبله * کردونست *
 دانه * کندم او بیایه و لامیه انک بغدادای دانه سی مراد خالدر (سنبل تر
 بیایه تر نازه دیمکدر تازه سنبل دیمک او اور مراد زلف دلاویزدر یا خود
 صقال) دارد اثباتدن عبارتدر واردر دیمکدر (بار میوه و حاصل
 معناسنه در (کترین کم ناقص و بدون معناسنه در ترادات تفضیل یا
 حرف نسبت نون ادا ت تأکید (خوشه عشق دیمکدر) (اویه اضافت
 لامیه او ضمیر باره یادانه به راجعدر) سنبله * کردون لامیه سنبله یروج
 اثی عشر دن بر برجک اسمی در اهل رصد شکلی استخراجده بشق
 شکله تشبیه ابتد کلرندن سنبله دیو تسعیه ایتلاردر (کردون فلک
 معناسنه در) (محصول یت) انک بغدادای دانه سی یعنی وجهنده اولان دانه
 خالی نازه سنبل حاصل ایلرک ادا ت عشق سنبله * کردونر بویته دخی
 سنبل و سنبله صنعت اشتقاق ینه خوشه سنبله ترادفتر تشبیهات کندمی
 خاله و سنبل تری زلفه تشبیه تشبیه بلیغ طریق ایلده در * من نخوردم
 یراز و صبرم از و کندم خورد * کز بهشت در او چشم رهی بیر ونست *
 نخوردم فعل نفی ماضی متکلم وحده یمیم دیمکدر (بر میوه دیمکدر
) خورد فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر (کز که ازدن مخفف که
 حرف بیان (بهشت در او بیایه و لامیه) چشم رهی لامیه چشم امید
 معناسنه (رهی بآء اصلیه ابله قول دیمکدر) بیرون خارج معناسنه
 (محصول یت) بن اول جاناندن میوه یمیم صبرم اندن بغدادای یدی
 تر ایلرک قیوسی جئنسدن بنده نک امیددی خارجدر یعنی بنم نه حلم
 وار ابدیکه باغ جاناندن میوه یمیم صبرم تحمل آیدمدی بغدادای یدی
 قباح صبرکدر زیرا قولک امیددی انک قیوسی جئنسدن خارجدر
 حاصلی قول خارجدن نمئی ایلرک ذلک بونده ده بغدادای و بهشت ذکر
 مراعاتدر * لئرا زوی دوزلفش چو جوی مشک خرم * کندمی خواهم
 افزون که سخن موز ونست * ترازوی دوزلف بیایه ترازو معروف

(شین ضمیر مجزیه را جعدر) (جو ادات تعلیل) (جوی یا حرف وحدت)
 (خرم فعل مضارع متکلم وحده) (کندمی یا حرف وحدت) (کنتم)
 بونده شول درهمدن عبارتند که ترکیده دخی بغدادی دیرل (خواهم)
 واورسمبله فعل مضارع متکلم وحده استرم دیمکدر (افزون زیاده)
 دیمکدر (محصول یت) طرفین مساواته اولده ترازویه بمائل اولان
 ایکی زائی ترازوسندن چونکه برار په مقصداری مشک الام یعنی المی مراد
 ایلم بر بغدادی زیاده المی استرم که سوز موزندر یعنی کلام موزون
 اولق حسبله بر بغدادی زیاده آلیم بونده ده جو کندم لطافت
 شمریه دن خالی دکل * من جو کندم شده ام از غم او دل بدونیم * وین
 غم اورا ایکی جو که نظمی چونست * جو ادات تشبیه غم و لامیه
 (بدونیم ایکی پارچه دیمکدر) (اورا را ادات صله) (که حرف بیان)
 (چون ادات استفهام نیجه دیمکدر) (محصول یت) بن بغدادی کبی
 غمدن کوکلم ایکی پارچه اولشم بوغم اکا برآر په قدردر که نظامی
 نیجه در یعنی بنم بغدادی کبی کوکلم یارلد یعنی اکاشی قلیل کورینور سبر
 ایله اکل که نظامینک حالی نیجه در (بوغری تصوف و اصطلاح اهل
 حلاله واقف اولنلک معلومیدر که مناجات یاریدر (عروضی) بوغزل
 رمل نموندر که فاعلان فعلان فعلان فعلان اولوز * کمال اسمعبل
 رحمه الله و برالقب خلاق المعانی کرده انداز بس معانی دقیق که در
 اشعار خود درج کرد است و هیچ کس را از شعرای متقدم و متأخران
 دست نداده که ویراداده اما مبالغه وی در تدقیق معانی عبارات ویرا
 از حد سلاست و روانی بیرون برده است و اشعار وی بسیارست
 و دیوان وی مشهور * کمال اسمعبل اسفغانی الاصلدر (ویرا را ادان
 صله) (خلاق المعانی فاعلک مفعولنه اضاعتیدر خلاق مبالغه ایله
 اسم فاعلدر معانی معنائک جمع در) (کرده انداز بس معانی
 دقیق بیانیه معنائک جو قلغندن دیمکدر) (که حرف رابط صفت
 (اشعار خود لامیه) (کس را را ادات صله) (شعراي متقدم بیانیه متقدم
 اسکی دیمکدر) (متأخر یکی دیمکدر) (دست نداده مبسر اولمشدر
 دیمکدر ضرب ایدرل نه کیم ترکیده ال و برمدی دیرل شارحه بو معنی
 ال و برمش) (که حرف رابط صفت) (اورا را ادات صله) (داده بنه

دست داده دیکدر مېسر اولان ديمک لولور (مبالغه وی لاميه
 (تدقيق معانی مصدرک مفعولنه در) عبارات و پرا لاميه را ادات مفعول
 (خدا سلاست بيانیه) روانی یا حرف مصدر لغق معناسنه سلاسته
 عطف تفسيريدر (بيرون برده است چغار مشدر ديمکدر) اشعاروی لاميه
 (ديولان وی ده بويله وی) کمال اسمعيله را جعدر (محصول ترکیب) کمال
 اسمعيل رحمه الله کندي اشعارند مدرج ايلديکی تدقيق معنالك چوقلغندن
 ايچون اکا خلاق المعنای لقب ايلشدر در واسکی و یکی شاعر لر دن
 اکا مېسر اولان هيچ کيسه يه مېسر اولمشدر اما تدقيق معانيده انک
 مبالغه می عباراتی سلاست حدندن چغار مشدر و انک اشعاری چوقدر
 و ديواني مشهور در * سلمان ساوچی رحمه الله وی شاعری فصیح و سخن
 کزاري بليغست در سلاست عبارات و دقت اشارات بی نظير افتاده
 است در جواب استادان قصايد دارد و بعضی از اصل خوبتر و بعضی
 فروتر و بعضی برابر و پرا معانی خاصه بسيارست و بسيار لزمه معانی
 استاد از آن تخصیص کمال اسمعيل در اشعار خود ایراد کرده و چون آن
 در صورت خوبتر و اسلوب مرغوبتر واقع شده محل طعن و ملامت
 نیست * ساوچی غالباً خرابی ديمکدر (شاعری یا حرف وحدت
 سخن کزاري یا حرف وحدت ايله وصف ترکیبدر سوز ادا ايلديجي شاعر
 ديمکدر) سلاست عبارات مصدرک فاعلنه (دقت اشارات مفعولنه در
 اشارات رموزات و نکایاندين عبارتدر) افتاده است واقع اولمشدر ديمکدر
 (جواب استادان لاميه الف نون ادات جمع) دارد اثباتدن عبارتدر
 واردر ديمکدر (خوبتر کوزلرک) (فروتر ادنی رک) (بعضيلرده اولان
 يار تکير) (و پرا را ادات تخصیص) معانی خاصه موصوفک صفته
 اضافتدر خاصه مخصوص معناسنه در (بسيارست چوقدر ديمکدر
 (معانی استادان لاميه را ادات مفعول) (تخصیص خصوصاً و علی
 الخصوص ديمکدر) اشعار خود لاميه (ایراد کرده کتور مشدر ديمکدر
 (چون ادات تعلیل) (مرغوب مقبول معناسنه) (ترادات تفصیل
 (محصول ترکیب) سلمان ساوچی رحمه الله اول پرشاعر فصیح و بر سخن
 کزار بليغدر عباره لرنک سلسله کننده و اشارتدر دقتدر بی نظير واقع
 اولمشدر استادلرک جوابنده یعنی انلره نظيره قصيدملری واردر بعضی

اصلتدن یعنی نظیر ایندیکی شعر دن کوزلیجه و بعضیسی ادق و بعضیسی
 برآبر واقع اولمشدر و شلنك كندویه مخصوص معانیسی چوققدر و چوق
 استادلنك مغالزنی خصوصاً کمال اسمعیلك معانیسی كندو شعر لرنده
 ایراد ایلنشد یعنی براز مضمون کندی اختزاعی و برازی شعر انك علی
 الخصوص کالك مضامینی سرقه ایلنشد چونکه اول سرقه مضمون
 صورتده کوزلیجه و طرز و طورده مقبولجه واقع اوله طعن و ملامت محلی
 دکلدر (قطعه) معنی نيك بود شاهد پاکیزه بدن* که بهر چند درو جامه
 دگر کون پوشند* معنی نيك بیانیه ایوم معنی دیمکدر (بود فعل مضارع
 مفرد غائب اولور دیمکدر) شاهد پاکیزه بدن بیانیه شاهد محبوب پاکیزه
 بدن تركیب اضافی قدر ياك بدنی دیمکدر (که حرف رابطه صفت
) بهر چند هر نقدر دیمکدر (در و در حرف صله) اوشاهده راجعدر
 (جامه معروف) دگر کون غیری درلو دیمکدر (پوشند فعل مضارع
 جمع غائب کیدر در دیمکدر) (محصول بیت) حضرت مولانا جای سرقه
 مضمونی قالب احسنده ادا ایتکده ضرر اولوب طعن و تشنیع محل
 اولمد یعنی اثبات ایدوب تمثیل ایدر ایوم معنی ياك و پاکیزه بدنی
 بر محبوب اولور یعنی مضمون تازه اندام و وجودی زیبا بر محبوب
 کیدر که هر نقدر اکا غیری درلو جامه کیدر لر یعنی اکا هر کس
 پردرلو جامه زنکین ~~صکبد~~ رمکه سعی ایدر لر و الباس ایدر لر
 * کسوت عار بود باز پسین خلعت او* کر نه در خویش از پیشتر
 افزون پوشند* (کسوت تا اسلوب اعجام اوزره طویل کایت اولنور
 جامه معناسنده در) عاره اضافت بیانیه کسوت عار خلق یاننده کبلین
 اثوابه دیلر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر) باز تا کید
 پسین) و یاه نسبی و نون تا کیدایله صکره کی دیمکدر (خلعت ده جامه
 معناسنده در) اوپه اضافت لامیه (کرادات سرط) نه حرف نفی (پوشنده
 مصروف) در حرف صله (خونی یا حرف مصدر) (شین ضمیری
 محبوبه راجعدر) پیشتر اولکی دیمکدر (افزون یونده اعلا دیمکدر
) (محصول بیت) کسوت عار اولور انك صکره کی توبی یعنی کوزلکده
 اولکیدن اعلا کیدر مزل ایشه یعنی محبوب مستثنایه هر کس پردرلو
 جامه کیدر لر صکره کیدرین اگر اولکیدن اعلا سنی کیدر مز ایشه

او جمله عیب اولور کذلک مضامنی قالب الفاظ الیه ترئین ایلین
 اولکیدن اعلایا رلفظ الیه ادا ایلده مزاسبه اول وقت عیب در والا فلا اوده
 بر صنعت دیگر در * هنرست آنکه ~~که~~ خرقه بشمین ز برش *
 بدرازند و در واطلس واکسون پوشند * (آنکه اولکه دیمکدر) کهن
 اسکی دیمکدر (خرقه بشمین بیاتیه بشم بولک دیمکدر بام بحمله یا حرف
 نسبت نون حرف تا کید اضافت بیاتیه بولک خرقه در که عبا معناسم
 ز برش) ششمن صغیر محبوبه را جعدر انک صرندن دیمکدر (بدر آرند
 بام تا کید الیه فعل مضارع جمع غائب جقاره ردیمکدر) (دراود در حرف
 صلیه او ضمیر محبوبه را جعدر) (اطلس ممر و ف) (اکسون قبیح هیزه الیه
 وسکون کاف الیه بر عجمانی قاشدیر که غایت مقبول در اطللس انواعند
 (محصول بیت) هنر در اولکه اول محبوبک صرندن عبا یی جقاره از
 واطلس واکسون کید بره ارحاصلی عبارات آخر الیه مضمونی تر بین ایلک
 هنر در (عروض) بوقطعه رمل بخیر وندر که فاعلاتن فعلاتن فعلاتن
 فعلات اولور * و ویراد و کتاب مشق و است یکی خمشید و خورشید و در لایه
 چندان تکلف کرده است که از امان چاشنی بیرون برده است و دیگر
 فراق نامه و آب کای بدیع و نظمی لطیفست و غزلیات وی نیز بسیار
 مطبوع و مصنوع است اما چون از چاشنی عشق و محبت که مقصود
 از غزل آنست خالیست طبع از باب ذوق بران اقبال نمی نماید و از جمله
 مقطعات و بیست این چند بیت * (ویرا اداات فخصیص وی سلانه
 را جعدر) جشید و خورشید عاشق و معشوق علملر یدر (چندان اولقدر
 دیمکدر) تکلف مصید در تفعل بایندن مشقت مالا یعنی ده مستعملد
 آن) کلاه را جعدر (را اداات مفعول) چاشنی لذت معناسه در بیرون
 برده است) طشره جقار شد در دیمکدر (دیگر غیری دیمکدر) (کای
 یا حرف وحدت) (بدیع بحسب معناسه) (نظمی یا حرف وحدت غزلیات
 وی) (لامیه وی سلانه را جعدر) (نیز دخی دیمکدر) (مطبوع طبعه
 موافق یعنی مقبول دیمکدر) (مصنوع مشقتلی دیمکدر) (چون اداات
 تعلیل) (چاشنی عشق بیاتیه عشق انرندن دیمکدر) (که حرف رابط
 صفت) (آن چاشنی به اشارت در) (خالیست پوشد دیمکدر) (طبع از باب
 ذوق) (لامیه و بیاتیه ذوق از بابک طبعی دیمکدر) (بران اداات صله آن

عزله اشارتند (نمی نماید فعل نفي حال مفرد غائب کوستر مز دیمکدر
(محصول ترکیب) و سلماتک ایکی کتاب مشویسی وارددیری جشید
و خورشید و آئنده اولقدر تکلف ایلمشید که اول ککتابی لذتدن
چقدر مشدر و پردخی فراق نامه سی واردد و اول بر کتاب عجب و بر نظم
لطیف قدر و آنک غزلیاتی دخی جوق مقبول و و صنددر اما چونکه عشق
و محبت اندنی که غزالدن مقصود اولدر حال و بوشدر ارباب ذوق
طبیعی اکا اقبال و میل کوستر مز و قطع ماتی جمله سندندر یو بر قاج بیت
(قطعه) * کار حرص دل پر کجا توانی کرد * تواز طمع که سه حرف
میان تھی افتاد * (کار قوجا غنی دیمکدر) حرصه اضافت یانیه
(دلا) الف حرف تدا ای کوکل دیمکدر (بر طلو معناسنه در) کجا
بقیه ک دیمکدر (توانی کرد) بلیدیمز سین دیمکدر (از طمع توانی کرد)
مفعول غیر صریحی (که حرف رابط صفت) میان تھی ترکیب
اضافه اوردنه سی یوش دیمکدر (افتاد فعل ماضی مفرد غائب
واقع اولدی معناسنه) (محصول بیت) حرص قوجا غنی ای کوکل
نیمه ده ک ایچی یوش اوج حریق واقع اولان سن طبعدن ظلوایر سین
اول اوج حرف که بری ظاهر حینان تھی و بزی میم که تعلیق ماعد
خط لده میان نهیدر کذلک حین میان نهیدر وظ م ع * عز بر زن
در درویشی و قناعت زن * که خواری از طمع و عزت از قناعت زاد *
(عز بر زن لامیه و منادی حرف ندا محذوف) (در درویشی یانیه
در قیو دیمکدر) (درویشی یا حرف مصدر فقر دیمکدر) (زن بوده فاق
معناسنه) (که ادا ت تعلیل) (خواری یا حرف مصدر خواری دیمکدر
(زاد فعل ماضی مفرد غائب طوعدی دیمکدر) (محصول بیت) ای هم
عز بر زن فقر و قناعت قیوسی قانی یعنی فقر و قناعتی گندیکه پیشه ابه
زرا خواری طبعدن عزت و قناعتدن طوعدی یعنی عزت ک مبتدی
قناعت و ذلک منشا طمع در (عز بر زن قناعت تل من طمع * اگر بفریدی
توانگری سملست * سعادت میردرویشی و قناعت باد * اگر ادا
شرط (بفریدی باد تا کید الله فعل مضارع مفرد غائب قایارسه دیمکدر
(بای توانگری یانیه و فاعلی توانگر غنی دیمکدر یا حرف مصدر (مهل
آسان معناسنه در) سعادت میردرویشی یانیه سر سودا و محبت

معناسنه در یا حرف مصدر (باد امر غائب اولسون دیمکدر قناعت
 باد قناعت صاع اولسون دیمکدر نه کیم بویه ادایی ترکیده ایدر
 باشم صاع اولسون مالم صاع اولسون دیرلر (محصول بیت) اگر غنی لک
 ایایی سور چرسه یعنی دور نا هموار فلک ایله غنا کندیدن زائل اولور
 ایسه فقر و قناعت سوداسی و قناعت صاع اولسون (عروض) بوقیلمه
 بحر مجت مجبوند * محمد عصار تبریزی رحمه الله وی صاحب کتاب
 مهر و مشتریست و در انجا لطایف و بدایع بسیار کرده است و این چند
 بیت از ان کتابست در صفت بینی معشوق * محصول ترکیب) محمد
 عصار تبریزی رحمه الله اول مهر و مشتری گابی صاحبیدر و اول کاید
 لطایف چوقدر و بدایع بسیار اجرا ایلمشدر و بوبرقاج بیت اول
 کاید ندر معشوق بورنی وصفنده (مثنوی) کشیده برکل نسیرین
 ز بینی * خطی در عین لطف و نازنینی * کشیده اسم مفعولدر چکمش
 معناسنه کل نسیرین آق کل دیمکدر (بینی یار اصلیه ایله بورونر انق
 معناسنه) خطی یا حرف وحدت (عین کشیدی دیمکدر که کال تشبیهدن
 عبارندر) لطف اطافت معناسنه (نازنینی یا حرف مصدر) محصول
 بیت) کل نسیرین اوزره بوروندن عین اطافت و نازنین لکده برخط
 چکمش یعنی مصور ازل کال قدرتن اظهار ایدوب کویا کل نسیرین
 اوزره بورونر نامنه موزون برخط چکمش کل نسیریندن مراد چهره
 دلبردر * ید قدرت ستونی بسته سمین * بزیر آن دو طاق عنبر آکین *
 ید قدرت بیانیسه بدال دیمکدر (ستونی یا حرف وحدت ستون دیرک
 دیمکدر) بسته ماضیدن قسمدر بغلش دیمکدر اما بونده دیکمش
 و نصب ایلمش معناسنه در (سمین یا حرف نسبت نون ادات تأکید
 کو مشلی دیمکدر) بزیر یا حرف صله (طاق بونده کرمعناسنه در که
 مراد قاشدر مابعد بنه اضافتی موصوفک صفته در) آکین همزه
 مدوده ایله طلو معناسنه در (محصول بیت) بورون دکل بلکه
 قدرت الی اول عنبر ایله مملو اولان ایکی کرک التسه برکوش دیرک
 نصب ایلمش عنبر ایله مملو اولسی سببه و خوشبوی اولدن کایتدر
 * میان جزع و لعل آن کل اندلم * مثبت شوشه از تفره خام *
 (میان جزع لایینه (جزع) جیم هر یک فصیله یعنی بر طاشدر که سیاهلی

و بیاضی او اور بعضا اندن تسبیح دوزر کوزه تشبیه ایلش یا خود
 مظالمی دیندکاری قرمزی به مائل طاشکه کار و مده مهر فازدیرر که
 سراد بر بکائی اولور (اقل معروف جز عك اولکی معناسنه کوره
 دودانی مراد در معنای ثانیه کوره بکاک طرف آخری مراد در) اندام
 وجود معناسنه در (منبت تفعیل باندن اسم مفعولدر بتورلمش دیمکدر
 (شوشه یا حرف وحدت همزه حرف توسل شوشه عوام بحر یف ایدوب
 شیشه دیرل طوانه میخلرل) نقره خام خام کومش دیمکدر (محصول بیت)
 اول کلی اندام کوزله دودانی میاننده یا خود ایکی رخساره رنگینی
 میاننده خام کومشدن بر شیشه بنمش یعنی میخلنمش مرکوز اولمش
 * کل زنبق ولیکن ناشکفته * فراز یاسمین و لاله خفته * کل زنبق
 زنبق چیمکی دیمکدر (ناشکفته اچلمش دیمکدر (فراز استغلا
 معناسنه در) (یاسمین معروف (لاله کذالك) خفته ماضیدن قسمدر
 یا تمش معناسنه (محصول بیت) بورون دکل زنبق چیمکی ولیکن اچلمش
 یاسمین و لاله اوزره یا تمش یعنی یاسمین و لاله اوزره یا تمش کو یا اچلمش
 زنبق در (عروض) نو مثنوی بحر هزج منسندس محد و قدر که مفاعیلن
 مفاعیلن فاعولن اولور * و این قطعه نیز در سلاک آن مثنوی انتظام
 یافته * و بوقطعه دخی اول مثنویك سلککنده انتظام بولشد
 (قطعه) مجو عصار مهر از طبع مردم * که کل هرگز ز شورستان
 نخرزد * مجو نهی حاضر مفرد اجتماعه دیمکدر طلب ایله معناسنه
 (عصار متادی حرف ند معروف (مهر معك کسریله محبت معناسنه در
 (طبع مردم لامیه مردم خلق دیمکدر (که ادات تعلیل (هرگز
 اصلا دیمکدر (شورستان چور قلق دیمکدر (نخرزد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب فالقمن دیمکدر (محصول بیت) خلق طبع معتمدن ای
 عصار محبت طلب ایله زیا چور قلقدن اصلا کل طاهر اولر
 * وفا از صورت بی معنی خلق * چو از صورت ملائک میگززد *
 وفا مبتدا (میگززد خبری (صورت بی معنی خلق بیانیه و لامیه
 خلق معناسن صورتی دیمکدر (چو ادات تشبیه (از صورت مقدر
 کر بر تعلق غیر ضرر می (ملائک فاعلی (می ملائک تا کید (کر برزد فعل
 مضارع مفرد غائب چار دیمکدر (محصول بیت) وفا خلق معناسن

صورت شدن بخار ملائکه صورتدن قاجدینی **کپی** * بفر بال فلک
 بر فرق اینها * قضا جز کرد غداری نبیزد * بفر بال با حرف مصاحبت
 خزان قلیوز دیمکدر (فلکه اضافت پیایه نجوم کثیره ایله قلیوز
 شکله اولدیغدن تشبیه ایلشدر (برادات صله (فرق دیه دیمکدر
 (اینها خلقه اشارتدر (قضا قضای الهی دیمکدر (کرد بکاف عجمک
 فتح صله توز دیمکدر غبار معنائه (غداری با حرف مصدر (نیزد
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب بختن دن یا میریدنن مصدر متنی خانی
 اولدیغدن خاداله قلب اولمشدر اله مز دیمکدر (محصول بیت)
 فلک قلیوز یله قضای الهی خلعت دیه سندن خداریق توزندن خبری
 اله مز * بمهر آرا که نیکی یدش خواهی * بکینت هر زمان بد تر سترد *
 بمهر با حرف مصاحبت سیدی متضمن محبت معنائه (آرا آن کس را
 قدر برده در (برادات صله (که حرف بیان (نیکی با حرف مصدر
 ایلک دیمکدر (یدش باء عربیله زیاده دیمکدر (خو هی فعل مضارع
 مفرد مخاطب استرسین دیمکدر (ستر دج ایدر معنائه فعل مضارع
 مفرد غائب (محصول بیت) محبت سبیلله اول کیمسه یه ایلک زیاده
 آسته یه سین یعنی ایوا اولدیفین آسته یه سین یا خود ایلک ایله سین
 سکا کین و بعضی ایله هر زمان برامزک بلج و عشاق ایدر یعنی شکله
 جدال و محاوره ایلر حاصلی سکا کین ایلینسه سن جان تو کو کلندن
 ایلک ایلینسه سین * چو اشک آرا که ساری جای در چشم * انکو
 دستش دهد خونت برزد * چو ادات تشبیه اشک کوز یاشی دیمکدر
 (آرا را ادات صله اول کیمسه یه که دیمکدر (ساز ی بونده ایلله سین
 دیمکدر (جای بر دیمکدر (دستش دهد فرصت بولور یه دیمکدر
 (خونت شک فاشی (بریزد باء تأکید ایله فعل مضارع مفرد غائب
 دو کر دیمکدر (محصول بیت) کوز یاشی کی اول کیمسه یه که کوز کده
 بر ایلله سین یعنی معنائه اعزاز و کرام ایله سین اگر فرصت بولور یه
 شک فاشی دو کر حاصلی اعزازک فائده و برمز شک هلا که که قصد
 ایلر (عروض) بوقطعه بحر هزج مسدس مخموضدر که مضاعفین
 مضاعفین فعول اولور * شیخ سعدی رحمه الله نام وی مصلح الدین
 است و هما نا که سعدی نسبت بنام محمد و خست وی قدوه مقولانست

هیچ کس پیش از وی طریق غزل نورزیده است و مخندان وی
 همه طوایف را مقبول افتاده که یکی از شعرا گفته و الحق کوهر
 انصاف سفته * نام وی لامیه انک اسمی دیمکدر (مصلح الدین
 مصطفی دیمکدر دیو شارح و گلستان شرحزنده سروری و امثال
 باز مشاعر حقیر بواطلاقه واقف اوله مدم برگزیده دیر اما مصلح الدین
 بتم جائز که اوله دینی اصلاح ایدیی معذراسته خیر الدین سیف الدین
 حسام الدین کبی علم اولمده جائزدر (همانا بکرر دیمکدر) که حرف
 بیان (سعدی یا حرف نسبت) بنام ممدوح یا حرف مصاحبت اضافت
 لامیه ممدوحدن مراد سعد ابن ابو بکر بن زنگیدر (وی ضمیر سعدی به
 راجعدر) قدوه متغزلان لامیه قدوه قافک ضمی و کسری جائزدر
 مقتدابه معناسنه اولو دیمکدر (متغزل تغسل پابندن اسم فاعلدر الف
 نون ادات جمع غزل سو یلیجیلرک اولوسی دیمکدر) پیش باه عربله
 زیاده معناسنه در (وی ضمیر بنده سعدی به راجعدر) طریق غزل پیایه
 غزل طریقتی دیمکدر (نورزیده ماضی منفیدن قسمدر اوز نمشد
 دیمکدر) سخندان وی لامیه (طوایف طائفه ک جمعدر) ارا ادات
 صله (افتاده ماضیدن قسمدر واقع اولش معناسنه) که حرف بیان
 (یکی بری دیمکدر) گفته ماضیدن قسمدر سو یلش دیمکدر (الحق
 حقا دیمکدر) کوهر انصاف پیایه (مقتد ماضیدن قسمدر دلش
 معناسنه) (محمول ترکیب) شیخ سعدی شیرازی رحمه الله انک اسمی
 مصلح الدین در بکرر که سعدی ممدوحی اولان سعدک اسمنه نسبتدر
 اول غزل سو یلیجیلرک اولوسی و مقتدابه بدر هیچ کیمسه اندن زیاده
 غزل طریقتی اوز نمشددر یعنی بوندن اعلا غزل کیمسه سو یلشددر
 وانک سخنلری مجموعی طائفه به مقبول واقع اولشددر که شعرا دن بری
 دیمش و حقیقتده انصاف کوهری دلش یعنی حقه راضی اولوب
 انصاف فانه سو یلش (قطعه) در شعر سه کس بپیرانند * هر چند که
 که لایبی بعدی (محمول بیت) شعرده اوج کیمسه سیر حد اعجازده درلر
 هر تقدیر لایبی بعدی کلام شریفی وار ایستده یعنی حضرت رسول اکرم
 بند نصیحه نچی بوقدر دیده یسه ده بنه یو اوج کیمسه پیغمبر در پیغمبر
 اطلاقی جائزدر کل ولکن رندان عجم کوز تمیز آداب ترانه سی معلوم * اوصاف

و قصیده و غزل را * فردوسی و انوری و سعدی (محمولیت) لف
و نشر مرتب طریقه او صافه فردوسی مالک قصیده به انوری غزله
سعدی (عروض) بوقطعه بحر هزج اخرب مقبوض و مخدوف در که
مفعول مفاعلتن فحولان اولور * قدوة الشعرا خواجه حافظ شیرازی
اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعست و بعضی قریب بسرحد ایجاز
غزلیات وی نسبت بغزلیات دیگر در سلاست و روانی حکم قصاید
ظہیر دارد نسبت بقصاید دیگران و سلیقه شعروی نزد یکست
بسلیقه نزاری قہستانی اما در شعر نزاری غث و سمین بسیارست
بمخلاف شعروی و چون در اشعار وی اثر تکلف ظاهر نیست و برا
لسان الغیب لقب کرده اند * اکثر اشعار وی لامیه در انک شعر لرینگ
چو غنی دیگر (بسرحد ایجاز با حرف صله اضافت بیانیہ) (سرحد
نهایت معناسنه ایجاز کمال فصاحت و بلاغت و معانی لطیف و خیالات
و صنایع و سلاستہ آریانہ عجز و پرن سخنه در لری (غزلیات وی لامیه
(بغزلیات دیگر لامیه یا حرف صله غیرک غزلیاتنه دیگر (روانی با حرف
صدر سلاستہ عطف تفسیر بدر) (حکم قصاید ظہیر لامیه در) (دارد
خبر معناسنی مفید در) (قصاید دیگران لامیه یا حرف صله سلیقه شعروی
بیانیہ و لامیه سلیقه طبیعت معناسنه در) (نزدیک یقین دیگر) (بسلیقه
نزاری لامیه با حرف صله) (نزاری پر شاعرک بمخلصیدر) (قہستان بر ملککت
اسمیدر) (با حرف نسبت) (شعر نزاری لامیه) (غث لاغر معناسنه ضعیف
دیگر) (سمین فرہ و تا ولی معناسنه اما غث و سمین شول کلامہ در لری کہ
تحت رابطه دہ اولیہ کاہ اعلا کاہ ادنی کاہ اطنانہ کہ ایجاز خلاصہ
و طلب و یابس کلام مزخرف دیگر (بمخلاف شعروی لامیه در
با حرف صله) (چون ادات تہلیل) (اشعار وی لامیہ) (اثر تکلف
بیانیہ) (ویرا ادات صله) (محمول ترکیب) (شاعرک مقتصداسی
خواجه حافظ شیرازی رجه الله انک اکثر اشعار وی لطیف و مطبوعدر
و بعضی سرحد ایجازه قریب در انک غزلیات غیرک غزلیاتنه نسبت
سلاستہ ظہیرک قصیدہ لری حکمنده در غیر لریک قصیدہ لری
نسبت یعنی ظہیرک قصایدہ غیرک قصایدی پیشندہ نہ قدر فرق
وار ایسہ حافظک غزلیاتہ غیر لریک غزلیاتی پیشندہ اولقدر فرق

وار در وانك طبيعت شعری تراری قهستانك طبیعت قریب
 اما ترارینك شعر نده غش و سمن چوقدر حافظك شعرینك خلافت
 و چونكه انك اشعار نده تكلف یعنی طبعه اضطراب یوقدر اك لسان
 الغیب لقب ایلماردر * شیخ كال جندی وی در لطافت سخن و دقت
 معانی بر تبه ایست كه پیش از ان متصور نیست اما مبالغه در ان
 شعر ویرا از همه سلاست بیرون برده و از چاشنی عشق و محبت خالی
 مانده در ایراد امثال و اختیار بحرهای سبك با قافیهها و ردیفها غریب
 سهل متمتع غماست تتبع حسن دهلوی میکند اما آن قدر معانی لطیف كه
 در اشعار وی است در اشعار حسن نیست و آنكه ویرا دزد حسن
 میگویند بنا بر همان تتبع تواند بود و از بعضی دیوانهای وی این
 فرد دیده شده است * چند حاك ضحیه بر شهرك اسمبدر یا حرفه
 نسبت (لطافت سخن مصدرك فاعله) دقت معانی مفعوله (بر تبه
 یا حرف ظرف یا حرف وحدت همزه حرف توسل بر مرتبه دیمكدر
) كه حرف رابط صفت (پیش باء عربله زیاده و ارتق دیمكدر
) متصور فعل یا بنیدن اسم مفعولدر (آن لطافت و دقت اشعاردر
) شعری لامیه (رلادات مفعول بیرون برده طشره چقارمش دیمكدر
) (چاشنی عشق بیانیه) مانده ماضی در قسدر قالمش دیمكدر قومش
 معناسنی و رنه قودرمز دیملی فاعلی شعره راجعدر (ایراد امثال
 مصدرك مفعوله در مثل كسورمه ده یعنی ارسال مثل صنعتن اجزاده
 یا خود ضرور با امثال كسورمكده یا خود قصه و حکایات نظم
 اینكدر دیمكدر (اختیار بحر در مصدرك مفعوله در (ها ادات جمع
) بحرهای سبك بیانیه خفیف بحر دیمكدر (با قافیهها یا حرفه
 مصاحبت هائیه ادات جمع) (ردیف بالاده ذكر اولندی (غریبه
 اضافت موصوفه در (سهل متمتع اصطلاح دندر صورتده اسان
 آسانده مشكل اولان شیئه دیور (سهل متمتع غماوصف تركیبدر سهل
 متمتع کوسریجی دیمكدر) (تبع حسن دهلوی مصدرك مفعوله در
 و بحر از لامیه تقدیری تتبع اشعار حسن دهلوی در (تبع بونده مطالع
 یا اثریه ذاهب اولق معناسنه دو (می کنند ایلو دیمكدر) (معانی لطیف
 موصوفك صفت) (كه حرف رابط صفت) (اشعار وی لامیه) (اشعار

حسن ده بویه (آنکه اولکه دیمکدر) و پرا اادات صله (وی کاله
 راجع دیمکدر) دزد حسن مجازا لامیه دزد اشعار حسن دیمکدر (دزد
 دالک منجمله خرسز دیمکدر) می اادات تأکید (کوشند فعل مضارع
 جمع غائب دیول دیمکدر) بنابر همان تنبع همان اول تنبعه بناء دیمکدر
 (تواند بود اولی، کزک دیمکدر) دیوانهای وی لامیه (این فرد یتنه
 دیمکدر) (دیده شده است کورلشیدر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 شیخ کال جندی رحمه الله اول لطافت سخن و وقت معانی ده
 بر مرثیه ده در که اندن زیاده متصور دکلدر اما انده اولان مبالغه
 انک شعری مجموعه سلاستیدن چیمار مشدر و عشق و محبت لذتیدن
 شعری خالده فالمشیدر امثال ابرار دنده و خفیف بحر و غریب قایم
 ورد بغلو کتور به ده سهل متبع نمادر حسن دهلوی بی تنبع ابر یعنی
 افی چوق مطالعه ایدر و با خود انک طریقه سالک اولور اما اولقدر
 معانی لطیفه که کالک شعر لنده و ایدر خجینک شعر نده یوقدر و اول که
 لرا کازد حسن درل همان اول تنبعه بناء اولی ~~ککیرک~~ و نک بعضی
 دیوانلردن یو فرد کورلشیدر (فرد) کس بر سر رخنه نکرقت مر *
 معلوم می شود که دزد حسن * سر بونده اوج معناسنه در (رخنه
 کدک دیمکدر سر رخنه عیب و قیاحت معناسنه در) نکرقت فعل نفی
 ماضی مطلق دغائب طوئیدی دیمکدر (مر را اادات تخصیص یم
 دیمکدر) همی شود فیل مضارع منفی مفرد غائب استفهامی متضمن
 اولوری دیمکدر (که حرف بیان) (محصول یتنه) هیچ کیسه یم
 قباح و عیبی طوئیدی معلوم اولوری که ین دزد حسن یم
 دزد حسن اولدیغ ندن معلوم اولدی * و بعضی از عارفان که بصحبت
 شیخ کال و حافظ هر دو رسیدند و چنین فرمودند که صحبت شیخ به
 از شعری بود و شعر حافظ به از صحبت او * (محصول ترکیب)
 و عارفانلردن بعضی می که شیخ کالک و حافظک هر ایکه سنک صحبتنه
 ابر شمشلردر و یو بچلین پیور مشلردر که شیخک صحبتی شعر ندن
 اعلا ایدی و حافظک شعری صحبتدن اعلا * امیر خسر و دهلوی
 در شعر متفنن است و قصیده و غزل و مثنوی را ورزیده و همه را بکمال
 رسانیده تنبع خاقانی میکند هر چند بقصیده وی نرسیده اما غزل را

از وی گذرانیده غزلهای وی بواسطه معانی آشنا که در باب عشق و محبت بحسب ذوق و وجدان خود آزادری یابند مقبول هر کس افتاده است خسته نظامی را کس به از وی جواب نکرده و رای آن مشویمای دیگر دارد همه منصوح و مطبوع * متفنن تفضل بآبیدن اسم فاعل در قلمی بطبعی دیگر فندن مراد بونده قصیده و غزل و مشویدر (را ادات صله) و وزیده ماضیدن فمندر اوزنمش معنای (همه را را ادات مفعول) بکنان باحرف صله (رسانیده ماضیدن فمندر ابر شمعش دیگر (غزل را را ادات مفعول) از وی خافیه راجعدر (گذرانیده ماضیدن فمندر بخرمش یعنی تفوق ایش دیگر (غزلهای وی لامیه) بواسطه معانی آشنا لامیه و موصوفه صفت در باحرف مصاحبت آشنا اسم مصدر در بلیش معنای آشنا هر کس عقی احاطه ایلدیک و یلدیک معنای (که ادات تعلیل (ارباب عشق بیانیه) بحسب ذوق لامیه (باحرف مصاحبت وجدان کمال شوقدن حاصل اولان حالت در زان را را ادات مفعول) درمی یابند کلر دیگر (افتاده است واقع اولشدر) (خسته نظامی را را ادات صله) (از وی خمشرون (ورا ماعدا دیگر (محصول ترکیب) امیر خسرو دهلوی شعرده متفنن در قصیده و غزل و مشوی به اوزن نوب سعی ایشدر و مجموعی کاله ایشدر مشدر و خافانی بی تبع ایدر هر قدر قصیده ده خافانی به ایشدرش ایه ده غزل اندن تفوق ایشدر حاصلی اندن اعلادر انک غزلری هر کس یلدیک معانی اولق واسطه سیله که ارباب عشق و محبت کندولرینک ذوق و وجدانی حسیه فی اکثرر جمله به مقبول واقع اولشدر خسته نظامی به اندن اعلای کیه جواب ویرمشدر وانک ورا سنده یعنی اندن ماعدا غیر مشویری وارددر جمله مقبول و مطبوعدر * حسن دهلوی وی را در غزل طریق خاص است اکثرافیهای تنک وردیفهای غریب و بحرهای خوش

آینده که اصل شعر خاصه در غزل ملاحظه اینهاست اختیار کرده
است لاجرم از اجتماع اینها شعر و برا حائاتی حاصل آمده است که
اگرچه بحسب بادی نظراسان می نماید اما در گفتن دشوارست و لهذا
اشعار ویرا سهل ممتنع گفته اند معاصر خسرو بوده است و باینکه دیگر
صحبت می داشته اند و مباسطات می کرده چنانکه حسن میگوید *
ویرا را ادات تخصیص (خاص مخصوص معناسنه) (بازی نظر اول
نظرده یعنی وهله اولاده دیمکدر (محصول ترکیب) حسن دهلوی
انک غزلنده طریق خاصی وارد یعنی کندویه مخصوص طریق
وارد اکثرنک قافیه و غیره و در بقا و خوش آینه بجز که شعرک
اصلی علی الخصوص غزلده ملاحظه بونلدر اختیار ایلشدر یعنی
شعر دیمک بویه رنگین ادا درائی اختیار ایلشدر شبهه سز بونلر
اجتماعندن انک شعرینه برحالت حاصل اولشدر که اگرچه وهله
اولاده آسان کور بنور اما سو پلکده مشیکدر بونک ایچون انک
اشعار بنه سهل ممتنع دیمشدر در خسروک معاصری یعنی ایکسی
بر وقت ایدیلر و بر بویه صحبت ایلشدر در واطیفه ل ایلشدر در
انچلن که حسن دیر (قطعه) خسرو از راه کرم بیزد * آنچه
من بنده حسن می گویم * راه کرم پیانیه کرم بولندن یعنی کرمندن
ناشی دیمکدر (بیزد بیه تا کید ایله فعل مضارع مفرد غائب قبول
ایلدیمکدر آنچه اول نسنه بی که دیمکدر (می ادات تا کید) (گویم فعل
مضارع متکلم وحده سو یلرم دیمکدر (محصول بیت) خسرو کمال
کرمندن ناشی قبول ایلدیمکدر اول نسنه بی که بن بنده حسن سو یلرم
یعنی بنم سو یلدیکم شعر دین دکلدر لکن خسرو کمال کرمندن بکنور یا خود
بنم شعر بی خسرو کرم بولنده یعنی کمال لطافتدن استراستن بکنور
سجن ذوالوجهین در تأمل * سقتم چون سقن خسرو نیست * سخن
اینست که من می گویم * چون ادات تشبیه (سجن خسرو لایمه) که
حرف بیان (محصول بیت) بنم سوزم خسروک سوزی کی دکلدر سخن
اولدر که بن سو یلرم یعنی بنم شعرم لطافت و سلاست و فصاحتده خسرو
کی اعلا دکلدر اشته طوغری سوز بودر که بن سو یلرم اعتراف ایلرم
یا خود بنم شعرم خسروک شعری کی دکلدر شعر دیدکاری بنم شعر مدر

كذلك مدح وذی مشعر در (عروض) بوقطعه رمل مسدس محبوبند که
 فاعلاتن فعلاتن فعلن اولشند * و دیگر از شعرای متغزل خواجه
 عماد فقیهست از کرمان وی شیخ خانقاه دار بوده است شعر خود را
 بر همه واردان خانقاه خوانده است واستدغای اصلاح میکرده و ازین
 جامیکویند که شعروی شعر همه اهالی کرمانست * کرمان پر بلده نك
 اسمیدر (شیخ خانقاه دار بیابنه خانقاه دار وصف ترکیبدر تکیه نشین
 دیمکدر) واردان کلیجیلر دیمکدر (محصول ترکیب) و شعرای متغزلان
 یری دخی خواجه عماد فقیهیدر کرمانندز اول شیخ خانقاه دار اولشدر
 حکشدی شعری خانقاهه کلوب کیدر بجلرک جله سنه او قومشدر
 واصلاحلری رجا اولشدر و اول سیدین دیر که انک شعری ججع
 کرمان اهالیستک شعر یدر * و دیگری خواجوست ووی از کرمان است
 و درترین الفاظ وتحسین عبارات جهیدی بلیغ دارد ولهذا ویرا نخل
 یند شعرا می خوانند * نخل یند وصف ترکیبدر نخل باغلیجی دیمکدر
 نخل معروف ترکیده تحریف ابدوب ناقل دیرلر (محصول ترکیب) یری
 دخی خواجودر و اول دخی کرمانندز و الفاظه زیاده و بریده و عبارملری
 کوزل ادا ایتمده مبالغه سعی وارد انک ایچون اکانخل بند شعرا
 دیرلر * و از شعرای ماوراءالنهر ناصر بخاریست و در اشعار وی چاشنی
 هست از تصوف (محصول ترکیب) و ماوراءالنهر شعر اسندندر ناصر
 بخاری وانک اشعارنده تصوفدن لذت وارد یعنی اشعاری تصوفانه در
 * و دیگر خواجه عصمه الله بخاریست ووی در غزل تنبع خسرو میکند
 (محصول ترکیب) یری دخی خواجه عصمه الله بخاریدر و اول غزله
 خسرو تنبع ایلر * و دیگری بساطی سمرقندی است و شعروی خالی از
 لطافتی نیست اما از فضائل مکنسبه بسیار عاری بوده است چنانچه از
 اشعار وی ظاهرست * مکنسبه افتعالدن اسم و فعولدر قراننش کسب
 اولنش حاصلی کسی اولان فضائل که علوم ظاهر یدر (محصول ترکیب)
 یری دخی بساطی سمرقندی وانک شعری لطافتدن خالی کلدرا اما علوم
 ظاهر بدن چوق عاریدر انجلین که شعرلر بدن ظاهر در * و دیگر
 خیالست و شعروی خالی از خیالی نیست و از اشعار اوست این دو بیت *
 (محصول ترکیب) و یری دخی خیالیدر وانک شعری خیالدن خالی دکلدر

(بعض نسخه ده خالی از حال و آقعدن شعر حالی دیمکدر که حسب حال
معناسته قلم ناسخ اولوق احتمالیده وار لکن معنی حسب اولفیدن خالی
دگلدن و یوایکی بیت ائک شعر لرندندر (قطعه) ای غیرت رادل
عشاق نشانه * خلق بتو مشغول و تو غائب زمانه * ای حرف ندامندی
محدوق محبوب (تیرغت لامه لر مد سنک عک اوق) را ادات صله
دل عشاق ده لامیه (نشانه معلوم) خلق یا حرف تکبر (بتو بلحرف
صله) (محصول بیت) ای محبوب سنک عک اوقنه عاشق عک کوکلی
نشانه خلق شکا مشغول و سن اورنه دن غائب یعنی خلق سنک
انتظار ~~کله~~ مشغول سن ایسته میدانده یوقسک * که معتکف
دیرم و که ساکن مسجد * یعنی که ترا میطلبم خانه بخانه * که
رگاه دن مخفدر (دیر بخانه دیمکدر (محصول بیت) گاهی
بخانه ده معتکفم و گاهی مسجد ده ساکنم یعنی که سنی طلب ایلرم
خانه بخانه حاصلی حال محدود و حال سکرکه سنی آرام شازخ یوایکی
بیتک تکبیلی یازمش و شترخ ایش لکن مشدن اولمدیفی جهندن
بز شترخ ایشک و هم شرحه محتاج دکل ادنی ادرای اولان فهم ایدر
حاجی بره کعبه و ما طالب دیدار او خانه همنی جوید و ما صاحب خانه
مقصود من از کعبه و بخانه تویی تو باقی بحالت که فسونست و فسانه
تقصیر خیالی با فید کرم تست یعنی که کنه رایه ازین نیست بهانه
* و از شرای خراسان آذری اسفراینه تست و در اشعار وی طامات
بسیارست و از مطلعهای پسندیده ویست * اسفراین خراسان
قریه لرندن برقریه نک اسفیدر همزه نک کسر یله (اشعار وی لامیه
(طامات بسیار بیانیه طامات قواعد و رسوم شاعرانه و صوفیه دیمکدر
(مطلعهای پسندیده وی بیانیه و لامیه (محصول ترکیب) و خراسان
شعر ازندندر آذری اسفراینی و ائک اشعارنده چوق قواعد شعریه
وارد و ائک مقبول مطلع لرندندر * باز شب شد چشم من میدان کریمه
آب زد * سیل اشک آمد شبخون بر سپاه خواب زد * باز بنه دیمکدر
(شب کیچه معناستندر) شد اولدی دیمکدر فعل ماضی مفرده (چشم من
لامیه) میدان کریمه بیانیه آب زد صولادی دیمکدر (سیل اشک ده
بیانیه) (شبخون کیچه اور غونه دیرل) (سپاه خواب ده بیانیه) (زد

فعل ماضی آوردی دیمکدر (محمول بیت) نه کیجه اولدی بنم کوزم کره
 مبداتی صولادی یعنی جزئی حسرت دلدارایله (اغلی مراد ایلدی
 کوز یلنی سلی کلدی او یخو عسکر نه شیخوز آوردی حاصلی سودای
 عشقه کیرت کره بی ضبط ایده مد یکمدن بالکله خابی طاغندی
 پریشان ایلدی (عروض) بحر رمل منن محذوفدر فاعلاتن فاعلاتن
 فاعلن اولور * و دیگر کاتی نیشابور یست و ویرامانی خاص بسیارست
 و در ادای آن معانی نیز اسلوب خاص دارد اما شعری یکدست
 و هموار نیست شتر کره افتاده است * نیشابور بر عملکرد اسمیدر
 (یکدست و هموار بر برینه عطف تفسیریدر رابطه لی و دوز
 و او یغون و مناسبتی دیمکدر) (شتر کره اصطلاحاتند و سبب
 اصطلاحاتی مطایانه اعرابی شتر کم کرد مطایبه سنده کجی برای
 یانده کوتی یوانسنه دیرلر (محمول ترکیب) و برداشی کاتی نیشابور بدر
 و انک کند و به مخصوص معانیسی چوقدر و اول معانی مخصوصه بی
 داده دخی کند و به مخصوص اسلوب و طوری وارد اما شعری
 بر طریق اوزره رابطه دکلدر شتر کره واقع اولشدر یعنی بر غزل
 ادبایسه پری غایت مزخرف بلکه غزلک نصفی مطبوع و نصف
 آخری نامقبول واقع اولشدر * و دیگر شاهسی سبزه واریست اشعاروی
 لطیف یکدست و هموارست با عبارات پاکیزه و معانی پر جاشی *
 سبزه واری بر قریه دز خراسان نواحی سنده (محمول ترکیب) و برداشی
 شاهسی سبزه واریدر انک اشعاروی لطیف و رابطه لی و طریق واحد
 اوزره در پاک و پاکیزه عبارته لایله و لذتلی معنایله * و دیگر عارفی
 هر ویست صاحب مقاوله کوی و چوکان و آن از نظمهای سرآمد
 ویست و این چند بیت ازین کتابست در صفت اسب چوکانی *
 هر وی هر اته منسوب دیمکدر هرات بر شهرک اسمیدر (مقاوله محاوره
 معنایسته در (کوی طوب دیمکدر) چوکان معروف کوی و چوکان لغی
 معروفدر که مجرده رومک جریدی کیدر (سرآمد ممتاز دیمکدر
 (محمول ترکیب) و برداشی مقاوله کوی و چوکان صاحبی اولان عارفی
 هر ویدر و اول انک ممتاز و مقبول نظم نندندر و یو بر قیاس اول کایدندر
 چوکانه منسوب اولان آت وصفنده یعنی اوزرنده چوکان اویشانه جی آت

و معمله بود بر قلم بیت (مثنوی) خون کوی سپهر کرد بستی * میدان
 میدان چو کوی جستی * خون اوقات تعلیل (کوی سپهر لایسه ایایانه
 فلک طوبی یا فلک طوبی دیمکدر) (کرد کاف عجمه توز دیمکدر) (بستی
 با حرف حکایه با غلبه دیمکدر) (میدان معروف) (جوادات تشبیه
 اجستی بجم عربك فقهه فعل ماضی یا حرف حکایه مچرا ایدی دیمکدر
 (محصول بیت) چون فلک طوبی یعنی کره عالم که افلاک در توز با غلبه
 ایدی یعنی زیر نعل اسبانند قالقان غبار فلک اثره پیوسته اولیدی
 حاصلی وقت جنک اولیدی میدان میدان طوب کبی مچرا ایدی کند بی
 اتاردی * هر بار که در عرق شدی عرق * باران بودی در میان برق *
 هر بار که نه وقت که دیمکدر (هرق عین مهمله نک وراثک فقهه لایله در
 دیمکدر خوی معناسنه) (شدی یا حرف حکایه اولور ایدی دیمکدر
 عرق) (عین مهمله نک فقی وراه مهمله نک سنکونیه ترکیده با عمق ایله
 نصیر اولور کثریدن صبارتدر) (باران بغور دیمکدر) (بودی یا حرف
 حکایه اولور ایدی دیمکدر) (برق شمشک دیمکدر) (محصول بیت)
 هر بار که دره عرق اولور ایدی یعنی در لسه ایدی مصراع ثانی نمیشد
 باران ایچنده شمشک کبی اولور ایدی تیر لکده * بکر بخنه آذر از سم او *
 آو بخنه صر صر از دم او * (بکر بخنه باه تا کید ایله ماضیدن قسمدر
 قاچش ایدی دیمکدر) (آذر آتش معناسنه) (سم طریق معناسنه در
 اویه) (اضافه لامیه) (او بخنه ماضیدن قسمدر اصلش دیمکدر) (صر صر
 ریح شدید معناسنه در) (دم اولامیه دم قو برق معناسنه در) (اولر اسبه
 راجعدر) (محصول بیت) آتش طر ناغدن قاچش ایدی یعنی ایاغدن
 آتش چقاردی کمال سر عتدن گایندر صر صر قو بروغنه اصلش
 ایدی یعنی روز کار گذر وی سبغت ایده مزدی * هر بی که دویده در
 بر کوی * گردیده ز سر عیش سر کوی * (بی پونده حله معناسنه در
 (که حرف رابط) (دویده ماضیدن قسمدر سرکرمش دیمکدر) (در حرف
 صله) (بر پونده قیت معناسنه در) (گردیده کاف عجمه ماضیدن قسمدر
 دوغش معناسنه در) (شین ضمیر اسبه راجعدر) (سر باش دیمکدر
 کوی) (طوب معناسنه در) (محصول بیت) هر حله که طوب قتنه
 سرکرمش ایدی اسبک سر عتدن طوبك باشی دوغش ایدی یعنی

صاحب اولانك حرکتی تمام پذیرند و بدی پیشورایدی و بر صبر میباشند
 ایدر ایدی * آن لحظه که در نظر فرستد * صید یاد صید کرد و فرستد * نبرد
 نونك فقیله جنگ دیمکدر (رفتم ماهنیدن قسمیدر) یاد بسیار عجز و قه
 بکرد (با حرف صله کرد کافه عجمك فقیله نوزدیمکدر) (محصول بیت)
 اولن لحظه که جنگه کشش ایدی یوز با صبا نوزدیمکدر ایدی یعنی بیجه
 باد صبا نوزه طیراغه قارشمش ایدی * از کوه چوسل در گذشته *
 وز بحر جویاد برگزیده * (محصول بیت) طالع بد نسیل کی یکشمش ایدی
 در بادین روز کار کی عبور ایش ایدی حاصلی یوا و صرافه ایلده موصوفه
 براتدر (عروض) بومشوی بحر هنج اخرب مقبوض محذور فیدر که
 مفعول مضاعف فعل اولور * و صاحب دولتی که زمانه ما بوجوه
 او مشرف است هر چند پایه قیصر وی نظیر بر ایت جامو خشت و قریب
 باد شاه صاحب شوکت و قیاس بتناقب معنوی از فضیله و ادب و فضل
 موهوب و مکتسب از آن بلند تر است که و بر بحسن شعر تعریف
 کند و بچوشت نظم توصیف * صاحب دولتی یا حرف وحدت
 صاحب دولت وزیر دیمکدر (که حرف را بطعنه صفت (زمانه ما لایمیه
 بزم زمانمزدیمکدر) (بوجود او لایمیه با حرف مضاعف) (مشرق
 تقویر بایندن ایسم مفعولدر شرافتمش دیمکدر (هر چند هر قدر
 دیمکدر) قدر وی لایمیه در انك قدری و منزله سی دیمکدر (بر پایه
 (با حرف صله مراتب مرتبه نك جعیدر) (جاهه اضافت بپایه جا
 منصب دیمکدر) (حشمت شوکت و خدام معانسه در) (قریب ایش
 مصبرك مفعوله در) (صاحب شوکت صفت در شوکت صاحب اولان
 باد شاه یقیناتی دیمکدر) (بتناقب معنوی موصوفك صفت با حرف صله
 (از من بیانه معانسه در) (موهوب و یرلش یعنی بلا سعی وجد اعطا
 اولتمش دیمکدر) (مکتسب قره ایش یعنی سعی وجد ایلده تحصیل اولتمش
 دیمکدر) (بلند تر از ادات نقصت علی عالی نك دیمکدر) (که من تفصیله
 معانسه در) (وی صاحب دولت را جعیدر ادات مفعول) (بحسن شعر
 فاعله در با حرف مضاعف) (بجودت نظم ده بویه جودت اولك
 دیمکدر) (محصول ترکیب) و بر صاحب دولت که بزم زمانمزدیمکدر
 وجود ایلده مشرف قدر هر قدر انك قدر و منزله سی پایه سی جا و حشمتی

مرتبند و صاحب شوکت اولان پادشاه که مراد حسین پیرادر
 مرتبه نظرا و فضل و ادب و وهی و کسی فضیلت در اولان مناقبه
 معنویسته قیاسا اذن عالی رکدر که حسن شعرا یله تعریف ایلله
 وجودت نظم ایلله توصیف ایلله یعنی وزارت و مقبول پادشاهیت
 و بوقدر انواع فضائل وار ایکن شاعر لر زمره سینده اتی توصیف
 ایلکدن ذاتی عالیدر * اما چون خاطر شریفش بواسطه کسب
 فضیلت تواضع و کسر نفس بان فرود آمده است که خود را در سلاک
 این طائفه مخروط گردانیده دیگر اثر حجاب نجاشی ازان معنی که ویرا
 از طبقه ایشان دارند و از زمره ایشان شمارند مرتفع گشته اما انصاف
 آنست که هر جا که این طائفه باشند وی سر باشد و هر جا که این طبقه
 نویسند وی سر دفتر چنانکه این معنی باسم شریفش مبنی ازین
 معنیست * خاطر شریفش موصوفه صفته و لامیه شیر خیمه صاحب
 دولته راجعدر (بواسطه کسب فضیلت تواضع بیانیست و مصدر لک
 مفعولته و بیانیست تواضع فضیلتی کسب واسطه سبیله دیمکدر) کسر
 نفس ده) مصدر لک مفعولته در نفسی غیر موق دیمکدر (بان با حرف وصله
 آن شعره اشارتدر) (فرود آمده است نزل ایشد دیمکدر) (که حرف
 بیان) (خود را را ادات مفعول) (سلاک این طائفه لامیه بو طائفه نکه
 دیزینده دیمکدر) (مخروط انفعال بانبیدن اسم فاعلدر قار بشیجی
 دیمکدر) (مخروط کسر آمده قار شدن مشددر دیمکدر) (دیگر اثر
 را ادات تخصیص الف تون ادات جمع غیر یلک دیمکدر) (حجاب نجاشی
 مصدر لک فاعلته در حجاب مانع و بیده معناسینه در (نجاشی قور فقی
 معناسینه در) (ازان معنی که اول معنادن ناشی که دیمکدر) (وی صاحب
 دولته راجعدر) (را ادات مفعول) (طبقه ایشان لامیه ایشان شیر ایه
 راجعدر) دارند فعل مضارع جمع غائب طونه لر دیمکدر) (زمره ایشانده
 لامیه) (شمارند فعل مضارع جمع غائب صایه لر دیمکدر) (مرتفع
 انفعال بانبیدن اسم مفعولدر) (مرتفع گشته حجاب نجاشی به مر بو طدر
 قورق مانعی قالمش اوله دیمکدر) (باشند فعل مضارع جمع غائب
 اوله لر دیمکدر) (وی صاحب دولته راجعدر) (نویسند فعل مضارع
 جمع غائب بازه لر دیمکدر) (نام وی لامیه وی سابق کنی) (سر دفتر معلوم

بونده صحیح قاعده غنی اوزره بر باشد مقدر در (متی انبادن اسم مفعول در
 مخبر معناسنه یا خود میم مفتوحه دن صکره با ایله در اول وقت از ادات
 صله اولور (محصول ترکیب) اول صاحب دولتی شعرا زمره سنده
 تعداد ایلک لکدن ذاتی عالیدر اما چونکه خاطر شریفی تواضع و کسر
 نفس فضیلتی کسب واسطه سبیله یعنی اول فضیلتی کسب ایچون
 شهره میل و تنزل ایلشدی که کند و بی بو طائفه نك دیزینده قارشدیره
 یعنی کال تواضعندن کند و بی بو طائفه نك سنگنده قلمشدر غیر یلرک
 قور فی حجابی اول معناسنه نکه انی اول طیفه دن طونه لر و اول زمره دن
 تعداد ایدیه لر قالدیر مشدر یعنی عجا بو طائفه دن عدایده لم می ایتمه لم می
 دیو خوف و نحاشی حجابی تنزلی سبیلله قالدیر مشدر اما انصاف
 اولدر که هر یرده که بو طائفه اوله لر اول باش اولور و هر یرده که بو طیفه
 یاز یله انک ایمی سرد فتر او اور انجلیین که انک اسمنه اولان بو معنا
 اول معنادن مخبر در یا خود اول مضایه معنی در * معابنام علی شبر *
 علی سبر الاناضل سرت دهر * و اخر زت الفضل بل بالقواضل *
 (علی حرف جر مؤخر سرت به متعلق اسیر مصدر در اطوار و اخلاق
 و سلوک معناسنه) (الافاضل مضاف الیهی و افضلک جمعیدر علماء
 دیمکدر) (سرت سار یسیردن فعل ماضی متکلم وحده بن سلوک ایلدم
 دهر) (مفعول فیهی زمان دیمکدر) (اخر زت افعال بایندن فعل ماضی
 متکلم وحده بن کسب ایلدم دیمکدر) (الفاضل مفعول صریحی فضیلتک
 جمعیدر علم معناسنه) (با حرف جر) (القواضل قاضلک جمعیدر جابر
 مع الجروز ظرف مستقر فضائلک صفتی) (محصول یت) (علمائک اطواری
 اوزره سلوک ایلدم و قاضلر ایله اولان فضائلی کسب و حفظ ایلدم
 یعنی جمع علماء و حکمایله کوردشدم و انلردن چوق شی کسب ایلدم
 و انلرک اطواری اوزره حرکت ایلدم * و باسمک فقت اهل الفضل طرا *
 لذا صورته فوق الافاضل * با حرف جر سبیت معناسنه (فقت به
 متعلق فقت فاق بفوق دن فعل ماضی متکلم وحده بن تفوق ایلدم
 (اهل مفعول به صریحی) (الفضل مضاف الیهی) (طرا تأکید معنویدر
 اهلدن جیعا دیمکدر) (لام حرف جر صورتیه متعلق) (تا اسمدر اسماء
 اشارتدن مفعول لهی در صورت نك (صورت تعقیل بایندن فعل ماضی

منکلم وحده (ضمیر اسم راجع در) مفعول صریحی (فوق مفعول فیهی
 (الافاضل مضایف الیهی) (محصول یت) بوقدر فضائل کسب ایلدم
 واسمک سبیلہ اهل فضلہ جیبہ تفوق ایلدم یعنی وزیر خواجہ سی
 دیو جلہ بہ تفوق ایلدم انک ایچون اسمنی افاضلک فوقہ تصویر
 ایلدم بونا خطاب دخی اولمق جائز لکن چند ان خللدن خالی دکلدر
 امری برعکس فهم ایدوب محله تمام ملایم دکلدر زیرا باسمک بانوع
 مندن خالی دکلدر دیدیکی بلکه کندی ویردیکی معنای کلیا مانعد و
 تدبر تمل (مغنی اولیہ کہ بوقطعه دن علی شیر استخر اجنک طریق
 لولد رکہ مصراع اولدہ اولان علی سیر لفظی مادہ اسمدر صورتہ
 فوق الافاضل قرینہ سبیلہ یعنی اسمک صورتی افاضل لفظی اوزرہ
 تصویر ایلدم افاضل لفظی اوزرہ اولان (علی سیردر قیج لام ایله اولان
 علی کسر لام ایله اولان علی بہ تبدیل اولنور سیر تصحیف ایله شیر اولور
 بول تصحیف و تبدیلیہ قرینہ صورتہ لفظی در) بومعا برأسہ برفن اطیفدر
 شعرہ هوس ایدن کیسه بہ الزمدر اما بومجلدہ اصطلاحیہ شرح
 واستخراج اولندی هر کسک معلومی اولدیغندن اصطلاحی شرح
 و بیان لازم اوده تطویله مؤدی مراد ایدین میر حسین مطالعہ ایلسون
 (عروض) (بوقطعه بحر هزج مسدس محذوفدر مقاعیلن مفاعیلن
 قعولن اولور * و چون کوهر نامش بزرگتر از انست کہ هر محل از نظم
 سد ف آن تواند بود و هر مقام از شعر شرف آن تواند یافت تخلص
 شعارش بانچه ازین معمای دیگر مفهوم می کرد * چون ادات تعلیلی
 کوهر نامش بیانہ شین ضمیر صاحب دولته راجع در) (بزرگتر اولورک
 محکدر) (قواند بود اولغہ لایق اولور) (قواند یافت بولغہ لایق اولور
 مکدر) (محصول ترکیب) و چونکہ نامی کوهری اندن اولودر کہ
 لمدن هر محل انک سد فی اولغہ لایق اوله و شعر دن هر مقام انک
 رفعتی بولغہ قادر اوله انک اشعارینک تخلصی اول فسنه یعنی بولکلام
 کور سبیلہ بو آخر معما دن مفهوم اولور یعنی ذکر انما یه اولان نامہ
 کیسه نک نظم و شعری سد ف اولغہ لایق اولدیغی اجلدن
 سارندہ اولان تخلصی بومعما دن مستورا افہام قابلدر (معما بنام
 ای) گنہ نامش در تخلصها نیابد هیچ کس * برب بایندکان از وی

نوابی دان و بس * کینه نامش لامیه زدر کینه حقیقت معنای در
 (تخلصها اادات جمع تخلصها دیمکدر) (نیاد فعل نی مستقبل مفرد
 غائب بوله مز دیمکدر) (لب یابندکان لامیه) (برادات ظرف لب بونده
 اغز دیمکدر) (یا بنده اسم فاعل در بولیجی معنای کافی هادن مبدل
 الف نون اادات جمع) (نوابی یا حرف وحدت نوا بونده مثل معنای در
 (دان فعل امر حاضر مفرد بیل دیمکدر) (بس انجق دیمکدر) (محصول
 یت) اسمک حقیقتی تخلصها ایچنده هیچ کیسه بوله مز بولنلرک
 اغزنده اندن بر مثل بیل انجق یعنی کهنه ایدم دینلر شائلندن انجق
 بر قسه بیلور بوندن نوابی استخراجی ظاهر لغز ظرفه نوابی لفظی
 بیل دیمک اولور * و اگر چه ویرا بحسب طبیعت وسعت قابلیت هر دو
 نوع شعر ترکی و فارسی میسر است اما میل طبع وی بترکی از فارسی
 بیشترست و غزلیات وی بان زبان از پانزده هزار زیادت خواهد بود
 مشوباتی که در مقابلت خسته نظامی و قوف یافته بسی هزار تریک
 و همانا که بان زبان پیش از وی و پیش کس شعر نگفته است و کوه نظم
 نسفته و از جمله اشعار فارسی و است قصیده که در جواب قصیده خسرو
 دهلوی که میسر است بدریای ابرار واقع و مشتملست بر بسیاری از معانی
 حقیقه و خیالات لطیفه و مطلعش ایست * اگر چه اادات شرط
 ویرا را اادات تخصیص وی صاحب دولت و اجدر (بحسب طبیعت
 پیانیه یا حرف مصاحبت) (سعت مثال و اویدن مصدر در تالو بایجام
 او زره طویل باز بیلور) (میل طبع وی لامیه زدر) (بترکی یا حرف صله
 بیشتر بآء عربیله زیاده رک دیمکدر) (غزلیات وی لامیه یا زبان یا حرف
 مصاحبت) (پانزده هزار اون بش یک دیمکدر) (خواهد بود
 اولی سدر دیمکدر) (مشوباتی یا حرف تنکیر) (که حرف رابط صفت
 مقابلت خسته نظامی لامیه) (یافته اسم مفعول در بولنش معنای
 لامی هزار یا حرف صله او تو زیاده دیمکدر) (همانا که بر کر که دیمکدر
 (بان یا حرف صله) (پیش از وی یا) (عجمه اندن مقدم دیمکدر) (پیش
 از وی یا) (عربیه اندن زیاده دیمکدر) (کوه نظم پیانیه) (نسفته ماضی
 منقیدن قسمدر و تمسدر دیمکدر) (محصول ترکیب) (و اگر چه اول
 صاحب دولت طبیعت حسبه و قابلیت وسعتیله هر یکی درلو

شعر ترکی و فارسی مبسر در اما انک طبعک ترکی به میلی فارسیدن
 زیاد مرکب و انک عنایاتی ترکی زیاده اون بش یکدن زیاده اولسردر
 وشول مشوبانی که خسته نظامی مقابله سنده واقف اولمشدر اوتوز
 بیکه فریدر و بکرز که ترکی زبان ایله ائدن مقدم و ائدن زیاده کیمسه
 شعر سولمشدر و نظم کوهر بنی دلمشدر و فارسی اشعاری جمله سندنر
 شول قصیده که خسرو دهلوی نیک قصیده سی که دریای ابرار نامیله
 مستدر جواینده واقع اولمشدر و معانی دقیقه دن و خیالات لطیفه دن
 چوق شی اوزره مشتملدر و مطلعی بودر (یت) آتشین لعلی که تاج
 خسرو و انرا زیور است * اخگری بهر خیال خام یخن در سراسر است *
 آتشین یا حرف زیت نون حرف ناکید آتشی یعنی آتش کبی دیمکدر
 (آتشین لعل ترکیب توصیفیدر آتش کبی اولان لعل دیمکدر (لعل
 معروف یا حرف تنکیر (که حرف رابط صفت (تاج خسرو و انرا
 لامیه را ادات صله خسرو پادشاه دیمکدر الف نون ادات جمع (زیور
 زیت دیمکدر (اخگری یا حرف وحدت (اخگر کوز دیمکدر فور
 معناسنه (بهر ادات تعلیل (خیال خام موصوفک صفته اضافتیدر
 (یخن مصدر در قیاس معناسنه (محصول یت) شول بر آتش کبی
 لعل که پادشاهلرک تاجنه زیتدر سرده اولان خیال خامی قیاس معنی
 ایچون بر قوردر یعنی باشلرنده اولان فکر فاسده صورت و برک
 ایچون باشلرنده در یرقاج وجهله دخی معنی قابل لکن غیر ذهنه
 کللال و ناظریند فتور و ملال کلامی * و این رباعی را در نهیت قدوم
 بعضی آئنده کان از سفر حجاز در رقعته نوشته بود (محصول ترکیب)
 و یور رباعی بی بعضی حجاز سفرندن کللال قدومی نهینه سنه بر رقعته
 یازمش ایدیکه مراد مولانا جامی علیه رحمة السامی کندیدر حجب
 کلدی یکی زمان مبر علی شیر نوایی استقبال قدوم استادیه ارسال ایشدر
 و چهارم الله تعالی (رباعی) انصاف بده ای فلک مینافام * تازین دو کلام
 خوبتر کرد خرام * انصاف بده انصاف ایله دیمکدر (فلک مینافام
 و موصوفک صفته اضافتیدر مینافام ترکیب مزجیدر مینافام چه دیمکدر
 ام رفک معناسنه مینافام کوک و تنکلی دیمکدر (تا حرف تعلیل (ز این دو
 دیمکدر که می ادیت آتی مضمونیدر (کدام تنقیسی دیمکدر (خوبتر

ترادات تفصیل (کرد فعلی ماضی) خرام فاعلی خرام ایلدی دیمکدر
 (محصول بیت) انصاف ایله ای کولک رنکلی فلک تا کیم بویا بکدن قنقبسی
 خورک خرام ایلدی یعنی رفتاری قنقبسنگ اعلادر * خورشید
 جهانتاب تو از جانب صبح * یاماه جهان کرد من از جانب شام *
 خورشید جهانتاب تو موصوفک صفتنه ولامیه (جانب صبح مجازا بیانیه
) خورشید ~~کونش~~ دیمکدر (جهانتاب وصف ترکیبدر جهانی
 شعله لندبرچی دیمکدر) ماه جهان کرد من موصوفک صفتنه ولامیه
 جهان کرد وصف ترکیبدر جهانی دور ایدوب دولانیچی دیمکدر
 سیاح معناسنه (جانب شام بیانیه شام بونده توره طریقه ایکی
 دور لو مضایه دخی اخذ اولنور لکن مراد شاعر شام مملکتی در
 ماه جهانن مراد مولانا جلی اولور) (محصول بیت) بیت اوله تعلیل
 و بیاندر ای فلک انصافانه سویه بویا بکشدن قنقبسی اعلادر
 صبح افقی جابنیدن جهانی تاب آورادن کونشکمی اعلادر یا خود
 شام جابنیدن جهانی دور ایدوب دولانیچی اولان ماهی اعلادر یعنی
 سیاح عالم اولان ماهی کوزلدر انصاف ایله که بنم ماهم ~~کوزلدر~~
 دیمک استر بویت واقف اولدیمز بهارستان نسخته لنده بوله در
 اما مصنف مرحومک بعضی ثنا کویانینک آکارینی یازنلرم صراع
 اولده کی جانبک یرینه مطلع و ثانیته یرینه مغرب یازمشر دخی
 الطف اولور از بابنک معلومی (عروض) معلوم * و این رباعی دیگر
 در رقعه دیگر نبشته * و بو برغیری رباعی بی دخی غیری کاغذده
 یازمش ایدی (رباعی) این نامه نه نامه دافع درد منست * آرام درون
 رنج پرورد منست * نامه رقعه دن عبارت (دافع درد من فاعلک
 مفعولنده ولامیه بنم در دیمی دفع ایدیچی دیمکدر) آرام درون رنج
 پرورد من لامیه و موصوفک صفتنه ولامیه (رنج پرورد وصف ترکیبدر
 رنج ایله بسلامش دیمکدر) (محصول بیت) یونانه نامه دکل بنم در دیمی
 دفع ایدیمکدر بنم مشغله آلوده اولس درونک راحت و تسکیندر
 حاصلی یونانه ایله تسکین حرارت فراق ایلرم * تسکین دل کرم
 و دم سرد منست * یعنی خبر از ماه جهان کرد منست * تسکین دل کرم
 لامیه و موصوفک صفتنه کرم صیحات و حرارتی دیمکدر (دم سرد من

موصوفك صفته ولامبه سردصوق ديمكدر (محصول يت) بنم حرارتی
 كوكلی و صووق نفسی ساكن فليجيدر يعنی بنم سباح اولان ماهمدن
 خبردر مراد استادی مولانا جاميدر (عروض) معلوم * واين رباعی
 ديكر در رقعۀ ديكر * و بو آخر رباعی آخر كاغذده يازمش (رباعی)
 كرددريم بگفت و كويت باشم * و در حرم بچست وجويت باشم *
 (محصول يت) اكر درده اولور سم سنك گفت و كويكده اولورم يعنی
 دير صحوه انجق سنك سوزك ايله اولورم و اكر حرمده ايسم سنك
 طلبكده اولورم حاصلی صحو و جذبه ده سنی لسانمدن و دهانمدن
 اصلا و قطعاً منفك ايلم * در وقت حضور و پرويت باشم *
 در غيت نيز دل بسويت باشم * (محصول يت) حضور وقتنده
 يوز يوزه اولورم يعنی حضور شمسفكده يوز كدن غيرۀ ناظر دكلم
 غيت دخی كوكل سنك جانتكه اولور يعنی توجهم سكا در حاصلی
 قلبا و قالبا نكاسر بوملم نته كيم حال مرید يويلهدر (عروض) معلوم
 * روضۀ هشتم در حكایي چند از زبان احوال بي زبانان كه خرد مندان
 و نكته دانان امثال آن وضع كرده اند تا بجهت غرايت و ندرت
 طبيعت بر آن اقبال غايد و پروي ابواب فهم حكيم و مصالح بكشاید *
 هشتم سكرنجي ديمكدر (حكایي با حرف و حلت) زبان احوال بي زبانان
 بيانيه و لامبه الف تون ادات جمع دلسررك يعنی حيوان غير ناطقك
 احوال دلارندن ديمكدر (كه حرف بيان) خرد مندان عقلی ل ديمكدر
 (نكته دانان وصف تركيددر نكته بيليچيلر ديمكدر) امثال قصه
 معناسنه اولان مثلك جمعيدر (تا حرف تطليل بجهت غرايت بيانيه
 با حرف مصاحبت) جهت سبب معناسنه در (ندرت نادرلك) بر آن
 انكا ديمكدر (تمايد فعل مضارع مفرد غائب كوستره ديمكدر) (بر حرف
 صله) وی ضمير طبيعتۀ راجعيدر (ابواب فهم حكيم بيانيه و مصدرك
 مفعولۀ) فهم اكنق حكيم طانك كسر يله حكمتك جمعيدر (مصالح
 مصالحك جمعيدر) (بكشاید) تأكيد ايله فعل مضارع مفرد غائب
 اچييله ديمكدر (محصول تركيب) سكرنجي روضه حيواناتك حال
 دلارندن يرقاج حكايه بيانشنده در كه عقلی ل و نكته ناظر كا قصه ل
 وضع ايله شلرنا كيم غرايت و ندرت سبيله طبيعت اكا اقبال كوستره

و طبیعت حکمتی اکلن قبولی اچله حاصلی اطا یفدن اولوق سببیه
ذهن اکامیل ایدوبه قبوله ایده (قطعه) آن ندیدی که خرده دانه
بشکر * داروی تلخ را کند شیرین * ندیدی فعل ماضی مفرد مخاطبه
استفهامی منضم کور مدکی دیمکدر (که حرف بیان (خرده دانه
حکیم دیمکدر) بشکر یا حرف مصاحبت (شکر شینک قجیله دو) داروی
تلخ موصوفک صفتیه دارو علاج دیمکدر تلخ آجی (را ادات مفعوله
(شیرین طلی دیمکدر) محصول یت) انی کور مدکی که اینجه یلیچی
حکیم شکر لیلله اچی علاجی طلی ایلر * نایان حبله ازن رنجور *
بیرد رنج و محنت دیرین * نایان با حرف مصاحبت
(تن رنجور لامیه و رنجور خسته دیمکدر) بیرد بله نایکدایله فعل مضارع
مفرد غائب قطع ایدو دیمکدر (محنت دیرین بیانیه (دیرین اسکی
دیمکدر عتیق معناسنه (محصول یت) یت اوله فعلیلدر هلاجه
طیب بشکر فاعله شیرین ایدر تا کیم اول حبله ایله خسته نک وجود نندن
اسکی رنج و محنت یعنی خسته انی قطع ایلله حاصلی علاج نافع مری
طبیعت قبول اینسون دیو طلی صورتده ییدر (حکایت) رویامی
یا کرکی دم مصداقت می زد و قدم موافقت می نهاد یل یکدیگر بیانی
کذ شتند در استوار بود و دیوارها پر خار کردان کر حینند تاب و زاری
و رسیدند بر رویاه فراخ و بر کرک تنک بود رویاه آسفت در آمد و کرک
بر جفت فراوان انکو و های کونا کون دیدند و میوه های ~~کرک~~ و کرک غافل
رویاه زیرک بود و حالت بیرون آمدن را ملاحظه
چند آنکه توانست بخورد * رویاه دلکو دیمکدر (~~کرک~~ حرف وحدت
(با حرف مصاحبت (کرکی یا حرف وحدت کرک ~~کرک~~ حرف وحدت
عجیمک ضمیمه (دم بونده زد لفظنه مصروف اوله ~~کرک~~ حرف وحدت
معناسنه در (مصداقت مصدر در صداقت لشک ~~کرک~~ حرف وحدت
معناسنه (می ادات حکایه (زد فعل ماضی مفرد ~~کرک~~ حرف وحدت
دیمکدر یعنی دعوی ایدردی (قدم بونده ثباتدن ع ~~کرک~~ حرف وحدت
مصدر در او یغولاق معناسنه (می ادات حکایه (نهاد ~~کرک~~ حرف وحدت
مفرد غائب قودی دیمکدر (قدم می نهاد ثبات ایدرد ~~کرک~~ حرف وحدت
حرف مصاحبت (یکدیگر بری بریله دیمکدر (بیانی ~~کرک~~ حرف وحدت

با حرف

یا حرف وحدت بر باغه دیمکدر (کند نمند فعل ماضی جمع غائب
 اوغرا دیلر دیمکدر (در قبو معناسنه در (استوار محکم دیمکدر (بود
 ادات ماضی (دیوارها ادا ت جمع دیوارلر دیمکدر (خار دیکن
 دیمکدر (کرد آن لامیه کرد کافک کسیر یله اطراف معناسنه در (آن
 باغه اشارندر (کرد نه کاف عجمک فتحله فعل ماضی جمع غائب
 دولاندیلر دیمکدر (تا حرف اتها (بسوراجی با حرف صله (سوراخ
 دلک دیمکدر (یا حرف وحدت (رسیدند فعل ماضی جمع غائب
 ایرشدیلر دیمکدر (بر و باه بر حرف صله (فراخ کلک دیمکدر (برینه
 حرف صله (تنک طار دیمکدر (بود ادات ماضی (آسان قولای دیمکدر
 (آمد کردی دیمکدر (بر جت با حرف مصاحبت (فراوانه اضافت
 پیسانیه (فراوان پونده چوق دیمکدر (انکورهای کونا کون پیانیه
 (انکور اوزم دیمکدر (ها ادات جمع یا توسل اضافت (کونا کون
 دورلو دورلو دیمکدر (دیدند فعل ماضی جمع غائب کوردیلر دیمکدر
 (میوههای رنگارنگ سابق کی لفظا ومعنا (یاقتند فعل ماضی جمع غائب
 بولدیلر دیمکدر (زیرک عاقل دیمکدر (بود ادات ماضی (حالت بیرون
 آمدن پیانیه (بیرون آمدن چقیق معناسنه در (یا ادات مفعول (چند آنکه
 اولقدر که دیمکدر (توانست قادر ایدی دیمکدر (بخورد باه تا کیدایله
 فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر (محصول ترکیب) بردلکو
 و قورد ایله صادقانه دوستلقدین دم اورلردی واو یغونلق واجبایته
 سات کوسرلر ایدی حاصلی کوریشوب قونوشورل ایدی بربرله
 باغه اوغرا دیلر قبو محکم ایدی دیوارلر دیکن طلو ایدی تنه کیم
 سم باغدر باغک اطرافنی دولاندیلر تا کیم بردایکه ایرشدیلر دلکویه
 ث قورد طار ایدی دلکو قولای کیردی و قورد چوق زجت ایله
 کیردی کونا کون اوزملر کوردیلر و دورلو دورلو میوه ل بولدیلر
 کو عاقل ایدی و چقیق حالتی ملا حفظه ایلدی و قورد غافل
 قدریدی که قادر اولجسه * ناگاه باغبان آگاه شید و چوب
 برداشت و روی بابشان نهاد و یاه باریک میان زود از سوراخ
 و کرک بزک شکم در انجا محکم شد باغبان بوی رسید و چوب
 کشید چندانش برزد که نه مرده و نه زنده پوست دریده و پشم

گنده ازان تنگنایی بیرون رفت * ناگاه انسرین دیمکدر (باغبان
 بان اداان فاعل باغجی دیمکدر) آگاه شد دویدی دیمکدر (چوب
 دستی باحرف وحدث چوب دست صو پادیمکدر) برداشت فعل ماضی
 مفرد غائب قالدردی دیمکدر (بایشان باحرف صله ایشان رو باه ایه کر که
 راجعدر) نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر (روی بایشان نهاد
 انلره توجه ایلدی دیمکدر عبارتدر) (رو باه باریک میان ترکیب توصیفدر
 اینجه بلای دیمکدر) (زود تیر دیمکدر) (بجست باه تأکید ایه وفتح جیم ایه
 فعل ماضی مفرد غائب صیغیادی دیمکدر) (بزرگ شکم ترکیب توصیفدر
 بیوک قرنی دیمکدر) (محکم شد صفشدی دیمکدر) (بوی باحرف صله
 وی کر که راجعدر) (رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیمکدر
) (کشیده بویله خکدی دیمکدر) (چندانش شین ضمیر کر که راجعدر
 اگا اولقدر دیمکدر) (بز باه تأکید ایه فعل ماضی مفرد غائب آوردی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (نه حرف نفی) (میده اولو دیمکدر) (زنده
 دیری دیمکدر) (پوست دری دیمکدر) (دریده ها حرف ترتیب بیروق
 دیمکدر) (پشم بولک دیمکدر) (گنده بویله قویوق دیمکدر) (تنگنایی
 یا حرف مصدر طار اقدن دیمکدر) (بیرون رفت جیقندی دیمکدر
) (محصول ترکیب) انسرین باغجی دویدی و برصو پا قایدی وانلره
 توجه ایلدی اینجه بلای دلکو تیر دلکدن صیغیادی و بیوک قرنی قورد
 اول بیرده صفشدی باغجی اگا ابرشدی و صویابی خکدی اگا اولقدر
 آوردی که نه اولو ونه دیری پوستی بیروق و یوکی قویوق اول طار اقدن
 جیقندی (قطعه) زور مندی مکن ای خواجه برز * کاخرکار زبون
 خواهی رفت * زور مندی یا حرف مصدر مند اداان نسبت زور لولوق
 دیمکدر (مکن نهی حاضر مفرد ایلله دیمکدر) (برز باحرف مصاحب
 التون ایه دیمکدر) (که اداان تطیل) (آخرکار عاقبت دیمکدر) (زبون
 ضعیف دیمکدر) (خواهی رفت کیدیسرسین دیمکدر) (محصول پت)
 ای خواجه التون ایه یعنی مالدار اولدیغک حسبیلله زور لولوق ایلله
 زیرا عاقبت زبون کیدیسرسین * فر بهت کرده بسی نعمت و نلا *
 زان یئندیش که چون خواهی رفت * فر بهت سنی سمر (کرده ماضیدن
 قسدر ایلش دیمکدر) (بسی چوق دیمکدر) (یئندیش باه تأکید ایه

فعل امر حاضر مفرد دوشون دیمکدر (که حرف پسان) چون نیجه
 دیمکدر کیف معناسنه (محصول یت) سنی چوقی نعمت و ناز سمن
 ایلد. در اندن اندیشه و فکر ایلد که نیجه کیدیسرسین * با چنین جنه
 بدائم که چه سان * بدر مرک برون خواهی رفت * با حرف مصاحب
 (چنین بونجیلین دیمکدر) جنه وجود دیمکدر (ندائم فعل نفی مضارع
 متکلم وحده بلم دیمکدر) که حرف پسان (چه سان تنک کی نه صل
 دیمکدر) بدر مرک با حرف صله اضافت پیانیه (بیرون طشره دیمکدر
 (محصول یت) بونجیلین جنه ایلد بلم که ناصل اولوم قیوسنه ایچرو
 کیدیسرسین (عیوضه) بو قطعه بحر رملی مجنوندر که فاعلاتن
 فاعلاتن فعلات اولور (حکایت) کزدیمی زهر مضرت در نیش
 ونیر خیانت در کیش عزیمت سفر کرد بلب آب بهناور رسید خشک
 فرو مانده پای کنده شدن ونه یارای باز کشتن سنک دشتی آن معنی را
 از وی مشاهده کرد بروی ترجم نمود پر پشت خودش سوار ساخت
 خود را در آب انداخت و آشنا کان رو بجانب دیگر نهاد * کزدیم عقرب
 دیمکدر (با حرف وحدت) زهر مضرت در نیش و مابعدی کزدیمک
 صفقی (زهر مضرت پیانیه نیش بونده عقربک صوقد بیغی شیدن
 عبارتند) تیر خیانت پیانیه (کیش اوق قویه جق شیدر) عزیمت سفر
 مصدرک مفعولنده در (بلب آبی لامیه لب بونده کار معناسنه در) با حرف
 صله یا حرف وحدت (بهنا اینلی دیمکدر) خشک ماند قوری قالدی
 دیمکدر کمال اضطرار بدن کلاه در نته کیم ترکیده قوریدی قالدی دیرل
 (نه حرف نفی) پای بونده قوت معناسنه در (گذشتن کچمک) (با راده
 قوت معناسنه در) باز کشتن رجوع ایلک (سنک پشت قابلو مبعیه
 دید کلری حیواندر) (با حرف وحدت) (معنی را را ادا ت مفعول) وی
 کزدیمه راجعدر (بر حرف صله) وی ینه کزدیمه (نمود فعل ماضی مفرد
 کو سبتر دی دیمکدر) (بر حرف صله) پشت خود پیانیه پشت ارقه
 دیمکدر (شین ضمیر کزیمه راجعدر) (سوار ساخت بندردی دیمکدر
 خود را ادا ت مفعول انداخت فعل ماضی دیر ماد غائب آندی دیمکدر
 آتیه کتات آتیه اتی ایده رک یعنی یوزه رک دیمکدر (نهاد فعل ماضی
 رد غائب (محصول ترکیب) زایشنده مضرت زهری واو قلعن سده

خبائت تیری اولان برعقرب سفره عزیمت ایلدی بر بسیط صوتکارینه
 ایرشدی قزری قالدی نه کچمکه قوقی وار ونه دوئمکه قدرتی وار
 بر قابلو مبعه اول معنی بی اندن مشاهده ایلدی اکا ترجم ایلدی و آتی
 کندی ارقه سنه یی سردی و کندیتی صویه آندی و یوزه رک او بر جابه
 توجه ایلدی * دران اثنا آوازی بکوشش رسید که کژ دم چیری
 پر پشت وی می زند سؤال کرد که این چه آواز است جواب داد که این
 آواز نیشست که پر پشت تومی زخم هر چند میدانم که برانجا کار کرنی
 آید اما خاصیت خود را نمی توانم گذاشت سنک پشت باخود گفت که
 هیچ به ازان نیست که این بد سرشت را ازین خوی زشت برهانم
 و نیکو سرشتان را از آسبب وی ایمن گردانم بآب فرو رفت و برا
 موج درر بود بجایی برد که کویا هرگز نبود * آوازی باحرف وحدت
 (بکوشش باحرف صله (شین ضمیر سنک پشته را چمدر (کوش قولاق
 دیمکدر (که حرف بیان (چیری باحرف وحدت (بر حرف صله
 (پشت وی لایه می ادات تأکید (زند فعل مضارع مفرد اورر دیمکدر
 (آوازی نیش بیانیه (پشت تو لایه می ادات تأکید (زم فعل مضارع
 متکلم وحده اورورم دیمکدر (می دایم ده بویه یلورم دیمکدر (که
 حرف رابط صفت (بر حرف صله (انجا پشت سنک پشتدن عبارتند
 (کار کرنا اثر معناسنه در (تمنی آید یونده حاصل اولمز دیمکدر (خاصیت
 (خود را لایه را ادات مفعول (نمی توانم گذاشت ترک ایده میسر
 دیمکدر (باخود کند و کند و به (ید سرشت بر امر طبیعتی دیمکدر
 (را ادات مفعول (خوی زشت بیانیه (برهانم باء تأکید فعل مضارع
 متکلم وحده فور تارم دیمکدر (نیکو سرشت ایو طبیعتی دیمکدر (الف
 نون ادات جمع (را ادات مفعول (آسبب فتنه دیمکدر (ویه اضافت
 لایه (کردانم ایلم دیمکدر (بآب باحرف صله (فرو رفت طالدی
 دیمکدر (وی را را ادات مفعول (در حرف تأکید (ر بید فعل ماضی
 مفرد غائب قالدی دیمکدر (بجایی باحرف صله باحرف وحدت (برد
 فعل ضعیف مفرد ما غائب کتوردی دیمکدر (هرگز اصلا دیمکدر (نبود
 یوق ایدی دیمکدر (محصول ترکیب) اول اشناده قولاغنه بر آواز
 ایرشدی که عقرب بر نسنه انک ارقه سنه اورر سؤال ایلدی که

پونه آواز در جوابه و بر دیکه بوندش آواز بدهد که سنک ارفکه اور ورم
هر نقدر بیلورایسمده که تأثیر اول محله حاصل اولز اما کندیمک
خاصیت و جلیقنی ترک ایده میسر م سنک بشت کنند و کند و به
دیدنی که هیچ اندن اعلالولز که بورامز طبیعتی بی بوچرکین خودن
فورنارم و ابو طبیعتی لی انک خفته سندن امین ایده بم صویه طالیدی
عفر بی موج قایدی بر بیره کنوردیکه گویا اصلا بوغیدی (قطعه)
* هر عوانی که درین برمه که بشر و فساد * نارسد حبله بهر لحظه از و
سازد هند * عوانی بونده بد خوی معناسنه در (که حرف رابط
صفت) بزم مجلس دیمکدر (که گاهیدن مخفف ادات مکان) (شره
اضافتی بیانیه) (نارزکیده فحریف ایدوب تل دیلر) (صد حبله به
اضافت بیانیه) (بهر لحظه) (با حرف طرف) (ساز موافقت معناسنه در
دهند فعل مضارع جمع غائب و بره لر دیمکدر (محصول یت)
هر بد خوی که بوشر و فساد بر مکانهنده یوز حبله تلنی اکا اویدر لر
ایسه یعنی اکا داغما نواز شاه تطیب خاطر ایدر لر سه * به ازان
نیست که در موج فنا غوطه خورد * تاوی از خلق خود و خلق
زوی باز رهند * به ازان نیست اندن اعلال کلدر دیمکدر (که
حرف بیان) (موج فنا بیانیه غوطه صویه طالقی غین میجه نک ضمیمه در
(غوطه خورد بانه دیمکدر) (وی بد خو به را جمعدر) (خلق خود
بیانیه) (خلق خاتک ضمیمه جوی دیمکدر) (خلق قبح خا ایلله مخلوق
معناسنه در) (بازادات تا کید) (رهند فعل مضارع جمع غائب قور توله لر
دیمکدر (محصول یت) اندن اعلال کلدر که فنا موجنه بله یعنی دیار
عدمه کیده تا کیم اول بد خو کیندی خویتدن و خلق اندن قور توله لر
(عروض) (بوقطعه بحر رمل متمندر و محبوبندر که فاعلاتن فعلاتن
فعلاتن فعلاتن اولور) (حکایت) (موشی چند سال درد کان خواجه بقالی
از نقلهای خشک و میوه های تر مال مال بسرمی برد و ازان نعمتهای
خشک و زری خورد خواجه بقال آنرا میدید و اغماض میکرد و از
مکافات اعراض مینمود تا و زری بحکم آنکه گفته اند * موشی با حرف
وحدت موش فاره دیمکدر (چند سال بیجه سنه دیمکدر) (دکان خواجه
بقالی) (لامیه خواجه تجارتده استعمال اولنور بقال معروف با حرف

و حجت (تقلها اها ادات جمع ثقل نونك و قافك ضمير له منزعه معنائه در كه
 فندق و بادام و جوز كج (خسكه اضافت موصوفه در خشك خلك
 ضميره قور و ديمكدر (ميوه هلى ترده بوييله توياش ديمكدر (مالا مال طلو
 ديمكدر (بستر جى برن باشه چقان ايدى تعجبش و نمك ايدى ايدى ديمكدر
 زمينه اى خشك) بيانيه (ميجور ديمكدر (آن را ادا ات مفعول
 ميديد) كور ايدى ديمكدر (اشماض كوز مز لكدن كلك (مى كرد ايلر
 ايدى ديمكدر (مكافات معروف (اعراض بوز چورم كده مستعملدر
 منمود) كوستردى ديمكدر (تا حرف انتها (روزي با حرف وحدت
 (محصول تركيب) بر فاره نيمه سنده قورى نقلردن و يئش ميوه اردن
 طلو برخواجه بقالك دكا ننده تعجبش و نمك ايدى ايدى و قورى و باش
 زمينه ايدى ايدى تا بر كونا اول حكم سبيله كه ديمكدر (يت
 * سغله دون را چو كرد مفعوله سير * بر هر از ان شور و شر كرد دابر *
 سغله دون) بيانيه (را ادا ات تخصيص (چوا دات تعليل (كرد داوله
 ديمكدر (سير طوق معنائه در (دلبر پيلدر ديمكدر (محصول يت)
 اخلق سغله نك چونكه معده سى طوق اوله ييك شور و شر دلبر اولوب
 خسارت ايلر (عروض) بوييت بحري ملى مسدس مقصود در كه فاعلان
 فاعلان فاعلات اولوز * حرصش بر آن داشت كه هميان خواجه را
 بريد و سرخ و سفيد هر چه بود بخانه خود كشيده چون خواجه بوقت
 حاجت دست بهميان برد چون كبسه مقلسانش نهى بافت و چون معده
 كريسنگان خالى دانست كه آن كار موشست كربه وار كين كرد و برا
 بكرفت ورشته دراز بر باي او بست و بگذاشت قاب و راخ خود درون
 رفت و باندازه مرشته خور از ا بدانست * حرصش شين ضمير موشه
 را جعفر (بران انك اوز ريشه ديمكدر (برداشت فعل ماضى مفرد غائب
 خالقمى ديمكدر (كه حرف بيان (هميان خواجه لاميه هميان كبسه
 ديمكدر (را ادا ات مفعول (بريد كدى ديمكدر (بخانه خود لاميه
 با حرف صله (كشيد فعل ماضى مفرد خائب جكدى ديمكدر (چون
 ادا ات تعليل (وقت حاجت بيانيه با حرف ظرف (هميان با حرف صله
 برد) فعل ماضى مفرد غائب ايلدى ديمكدر (چون ادا ات تشبيه
 كبسه مقلسانش) لاميه شين ضمير كبسه خواجه به را جعفر (مقلان

معلوم (تهی پوش دیمکدر) (یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر
 (چون ادات تشبیه) (معدده کر سنان لامیه معدده معرف و ف کر سته آج
 دیمکدر کاف هاء رسمیدن میل در الف نون ادات جمع اجزاء معدده سی
 کبی دیمکدر) (خالی پوش دیمکدر) (دانست فعل ماضی مفرد غائب
 بلدی دیمکدر) (که حرف بیان) (کارموششت لامیه فاره ننگ اشیدر
 دیمکدر) (کر به کاف ضمیه کدی دیمکدر) (وارادات تشبیه کدی کی
 دیمکدر) (کین کرد بوصوایلدی دیمکدر) (ویرارا ادات مفعول) (مکرفت
 پاه تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب طوندی دیمکدر) (زوشته دوزان
 یانه اوزون ایلاک دیمکدر) (برحرف ضمه) (پای اولامیه) (بست
 فعل ماضی مفرد غائب باغلدی دیمکدر) (بکذاشت پاه تا کید ایله
 ترک ایلدی دیمکدر یعنی صالیوردی) (بسوراخ خود بیانه یا حرف صله
 سوراخ دلاک دیمکدر) (درون رفت باجور و کیردی دیمکدر) (وباندازه
 رشته لامیه) (اندازه بونده ایلاک یویندن عبارتدر) (غورنهایت
 معنایه دیمکدر) (را ادات مفعول) (یدانست پاه تا کید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب بادی دیمکدر) (موصول ترکیب) (موشک حرصی
 الک اوزرینه قاعدی یعنی جلی اولان قوت طامع مسی اولم حرکت
 ایلاک که خواجه بولاک کبسه سی کسیدی و قزل و آق هر نه وار ایسه
 کندی خانه سه چکیدی خواجه حاجت وقتیده الینی کبسه به ایلتدی
 مفلس کبسه سی کبی پوش واجلر معدده سی کبی خالی بولدی بلدی که
 اول ایش موشک فعلی دیمکدر کدی کبی بوصوایلدی فارینی طوندی ویر
 اوزون ایلاک ایاغنه بغلسدی و صالیوردی تا دلیکنه باجور و کیردی
 و ایلاک بویله اول دلیک غورینی بلدی * دنبال آن گرفت و آن
 سوراخرا بکند تا بخانه وی رسید خانه دید چون دکاچیه صرافان سرخ
 و سفید برهم ریخته و دینار و درم باهم آمیخته حق خود را تصرف نمود
 و موش را بیرون آورد بچنگال کر به سپرد تا جزای خود دید آنچه دید
 و مکافات حق ناشناسی خود کشید آنچه کشید * دنبال آن لامیه دنبال
 بونده اوج دیمکدر) (آن رشته به اشارتدر) (سوراخرا را ادات مفعول
 (بکند پاه تا کید ایله و کاف عریک فحمله فعل ماضی مفرد غائب
 فازدی دیمکدر تا حرف انتها) (بخانه وی لامیه باحرف صله) (وی موشه

را جعیدر خانه یا حرف وحدت همزه حرف توسل خانه را بواذن عبارتند
 (دید فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) چون ادات تشبیه
 (دکا بجه چه ادات تمغیر صرافانه اضاعت بیانیه) (برهم قرینق
 دیمکدر) (و بختنه ماضیدن فسمدر دو گلش دیمکدر) (باهم بر بر یله دیمکدر
 (آمختنه ماضیدن فسمدر قر شمش دیمکدر) (حق خود بیانیه) (را ادات
 مفعول) (نمود فعل ماضی مفرد غائب کوستردی دیمکدر) (موش را را
 ادات مفعول) (مبون آورد چقار دی دیمکدر) (بچنگال کر به لامیه) (با
 حرف صله بچنگال بجه دیمکدر) (سپرد فعل ماضی مفرد غائب اصرلدی
 دیمکدر) (یعنی و پردی) (نا ادات تعلیل) (جزای خود لامیه) (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (آنچه اول نسنه بی که دیمکدر) (مکافات
 حق ناشناسی لامیه) (مکافات معروف) (حق ناشناس وصف ترکیبدر
 یا حرف مصدر حق بیلیمچیلک مکافاتنی دیمکدر) (کسید فعل ماضی
 مفرد غائب چکدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اول ایملکک او جنی
 طوتدی و اول دلیکی قازدی تا کیم موشک خانه سسته ایرشدی برخا
 کوردیکه صرافلر دکا بجه می کی قزل و آق یعنی التون و کومش قرینق
 دو گلش و التون واقعه بر بر یله قر شمش کنیدی حقی تصرف کوستردی
 یعنی آلدی و موشی طشمره چقاردی و کدینک بجه سسته اصرلدی تا کیم
 جزاسنی کوردی اول نسنه که کوردی یعنی کوردی کی کدینک مستحق
 اولدی یعنی ایدی کوردی و حق بیلوسه اکلحق مکافاتنی چکدی اول نسنه که
 چکدی یعنی جزای مابلیقنی بولدی (قطعه) (کرشور و شری هست
 جر یسان جهازا است) * خرم دل قانع که زهر شور و شری رست *
 کر حرف شرط (شور و شرفتنه و بلا دیمکدر یا حرف وحدت
 (هست و اریسه دیمکدر) (جر یسان جهازا است صفتک مفعولنه در) (را
 ادات تخصیص) (خرم و سرور دیمکدر و مبتدا) (دل قانع لامیه) (که
 ادات تعلیل) (رست راتک فحله فعل ماضی مفرد غائب قور تولدی دیمکدر
 (محصول ینت) (اگر بر شور و شر و اریسه یعنی هر تقدیر مصائب واقع
 اولورسه جهازا نه خریص اوئلر ایچوندر مسرور قانعک کوکلیدر که
 هر قشقه و مصائبین قور تولدی * در عرقناعت همه روح امد و راحت *
 در حرص فرو نیست اگر در دمری هست * عرفناعت لامیه (روح راتک

قحطیه نعمت و راحت معنای در (آمد بونده ادات خبر) فرو نیست
 با حرف مصدر آرتقلقدر دیمکدر (درد سر پاش اغریسی دیمکدر
 اما بونده محنت و مشقت وار ایسه دیمکدر (محصول بیت) قناعت
 عزتنده بجموعی نعمت و راحت وارد حرصده اگر جاه محنتی وار
 ایسه زیاده لك وارد یعنی هوسی آرتیر حاصلی قناعتده راحت
 حرصده محنت وارد (عروض) بوقطعه بحر هیزج اخرب
 مکعوف و محذوفدر که مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن در (حکایت)
 زو باهی بر سر راهی ایستاده بود و چشم مر اقبیت بر جب و راست
 نهاده ناکاه از دور سیاهی پیدا شد نزدیک آمد دید که یکی درنده
 کرکی باسک بزرگ بر صورت پاران صادق و دوستان موافق همراه
 می آیند نه آرا ازین توهم فریبی و نه این را ازان دغدغه آسبی رو باه
 پیش دوید و سلام کرد و وظیفه احترام بجای آورد گفت الحمد
 لله که کین دیرین بجهرتازه مبدل شده است و دشمنی قدیم بدوستی
 جدید معوض گشته اما میخواهم که بدانم سبب این جمعیت چیست
 و باعث این امنیت چیست * رو باهی با حرف وحدت (سر راهی
 پیانه با حرف وحدت (ایستاده ماضیدن قسمدر طور مش دیمکدر
 (بود ادات ماضی) چشم مر اقبیت پیانه مر اقبیت مصدر در انتظار
 معنای (جب جیم عجمک قحطیه صول دیمکدر (راست صاع دیمکدر
 (تهاده ماضیدن قسمدر قومش دیمکدر (سیاهی با حرف وحدت
 سیاه بونده قرالتی دیمکدر (تزدیک آمد یقین کندی دیمکدر (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (که حرف بیان) یکی بر دیمکدر
 (درنده اسم فاعلدر یریمی معنای در (کرکی با حرف وحدت) با
 حرف صله (سک بزرگ پیانه) صورت پاران صادق پیانه و موصوفک
 صفت صادق دوستر صورتده دیمکدر (دوستان موافق پاران
 صادق کی او یغون دوستر دیمکدر (همراه بولداش دیمکدر) می ادات
 نامکبد (آیند فعل مضارع جمع غائب کلورل دیمکدر) (نه حرف نفی
 (آرا را ادات تخصیص) (آن کر که اشارتدر (ازین سکه اشارتدر
 (توهم بونده قور قور دیمکدر مابعدینه اضافت مفعولنه در (فریبی
 با حرف مصدر الدائق دیمکدر (دغدغه آن لامبه دغدغه بونده

تشویش معناسنه (آسبب ضرر معناسنه در) یا حرف تنکیر (پیش
 ایلر دیمکدر) (دوید فعل ماضی مفرد غائب سکرندی دیمکدر) (وظیفه
 احترام پیسانیه احترام اعزاز معناسنه در) (بجای یا حرف صله برینه
 دیمکدر) (آورد فعل ماضی مفرد غائب کتوردی دیمکدر) (که حرف
 پیسان) (کین معروف) (دیرینه اضافت پیسانیه دیرین اسکی دیمکدر
 ا بمهر تاز ده پیانیه یا حرف صله مهر محبت دیمکدر) (مبدل شده است
 تبدیل اولمشدر دیمکدر) (دشمنی یا حرف مصدر) (قدیم ده دیرینه کپی
 بدوستی یا حرف صله یا حرف مصدر) (جدید یکی دیمکدر) (کنته
 اولش) (می ادا ت نا کید) (خواهم فعل مضارع متکلم وحده استمر
 دیمکدر) (که حرف پیان) (بدانم بله تا کید ایله فعل مضارع متکلم
 وحده پیله یم دیمکدر) (سبب این جمعیت لامینه بوجعیتک سبی دیمکدر
) (چینست ندر دیمکدر) (باعث این امنیت ده بویه بوا منبتیه بادی
 دیمکدر) (کبست کپور دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر دلکو بر یول باشند
 دور مش ایدی و مراقبت کوز بی صوله و صناعه قومش ایدی یعنی
 اطرافه دقت ایله نظر ایدر ایدی افسرین اوز اقدن برقرالی پیدا
 اولدی یقین کلدی کوردی که بر بیرنجی قورد بر یوک کوک ایله
 صادق یار و موافق دوستلر صورتند بولدش اولوب پیله کلورلر
 ته قوردلر کلیدن الدامق قور قوسی وار و نه کلبک قورددن ضرر
 تشویشی وار دلکو ایلر و سکرندی و سلام ایلدی یعنی و یردی و اعزاز
 و احترام و وظیفه سنی برینه کتوردی و دیدی الحمد لله که اسکی کین
 و عداوت تازه محبه مبدل اولمشدر و اسکی دشمنلک دوستلغه عوض
 اولش اما استمر که پیله یم بوجعیت سبب ندر و بوا منبتیه باعث کیمدر
 * سگ گفت سبب جمعیت مادشمنی شبانست اما دشمنی کرک و شبان
 مستغنی از پیان است و سبب دشمنی من یاوی آنکه دی روز این کرک که
 امر و زمر ادوات رفاقت وی دست دانه است برمه ماحله کرد و یک
 یره بر بود من چنانچه عادت من بود در قضای بوی بد و بدم تا آن
 یره از وی بستانم اما بوی نرسیدم چون یاز آمدم شبان چوب بر من
 کشید و بی موجب مرا بجانید من نیز رابطه دوستی از وی بکشم
 و یادشمن قدیم وی پیوستم * سبب جمعیت ما لامیلدر بر من جمعیت کرک

سبی دیمکدر (دشمنی شبان مصدرک مفعوله در) دشمنی با حرف مصدر
 (شبان چوبان دیمکدر چوبانه دشمنکدر دیمکدر (دشمنی کرک لامیه
 قوردک دشمنکی دیمکدر (سبب دشمنی من لامیه با حرف مصاحبت
 (وی شبانه راجعدر (دی روز دونکی کون دیمکدر (که حرف رابط
 صفت (امروز بو کون دیمکدر (هر را اادات صله (دولت رفاقت
 وی بیانبه و مصدرک مفعوله رفاقت مصدر در ایا قد اشلق معناسنه
 وی کر که راجعدر (دست داده است مبسر اولمشدر (رمه سوری
 دیمکدر (ماه اضافت لامیه (بره قوزی دیمکدر (بر بود بیه تأکید ایله
 فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیمکدر (عادت من لامیه (بود اادات
 ماضی (ققای وی لامیه (بدویدم بیه کید ایله فعل ماضی متکلم وحده
 سکرتم دیمکدر (تا اادات تعلیل (بره را اادات مفعول (بستانم بیه
 تا کید ایله فعل مضارع متکلم وحده آلم یعنی قورتارم دیمکدر (بوی
 با حرف صله (رسیدم فعل نفی ماضی متکلم وحده ایشمدم دیمکدر
 (چون اادات تعلیل (باز آمدم رجوع ایلدم دیمکدر (چوب دکنت
 معناسنه در (کشد فعل ماضی مفرد غائب چکدی دیمکدر (بی موجب
 سبب سز دیمکدر (مرار اادات مفعول (رنجانب فعل ماضی متعدی مفرد
 غائب اینجندی دیمکدر (من نیز بن دخی دیمکدر (رابطه دوستی بیانبه
 با حرف مصدر (بکستم بیه کید ایله فعل ماضی متکلم وحده اوزدم
 دیمکدر (بادشمن قدیم وی بیانبه و لامیه وی شبانه راجعدر (با حرف
 مصاحبت اناک اسکی دشمنی ایله دیمکدر (پوستم فعل ماضی متکلم
 وحده اولشدم دیمکدر (محصول ترکیب (دلکو دوستلغ سبین سوال
 اید نجه کلب دیدی بزم جمیمزک سبی چوبانه دشمنکدر اما
 قورد ایله چوبانک دشمنکی بیاندن مستغنی در و نیم دشمنلکمه سبب
 چوبان ایله اولدر که دونکی بر فوریت که بو کون بکا اناک بولداشلقی
 دولتی مبسر اولمشدر بزم سورومزه حله ایلدی و بر قوزو قایدی
 بن اشجان که نیم عادتدر اناک قفا سندن سکرتم تا که اول قوزو و بی
 اندن آلام اما قورده یشمدم چونکه رجوع ایلدم چوبان بکا دکنت
 چکدی و سبب سهر بنی اینجندی بن دخی دوستلقی رابطه سنی اندن
 اوزدم و اناک اسکی دشمنه متصل اولدم (قطعه) بدشمن دوست

شوزان مان که هرگز * یتبع دشمنی تخر اشدت پوست * بدشمن یا حرف
 مصاحبت (شوامی حاضر مفرد اول دیمکدر (زان سان انک کپی
 انجیلین دیمکدر (که حرف رابط (هرگز اصلا دیمکدر (یتبع دشمنی
 با حرف مصاحبت اضافت بیانیه یا حرف مصدر دشمنک فلیجی ایل
 دیمکدر (تخر اشدت فعل نفی مستقبل مفرد غائب طرمله مه دیمکدر
 یعنی باره لیه دیمکدر (ناظم بر خطاب مفعول (پوست دری دیمکدر
 (محصول یت) دشمن ایل دوست اول انجیلین که اصلا دشمنک
 فلیجی ایل سنک دریکی یعنی وجود یکی باره لیه حاصلی برکونا مدارا
 ایل که اصلا سکا دشمنک اتمکه قدرتی اولیه * مکن یادوست چندان
 دشمنی ساز * که بر رغم تو بادشمن شود دوست * مکن نمی حاضر
 مفرد غائب ایل دیمکدر (با دوست با حرف مصاحبت (دشمنی ساز
 یاه مصدری ایل دشمنک دوز یی دیمکدر یعنی دشمنک ایلجی (که
 حرف تعلیل (بر رغم تو سکا رغم اوزره یعنی سکا عتادا دیمکدر (بادشمن
 یا حرف مصاحبت دشمن ایل دیمکدر (محصول یت) دوست ایل
 اولقدر دشمنک ایل که سکا رغا دشمنک ایل دوست اولور (حکایت)
 دیو باه را گفتند هیچ توانی که صد دینار بستانی و پنهانی بسکان ده
 بزسانی گفت والله مردی فراوانست اما درین معامله خطر جانست *
 دیو باه را را ادا صله (گفتند فعل ماضی جمع غائب دیدار دیمکدر
 (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب استقهای متضمن قادر مبین
 دیمکدر) که حرف بیان (بستانی باء تأکید ایل فعل مضارع مفرد مخاطب
 آله سین دیمکدر (پنهانی یا حرف وحدت بر خبر دیمکدر (بسکان ده
 لامیه یا حرف صله (سک معلوم الف نون ادا جمع (ده کوی
 دیمکدر (رزانی فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب ایرشده سین
 دیمکدر (مردی یاه مصدریه ایل اجرت معناسنه (فراوان بول و جوق
 معناسنه در (معامله آتش و برش دیمکدر (خطر جان بیانیه جان
 فور قوسی دیمکدر (محصول ترکیب) دلکویه دیدار هیچ قادر مبین
 یعنی ایله یلور مبین که یوز التونی اله سین و کویک کلبرینه بر خیر
 ایرشده سین یعنی سکا یوز التون اجرت و برلم وارسان دهه بر خیر
 کنور دینجه دیدی والله جوق اجر تر در لکن بو آتش و بر شده جان

قورقوسی وارد (قطعه) از سقه بیل مکرمت امید داشتن * گشتی نموج
 لجه حرمان فکند نست * سقه دنی دیمکدر (بیل توک فحیه نائل
 اولوق معناسنه در (مکرشه اضافت مقعوله در) امید داشتن امید
 ایلک دیمکدر (گشتی کی دیمکدر) فکندنک مقعولی (نموج لجه
 حرمان لایمه و یانبه) یا حرف صله موج طالع دیمکدر (لجه درینک
 صودیمکدر) حرمان مصدر در بحر و ملق معناسنه (فکندن مصدر
 آتق و رلاق معنایزه) (محصول بیت) (الحق و دیدن مکرشه نائل
 اولوق امیدن ایلک بحر و ملق دریاسی نموجنه کی صالمقدر حاصلی
 خسیس و دیدن مأمول اتمام محروم فدن عبری شج دکلدن * پیش
 عدو زیون شدن از میل مال و جاه * خود را ورطه خطر جان
 فکندن نست * پیش عدو یانبه دشمن فتنده دیمکدر (خود را
 را ادات مقعول (ورطه یا حرف صله) ورطه محل هلاک دیمکدر
 (ورطه خطر جان یانبه) خطر خوف معناسنه (محصول بیت)
 دشمن فتنده مال منصفه مبلدن ناشی زیون اولوق گدیی جان قورقوسی
 محله آتقدر یعنی حرص مال سبیله دشمنه زیون اولوق منهنکمه
 عظیمه در (عروض) یوقطعه بحر مضارع آخرت مکعوف مقصور در که
 مقعول فاعلات مقاعیل فاعلات اولور (حکایت) شتری در صحرا
 جرمیکرد و از خار و خاشاک آن صحرا اعدای خورد بخار بنی می رسبد
 چون زلف خوبان درهم و چون روی خوبان تازه و حرم کردن را
 دراز کرد تا آنرا بهره گیرد دید که در میان آن اوقمی جلقه کرده و سر را
 یادم فراهم آورد باز پس گشت و از آرزوی وی یکدشت خار بن پنداشت
 احتراز وی از زخم سنان اوست و اجتناب وی از تیری دندان و شتر را
 در یافت گفت که بیم من از این مهمان پوشیده است نه از میران آشکار
 و ترس از زهر دندان مار است نه از زخم یکان خارا کر نه هول مهمان
 خورد می میر باریک لقمه کرد می * شتری یا حرف وحدت (جر اسم
 مصدر اولمه معناسنه) (می ادات حکایه) (جر امیکرد اولتر ایدی دیمکدر
 (خار دیکن) (خاشاک آن لایمه خاشاک خار عطف تفسیر بدن) (غذا
 غین مجمه تک کسیر به معروف) (می ادات حکایه) (خورد فعل ماضی
 مقرر غائب پرایدی دیمکدر) (بخاری یا حرف صله خار بن دیکن او جانی

دیمکدر یا حرف وحدت (می ادا ت تا کید (رسید ایشدی دیمکدر
 (چون ادا ت تشیه (زلف خویان لامیه (درهم صبق دیمکدر (چون
 ینه ادا ت تشیه (روی محبوبان لامیه (تازه معروف (خرم بونده
 صطفی تمیز پدر (کردن کاف عجمک فتحیه بو بون دیمکدر (را ادا ت
 مفعول (دراز کرد اوزاندی دیمکدر (تا ادا ت تعلیل (آرا را ادا ت مفعول
 آن خار ینه اشارتدر (بهره یا حرف وحدت همزه حرف توسل (بهره کید
 منفعتله دیمکدر (که حرف بیان (میان آن لامیه آن خار ینه اشارتدر
 (افعی یا تانی وحدت افعی بیان دیمکدر (حلقه کرده چور کلتمش
 دیمکدر (وسر را را ادا ت مفعول (بادم یا حرف مصاحبت دم دالک
 ضمیمه قویری دیمکدر (فراهم آورده بر یرم کتورمش (باز پس کشت
 اردینه دوتدی دیمکدر (ارزوی وی لامیه (یکدشت باد تا کید ایله فعل
 ماضی مفرد غائب ترک ایلدی دیمکدر (پنداشت فعل ماضی مفرد غائب
 ظن ایلدی دیمکدر (احتراز وی لامیه وی شتره را جعدر انک فاجتمعی
 دیمکدر (زخم سنان او بیانه و لامیه سنان مرزاق دیمکدر بونده دیکندن
 چهار دیر (او خار ینه را جعدر (احساب وی لفظاً و معناً احتراز وی
 کیدر (تیری یا حرف مصدر کسکینک دیمکدر (تیری دندان او
 لامیه لر در انک دیشک کسکینک دیکندن دیمکدر او ینه خار ینه را جعدر
 (آرا) را ادا ت مفعول آن یو کلام اشارتدر (در یافت اکلدی دیمکدر
 (که حرف بیان (بیم من لامیه بیم خو قم دیمکدر (مهمان پوشیده
 موصوفک صغنه پوشیده اسم مفعولدر مسطور معناسنه (میربان آشکارده
 بویله (میربان قویق صاحبی دیمکدر (ترس من لامیه بیم خو قم دیمکدر
 زهر دندان مار (لامیه لر در (زخم پیکان خارده بویله (پیکان دمرن
 دیمکدر (اگر ادا ت شرط (نه حرف نفی (خوردی به مصروف (هول
 مهمان (لامیه مسافرت قور قوسی دیمکدر (خور دم فعل ماضی مشکلم
 وحده یا حرف حکایه بیمه ایدم دیمکدر (میربان ادا ت مفعول میربانی
 دیمکدر که مراد خار بندر (کردی خوردی کیدر ایلر ایدم دیمک اولور
 (بعضی نسخه ده خوردی بر ینه بودی واقعدر (محصول ترکیب
 بر دوه صحراده اولر ایدی و اول صحرانک خار و خاشا کندن خدا ییر ایدی
 بر خار ینه ایشدی زلف جانان کی صبق و محبوبلر یوزی کی تازه و خرم

یورختی اورآندی تا که اتی فائده نده یعنی بیه کوردیکه انک اراستده برییلان
 چور کلمش و باشنی قوروغبله بریره کتورمش اوردنه دونسی و خاربک
 آرزو سندن فراغت کلدی خار بن ظن ایلدیکه انک احترازی یعنی
 حذر ایتمه شی انک یعنی خار بنک مزراغی یعنی دیکنی زخندندر و انک
 اجتنای انک دیشبنک کسه کینلکندندر دوه بی فکری اکلدی دیدیکه بزم
 خورم بومستور اولان مسافر دندر آشکار اولان اوصاحبیدن دکل
 و بزم قورغم ییلاک دیشنک زهر نندر دیکنک دمرفی زخندن دکل
 اگر مسافر کور قور سنی بیه ایدم یعنی چکمه ایدم مسافر صاحبی
 برلقمه ایلر ایدم (قطععه) * کر از لیم میزسد گرم نیست عجب *
 زخبت نفس نه از بشم و استخوان ترسد * (کرادات شرط) (لیم ایلحق)
 کیمسه به دیلر (بیزسد بلد تا کیدایله فعل مضارع مفرد غائب قور قور
 ایسه دیکدر) (کریم لیمک ضدی) خبت نفس مصدر ک فاعله در
 تفک خبا شدن دیکدر (بشم و استخوان وجود دن عبارت دندر
 (مخصول بیت) کریم اولان کیمسه لیدن قور قور ایسه عجب دکلر
 نفسک خبا شدن قور قور و جو دندن قور قور یعنی کندن قور قور
 طبع شدن خوف و خشیت ایدر قور قور * کسی که پانهد در میان
 خاکستر * مقرر است که از آتش نهان ترسد * (کسی یا حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) یا ایاق دیکدر) شهد فعل ننی مستقبل
 غومز دیکدر (در حرف صله) میان خاکستر یا نه میان بونده ایچ
 معنایسته در خاکستر کول دیکدر (مقرر تفعیل بابتدن اسم مفعول دندر
 یونده معلوم دندر دیکدر) (که حرف بیان) آتش نهان یا نبه
 (مخصول بیت) بر کیمسه که کول ایچنه ایاق قومیه یعنی با صمیه
 معلوم دندر که کیزلی آشدن قور قور یعنی کوله با صمدینی درو شده مستور
 اولان آتشیدن خوف ایدر حاصلی کولدن خوف ایقبوب بلکه انده
 اولان آشدن خوف ایندیکی کی ایتمک ذاتندن خوف اولمز جلیئنده
 حرکوز اولان خبا شدن خوف اولور (مروض) بوقطعه بحر مجتث
 مخبوندر که مفاعیل فعاتی مفاعیل فعل اولور (حکایت) سکی از هر
 طعمه بی بهره بردر و در وازه شهر ایستاده بود دید که قرصی نان کردان
 کردان از شهر بیرون آمد و روی بصحرانهاد سک در دیال وی

روان شد و آواز داد که ای قوت تن و قوت روان و آرزوی دل و آرام
 جان غریبت چکا کرده و روی بکجا آورده گفت درین بیان باجعی از
 سرهنکان از کرکان و یلکان آشنایی دارم احرام زیارت ایشان بستم
 سگ گفت مرا بترسان که اگر یکام نهنگ و دهن شیروی من در فغای توام
 (سگی با حرف وحدت) طعمه بیه جگ معناسنه دو (بی بهره نصیب سز
 دیمکدر) (برادات ظرف) (در قیودیمکدر) (در وازه شهر قیوسی دیمکدر
 ایستاده) (ماضین فمدر طولومش معناسنه) (بود ادات ماضی) (دید
 فعل ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر) (که حرف بیان) (قرصی
 یا حرف وحدت) (قرص چورک دیمکدر) (چکر دان کردن
 دونه دونه دیمکدر) (بیرون آمد جفدی دیمکدر) (بجرا با حرف
 صله) (تهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (دنبال وی لامبه دنبال بونده آرد معناسنه در) (وی قرصه
 راجعدر) (دوان صفت مشبیه به کن دیمکدر) (دوان شد سکرندی
 دیمک اولور) (آواز داد جاعردی دیمکدر) (که حرف بیان) (قوت تن
 لامبه) (قوت روان ده بویه اولکی و اولک نشدیمبیه ثانی تخفیفیه ازق
 دیمکدر) (روان جان معناسنه) (آرزوی دل لامبه) (آرام جان کنلت
) (بکجا کرده یا حرف خطاب همزه حرف توسل) (ایلیش سین دیمکدر
) (بکجا با حرف صله آورده یا حرف خطاب کنورمش سین دیمکدر
) (بیابان معروف) (باجعی یا حرف مصاحبت یا حرف وحدت
) (سرهنکان الف نون ادات جمع) (سرهنک جری باشی دیمکدر
) (از کرکان اتی پیاندر که ازمن بیانبه معناسنه) (آشنایی یا حرف مصدر
 آشنلق دیمکدر) (دارم فعل مضارع متکلم وحده اثباتدن عبارتندر
 بنم وارد دیمکدر) (احرام بونده) (استه به مقارنته نیت قطعیدن
 عبارتندر) (مرا را ادات مفعول) (مترسان فعل نهی متعددی مفرد
 قورفته دیمکدر) (که ادات تعلیل) (یکام نهنگ یا حرف صله کام دماغ
 معناسنه) (نهنگ تمساح دیمکدر کام نهنگ لامبه) (دهن شیرده بویه) (روی
 فعل مضارع مفرد مخاطب کیدر سین دیمکدر) (فقای تو لامبه
) (محصول ترکیب) (برکلب هر یسه جکدن نصیب سز یعنی آج شهرک
 دیو در وازه سنده طورمش ایدی کوردیکه بر چورک اتمک دونه دونه

یعنی یوارانه یوارانه شهر دن چبقدی و صحرا به یوز قودی یعنی توجّه
ایلدی سگ انک اردی صیره سکرندی و چاغردیکه ای تشک قوتی
و چانک آزیغی و کولک اردوسی و ووحک آرام و راحی نزه
عزیمت ایلش سین و نه ستمه توجّه ایلش سین دیدی بو پسا پانده
کرکان و پلنگان دن اولان سرهنک کردن بر جمع ایله آشنالقم واردر
انلری زیارته نیت ایلشم سگ دیدی بی قورقمه زبرا اگر تمساحک
دماغنه وارسلانک اغزینه کیدر ایسک بن سگ قفاکمه بم یعنی
آرد کدن ابرلم (مصراع) براقم قیسد زلفک لایق زنجیر اولور سمد
(قطعه) کر کرد جهان همه بگردی * ساکن نشوم زجست
و جویت * کرادات شرط (کرد جهان لامیه جهانک اطرافنی) همه
دوکل دیمکدر (بگردی باه نا کید ایله فعل مضارع مفرد مخاطب
دولانه سین دیمکدر) ساکن نشوم دوره بم دیمکدر (جست و جو ارامق
مضاسینه مرکیدر) (محصول بیت) اگر جهانک چوره سنی مجموعی
دولانرا یسک سنی ارامه دن دوره بم حاصلی مدت عمرمه بن سنک
آرزو کدن حالی اولدم هر نه نیره کیده رسی بنده کیدرم (عروض)
بوقطعه بحر هزج مسدس اخرب مقبوض و محذوفدر که مفعول
مفاعیلن فعولن اولور (قطعه) آنانکه جز بیان نبود زنده جانسان *
دارند رو بخد مت دونان برای نان * آنانکه انلر که دیمکدر (بیان
با حرف مصاحبت) (نمود فعل نفی مستقبل اولیه دیمکدر) (زنده زانک
کبر یله دیری دیمکدر رسی مضاسینه) (جانسان انلرک جانی دیمکدر
(دارند فعل مضارع جمع غائب) (رو بوز دیمکدر) (بخد مت دونان
لامیه با حرف صلوة الف نون ادات جمع دنیلرک خدمتیه دیمکدر
(برای ادات تعلیل) (محصول بیت) انلر که اککلک غیری ایله انلرک جانی
دیری اولمز یعنی حیاتی اکل و شریده یلنلر دنیلرک خدمتیه یوز طوئرلر
اتملک ایچون * کرفی المثل زدست کسان صید قفا خورند * همچون
سگ گرسنه دوند از قفای نان * کرادات شرط (فی المثل مثللا دیمکدر
(دست کسان لامیه خلقک المیدن دیمکدر) (قفا بونده سلطه مضاسینه هر
(خورند فعل مضارع جمع غائب بر رسته دیمکدر) (هم ادات نا کید
(چون ادات تشبیه) (سگ گرسنه ییلنه آج کلبدکی دیمکدر) (دوند

فعل مضارع جمع غائب سکر در (سکر در) (هفتای نان بیانیہ اتمک
 آردی صرہ دیمکدر (محصول بیت) اگر مثلاً خلقک لندن یوز سلہ دہ
 بیرلایسہ اچ کاب کی اتمک آردی صرہ سکر در (عروض) بوقطعه
 بحر مضارع انخرپ مکفوف مقصور در کہ مفعول فاعلات مضاعیل
 فاعلات اولوز * پنج پایک را گفتند چرا بشکل کج پیکران افتادی
 و پای در میان کج روی بنهادی گفت از مار نجریہ داشتہ کہ با آن راستی
 و راست روی ہمیشہ از سنک جفا سر کوفتہ است با از زخم ستم دم بریدہ *
 پنج پایک ینکج دیمکدر (را ادات صرہ) چرا نیچون دیمکدر (بشکل
 کج پیکران بیانیہ با حرف نظرف شکل ہیأت معناسنہ در کج پیکر
 ترکیب توصیفدر پیکر صورت معناسنہ اکری صورتی دیمکدر الف فون
 ادات جمع اکری صورتی لیر شکلندہ دیمکدر (افتادی فعل ماضی مفرد
 مخاطب واقع اولدک دیمکدر) پای مبتدا (بنهادی خبری) در حرف صرہ
 (میان کج روی بیانیہ میان آورنہ معناسنہ بعض نسخندہ میدان واقع
 اولمشدر) بجز و وصف ترکیبدر اکری کیدی دیمکدر نامعقول حرکتندہ
 مصطلحدر یا حرف مصدر (بنهادی باء تأکید ایلہ فعل ماضی مفرد
 مخاطب (مار میلان دیمکدر) بجز بہ داشتہ صنادم دیمکدر (کہ حرف
 بیان) با آن یا حرف الصاق سببی متضمن (راستی باء مصدر بہ ایلہ
 طوغر و اق دیمکدر) راست برو وصف ترکیبدر طوغری کیدی
 دیمکدر یا خود حرکت مقبولہ مصطلحدر یا حرف مصدر (ہمیشہ
 دائما دیمکدر) سنک جفا بیانیہ (سکر کوفتہ باشی خافش یعنی از بیلش
 از زخم ستم بیانیہ ظلم از چندن دیمکدر) دم بریدہ قوری کسلس دیمکدر
 (محصول ترکیب) ینکجہ دیدیلر نیچون اکری صورتی لیر شکلندہ
 واقع اولدک و کجرو لک آورنہ سنہ یا میداننہ افاق قودک یعنی عدم
 استقامتہ حیل ابلدک دیدی میلاندن تجربہ ایلدم کہ اول طوغر بنق
 و راسترو لک یعنی استقامتی سببہ دائما جفا طاشندن باشی اولمشدر
 با ستم بازہ سندن قوری کسلس وقوئمشدر (قطعه) ہر چاری
 بصورت خود کردد لکشکر * اورا چو جان کشند در اغوش خوش تنک *
 بصورت خود بیانیہ یا حرف نظرف کنندی صورتندہ دیمکدر (کرد
 فعل مضارع مفرد غائب اولہ دیمکدر) آشکار فاعلی (اورا را ادات

مفعول او پری به راجعدر (جو ادات تشبیه) کشند قح کاف ایله فعل
 مضارع جمع غائب چکرلر دیمکدر (دراغوش خویش لامیه کندی
 قوجاغنه دیمکدر (تنگ بونده مصصق دیمکدر (محصول بیت)
 هر نه بیرده که پری کندی صورتده آشکار و ظاهراوله اتی جان کپی
 مصصق کندی قوجاغنه چکرلر حاصلی صورت زینساده کوزندوکی
 ایچون هر کس میل و استک ایلمر * هر جا بشکل راست براید بسان مار *
 سنکین دلان ز دورزدندش بیچوب و سنک * بشکل راست بیانیه با
 حرف مصاحبت طوغری شکل ایله دیمکدر (آید ظاهر اوله (بسان مار
 ییلان کپی دیمکدر (سنکین دل وصف ترکیبدر طاش کوکلی دیمکدر
 مر جنس معنایه الف نون ادات جمع (زند فعل ماضی جمع غائب
 شین مار راجعدر (محصول بیت) هر نه بیرده پری شکل مستغیده
 ییلان کپی ظاهر اوله طاش کوکلی لرائی اوزاقدن دکنک و طاش ایله
 اورلر (عروض) بحر مضارع معلوم (حکایت) غوی از چفت خویش
 جدا مانده و محنت بی چفتیش بر کار در بانشانده هر سو نظری می
 انداخت و خاطر غمیده خود را از غم بی چفتی می پرداخت ناکهان *
 غوی با حرف وحدت غوک قور بغه دیمکدر (محصول ترکیب)
 بر قور بغه کندی چفتشدن جدا دوشمش ایدی و حفت سزک محنتی
 در با کارینه اوتورنش ایدی هر طرفه نظر ایلمر ایدی و کندونک
 غم کورمش خاطرینی چفت سزک غمندن ایلاردی آنسزین (مثنوی)
 ماهی دید دره بیانه آب * همچون آب روان روان بشتاب * ماهی
 بانه ثانی حرف وحدت ماهی بانه اصلیه ایله بالی دیمکدر (دید فعل
 ماضی مفرد غائب کوردی دیمکدر (میان و میانه اوره دیمکدر (آه
 اضافت لامیه (هم ادات تأکید) (جو ادات تشبیه) آب روان افار صو
 دیمکدر (روان صفت مشبهه کیدی دیمکدر (بشتاب با حرف
 مصاحبت بشتاب عجله دیمکدر (محصول بیت) ترکیب هر بوطدر
 قور بغه آنسزین صویک اوره سنده بر بالی کوردی افار صوکی
 عجله ایله کیدی * همچو مراض از سبیکه سیم * اطللس سطح آب
 از و بدویم * همچو ادات تشبیه (مراض بحر یف ابدوب مقص
 دیرل (سبیکه سیم لامیه کومش سبیکه سی یعنی دوکه کومشدن

دیمکدر (اطلس سطح آب بیابنه و لامبیه (اطلس معروف سطح
 بونده تاوان دیمکدر اوست معناسته در صویک اطلس کی اولان
 سطحی دیمکدر (از من معنیاسته) (اوماهی به را جعفر (بد و نیم
 ایکی پارچه دیمکدر (محصول یت) اول ماهی دوکه کومشدن
 مقراض کی ایدی اطلسه سائل اولان سطح آب لندن ایکی پارچه
 اولوردی یعنی صوبی یله یاره کزردی * یاچو این علالی از کم
 وکاست * مقابل یجنش از چپ و راست * یا حرف تردید (چو ادات
 تشبیه (این امین دیمکدر (هللی یا حرف تنکیر هلال آیت ایکی می
 اوجی زمانی کی اولان زمانه دیرلر (کم وکاست عطف تفسیریدر
 اکسلک معناسته) (متایل نازیله صالخفه دیرلر (یجنش یا حرف
 مصاحبت (از ادات صله (محصول یت) اول ماهی اطلس سطح آبی
 ایکی یاره ایدن کومش مقراض ایدی یا خود اکسلکدن و نقصاندن
 امین اولان هلال کی صوله صافه جنبش ایله متایل ایدی * چون
 غولک ویرا یدید خاطرش بصحبت وی کشید قصه بی معنی خود را
 در میان آورد و از وی طلب مصاحبت کرد ماهی گفت مصاحبت را
 مناسبت دریاست است و مصاحبت نامناسب صحبت را ناشایست
 مرا با توجه مناسبت مرا جادر قدر دریا و ترا منزل بنگار ساحل مرا
 دهان خاموش و ترا زبان پر از خروش ترا قبح لقاسیر بلاهر که شکل را
 ینسد نخواهد که باتو نشیند و مرا حسن منظر سرمایه خوف و خطر
 هر جا که بحیال من دیده را فروز دو چشم طمع در وصال من دورد
 مرا غان آسمان در هوای منسد و وحوش صحرا سودای من سیادان
 گاه چون دام در جست و جوی من با هزار دیده و گاه چون شست
 از بار آرزوی من پشت خجسته این بگفت و راه قدر دریا برداشت
 وضولک را بر ساحل تنها بگذاشت * چون ادات تعلیل (وی ماهی به
 راجعدر (را ادات مفعول (یدید یا تا کبد ایله فعل ماضی مفرد
 غائب کوردی دیمکدر (خاطرش شین ضمیر غولک راجعدر (بصحبت وی
 لامبیه یا حرف صله (کشید فعلی ماضی مفرد غائب چکندی دیمکدر
 (قصه بی چفتی خود بیابنه و لامبیه یا حرف مصدر (را ادات مفعول
 کندونک چفت سزلک حکایتی (در میان آوردن به کنوردی

یعنی حکایه‌ایلدی دیمکدر (ازوی وی ضمیر ماضی به راجعدر) طلب
مصاحبت مصدرک مفعولنه در (مصاحبت را اراادات صله) در حرف
یا یکید (بایست کرک معناسنه) سین و اادات خبر (ناحرف توصیف
نقی) (صحبت زل اادات صله) (ناحرف نفی) (شایست لایق معناسنه) سین
و اا مقدر لایق دگلدیر دیمکدر (می اراادات تخصیص بنم دیمکدر) (باتو
با حرف مصاحبت) (چه اادات استفهام انکاری) (می اراادات صله جائز
دیمکدر) (قعود یا لامیه دکرک دیی دیمکدر) (ترا اادات صله) (کار
(ساحل لامیه ساحل دکرک کاری دیمکدر) صیغ معناسنه) (می اراادات
تخصیص) (خاموش خاکست معناسنه) (ترا اادات تخصیص) (پر خروش
یونده فریاد و فغاندن غیثوتندر) (ترا اادات صله) (فجح لقا چرکین
چهره معناسنه) (سیر بلا بیانیه بلاقلعانی دیمکدر) (شکل ترا لامیه
را اادات مفعول) (یند فعل مضارع مفرد غائب کوره دیمکدر) (نخواهد
فعل مضارع منی مفرد غائب استمر دیمکدر) (که حرف بیان) (باتو
با حرف مصاحبت) (نشیند فعل مضارع مفرد غائب او توره دیمکدر
(می اراادات صله) (حسن منظر مصدرک مفعولنه منظر چهره معناسنه
(سرمایه خوف و خطر عطف تفسیری و معلوم) (هر که هر کس که
تفسیرنده) (بجمال من لامیه) (با حرف مصاحبت) (دیده کوز دیمکدر
(ترا اادات یا یکید) (افروزد فعل مضارع مفرد غائب شعله لندیره دیمکدر
(چشم طبع بیانیه) (وصال من لامیه) (دوزد فعل مضارع مفرد غائب
دیگر دیمکدر) (دوزیدنن یاد و خنن دن خازایه قلب اولنمشدر
افروزد ده بویلددر) (می غان اسمان لامیه) (هوای من ده بویله هوا
محبت معناسنه در) (نور و دال اادات جمع خبر) (وحوش صحرا لامیه
صحرانک وحشی لی دیمکدر) (سودای من لامیه بنم عشقده دیمکدر
(نون و دال رعایت سجع ایله حذف اولنمشدر) (گاه بعضی وقت
دیمکدر) (چون اادات تشبیه) (دام نوزاق) (جست و جوی من لامیه
بنی طلبده دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (هزار بیک دیمکدر) (چون بنه
ادات تشبیه) (شست شینک فتحیله بالق آغی دیمکدر) (بارا ازوی من
لامیه لردر بنم آرزومک یو کندن) (بشت ارقه دیمکدر) (خجیده ماضیدن
قسمدر بوکلش معناسنه) (این بو کلامه اشارتدر) (راه قعزدر بالامیه لردر

(برداشت فعل ماضی مفرد غائب بونده طوتدی دیمکدر (غولک را را
 ادات مفعول (بکذاشت ترک ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه
 قور بغه بالغی کوردی خاطری ائک صحبته چکنندی یعنی میل ایلدی
 وکندینک اش سیرای حکایه سنی اورتیه کتوردی و بالقدر مصاحبت
 طلب ایلدی بالتی دیدی مصاحبت مناسبیت کرکدن و مناسب اولیان
 صحبت لایق دکلدر بنم سنک ایله نه مناسبتم واردر یعنی یوقدر بکا مکان
 قمر در بادروسکا منزل صبح کاردر بنم اغزم خاموش و سنک دلت پرخروش
 سکا چرکین چهره بلا فلکاندر هر کیمسه که سنک شکلی کوره سنکله
 استر که اونوره یعنی اتور یعنی استمز و بکا کوزل چهره خوف و خطر
 سرمایه سیدر یعنی کوزل لکله بلایه اغرامشدر هر کیمسه که بنم جالمه کوزی
 شعله نه یعنی یوزمه بغه طمع کوزینی بنم وصاله دیگر حاصلی وصال
 طمع ایلر آسمانک قوشلری بنم آرزومده دیرل و صحرانک وحش لری بنم
 عشقده دیرل صیادر بعضی کره بنی طلیده آغ کی ییک کوز ایله اولور
 یعنی کمال دقت ایلر وگاه اولته کی بنم آرزوم یوکنندن ارقه لری یوکیلور
 اضطراب چکرل دامه هزار دیده اولته به پشت خجسته مرعاتلری
 غایت لطیفدر تیر بونی دیدی ودر بانک دیی یولینی طوتدی و غولکی کارده
 یالکزن راقدی (قطعه) یا کسی منشین که نبود باتودر کوهر یکی * رشته
 پیوند صحبت اتحاد کوهر سنت * باحرف مصاحبت (کسی باحرف وحدت
 منشین نمی حاضر مفرد اوتورمه دیمکدر) که حرف رابط (نیود فعل
 نفی مضارع دمفرد غائب اولیه دیمکدر) باتو باحرف مصاحبت (کوهر
 اصل دیمکدر) یکی بر دیمکدر (رشته پیوند صحبت لامیه و یانیه) رشته
 ایلک پیوند مطلق ایاق باغنه دیرل (اتحاد کوهر مصدرک فاعلنه در
 اتحاد بر اولیق (محصول بیت) بر کیمسه ایله اوتورمه که سنک ایله اصلده
 بر اولیه یعنی هم جنس اولیه صحبت باغتنک ایلکی اصلک بر اولیسیدر
 یعنی هم جنس اولیقدر * جنس را با جنس و بانا جنس اگر کیری
 قیاس * این یسان آب و روغن وان چوشیر و شکر است * جنس را
 را ادات مفعول (با جنس باحرف مصاحبت) بانا جنس باحرف صله
 نا حرف توصیف نفی (کیری فعل مضارع مفرد مخاطب طوتسین
 دیمکدر این نا جنسه اشارتدر (يسان ادلت تشبیه (آب صو) روغن

باغ دیمکدر (آن جنسه اشارت در (شیر سوخت دیمکدر) محصول پخت)
 جنس جنس ایله اولمقلقی ناجنسن ایله اولمقلقه اگر قباس و تمیل
 یوورسین یو یعنی جنسک تا جنسن ایله اولمقلقی سو ایله بالغ کبدر یعنی
 اصل الامواج ایله و اول یعنی جنسک جنس ایله اولمقلقی سو ایله شکر
 کبدر یعنی کالایله منزه کبدر (عروض) معلوم (حکایت) کبوتر را
 گفتند چو نشیند که تو دو بچه دیش یاوری یغومرغ خانگی بریشتر
 در آن قدر و نیازی گفت بچه کبوتر غدا از حوصله پدر و مادر بخورد
 و چو ز مرغ خانگی از هر فرقه بر راه گذرد یک حوصله غدای دو بچه
 پیش نشویند و از نیم منزله در روزی بر هزار چو زه توان کشاد *
 کبوتر کوکر چین دیمکدر را ادا صله (گفتند فعل ماضی جمع غائب
 دید بیلر دیمکدر (چون) دو بچه ایله همچون دیمکدر (که حرف بیان (بچه
 یا و چیم عجمه ایله یاوری دیمکدر) پیش باه عربیله زیاده دیمکدر (یاوری
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کنوز مرسن دیمکدر (چو ادا تشبیه
 (مرغ خانگی طاووق دیمکدر (بر ادا صله (دیشتر باه عربیله زیاده رک
 دیمکدر (ان ایکی به اشارت در (نداری نفی خط ابدن عیار در و استفهامی
 متضمن (قدرت نداری قدر یک یوقیدر دیمک اولور (بچه کبوتر لامبه
 (حوصله پدرده لامبه) (حوصله خورسقی دیمکدر (بخورد بله تا کید
 ایله فعل ماضی مفرد غائب بیر دیمکدر (چو زه بلج دیمکدر ما بعد بنه
 اضافتی لامبه (منزله معروف (بر حرف ظرف (گذرد او غرایه دیمکدر
 (غدای دو بچه لامبه) (دیش باه عربیله زیاده دیمکدر (توان داد
 و بر بیسر در دیمکدر (نیم یارم دیمکدر روزی با حرف و حدث (توان کشاد
 آچلسر در یعنی اشیرار دیمکدر (محصول ترکیب) کوکر جیتد دید بیلر که
 نیچوند که سن ایکی بلوریدن زیاده کنوز مرسن طاووق کی اندن زیاده
 قدر یک یوقیدر دیدی کوکر چین یاوری بی غدای اناسنک و باباسنک
 قور طغندلر میر و طاووقک بلجینی هر منزله دن بیر که بولده او غریه یعنی
 راحت کلینکی منزله دن کبوتر قورسقی ایکی یاوریسه و بر زیاده و بر و بر
 یارم منزله دن بر کونده یک بلجیه اشمنک دیمکدر (قطعه) خواهی که
 شوی حلال روزی * هخانه مکن دیال به یاز * محصول پخت)
 استر ایسک که حلال روز قلی اوله سیر عیال بینیلوی اودش ایله عیال دیو

شتر را نفقه بینی و وزن بیکه لازم اولان اشخاصه دیر * دانی که درین
 سرا چه تنک * حاصل یلور دلال بسیار * (مخصوصا بیت)
 یلور سین که یولان سیرا چه ده یعنی عالم دنیاده دلال حقوق حاصل
 اولمز دلال صرف نادر یولور (مروض) معلوم معمول مفاصل
 افعول (حکایت) که چشکی خانم مودری خود را یلور به ایت و در فرجه
 آشیان لک لک خانه ساخت یلوی گفتند ترا چه مناسبت که با چنه
 بدین حقیری با جانوری بدان برزی همسایه باشی و خود را باوی
 در محل اقامت و منزل استقامت هم پایه داری گفت من نیز این قدر
 دایم امید آنسته خود را عمل نتوانم در همسایگی من ماریست که چون
 هر سال بچکان آوردم و بخون چکری بوزم ناگاه در خانه من تازد
 و بچکان من قوت خود سازد امثال انوی کریمتو ام و در دامن دولت
 این بزرگ او بخته ام امید میدارم که داد مرا از وی بستاند و چنانکه
 هر سال بچکان مرا قوت خود گردانیده است امسال و را قوت بچکان
 خود گرداند * که چشک کاف عریک صمله و نونک سکونی و جیک
 نماله سیر چه دیدکاری قوشدر (باز پرداخت) بر اقدی (مخصوصا ترکیب)
 بر سر چه حکندی ارت ایله نائل اولد یعنی خانه سنی بر اقدی و لیلک
 یووه سنک دلکنده خانه بادی سیر چه به دید یلور سگانه مناسبت
 بو حقیر ایدم چشه ایله بو اولو ایدم جانور ایله به فوکشو اوله صیف
 و کنیدی انک اکننه جک محله و طوره حق منزلتده مرتبه دش
 طو به سین دبدی بن دخی بو قدر یلورم اما کنیدی بیلدیکم ایله عله
 فاندرا و له هم بنم فوکشو لغده بریلان وارد که چونکه هر سینه یاور یلور
 کتور رم و خون چکره بتسلم انسر بنم خانه مه سکر در و بنم
 یاور یلرمی کند و به آریق ایلر بویت لی اندن فایچشم و بو اولونک
 دولتی انکینه بالشمشم امید ایدر عکه بنم حقیمی اندن اله و انجیلنه که
 هر ییل بنم یاور یلرمی کند و به آریق ایلشدر یعنی بنم یاور یلرمی
 ییدیکی کی بو ییل انی یعنی ییلانی یاور یلرینه ازیق ایلنه (قطعه) چور و یاه
 در یشنه شیر باشد * زید این از زخم چنکال کرکان * چو ادا تعلق
 (یشنه یاه عریله میشه دیمکدر) شیر ما ضاف لامیه (زید زام مجهمک
 کسری و انالک قجیله فعل مضارع مفرد ثانی دیر یلور یعنی کتور

دیمکدر این امین دیمکدر (محصول پیت) چونکد داکوار سلاک مبشه سنده
 اوله فوردرلک جنکال یاره سندن امین کچنور یعنی انک سایه سنده مستخرج
 اولور * ز پیداد خردان امان باید انکس * که کیرد وطن در جوار بزرگان *
 پیداد خردان لامیه پیداد ظلم معناسنه در (خرد خاء میجه نیک ضمیمه اوفوق
 دیمکدر الف نون ادات جمع) باید فعل مضارع مفرد غائب بولور دیمکدر
 (که حرف رابط) کیرد فعل مضارع مفرد غائب (وطن مکان معناسنه در
 (جوار بزرگان لامیه اولورک یاننده دیمکدر (محصول پیت) اوفق اولورک
 ظلمیدن اول کیمسه امان بولور که اولور کتنده مکان طوبه (عروض)
 یوقطعه بحر تقارب من سالد که دیت کره فحول اولور (حکایت)
 سیک را کتند سبب چیست که در خطه که تو باشی کدا کرد آن نتواند کشت
 و بر هر آستانه خسی از انجا نتواند کشت گفت من از حرص و طمع دورم
 و به بی طبعی و قناعت مشهور از خوانی بلب نانی قانع و از برای از خشک
 استخوانی خرسند اما کدا سفره حرص و طمع است و مدعی جوع و منکر
 شمع نان یک هفته اش در اینان و زبانش در طلب نان یکشنبه جنبان
 غدا ای ده روزه اش در پشت و عصای در یوزه اش در مشت قناعت
 از حرص و طمع دورست و قانع از حرص طماع نفور * سیک را را
 ادات صله (که حرف پیان) خانه یا حرف وحدت نوعیه همزه
 حرف توسل (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) کدا
 و بلنجی دیمکدر (کرد آن لامیه آن خانه به اشارت اول خانه نک
 اطرافنی دیمکدر) نتواند گذشت دو نیمه قلدر اولور دیمکدر (آستانه
 یا حرف وحدت نوعیه) همزه حرف توسل آستانه اشک دیمکدر (بنه
 سرایدن عب ارندر) خسی فعل مضارع مفرد مخاطب یانه سین
 دیمکدر (نتواند گذشت یکمه که قادر اوله مز دیمکدر) خوانی یا حرف
 وحدت خول سفره دیمکدر (لب نانی یا بنه حرف وحدت لب نان
 انک دیلی دیمکدر) بریانی یا حرف وحدت (خشک قور و دیمکدر
 استخوان یک یا حرف وحدت) خرسند قانع دیمکدر (مخمره باد هوا
 خد متکاره و مسخره به دیر) (حرصه اضافت لامیه) (مدعی جوع
 فاعلک معنونه در) منکر شمع ده بویه اجلق دعوی ابدی و طوقلنی
 منکر دیمکدر (نان یک هفته اش پیانه و لامیه شبن ضمیر کدایه

دیز *
 ز *
 پیداد خردان
 معلوم
 در بزرگان
 راجع
 به
 ی
 ی
 م
 سنده
 وی
 اصل
 و
 برافقی
 خانه
 دید
 به
 جوق
 ما
 که
 ز
 دل
 هم
 فی
 فی

راجعند انك بر هفته لك اتمك ديمكدر (اتبان طفر حرق معناسنه در
 (طلب نان بکشیه مصدرک معنونه و بیانیه بر کیکه لك اتمك طلبی
 ديمكدر و یکشیه هفته ده اولان هاء رسمیلر حصر و تخصیص ایچوندن
 بدی گونه حصر اولایغندن هفته دیرلر پنجه ده بویه در (جنبان
 صفت مشبهه در اوینادیجی ديمكدر (غدا ی ده روزه بیانیه اون کونلک
 غدا یی ديمكدر روزه هاسی ده سابق کیه در (بشت ارقه ديمكدر
 (عصای در یوزه بیانیه در یوزه دیلمه معناسنه در (مشت همک ضعیله
 اوج ديمكدر (نفور جهول وزنی اوزره مبالغه فاعلدر زباده نفرت
 ایدیجی معناسنه (محصول ترکیب) کلبه دیدیلر سبب ندر شول بر خانه ده که
 سن اوله سین دیلنجی انك اطرافنی دولانغه قادر اوله مزوهر شول بر آستانه
 اوزره که یانه سین اول محلدن کچمکه قادر اوله مرکب دیدی بن حرص
 و طمع مدن اوزاغم و طمع سزاق ایله وقناعت ایله مشهورم بر سفره دن
 پردیلر اتمکه و پر بریاندن بر قورو ککه قائم اما دیلنجی حرص و طمعک
 یاد هوا خد متکار بیدر یا خود مسخره سبدر واجلق دعوا اید یجیدر
 و طوقلغی انکار اید یجیدر انك بر هفته لك اتمك طفر جضده و دیلی
 بر کیکه لك اتمك طلبنده اوینادیجیدر یعنی بر هفته لك اتمکی و ارا بکن
 ینه بر کیکه لك اتمك طلب ایلر اون کونلک غذا ارقه سنده و دیلنجی لك
 عصاسی آوجنده قناعت حرص و طمع مدن بعید در وقناعت ایدیجی
 طمع ایدیجی حرص مدن نفرت اید یجیدر (قطعه) در هر دلی که
 عز قناعت نهاد پای * از هر چه بود حرص و طمع رایست دست *
 دلی با حرف وحدت (که حرف رابط صفت (عز قناعت بیانیه (نهاد
 فعل ماضی مفرد غائب قودی ديمكدر (بود ادات ماضی (را ادات
 تخصیص (یدست بیه تا کید ایله فعل ماضی مفرد باغلدی ديمكدر
 (دست معنوی (محصول یت) هر بردله که قناعت عزنی پای قودی
 یعنی مستقر اولسی هر نسنه دنکه وار ایدی حرص و طمعک الینی
 باغلدی کوکلده اولان شیلردن طبعی کسیدی * هر جا که عرضه
 کرد قناعت متاع خویش * بازار حرص و معرکه آزار شکست *
 هر ضه هاء رسمی علامت نقلدر لفظ عربی بی عجم استعمال ایلد که
 بعضا بویه هاء رسمی ایله استعمال ایدرلر (متاع خویش بیانیه

(باز از حرص بیایه) (معركه آزده بویه معركه جنگ پری دیمکدر اما جنگ ده استعمیل ایدر لر) (آز حرص معناسنه در) (را ادات مفعول) (شکست فعل ماضی مفرد قرلدی دیمکدر) (محصول بیت) (هر برده که قناعت کندی متاعنی عرض ایله حرص بازاری و آزمعركه سی قرلدی) (حکایت) (رو باه بیچه بامادر خود گفت مرا حبیله بیاموز که چون یکشا کش سک در مانم خود را ازو برهانم گفت از حبیله فراوانست اما بهترین همه آنست که در خانه خود بنشین نه اوز بایند و نه تو اورا بینی * بیچه حبیله) (یاری حرف وحدت همزه لر توسل) (بیاموز باه تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب او کرت دیمکدر) (که حرف رابط) (چون ادات تعلیل) (یکشا کش با حرف ظرف چکش و دو کش معناسنه در) (سکه اضافت لامیه) (در مانم عاجز قالم دیمکدر) (خود را ادات مفعول برهانم) (باه تا کید ایله فعل مضارع متکلم وحده قور تارم دیمکدر از را) (را ادات صله) (محصول ترکیب) (بر دلکو باور یسی کند و اناه سنه دیدی بکار حبیله او کرت تعلیم ایله که چونکه کلبک چکشنده عاجز قالم کندیمی اندن قور تارم دیدی اکا حبیله بولدر و چوقدر اما اعلاری اولدر که کندی او کده اوتوره سین نه اوسنی کوره و نه سن آتی کوره سین (قطعه) * چو باتو خصم شود سقله نه از خردست * که در خصوصت او مکر و حبیله ساز کنی * (جوادات تعلیل) (با حرف مصاحبت) (سقله) یاسی حرف وحدت همزه لر توسل (محصول بیت) (چونکه سنک ایله پر سقله خصم اوله عقلدن دکلدر اناک خصوصتده مکر و حبیله دوزه سین * هزار حبیله توان ساخت و زهمه آن به * که هم ز صلح و هم جنگش اختراز کنی * (محصول بیت) (یک حبیله دوزمک ممکندر و جله سندن اول یکدر که اناک هم صلح ندن هم جنگ ندن یعنی بار شمع ندن د و کوشمک ندن اختراز واجتناب ایده سین (حکایت) سرخ زنبوری بر منج عسل زور آورد ناو را طعمه خود سازد بزری درآمد که باوجود این همه شهد و عسل مراچه قدر و محل که آنرا بگذاری و بمن آری زنبور گفت اگر آن شهدست تو شهد را کافی و اگر آن عسل است تو سر چشمه آتی * سرخ زنبوری با حرف وحدت) (سرخ زنبور قرل آریدر که اشک آریسی دیمکله معر و قدر) (منج بال آروسی دیمکدر

(تا) ادات تعلیل (ویرا اادات مفعول) (وی منجه راجعدر) (طعمه خود
 بیایه) (سازد بویه پر زده ایله دیمکدر) (بزاری یا حرف صله یا حرف
 مصدر فریاده دیمکدر) (باوجود این همه شهد یوقدر بالک وجود یله
 یله دیمکدر) (مرارا اادات تخصیص) (که حرف بیان) (انرا اادات مفعول
 آن عسله راجعدر) (بگذاری ترك ایده سین) (بمن یا حرف صله) (آری
 فعل مضارع مفرد مخاطب کنوره سین دیمکدر) (شهد را اادات
 تخصیص) (کافی یا حرف خطاب معدنی سین دیمکدر) (سرچشمه
 منبع دیمکدر) (آنی یا حرف خطاب) (محصول ترکیب) (باشک آروسی
 بال آروسته زور کنوردی یعنی غلبه و هجوم ایلدی تا کیم اتی کندویه
 طعمه ایله فریاده کلدیکه یوقدر شهد و عسلک وجود یله یله بنم
 نه قدر و مرتبم واردر که بالی ترك ایده سین و بکا زور کنوره سین
 آری دیدی اگر اول بال ایسه سن بالک معدنی سین و اگر اول عسل ایسه
 سن انک منبعی سین) (قطعه) (ای خوش آن مرد حقیقت که زیغلم
 و سلام* روتباید بسوی مانده و صل رود*) (محصول یت) (ای خوش
 اول حقیقت مردی که یعنی اهل حقیقت اولان کیسه خبر و سلامدن
 یوز چو بر و وصل سفره سی جاننه کیدر یعنی سلام و خبر ایله مثلند اولان
 بلکه وصال معشوقه میل ایدر*) (اصل چون روی نماید پس پرده فرع*)
 فرع ربابا گذارد بسر اصل رود*) (محصول یت) (اصل چون فرعک
 پس پرده سندن یعنی ماو راسندن یوز کو ستره فرعی ترك ایدر اصل
 سوداسنه کیدر یعنی اصل اولدینی محلی مشاهده استنبی کی فرعی
 ترك ایلر) (حکایت) (مور را دیدند که بزور مندی بکر بسته و ملخی راده
 برابر خود برداشته بتعجب گفتند این مور را ببینید باینی ناتوانی بطری را
 باین کرانی چون میکشد مور چون این بشنید بخندید و گفت مردان
 یار را بنبروی همت و بازوی حبت کشند نه بقوت تن و خنکامت بدن*)
 (موری) (یا حرف وحدت) (زادات مفعول) (دیدند فعل ماضی جمع غائب
 کور دیلر دیمکدر) (بزور مندی یا حرف صله یا حرف مصدر) (مند
 اادات نسبت زور لولفه) (بکر بسته بل بغلش دیمکدر) (ملخ چکر که
 دیمکدر جراد معناسنه یا حرف وحدت) (دهاون دیمکدر عشر معناسنه
 برداشته) (فالدرمش دیمکدر) (بتعجب یا حرف مصاحبت) (مور را اادات

مفعول (بینید بآه تا کید ایلله فعل مضارع جمع غائب کورک دیمکدر معلوم اوله که یونتا کید دیدیکمز بار مجموعی است تقابله در مضارع ده اولان معنای استقبالی تا کید ابتدییکی ایچون تا کید اطلاق اولندی تنه کیم روضه اولده یسان اولندی (باین یا حرف مصاحبت) (نا توان ضعیف یا حرف مصدر) (بار جل معناسنه) (یا حرف وحدت) (را ادات مفعول) (باین یا حرف مصاحبت) (کران آغر دیمکدر تغیل معناسنه یا حرف مصدر) (چون نیجه دیمکدر) (می ادات حال) (کشد فعل مضارع مفرد غائب جکر دیمکدر) (چون ادات تغیل) (بشنید بآه تا کید ایلله فعل ماضی مفرد غائب ایشندی دیمکدر) (بختنیدده بویه کولدی دیمکدر مردار) (میتدا مردل دیمکدر) (بار را را ادات مفعول بوی دیمکدر بنیر وی همت) (بیانیه یا حرف مصاحبت) (نیرو قوت دیمکدر) (بازوی حبت ده) (بیانیه حبت غیرت دیمکدر) (کشنند فعل مضارع جمع غائب جکر دیمکدر) (بقوت تن یا حرف مصاحبت اضافت لامیه) (ضخامت بیو کلک دیمکدر) (محصول ترکیب) (برقر نیجه بی کوردیلر که زور لولقه ییل باغملش و کندیک اون برابری بر جکر که بی فالدر مش تعجب ایلله دیدیلر یوقر نیجه بی سیر ایلله بوضه مفلک ایلله بورتیه آغر بر بوی نیجه جکه بور قر نیجه چونکه بونی ایشندی کولدی و دیدی مردل بوی همت قوتیه و غیرت باز و سله جکر و وجود قوتیه ویدن بیو کلکیله دکل (قطعه) * یاری که آسمان وزمین سرکشید لزو * مشکلی توان پیآوری جسم و جان کشید * (بازی یا حرف وحدت بار بوی دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (سرکشید باش جکدی دیمکدر که اجتناب ایدن نکاتندر تو) سن دیمکدر (آن باره اشارتدر) پیآوری جسم و جان لامیه یا حرف مصاحبت یا ور یاردجی دیمکدر (یا حرف مصدر جسمک یاردجی ایلله دیمکدر) (کشید یونده مصدر معناسنددر) (محصول بیت) (بر بوی که آسمان وزمین اندن اجتناب و اعراض ایلدی سن اتی جسم و جانک یاردجی ایلله چکمک مشکلی یعنی بوقدر عظمت جسم ایلله سموات وارضین اجتناب ایلدیکی شیدن سن بوجسم صغیر ایلله تحمل سودا شده اولوق مشکلدور بویته ده) (لنا عر ضنا الامانة علی السموات و الارض و الجبال خالین ان یحملنها و اشفقن منها و حملها الانسان) نصی شریفه تلیم

وارد * همت قوی کن از مدد رهر وان عشق * کان بار بار بقوت
 همت توان کشید * (رهر وان الف نون ادات جمع رهر و سالک
 معناسنه در) عشقه اضافی بیانبه . (که حرف تعلیل) بار را را ادات
 مفعول (بقوت همت بیانبه با حرف مضاجبت) توان کشید چکلمک
 ممکندر دیمکدر (محصول یت) عشق سالکبری یعنی اهل اللهک مدد
 و بار دمندن همتی قوی ابله حاصلی استمداد و اعانت طلب ابله زیرا
 اول بوی همت قوتیله چکلمک ممکندر (حکایت) (اشتری در پای
 مهارکشان در صحرا می چرید موشی بوی رسید و ویرانی خداوند
 دید حرصش بران داشت که مهارش گرفت و بخانه خود روان شد
 شتر نیز از آنجا که فطرت او مغلوط برانقیادست و جبلت او بمجول برعدم
 مخالفت و عناد با او موافقت کرد چون بخانه خود رسید سوراخی
 دیدنک گفت ای محال اندیش این چه بود که کردی خانه تو چنین خرد
 و جنه من چنین بزرگ نه خانه توازین بزرگتر تواند شد و نه جنه من
 ازین خردتر میان من و تو صحبت چون در گیرد و محالست چون صورت
 پذیرد * اشتری با حرف وحدت (در پای پرده دیمکدر) مهارکشان
 دیزکین چکرک دیمکدر (موشی با حرف وحدت بر فاره دیمکدر) بوی
 با حرف فصله وی اشتره را جعددر (بی خداوند صاحب سز) حرصش
 شین ضمیر موشه را جعددر (داشت بونده قالفدی دیمکدر) (که حرف
 بیان) مهارش شین اشتره را جعددر (گرفت فعل ماضی مفرد غائب
 طوندی دیمکدر) بخانه خود با حرف صله اضافت لامیه (روان شد
 کندی دیمکدر) نیز دخی دیمکدر (از آنجا که اول بپردن یعنی
 اول حالتدن که دیمکدر) فطرت خلقت معناسنه در (اویه اضافت
 لامیه) مغلوط اسم مفعول مخلوق معناسنه (انقیاد انفعال باندن
 مصدر در اطاعت معناسنه) جبلت طبیعت معناسنه در (اویه لامیه
) مجبول طبیعتنش دیمکدر (با او با حرف مضاجبت او موشه را جعددر
) (چون ادات تعلیل) بخانه خود لامیه با حرف صله (رسید فعل ماضی
 مفرد غائب ابرشدی دیمکدر) سوراخی با حرف وحدت (تنک دالر
 دیمکدر) محال اندیش وصف ترکیبدر محال فکر ایدیمی معناسنه
 (این چه بود که بونه اوله که دیمکدر) (کردی یا خطاب ابله ایلدک

دیمکدر (خانه نو لامیه سنک خانهک دیمکدر) چنین بونجیلین دیمکدر
 (خرد خاه مجمهک ضمیمه اوفق دیمکدر) جته من لامیه بنم وجودم
 دیمکدر (بزرگ اولویوک دیمکدر) نه حرف نفی (توانده مصروف
 (توانده شد اولیسردر دیمکدر) میان من لامیه (بیان من ونو سنک ایله
 بنم بیمنده دیمکدر) چون ادات استفهام نیجه دیمکدر (کیرد بونده
 قابل اولور معناسنه در) بحالست اونور مق معناسنه در (چون سابق کبی
 (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول ایله دیمکدر) (محصول ترکیب)
 پردوه برده دیرکین سورویه رک اولترایدی برزازه اکا ابر شدی وائی
 صاحب سز کوردی حرصی اکا قانقدی که دیرکین یعنی یولارین
 طوتدی وکندی خانه سنه کندی دوه دخی اول حالتدن ناشی که انک
 خلعتی اطاعت اوزره خلق اولتمشدر وانک طبیعتی عدم مخالفت وعدم
 عناد اوزره طبیعتلمشدر انک ایله موافقت ایلدی چونکه کنددی
 خانه سنه ابر شدی بردلک **کوردی** طار دیدی ای محال فکرلی
 یونه اوله که ایلدک سنک خانهک بونجیلین اوفق و بنم جشم بونجیلین
 یوک نه سنک خانهک بوندن یوک رک اولیسردر ونه بنم جشم بوندن
 اوفق رک اولیسردر یعنی بویکی سی دخی اولمز بنم ایله سنک ینسکده
 صحبت نیجه قابل اولور واونور مق یعنی انسبت والفت ایتمک نیجه
 صورت پذیرد واور حاصلی بوجمعی اولورشی دیکدر (قطعه)
 چون روی راه اجل زینسان که می ینم ترا* در قفا از بار حرص
 و آزارشتر واره* چون نیجه دیمکدر (روی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کیدرسین دیمکدر) راه اجل بیانیه (زینسان بونجیلین دیمکدر
) که حرف بیان (می ادات تأکید) ینم فعل مضارع متکلم وحده
 کورورم دیمکدر (ترا ادات مفعول) قفا اکسه دیمکدر (بار حرص
 بیانیه بار یوک دیمکدر) (آز حرص معناسنه) اشتر وار دوه یوکی دیمکدر
 وار باردن منقلب یاواوه قلب اولتمشدر (ها ادات جمع) (محصول یت)
 اجل یوانسه یعنی آخرته نیجه کیدرسین بونجیلین که سنی کورورم
 اکسکده حرص و آردن دوه یوکری وار یعنی بوریه حرص و آزار ایله
 دنیادن نیجه کینسن کرک* بارهای خویش را چیرنی سبک کردان
 که نیست* تنگنای مرک را کجایی این بارها* بارهای خویش

یا تیه کندی یوکلر یکی دیمکدر (چیزی برنسنه یعنی بر مقدار دیمکدر
 (حسب) یعنی دیمکدر خفیف معناسنه) کردن فعل امر در ایله دیمکدر
 (که حرف تعلیل) (تنگنای مرک لامیه تنگنای طارلق دیمکدر
 تنگنای مرک مرادیمسک اولور) (را ادا ت صله) (کجایی یا حرف
 مصدر صغتمیق دیمکدر (محصول بیت) کندی یوکلر یکی بر مقدار
 تخفیف ایله زیرا یوکلر مزاره صغتمیق یوقدر یعنی صغشیر (حکایت)
 مبدی از جوی بیست دنبه وی با آ افتاد پزیند بد که عورت ترا
 برهنه دیدم مبدی روی باز پس کرد که ای بی انصاف من سالها عورت
 ترا برهنه دیدم و هرگز نخند دیدم و طعن تو نبست دیدم تو بس عمری که
 یکبار مرا چنین دیده چه در سر زشت پیچیده * مبدی یا حرف وحدت
 (جوی ده بویه در رفو یون و بر ارمق دیمکدر) (بیست باء تا کید ایله
 فصل ماضی مفرد غائب صهرادی دیمکدر (دنبه وی لامیه دنبه
 قویرق دیمکدر وی همیشه را جحدر) (با آ یوقری دیمکدر) (افتاد فعل
 ماضی مفرد غائب و جمع اولدی دیمکدر) (با آ افتاد یوقاری قانقدی
 دیمکدر عبارتدر) (بر نالک صبی و زاء مجسمه نك سکونی ایله یکی دیمکدر
 (نخندید باء تا کید ایله فعل ماضی مفرد غائب کولدی دیمکدر
 (که حرف بیان) (عورت ترا لامیه را ادا ت مفعول) (برهنه چلاق
 دیمکدر) (دیدم فعل ماضی متکلم وحده کوردم دیمکدر) (که حرف بیان
 (سالها نیجه ییلر دیمکدر) (هرگز اصلا دیمکدر) (نخندیدم فعل ناقی
 ماضی متکلم وحده کولدم دیمکدر) (نبست دیدم بویه بکنم دیمکدر
 (پس صکره دیمکدر) (عمری یا حرف وحدت و عمردن مراد ملتدد
 (که حرف بیان) (یکبار بر کره دیمکدر) (مرارا ادا ت مفعول) (چنین
 بونجیلین دیمکدر) (دیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل دیده
 ماضیدن قسم در کورمش سین دیمکدر) (سر زشت اسم مصدر در
 تو بیخ معناسنه) (پیچیده یا حرف خطاب همزه حرف توسل پیچیده
 با وچیم عجب ایله طولاشمش سین دیمکدر) (محصول ترکیب) (رفون
 بر ارمق صهرادی نك قویروغی یوقاری قانقدی یکی کولدی که سنک
 عورت بر یکی چلاق کوردم قویرون یوز بی اردنه دوندی ای انصاف من
 بن نیجه ییلر سنک عورت نك چلاق کوز ورم و اصلا کولدم و سکا طعنی

بکنند یعنی طعن ایلم برمدن صکره بر کره بی بونجاین کوره ش سین
 نه تو بیخ ولومه طولشمش سین (مثنوی) چون لثمی با هزاران عیب و طار *
 * روز شب بر خلق عالم آشکار * چون ادات تعلیل (لثمی یا حرف
 وحدت بردنی دیمکدر) (با حرف مصاحبت) (هزاران الف نون کثرت
 افاده ایدر) (محصول بیت) چونکه بر لثمی بوقدر یک کیچه کوندز
 خلق عالمه آشکارا و ظاهر اولان عیب ایل * پند اندک عیبی از صاحب
 کرم * بر نیارد جز بطعن و لعن دم * پند فعل مضارع مفرد غائب
 کورر دیمکدر (اندک از دیمکدر) (عیبی یا حرف وحدت) (بر نیارد قادر
 اولر دیمکدر) (بطعن یا حرف مصاحبت) (محصول بیت) بیت اوله
 مر یو طدر یوقدر یک آشکار عیبی ایله بیله صاحب کرم دن ازا جق
 بر عیبی کورر طعن و لعن ایله سوزدن غیره قادر اوله مر یعنی طعن و لعن
 ایدر * آن بعیب این شود یکسر زبان * وین بدکار و نیلاید دهان *
 (یکسر براوغوردن یعنی باشند باشد دیمکدر) (نیلاید فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب بولا شد مر دیمکدر) (محصول بیت) اول لثمی بوساحب
 کرمک بر عینه باشند باشه دل اولور یعنی دائماً اعضا و جوارحه بیله
 اتی سوبلر بوساحب کرم لثمیک ذکر بیله اغزنی بولا شد مر (عرض)
 رمل مسبدس معلوم (حکایت) کاوی برکله خود سالار بود و در میان
 کاوان بقوت سر و نام دار چون کرک برایشان زور آوردی آفت ایشان
 بزخم سرواز ایشان دور کردی تا که دست حادیه بروی شکست آورد
 و بر سر وی با آفتی رسید بعد ازان چون کرک را بدیدی در پناه
 کاوان دیگر خزیدی سبب از ازوی سؤال کردند در جواب گفت * کاوی
 (با حرف وحدت براو کوز دیمکدر) (کلمه سوری معناسنه در) (سالار
 عسکر باشی دیمکدر) (سرو سبتک ضمیمه بویوز دیمکدر) (نامدار
 وصف ترکیدر نامی یعنی مشهور دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (آوردی
 یا حرف حکایه کنوره ایدی) (زور کردی ده بویله) (شکست فرقلق
 دیمکدر) (خزیدی خاء مجهم نک فتحی وزله مجهمه ایله و یا حکایه ایله
 فعل ماضی مفرد غائب کیز لنور ایدی دیمکدر) (محصول ترکیب)
 براو کوز کندی سور یسنده رئیس ایدی و او کوزلارا سنده بویوز قوتیله
 مشهور و امدار ایدی چون قوت انلره زور کنوره ایدی یعنی حلیه

ایده ابدی انوارک ضرر رینی بو بنور زخبله انلزدن بعید ایلردی حاصلی
مجموعی او کوزلک سایه خایه سنده او اولردی ناکاه حادثه الی یعنی
زمانه اکا قرقلق ~~کک~~ نوردی یعنی سست و ضعیف اولدی و انک
بو بنورینه آفت ابر شدی بوندن صکره چونکه قوردی کوره ابدی
سار او کوزلک خایه سنه کیرلنورایدی انک مبینی اندن سؤال ایلدیلر
جوابنده دیدی (رباعی) زانوز که از سروی خود ماندم فرد *
* شد صکره دلاوری بر من سرد (محصول بیت) اول کوندن بروکه
بو بنورمندن فرد و تنها فالدم دلاورلک جنکی بکاسرد و مشکل اولدی
* در این مثل هست که در روز نبرد * ضربت بود از حربه و دعوی از مرد *
(محصول بیت) بونده پر مدخل وارد که جنک کوننده حرب و ضرب
حربه دندردعوی مرددن ترکیده آلت ایشلر ال او کونوردیلر (حکایت)
شتری و دراز کوتی همراهی رفتند بکنار جوی بزرگ رسیده اول اشتر
در آمد چون بمیان جوی رسید آب تاشکم وی بر آمد دراز کوش را
آواز داد درای که آب تاشکم پیش نیست دراز کوش گفت راست می
گوی اما از شکم تاشکم تفاوتست آبی که بشکم تو نزدیک کشت از پشت
من بخواد گذشت * دراز کوش اشک دیمکدر (محصول ترکیب) بردو
براشک یله کیدرل ابدی بر یوکه ارماق کارینه ابرشدیلر اولدوه کیردی
چونکه ایرماغ اورنه سنه ابر شدی صوفار نه دک کلدی یاغردی کل که
صوفار نه دک در زیاده دکلدراشک دبدی طوغری سولرسین اما فرندن
قرینه تفاوت وارد بر صوکه سنک فرنگه بقین اوله بنم آردن کجبر سردر
(قطعه) ای برادر از تو بهتر هیچ کس نشناسد * زانچه هستی یک
سر موخویش را افزون منه * سر بونده اوج معناسنه در (محصول بیت)
ای قرینداش سندن اعلارک کیمسه سنی اکلیمه مز یعنی یئلز اول مرتبه دن که
وارسین یعنی بولند یفک مرتبه دن ~~کک~~ کندو کی بر قیل اوجی قدر زیاده
قومه یعنی مرتبه و مقدار کدن خارج حرکت ایله * کر فزون از قدر
تو بستاند تا بخردی * قدر خود بشناس و پای از حد خود بیرون منه *
بستاند باده تا کید ایله فصل مضارع مفرد غائب او کرسه یعنی مدح
ایدرسه دیمکدر (بشناس ده باد تا کید ایله فعل امر مفرد مخاطب انکه
دیمکدر (محصول بیت) اگر منی مقدار مرتبه کدن زیاده بر عقل سزاو کرسه

کندی مقدار یکی اکل و حد کدن ز باده ایاق قومه (عروض) معلوم
 (حکایت) طاوسی بازاغی در صحن باغی فراهم رسیدند و عجب و هیز
 یکدیگر را دیدند طاوس بازاغ گفت این موزه سرخ که در پای تست
 لایق اطلس زرکش و دیبای منقش من است همانا که آن وقت که از شب
 تاریک عدم پر روز روشنی وجود می آمده ایم در پوشیدن موزه غلط
 کرده ایم من موزه کیخسخت سیاه ترا پوشیدم و تو موزه ادیم من زاع گفت
 حال برخلاف اینست اگر خطایی رفته است در پوششهای دیگر رفته
 است باقی خلقتهای تو مناسب موزه منست غالبا در آن خواب الودی
 تو سر از کر بیان من برزده و من سر از کر بیان تو * طاوسی (زاعی باغی
 یازی وحدت ایچوندر باحرف مصاحبت (موزه جزمه دیمکدر) (سرخه
 اضافت بیانه (که حرف در رابط صفت) (اطلس زرکش بیانه زرکش
 وصف ترکیبدر بر نوع مطلی اطلسدر دیلی منقش ده بیانه منه لامیه
 (همانا که بکر که دیمکدر (موزه کیخسخت سیاه بیانه زرد) (کیخسخت
 صغری دیمکدر سیاه دری دیمک اولور (ترابه لامیه را ادات مفعول
 (پوشیدم فعل ماضی متکلم وحده کبیم دیمکدر (موزه ادیم سرخ من
 بیانه زرد و لامیه در (ادیم سختیان دیمکدر (خطایی یا حرف تکبیر
 (رفته است واقع اولمش ایسه دیمکدر (پوشش اسم مصدر در اثناب
 معنایه (خواب آلوده او یخو سرسمی دیمکدر کافیهاء رسمیدن مبدل
 باحرف مصدر (کر بیان یقه دیمکدر (برزده یا حرف خطاب همزه
 حرف توسل برزده کیچکدن کلپندر (محصل ترکیب) برطاوس برقرغه
 ابله بر باغ آورد تاشیده بر برینه ایرشدیلر و بر برینک عینی کوز دیلر طاوس
 قرغه به دیدی بو قرمزی جزمه که سنک ایاغکده در بنم تللی اطلسمه
 و منقش دیسامه لایقدر و بکزر که اول وقت که عدمک قره کو
 کیچه سندن وجودک ایدنلق کوندز یته کلشز یعنی وقت خلقتزده
 جزمه کیچکده غلط ایلشزدر یعنی یکلش کیچشز بن سنک سیاه صغری
 جزمه کیچشم و سن بنم قرمزی سختیان جزمه می کیش سین قرغه دیدی
 حال بونک خلافتدر اگر خطا واقع اولدی ایسه سائر اثنابارده ده واقع
 اولمشدر سنک باقی اثنابلرک بنم جزمه مناسبدر غالباً اول او یخو
 سر سملکنده سن بنم بقامدن بایش چقارمش سین و بن سنک بقا کدن

یعنی سن بنم تو بی و بن سنک تو بیکی کیشم * دران نزدیکی کشنی
 سر بیجیب مراقبه فرو برده بود وان مجاهده و مقاوله رای شنود
 سر بر آورد که ای یاران عزیز و دوستان صاحب تمیز این مجاهده
 بی حاصل را بگذارید و ازین مقاوله بلا طائل دست بدارید خدای
 تعالی همه چیز را بیک کس نداده است و زمام همه مرادات در کفایت
 کس نهاده هیچ کس نیست که ویرا خاصه نداده دیگر ازان داده است
 و دروی خاصیتی نهاده که در دیگران نهاده هر کس را بداده خود
 خرسند باید بود و بیافته خود خوشنود * دران نزدیکی اون بقینه
 دیمکدر (کشنی یا حرف وحدت) کشف کافک و شبنک فقه زبانه
 قبلو مبعه دیمکدر (بجیب مراقبه با حرف صله) مراقبه یقه سینه دیمکدر
 (فرو برده بود اکش ایدی دیمکدر) محی اادات حکایه (شود فعل ماضی
 مفرد دکار ایدی دیمکدر) تمیز بونده عقل معناسنه در (بگذارید
 یا تا کیدایله فعل امر جمع مخاطب ترک ایدک دیمکدر) طائل فائده
 معناسنه در (دست دارید ال چکک دیمکدر) (محصول ترکیب)
 او بقینه بر قبلو مبعه باشنی مراقبه یقه سینه اکش ایدی و اول مجاهده
 و مقاوله بی دکار ایدی باش قالدردیکه ای عزیز یارل وای عقل صاحبی
 دوستر بو حاصل سز مجاهده بی ترک ایدین و بوفائده سز مقاوله دن
 ال چکک خدای تعالی جیع نسته بی بر کیمسه یه و بر مشدر و مجموعی
 مراد لک دیر کننی بر کیمسه نك الینه قومه مشدر هیچ کیمسه بوقدر که
 اکابر خاصه و بر مشدر و غیر یله دخی و بر لسل اوله یعنی انده اولان
 آخرده ده وارد و انده بر خاصیت قومیه یعنی و بر دیککی خاصیتی
 غیر یله دخی و بر مشدر هر کس کند و به و بریلان یله قانع اولوق کرک
 و کندی نك بولد یعنی ایله خوشنود اولوق کرک (قطعه) بزدن حسد
 از حال کسان طور خرد نیست * زینهار که از طور خرد دور نباشی *
 (محصول بیت) خلقات حالنه حسد ایلک عقل طوری دکلدر صغین که
 عقل طور ندن اوزاق اولیه سین * از خلق طبع همچو حسد مایذر نجست
 * بکسل طبع از خلق که رنجور نباشی * (محصول بیت) مخلوق دن
 طبع حسد کی رنج و مشقت مایه سیدر خلقدن طبعی اوز و کس که
 خسته اولیه سین (حکایت) رویاهی بچنک گفتاری گرفتار شد دندان

طبع دروی محکم کرد رو بآه فر باد بر آورد که ای شیر پیشه زور مندی
وای بلند قله سر بلند بر عجز شکستگی من بخشای و شکل این
اشکال را از پای جهان بجای من بکشای من مشتی بشم و استخوان
از خوردن من چه خبر دود را زردن من که آورد * رو باهی یا حرف
وحدت (بجنگ گفتاری لامیه یا حرف صله) جنگ پنجه دیمکدر گفتار
کاف عربك فتحیه صرتان دید کاری حیواند (یا حرف وحدت
شیر پیشه زور مندی لامیه لردر شیر ارسلان (پیشه بآه عربیه همیشه
دیمکدر منادات نسبت یا حرف مصدر زور لی لق پیشه سنک ارسلانی
دیمکدر (بلنک قبلان دیمکدر) قله معروف (سر بلند مر کبدر علو
و امتیاز معناسنه (یا حرف مصدر عالی لك قله سنک قبلانی دیمکدر
(شکستگی یا حرف مصدر کاف هادن مبدل قر قلی دیمکدر) منه
اضافتی لامیه (بخشای بآه تا کیدایله فعل امر مخاطب بغشله دیمکدر
(شکال شینک کسریله کو سنک دیمکدر (اشکال بوقاغو دیمکدر (را
ادات تخصیص (پای جهان پیمانی من پیانه و لامیه (جهان پیا
وصف ترکیب در جهانی اولجی دیمکدر مساحتند عبارتند (بکشای
یا تا کیدایله فعل امر حاضر مفرد آج دیمکدر (مشتی یا حرف وحدت
بر آوج دیمکدر (بشم بولك دیمکدر (استخوان كك (خوردن مصدر در
منه اضافه مفعولنه در (خیزد فعل مضارع مفرد بونده حاصل
اولور معناسنه در (در حرف صله (آوردن مصدر در اینجتمك
معناسنه در (آورد فعل مضارع مفرد ثابت تعلق ایدر معناسنه
(محصول ترکیب) بر دلکو بر صرتانك پنجه سنه گرفتار اولدی
طبع دیشینی دلکوده محکم ایلدی حاصلی ایلدی دلکو فریاد ایلدی که
ای زور لوق همیشه سنک ارسلانی وای سر بلند لك قله سنک
قبلانی بنم عجزیمه و قر قلیغه باغشله یعنی مرحت ایل و بو بوقاغینك
کوستکنی بنم جهان پیا اولان ایاغدن آج بن بر آوج بولك و ککم بی
یمکدن نه حاصل اولور و بی اینجتمکه کیم تعلق ایدر * هر چند از بی
مقوله سخن راند دروی نکر گفت گفت یاد ارحی که مرا برتست از من
ارزوی مباشرت کردی آرزوی ترا بر آوردم چند بار متعاقب بانو
مباشرت کردم گفتار چون این گفتار شنج بشنید آتش غیرت بر وی

جوشید دهان بکشد که این چه سخن یهود است و این واقعه کی
 و کجا بوده است از وی دهان کشادن همان بود و از زوبان رودگر زیر
 نهادن همان * راند فعل ماضی مفرد غائب سوردی دیمکدر (دروی
 نکرخت در حرف صله وی گفتار را جمع در (نکرخت تأثیر ایلدی
 دیمکدر (باد آخالر یکه کنور دیمکدر (حق یا حرف تنکیر) که حرف
 رابط صفت (مرا اادات تخصیصی) بر نسبت سنک اوزر یکه در دیمکدر
 (آرزوی مباشرت پیانید) کردی یا حرف خطاب ایلدک دیمکدر
 مباشرت یونده فعل معهود دن کلایندر چفتلشمک معنای در
 (آرزوی ترالامیه را اادات معقول (بر آوردن حاصل ایلدم دیمکدر
 (چند بار نیجه کره دیمکدر (متعاقب بر بری ارد نیجه دیمکدر (با تو
 یا حرف صله (شنیع صفت مشبهه در شنیع و بر پیجی یعنی کند و به
 عیب و بر پیجی دیمکدر (جوشید فعل ماضی مفرد غائب قاینلادی
 (همان اول آن دیمکدر (بود اادات ماضی (کریم اسم مصدر در قاجق
 مناسبه (محصول ترکیب) هر قدر که بموقوله سخن سوردی یعنی
 یلواردی و یقاردی صرتلانه تأثیر ایلدی دیدی خاطر یکه کنور شول
 حق که بنم سنک اوزر کده وارد شدن مباشرت آرزوی ایلدک یعنی
 بی یغله دیدک سنک آرزوی حاصل ایلدم نیجه کره بری ارد نیجه
 سکا مباشرت ایلدم گفتار چون بوشنیع سوزی ایشندی آتش غیرت
 لک اوزر بنه قینادی اغزاجدی که بونه یهوده سوزدر و بو واقعه
 نه وقت و نه میرده اولمشید در صرتلان اغزینی اجدیغی آن ایدی که
 دلکودن قاجقلغه توجیه اول آن ایدی یعنی بو کله به اغز آچراچمز
 دلکو قاجدی (قطعه) بقول خوش که نیایی زچنک خصم رهایی *
 * به آن بود که زیارا بنا خوشی بکشایی * رهایی بام مصدر به ایله
 خلاص معنای در (محصول بیت) ~~ک~~ وزل قول ایله که خصم
 جنکدن خلاص اولیه سینی یعنی بالوارمی ایله قور تولیه سین اعلا
 اول اولور که دلیکی ناخوشلغه اچه سین * چوقفل خانه بر آهستی
 کشاده نکرد * بی شکستش آن به که سوزی سنک کرای * چو اادات
 تعلیل (فعل کلید دیمکدر (کرای کافی عجمک کسر یله فعل مضارع
 مفرد محطوب میل ایده سین دیمکدر (محصول بیت) چونکه خانه نک

کلیدی آهسته آهسته قولایله آچمادی انی قیرمی ایچون اول اعلادر که
 طاش جانینه میل ایده سین یعنی طاش ایله قیره سین (عروضی) بو قطعده
 بحر محضت مخبوند معلوم (حکایت) شغالی خروسی را در خواب سحر
 گرفت فریاد برداشت که من مونس بیدارتم و مؤذن شب زنده داران
 ار کستن من بیرهیز و خون مرا بتبع تعدی هریر * شغالی خروسی
 یلری وحدت (شغال چقال دیمکدر) (را ادات مفعول) (خواب سحر
 یونده ظنی او یخوده ظوندی (گرفت فعل ماضی مفرد غائب طوندی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (بیدار او یانق و آگاه معناسنده) (الف نون
 ادات جمع) (میم ضمیر متکلم) (مونس بیدارتم و مؤذن شب زنده داران
 لامیدلر در شب زنده دار وصف ترکیبدر کیجه بی احیا ایدی معناسنه
 (کشتن مصدر در قتل معناسنه اضافتی مفعولنده) (بیرهیز باء تأکید ایله
 فعل امر مفرد مخاطب اجتناب ایله صفین دیمکدر) (خون مرالامیه را ادات
 مفعول بنم قائمی دیمکدر) (بتبع تعدی یلنیه) (با حرف مصاحبت تعدی ظم
 دیمکدر) (هریر فعل نفی مفرد دوکه دیمکدر) (محصول ترکیب) (بر چقال
 بر خروسی ظنی او یخوده طوندی خروس فریاد ایلدیکه بن او یانقلر
 مونس و غمگساریم و احبای ایل ایلدیلر مؤذنی یم بی اولدر مکدن
 اجتناب ایله و بنم قائمی ظم قلیجی ایله دوکه (بیت) چرا بی موجبی بلعن
 ستیزی * که خواهی بی کنه خونم بریزی (محصول بیت) سیسز
 بنم ایله جنک ایدرمین که استرسین کاه سز بنم قائمی دوکه سین * شغال
 کفت من در کستن تو چنان یکجهت نیستم که هیچ وجه ازان باز ایستم
 خاطر خود ازاختیار بیرداختم و ترا درین صورت مخیر ساختم که اگر
 خواهی که یک ضربت پنجه جان ترا بستانم و اگر خواهی لقمه لقمه
 ترا طعمه خود کردام * باز ایستم توقف ایده یم دیمکدر (محصول ترکیب)
 چقال دبیدی بن سنی اولدر مکده انجلین برجهت دگلم که هیچ بروجده ایله
 اذن توقف ایدم کندی خاطریمی اختیار دن تمام قیلدم یعنی اختیارم
 قالمدی و سنی بو صورتده مخیر قیلدم که اگر دیلرسک برضرب ده سنک
 جانکی الام و اگر دیلر ايسک لقمه لقمه ایلیم (قطعده) جز بند بیر خرد
 از سر خود دفع مکن * با تو شری اکر شور و شری کبرد پیش *
 (محصول بیت) (تدبیر عقلمن ماعد ایله کندی باشکدن دفع ایله سکا

اگر بر سر پر فتنه شور و شر طو تر سه یعنی پراهل شر سکا شر قصدین
 ایدر سه تدبیر عقلید نه ماعدا ایله دفع ایله که مضرور * بتضرع
 مسحیر راه خلاصی که با آن * از بدش کر گذرانی بتری کرد پیش *
 مسپر فعل نمی حاضر مفرد بونده مأمول ایتیمه دیمکدر (راه خلاصی
 بیسایه یا حرف تنکیز) که حرف رابط (با آن یا حرف صله) گذرانی
 فعل مضارع متعدی مفرد مخاطب یکجور در سین دیمکدر یعنی ترك
 ایتدیرر سین دیمکدر (محصول یت) تضرع و نیاز ایله خلاص بولنی
 مأمول ایتمه که انی کوتواکدن اگر ترك ایتد بر سن بتری اوکنه طو تر
 یعنی برینی ترك ایدر سه بر دخی بتری قصد ایدر نه کیم بوقصده مخبر
 قیلد یعنی کی عروض معلوم (خانمه) در دل چنان می کشت و در خاطر
 چنان می گذشت که این نامه برودی با خرنیچامد و خامه در طی
 مقاصد آن حالا از جنبش نیار آمد اما چون آینه طبع کوینده ترك
 ملالت گرفت و بصقل صدق رغبت شونده صفات نپذیرفت
 برین قدر اقتصار افتاد * می ادات حکایه (کشت فعل ماضی مفرد غائب
 اولور ایدی دیمکدر) می گذشت ده بویله یکرایدی دیمکدر (برودی
 یا حرف مصاحبت) یا حرف مصدر نیر لك ایله دیمکدر (با آخر
 یا حرف صله) نتیجамد فعل نفی مستقبل مفرد غائب نتیجه و بریمه
 یعنی تمام اولیه دیمکدر (طی دوشرمك معناسنه در) مقاصده اضافت
 مفعولنه در مقاصد مقصدك چه میدر (آن نامه به اشرارندر) (حالا لا آن
 دیمکدر) جنبش حرکت معناسنه در (نیار آمد فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب اکلیمز بونده قالمز دیمکدر) چون ادات تعلیل (آینه طبع کوینده
 پیانه و لامبه کوینده اسم فاعل در سوبلیحینك طبعی آینه می دیمکدر
 (ترك ملالت بیسایه ترك پاس دیمکدر) ملالت ناسلوب انجم اوزره
 طویل باز لمشد (گرفت طو ندی دیمکدر) بصقل صدق رغبت
 (شونده پیانه و لامبه شونده اسم فاعل در دکلیمچی دیمکدر) سامع
 و مخاطب معناسنه (نپذیرفت فعل نفی ماضی مفرد غائب قبول ایلدی
 دیمکدر) برین قدر بوقدر ایله دیمکدر (اقتصار قصالتی دیمکدر
 (محصول ترکیب) کوکلمده شویله واقع اولوردی و خاطر مدله انجیلین
 یکرایدی که بونامه نیر جك آخره ایشیمیه و قلم اول نامه مقاصد بی

دوشرب و ب یازمه ده حالا حرکت کردن فامدی اما چونکه سو بلجینک
طبعی آینه سه می ملات یعنی اوصاف حق پاستی طوندی و سامعك صدق
رغبتي صیقلی ایله صفات قبول ایلدی یعنی دکلندی بوقدر ایله
اقتصاد واقع اولدی (قطعه) بسط صکن جامیا بساط مخن *
* که از آن خوبتر بساطی نیست * بسط کن دوشه بیکدر (جامیا
الف حرف ندا ای جامی دیمکدر) بساط مخن پیانیه سوز دوشمه سنی
دیمکدر (که ادات تعلیل) آن بساط مخنه راجعدر (بساطی
یا حرف تنکیر (محصول بیت) ای جامی سوز دوشمه سنی دوشه زیر
اول دوشه مدون اعلا دوشه مه یوقدر یعنی وعظ و نصایح و پندی
مشمول اولان کلامی ترتیب ایله سویله که بوندن اعلا ولذیذ سوز اولر
* لیک خاموش نشین و دم در کش * طبع را کردران نشاطی نیست *
لیک ادات استدراک (محصول بیت) لیکن خاموش اوتور و نفسکی
چک سکوت ایله طبعك اگرانده نشاط واستکی یوق ایله زیر نشاط پسز
بویله کلام مقبول سوبلن * نیست کافی نشاط طبع تونیر * اگر از سامع
انبساطی نیست * (محصول بیت) سنک طبیعتك نشاطی دخی کافی
دکلدر اگر سامعدن انبساط ورعبت اولز سه * و هر چه از مقوله
نظم گذشت و بنشاطی منسوب نکسته زاده طبع محرر این رساله
و نتیجه فکر مقرر این مقاله است * مقوله نغم پیانیه مقوله بونده
نوع و عصف معنایه در (بناطمی با حرف صله یا حرف وحدت
(محصول ترکیب) و هر نشی که نظم نوعنندن یکمشد و بر ناظمه
منسوب اولمشدر یعنی ابتداء کلبدن بوآنه کلجید نقدر کلام منظوم
وارا ایسه فلاکدر دیو اشارت اولنمیلر بورساله بی تحریر ایده نک
زاده طبعیدر و بومقیاله بی تحریر اید یجینک فکرینک نتیجه سیدر
حاصلی مستقلا اولنلردن ماعدا مؤلفکدر (رباعی) جامی هر جا که
نامه انشا آرامت * از گفته کس به عاریت هیچ نخواست * آرامت
فعل ماضی مفرد غائب بزه دی ترین ایلدی دیمکدر (گفته کس
لامیه) (بعاریت با حرف مصاحبت) نخواست فعل نفی ماضی مفرد
غائب استمدی و المدی دیمکدر (محصول بیت) جامی هر زده که
انشا نامه ترین و ترتیب ایلدی عاریت ایله هیچ کبسه نک سوزندن

المدی یعنی هیچ برآلف و تصنیف نشده آخرک شعرینی کندی کلامی
 منلکنده المدی * آنرا که ز صنع خود دکان پرکالاست * دلالی کالای
 کسانش نه سراسر است * آنرا که انکس را که تقدیرنده در (را ادا
 تخصیص (صنع خود کندی بایسی دیمکدر (کالا متاع معناسنه در
 (دلالی یا حرف مصدر در دلال معروف (کالایه اضافت معقولته در
 کالانک (کسانه لامیه (شین ضمیر کسه راجعده (نه حرف نفی (سرا
 لایق معناسنه در (محصول یت) اول کیمسه نک که کندی بایسی یعنی
 کندی عملی اوله رق دکان پرکالادر اول کیمسه به خلق متاعنه
 دلالی لایق دیمکدر (عروض) رباعی معلوم * امید واری بمکارم
 اخلاق مطالعه کنند کان آنکه چون برخالی مطلع شوند بذیل عفو
 و انماض ببوشند و در افشای آن بریان عیب و اعتراض نکوشند *
 وار ادا نسبت یا حرف مصدر (بمکارم اخلاق مطالعه کنندگان
 لامیه ل در یا حرف صله مطالعه ایدیمچیلرک اخلاقنک ایدولکدرینه
 ایدولولک دیمکدر (آنکه اولدر که دیمکدر (چون ادا ت تعلیل (بر
 حرف صله (خلای یا حرف وحدت بر نقصان دیمکدر (شوند فعل
 مضارع جمع غائب اوله ل دیمکدر (بذیل عفو مجازا بیانیه یا حرف
 مصاحبت (انماض برشیدن گوز بومغه دیر (ببوشند باء تأکید دایله
 فعل مضارع جمع غائب اوله ل دیمکدر (افشا اظهار معناسنه
 (بریان عیب مجازا بیانیه یا حرف مصاحبت (اعتراض معروف
 (نکوشند فعل نفی مستقبل جمع غائب سعی اتمیه ل دیمکدر
 (محصول ترکیب) مطالعه ایدیمچیلرک اخلاق مکارمه امیدولک
 اولدر که بر نقصان و خلاء مطلع اوله ل عفو و انماض انکی ایلله ستر
 ایده ل و عیب و اعتراض لسانی ایلله افشایه سعی اتمیه ل (قطعه)
 چون بینی ز آشناعیی * که بیگانگان نکوی به * بیگانگان یا حرف
 صله بیگانه پیانچی دیمکدر کاف هاء رحمدن بدل الف نون ادا
 جمع (نکوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب سؤلیله سین دیمکدر
 (محصول یت) چونکه آشنادن یعنی دوستدن بر عیب کوره سین اگر
 بیگانه یعنی دشمنانه سؤلیله سین اعلادن یعنی اتی غیره افشا ایللمک
 احذر * زانکه در کیش آخرا ندیشان * عیب پوشی ز عیب جویی به *

زانکه اول اجلدن که دیمکدر (کیش مذهب معناسنه در مابعدبنه
اضافت لامیه (آخر اندیشان وصف ترکیبدر عاقبتی فکر ایدیمجیلر
دیمکدر (عیب پوشیده وصف ترکیبدر عیب اور یچی دیمکدر
(عیب جوی ده بویه عیب ارایچی دیمکدر یاز مصدریه (محصول بیت)
بیت اوله تعلیلدر کتم راز دوستان ابلکه جالش زبرا عاقبت اندیشلرک
مذهبنده ستر عیب ایدوب کیر ایچی لک عیب ارایچیلقدن اعلادر
حاصلی عاقبت اندیشه لک مذهبنه ذاهب اولوب نقصان نامه بی
دامن لطف ایله ستر ایلک اولی در کذلک مترجم فقیرک دخی قصورندن
حرف کیرلک وادیسنه کتیبوب اصلاح ایتملری مأمولدر * در تاریخ
قطع اطناب اطناب وطی اسباب اسهاب * تاریخ قطع اطناب اسهاب
بیانه ولامیه و بیانه قطع کسمک معناسنه در (اطناب فتح همزه ایله
چادرایی دیمکدر (اطناب کسر همزه ایله سوزی اوزاتمی معناسنه
مصدر در (طی اسباب اسهاب مصدرک مفعولنه ولامیه طی دورمک
دوشمرمک معناسنه در (اسباب سبک جعبدر) اسهاب کسر همزه ایله
کیزت کلام معناسنه در (محصول ترکیب) سوز اوزاتمی چادرینک
ایینی قطع ایلک وکیزت کلام سبب لرینی دیروب دیوشمرمک یعنی ختم
بهرستانک تاریخی بیانشده در (قطعه) تک پوی خامه درین طرفه نامه *
که جامی بدو کرد طبع از مای * تک پوی خامه لامیه تک جمله معناسنه
پوی یلک معناسنه تک پوی تعبیل ایله برشی ارامقده استعمال اولنور
(طرفه طانک ضمیمه عجیب دیمکدر (نامه کلایدن عبارتدر (بدو دال
همزه ذن منقلب یا حرف مصاحبت اوانامه به اشارتدر (طبع از مای
وصف ترکیبدر طبیعت سنایچی دیمکدر (یا حرف مصدر
(محصول بیت) فلک تک پوسی بو عجیب نامه ده که جامی انک ایله
طبیعت صنایع ایلدی یعنی جامینک تجربه طبیعت ایلدی یکی
نامه ده فلک تک پوسی * بوقنی شد آخر که تاریخ هجرت * شود نه صد
از هشت پروی فزایی * بوقنی باحرف طرف یا حرف وحدت (هجرت
حضرت فخر عالم و نبی محترم مکه مکرمه دن مدینه منوره به نقل
ایلدکلریدر (نه صد طغوز بوز دیمکدر (از کردنی محقق اذان شرط
(هشت سکر دیمکدر (وی نه صد راجعصدر (فزایی فعل مضارع

صفر دخطاب ارتیر ایسک دیمکدر (محصول بیت) قلمک یونامه دن
 بک یو بی پرو قسده آخر اولدی که هجرت تاریخی طغوز یوز اولور
 انکر سکرز یاده ایدرسن سکر چقد یعنی صورته تاریخ انعام بهارستان
 سکر یوز طغسان ایکی بولور و مترجم حقیرک انعامی ایله بی بی اوج یوز
 لون بیدی اولش اولور * و المستول من الله ذی الجلال والا کرام
 الظفر قبل المرام والفوز بحسن الاختتام والصلوة والسلام علی محمد
 وآله بررة الکرام * مستول اسم مفعول فتح بابک مهموز العین سدن
 مطلوب معنایه در (من الله مفعول غیر صریح) ذی الجلال الالهک
 صفی جلال عظمت و کبریا معنایه (اکرام جلال اوزره معطوف
 ایلاک دیمکدر) مستول معنایه (الظفر خبری) بنیل المرام ظفره متعلق
 (الفوز ظفر اوزره معطوف در) بحسن فوزه متعلق (الاختتام حسن
 مضاف الیهی) بررة بارک جمع سدر اولور دیمکدر (محصول ترکیب)
 دخی اجلال و اکرام صاحبی لولان الله هدین مطلوب ورجا مرام و مراده
 نائل اولقلمه ظفر و حسن خانم به فوز بد دخی صلاوة و سلام حضرت
 محمدک اوزر یخته اولسون و بررة الکرام اولان آلی اوزره اولسون
 * تدبیر * چونکه یونامه عالی خشو و تقصانیدن خالی ایکن مؤلف
 مولانا جامی قدس سره السامی حضرت تری هضمنا لنفسه قصوره
 اعتراف و تذلل ایندی بو کینه بی مایه بو قدر بضاعه نک قلنی
 واستطاعتک عدم قدرتی و کثرت الله تعالی و تدریس و خدمت
 رکاب شهر یاریده تک بوده ایکن بویله بر امر عظیم اقدام کرچه حدیمز
 دکل ایدی لکن اخوان صفایک ابرامنه عدم طاقندن ناشی شروع
 اولوب شکسته بسته عون خدای بچون ایله رسیده اختتام قلندی
 هر قدر سر بر میرخلل و نقصان اوسه دخی مطلب اثر امره عمره الثانی
 مفهومی منجه الی یوم الاخرة نامن بحیثه عالمده ثابت اولوب بر رفاخته
 شریفه ایله یونا چاری شادانیه لری اولدیفین فهم ایدوب انکست زن
 محبوب اولوب بلکه قلم کرم ایله تصحیح ایلاک ناظر یتدن مرجو و مقادیر
 * متوی *

ای خانه خوش خرام بویله سوبیله دل شاد کام سوبیله
 راز دل کمال عیان ایله بهر ار دلک بیان ایله

کج غمی حسن فراغت ایله
 بزم طربک ربابی سمنین
 فیض حق ایله فراموش
 سن سوله که دکلینده واردر
 اور مضرب شوقی ایله آهنگ
 دشت سخنه نهایت اولز
 اما بولنور سه خار انکار
 کرسنگ طعن کلور سه بابیه
 ایلر سه بو طعنی دوست مشکل
 اما که امید (شا کر) زار

* مناجات *

ای خالق جله کون و امکان
 بن بحر می قبل غریب رحمت
 محض کرمکله ایله مستور
 شاه رسل عشقنه کرم قبل
 اول شاه رسل که جله افلاک
 قبل حرمتنه اودات پاکک
 بن بنده کی سر اطقه مظهر
 خاصه ینر برر کوارم
 محمود خصال سید احد
 ایله یو کبابی نشر و شایع
 هم اولکسه شرمناک و محبوب
 اربابی قننده ایله بقول
 * تاریخ قطع اواناد اسباب سخن و اتمام کار نقوش معانی قیسور محسن *
 بهارستان عشق اولدیه ظاهر
 ریاست لطفی غایت دل یادر
 بنم یورجه مده اولسه لایق

اوله تاریخی وش هر دمه نازه
 بوستان نهال طبع (شا کر)

* ترجمه احوال نورالحق والدین حضرت عبدالرحمن جامی قدس سره
السامی بر وتیره اجمال *

اول نشئه بخش بزم عرفانک پدری نسبی حضرت فاروقه منتهی قاضی
اصحاق دامادی قوام الدین حسن اصفهانینک صلبیدن خراسانه تابع
خرج رد قصبه سنده قد منهاد عالم شهود اولمش * و منی حد تمیزه بالغ
اولد قد بلده مذ کوره نک امر فتوای عهد سنده تقوی یض اولمش *
و برمدند نصکره سمع هراته عزیمت بعدینه بلده مرقومه به عودت لری
اشاننده اول یکانه عصر حوالی جامده سکر یوزاون بدی سالنده
زینت آرای کهواره وجود اولوب بش یاشنه وارد قد نورالدین مخلصیه
شهر تباب اوله رق پدر لیه شهر هراته عزیمت و اول بلده ده اطامه
تحصیل علوم شتایه همت ایلشدر * بش یاشندن انالی یاشنه قدر
کرامتایه عمر عزیزینی انجیق کسب کماله صرف ایدوب مولانا جنیددن
اصول صرف ونحو ومعانی و بیانی اخذ * بعده شریف خرجاتی نک
نمیزد اعلمی مولانا علی سمرقندی نک مجلس درسنه حاضر * و اکثر علوم
عقلیه ده ماهر اولوب (بعد ذای سیر سمرقند ارزو سیه فتح الله تبریز نک
بر تقریبه مجلس درسنه واصل * و خواجه مشارالیه بعد المصاحبه
یشاننده زیاده محبت حاصل اولشدر * و سمرقنده غلغله انداز افاق
اولان شهر تهرینه بناء اکثر علما مشاهده ایتمک ارزو کش اولوب صحبت
وملاقاتی بمن و برکت هدا یئرلایدی * سیمای قاضی زاده روم کلوب بعد
الملاقات بعض مشکلاتی عرض و ایراد ایلد کده جواب باصوابیه دفع
اشکال ایلدی * ذات عالی لری اندک زمانده سرآمد فضیلائی زمان
اولد قلند نصکره همت بلند مر بتلری بومعنایه قناعت انجوب بکار
خواجگانندن شیخ سعد الدین کاشغری دن ناخذ دست ارادت و بوجهله
دخی مراتب عالییه و مقامات متعالیه به ارتقا ایلد یلر آخر الامر صیبت کالاتی
رسیده مناسع علما و زهاد اولوب شوق ادراک و محبت لریله ترک دیار ایدوب
فیض خدمتیه مستفیض اولور لرایدی مراتب نظم کالده مهارتله هر بر
فتون مخفوریده استاد عصر اولد قلرینه ذکر لری بعض آثار لری
ننوبر مدعادر * دیوان غزلیات و رباعیات و سبعة الحق اسمیه مشهور
هفت منظوم نظم ایلشدر که خسته نظم اید نصکره بوا میازده برکاب

ملاحظه اولنامه‌اش * وا کثر علومده منظوم و منثور عربی و فارسی
 رساله لری یاد کار روزگار در * اشبو بهارستاندن ماعدات دویں بیورد قلمری
 شواهد النبوه * نقش الفصوص * نفحات الانس * اشعة الملمات
 * لوائح * شرح قصیده ابن الفارض * شرح بیت امیر خسرو
 سخنان خواجه پارسا * شرح حدیث اربعین * مناقب مولوی
 و شیخ الاسلام الانصاری * شرح مناسک الحج * رساله عروض و قافیه
 * رساله موسیقی * فوائد الضیایه علی الکافیه * مشنویات و مکاتبات *
 نفحة الاحرار سحرة الابرار * یوسف زلیخا * لیلی و مجنون * خرد
 نامه اسکندر و سائر تألیفات (چون سن شریف قری یمش درده وارد قد
 زیارت بیت الله احرام یندیت و کعبه بمقصوده وصول الیه نائل سعادت
 اولدقد نصکره شام و مصر یولدن سمعت عراقه عازم اولد قلمری ائشاده
 کزیده سلاطین اک عثمان جنتکان سلطان بایزید ولی حضرت لری
 طرفلرندن اعزاز و توقیر و همت و د عاری اغتام اولمشدر و سلسله
 الذهب نام تألیف لریک دیباچه سنی نام پادشاه مشار الیهله تزیین ایلمشدر
 و عراقینه رسیده اولد قلرنده پادشاه عراقین و آذر بایجان اولان امیر
 حسن بک و سائر سلاطین دخی حق لرنده لازمه رعایای برینه کتور مشلر
 * بعد از سیاحت بو کره دخی هراتی تشریف لرنده سلطان حسین
 روزبری میر علی شیر میسرور و متهج اولمشلر * اول یکنانه دهرک سنی
 سکسان بره رسیده اولد قد هجرتک سکن یوز طغسان سکننده بلده
 مذکور ده و دیعه حیاتلرین سپرده موکلان قضا و قدر * و بو عالم
 فاییدن عالم جاودانی په گذر قیلدیلر * مدفن لری شهر هراتده زیارتگاه
 اناام در * اکرمه الله تعالی فی اعلی العالین برؤیه الجلال * ونفعنا الله
 بقبوضاته و شفاعته یوم المأل * آمین
 الحمد لبسرا تمام طبع هذا الشرح المسمی بهدیه العرفان * علی الکتاب
 المشهوریه بهارستان * للعلامة الجاهل قدس سره السامی * بدار الطباعة
 العامره * بهمة سلطان الزمان محمود خان * بمعرفة ناظرها العبد الفقیر
 الی الطافه الاله الاحد * شیخزاده السيد محمد اسعد *
 اوائل رجب الفرد * سنة اثنتین و خمسين
 و مائین و الف

21685-B

27. 27. 27.

KAIS. KON. HOF- BIBLIOTHEK

21.085-B

ALT-